

Ἐπιστολαὶ διαφόρων φιλοσόφων· ῥητό-
ρων· σοφιστῶν· ἓξ πρὸς τοῖς εἴκοσι·
ὧν τὰ ὀνόματα ἐν τῇ
ἑξῆς εὑρήσεις
σελίδι·

Epiſtolæ diuerſorum philoſophorum· ora-
torum, Rhetorum ſex & uiginti.
Quorum nominainſe
quenti in uenies
Pagina.

Ἐπιστολικοὶ τύποι καὶ ὀνόματα τῶν συνταξαμένων τὰς ἐν τῇδε τῇ βίβλῳ περιεχομένας ἐπιστολάς.

Συνέσιος.
Δημοσθένης.
Πλάτων.
Ἀριστοτέλης.
Φίλιππος.
Ἀλέξανδρος.
Ἱπποκράτης.
Δημόκριτος.
Ἡράκλειτος.
Διογένης.
Κράτης.
Ἀνάχαρσις.
Εὐριπίδης.
Θεανώ.
Μέλισσα.
Μυῖα.
Ἀλκίφρων.
Φιλόστρατος.
Θεοφύλακτος.
Αἰλιανός.
Αἰνείας.
Προκόπιος
Διονύσιος.
Λύσις.
Ἄμασις.
Μουσώνιος.

τέλος.

Ἐπιστολῶν ἄθροισις ἀνδρῶν πανσόφων,
Οὓς ὁ πρὶν ἐβλάστησεν ὡς ῥόδα χρόνος,
Ὧν ῥεῖ μὲν ἄνθος, ἡ δὲ τοῦ μύρου χάρις,
Μένει διαρκῶς εἰς πνοὴν εὐωδίας.
Καὶ τῶν σοφῶν γάρ, ἡ μὲν ἀκμὴ τοῦ βίου
Πτηνῶς παρῆλθεν. ἡ δὲ τῶν λόγων χάρις
Μένει διαρκῶς εἰς ἀείμνηστον κλέος.

Epiſtolares ſtili & nomina eorũ qui cõpoſuerũt quas hoc uolumen continet epiſtolas.

Syneſius,
Demoſthenes.
Plato.
Ariſtoteles.
Philippus.
Alexander.
Hippocrates.
Democritus.
Heraclitus.
Diogenes.
Crates.
Anacharſis.
Euripides.
Theano.
Meliſſa.
Mya.
Alciphron.
Philoſtratus.
Theophylactus.
Aelianus.
Aeneas.
Procopius.
Dionyſius.
Lyſis.
Amaſis.
Muſonius.

Epiſtolarum congregatio uirorum doctorum
Quos priſcum produxit ceu roſas tempus.
Quarum & ſi defluit flos, at unguenti elegãtia
Permanet ſatis ad flatum boni odoris.
Sic & doctorum & ſi uiridis ætas uitæ
Velociter tranſacta eſt, at lucubrationũ elegantia,
Permanet abunde ad ſempiternam gloriam

ΕΠΙΣΤΟΛΙΚΟΙ ΤΥΠΟΙ.

τ Ων ἐπιστολικῶν τύπων ἡρακλείδη ἐχόντων τὴν θεωρίαν, συνεστάναι μὲν ἀπὸ πλειόνων εἰδῶν, ἀναλαμβάνεσθαι δὲ ἀπὸ τῶν ἀεὶ πρὸς τὸ παρὸν ἁρμοζόντων, καὶ καθηκόντων μὲν ὡς τεχνικώτατα γράφεσθαι, γραφομένων δὲ ὡς ἔτυχεν ὑπὸ τῶν τὰς τοιαύτας τοῖς ἐπὶ πραγμάτων τεταγμένοις ὑπουργίας ἀναδεχομένων, θεωρῶν σε φιλοτίμως ἔχοντα πρὸς φιλομάθειαν, ἐπραγματευσάμην δή τινων σύστασιν ἰδεῶν. καὶ πόσας ἂς ἔχουσι διαφοράς. καὶ καθάπερ δεῖγμα τῆς ἑκάστου γένους τάξεως ὑποδέδειχα. προσεκθέμενος μερικῶς τὸν περὶ ἑκάστου λόγον. ἅμα μὲν ὑπολαμβάνων καί σοι τοῦτο κεχαρισμένον ὑπάρχειν, ἐν τῷ τῶν ἄλλων περισσότερον εἰδέναι, τὸ λαμπρὸν τοῦ βίου τιθέμενος οὐκ ἐν τοῖς βρώμασιν, ἀλλ᾽ ἐν ταῖς ἐπιστήμαις. ἅμα δὲ καὶ ἕτερα νομίζων τοῦ προσήκοντος ἐπαίνου μεθέξειν.

¶ Γένη μὲν οὖν ἐστιν ὧν τοῦ παρόντος οἷς ἐντετυχήκαμεν, ἓν καὶ εἴκοσι. τάχα δ᾽ ἂν ἐνέγκοι πολλαπλάσια τούτων ὁ χρόνος. δίφυὴς γὰρ εὑρετὴς καὶ τεχνῶν καὶ θεωρημάτων οὗτος. ἄλλος δὲ τῶν καθ᾽ ἡμᾶς οὐδεὶς ἐπίκαιρος εἰς ἐπιστολικὸν τρόπον ἀνήκων τύπος. Ἐπονομάζεται δὲ ἕκαστος αὐτῶν ἀφ᾽ ἧς ἐστιν ἰδέας οὕτως.

Φιλικός. συστατικός. μεμπτικός. ὀνειδιστικός. παραμυθητικός. ἐπιτιμητικός. νουθετητικός. ἀπειλητικός. ψεκτικός. ἐπαινετικός. συμβουλευτικός. ἀξιωματικός. ἐρωτηματικός. ἀποφαντικός. ἀλληγορικός. αἰτιολογικός. κατηγορικός. ἀπολογητικός. συγχαριστικός. εἰρωνικός. ἀπευχαριστικός.

ὁ Μὲν οὖν φιλικός ἐστιν ὁ δοκῶν ὑπὸ φίλου γράφεσθαι πρὸς φίλον. γράφουσι δὲ οὐχ οἱ πάντες φίλοι. πολλάκις γὰρ ἐν ὑπεροχαῖς κείμενοι πρὸς ὑποδεεστέρους ὑπό τινων ἀξιοῦνται

φιλικὰ γράψαι. καὶ πρὸς ἀλλήλους ἴσως στρατηγούς. διοικητάς ἔστιν ὅτε καὶ προσγράφουσι τοὺς ἀγνοοῦντας. οὐ γὰρ διὰ τὸ συγκεκρᾶσθαι καὶ μὴ ἔχειν αἵρεσιν τοῦτο πράττουσιν. ἀλλ' οὐδένα νομίζοντες ἀντερεῖν αὐτοῖς φιλικὰ γράφουσιν. ὁ τύπος τῆς ἐπιστολῆς καλεῖται φιλικὸς ὡς πρὸς φίλον γραφόμενος. ἔστι δὲ οὕτως.

Εἰ καὶ πολλὴν σου διάστημα τυγχάνω κεχωρισμένος, τῷ σώματι μόνον τοῦτο πάσχω. σοῦ γὰρ οὐδέποτε δυνατὸν ἐπιλαθέσθαι με. οὐδ' ἢ τῆς γεγονυίας ἡμῖν ἐκ παίδων ἀνεγκλήτου συναναστροφῆς. εἰδὼς δὲ ἐμαυτὸν τὰ πρὸς σὲ γνησίως διακείμενον, καὶ πάντοτε τὸ σοὶ συμφέρον ἀπροφασίστως ὑπηρετήσοντα, τὴν αὐτὴν ὑπείληφα καὶ σὲ περὶ ἐμοῦ ἔχοντα γνώμην, κατὰ μηδὲν ἀντερεῖν πρός με. καλῶς οὖν ποιήσεις πυκνότερον ἐπισκοπῶν τοὺς ἐν οἴκῳ, μή τινος ἔχωσι χρείαν. καὶ συμπεριστάμενος ἐν οἷς ἂν δέωνται καὶ γράφων ἡμῖν περὶ ὧν αἱρῇ.

Ὁ δὲ συστατικὸς ὃν ὑπὲρ ἄλλου πρὸς ἄλλον γράφομεν ἔπαινον συγκαταπλέκοντες ἅμα καὶ τοὺς πρότερον ἀγνοουμένους λέγοντες εἰς γνῶσιν. Οἷον οὕτως.

Τὸν δεῖνα τὸν παρακομίζοντά σοι τὴν ἐπιστολήν, καὶ παρ' ἡμῖν κεκριμένον, καὶ δι' ἣν ἔχει πίστιν ἀγαπώμενον, καλῶς ποιήσεις ἀποδεχόμενος ἀξιώσας καὶ δι' ἐμὲ καὶ δι' αὐτόν. ἔτι δὲ καὶ διὰ σαυτόν. οὐ μεταμελήσει γάρ σοι ἐν οἷς θέλεις εἴτε λόγον ἀπόρρητον, πρᾶξιν εἰπεῖν. ἀλλὰ καὶ σὺ πρὸς ἑτέρους ἐπαινέσεις αὐτὸν αἰσθόμενος ἣν ἐν παντὶ δυνατὸς χρείαν ἐστὶ παρασχέσθαι.

Μεμπτικός ἐστιν ὁ μὴ νομίζεσθαι θρεῖν προσδεχόμενος.

Εἰ μὴ παραδέδωκέ σοι καιρὸς μηδέπω τῶν ὧν πέπονθας ἐκ τῶν εὐχάριτας, οὐδ' αὐτὸ τοῦτο καλῶς ἔχει, ὑπείληφας τὸ μνημονεύειν

ὧν ἔπαθες. ἀλλὰ τῆς δυσχερείας καθ' ἡμῶν λόγους προέθου. σὲ μὲν
οὖν οὐ μέμφομαι τρόπον ἔχοντα τοιοῦτον. ἑαυτοὺς δὲ ὅτι σε τοιοῦ
τον ὄντα ἀγνοοῦμεν. Ὀνειδιστικὸς δέ ἐστιν ὅταν τὸν ὑφ' ἡμῶν
προευεργετηθέντα ἐφ' οἷς ἔπραξε μετ' ἐγκλημάτων ὀνειδίζωμεν.
Ἔδει σε τὸ συνήθεις αὐτὸν μαθόντα, τότε τοῖς ἑτέροις προσφέρεσθαι δυ
σκόλως. νῦν γε μὴν ὑφ' ἡμῶν τρεφόμενος τοῖς δήμασιν ἔχων τὸ πνεῦ
μα, μεῖζον φρονεῖς τοῦ δέοντος. ἡμεῖς δὲ τούτου αἴτιοι. σὲ γὰρ ἔδει
μὴ τυχεῖν ἐλευθέρου σχήματος. εἰ καὶ δὲ νῦν ἐλεύθερος γέγονας,
ὅμως ἔχεις σχῆμα δουλοπρεπές. λέγεις δὲ κακῶς. ἐπεὶ καλῶς λέ
γειν οὐκ ἔμαθες. Παραμυθητικὸς δέ ἐστιν ὁ γραφόμενος τοῖς ἐπὶ λύ
παις καθεστηκόσι δυσχεροῦς τινὸς γεγονότος. ἔχει δὲ οὕτως.
Ἀκούσας τὰ δεινὰ τῆς ἀχαριστούσης τύχης ἀπηντηκέναι σοι, καθ' ὑπερ
βολὴν ἤλγησα νομίσας οὐ σοὶ μᾶλλον ἢ ἐμοὶ συμβεβηκέναι τὸ γεγο
νός. ἐκείνην μὲν οὖν τὴν ἡμέραν ἅπαντα ἰδὼν τὰ πρὸς τὸν βίον
ἐσώτατα συνεφώραζον. ἐννοηθεὶς δὲ ὅτι τὰ τοιαῦτα πᾶσιν ἐστὶν ὑπο-
κείμενα τῆς φύσεως, οὔτε χρόνον οὔτε ἡλικίαν ὑφισταμένης, καθ' ἣν
δεῖ τι πάσχειν, ἀλλὰ ἀδήλως μετὰ σκαιότητος οὐκ ἀξίως πολλά
κις ἀπαντώσης, ἐπεὶ μὴ παρὼν ἐτύγχανα, παρακαλεῖν σε δι' ἐπι
στολῆς ἔκρινα τοῦτο ποιῆσαι. φέρε γοῦν τὸ γεγονὸς ὡς δυνατὸν κουφό
τατα. καθὼς ἄλλῳ παρῄνεσας, σαυτῷ παραίνεσον. ἐπίστασαι γὰρ
ὅτι τὸ μέλλον χρόνῳ κουφιεῖ σε· τοῦτο ὁ λόγος εὐμαρέστερον ποιήσει.
Ἐπιτιμητικὸς δέ ἐστιν ὁ ἐφ' ἁμαρτήμασι προγεγονόσι μετ' ἐπὶ πολὺ
ζέους γραφόμενος, οὕτως.
Τῶν ἁμαρτημάτων τὰ μὲν ἑκουσίως γίνεται, τὰ δὲ ἀκου-
σίως. καὶ τὰ μὲν μεγάλα καθέστηκε, τὰ δὲ μικρά. καὶ τὰ μὲν
μόνοις βλαβερὰ τοῖς ἁμαρτάνουσι, τὰ δὲ ἑτέροις. σοὶ δὲ
καθά

καθάπερ καὶ τοῖς ἀδικήμασι συμβέβηκεν ὄντα· καὶ γὰρ οὐ κακῶν μεγάλα
τε πολλὰ βλαβερὰ διαπέπραξαι· προσήκει μὲν οὖν σε μείζονος καὶ
τυχεῖν καὶ πλήξεως. εἰ δὴ καὶ τὸ πρότερον συντετύχηκε καὶ καὶ ἑτέρων
τῶν ἀδικηθέντων. ἀλλ' ἔτι σε δυνατόν ἐστιν ἰάσεως τυχεῖν γεγονὸς πλημ
μέλημα, πρὸς διόρθωσιν γὰρ ἀγαγὼν αὐτὸς αἴτιος γενήσῃ τοῦ μὴ
γεγονέναι καθάπερ ἐγὼ τοῦ γενέσθαι. Νουθετικὸς δέ ἐστιν ὃς καὶ διὰ
τῆς ὀνομασίας ὁποῖός ἐστι δηλοῖ· τὸ γὰρ νουθετεῖν ἐστιν νοῦν ἐντιθέναι τῷ
νουθετουμένῳ, καὶ διδάσκειν τί πρακτέον καὶ μή. Κακῶς ἐποί
ησας τῷ χρησαμένῳ ἀνδρὶ καλῶς ἀνεστραμμένῳ καὶ περὶ λόγον
βεβιωκότι καὶ τὸ ὅλον μηδὲν ἄτοπον εἰς σὲ πεποιηκότι· παραιτήσεως
οὖν ἀξίωσον τὸ πρᾶγμα. καὶ γὰρ οὐ πάλιν ὑπ' ἄλλου παθὼν, ῥα
δίως ἂν ἐπέγνως. τὸ δὲ καὶ σαυτὸν δικαιῶν· μὴ δόκει οὖν μήτε γενέ
σθαι μήτε ἀγροίκου τετυχηκέναι, μήτε τὸ πᾶν ἔχαστον συνειδέναι τινὰ ἢ
φίλον ἔχειν τὸν καὶ ἐπιτιμήσοντα τοῖς ἁμαρτήμασιν.

Ἀπειλητικὸς δέ ἐστιν ὅταν μετ' ἐπιτάσεως φόβον τισὶν ἐμποιῶμεν
καὶ ἐπὶ πεπραγμένοις ἢ πραχθησομένοις. οὕτως.

Εἰ μὲν ὑπολαμβάνεις μηδεμίαν ὑφέξειν δίκην ἐφ' οἷς διαπέπρα
ξαι, πρᾶττε. ἴσθι δὲ ἀκριβῶς ὡς οὔτε ἀνατιθέμενος, οὔτε κατα
δυσόμενος οὐδενὶ τρόπῳ χρόνον καὶ αὐτὰ κενόν. ἐὰν γὰρ οὐκ ἂν
εὕροις δίκης ἀποφύγοις ἅσσε δεῖ παθεῖν.

Ψεκτικὸς δέ ἐστιν ὅταν τρόπου κακίαν ἢ δυσχέρειαν πράξεως κα
τά τινος ἐξαγγέλλωμεν. οὕτως.

Ὁ δεῖνα πῶς κέχρηται τοῖς ἐγκεχειρισμένοις ἀνελευθέρως καὶ
τῆς προαιρέσεως ἀναξίως, κἂν ἐγὼ σιωπῶ παρ' ἄλλων ἀκούσῃ. γρά
φειν γὰρ προσήκει περὶ ὧν ἂν μή τινος καὶ ἱστῶνται. περὶ δὲ τῶν ἅ
πασι φανερῶν ἢ ὑπὸ τῆς φήμης ἀναγγελλομένων, περιττόν

καὶ τὸ μὴ ὑφεῖναι δι' αὐτῶν ἐλέγχεται σιωπωμένων.

Ἐπαινετικὸς δέ ἐστιν ὅταν ἐφ' οἷς ἂν ἐπράξέ τις ἢ προείλετο παρακαλῶμεν, ἀποδεχόμενοι τὸν πρόσωπον τοῦτον.

Ἐγὼ εἰ καὶ πρότερον ἔγραψας, γράμμασι μετειλήφειν τῆς σῆς φιλοκαλίας, καὶ νῦν ἐφ' οἷς πέπραχας, ἀποδέχομαί τε καὶ παρακαλῶ. συνοίσει γὰρ ἡμῖν ἀμφοτέροις.

Συμβουλευτικὸς δέ ἐστιν, ὅταν τὴν ἰδίαν γνώμην προφερόμενοι προτρέπωμεν ἐπί τι, ἢ ἀποτρέπωμεν ἀπό τινος. οἷον οὕτως.

Ἐξὸν εὐδοκιμῆσαι, διὰ τῶν ἀρχομένων, κεφαλαιωδῶς ὑποδείξασι. γίνωσκε μὲν οὖν ὅτι τὸ σὺν τῷ τρόπῳ δυνατὸς εἶ τὴν παρὰ τῶν ὑποτεταγμένων εὔνοιαν περιποιεῖσθαι τῶν ὑπηκόων. ἔτι δὲ φίλους πλείονας μὲν οὐ κτεῖν. πρὸς ἅπαντας δὲ μεγίστον ἔχειν τὸ φιλάνθρωπον. τοιοῦτος γὰρ ὤν, παρὰ τῶν ὄχλων τὴν εὐφημίαν καὶ τὴν ἀρχὴν ἀσάλευτον ἕξεις.

Ὁ δὲ ἀξιωματικὸς ἐν δεήσει κείμενος τὸ ταῖς αἰτίαις καὶ ταῖς καλουμέναις λιτανείαις. κεῖται δὲ μετὰ παραιτήσεως ἐνίοτε οὕτως.

Ἐπιτετίμηκα τῷ δεῖνι περὶ ὧν εἰς σὲ διαπέπρακται καὶ πικρότερον ἢ προσῆκεν αὐτῷ διηνέχθην. σχεδὸν μᾶλλον ἢ πάντων ἢ ἂν αὐτὸς ὑπὲρ σαυτοῦ διελέχθης. ἀλλ' ἐμοὶ τὴν ἀδικίαν ἀντίθες εἰς τὸ πάλιν συνάξαι. οἶδα δέ σε καὶ χρήσιμον ὄντα καὶ τοῖς φίλοις χαριζόμενον. ὁλοσχερῶς οὖν ἀξιώθητι κατὰ τὸ ὁμηρικόν, δάμασον δὲ θυμὸν μέγαν. οὐδέ τί σε χρὴ Νηλεὲς ἦτορ ἔχειν. στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί.

Ἐρωτηματικὸς δέ ἐστιν ὅταν περί τινων πυνθανόμενοι παρακαλῶμεν ἡμῖν ἀντιφωνεῖν.

Ἀκούω τὸν δεῖνα τὸν φιλόσοφον τὸν δεῖνα ἐπιδεδημηκέναι πρὸς σέ. διασάφησον οὖν μοι πότερον περὶ ἐστὶν ἢ κεχώρισται.

Ἀποφα

Ἀποφαντικὸς δέ ἐστιν ὅταν πρὸς τὸν πυνθανόμενον ὁ δήποτε οὖν ἀποφαινώμεθα.

Ἔγραψάς μοι πυνθανόμενος εἰ παρ' ἡμῖν ἐστιν ὃν ὑπείληφας. ἐπειδὴ δὲ καὶ νῦν ὡς ἀκούεις τε πάρεστιν ἔτι καὶ σὲ προσδεχόμενος ἐπιμένειν φησί,

Ἀλληγορικὸς δέ ἐστιν ὅταν πρὸς ὃν γράφομεν, αὐτὸν εἰδέναι βουλώμεθα μόνον. καὶ ἑτέρου πράγματος εἰκόνα σημαίνωμεν.

Ἀκούω τὸν πρὸς σὲ ἀγωνισάμενον ἀθλητὴν, γυμνὸν ἔξω τῶν πυλῶν ἐν σκοτεινῷ κατοικεῖν οἰκήματι. κρατήσεις δὴ πάντως. τὸ γὰρ ἐσήμηνεν ὅτι ὑπείληφεν αὐτοῦ τὸν ἀντίδικον ἀπολωλέναι. καὶ ὡς ἑτέροις ἀπειλῶν ἔγραψεν. οὐ βούλεσθε παύσασθαι ἕως ἂν ἴδητε τοὺς τέττιγας ὑπὸ τῶν βώλων ᾄδοντας. διὰ γὰρ τοῦ πράγματος ἄλλο πρᾶγμα σεσήμαγκε. βούλεται γὰρ εἰπεῖν, οὐ βούλεσθε παύσασθαι, ἕως ἂν ἴδητε τὴν χώραν ὑμῶν κατεσκαμμένην καὶ δενδροκοπημένην. οὐ γὰρ ἂν ἄλλως οἱ τέττιγες ὑπὸ τῶν βώλων ᾄδοιεν, εἰ μήτε δένδρα μήτε τοίχους ἔχοιεν.

Αἰτιολογικός ἐστιν ὅταν τὰς αἰτίας δι' ἃς οὐκ ἐγένετο ἢ γίνεται σημαίνωμεν ὅτι δήποτ' οὖν. οἷον

Ἔγραψάς μοι διὰ τάχους πρὸς σὲ διακομίζεσθαι. κἀμοὶ δὲ τοῦτο μέλει. ἀπορούμεθα τῷ πάντα ἡμῖν τὰ πρὸς τὸν πλοῦν ἀντιπεπτωκέναι. οὔτε γὰρ πλοῖόν ἐστιν εὑρεῖν, πρὸς τὰς λειτουργίας εἰλημμένων ἁπάντων. οὐ γὰρ ἂν εὕροιμεν ἀνέμων ὄντων ἐναντίων. ἐν καιρῷ δὲ τῷ μεταξὺ καὶ εἰς κρίσιν ἐμπεπλέγμεθα. τὸν δὲ συστηθησόμενον οὐκ ἔχομεν καὶ διεξάγοντα. πρὸς δὲ τούτοις ἠσθένηκα τῷ σώματι. ἐὰν ἅπαντα μεταπέσῃ ταῦτα, ἐκδέχου.

Κατηγορικός ἐστιν ἐν καταιτιάσει τινῶν κειμένους παρὰ τὸ δέον ἐνηργημένων.

Οὐχ ἡδέως μὲν ἔφερον ἀκούων τὰ κατὰ σοῦ λεγόμενα πρὸς τὸν στρατηγόν. ἦν γὰρ τῆς ἀξίας ἀμφοτέρας. κακῶς δὲ καὶ σὺ τῷ κατ' ἐμοῦ ταῦτα λέγοντι αὐτὸν ἐπεχείρησας. ἐπιστάμενος αὐτὸν τὸν διάβολον καὶ ψευδολόγον, οἶδα γὰρ ὑπὲρ οὗ γράφουσι, τὸ καθόλου δὲ φίλον ἔχων, ὃν ᾔδεις ἁπάντων ἐχθρόν. οὐ δὲ τοῦτο δοκιμάσεις. διότι καὶ ἄλλον πρὸς σὲ κατηγορήσαντα, καὶ πρὸς ἄλλους εἰκὸς ἦν ἐρεῖν τι κατὰ σοῦ. μέμφομαι οὖν ἐκείνῳ μέν, ὅτι ταῦτα πράττει. σὲ δὲ ὅτι δοκῶν φρονεῖν, οὐκ ἔχεις κρίσιν ὑπὲρ φίλων.

Ἀπολογητικὸς δέ ἐστιν ὁ πρὸς κατηγοροῦντα, τοὺς ἐναντίους λόγους μετὰ ἀποδείξεως εἰσφέρων.

Γεγραφέναι πρὸς σὲ μετ' ἐμοῦ τινα ὡς πεπέμφθαι σε πρὸς τὸν στρατηγὸν ὑπ' ἐμοῦ. καλῶς δὲ πεποίηκεν ἡ τύχη. μεγάλα μοι πρὸς τὴν ἀπόδειξιν ποιήσασα. κατὰ γὰρ τοὺς χρόνους φασὶ τοῦτο πεποιηκέναι. μᾶλλον δὲ καὶ πρὸ τριῶν μηνῶν κατέπλευσα εἰς Ἀλεξάνδρειαν. οὔτε μὴν τὸν στρατηγὸν ἑώρακα, οὔτε ἐκεῖνος ἐμέ. διὰ γραμμάτων δὲ οὐδὲ αὐτοὶ λέγουσιν ὅτι πέπεμφθαι κατὰ σοῦ. καὶ γὰρ ἦν ἄλογον, οὐδὲ μιᾶς μοι γεγονυίας πρὸς σὲ διαφορᾶς, ἀξιοῦν κατηγορεῖν τοῦ μηδὲν ἀδικοῦντος. ἀλλὰ φαίνονται αὐτοὶ πράξαντες ἄτοπον ἂν εἴη ὑπόψιν γενηθέντες, μή τινές σοι προσπεσόντες κατ' αὐτῶν προδιαβεβλήκωσιν. οὐδὲ εἰ εἴη κἂν ἦν φασιν εἰ πιστεύσας εἶπε. εἰ διαμένεις οἷον δεῖ, πρὸς ἐμοῦ παραγενομένου μαθήσῃ πάντα. καὶ γὰρ εἰ μὲν κατ' ἄλλων πρὸς σὲ πώποτε εἴρηκα, πιστὸν ἦν ὡς κατὰ σοῦ πρὸς ἄλλους ἐρεῖν. προσδέχου με συντόμως καὶ πάντα πρὸς ἔλεγχον ἄξομεν. ἵνα σὺ μὲν γνώσῃ ὡς καλῶς με κέκρικας φίλον. ἐγὼ δὲ σοῦ πεῖραν ἔργῳ λάβω. σχεδὸν γὰρ οἱ διαβάλλοντες, ἡμᾶς μὲν συνάξουσιν, ἑαυτοὺς δὲ ἀποπνίξουσιν.

Συγχα

Συγχαρειστικὸς δέ ἐστιν ὅταν τοῖς μεγάλοις πράγμασιν ἢ παραδόξοις γενομένοις περί τινα συνηδόμενοι γράφωμεν.

Οὐχ ὑπείληφα περὶ τὸ τοῦ πράγματος κύριον γεγονέναι τοσαύτην χαρὰν, ὅσην οἶδα περὶ ἐμὲ πυθόμενον τὰ σοὶ συμβεβηκότα. πέποιθα δὲ ἐθελούσης τῆς τύχης σε μείζονα γενέσθαι. τὸ σὸν γὰρ ἦθος οὐδὲ παρὰ τοῖς μείζοσιν ἀπαρασήμαντον. δι' ἣν ἔχεις πρὸς μὲν τοὺς ἀνθρώπους ἀπάντησιν. πρὸς δὲ τοὺς θεοὺς εὐσέβειαν.

Εἰρωνικὸς δέ ἐστιν ὅταν ἐναντίοις πράγμασιν, ἐναντία λέγωμεν καὶ τοὺς κακοὺς ἀγαθοὺς λέγωμεν.

Ἀπόδεξαι τὴν πρὸς ἡμᾶς εὔνοιαν, ἣν ἐκ παλαιῶν χρόνων ἔχεις. οὐ γὰρ λέληθεν ἡ καλή σου καὶ ἀγαθὴ προαίρεσις. διότι τὸ κατὰ σαυτὸν μέρος ἤρηκας ἡμᾶς. ἐὰν δὲ τῶν ἴσων τυγχάνῃς, μὴ δυσφόρει. πεπείσμεθα γὰρ ἂν οἱ θεοὶ θέλωσι, καιροῦ ἕξειν οἷον εὑρήσεις καθ' ἡμῶν οὐδέποτε.

Ἀπευχαριστικὸς δέ ἐστιν ὁ μνημονεύων τῆς χάριτος τῷ εὐεργέτῃ δεικνῦναι βουλόμενος.

Ἐφ' οἷς εὐηργέτησας ἡμᾶς, διὰ λόγων νῦν εὐχαριστῶ. ἀλλὰ δεῖξαι τῷ ἔργῳ ἣν ἔχω διάθεσιν πρὸς σὲ πάνυ εὐχόμενος, ὑπείληφα τὸ δ' ἐμοῦ σοι γενόμενον ἔλαττον τοῦ καθήκοντος. οὐδὲ γὰρ τὸν βίον ὑπὲρ σοῦ προθέμενος, ἀξίαν ἀποδοῦναι χάριν ὧν πέποιθα. τῶν κατ' ἐμὲ δὲ ὅτι βούλει ποιῆσαι μὴ γράφε παρακαλῶν, ἀλλ' ἀπαιτῶν χάριν. ὀφείλω γάρ.

Ἄλλη.

Μουσικόν σοι τὸ πρόγραμμα σοφώτατε. ἐλίαν ἀπεικάσοι λύρα σὺ κεῖ. νῦν γὰρ ἡ γραφὴς μουσικὴν ἐνδείκνυται τέχνην. ᾆσμά σοι δι' ἡμῶν μελῳδοῦσα τὸ φίλιον. σπουδῇ τε τῇ πάσῃ καὶ

προθυμίᾳ τῇ πρεπούσῃ. πρὸς φωνὴν ἡμετέραν προθυμουμένῃ παιδεύειν. καὶ παρὰ σὺ νομοῦντε καὶ θεῖον τινὸς προεστηκότας ὑμᾶς καὶ προστήσεσθαι μέλλοντας, ἀσπάζεσθαι ταῖς προσρήσεσι διὸ πεπληρώκαμεν τὸν νόμον καὶ προσκεκυνήκαμεν ὡς ἔδει καὶ ἀντικαλοῦμεν μεμνῆσθαι μὲν ἡμῶν παρ' ὑμῖν. γράφειν δὲ ἡμῖν ἐνθάδε. ὑπὲρ δὲ τῆς σωτηριώδους ὑμῶν διαμονῆς ὁσημέραι εὐχόμενος, εὖ ἔχειν πυνθάνεσθαι ταύτην, λίαν ἔχομεν ἐρωτικῶς.

Ἄλλη.

Συνήθως εὐφράνας δέσποτα τῇ τῶν γραμμάτων διαδοχῇ. σωματικὴν ἡμῖν τὴν παρουσίαν ἐπιδειξάμενος. καὶ τὴν ὑμῶν ἀπουσίαν, τῇ παρουσίᾳ σημάνας, χαίρειν πάλιν ἀνεπλήσας. καὶ πάλιν εὐφραίνεσθαι. τὰ γὰρ τῆς σῆς λαμπρότητος ὑπερφυᾶ γράμματα, εὐφροσύνης ἡμῖν αἴτια γίνεται. ἡμῖν μὲν παρὰ δέσποτα καὶ δοκῶν ἀπεῖναι παρῆς. καὶ παρὼν ἐν ταῖς τῶν ψυχῶν ἡμῶν δικαίως ἀναγεγραμμένος ὑπάρχεις ἀνεξαλείπτοις μνήμαις τῇ τῶν γλυκέων παίδων παρουσίᾳ καὶ τῇ τῶν χρεωστουμένων σοι ἀνάγκῃ καὶ τῇ τῶν ψυχῶν ἀρετῇ. ψυχῆς γάρ ἐστιν ὀφθαλμῶν τὰ γράμματα ἑορτὴ πανήγυρις.

ΣΥΝΕΣΙΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΝΙΚΑΝΔΡΩ.

αἶδας ἐγὼ λόγους ἐγκυησάμην. τοὺς μὲν, ἀπὸ τῆς σεμνοτάτης φιλοσοφίας καὶ τῆς συνναοῦ ταύτῃ ποιητικῆς. τοὺς δὲ, ἀπὸ τῆς πανδήμου ῥητορικῆς. ἀλλ' ἐπιγνοίη τις ἂν ὅτι πατρός εἰσιν ἑνὸς ἅπαντες, νῦν μὲν εἰς σπουδὴν, νῦν δὲ εἰς ἡδονὴν ἀποκλίναντος. ὁ δὴ παρὼν οὗτος λόγος ἧς τινος μέν ἐστι μερίδος, ἀπὸ τῆς ὑποσχέσεως αὐτοῦ κατερεῖ. παρ' ἐμοῦ δὲ οὕτως ἠγαπήθη διαφερόντως, ὥς ἤδη γ' αὖ αὐτὸν εἰς ποίησιν φιλοσοφίας καὶ τοῖς συνησίοις ἐγκρῖναι. ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὔ φασιν ἐπιτρέψειν, οὐδὲ οἱ νόμοι τῆς πολιτείας. δημοὶ γάρ εἰσιν εὐγενείας προστάται. ἔχει δὲ κέρδος, ὅτι ἂν, αὐτῷ λάθρα χαρίσωμαι. πλὴν ἀλλὰ τῆς σπουδαίας μερίδος, εἰς αὐτὸν συνεισήνεγκα. ἂν μὲν οὖν καὶ σοὶ δοκῇ, κοινῶσαι τὸν λόγον τοῖς ἕλλησιν. ἀποψηφισθεὶς δὲ ἐπανίτω παρὰ τὸν πέμψαντα. τοὺς πιθήκους γάρ φασιν ἐπειδὰν τέκωσιν, ὥσπερ ἀγάλμασιν ἐνατενίζειν τοῖς βρέφεσιν, ἀγαμένας τοῦ κάλλους. οὕτως ἐστὶν ἡ φύσις, φιλότεκνον. τὰ δὲ ἀλλήλων ὁρῶσιν, ἅπερ ἐστὶ, πιθήκων παιδία. ἑτέροις οὖν ἐπιτρεπτέον, ἐξετάζειν τὰ ἔκγονα. αἱ δὲ εὔνοιαι, δειναὶ δικάσαι τὰς ψήφους. διὰ τοῦτο λύσιππος ἀπελλῆν ἐς τὰς γραφὰς εἰσῆγε, καὶ λύσιππον ἀπελλῆς.

Ἰσαύρῳ.

Φοβία μεγίστη, τὸ φοβεῖσθαι τοὺς νόμους. σὺ δὲ, αὐτοὺς ἠξιώθης, ἀεὶ φανῆναι φοβούμενος. τοιγαροῦν δέδιθι τοὺς ἐχθροὺς, καὶ μετὰ τούτων τοὺς δικαστὰς, ἂν μὴ κλέπτωσι. κἂν κλέπτωσι μὲν, μὴ σὺ δὲ ἧς ὁ τὰ πλείω διδοὺς, οὐδὲν ἧττον εὐλαβητέον. ὀργίζονται γὰρ ὑπὲρ τῶν νόμων, ὅταν καὶ μισθοδότας προσλάβωσιν.

Τῷ ἀδελφῷ Εὐοπτίῳ.

Τ Ρίτη μὲν ἦν Αἰσχίνῃ κειμένῳ· ἡ δὲ ἀδελφιδῆ τότε πρῶτον ἧκεν ἐπὶ τὸν τάφον· οὐ γὰρ οἶμαι νομίζεται νυμφευτρίαις βαδίζειν ἐπὶ τὴν ἐκφοράν. ἀλλ' ἦν φοινικὶς καὶ τότε. τὸ διαφανὴς ὁ κεκρύφαλος· καὶ χρυσία καὶ λίθοις ἐξήρτητο τότε καὶ περιέκειτο, ἵνα μὴ τοῦ νυμφείου σύμβολον ἄπιστον γένηται. καθεζομένη οὖν ἐπ' ἀμφικεφάλου καθέδρας, φασὶν, ἀργυρόποδος, πολλὰ κατεμέμφετο τὴν ἀκαιρίαν τῆς συμφορᾶς· ὡς ἢ πρότερον ἐχρῆν, ἢ μετὰ τὸν γάμον ἀποθανεῖν. καὶ πρὸς ἡμᾶς, ἐφοίτα. ἐδυστύχου μὲν ἐμήνιε. μόλις δ' οὖν περιμένασα τὴν ἑβδόμην, καθ' ἣν ἡμεῖς εἱστιάκαμεν τὸ δεῖπνον τὸ ἐπιτάφιον, αὐτήν τε καὶ τὴν φλήναφον γραῦν τὴν τιθήνην, ἐπὶ τὸ ζεῦγος ἀναβιβασαμένη τὸ ὀρικὸν, πληθούσης ἀγορᾶς, ἅπασι τοῖς παρασήμοις ἐπόμπευεν εὐθὺ Τευχείρων ἐλαύνουσα. μέλλει γὰρ καὶ εἰς τὴν ἐπιοῦσαν ἑβδόμην, ταινιῶσθαι τε καὶ πυργοφόρος καθάπερ ἡ Κυβέλη περιελαύνεσθαι. τούτοις ἡμεῖς μὲν οὐδὲν ἀδικούμεθα, πλὴν τοῦ καταφανεῖς γεγονέναι, λίαν ἀναισθήτους ἔχοντες συγγενεῖς. ὁ δὲ ἀδικούμενος, Ἁρμόνιός ἐστιν ὁ τοῦ θυρωροῦ πατήρ· ὡς ἂν εἴποι Σαπφὼ, τὰ μὲν ἄλλα σώφρων καὶ μέτριος ἐν τῷ καθ' ἑαυτὸν βίῳ γενόμενος. ἀλλ' ὑπὲρ εὐγενείας ἀμφισβητῶν τοῦ Κέκροπι διετέλεσε. τούτου τοῦ πλέον ἢ Κέκροπος τὴν θυγατέρα, ὁ θεῖος ἡρώδης ὁ θυρωρὸς, εἰς σωσίας καὶ τυβίας ἀπέδοτο. πλὴν εἰ μή τι λέγοιεν, ὅσοι ὁ τὸν νυμφίον ἡμῖν μητρόθεν ἀποσεμνύνουσι, γενεαλογοῦντες αὐτὸν ἀπὸ τῆς ἐν Φήμῃ λαΐδος· ἡ γὰρ λαῒς ἔφη τις ἤδη λογογράφος, ἀνδράποδον ἦν συγκαερικὸν, ἐκ σικελίας ἐωνημένον· ὅθεν ἡ καλλίπαις ἡ τίκτουσα τὸν πρεσβύτην. καὶ αὐτὴ πάλαι μὲν ἐπελλακεύετο

ναυκλήρῳ

νεοκλήρῳ δεσπότῃ. ἔπειτα μέντοι ῥήτορι. καὶ τούτῳ δεσπότῃ γε τῷ μετ᾽ ἐκείνους ὁμοδούλῳ. καὶ λάθρα τῇ πόλει. ἔπειτα λαμπρῶς τῇ πόλει, καὶ προὔστη τῆς τέχνης. ἣ ἐπειδὴ τὴν ἐργασίαν ὑπὸ χαλαρᾶς ῥυτίδος κατέλυσε, τὰς ἐν ἡλικίᾳ παιδοτριβεῖ. καὶ τοῖς ξένοις ἀντικαθίστησιν. ὁ γὰρ υἱὸς ὁ ῥήτωρ, ἀφεῖσθαί φησι τῆς ἀνάγκης τοῦ νόμου, μητέρα γε ἔφη ἑταίραν. ἅπαξ τοῦ νόμου τοῖς γὰρ οὕτω γενόσιν, ἀποδέδεικται μὲν ἡ μήτηρ. ὁ δὲ λοιπὸς τῶν γονέων, ἀμφισβητήσιμος. ὅσον οὖν ἀμφοτέροις παρὰ τῶν εὖ γεγονότων ὀφείλεται, τοῦτο πᾶν ἧκεν ἔδει παρὰ τῶν ἀπορρώτων εἰς τὰς μητέρας.

Τῷ αὐτῷ.

Υσαντες ἐκ βενδιδείου πρὸ δείλης ἑώας, μόλις ὑπὲρ
λ μεσοῦσαν ἡμέραν, τὸν φάριον μύρμηκα παρηλλάξαμεν. δίς που καὶ τρὶς ἐνσχεθείσης τῆς νεὼς τῷ τοῦ λιμένος ἐδάφει. εὐθὺς μὲν οὖν, καὶ τοῦτο κακὸς οἰωνὸς ἐδόκει. καὶ σοφὸν ἦν ἀποβῆναι νεὼς, ἐκ πρώτης ἀφετηρίας οὐκ εὐτυχοῦς. ἀλλὰ φυγεῖν παρ᾽ ὑμῖν ἔγκλημα δειλίας ᾐσχύνθημεν. καὶ διὰ τοῦτο οὔπω ἐπιέσχεν ὑποστέλλεσθαι οὐδ᾽ ἀναδῦναι. ὥστε κἂν ἔτι συμβαίη, δι᾽ ὑμᾶς ἀπολούμεθα. καίτοι τί δεινὸν ἦν ὑμᾶς τε γελᾶν καὶ ἡμᾶς ἔξω κινδύνων ἑστάναι. ἀλλὰ τῷ ἐπιμηθεῖ φασι, τὸ μὲν μέλλειν, οὐκ ἦν. τὸ δὲ μεταμέλειν, ἐνῆν, ὥσπερ ἡμῖν. τό τε γὰρ δεξιὸν σώζεσθαι, νῦν πρὸς ἐρήμοις ἀκταῖς συναυλίαν ὀλοφυρόμεθα, καὶ πρὸς ἀλεξάνδρειαν ὁρῶντες, ὡς οἷόν τε, καὶ τὴν μητέρα κυρήνην. ὧν τὴν μὲν, ἔχοντες ἀπελίπομεν. τὴν δὲ, εὑρεῖν οὐ δυνάμεθα, ἰδόντες τι καὶ παθόντες, ἃ μὴ δ᾽ ὄναρ ἠλπίσαμεν. ἄκουε γὰρ, ἵνα μὴ δὲ σὺ πάνυ χαίρειν χολάζῃς.

καὶ πρῶτον ὅπως ἡμῖν εἶχε τὸ πλήρωμα. ὁ μὲν ναύκληρος ἐθάνατα κατὰ χρέως ὤν. ναυτῶν δὲ ὄντων δυοκαίδεκα τῶν πάντων, τρισκαιδέκατος ἦν ὁ κυβερνήτης, ἦν ὑπὲρ ἥμισυ μὲν καὶ ὁ κυβερνήτης, ἦσαν ἰουδαῖοι. γένος ἔκσπονδον καὶ εὐσεβεῖν ἀναπεπεισμένον, ἢν ὅτι πλείστους ἄνδρας ἕλληνας ἀποθανεῖν αἴτιοι γένωνται. τὸ δὲ λοιπὸν, ἀγελαῖοι γεωργοί. πέρυσιν οὔπω κώπης ἡμμένοι. κοινῇ δὲ οὗτοι κἀκεῖνοι, πεπηρωμένοι πάντως ἕν γέ τι μέρος τοῦ σώματος. τοιγαροῦν ὡς οὐδὲν δεινὸν ἦν ἡμῖν, ἐκομψεύοντο. καὶ ἐκάλουν ἀλλήλους, οὐκ ἀπὸ τῶν ὀνομάτων ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἀτυχημάτων. ὁ χωλὸς. ὁ κηλήτης. ὁ ἀριστερόχειρ. ὁ παραβλώψ. ἕκαστος ἕν γέ τι εἶχε τοῦ ἐπισήμου. καὶ ἡμῖν τὸ τοιοῦτον, οὐ μετρίαν παρεῖχε τὴν διατριβήν. ἐν τῇ χρείᾳ δὲ, οὐκέτι γέλως ἦν, ἀλλ' ἐπὶ τούτοις αὐτοῖς ἀπῳμώζομεν, ὄντες ἐπιβάται πλεῖν, ἢ πεντήκοντα. τριτημόριόν που μάλιστα γυναῖκες. αἱ πλείους νέαι, καὶ ἀγαθαὶ τὰς ὄψεις. ἀλλὰ μὴ φθόνει. παραπέτασμα γὰρ ἡμᾶς ἀπετείχιζε. καὶ τοῦτο ἐρρωμενέστατον οὐ πάλαι διερρωγὸς ἱστίου τεμμάχιον. σωφρονοῦσιν ἀνθρώποις τὸ τεῖχος τὸ σεμιράμιδος. ἴσως δὲ καὶ ὁ πρίαπος ἐσωφρόνησεν, Ἀμαράντῳ συμπλέων. ὡς οὐκ ἔστιν ὅ,τι ποτὲ χαλάζειν ἡμᾶς εἴασεν, ἀπὸ τοῦ δεδιέναι τὸν ἔσχατον κίνδυνον. ὅστις πρῶτον μὲν ἐπειδὴ τὴν περὶ μὲν τοῦ ποσειδῶνος νεὼν κατέκαμψα μὲν, ἄρας ὅλοις ἱστίοις ἠξίου πλεῖν εὐθὺ ταφοσίριδος καὶ ἀπεπειρᾶτο τῆς σκύλλης, ἣν ἐν τοῖς γραμματίοις ἀποτροπιαζόμεθα. συνειδότων δὲ ἡμῶν καὶ ἀνακεκραγότων, οὐ πρὶν, ἢ ἐν χρῷ γενέσθαι τοῦ κινδύνου, μόλις ἐκβιασθεὶς, ἀπέστη τοῦ διαναυμαχῆσαι πρὸς τὰς σπιλάδας. ἐνθένδε ὥσπερ ἐκ μετανοίας

ἀποστρέ

ἀποστρέψας τὴν ναῦν, ἐπαφίησι τῷ πελάγει. τέως μὲν ὡς ἐδύνατο καὶ πρὸς κῦμα παραβαλλόμενος. ἔπειτα δὲ ὁ νότος συνεπιλαμβάνει λαμπρός. ὑφ' οὗ ταχὺ μὲν τὴν γῆν ἀπεκρύπτομεν. ταχὺ δὲ μετὰ τῶν ὁλκάδων ἦμεν τῶν διαχειμενίων. αἷς οὐδὲν ἔδει Λιβύης ἐπὶ καθ' ἡμᾶς. ἀλλὰ πλοῦν ἕτερον ἔπλεον. σχετλιαζόντων δὲ ἡμῶν καὶ ἐν δέει ποιουμένων τὸ ἀπηρτῆσθαι τοσοῦτον τῆς γῆς, ὁ ἰαπετὸς Ἀμάραντος, ἐπὶ τῶν ἰκρίων ἑστώς, ἐξαγώδει τὰς παλαμναιοτάτους ἀράς. οὐ γὰρ δὴ πτοούμεθα ἔφη. ὑμῖν δὲ πῶς αὖτις καὶ χρήσαιτο, οἳ καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλατταν ὑποπτεύετε. οὔκ, ἦν γέ τις αὐτοῖς χρῶτο καλῶς, ὦ λῷστε Ἀμάραντε πρὸς αὐτὸν ἔφην. ἡμῖν δὲ οὐδὲ ταφοσίειδος ἔδει. ζῆν γὰρ ἔδει. καὶ νῦν τοῦ πελάγους τί δεῖ. ἀλλὰ πλέωμεν ἔφην εὐθὺ περιταπλέως, ἀπέχοντες τῆς γῆς, ὅσον μέτριον. ἔνεστι καὶ χαλεπόν, οἷα δὴ τὰ θαλάττης, ἄδηλον δὲ δήπου καὶ ἔστι τὸ παρ' ὑμῖν λέγεται, λιμὴν τις ἡμᾶς ἐκ τοῦ σχεδὸν ὑποδέξοιτο. οὐκοῦν ἔπειθον λέγων. ἀλλ' ἐξεκώφει τὸ κάθαρμα, ἕως ἄνεμος ἀπαρκτίας ἐπαράσσει πολύς, κῦμα ἐλαύνων ὑψηλὸν καὶ τραχύ. οὗτος ἄφνω προσπεσών, τὸ ἱστίον ἔμπαλιν ὤθησε. ἐς τὰ κυρτὰ κοῖλα πεποίηκεν. ἡ δὲ ναῦς ἐγγὺς ἦλθεν ἐπὶ πρύμναν ἀνατετράφθαι. μόλις δὲ οὖν αὐτὴν κατεστήσαμεν. καὶ ὁ βαρύστονος Ἀμάραντος, τοιοῦτον ἔφη τὸ πεχυῆναι τίλλεσθαι. προσδέχεσθαι γὰρ αὐτὸν τὸν ἐκ πελάγους ἄνεμον. καὶ διὰ τοῦτο μετέωρον πλεῖν. κατιέναι γὰρ νῦν ἐγκάρσιον, ἐνδιδόντα τοῦ διαστήματος προστιθέναι τῷ μήκει. τοῦτον δὲ εἶναι τὸν πλοῦν τὸν ἡμέτερον. οὐκοῦν, εἴγε παρὰ τὰς ἀκτὰς ἐπλέομεν. προσαναπεπλάσθαι ἂν τῇ γῇ. καὶ ἡμεῖς ἀπεδεχόμεθα λέγοντος ἕως ἡμέρα τε ἦν. καὶ τὰ δεινὰ οὔπω παρῆν. ἤρξατο γὰρ δὴ με-

τὰ τῆς νυκτὸς, ἀεὶ προϊόντος ἐπὶ μεῖζον τοῦ κλύδωνος. ἡμέρα
μὲν οὖν ἦν, ἥντινα ἄγουσιν οἱ ἰουδαῖοι παρασκευήν. τὴν δὲ νύκτα,
τῇ μετ᾽ αὐτὴν ἡμέρᾳ λογίζονται, καθ᾽ ἣν οὐδενὶ θέμις ἐστὶν, ἐνερ-
γὸν ἔχειν τὴν χεῖρα. ἀλλὰ τιμῶντες διαφερόντως αὐτὴν, ἄγου-
σιν ἀπραξίαν. μεθῆκεν οὖν ἐκ τῶν χειρῶν ὁ κυβερνήτης τὸ πηδά-
λιον, ἐπειδὴ τὸν ἥλιον εἴκασεν ἀπολελοιπέναι τὴν γῆν. καὶ κατα-
βαλὼν ἑαυτὸν πατεῖν παρεῖχε, τῷ θέλοντι ναυτίλων. ἡμεῖς δὲ
τὴν μὲν οὖσαν αἰτίαν, οὐκ εὐθὺς ἐπινοεῖν ἐβαλόμεθα. ἀπόγνω-
σιν δὲ τὸ πρᾶγμα οἰόμενοι, προσῄειμεν. ἐλιπαροῦμεν μὴ καταπρο-
έσθαι μηδέπω τὰς ἐσχάτας ἐλπίδας. καὶ γὰρ δὴ καὶ ἐπεῖχον αἱ
τρικυμίαι τοῦ πελάγους καὶ πρὸς ἑαυτὸ στασιάσαντος. γίνεται
δὲ τὸ τοιοῦτον, ὅταν μὴ τῷ λήξαντι πνεύματι καὶ τὰ παρ᾽ αὐτοῦ
συναναπαύσηται κύματα. ἀλλ᾽ ἰσχύον ἔχον τὸ ἐνδόσιμον τῆς κι-
νήσεως, ὑπαντιάζῃ τῇ τοῦ πνεύματος ἐπικρατίᾳ, καὶ ἀντεμβάλ-
λῃ ταῖς ἐμβολαῖς. ἔδει γάρ μοι καὶ φλεγμαινόντων ὀνομάτων,
ἵνα μὴ τὰ μεγάλα κακὰ, μικροπρεπέστερον διηγήσωμαι. τοῖς
οὖν ἐν τῷ τοιῷδε πλέουσιν, ἀπὸ λεπτοῦ φασὶ μίτου τὸ ζῆν ἠρ-
τῆσθαι. εἰ δὲ καὶ ὁ κυβερνήτης νομοδιδάσκαλος εἴη, τίνα δεῖ ψυ-
χὴν ἔχειν. ἐπεὶ δ᾽ οὖν συνήκαμεν τὸν νοῦν τῆς ἀπολείψεως τοῦ
πηδαλίου, δεομένων γὰρ ἡμῶν σώζειν ἐκ τῶν ἐνόντων τὴν ναῦν, τὸ
βιβλίον ὑπανεγίνωσκε, πειθοῦς ἀπογνόντες, ἀνάγκην ἤδη προ-
σήγομεν. καί τις στρατιώτης ἀγωνιάσας, συμπλέουσι δὲ ἡμῖν ἀῤ-
ῥάβιοι συχνοὶ τῶν ἀπὸ τοῦ τάγματος τῶν ἱππέων, τὸ ξίφος σπα-
σάμενος, ἠπείλησε τἀνθρώπῳ τὴν κεφαλὴν ἀποκόψειν, εἰ μὴ ἀντι-
λήψοιτο τοῦ σκάφους. ὁ δὲ αὐτόχρημα μακκαβαῖος, οἷος ἦν
ἐγκαρτερῆσαι τῷ δόγματι. μεσούσης δὲ ἤδη τῆς νυκτὸς, ἀνα-
πείθεται

πείθεται παρ' ἑαυτοῦ πρὸς τῇ καθέδρᾳ γενέσθαι. νῦν γάρ φησιν
ὁ νόμος ἐφίησιν, ἐπειδὴ νῦν σαφῶς τὴν ὑπὲρ ψυχῆς θέομεν. πρὸς
τοῦτο αἴρεται θόρυβος ἐξ ἀρχῆς. ἀνδρῶν οἰμωγή. γυναικῶν ὀλολυ-
γή. ἅπαντες ἐθεοκλύτουν. ἐποτνιῶντο. τῶν φιλτάτων ὑπεμι-
μνήσκοντο. μόνος Ἀμάραντος εὔθυμος ἦν, ὡς αὐτίκα ἀπε-
ραγράψων τοὺς δανειστάς. ἐμὲ δὲ ἐν τοῖς δεινοῖς, ὄμνυμί σοι θε-
ὸν ὃν φιλοσοφία πρεσβεύει, τὸ ὁμηρικὸν ἐθράττεν ἐκεῖνο, μὴ ἄρα
ἀληθὲς εἴη, τὸν καθ' ὕδατος θάνατον, ὄλεθρον εἶναι καὶ αὐτῆς τῆς ψυ-
χῆς. λέγει γάρ ἐστιν ὅπου τῶν ἐπῶν. Αἴας δ' ἐξαπόλωλεν, ἐπεὶ
πίεν ἁλμυρὸν ὕδωρ, τὸν ἐν θαλάττῃ θάνατον ἀκριβεστάτην ἀ-
πώλειαν εἶναι, τιθέμενος. οὐδένα γὰρ ἄλλον ἀπολωλέναι φησὶν ἀλλ' ἕ-
καστος ἀποθνήσκων, ἄϊδόσδε βεβήκει. ταύτῃ ἄρα καὶ ἐν δυοῖν νεκυ-
ίαιν ὁ μικρὸς Αἴας οὐδαμοῦ τοῦ δράματος εἰσενήνεκται, ὡς τῆς
ψυχῆς οὐκ οὔσης ἐν ᾅδου. καὶ Ἀχιλλεὺς, ἀνὴρ εὐψυχότατός τε
καὶ φιλοκινδυνότατος, ἀποδειλιᾷ πρὸς τὸν ἐν ὕδατι θάνατον,
ὅν γε καὶ λευγαλέον καλεῖ. τούτοις ἐλίττων τοὺς λογισμοὺς, ὁρῶ
τοὺς στρατιώτας ἅπαντας, ἐσπασμένους μαχαίρας. καὶ πυθόμε-
νος, ἐμάνθανον παρ' αὐτῶν, ὡς καλὸν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ὄν-
τας ἔτι, πρὸς τὸν ἀέρα τὴν ψυχὴν ἐρυγεῖν, ἀλλὰ μὴ πρὸς κῦ-
μα χανόντας. τούτοις αὐτοφυεῖς ὁμηρίδας ἐνόμισα καὶ ἐ-
θέμην τῷ δόγματι. εἶτα κηρύττει τις ἐξαρτῆσθαι χρυσίον οἷς
ἐστι. καὶ οἷς ἦν ἐξήρτητο. καὶ χρυσίον, καὶ ὅτι ἄξιον χρυ-
σίου. καὶ αἱ γυναῖκες αὐταί τε ἐσκευάζοντο, καὶ τοῖς δεο-
μένοις ἀρτεδόνας διένεμον. πάλαι καταδεδειγμένον τοῦ-
το ποιεῖν. ὁ νοῦς δὲ ἔχει τοιοῦτον. φέρειν δεῖ τιμὴν ἐντάφιον τὸν

ἐκ ναυαγίου μικρόν· ὁ γὰρ προστυχὼν καὶ κερδάνας, νόμους ἀδραστείας αἰδέσεται, μὴ οὐχὶ μικρόν τι μέρος ἀποδώσεσθαι τῷ χαρισαμένῳ τὸ πολλαπλάσιον. καὶ οἱ μὲν, ἦσαν πρὸς τούτοις. ἐγὼ δὲ παρακαθήμενος τὸ παλαμναῖον βαλάντιον τὴν παρακαταθήκην τοῦ ξένου, ἔκλαιον ὡς οἶδεν ὁ ξένιος, οὐκ εἰ πενηξοίμην· ἀλλ' εἰ ὁ θρᾶξ ἀποστερήσοιτο, τῶν χρημάτων ἕνεκεν. ὃν καὶ ἀποθανὼν αὖ ᾐσχυνόμην. ἐνταῦθα μέν τι τὸ διαπολωλέναι κέρδος ἦν· καὶ συναπολωλέναι· καὶ συναποδρᾶναι τὴν αἴσθησιν. ὃ δὲ ἐποίει παρὰ πόδας τὸν κίνδυνον, οὐχ ἕτερον ἦν. ἀλλ' ὅτι πᾶσιν ἱστίοις ἡ ναῦς ἐφέρετο. ὑποτεμέσθαι δὲ οὐκ ἦν. ἀλλὰ πολλάκις ἐπιχειρήσαντας τοῖς καλλωδίοις, ἀπηγορεύκειμεν, τῶν τροχῶν ἐνδακόντων. καὶ ὑφορμεῖ δέος οὐκ ἔλαττον, εἰ καὶ διαγνοίμεθα ἐκ τοῦ κλύδωνος, οὕτως ἔχοντας ἐν νυκτὶ πελάζειν τῇ γῇ· φθάνει δὲ ἡμέρα. καὶ ὁρῶμεν τὸν ἥλιον, ὡς οὐκ οἶδ' εἴ ποτε ἥδιον. τό, τε πνεῦμα ῥᾷον ἐγίνετο τῆς ἀλέας ἐπιδιδούσης. ἡ θάλασσα δ' ἐξισαμένη, παρεῖχεν ἡμῖν αὖ χρῆσθαι τοῖς καλλωδίοις, καὶ τὸ ἱστίον μεταχειρίζεσθαι. ὑπαλλάττειν μὲν οὖν ἱστίον ἕτερον ὅθεν οὐκ εἴχομεν· ἠνεχυρίαστο γάρ. ἀνελαμβάνομεν δὲ αὐτὸ καθάπερ τῶν χιτώνων τοὺς κόλπους. καὶ πρὶν ὥρας εἶναι τέτταρας, ἀποβαίνομεν οἱ τεθνάναι προσδοκήσαντες, ἐν ἐσχατιᾷ τινὶ πανερήμῳ· καὶ οὔτε πόλιν οὔτε ἀγρὸν ἐχούσῃ γείτονα, σταδίους ἑκατὸν πρὸς τοῖς τριάκοντα κατόπιν ἀγροῦ. ἡ μὲν οὖν ναῦς, ἐσάλευεν ἐπὶ μετεώρων. λιμὴν γὰρ ὁ τόπος οὐκ ἦν· καὶ ἐσάλευεν ἐπ' ἀγκύρας μιᾶς. ἡ ἑτέρα δὲ ἀπημπόλητο. τρίτην γὰρ ἄγκυραν Ἀμάραντος οὐκ ἐκτήσατο. ἡμεῖς δὲ ἐπειδὴ τῆς φιλτάτης ἡψάμεθα γῆς, περιεβάλλομεν, ὥσπερ ἔμψυχον οὖσαν μητέρα.

καὶ ἀπο

καὶ ἀποθύσαντες ὕμνοις τοῖς θεοῖς χαριστηρίους ὥσπερ εἰώθαμεν, προσεθήκαμεν αὐτοῖς καὶ τὴν ἔναγχος τύχην, ὑφ᾽ ἧς παραδόξως ἐσώθημεν. δύο ἑξῆς ἐπιμείναντες ἡμέρας, ἕως ἂν ἀφυβρίσῃ τὸ πέλαγος. ἐπεὶ δὲ ἄπορον ἦν ὁδῷ χρήσασθαι, μηδενὸς ἀνθρώπων ὁρωμένου, πάλιν ἐπετολμήσαμεν τῇ θαλάσσῃ. καὶ ἄραντες εὐθὺς ἀρχομένης ἡμέρας, ἐπλέομεν ἐκ πρύμνης ἀνέμῳ πᾶσαν αὐτὴν καὶ τὴν ἐπιγινομένην ἡμέραν. ἧς ἤδη ληγούσης, τὸ πνεῦμα ἀπέλιπεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ἠνιάθημεν. ἐμέλλομεν δ᾽ ἄρα πενθήσειν γαλήνην. ἦν μὲν οὖν ζ΄ ἱσταμένου δεκάτη τοῦ φθίνοντος. ἐπῃωρημένου δὲ τοσούτου κινδύνου, μελλούσης εἰς ταὐτὸ συνδραμεῖσθαι τῆς τε συνόδου τῶν ἄστρων καὶ τῶν πολυθρυλήτων τυχαίων, ἃ μηδείς φασι πλέων ἐθάρσησε, καὶ δέον ἡμᾶς ἐλλιμενίζειν, οἱ δὲ λελήθαμεν αὖθις ἀναδεδραμηκότες ἐπὶ τὸ πέλαγος. ἡ δὲ στάσις, ἤρξατο μὲν ἀπὸ τῶν ἀρκτικῶν πνευμάτων. καὶ ὕσε γε πολλὰ κατὰ τὴν συνοδικὴν νύκτα. ἔπειτα ἠκόσμει τὰ πνεύματα. καὶ ἡ θάλασσα κυκεὼν ἐγεγόνει. τὰ δὲ περὶ ἡμᾶς, οἷα εἰκὸς ἦν ἐν τοῖς τοιούτοις, ἵνα μὴ πάθη παραπλήσια δὶς ἀφηγώμεθα ἐν οἷς ἦν, ὥρμησέ τι τὸ μέγεθος τοῦ χειμῶνος. τὸ κέρας ἐπετρίγει. καὶ ἡμεῖς ᾠόμεθα προτονίζειν τὴν ναῦν. εἶτα κατεαγὸς μέσον, ἐγγὺς μὲν ἦλθεν ἀπολέσαι πάντας ἡμᾶς. ἐπειδὴ οὐκ ἀπολώλεκεν, αὐτὸ δὴ τοῦτο περιέσωσεν. οὐ γὰρ ἦν ἄλλως ἐνεγκεῖν τὴν βίαν τοῦ πνεύματος. πάλιν δὲ δυσπειθὲς ἦν τὸ ἱστίον. καὶ οὐκ εὐπρόχειρον εἰς καθαίρεσιν. οὕτως οὖν παραδόξως ἀποφορτισάμενοι τὴν ἀπληστίαν τῆς βιαίας φορᾶς, ἡμέραν ἑξῆς καὶ νύκτα ἠνέχθημεν. ἧς ἤδη περὶ δευτέραν οὔσης ὀρνίθων ᾠδήν, ἐλάθομεν ἐγχρίψαντες ἀκαρῆ, πέτρᾳ προβεβλημένῃ τῆς γῆς, ὅσον εἶναι βραχεῖαν χερρόνησον. βοῆς δὲ γενομέ-

μένης, ἐπειδὴ τὶς παρεγγυήσει αὐτῇ γῇ πελάσαι, θροῦς ἤρθη πο-
λύς. καὶ ἥκιστα ξύμφωνος· τῶν μὲν ναυτῶν πεφροντικότων, ἡμῶν
δὲ ἐξ ἀπειρίας τὼ χεῖρε ὑποκροτούντων καὶ περιβαλλόντων ἀλ-
λήλους, οὐκ ἐχόντων ὅπως χρησόμεθα τῷ πλήθει τῆς χαρᾶς. ἐλέ-
γετο δὲ ὁ μέγιστος αὐτὸς εἶναι τῶν περιστάντων ἡμᾶς κινδύνων. ἤδη
δὲ ὑποφαινομένης ἡμέρας, κατασείει τὶς ἄνθρωπος χωρικῶς ἐ-
σταλμένος, καὶ δείκνυσι τῇ χειρὶ τόπους ὑπηνέμους, καὶ ἑτέρους
οὓς ἔδει θαῤῥῆσαι. καὶ τέλος μόνος ἦλθεν ἐπὶ κελητίου δισκάλ-
μου. ὃ παραδήσας τοῦ πλοίου, μεταχειρίζεται τὸ πηδάλιον. ὁ δὲ
σῦρος, ἄσμενος ἐξέστη τῆς προεδρίας, ἀναλύσας δὲ σταδίους οὐ
πλείους, ἢ πεντήκοντα, τὴν, περαίαν ἐνορμίζει λιμενίσκῳ χα-
ριέντι· ἀζάριον οἶμαι καλοῦσιν αὐτὸ, καὶ ἡμᾶς ἐπὶ τῆς ἠιόνος ἀπε-
βίβασε, σωτὴρ καὶ δαίμων ἀγαθὸς ἐπικαλούμενος. καὶ μετὰ
μικρὸν ἑτέραν ὁλκάδα εἰσήλασε. καὶ μάλα ἄλλην. καὶ πρὶν ἑσπέ-
ραν εἶναι, πεντηκοντάδα μὲν ὑπὸ τοῦ θεσπεσίου πρεσβύτου περισω-
θεῖσαι φορτίδες, πρᾶγμα ἐναντιώτατον τῷ ναυπλίῳ ποιοῦντος
καὶ οὐχ ὁμοίως ἐκεῖνος τοὺς ἀπὸ τοῦ χειμῶνος ἐδέξατο. οἱ δὲ τὴν
ὑστεραίαν, ἄλλοι κατ᾽ ἑτέραν. ὧν ἔνιοι τῶν προλαβόντων ἡμᾶς ἦσαν
ἀπὸ ἀλεξανδρείας ἡμέραν. καὶ νῦν ὁλόκληροι ἐσμὲν στόλος, ἐν
νεωρίῳ μικρῷ. ἐπεὶ δὲ ἡμῖν ἤδη καὶ τὰ ἐφόδια κατεδήδοτο,
οὐ γὰρ ὄντες ἐθάδες ἀτυχεῖν, οὐδ᾽ ἐλπίσαντες ὑπερήμεροι γε-
νέσθαι, μέτριά τε ἐνετιθέμεθα καὶ οὐδὲ τούτοις μετρίως
ἐχρώμεθα. ὁ δὲ πρεσβύτης, καὶ τοῦτο ἠκέσατο. δίδωσι μὲν
οὐδέν. οὐδὲ γὰρ οὐδ᾽ ὅμοιος ἦν ἔχοντι. δείξας δὲ πέτρας, ἐν
αἷς ἄριστον ἔφη καὶ δεῖπνον ἑκάστης ἡμέρας κεκρύφθαι τοῖς

βολο

βουλομένοις ποιεῖν. ἐντεῦθεν ἰχθυώμενοι, ζῶμεν ἡμέραν ἑβδόμην
ἤδη. οἱ μὲν ἐν τέλει, μυραίνας τε καὶ καράβους δὴ μείζους αἱροῦν-
τες. τὰ δὲ μειράκια, κωβιοὺς εὐτυχεῖς καὶ ἰούλους. ἐγὼ δὲ καὶ ὁ
θρησκευτὴς ὁ ῥωμαῖος, ἐπὶ τοῖς λεπάσι ῥωννύμεθα. ἡ δὲ λεπὰς,
ὄστρεόν ἐστι κοῖλον. ὅπερ ἐπειδὰν λάβηται πέτρας, ἀποχυλίζεται.
τὰ μὲν οὖν πρῶτα, γλίσχρως ἐζῶμεν ἀπὸ τῆς θήρας, περιεχόμενος
ἕκαστος ὅπου καὶ λάβοιτο. ἐδίδου δὲ δῶρα οὐδεὶς οὐδενί. νυνὶ δὲ
ἐν ἀφθονωτέροις ἅπαντες ἀπὸ τοιᾶσδε αἰτίας. αἱ γυναῖκες
τοῖς γυναιξὶν, αἱ λίβυσσαι τοῖς πλεούσαις, βούλοιντο μὲν
ἂν καὶ τὸ ὀρνίθων γάλα παρασχεῖν. παρέχουσι δὲ οὖν ὅσα ἂν
τοῖς ἀήρ τε φέρει καὶ γῆ. τυρούς. ἄλευρα. πέμματα ἐκκει-
θῶν. κρέα ἄρνεια. ἀλεκτορίδας. ὠὰ ἀλεκτορίδια. ἤδη δέ τις καὶ ὠτί-
δα ἔδωκεν, ὄρνεον ἐκ τόπως ἡδύ. ἰδὼν αὖ, ἀγρόοικος ἐπέτη ταών.
αὐταὶ δὴ κατακομίζουσιν ἐπὶ ναῦν τὰ δῶρα. αἱ δὲ, δεξάμεναι κοινοῦνται
τοῖς βουλομένοις. οἱ δὲ, ἡμῖν ἤδη τὰ ἀπὸ τῆς θήρας δωροῦνται. καὶ οὐκ ἔστιν ὅστις ἄλ-
λος ἐπ᾽ ἄλλῳ πλεῖς ἐπανδρεῖ. καὶ ἀνὴρ ἀνδρὶ καὶ παιδὶ, φέρων ἀεί τι μοι ξένιον
ὁ μὲν, ἢ γκιστρωμένον ἰχθύδιον. ἄλλος ἄλλο τι. πάντως δὲ ἔτι τι ἀ-
γαθὸν ὧν φέρουσι πέτραι. ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔστι βουλομένῳ τὰ παρὰ
τῶν γυναικῶν δέχεσθαι, σὺν χάριν καὶ τοῦτο, ἵνα μή τις ἐκεχει-
ρία μοι πρὸς αὐτὰς γένοιτο. κἄν τι ἐπειδὰν δέξομαι δέῃ, δια-
πορίαν ἀρνούμενος. ἐπεὶ τί ἐκώλυε. τό γε τοῖς ἐπιτηδείοις τρυ-
φᾶν, ὅτῳ πολλὰ πολλαχόθεν συρρεῖ. σὺ μὲν οὖν ἀρετῇ λογίῃ τὴν φι-
λοφροσύνην τῶν ἐγχωρίων, ἣν εἰς τὰς ἐπιξενουμένας ἐνδείκνυνται.
τὸ δὲ, ἐπερωτᾶν ἐστιν, οἷον ἄξιον εἶναι καὶ διηγήσασθαι, καὶ ταῦτα ὑπὸ τῆς
νῦν ἡμῖν παρούσης σχολῆς. μήνιμα ἀφροδίτης ὡς εἰκάσαι κα-

τέχει τὴν χώραν. δυστυχοῦσι γὰρ ὥσπερ αἱ λήμνιαι· αὗται γὰρ ὑπὲρ μαζῶσι καὶ ἀσυμμέτρως ἔχουσι τῶν στέρνων, ὥστε τὰ βρέφη μὴ διὰ μάλης. ἀλλὰ δι' ὤμων αὐτοῖς τῆς θηλῆς ἀναβεβλημένης. εἰ μή τις εἴποι τὴν ἄμμωνα, καὶ τὴν ἄμμωνος γῆν, οὐ μᾶλλον εἶναι μηλοτρόφον ἢ κουροτρόφον ἀγαθήν. ἀνεῖναι δὲ τὴν φύσιν ἀνθρώποις ὁμοίως καὶ κτήνεσι, δαψιλεστέρας καὶ ἁδροτέρας τὰς τοῦ γάλακτος πίδακας, καὶ ἐς τοῦτο θεῖν ἁδροτέρων εὐθετῶν τε καὶ θυλάκων. μανθάνουσαι δὴ παρὰ τῶν ἀνδρῶν οἷς τι συμβόλαιον γέγονε πρὸς ἄνθρωπον ὑπερόριον, ὅτι μὴ πᾶν τὸ θῆλυ τοιοῦτόν ἐστιν, ἀπιστοῦσι. καὶ ἐπειδὰν λάβωνται γυναικὸς ξένης, φιλοφρονοῦνται καὶ πάντα δρῶσιν, ἔστ' ἂν τὰς ἀγκάλας διορθυνήσωνται. ἡ δὲ ἰδοῦσα, λέγει πρὸς ἄλλην. καὶ καλοῦσιν ἀλλήλας ὥσπερ οἱ κίκονες. αἱ δὲ, συμφοιτῶσιν ἐπὶ τὴν θέαν. καὶ ἐπὶ τούτῳ δωροφοροῦσιν. ἡμῖν δὲ ἦν τι καὶ τῶν ἐκ πόντου θεραπαινίδιον. ὃ συνελθοῦσαι, τέχνη καὶ φύσις, ὑπὲρ τοὺς μύρμηκας, ἔντομον ἔδειξαν. ἀμφὶ τοῦτο ἦν ἄπλετος σπουδή. καὶ τοῦτο παρὰ τῶν γυναικῶν πλεῖστα ἐνεπορεύετο. καὶ μετεπέμπετο αὐτὸ πρὸ τρίτης ἄλλη παρ' ἄλλης, γυναικῶν τῶν ἀγχιτερμόνων, εὐδαιμόνων. τὸ δὲ, οὕτω τοι σφόδρα ἰταμὸν ἦν, ὥστε καὶ ἀποδύσασθαι. τοῦτό σοι δρᾶμα ἐκ τραγικοῦ κωμικόν. ὅ, τε δαίμων ἡμῖν ἀνήρμοσε, κἀγὼ τοῖς πρὸς σὲ γράμμασι. καὶ οἶδα μὲν ἐκτείνας τὴν ἐπιστολὴν τοῦ μετρίου μεῖζον. ἀλλ' ὥσπερ τοῦ συνεῖναί σοι κατὰ πρόσωπον, οὕτω καὶ τοῦ γράφειν ἀπλήστως ἔχω. ἅμα δὲ οὐδὲ ἐλπίσας ἔτι σοι διαλέξεσθαι, νῦν ἐπειδὴ ἔξον, ἐμφοροῦμαι. ἀλλὰ καὶ τὰς ἐφημερίδας περὶ ἃς ἐσπούδακα, τὴν ἐπιστολὴν ἐναρμόσαιμι, ὡς συχνῶν ἡμερῶν, ἔχοιμ' ἂν ὑπομνή-

ματα

ματι. ἔρρωσο. καὶ τὸν υἱὸν Διόσκορον κέλευε μετὰ τῆς μητρὸς καὶ τῆς τίτθης, ἀείζω καὶ φιλῶ, καὶ ἐναδελφίζεσθαι. ἀσπάζου σοι τὴν σεβασμιωτάτην καὶ θεοφιλεστάτην φιλόσοφον. καὶ τὸν εὐδαίμονα χορὸν τὸν ἀπολαύοντα τῆς θεσπεσίας αὐδῆς. ἐκ πάντων δὲ μάλιστα τὸν ἱερώτατον πατέρα Θεότεκνον. καὶ τὸν ἑταῖρον ἡμῶν Ἀθανάσιον. τὸν δὲ ὁμοψυχότατον ἡμῖν Γάϊον, εὖ οἶδ' ὅτι φρονοῦντα ὅσα ἐγώ, μετὰ τῶν συγγενῶν πάντων. μεμνήσθω σου προσειρήσθω καὶ ὁ θαυμάσιος γραμματικὸς Θεοδόσιος. ὃς εἰ καὶ μάντις ὢν ἐκρύπτετο ἡμᾶς, προγνοὺς γὰρ ἐν οἷς ἐσόμεθα, κατέβαλε τὴν προθυμίαν τῆς σὺν ἡμῖν ἀποδημίας, ἀλλ' οὖν ἔγωγε αὐτὸν καὶ φιλῶ καὶ ἀσπάζομαι. σὺ δὲ μηδέποτε πλεύσειας. εἰ δέποτε πάντως δεήσοι, ἀλλὰ μήτοι φθίνοντός γε μηνός.

Τοῖς πρεσβυτέροις.

α Ἀγαθὸν πεποιθέναι ἐπὶ κύριον. ἢ πεποιθέναι ἐπ' ἄνθρωπον. ἀλλὰ τὸν ἐκ τῆς ἀθεωτάτης αἱρέσεως Εὐνομίου, πυνθάνομαι Κυντιανὸν ὄνομα καὶ τὴν ἐπὶ στρατοπέδου θρυλλουμένην ὑπ' αὐτῶν δυναστείαν προσποιουμένους, μοιχᾶσθαι πάλιν τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ψευδοδιδασκάλους τινὰς ἐφιστάναι, παγίδα ταῖς τῶν ἀκεραιοτέρων ψυχαῖς, οὓς ἔναγχος οἱ παρὰ Κυντιανοῦ σταλέντες, ἐπ' αὐτὸ τοῦτο καταπεπλεύκασιν ἄγοντες. ἡ δὲ δίκη, πρόσχημα τῆς ἀσεβείας ἐστὶ. μᾶλλον ἢ ἀγὼν ὑπὲρ εὐσεβείας, οὗτοι τοίνυν [illegible] πρεσβύτεροι, οἱ νεήλυδες ἀπόστολοι τοῦ διαβόλου τε καὶ Κυντιανοῦ, μὴ λάθωσιν ὑμᾶς ἐμπηδήσαντες. ὦ ποιμαίνετε ποίμνιον. μὴ λάθωσιν ὑμᾶς τῷ σίτῳ τὸ ζιζάνιον παρασπείροντες. καταδῆλοι πᾶσιν. εἰσὶν αἱ τούτων καταφυγαί. ἴστε τίνος ἀγροὶ δέξαιντ' ἂν αὐτούς

ἴστε τίνος οἰκίαι τοῖς λῃσταῖς ἀνεῴγασι. μετέλθετε τοὺς φῶρας ξε-
νηλατοῦντες. ζηλωταὶ γίνεσθε τῆς εὐλογίας τῆς μωσαϊκῆς, ἣν εὐλό-
γησε τοὺς ἄνδρας. οἳ κατὰ τῶν ἠσεβηκότων ἐν τῇ παρεμβολῇ τὴν
γνώμην καὶ χεῖρας ἐκίνησαν. ἐκεῖνο δὲ εἰπεῖν ἄξιον πρὸς ὑμᾶς ἀ-
δελφοί. τὰ καλά, καλῶς γινέσθω. ἡ ὑπὲρ κέρδους ἔρις, ἀναιρεί-
σθω. ἅπαντα διὰ τὸν θεὸν ἐγχειρείσθω. οὐδὲ γὰρ τὴν αὐτὴν ἀρε-
τῆς εἶναι καὶ πονηρίας ὑπόθεσιν. ὑπὲρ εὐσεβείας ὁ δρόμος. ὑπὲρ
ψυχῶν ἀγωνιστέον, μή τινας ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας συλήσωσιν, ὅπερ ἔ-
θος, ἤδη πεποίηνται. ὃς δ' ἂν τὴν ἐκκλησίαν προσποιούμενος, αὔξει
βαλάντιον, καὶ διὰ τοῦ δοκεῖν εἶναι χρήσιμος ἐν καιροῖς ἀπαι-
τοῦσι δριμύτητα, δυναστείαν ἑαυτῷ κατεργάζηται, οὗτος ἐστίν,
ὃν ἡμεῖς συνόδου χριστιανῶν ἐκκηρύττομεν. οὐκ ἐποίησεν ὁ θεὸς ἀτε-
λῆ τὴν ἀρετήν. οὐ δεῖται πονηρίας συμμάχου. οὐκ ἐπιλείψουσι στρα-
τιῶται τῷ θεῷ, πρέποντες ἐκκλησίαις. εὑρήσει συμμάχους ἐν-
ταῦθα μὲν ἀμίσθους. ἐν οὐρανῷ δὲ ἐντελομίσθους. ὑμεῖς οὗτοι γίνοισθε
καλὸν γὰρ καὶ κατορθοῦσι συνδόξασθαι. καὶ παραβαίνουσιν ἐπα-
ρᾶσθαι. ὅστις ἂν οὖν μαλακίσηται καὶ προδῷ, καὶ ὅστις ἂν ἐπε-
ξέλθῃ μὲν, ἁρπάσῃ δέ τι τῶν ἀλλοτρίων, μὴ ἀναίτιος γένοιτο τῷ
θεῷ. ἓν τοῦτο μόνον εἰς μέσον ἐλκύσατε. καὶ τοὺς τραπεζίτας τοὺς
πονηροὺς τοὺς καθάπερ νόμισμα τὸ δόγμα τὸ θεῖον παραχαράτ-
τοντας, περιενέγκατε πᾶσι ποιήσατε καταφανεῖς οἵτινές εἰσι.
κᾆθ' οὕτως, ἄτιμοι τῶν Πτολεμαΐδος ὅρων ἀπεληλάσθωσαν, ὅ,τι
σὺν αὐτοῖς ἤδη χρῆμα πᾶν ἀμφαγώγητον ἀποφέροντες. ὁ δὲ πα-
ρὰ ταῦτα ποιῶν, ἐπάρατος τῷ θεῷ, ὅστις ἀσεβῆ σύνοδον ἰδὼν πα-
ρεῖδε μὲν ἢ ἀκούσας, παρήκουσεν. ἢ κέρδει παρ' αὐτῶν ἐμολύνατο.
τούτοις ἡμεῖς ἀμαλήκιτας εἶναι διατάττομεθα. πατρῷων οὐκ
ἔξεστι

ἔξεστι κομίσασθαι λάφυρον. περὶ δὲ τοῦ λαβόντος φησὶν ὁ θεὸς μεταμεμέλημαι, ὅτι ἐβασίλευσα τὸν Σαούλ. ἀλλ' ὑμῶν ἐπὶ μηδενὶ μεταμέλοιτο. ἀλλὰ μέλοι μὲν ὑμῶν τῷ θεῷ. μέλοι δὲ ὑμῖν τοῦ θεοῦ.

Ἀνυσίῳ.

ὁ Δὲ Καρνᾶς, ἐπιμελεῖται καὶ οὐδὲ ἑκὼν οὐδὲ ὑπ' ἀνάγκης, γίνεται δίκαιος. χρὴ δὲ ἥκειν αὐτὸν ἵνα εἰδῶμεν ὅ, τι καὶ λέγει. καὶ οἷς τισιν ὀφθαλμοῖς ἡμᾶς ἀντιβλέψεται, παρ' ὧν ἠξίωσε καὶ ἀκόντων, ὃν κέκλοφεν ἵππον ὠνήσασθαι, ἵνα μὴ στρατιώτης φασίν, ἄνιππος ᾖ. προτείνει δὲ κομιδῇ μικρὸν ἀργύριον. καὶ μὴ ἀποδιδομένοις, οὐκ ἀποδίδωσιν. ἀλλ' οἴεται σὺν δίκῃ τὸν ἵππον ἔχειν, καὶ ταῦτα οὐκ ἂν Ἀγαθοκλῆς, ἢ Διονύσιος, οἷς αἱ τυραννίδες ἐπέπρεπον οὕτω πάνυ πονηροῖς εἶναι. ἀλλὰ Καρνᾶς ὁ κατ' Ἀφροδίτης. ὃν οὐ χαλεπὸν ἐπαναγαγεῖν εἰς τοὺς νόμους. ἂν οὖν διάγῃ τις αὐτὸν ὡς σέ, μὴ δὲ ἡμεῖς ἀγνοήσωμεν, ἵνα τοὺς κατὰ πρόσωπον αὐτὸν ἐλέγξοντας, ἀπὸ Κυρήνης καλέσωμεν.

Θεοδώρῳ καὶ τῇ ἀδελφῇ.

π Ὡς δοκεῖτε. δέδηγμαι τὴν καρδίαν, ἐκ δεδομένου λόγου κατὰ τὴν πόλιν, ὅτι δὴ γυνή τινι καὶ πέρα δεινῆς ὀφθαλμίας παλαίει, ἀπειλούσῃ τοῖς ὄψεσι κίνδυνον. ἔπειτα πέφηνεν ὁ λόγος ψευδής. καὶ οἶμαι πάμπονηρος ἄνθρωπος προφάσεως εἰλημμένος, τοῦ περὶ ὀφθαλμίας ὀνόματος, ἦρεν ἐπὶ μέγα τὴν φήμην, καὶ ἐξετραγῴδησε. γένοιτο μὲν οὖν εἰς ἐκεῖνον αὐτόν, ἅπερ ἂν ὑμῶν κατεψεύσατο. τῷ δὲ θεῷ χάρις, ὅτι παρέσχεν ἡμῖν ἀκοῦσαι καλλίονα. χρὴ δὲ μὴ τὸ λεγόμενον, ἀπ' ἄστρου τὰ καθ' ὑμᾶς σημαίνεσθαι. μηδ' ὅ, τι λέγει φήμη πυνθάνεσθαι. ἀλλὰ μάλιστα μὲν ἔχειν συνόντας. εἰ δὲ μή, γράμμασιν ὑμετέροις ἐντυγχάνειν καὶ παρ' ὑμῶν, τὰ περὶ ὑμῶν εἰδέναι. ἀλλ' ὑμεῖς ἡμῶν λίαν ἀμελεῖτε. ὥσπερ ἴσως ὁ θεὸς βούλεται.

ο Οὐ μὲν, ἐρεῖς ὡς ἔλαθεν ὑμᾶς ὁ διακομιστὴς τῶν παραγγελικῶν γραμμάτων· ἀλλ' εἰδότες παρεωράκατε, καὶ οὐκ ἔδοξεν ὑμῖν ἄξιος εἶναι τὸν ἀδελφὸν ἐν μνήμῃ ποιήσασθαι, καὶ ἐπιθεῖναι πρὸς αὐτὸν γράμμα, μηνῦον ὅπως ἔχει τε καὶ ἐν τίσιν ἐστί. ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἀμελὲς οὐδ' εἰδέναι τὰ περὶ ὑμῶν. ἀλλ' ἐπειδὴ ἐν ἅπασι λυποῦμαι τοῖς ἐμαυτοῦ, βουλοίμην ἂν, ἐν τοῖς ὑμετέροις εὐφραίνεσθαι. ὑμεῖς δὲ καὶ ταύτης με τῆς παραμυθίας ἀφῄρησθε. χρὴν δὲ οὐχί. καὶ γὰρ εἰ μὴ γεγόναμεν ἀπὸ τῶν αὐτῶν, τροφαὶ κοιναί. καὶ παιδεῖαι κοιναί. καὶ τί γὰρ οὐχὶ κοινόν· πάντα διὰ πάντων ἡμᾶς ἀλλήλοις ᾠκείωσεν. ἀλλὰ γὰρ οὐδὲν, ὥσπερ λέγεται, δυσημερέστατον πρᾶγμα ἀδελφῶν. καὶ ὅταν ἤ καί τινι χρόνῳ αὐτίξους, ἐνταῦθα τά, τε ἄλλα πάντα καὶ ἀδελφῶν γνῶμαι καὶ φίλων ἐλέγχονται. ἐμοὶ δὲ ἀποχρήσει καὶ παρ' ἑτέρων πυνθάνεσθαι τὰ περὶ ὑμῶν. μόνον ὁ θεὸς ἀγαθῶν εἴη νομεύς. τοιοῦτον γὰρ ἐρῶμεν, ὑπὲρ ὑμῶν ἀκροώμενος.

Θεοφίλῳ.

β Ἀθύσε γῆρας καὶ λιπαρὸν περιμένοι σε ἀπώνατέ τε καὶ σοφώτατε. τοῦ τε γὰρ ἄλλα τοῦ βίου κέρδος ἂν εἴης σωζόμενος, καὶ μεγίστη προσθήκη τῆς διδασκαλείου τοῦ χριστοῦ γίνεται, ὁ τῶν παρηγορικῶν βιβλίων ἀριθμός, τοῖς ἐνιαυτοῖς συναυξανόμενος. ὡς ὁ κτήτης καταπεμφθεὶς λόγος, καὶ ἦσε πρὸς πλῆθος καὶ ὤνησε. τὸ μὲν, μεγέθει τῶν νοημάτων. τὸ δὲ, τῶν ὀνομάτων τῇ χάριτι.

Τῇ φιλοσόφῳ.

α Ὑγιαίνειν σε καὶ διὰ σοῦ τοὺς μακαριωτάτους ἑταίρους ἀσπάζομαι δέσποινα μακαρία. πάλαι μὲν ἂν ἐγκαλέσας ἐφ' οἷς ἐκ ἀξίων μοι γραμμάτων. νῦν δὲ οἶδα περιεωραμένος ὑφ' ἁπάντων ὑμῶν. ἐφ' οἷς ἀδικῶ μὲν οὐδὲν, ἀτυχῶ δὲ πολλὰ, καὶ ὅσα ἄλλος ἀτυχῆσαι δύναται.

ἀλλ' εἰ

ἀλλ' ἔτι πρὸς εἶχον ἐν τυγχάνειν ὑμετέραις ἐπιστολαῖς, καὶ μανθάνειν ἐν οἷς διατρίβετε, πάντως δὲ ἐν ἀμείνοσιν ἐστέ, τὸ κάλλιστον πειρᾶσθε τοῦ δαίμονος, ὃς ἡμισείας ἂν ἔπραττοι γνώμης, ἐν ὑμῖν εὖ τυχών. νῦν δὲ ἔστι τὸ τοῦ τῶν χαλεπωτάτων, ἅμα καταλείψειν. ἀπεστέρημαι μὲν τῶν παιδίων, καὶ τῶν φίλων, καὶ τῆς παρὰ πάντων εὐνοίας· καὶ τὸ μέγιστον, τῆς θειοτάτης σου ψυχῆς, ἣν ἐγὼ μόνην ἐμαυτῷ ἐμμενεῖν ἤλπιζον, κρείττω καὶ δαιμονίας ἐπηρείας. καὶ τῶν ἐξ εἱμαρμένης ῥευμάτων.

Τοῖς πρεσβυτέροις.

Ὅτι πρότερον ὑμῶν ἐγὼ περιῆν, ἁπάσῃ ῥώμῃ καὶ μηχαναῖς ἐκκλίνας ἱερωσύνην, οὔτε νῦν ὑμεῖς ἐμοῦ κεκρατήκατε· ἀλλὰ θεῖον ἄρα ἦν. τὸ τότε, μή ποτε, τὸ νῦν ἤδη. ἐγὼ δὲ πολλοὺς ἂν θανάτους, ἀντὶ τῆσδε τῆς λειτουργίας ἑλόμην. οὐ γὰρ κατ' ἐμαυτὸν εἶναι τὸν κόσμον ἐλογιζόμην τοῦ πράγματος. τοῦ θεοῦ δὲ ἐπενεγκόντος, οὐχ ὅπερ ᾔτουν, ἀλλ' ὅπερ ἐβούλετο, εὔχομαι τὸν γενόμενον νομέα τοῦ βίου, γενέσθαι καὶ τοῦ νεμηθέντος προστάτην. ὁ γὰρ ἐνσχολάσας τῇ κατὰ φιλοσοφίαν σχολῇ καὶ θεωρίᾳ τῶν ὄντων ἀπράγμονι, καὶ τοσούτοις ὁμιλήσας φροντίσιν, ὅσον ἀφοσιώσασθαι τῷ μετὰ σώματος βίῳ, καὶ τὸ πολίτης γεγενέναι πόλεως, πῶς ἂν ἀρκέσω μερίμναις ἐχούσαις συνέχειαν. ἢ πῶς, ἐμαυτὸν ἐπιδοὺς ὄχλῳ πραγμάτων, ἔτι προσβαλῶ τοῖς νοῦ κάλλεσιν, ἃ μόνης ἐστὶ καρποῦσθαι τῆς μακαρίας σχολῆς. ἧς χωρίς, ἐμοὶ καὶ τοῖς ὁμοίοις ἐμοί, ἅπας ὁ βίος ἀβίωτος. ἐγὼ μὲν οὐκ ἂν εἰδείην. τῷ θεῷ δὲ φασὶ πάντα δυνατὰ καὶ τὰ ἀδύνατα. αὐτοί τε οὖν ὑπὲρ ἐμοῦ χεῖρας ἱκετίδας ἄρατε πρὸς θεόν. καὶ τῷ, τε ἐν ἄστει δήμῳ, καὶ ὅσοι κατ' ἀγροὺς ἢ κωμητικὰς ἐκκλησίας αὐλίζονται, τὰς ὑπὲρ ὑμῶν εὐχὰς

καὶ κοινῇ καὶ καθ᾽ ἕνα πᾶσι παρεγγυήσατε. ὁ γὰρ μὴ ἔρημος ἀπολειφθείην θεοῦ, τό τε γνώσομαι τὴν ἱερωσύνην, οὐκ ἀπόβασιν οὖσαν φιλοσοφίας ἀλλ᾽ ἐπανάβασιν.

Κυρίλλῳ.

Ὅτι παρὰ τὴν μητέρα τὴν ἐκκλησίαν ἀδελφὲ Κύριλλε, ἧς οὐκ ἀπεκόπης, ἀλλ᾽ εἰς καιρὸν ἐχωρίσθης, ὃ καὶ τοῖς τῶν ἁμαρτημάτων ἀξίαις διώρισται, δοκῶ σε εἰδέναι σαφῶς, ὅτι τοῦτ᾽ ἂν πάλαι καὶ ὁ κοινὸς ἡμῶν πατὴρ ὁ τῆς ὁσίας μνήμης ἐποίησεν, εἰ μὴ τὸ χρεὼν ἔφθασε. τὸ γὰρ ἐν μέτρῳ τάξαι τὴν τιμωρίαν, γνώμης ἦν εὐθὺς ὑπισχνουμένης συγγνώμην. αὐτὸν οὖν ἐκεῖνον τὸν ὅσιον ἱερέα, νόμιζέ σοι δεδωκέναι τὴν κάθοδον. καὶ πρόσελθε τῷ θεῷ καθαρευούσῃ πάθους τὴν ψυχήν, καὶ ἀμνηστίαν ἐχούσῃ κακῶν. ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν τῆς εὐφήμου μνήμης ἀεὶ τὸν ἱερὸν ἐκεῖνον καὶ θεοφιλῆ πρεσβύτην, τὸν ἀποδείξαντά σε πρόεδρον δήμου. πάντως σοι καὶ τοῦτο οὐκ ἀπόθυμιον.

Πέτρῳ πρεσβυτέρῳ.

Εὸς ἡγείσθω παντὸς ἔργου καὶ λόγου. τὸν δὲ διακομιστὴν τῶν πανηγυρικῶν γραμμάτων, ἃ καταγγέλλει τὴν κυρίαν τῆς ἑορτῆς ἡμέραν, ἐννεακαιδεκάτην τοῦ Φαρμουθὶ μηνός, ὡς τῆς ἐπὶ ταύτην ἀγούσης νυκτὸς, τὸ ἀναστάσιμον ἐχούσης μυστήριον, τοῦτον καὶ προσιόντα καὶ ἐπανιόντα, φιλανθρωπίας ἁπάσης ἀξιώσατε. καὶ ἀμοιβὴν ζώων ἐφ᾽ ἑκάτερα πέμψατε. ὅστις ὑπὲρ τοῦ μὴ ἀγνοεῖσθαι ταῖς ἐκκλησίαις ἐλλιπὲς ἔθος ἀρχαῖον καὶ πάτριον, μέσοις ἑαυτὸν τοῖς τῶν πολεμίων ὅπλοις ἐπιδέδωκεν, ὑποστὰς ὁδοιπορῆσαι δι᾽ ὑπόπτου τῆς χώρας. ταῦτα καὶ πεῖθε τὴν πόλιν ὑπὲρ ἡμῶν εὔχεσθαι. δεῖ γὰρ αὐτὴν ἐντεῦθεν ἤδη τὴν τῆς ἐφη-

μιν

μὴν ἀκουλίας αἴσθησιν, δέξασθαι. ἥτις ἐκάλεσεν εἰς ἱερωσύνην, οὐχ ὧν παρρησία τίς ἐστι πρὸς θεὸν, ὅλου δήμου διαβάντι προσεύξασθαι. ἀλλ' ὅστις αὐτὸς ὑπὲρ τοῦ σωθῆναι, δεῖται γενέσθαι δημαίτητος. ἐπεὶ καὶ τῆς ἐνθάδε συνόδου. πλῆθος δὲ συχνῶν ἱερέων. συντυχία τίς ἦν, ἣν ὁ νῦν καιρὸς ἤθροισεν, ἐπιθεμένων μοι γράψαι πρὸς ὑμᾶς. εἰ δὲ μηδὲν ἔχων εἰπεῖν, οἷον ἀκούειν εἰώθατε, συγγνώμη μὲν ἐμοὶ τοῦτο. ἔγκλημα δὲ ὑμῖν ὅτι τὸν οὐκ εἰδότα τὰ λόγια τοῦ θεοῦ, τῶν εἰδότων ἀνθείλεσθε.

Ἀνυσίῳ.

Οὕτως ἀμύνουσι γονεῦσι παῖδες. ἀπέχω τὴν χάριν. Κηνᾶς ἱκέτης μου γέγονεν. οὗ τὴν ἱκεσίαν ὁ θεὸς, καὶ δεσμωτέραν ἐποίησε. τοῦ γὰρ ἱερέως, εἰς ἰδίαν ὑπόθεσιν περιελεῖν ἀγώγιμον ἄνθρωπον ἐννησίμοις ἡμέραις. ὅς τις οὖν ἦγεν αὐτὸν, οὐκ ἀφῆκεν. ἀλλ' ἀφῃρέθη τὸν ἄνθρωπον. ἂν οὖν ὑπὲρ τοῦ βεβιάσθαι σοι δῶσι δίκην, πελέστη μὲν ὑμεῖς, εἰς τὸ τοῖς μὲν ἠδικηκόσι γενέσθαι φιλάνθρωποι. αὐτοὺς δὲ τοὺς οὐδὲν ἀδικοῦντας, ἠδικηκέναι.

Τῇ φιλοσόφῳ.

Οὕτω πάνυ πέπραγα πονηρῶς, ὥστε ὑδροσκοπίου μοι δεῖ. ἐπίταξον αὐτὸ χαλκευθῆναί τε καὶ συνωνηθῆναι. σωλήν ἐστι κυλινδρικὸς. αὐλοῦ καὶ σχῆμα καὶ μέγεθος ἔχων. οὗτος ἐπὶ τινος εὐθείας δέχεται τὰς κατατομὰς αἷς τῶν ὑδάτων τὴν ῥοπὴν, ἐξετάζομεν. ἐπιπωματίζει γὰρ αὐτὸν ἐκ θατέρου κῶνος κατὰ θέσιν ἴσην ἐγκείμενος, ὡς εἶναι κοινὴν βάσιν ἀμφοῖν τοῦ κώνου τε καὶ τοῦ σωλῆνος. αὐτὸ δὴ τοῦτό ἐστι τὸ βαρύλλιον. ὅταν οὖν εἰς ὕδωρ καθῇς τὸν αὐλὸν ὀρθὸς ἑστήξει. καὶ παρέξει σοι τὰς κατατομὰς ἀριθμεῖν. αἱ δὲ, τῆς ῥοπῆς εἰσὶ γνωρίσματα.

Τῇ αὐτῇ.

Κλινοπετὴς ὑπηγόρευσα τὴν ἐπιστολὴν, ἣν ὑγιαίνουσα
κ κομίσαιο μῆτερ καὶ ἀδελφὴ καὶ διδάσκαλε. καὶ διὰ πάντων τούτων εὐεργετικὴ, καὶ ἅπαν ὅ,τι τίμιον καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα. ἐμοὶ δὲ τὰ τῆς σωματικῆς ἀσθενείας, ψυχικῆς αἰτίας ἐξῆπται. κατὰ μικρὸν ἡμᾶς δαπανᾷ τῶν ἀπελθόντων ἡ μνήμη. μέχρις ἐκείνου ζῆν ἄξιον Συνέσιον, μέχρις ἦν ἄπειρος τῶν τοῦ βίου κακῶν. εἶτα ὥσπερ ῥεῦμα ἐπισχεθὲν, ἀθρόον ἐρρύη. καὶ μετέβαλεν ἡ γλυκύτης τοῦ βίου. παυσαίμην ἢ ζῶν, ἢ μεμνημένος τῶν υἱέων τοῦ τάφου. σὺ δὲ αὐτή τε ὑγιαίνοις καὶ ἄσπασαι τοὺς μακαρίους ἑταίρους, ἀπὸ τοῦ πατρὸς Θεοτέκνου καὶ ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ Ἀθανασίου ἀρξαμένη, πάντας ἑξῆς. καὶ εἴ τις αὐτοῖς προσγέγονεν, ὥστε καὶ σοὶ καταθύμιος, ἐμὲ δὲ δεῖ χάριν ὀφείλειν αὐτῷ διότι σοὶ καταθύμιός ἐστι, κἀκεῖνον ὡς φίλον φίλτατον ἄσπασαι παρ' ἐμοῦ. τῶν ἐμῶν, εἴ τι σοι μέλει, καλῶς ποιεῖς. καὶ εἰ μὴ μέλει, οὐδὲ ἐμοὶ τούτου μέλει.

Ἡλιοδώρῳ.

π Ὁ πολλὰ κἀγαθὰ γένοιτο τῷ δεῖνι, διότι φήμης μνήμης τὴν σὴν ἄκοντι σεμνοπρέπειαν. καὶ τὰς ἁπάντων ἀκοὰς ἐμπεπληκότι τῶν ἐπαίνων τῶν περὶ σοῦ. ὀφείλομεν τῇ χρυσῇ σου ψυχῇ καὶ γλώττῃ. πλὴν ἀγαπητὰ ἀποδοὺς ἀποδίδως τὴν χάριν τῆς εὐλογίας. αὐτὸν φημεῖται δὲ ὑπομνεῖσθαι ὅσων τῶν σῶν ἐραστῶν. οἷς ἅπασιν ἐγὼ τῶν πρωτείων ἀμφισβητῶ. μᾶλλον δὲ οὐκ ἀμφισβητῶ. συγχωροῦσι δὲ ἅπαντες.

Τῷ ἀδελφῷ.

ο Δεῖνα βελτίστης μέν ἐστι πόλεως. ἐν ᾗ τοὺς παῖδας ἐγγεννησάμενος. βούλεται οὖν τινα πάντως Ἀλεξανδρείας ὡς πολίτης ὑφ' ἡμῶν τιμᾶσθαι καὶ ὁρᾶσθαι προσήκει. ἔτι δὲ ὑπάρχει συγγενεῖ τε εἶναι τοῦ μακαρίου Θεοδώρου σφόδρα διὰ μνήμης ἡμῖν ἀνδρὸς γενομένου καὶ μηδενὸς ἀμελεῖσθαι ἀξίου περὶ τῶν τὰ πρῶτα ἐχόντων ἐν τῷ πο-

λιτεύεσθαι

λιτεύεσθαι. οὗτός μοι προσήγαγεν αὐτὸν, χρυσίον ὡς ὑμᾶς νομὴν στρατιώταις κομίζοντα. καὶ ἐδεήθησαν ἐμοῖς ἐφοδίοις γράμμασι, πρὸς ὑμᾶς πέμψαι, ἡγούμενοι πάντα καλῶς ἕξειν αὐτῷ, τυχόντι του, παρ᾽ ἐμοῦ σοί τε καὶ τῷ Δεῖνι συστῆναι. ἐγὼ μὲν οὖν ὅπερ ἤτησαν ἔδωκα. εἰ δὲ μὴ μάτην, ὑμεῖς δείξετε.

Ἡρώδῃ καὶ Μαρκελλίνῳ.

ὸ Ὑμῖν αἰτία μοι δοκῶ πεποιῆσθαι τὴν κοινωνίαν τῆς ἐπιστολῆς. ἀλλ᾽ εἰ διῴκισαι γράμμασι τοὺς συνημμένους τῇ γνώμῃ, τοῦτ᾽ αὖ ἦν τὸ ὑπαίτιον. προσείρησθε δὴ θαυμάσιοι. καὶ τὸν ἐπιδιδόντα τὴν ἐπιστολὴν, ὃς ἐπὶ χρυσίου διακομιδῇ παρ᾽ ὑμᾶς ἐστάλη δημοσίαν ὁδὸν, θάλψατε τὸν εἰόντα τρόπον, ἐπειδή μοι παρὰ παντὸς συνέστη τοῦ βουλευτηρίου. καὶ βουλοίμην μὲν ἀγαθοῦ τινος αἴτιος αὐτῷ γενέσθαι. οὐ μὴν οἶδα ὅτι μᾶλλον ὑμῶν ἑτέροις μέλειν ἄξιον ἡμῶν τε τῶν αὖ ἡμεῖς ἐπιβαλώμεθα. Διογένει.

ἑ Ὡς ἔτι περιῆν ὁ μακαρίτης Θεόδωρος, κοινὸς μὲν ἦν ἁπάντων πενία πολιτῶν πρόξενος· διαφερόντως δὲ τοὺς ἡμετέρους γονέας ἐξήρτητο, τῇ, τε εἰς ἅπαντα σπουδῇ καὶ τῇ φιλότητος εὐνομίᾳ καὶ χάριτι. τῶν οὖν παρ᾽ ἐκείνῳ πολλῶν καὶ ἡδίστων, εἰς Ἀμμώνιον τὸν ἀνεψιὸν τὴν χάριν ἀπομνημονεύσωμεν. ἐγὼ μὲν οὖν τοὐμὸν μέρος, ἀπέτισα. τί δὲ ἦν ἀπόντος ἔργον, ἢ τοῖς παροῦσι τὸν ἄνδρα συστῆσαι. τὸ δὲ μὴ βαρεῖαν αὐτῷ τὴν αὐτόθι γενέσθαι διατριβὴν, ὑμέτερον ἔργον.

Τῷ ἡγεμόνι.

ἐ Ἴτω Θεοδώρου μνήμη παρὰ τῇ σεμνοπρεπείᾳ τῇ σῇ, πῶς δὲ οὐ μέλλει, χαρίσασθαι τοῖς εἰς τὸν ἀπελθόντα καθήκουσι, τὴν εἰς τὸν ἀνεψιὸν τὸν ἐκείνου τιμήν. καὶ γὰρ ἄνδρα ἀγαθὸν

δὺ πεποίηκας ὥς ἔστι, καὶ περὶ τῆς μεγάλης ἀλεξανδρείας βουλευτηρίω χωρισάμενος· ὡς ἀθρόοι γενόμενοι, προσαγηόχασιν ἐμοὶ τὸν ἄνδρα. καὶ ἐδεήθησαν ὄνασθαί τι τῶν ἡμετέρων γραμμάτων. τὸ μὲν οὖν δοῦναι τὰς ἐπιστολὰς, ἡμέτερον ἦν. τὸ δὲ εἰς ὄνησιν αὐτῶν γενέσθαι, παρ' ὑμῶν ἐπιζητεῖται.

Ἀναστασίῳ.

ἤ Σθην. ἀλλὰ πῶς οἴει; πάνυ μὲν οὖν ἀπὸ βαθείας τῆς γνώμης ἥσθην, μαθὼν τὰ χρυσᾶ παιδία τῶν τοῦ βασιλέως φωνῇ νόμῳ σοι παιδία γενόμενα. μάλιστα μὲν, ὅτι σε φιλῶ· τίνα δ' αὖ δικαιότερον, εἰδότι πονηροὺς αὐτοὺς μισῶ. ὧν τὰς ἐν σκότῳ καὶ γωνίαις ἐλπίδας, ἡ χρηστὴ τύχη τῶν παιδίων ὑπετέμετο. Διονυσ.

τ Οιοῦτόν ἐστιν, ἡ σύρων φύσις. καὶ συγγενῶν καὶ φίλων ἐπιλήσμονας ἀποδείκνυσι. μὴν δ' οὗτος ὁ ἔμπηλος, ἀφ' οὗ γράμμασιν ἡμᾶς οὐκ ἠσπάσω. καὶ ταῦτα δούσης σοι τῆς φύσεως οὐ μόνον πρὸς χρείαν, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἔνδειξιν καὶ φιλοτιμίαν ὑπαγορεύειν ἐπιστολάς. ἀλλ' αὖ αὐτὸς ὑγιαίνοις, καὶ τὰ χρυσᾶ παιδία καὶ ἡ καλλίπαις μήτηρ αὐτῶν, ἡμῖν καὶ τοῦτο ἅλις ἔχει. Σιμπλικίᾳ.

ἔ Δεῖ μέντοι ταῖς τύχαις τὰς γνώμας μὴ συνεξαίρεσθαι. μηδὲ τὸ μεμνῆσθαι τῶν πάλαι φίλων, ἔλαττον ἡγεῖσθαι τῆς παρούσης ἀξίας. σὺ δὲ ἡμῶν ἐπιλήσμων ἐγγόνου χρόνου συγχροῦ. χρὴ δὲ οὐχί. καίτοι σφοδρᾶς συναψάσης ἡμᾶς ἀλλήλοις.

Ἡλιοδώρῳ.

ἐ Μοὶ μὲν συμπρόσεστι τοῖς ἐνιαυτοῖς, καὶ ἡ τοῦ φίλτρου προσθήκη. σὺ δὲ εἰ μὲν ὁμοίως ἔχων, οὐκ ἄρξας σχολῆς ὑπὸ τοῦ τῶν πραγμάτων ὄχλου γράμμασι τιμᾶν ὡς εἰκὸς ἅπαξ ποτὲ, καὶ οὐδ' εἰκός, κλέψας συνεῖρε ἀπὸ τῶν δημοσίων χρόνον ὅσον ἀρ-

κέσαι

κέσαι πρὸς μέτρον ἐπιστολῆς, αὐτὸ τοῦτο μήνυσον. εἰ δὲ ἐπιγνώσεις ἀληθευομένην κατὰ σοῦ τὴν ὑποψίαν τῆς λήθης, διόρθωσαι μετανοίᾳ σεαυτὸν ἡμῖν ἐπανάγαγε.

Τρωίλῳ.

α Ἀλλ' εἰ μήτε Κυρηναῖοι, μήτε οἱ πολλοὶ ἀσυνέτων ἀποτίσουσί σοι χάριν ἀξίαν, ἀνθ' ὧν ὁ θαυμάσιος Ἀναστάσιος αὐτοῖς γράφει, πάντως γε ἡ τοῦ θεοῦ σοι προσέσται χάρις· ᾧ σεαυτὸν οἰκειοῖς τῇ κοινωνίᾳ τῆς εὐεργετικῆς προαιρέσεως. εὐδαιμονοίης ἄριστε φιλοσόφων, οὕτω γὰρ ἐμοί σε φίλον καλεῖν, ὥσπερ ὑπαγορεύει τὰ πράγματα.

Κώνσταντι.

ε Ἡ δὲ φιλοσοφίας τιμᾶς ἀρετὴν, οὐ μόνον ἐν παροῦσι τοῖς μετασχοῦσιν αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἀποῦσι τιμήσεις. ὁ δὲ θεσπέσιος Ἀμμωνιανὸς ὁ παρ' ἡμῖν ποτε τυχὼν ἀμείνονος λήξεως, ἐμοὶ δοκεῖ πάρεστι καὶ ἀπεῖναι δοκῶν. τούτου συγγενὴς σφόδρα αὐτανέψιος, ὁ παρ' ὑμῖν Σωτήριχος ἀδικεῖ. δεῖξον ὅτι ἤδη διομισίου, καὶ πέπαυται Σωτήριχος ἀδικῶν.

Σιμπλικίῳ.

α Ἀφιέναι φησὶ δεῖν ὁ θεὸς τὰ ὀφειλήματα. ὀφείλει δὲ ὁ μὲν ὅτις δανεισάμενος χρυσίον. ὁ δὲ, τὸ δοῦναι δίκην. καὶ ὁ τοῦ λαβεῖν οὖν δίκην ὑπεριδὼν, ὑπήκουσε τοῦ θεοῦ.

Πενταδίῳ αὐγουσταλίῳ.

Οὖ παρ' ἡμῖν ὄχλου καὶ τῶν πραγμάτων, αὐτὸς σὺ
τ σεαυτὸν αἰτιῶ. φιλοτιμηθεὶς γὰρ πᾶσι γενέσθαι καταφανὴς, ὅτι με διὰ πάσης ἄγεις τιμῆς, ἅπασι τοῖς κακοπραγουμένοις, ἐπ' ἐμὲ τὸν δρόμον ἀνέῳξας. οἶδα δὲ οὖν ὅπως ποιήσεις, εἰ δεῖ ποτε πεπαῦσθαι κἀμὲ κοπτόμενον

ὑπὸ πολλῶν καὶ σὲ περὶ πολλῶν ὑπ' ἐμοῦ, εἰ καὶ πάνυ δεῖται μετρίων καὶ φιλανθρώπων ὑπὲρ οὗ γράφω, καὶ τυχεῖν δεῖν ἀξιώσαντος ὡς ἅπαντες ἴσασιν, ἀποτυγχανέτω σου μηδὲν ἧττον, ἢ εἰ παμπόνηρός τε ἦν, καὶ παμπονήρων ἐδεῖτο πραγμάτων. τοῦτο ποιῶ, καὶ ὅταν ἀφίκωμαι παρὰ σὲ δῆθεν αἰτιασόμενος, προστάττε τοῖς ὑπηρέταις, ἐπιζυγῶσαί μοι κατὰ τοῦ προσώπου τὰς θύρας. ἂν τοῦτο γιγνόμενοι οἱ μὲν, ἴδωσιν, οἱ δὲ, τῶν ἰδόντων ἀκούσωσι, τοὐντεῦθεν ἐγὼ καὶ σὺ, βαθεῖαν εἰρήνην ἄξομεν. ὡς οὐδεὶς ἔτι τοῦ λοιποῦ προσδραμεῖταί μοι καὶ προσαναλαύσεται. εἰ δὲ ἀποδειλιάσεις καὶ οὐκ ἐθελήσεις ταῦτά σοι τοῖς ἀνθρώποις συγγνῶναι, ἀνέχου πολλάκις τῆς ἡμέρας ἀγαθόν τι ποιεῖν ἀνθρώποις, ἱκέτας σου γινομένους δι' ἐμοῦ πρὸς τοῦ θεοῦ. ἀλλ' εὖ οἶδ' ὅτι, οὐκ ἀπαγορεύσεις εὖ ποιῶν. οὔκουν οὐδὲ ἐγὼ, προτρεπούσας ὑποθέσεις τῇ φύσει συμποριζόμενος.

Τῷ αὐτῷ.

Ἐγὼ καὶ σοῦ κήδομαι καὶ τοῦδε. σοῦ μὲν ὡς μὴ ἀδικοίης. τοῦδε δὲ, ὡς μὴ ἀδικοῖτο. εἰ δὲ καὶ σοὶ δοκεῖ μετὰ τοῦ Πλάτωνος, τὸ ἀδικεῖν τοῦ ἀδικεῖσθαι μεῖζον εἶναι κακὸν, ἔοικα σοὶ μᾶλλον, ἢ τῷδε χαρίζεσθαι, δεόμενος ὑπὲρ αὐτοῦ πραττομένου δίκας ὑπὲρ ὧν οὐκ ἐξήμαρτεν.

Αὐρηλιανῷ.

Εἴ τινές εἰσι ψυχαὶ τῶν πόλεων, ὥσπερ οὖν εἰσιν ἔφοροι, θεῖαί τε καὶ δαιμόνιοι, πάσας ἡγοῦμαι χαίρειν εἰδέναι, καὶ ἀπομεμνῆσθαι τῶν ἀγαθῶν ὧν ἐπὶ τῆς μεγάλης ἀρχῆς ἅπασιν ἔθνεσιν αἴτιος γέγονας. αὐτάς τε οὖν ταύτας παρὰ τοὺς καιροὺς ἑκάστοις οἴουσι παρεστάναι συνηγόρους τε καὶ συμμάχους, καὶ τοῦ κοινοῦ θεοῦ δεῖσθαι, γενέσθαι σοι πρεπούσας ἀμοιβὰς τῆς ἐνδεχομένης ἐκείνου μιμήσεως

τὸ γὰρ

τὸ γὰρ εὖ ποιεῖν, ὃ καὶ τοῦτο μόνον ἔχουσι κοινὸν ἔργον ἄνθρωπος καὶ θεός. ἡ δὲ μίμησις, οἰκειοτάτη ἐστί. καὶ συνάπτει πρὸς ὃ μιμεῖται τὸ μιμούμενον. διάκεισο τοίνυν ὡς ἀπειργασμένος οἰκείως τῷ θεῷ. τῇ κοινωνίᾳ τῆς εὐεργετικῆς προαιρέσεως. καὶ σύνεσο γλυκείαις ἐλπίσιν, ὅσαι περ εἰσὶ τῇ τοιαύτῃ τῆς ψυχῆς διαθέσει προσήκουσιν, τῷ μεγαλοπρεπεστάτῳ μόνος, ἢ μετ᾽ ὀλίγων σύμμονος, δικαίως καλούμενε. ἀσπάζομαι διὰ τῆς σεμνοτάτης φωνῆς τοῦ πατρὸς, τὸν νέον ταῦρον τὰς ἀγαθὰς ῥωμαίων ἐλπίδας. Τῷ ἀδελφῷ.

ο Καὶ τοὔνομα δοῦλος καὶ τὴν προαίρεσιν, ἐν ἀγνοίαις, ὡς παιδοτρίβην παρὰ τῶν Θεοδώρου κληρονόμων ὠνήμαι, πάλαι μέν ἐστι πονηρός. καὶ γὰρ ἔφυ καὶ τέθραπται κακῶς. καὶ ἀναγωγῆς οὐκ ἀπέτυχεν ἀξίας τῆς φύσεως, ἐκ παιδὸς ἐν τηλίᾳ καὶ κύβοις καὶ καπηλείοις καλινδηθείς. ἀλλὰ νῦν Λυσίας ἂν εἶπεν, ἐξείργασται καὶ τέλος ἔχει. καὶ πέρας ἀνδρίας ἐστίν. ἑρμῇ μὲν γὰρ καὶ ἡρακλεῖ τοῖς παλαίστρας ἐφόροις, οὐδὲ κατὰ μικρὸν πρέπει. κοτυττοῖ δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀττικοῖς κοιναπάλοις μυσοκορεῖ. καὶ εἰ δή τινές εἰσι τούτου τοῦ κόμματος ἕτεροι δαίμονες, ἅπασιν αὐτοῖς μέλει. καὶ τούτων αὐτῷ. δίκην μὲν οὖν ἑτέραν, οὐκ ἂν λάβοιμι παρ᾽ αὐτοῦ. ἀποχρῶσα γὰρ ἡ πονηρία δίκη τῶν πονηρῶν. δοκιμασθεὶς δ᾽ ἀνεπιτήδειος εἶναι συμβιοτεύειν φιλοσόφοις δεσπόταις, ὧν οἰκουρούντων αἰσχύνη περιμοστεῖ, ἐχέτω τὴν ἔχουσαν αὐτὸν πόλιν. ὁ δὲ ἰδὼν τὸν παιδοτρίβην σοβοῦντα διὰ τῆς ἀγορᾶς, ἐν στεφάνῳ καὶ μύροις μεθύοντα καὶ κωμάζοντα, καὶ πάσης ἀκολασίας ἐμπιπλάμενον. καὶ ᾠδὰς ᾄδοντα πρεπούσας τῷ κιναίδῳ, τὴν τοῦ ἐχθίστας αὐτὸν τὴν αἰτίαν ἀνήγαγεν. ὅπως οὖν αὐτὸν παραδοὺς τῷ ναυκλήρῳ πλεῖν ἀναγκάσεις εὐθὺ τῆς ἐνεγκούσης αὐτόν. ἐκείνη δὲ αὖ αὐ-

του καὶ ἀνάγοιτο δικαιότερον. πλείστῳ δὲ δεῖ μὴ ὑπὲρ τοῦ καταστρώματος. μὴ γὰρ εἰς κοίλην ναῦν καταβαίη. ἐπεὶ μὴ θαυμάσῃς, εἰ συχνὰ τῶν κεραμίων ἡμιδεῆ σοι ποιήσει ἐν ᾧ ὁ πλοῦς παρατείνοιτο, καὶ μέχρι ζυγοῦ ἄν, ἐκροφοίη τὴν ἀνθοσμίαν. τοὺς ναύτας δὲ ἂν αὐτὰ ταῦτα ποιεῖν ἀναπείσειε. πρὸς γὰρ τοῖς ἄλλοις καὶ πιθανώτατόν ἐστι τὸ κακὸν, εἰς ἀπολαύσεις ἡγήσασθαι. καὶ εἴ τις οὕτως ἐμβριθὴς ᾖ τῶν μισθωσαμένων πλεόντων τὴν θάλατταν, ὡς μὴ διαχυθῆναι τοῦ καθάρματος κορδακίσαντος ἐν τῇ τοῦ κτηείου περιφορᾷ. καὶ ἄλλα πολλὰ βωμολοχεύεται. πρὸς ἃ δὴ δεῖ πεφράχθαι τὸν ναύκληρον. ὁ μὲν οὖν Ὀδυσσεύς, ἵνα μὴ ὑφ' ἡδονῆς διαφθαρείη, τὴν Σειρήνων ἀκτὴν δεδεμένος παρήμειβεν. οὑτοσὶ δέ, ἵνα μὴ τοὺς πλέοντας ἡδονῇ διαφθείρῃ, ἂν ἐκεῖνοι σωφρονῶσι, δεδήσεται.

Τῇ φιλοσόφῳ.

ρη Χοῦς ἔοικα πρᾶγμα ποιεῖν. ἃς παρείληφα φωνάς, ἀντιδίδωμι. τὸν θαυμαστὸν Ἀλέξανδρον ἐπαινῶν παρὰ σοί.

Αὐρηλιανῷ.

ρθ Ὑπὸ τῇ προνοίᾳ μέλει Ῥωμαίων ἀγαθὰ μελήσει ποτὲ καὶ οὐκ εἰς ἅπαν οἰχήσονται, οἱ τὰ κοινὰ σώζειν δυνάμενοι. ἀγαθὰ τῷ ῥήτορι τῷ σοφῷ, καὶ ἡ παρὰ σοῦ σοι δύναμις ἀρκεῖ πρὸς ὃ τυγχάνει δεόμενος. ἀπολαυέτω δὴ νῦν μὲν, αὐτὸς μόνος ταύτης. ἔπειτα μετὰ τῶν ἐθνῶν ἁπάντων, κἀκεῖνος.

Τῷ ἀδελφῷ.

ρι Πικροτάτην ὁδὸν ὑπὲρ τὸ πλουτεῖν ἐβάδισεν Ἀθανάσιος. ἐν ᾧ λέγω νόμος ἱερὸν εἶναι τοῖς ἀποθνήσκουσι. καὶ πράκτορας αὐτοὺς πείθει καὶ βίᾳ παρὰ ὅτι ἂν δύναιτο. καὶ ἂν σοὶ αὐτὸν λάθῃ δημόσιος, ὑπὸ διαθήκῃ καλούμενος. ἀλλὰ συνεὶς ἅλλεται.

Τῷ αὐτῷ.

ρια Κανδιδιάνῃ μηρὸς ἀθὴρ, ὁ μακαρίτης Κασσίκιος, αὐτὸ τοῦτο ἔλεγεν, φάσμα χαλεπὸν ἰδόντα καὶ διηγησάμενος.

Ἀνυσίῳ.

ριβ Ὦ αὐτὸς, ὃν ὅτι σε φιλεῖ δι' αὐτὸ τοῦτο φιλῶ, ὅσῳ χαλεπῇ προσεπάλαισεν. ἣν ᾗ αὐτῷ δεσμὸν, οὐκ ἦν ὅσος. ἀγαθὰ τὸ σὺν τῆς ἱε-

ρᾶς ἀπεῖναι κεφαλῆς. ἐπεὶ δὲ νῦν ἐν τοῖς ὁμοίοις ἐστί. τούτῳ δέ τι ἐξῆν τοῦ προσδιαχαλεπώτερα αὐτὴν ἔσοι περί. ἐρᾶται τί περὶ στρατιώτην πρέπει. δὲ δυσκόλως ἔχει πρὸς τὸ ἐξ ἀνάγκης ἀργίαν. Αὐρηλιανῷ.

ὃ Ἰμαίσου τὴν θεραπείαν ἡ χεὶρ ἐποίει τὸ τοῦτο καταπεμφθεῖσαν, ἐφ' ὃ κοινὸν ἀγαθὸν αὐτὴν εἶναι. καὶ χαίρειν εἰδέναι μὲ τοῖς συνισταμένοις τοῖς δεομένοις δικαίων, ὅτι σου πρεπούσας ὑποθέσεις τῇ φύσει παρέξομεν. οὐ γὰρ ὅτι συγγενής ἐστιν Ἡρώδης ἐμός, ἀλλ' ὅτι δεῖται δικαίων, διὰ τοῦτό σοι τὸν νεανίσκον συνίστημι. ὅστις ἐκ προγόνων λαμπρότατος ὢν καὶ τὴν προαίρεσιν βουλευτικὴν τῇ συγκλήτῳ διαδεξάμενος, ἐπειδὴ γέγονεν ἡγεμών, ἀξιοῦται συντελεῖν ὥσπερ οἱ νεόβουλοι. καὶ γενέσθαι διπλοῦς λειτουργός. τὸ μέν τι διὰ τὴν οὐσίαν, τὸ δὲ, δι' ἣν ἦρξεν ἀρχήν. Τῷ ἀδελφῷ.

ἑ Ἄγει με παρὰ σὲ πόθος καὶ χρεία. πυνθάνομαι τοίνυν εἰ πρὸ μηνὸς ἥξοντα. Οὐρανίῳ.

ἑ Πέμψας σοι δῶρον ἵππον ἀκροφυέστατον, εἰς ἅπασαν ἀρετὴν ἵππου προσήκουσαν. ᾧ χρήσῃ μὲν ἐν ἁμίλλαις δρόμων. χρήσῃ δὲ ὅταν ἐπὶ θήραν ἐξάγῃς, δὲ ἐν ἀγῶσι πολεμικοῖς. καὶ ὅταν κατάγῃς ἐπὶ τῶν Λιβυκῶν τροπαίων πομπὴν ἐπινίκιον. οὐ γὰρ οἶδα ὅτι μᾶλλον ἢ κυνηγέτης, ἢ κέλης ἐναγώνιος, ἢ πομπεύς. ἢ πολεμιστής εἴ. εἰ δὲ νισαίοις ἵπποις μὲν ἰδεῖν ἐστιν ἀφελέστερος, ὀχεῖσθαι τε οὖν τὸ κράτιον, ἀλλ' ἔοικεν ὑπὸ σοφοῦ, τάχα μὲν ἐπὶ τοῖς ἵπποις, ὥσπερ ἐπὶ τοῖς ἀνδράσιν, ἅμα πάντα δίδωσιν ὁ θεός. μήποτε δὲ τοῦτο παρ' ἐκείνων αὐτῶν τὰς ἀρετὰς συντελεῖ, εἶτα μαλακὰ τοῦ σκληροῦ ἐλάττω παρὰ τῆς φύσεως ἐκληρώσαντο. παρὰ μόλις τὸ γένος, ὅτε σάρκα οἶδα δι' ὃ κάκιστερ. οἱ μὲν ἂν παρ' ὑμῖν ἵπποι, ταῖς σαρξὶ πλείους εἰσίν. οἱ δὲ ἡμέτεροι τοῖς ὀστέοις. Ἑταίρῳ.

ἐ Μισθωσάμενός σοι ναῦν, αὐτὴν μὲν ὀλίγου δὲ πλεύσαντι τὴν θάλατταν μετὰ πλείονος τέχνης ἢ τύχης. ὡς αἴγιοχοι τῶν πάσι ὁλκάδες,

φήμην ἔχουσι διανοίᾳ κεχρῆσθαι καθάπερ οἱ φαιάκων τῆς πάλαι, πρὶν ὑπὸ τὴν νῆσον ἥκειν τὸ δαιμόνιον μήνιμα. Κλανδονίῳ.

σ Υγγενὴς ἐμὸς ἀδικεῖται. σὺ δὲ ὁ φίλος εἶ, ὁ δικάζειν εἰλαχώς. ἐκ μιᾶς οὖν προσοχῆς, ὑπάρξει σοι κἀμοὶ ὁ τοῖς νόμοις χαρίσασθαι. ἐπανίτω τοίνυν ἀσφαλῶς, εἰς τὸ δεσπότης εἶναι τῶν κεραμίων τῇ τοῦ πατρὸς διαθήκῃ προσλαβὼν τὴν ἀπόφασιν. διὰ κατηγορείας οὐκ ἐσομένης ἐμποδὼν περὶ τὰ αὐτίκα διὰ ἀκροάσεως. ὅτε γὰρ δεῖ δικαιοδοτεῖν, ἢ τὸν χρόνον, ἐν ᾧ μάλιστα τυγχάνομεν δεόμενοι τοῦ θεοῦ. Ἀναστασίῳ.

Ωσηναῦ τις ἔπεισεν ἢ θεὸς. ἢ λόγος. ἢ δαίμων. ὅτι καὶ παρὰ τὰ χωρία τι γίνεται τοῖς αὐτοῖς, εἰς τὸ τυγχάνειν τε ὧν ἀποτυγχάνειν δεόμενοι τοῦ θεοῦ. πράττων οὖν πονηρῶς παρ' ἡμῖν, καὶ τῶν πατρῴων ἀκριβῶς ἐκκόπτεις, ἔγνωκε πλεῖν εἰς τὰ περὶ θρᾴκης χωρία ἐκεῖ διαλλαγησόμενος πρὸς τὴν τύχην. εἰ δή σοι φίλα πρὸς τὴν δαίμονα, σύστησον αὐτῇ τὸν νεανίσκον. καὶ ἐξευρέτω τινὰ πόρον αὐτῷ χρημάτων. ῥᾴδιον δὲ βουλομένῃ. καὶ γὰρ τὰ Νέμου τοῦ Σωσηναῦ, φύσαντος οὐχ ἄλλ' ἐπῶς εἰς ἑτέρους μετέθηκεν. ἀποφηνάτω δὲ καὶ Σωσηναῦ κληρονόμον ἀλλοτρίου πατρός. γένοιτο γὰρ ἂν οὕτως ἐξ ἀδικίας τὸ δίκαιον. Ἰωάννῃ.

ω Σπερ ἄλλοτε πολλάκις ἐν τῷ τῶν καιρῶν ἐγενόμην σοι χρήσιμος, καὶ παραμυθησάμην δυσχερᾶ σοι τύχης, τὰ μὲν, λέγων. τὰ δὲ, ποιῶν, ὡς ἑκάστοτε ἡ δύναμις ὑπηγόρευσε, καὶ νῦν περὶ τῶν καταλαβόντων σε πραγμάτων, δοκεῖ μοι συνεισενέγκαι τινὰ γνώμην, ἐπειδὴ μὴ ἔργοις δύναμαι. συνίστιον γὰρ οὐ θέμις, ἕως ἐμπνεῖ τε καὶ δύναται, μὴ οὐχὶ παντὶ τρόπῳ πρόθυμον εἶναι τοὺς φίλους, ἀγαθόν τι ποιεῖν. ἄκουε τοίνυν ἅ μοι καλῶς ἔχει διαλεχθῆναι πρὸς

σε, εἰ

σι. εἰ μὲν θεός ἐστιν ἡ φήμη κατά τινα τῶν παρ' ἡμῖν ποιητῶν, σὺ
δὲ ἐγχειρήσω τὸν μακρίτην Αἰμύλιον. ὁ πράξας, ἀγαθὲ βουλεύσας τὸν
φόνον. καὶ βαρβαρικὸν μὲν δρᾶμα συνθεὶς, τὸν σφαγέα δὲ καθεὶς ἐκ
τῶν σαυτοῦ λοχιτῶν τὸν ὠμότατον. λέγει μὲν γὰρ ἡ φήμη ταῦτα. εἰ δὲ
δὲ ὡς δὲ οὐ θέμις, οὖσαν θεόν. εἰ δ' ἡσίοδος μὲν οὐδὲν λέγει, ἀλλὰ δὴ
λέγεται μάτην, καὶ τοῦτο περὶ σοῦ τῶν πολλῶν ἐστιν ἕν. ὡς ἔγωγε βουλοί
μην ἄν. περὶ ἐλαττόνος γὰρ ποιοῦμαι τὴν ἐν ἀργυρείῳ ζημίαν,
ἢ τὴν ἐν φίλῳ. καὶ νῦν ἂν οὐχ ὑπαίτιος ὢν ἀκούῃς κακῶς, ἀτυχεῖς
μὲν ἄρα. ἀλλ' οὐκ ἀδικεῖς. ὡς ὤφελες μὴ δὲ ἀτυχεῖν. ἀλλ' εἰ ἐκείνως μὲν
ἄνυσαι καὶ μῖσος ὠφείλετο δίκαιον. οὕτω δὲ ὁ ἔλεος. ἐγὼ δέ μοι δοκῶ
λίαν ὑπὸ συνηθείας ἁλώσιμος ὤν, κἀκείνως ἂν τὴν μὲν πρᾶξιν μι
σεῖν. σὲ δὲ ὅμως ἐλεεῖν. τοῦ δὲ ἐλεοῦντός ἐστι, βοηθεῖν ὅση δύναμις. καὶ
ἐξευρίσκειν, ὅθεν ἂν οἴηται ὀνήσειν. οὐκοῦν καθ' ἑκάτερόν μοι προ
σήκει συμβουλεῦσαί σοι τὸ φαινόμενον βέλτιστον. ἔοικε δὲ ταυτὸν
εἶναι συμφέρον, αἰτίῳ τε ὄντι καὶ ἀναιτίῳ. ἴθι παρὰ τοὺς νόμους. καὶ
σαυτὸν ἐπίδος τῷ δικαστῇ μετὰ ἀθρόων τῶν λοχιτῶν, ἔτι καὶ δὴ κα
κείνων. καὶ εἰ μὲν ἐπράχθη τὸ δεινόν, δεήθητι. καθικέτευσον. ἀντι
βόλησαι. μὴ αὐτὸς προκαλινδούμενος, πρὶν ἂν διαπράξῃ τὸ παρὰ
τῆς ψήφου συστῆναι δημίῳ, ἢ δοῦναι τὴν δίκην. ἐν καλῷ σοι κεῖσθαι
παρὰ τοῖς κατὰ τὰ δικαστήριοις, τὸ προκαθηρημένον ἀπελθεῖν, ἑταῖ
ρε Ἰωάννη. μὴ λόγον ἄλλως οἰηθῇς τὴν παραίνεσιν. μὴ δὲ προσαναί
ζῆν μηρομίσης σαυτῷ, οὕτω τῆς ἱερᾶς φιλοσοφίας ὀναίμην. καὶ
προσέτι τῶν παιδίων τῶν ἐμαυτοῦ. οὐκ ἂν μὴ φιλτάτῳ σοι τυγ
χάνοντι, συνεβούλευσά τι τοιοῦτον, ὅ γε ἀπεύχομαι τοῖς ἐχθροῖς τῶν
ἐμοῖς. καὶ μήποτε αὐτῶν ἐπὶ νοῦν ἀναβαίη, τὸ, κάλλιον εἶναι τὸν
ἀδικοῦντα δοῦναι τιμωρίαν αὐθαίρετον. ἀλλὰ μὴ δὲ παύσαιντο δυ

τυχόντες ἐν οἷς ἀδικοῦσιν, ἵνα πλείω τε χρόνον εἶναι κακοὺς, καὶ πάσας ἐκεῖ τὰς δίκας ὀφείλοιεν. πρὸς σὲ διὰ φιλίαν, κινδυνεύω τι καὶ τῶν ἀπορρήτων εἰπεῖν, ὡς ἀνόμοιόν ἐστιν, ἐν παχεῖ σώματι καὶ ἐν εἰδώλῳ δοῦναι τὴν δίκην. ἰσχυρότερον μὲν γὰρ ἀνθρώπου θεός. τοῦ δὲ θείου παντὸς διακόσμου, σκιὰ τὸ ἀνθρώπινον. ἀλλ᾽ ὅπερ εἰσὶν ἐν ταῖς πολιτείαις οἱ δήμιοι, χεῖρον τῶν νόμων, τὴν αὐτὴν δὲ ποινὴν χρείαν τῇ φύσει τοῦ κόσμου παρέχονται. δαίμονές εἰσι καθαρτήριοι τέχνην ἔχοντες ἐπὶ ταῖς ψυχαῖς, ἣν οἱ κναφεῖς ἐπὶ τοῖς ἱματίοις τοῖς πιναροῖς. ἀλλ᾽ εἴ τις ἱματίοις αἴσθησις ἦν, τί ἂν οἴει πάσχειν αὐτὰ, λακτιζόμενα, καὶ νιζόμενα καὶ πάντα τρόπον κναπτόμενα, διὰ πόσων δ᾽ ἂν ὀδυνῶν ἐκπεπλύνθαι κηλῖδας ἀρχαίας καὶ προστετηκότα ὀμόργματα. ἐπεὶ γὰρ λέγουσιν ὅτι πολλοῖς ὁ ῥύπος, οὕτως ἐνέφυ σφόδρα διὰ τοῦ βάθους, ὡς ἀναπάλλακτος εἶναι. καὶ φθάνει διαφθαρέντα, πρὶν εἰς τὴν φύσιν ἐπανελθεῖν, ὅτι τὸ πάθος αὐτοῖς γέγονε φύσις, ἢ διὰ χρόνου πλῆθος, ἢ διὰ μέγεθος. οὕτω δὲ ἔχουσα ψυχὴ καλῶς ἂν εἶχεν εἶναι φθαρτή. νῦν δὲ τὰ μὲν ἁμαρτήματα, λόγον ἔχει πρὸς αὐτὴν πολυχρονίους κηλῖδας. ἡ ψυχὴ δὲ οὐκέτι πρὸς θοἰμάτιον ἐκεῖνο τὸ πιναρόν τε καὶ οὐκ ἀντέχον. ἀλλὰ ἀθάνατος οὖσα, τίνει δίκην ἀθάνατον, ὅταν ἁμάρτῃ δυσέκνιπτά τε καὶ ἀναπόνιπτα. ἀλλ᾽ εἰ νῦν ὡς γάρ τις ἥμαρτε βίῳ δίκας δίδωσιν, οὐ πάνυ προστετηκὸς ἔχει καὶ προσιζῆσαν τὸ πάθος. ἀλλ᾽ ὡς ἂν εἴ ποι τις ἀρτιβαφὴς οὖσα ψυχὴ, τάχιστα πλύνεται. διὸ δοτέον ἐστὶν ὡς ἐνὶ διὰ τάχους τὴν δίκην. καὶ τιμωροῖς ἀνθρώποις, ἀλλὰ μὴ δαίμοσι. λέγεται δέ τις λόγος ὅς με πείθει, τοὺς ἠδικημένους κυρίους εἶναι, μακροτέρας τε ποιεῖν. καὶ ἐπιτείνειν τὰς τιμωρίας. διὸ παραπλήσιόν ἐστιν ἵνα κακόν τι μέγα ἐργάσασθαι καὶ

πολλοὺς

πολλοὺς κατὰ μικρὸν ἀδικήσουσι. ἐπέχεσθαι δὲ ἕκαστος ἐν τῷ μέρει τὸ δεῖ
πᾶσιν ὑπηρετῆσαι τὴν δίκην, ὅταν δέ τις ἰάσιμος ᾖ, μέγα παρὰ τοῦ
δικαστοῦ δύναται, τὸ τοσοῦτο προπεπονθέναι τὴν ψυχήν, ὡς ἤδη
παρ' αὐτῶν τῶν ἠδικημένων ἔλεον εὑρέσθαι. ὥστε τοίνυν εἰκὸς
ἐστὶ τὴν μακαρίτιδος αἰμυλίου ψυχὴν συγγνωμονεστέρας τυχεῖν.
ἐγὼ μὲν οὖν οἶμαι μᾶλλον δέ, οἶδα σαφῶς, ὡς ἅπας ἱκέτης αἰδέ-
σιμος, ὅστις ἑαυτὸν τετιμώρηται. καὶ τίς ἤδη πάρεστιν εἰς ἀπο-
λογίαν ἁμαρτήματος κατασταθείς, αὐτῷ τὸ φθάσαι τὴν αἰτίαν ὁ-
μολογῆσαι, καὶ φῆσαι κολάσεως ἄξιον εἶναι, τὴν κόλασιν ἐξω-
νήσατο. τὸ δὲ ἐνοχληθῆναι τοῖς δι' ἅ τις ἠδίκησεν, εἴτε χρήμασιν
εἴτε σώμασι, βαρυθυμότερον τὸν ἠδικημένον καθίστησι. καὶ τίς αὖ
γένοιτο τοῦ σώματος ἐξελθών, ἔθ' ὑπὸ βιαίας δίκης, ἐπὶ ἕτερον τρό-
πον, κἄπειτα αὐτὴν τὴν ψυχήν, αὐτῇ τῇ ψυχῇ θεασάμενος,
οὐκ ὅσης ἀρνεῖσθαι σαθρότητος ἀλλ' ἐγκεκολαμμένους ἔχων τοὺς πο-
σημάδας τῶν πράξεων, ὅτι κηλῖδας καὶ ἀκρήσεις ἐξέλκουσιν καὶ ἐκκέ-
σῃ τῇ δίκῃ, καὶ σὺ κἀγώ. τὸν πῶς ἂν οὐ προσκαθαίρει μετανοοῖ δημοσίου
θεῖσαι. ἀλλ' ἀνδριστέον ὦ γυναῖκες. γυναικεῖος γὰρ εἴης. καὶ τῶν μὲν ἡδονῶν
ὑπεροπτέον, ἃς ἀδικοῦντες ἐποιησάμεθα. τοὺς δὲ πόνους ἢ αἰσχύν-
τέον. ἀγαθὰ τῷ δικαστῇ μὲν ὁμολογητέον τὴν πρᾶξιν. ἐξιλαστέον δὲ
τῇ προσαυτῇ κατάσει, τὰς κατωρινάς. μεγίστου δὲ ὄντος ἀγαθοῦ τοῦ
μὴ ἁμαρτεῖν, δεύτερον ἀγαθὸν τὸ δικαιωθῆναι. ὅστις δὲ χρόνον πο-
λὺν ἀδικῶν ἀκόλαστος μένει, τοῦτον δεῖ νομίζειν τὸν ἀτυχέστατον,
ὃν μήτε θεὸς μήτε ἄνθρωπος κήδεται. σκόπει δὲ τὸν ταύτῃ. τὸ ἀκόλαστον εἶ-
ναι πρὸς κακόν, καὶ λέγεται ἀκόσεσθαι. ὅτι τὸ κεκολάσθαι πρὸς ἀγαθόν.
τῷ δὲ ἐναντίῳ τὸ ἐναντίον ὁ λόγος μένει. εἰ μὲν οὖν ἐγὼ παρὼν ἐτύγ-

χαινον, οὐδὲν ἂν ἔδει σε πράγματα ἔχειν ἀπερυθριῶντα καὶ σαυτὸν κα-
ταγγέλλοντα. ἀλλ᾽ ἐμαυτὸν ἂν ἔταξα συνηγορήσοντά σοι καὶ προσή-
γαγον ἄν σε καθαρὸν παρὰ ἱεροῖς τοῖς νόμοις. ἀνόητος μὲν οὖν αὖτις εἶ-
πεν, ὡς συνίστωρ Ἰωάννου κατηγορεῖ. σὺ δ᾽ ἂν ἠπίστασο, τἀληθές. ὅτι
φειδοῖ καὶ κηδεμονίᾳ τῇ σῇ, τὴν κατηγορίαν εἱλόμην, ἵν᾽ ὡς ἐν-
κακοῖς ἄμεινον πράξειας. ἀλλὰ ταῦτα μὲν, εἰ τὰ δίκαια γίγνεται,
ὃ μὴ γένοιτο σοῦ τε ἕνεκα καὶ τῆς πόλεως. ἅπασα γὰρ ἂν εἴη μια-
ρὰ τῷ φόνῳ, τολμηθέντος αἵματος ὁμογενοῦς. εἰ δὲ οὐ καθαρὸς καὶ
χεῖρα καὶ γνώμην, εἴη δὲ οὕτως, ἐπικάρατοι μὲν, οἱ ταῦτα συνθέντες
ἐπὶ σοί, κἀκείνους δὲ περιμένει τὰ κατὰ γῆς κολαστήρια. ὡς οὐχ
ἕτερος οὕτω τρόπος θεομισής, ὡς ὁ λογοποιὸς ὁ τιτρώσκων ἐξ ἀφα-
νοῦς. ἀγεννέστατος γὰρ ὤν, μέγιστα κακὰ διαπράττεται. καὶ λέ-
γεταί τις αὐτοῖς μοῖρα κιναίδοις προσκεῖσθαι. καὶ τῶν ἐν τῇ τέ-
χνῃ τοῦτ᾽ εἶναι τὸ κράτιστον. ἐπεὶ καὶ πρὸς ἄλλα πολλὰ σοφισταὶ γί-
νονται καὶ εὐμήχανοι. ὥστε αὖτις ἀλλῷ φήμας ὑπὲρ τοῖς οὐκ οὖσι ποι-
ῶν, τοῦτο ἐκεῖνο, μὴ δὲ ἐπανέρῃ. μὴ δὲ διστάσῃς. ἀλλὰ κἂν στερεώ-
τατος εἶναι δοκῇ, θαρρῶν ἀποφαίνου τὸν ἄνδρα, ἡμίγυνον. αὐτό-
χρημα θιασώτην τῆς κότυος. σοὶ δὲ ἔξεστιν ἀπὸ τῶν λόγων τούτων,
ἀποφῆναι συκοφαντοῦσαν τὴν δόξαν, εἰσιών τε καὶ τοὺς σοὺς ἐ-
πιδοίης τῇ δίκῃ. εἶπε γὰρ εἰσελθὼν ὡς ἐμοῦ κατήγοροί τινές εἰσιν
ἀφανεῖς. οἱ προκατεγνωκότες αὐτῶν, ἀξιοῦσι λανθάνειν. κατη-
γοροῦσι δὲ ὅμως πολλὰ καὶ χαλεπά. καὶ κινδυνεύουσι πείθειν ἐνίους.
οὕτως εἰσὶν ἐπίβουλοι καὶ δεινοὶ παραδοῦναι λόγους τῇ φήμῃ. κᾆτα
διελθὼν τὰς αἰτίας ἐν αἷς ἀκούεις κακῶς γάμον καὶ φόνον ἀνόσιον,
ἐπειδὴ ἀνάπαλιν εἶναί τινα φασὶ παρὰ σοῦ τὸν καταχθέντα κα-
θετὸν ἐξεργάσασθαι τὸν φόνον, τοῦτον ἅμα προσάγων δείκνυθι τοῦ
δικαστηρίου

λιπαρῶν καὶ προσαιτῶν, μὴ ἀνεξέταστος ἀπελθεῖν, μηδὲ ἐρή-
μην ἁλῶναι. οὐ γὰρ δὴ κράτιστε τῶν ἡγεμόνων ἐρεῖς διότι γραφὴν
εἰς τοὐμφανὲς οὐδεὶς ἀπηνέγκατο, παρὰ τοῦτό σε δεῖ ποιήσα-
σθαι, τὸ μὴ διὰ πάσης ἐλθεῖν βασάνου, μετιόντα καὶ θηρώμενον
τὴν ἀλήθειαν. ὁ διαβεβοημένος ἀπάταλος, οὗτός ἐστιν. ἔχεις τὸν ἄν-
δρα. χρῶ τῷ σώματι τούτου, ἐπίγιγνε, τήμερον ἀναφανήτω γὰρ δὴ
κατήγορον αὐτοῦ τε κἀμέ, καὶ μὴν ἔτι τοσοῦ λέγοντος, μὴ πείθηταί
σοι, καὶ τοῦθ᾽ ἅλις ἔχει πρός γε ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους. εἰ δὲ φι-
λανθρωπός τε εἴη καὶ χαρίσαιτό σοι τὴν περὶ τούτων ἀκρόασιν, ἅ-
παν ἐν ταὐτῷ ἐστὶ τὸ λαμπρῶς ἀπολογήσασθαι καὶ τοὺς λογοποι-
οὺς καταισχῦναί τε καὶ κατασιγάσαι. τὸν γὰρ δὴ ἀπάταλον τοῦ-
τον, οὐδὲ ἥσει τρυφᾶν. ἀλλὰ καὶ δεθήσεται ἢ κρεμήσεται. καὶ τῶν
πλευρῶν διορυχθήσεται. δεινοὶ γὰρ ἐλέγξαι προσποιοῦσιν οἱ βασα-
νισταί. καί τινες αὐτοῖς ὄνυχές εἰσιν ἐξευρημένοι, συλλογισμῶν
ἐπιστημονικῶν, ἔχοντες δύναμιν. ὥσθ᾽ ὅ,τι ἂν ἐκείνων κρατούντων
ἀναφανῇ, τοῦτ᾽ ἐστὶν αὐτὸ τἀληθές. ἂν οὕτως ἀπολυθῇς, μηδὲν ἀ-
δικῶν, ἄπει τοῦ δικαστηρίου νενικηκὼς ὁ γαῦρος. δυσαγής τε ὢν ἢ
δοκῶν. εἰ δὲ ἐγὼ μὲν εἰσηγησάμην ἅπασι λυσιτελεῖν οἶμαι, σὺ δὲ οὐ
ποιήσεις, οὐδὲ πρὸς τὸν δικαστὴν πρόσει, τὸ μὲν ἀληθές, εἰ δέ τε ὁ
οἶδεν ἡ δίκη. πάντως ὁ διὰ πάντων ἰὼν ὀφθαλμὸς τοῦ θεοῦ, καὶ
Λιβύην ἑώρα, καὶ φάραγγα ἐκείνην. καὶ θρόνον ἐκεῖνον. εἴτε τὸν ὄν-
τος. εἴτε τὸν ἐπιποιητόν. καὶ τὸν αἰμύλιον δρόμον. καὶ ὅ,τι πέπον-
θε καὶ ὑφῆ, καὶ ὅ,τι εἶπε, καὶ ὅ,τι ἤκουσεν. εἰ δή τι καὶ εἶπε καὶ ἤκου-
σε. καὶ οἶδεν, ὅτι εἰ καὶ τύχοις μὲν ἀναίτιος σὺ καὶ καθαρὸς τῷ
θεῷ, μήτε πράξας μήτε βουλεύσας ἔργον ἐξάγιστον, ἀλλὰ ἡ-
μῖν γε τοῖς ἀνθρώποις οὔπω καθαρός, ἕως ἀναπολόγητος ᾖς.

οὐδὲ ἐμβαλοῦμέν σοι δεξιάν· οὐδὲ ἀπὸ τῆς αὐτῆς σιτησόμεθα τῆς αἱμυλίου καὶ ἀλάστορας δέδιμεν· ἐνθυμηθέντων καὶ ἡμῶν, ἐξαπομόρξει τὴν προσκοπήν· εἰσὶ καὶ ἡμῖν οἰκεῖαι κηλῖδες· οὐ δεῖ καὶ προσερανίζεσθαι.

Ὀλυμπίῳ.

λ Υπονοῦσι τὴν ἐκκλησίαν, ἀλλότριοι πονηροὶ διαβῆναι καταυτῶν· οἱ πάτταλοι γὰρ παττάλους ἐκκρούονται.

Ἀναστασίῳ.

ὁ Υ δὲ Ἄμασις μὲν καλὸς φύλαξ ἀμείνων ἐπιδακρῦσαι τῷ Πολυκράτους ταῖς συμφοραῖς, ἃς ἐσομένας προείδετο· ἀλλ' οὖν εὐτυχοῦντι κήρυκα πέμψας τὴν φιλίαν ἀπείπατο, δῆλον ἐποίησεν ὅτι κἂν ἐδάκρυσεν, εἰ προὔλαβεν ἡ συμφορὰ τὴν ἀπόρρησιν. σὺ δὲ ἡμῖν, ἕως μὲν οὐ προσεκόπτομεν τῇ τύχῃ, συνέμεινας· ἔπειτα συναπῆρας αὐτῇ. λέγει γὰρ ἡ φήμη, διὰ τῶν ἀπὸ Θράκης ἡκόντων, οὐδὲν οὔτε φρονεῖν σε περὶ ἡμῶν οὔτε λέγειν ἐπιεικές. τούτῳ μὲν οὖν, οὐκ ἔστιν ὅλως φιλίαν ἐπειπεῖν· ἀλλ' ἔχθραν ἀνειπεῖν. ἤρκει δὲ εἴπερ ἄρα τὸ μὴ συνανιᾶσθαι· τὸ δὲ καὶ προσανιᾶσαι, πόρρω δεινῶν· οὔτε ἀμαθοῦς ὄντος ὅλως ἀνθρωπίνων· ἀλλὰ σοὶ μὲν ἴσως ὑπὲρ τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων ἔσκεπται κάλλιον, πλὴν τὸ ποικίλον· μόνον ἐπιχαίρων παῦσαι· ἥμισυ γὰρ ἂν εἴη κακόν, εἰ καὶ οἷς πάσχω κακῶς, ἢ δὺς εἴην τοῖς φίλοις.

Θεοτίμῳ.

ἀ Ρίπτει καὶ πέτρον ὀργὴν περὶ τῆς πόλεως. ἀνθρώπων οὐ περιχαρὴ μετιόντα τὸ λύειν τοὺς νόμους. καίτοι καὶ τὸν οὕτω μετιόντα, μισῶ· καὶ ὁ θεὸς σύνοιδε· καὶ ὁ Διοσκουρίδης. ἀλλ' οὗτος ἤδη νεανικώτερος ἐκείνου τἀνδρός. ὅταν γὰρ ἐπιθυμήσει χρήματος, πρῶτον ἁρπάσας, εἶθ' ἑαυτὸν ποιησάμενος, ἔπειτα πράττει τὴν

τει τὴν

πει τὴν δίκην. καὶ ἀλοὺς τῇ ψήφῳ, κρατεῖ τῇ χειρί. οὕτως ἐποίη
σε. πρῶτον, ἥρπασε κεράμιον ἐγγεγραμμένα τόπια αὐτόν. ὁ μὲν, ἤλεγ
ξεν. ὁ δὲ, οὐκ ἀπέδωκεν, ἀλλὰ καὶ προσηπείλησε τοῖς δημίοις
πληγάς. πρὸς ὃ νεμεσήσας ἐγὼ, καὶ νομίσας οὐκ εἶναι βιώσιμον,
ὅπου τινὲς ἰδιῶται χεῖρας ἔχουσι μείζους τῶν νόμων, παρεσκεύα
σα λαμπροτάτους ἄνδρας ἕξαντας ἀποφάσει, βοηθῆσαι τῇ κατα
στάσει τῆς πολιτείας. εἰ γὰρ προὐχώρησεν αὐτῷ, πολλοὺς ἂν ἐν
τὸσ ὀλίγου πέτρους ἐθεασάμεθα. ἐν ᾧ χαίρειν ἔχω τῷ θαυμαστῷ
μαρτυρίῳ, καὶ συναγανακτηκότι μάλιστα, καὶ προθυμότατα
πάντων ὑπηρετήσαντι. ἀνθ' ὧν ἀγαθὸν αὐτῷ τι γένοιτο παρὰ τοῦ θε
οῦ. παρὰ δὲ ἀνθεμίου καλῶς ἂν ἔχοι τὸ μὴ κακόν τι λαβεῖν, εἰπέ
ζος αὐτὸν, ὥσπερ ἠπείλησεν ἀπαιτήσειεν. ἀλλ' ἵνα μὴ γένηται τοῦ
το, δέομαι πάνυ δέομαι, σοῦ τε αὐτοῦ, καὶ διὰ σοῦ τοῦ θαυμασίου
ἀνδρὸς καὶ φιλοσόφου τρωΐλου κωλῦσαι τὸν ἀλιτήριον ἄν-
θρωπον τὴν διὰ τῶν νόμων ὑπὲρ τοὺς νόμους ἐλθεῖν. ἐμοὶ καὶ περὶ τῆς
πόλεως μέλει, καὶ τοῦ μὴ γεγονέναι φίλῳ συμφορᾶς αἴτιον. τὸ δὲ
πῶς ἂν τις συκοφάντης ἀνακοπείη, οὐκ ἐμὸν εὑρεῖν. ἀλλὰ σόν. ὦ
πρὸς τὰ καλὰ πάντων εὐποριμώτατε.

Πυλαιμένει.

Αλῶς ποιεῖς εἰς τὴν ἔχουσαν τὸν βασιλέα πόλιν ἐπα
ιε νελθών. εἰ γὰρ καὶ τοῖς ἰσαύρων ὄρεσιν, ἡ ἀγαθή σοι τύ-
χη συνῆν, ἀλλ' ἔστιν εὐτυχία παρὰ τὸν τόπον εὐτυχε-
στέρα. ἐμοὶ δέ τι καὶ ἰδίᾳ διαφέρει, τὸ παραυτίκα σε προσήκειν εὖ τὰ
βασίλεια. οὗ διατρίβων, καὶ λήψῃ τε πέμψεις ἐπιστολὰς, τὸ τιμαλ
φέστατον ἐμοὶ τῶν ἀπὸ θρᾴκης ἀγωγίμων.

Θεοτίμῳ.

ϖ Λείω κατὰ τῆς Σιμωνίδου συνουσίας Ἱέρωνα ἀπέλαυσεν, ἢ σιμωνίδης ἱέρωνος. καὶ ναί, μὰ τὸν Φίλιον τὸν ἐμόν τε καὶ σόν, οὔτε σὲ πλέον ἐμακάρισα τῆς Ἀνθεμίου τοῦ μεγάλου φιλίας, ἢ τῆς σῆς αὐτὸν ἐκεῖνον τὸν μέγαν ἀνθέμιον. ἀνδρὶ γὰρ ἔχοντι δύναμιν, τί κτῆμα κάλλιον, ἢ φίλος ἦθος ἀκαπήλευτον παρεχόμενος. οἷον ἐγὼ Θεότιμον οἶδα τὴν πραότητα καὶ θεοφιλῆ κεφαλήν. ἀλλὰ τοῦτο μὲν σύ, σιμωνίδου πλέον ποιεῖς. σιμωνίδης γὰρ αὐτὸς ὁμολογεῖ, πρὸς ἀργύριον διαλέγεσθαι. ἐκεῖνο δὲ κοινόν, ὅτι καὶ σιμωνίδης ἱέρωνα τῇ διαδοχῇ τοῦ χρόνου συνέστησε. καὶ διὰ τῆς θεοτίμου ποιήσεως, ἔστ᾽ ἂν ἕλληνες ὦσι, πολὺς ἀνθέμιος ἐν ταῖς τῶν λόγων διατριβαῖς. ἀλλὰ τὰ μὲν ῥωμαίων, ἐκεῖνος αὔξοι. σὺ δὲ ἐκείνου τὸ ὄνομα. ποιητικὴν γὰρ ἔδωκεν ὁ θεὸς τὰ μιδύξην τὴν δύλλξαν. ἧς τὸ καλόν, εἰς σὲ περιήκει.

Τῷ ἀδελφῷ.

α Πέκτονέ φησί τις Ἰωάννης αἱμύλιον. ἕτερος δέ, τοὺς πολιτευομένους ἐχθρούς, ἐπ᾽ αὐτῷ ταῦτα συμπλάσαι. τὸ μὲν οὖν ἀληθές, οἶδεν ἡ δίκη. καὶ ὁ χρόνος εὑρήσει. ἐγὼ δὲ καὶ τοῦ ἀδήλου τοῦ πράγματος ὄντος, οἶμαι δεῖν ἅπαντας ἑξῆς ἀποτροπιάζεσθαι. τὸν μέν, ὅτι τοιοῦτός ἐστιν, ὥστε εἰ καὶ μὴ πεποίηκεν, ἀλλ᾽ ἐποίησεν ἄν. καὶ τοῖς ἑαυτοῦ τρόποις πρέπουσαν αἰτίαν ἐδέξατο. τοὺς δέ, καὶ μὴ πλάσαντας, ὅτι συνέπλασαν ἄν. καὶ πρὸς αὐτῶν τὸ ἐγχείρημα. ὡς ἔστιν ἦθος ἀνοίκειον ὑποψίᾳ τινί. κἂν εἰ συνωμόται πολλοὶ μαρτυροῖεν, οὐδὲν αὐτοῖς ἔσται πλέον εἰς πίστιν. οἷον εἴ τις ἑταιρήσεως διώκοι τὸν Αἴαντα, γέλως ἂν εἴη πλατύς. ὁ δὲ ἀλέξανδρος, εἰ μὴ θῆλυς, ἀλλὰ θηλυδρίας γε ὤν, καὶ τὴν αἰτίαν ἐχώρει.

τὸν οἶον

τὸν Σίσυφον δὲ καὶ τὸν Ὀδυσσέα, μισῶ· καὶ γὰρ εἴ τι καὶ λέγοιεν ἀληθὲς, ἀλ-
λὰ τοιοῦτοί γε ἦσαν, οἷοι τὰ πλείω, ψεύδεσθαι. ἐγὼ δὲ οἷς ἀτυχῶ, λί-
αν εὐτυχῶ, πολλῶν τῶν τοιούτων ἐχθρῶν καὶ φίλων στερούμενος. δια-
πεπείσθω μοι τὰ πρὸς ἀπόντας. οὐδὲν ἐμοὶ πρὸς ἐκείνους ἔδεμα.
ξένος ἐν ξένοις βιώσω· ὁ τρόπος ἡμᾶς πρὸς τοῦτο που διῴκησεν. ὀδύ-
ρομαι δὲ τὸ κλεινὸν ἔδαφος τῆς Κυρήνης ὃ, πάλαι μὲν εἶχον Καρ-
νεάδαι τε καὶ Ἀρίστιπποι. νυνὶ δὲ Ἰωάνναι τε καὶ Ἰούλιοι, μεθ᾽ ὧν οὐκ εὐκαί-
ρως γενόμενος, εὐκαίρως ἀποδημῶ. σὺ δὲ ἀλλὰ μὴ δὲ γράφειν
ἔτι μοι περὶ τῶν ἐκεῖθεν πραγμάτων τινός. μὴ δὲ συνιστάναι τοὺς
ἔχοντας δίκας· οὐ γὰρ ἂν ἐπιδοίην ἐμαυτὸν, ἔτι τούτων τινί. ἀτυ-
χέστατος μὲν τ᾽ ἂν εἴην, εἰ τῶν μὲν ἀγαθῶν, τῆς φιλτάτης πατρί-
δος στεροίμην, μετέχοιμι δὲ αὖ τῶν λοιπῶν καὶ πραγμάτων, ἀφελ-
κόντων με τῆς ἐν φιλοσοφίᾳ ῥαστώνης. καὶ πενίαν δὴ ἀπραξίας
ὡς κέρδος ἑλόμενος, τἀλλότρια κακὰ προῖκα περιεργάσωμαι.

Τῷ αὐτῷ.

α. Ῥᾷστον ἐκ Φυκοῦντος ἀρχομένης ἕω, δείλης ὀψίας
τῷ κατ᾽ Ἐρυθρὰν κόλπῳ προσέσχομεν. ἐνδιατρίψαντες δὲ,
ὅσον ὕδωρ πιεῖν καὶ ὑδρεύσασθαι, ἐπειδὴ δ᾽ ἐπαύσατο τὴν ἐκδιδάσκειν τὴν ῥο-
ρὰν καθ᾽ ὃ τοῦ ἀνδρείου σώματος, ἐπιπνευσάντων τῶν κατὰ πρύμνην, αὖθις ἀ-
νήχθημεν· πνεύματι δὲ χρησάμενοι μετρίῳ μὲν, ἀλλ᾽ ἐκ πρύμνης ἀεὶ,
καὶ μέγα οὐδὲν ἐφ᾽ ἑκάστης ἡμέρας ἀνύειν ἐλπίσαντες, ἐλάθο-
μεν διηνυκότες ὅσον ἔδει. καὶ πεμπταῖοι τὸν, Τέφρυκον ἰδόντες,
ὃν αἴρουσιν ἀπὸ πύργου τοῖς καταγομένοις σύνθημα, θᾶττον ἢ
ὁ λόγος ἀποβιβασθέντες ἦμεν ἐν τῇ νήσῳ τῇ Φάρῳ. λυπρὰ δὲ ἡ
νῆσος, ἐν ᾗ μήτε δένδρος ἐστὶν αὐτοφυὴς, μήτε κρήνη. ἀγάλλες τινές.

ν Κἂν τις Ἀθήνηθεν λέγηται κρατίστου πώλης ἄνθρωπος πα-
ροῦ μοι δοκεῖς καὶ πέρυσιν ἐωνῆσθαι τὰς ἀναξυρίδας ἐμβά-
δας. νῦν δέ φασιν αὐτὸν ἐπὶ μεῖζον ἐμπορεύεσθαι, κομίζοντα στολὰς
Ἀττικουργεῖς. σοί τι θέρειστρα πρόκειται καὶ ἡμῖν ἀναβολὰς εἰς
τὴν ὥραν τοῦ ἔτους. πρὶν ἂν οὖν ἅπαντας φθάσειεν ἀποδόμενος,
ἢ τάς γε καλλίονος ἐργασίας, οἱ γὰρ πρῶτοι τυγχάνοντες, οὐχ ὑ-
πὲρ τῶν κατόπιν, ἀλλ᾽ ὑπὲρ ἑαυτῶν δήπουθεν ἀξιοῦσι βουλεύε-
σθαι, εἰς κάλεσαι τὸν ξένον, καὶ πρίω μοι τρεῖς ἢ τέτταρας τῶν ἀ-
ναβολῶν. πάντως ὅ τι ἂν ὑπέρ γε τιμῆς καταθῇ, παρ᾽ ἐμοῦ σοι
πολλαπλάσιον κείσεται.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ηκος ἐπιστολῆς ἀνοικειότητα κατηγορεῖ τοῦ διακομί-
μ ζοντος. ἀλλ᾽ ὁ θαυμαστὸς Ἀκάκιος, οἶδε μὲν ὅσα κἀγώ,
ἐρᾷ δὲ καὶ ὧν οἶδε πλείονα, ὥστε τε σὸς ἐραστὴς εἶναι. καὶ
τὴν γλῶτταν ἔχειν νικῶσαν τὰ πράγματα. ὡς τὴν ἐπιστολὴν
τῷ νόμῳ τοῦ προσειπεῖν σε πλέον, ἢ τῇ χρείᾳ χαρίζομαι. τὸ δὲ
παγγέλλω σοι περὶ τοῦ υἱοῦ Διοσκορίου, τοῦτο μὲν ὡς ὑγιαίνει. τοῦ-
το δ᾽ ὡς ἀναγινώσκει, καὶ πρόσκειται τοῖς βιβλίοις, τοῦτο γε ἐπιστο-
λῆς ὑπαρχέτω τιμή. ἡμεῖς δὲ αὐτοῦ, συμμοιρίαν ἀδελφῶν παρε-
χόμεθα. προθέντες Ἡσυχίῳ ζεῦγος ἀδελφῶν ἀρρένων οὓς εὐτυ-
χεῖς ποιήσειεν ὁ θεός, αὐτοῖς τε καὶ ἀδελφοῖς· καὶ γονέων οἴκῳ, καὶ λοι-
πῷ γένει, καὶ ταῖς πατρίοις πόλεσι.

Τοῦ αὐτοῦ.

σ Υχνοὶ παρ᾽ ἡμῖν καὶ ἰδιῶται καὶ ἱερεῖς, πλαττόμενοί τι-
νας ὀνείρους, οὓς αὐτοὶ καλοῦσιν ἀποκαλύψεις, ἐοίκασιν ὑπέρ
μοι δώσειν κακόν, ἂν μὴ τάχιστα τὰς ἱερὰς Ἀθήνας καταλαβεῖν
μοι γένηται. ὁσάκις ἂν οὖν ἐντυχεῖν σοι γένηται, ναυκλήρῳ Πειραϊ-

κῷ γρα

κοῦ, γράφε πρὸς ἡμᾶς· ἐκεῖ γὰρ ἐντευξόμεθα ταῖς ἐπιστολαῖς. ὀνήσομαι δὲ οὐ μόνον τοῦτο παρὰ τῆς ἐπὶ τὰς ἀθήνας ὁδοῦ, τὸ τῶν παρόντων ἀπηλλάχθαι δεινῶν, ἀλλὰ καὶ τὸ μηκέτι τοὺς ἐκεῖθεν ἥκοντας ἐπὶ λόγοις προσκυνεῖν. οἳ μηδὲν ἡμῶν τῶν θνητῶν διαφέρουσιν. οὔκουν εἰς σύνεσιν γε τῶν Ἀριστοτέλους καὶ πλάτωνος. ἀναστρέφονται δὲ ἡμῖν, ὥσπερ ἐν ἡμιόνοις ἡμίθεοι. διότι τεθέανται τὴν ἀκαδημίαν καὶ τὸ λύκειον. καὶ τὴν ἐν ᾗ ζήνων ἐφιλοσόφει ποικίλην, νῦν οὐκέτι οὖσαν ποικίλην. ὁ γὰρ ἀνθύπατος τὰς σανίδας ἀφείλετο· ἔπειτα ἐκώλυσεν αὐτοὺς ἐπὶ σοφίᾳ μεῖζον φρονεῖν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Λύσας τὸ πρυμνήσιον· κἀγὼ τὰς ἡμιόνους, ἔστησα παρὰ τὴν ζεφυρεῖτιν ἠιόνα. τῆς ἀκτῆς δὲ ἀποβαινόντων, ἤδη σοι τὸ ἱστίον ἤρετο· καὶ κατὰ πρύμναν ὁ ἄνεμος. ἀλλὰ τοῖς, τε ὀφθαλμοῖς ὑμᾶς ἐφ᾽ ὅσον ἐξικνοῦντο προὔπεμψα, καὶ πολλὰ τοῖς ἀνέμοις ὑπὲρ τῆς ἐρωμένης ψυχῆς διείλεγμαι, συνιστὰς αὐτοῖς τὸ σκάφος, ὅτι μοι τὸ τιμαλφέστατον φορτίον πεπίστευται. οἱ δὲ, οὐ γάρ εἰσιν ἀνέραστοι τοῦ καλοῦ, ὑπέσχοντό μοι τὴν σὴν κομιδήν τε καὶ ἀνακομιδήν. εἴη μὲν οὖν ἀγαθοὶ δαίμονες ὄντες, ἵνα μήτε ψεύσαιντο. σὺ δὲ ὥσπερ αὐτῶν ἐδεήθης ἐντεῦθεν, ἐκεῖσε πορθμεύειν, δεήθητι κἀκεῖθεν ἐνθάδε. πολὺ γὰρ αὖ, ἡδίους τότε σοι παραγγέλοιντο.

Τοῦ αὐτοῦ.

Δικαιεῖς με ὦ θεία καὶ ἱερὰ κεφαλή· ψυχὴν ἁπλῆν καὶ ὑπὸ συνηθείας ἁλώσιμον, σὺ πείσας μὲν εἰς τὸ διαφερόντως ἀγαπᾶν σέ τε καὶ τὴν ἀδελφιδῆν, ἀφελόμενος δὲ σαυτοῦ τε καὶ τὴν ἀδελφιδῆν. ἐκείνην μὲν οὖν ἔχων, διπλῆν ἐθεώμην εἰκόνα· καὶ παρῆν μοι διὰ τῆς νεάνιδος ὁ θεῖος αὐτῆς. νῦν δὲ, ἅπαντα τὰ φίλα φροῦδα. καὶ μέμφομαι τῇ φύσει, διὰ τὴν ἀμετρίαν περὶ εἰς τὸ ἀδικεῖσθαι

ῥοπῆς. ὃ ἔστι φιλοσοφίας ὄφελος, εἰς ἀῤῥενωπότερον ἀνακτήσασθαι καὶ τὸ λοιπὸν σφενδαμνίνῳ μοι ὃ ἀκλινεστέρῳ συνέσεσθε.

Κατὰ Ἀνδρονίκου.

α΄ Ι κακοποιοὶ δυνάμεις ἐν τῷ κόσμῳ, συντελοῦσι μὲν τῇ χρείᾳ τῆς προνοίας. κολάζουσι γὰρ τοὺς ἀξίους κολάζεσθαι, εἰσὶ δὲ ὅμως θεομισεῖς τε καὶ ἀπρόσπαιοι. ἑτέρῳ γάρ φησιν ἔθνος ἐφ᾿ ὑμᾶς ἀφήσω, πείσεσθε τόσα καὶ τόσα. ὃ τελευτῶν, αὐτοῖς ἐκείνοις, οἷς ἐπιστράτευσε, φησὶν ἐπεξελεύσεσθαι, ὅτι παραλαβόντες ὑμᾶς οὐκ ἠλέησαν. οὐ δὲ ἀνθρωπίνως ἐχρήσαντο. αὐτὰς μὲν γὰρ οὐκ ἐξεμελέτησαν τὰς ἱερὰς συλλαβάς. ἰσχυρίζομαι δὲ, ὡς ἔστιν, οὗ τῶν βιβλίων ὁ θεὸς ταῦτα λέγων πεποίηται. καὶ οὐκ εἶπε μὲν οὕτως. οὐκ ἐποίησε δὲ, ἀλλὰ βαβυλώνιος βασιλεὺς, ἱερουσαλὴμ μὲν τὴν πόλιν κατέσκαψε. τὸ δὲ ἔθνος, ἐξηνδραποδίσατο. ὁ δὲ αὐτὸς οὗτος, οὐκ εἰς μακρὰν ἐμεμήνει. καὶ γέγονε δίκη θεοῦ ἐξερημωθῆναι τὴν πόλιν, ὡς εἰ καὶ γέγονεν ἐν τῷ τότε πόλις, ἀπιστηθῆναι. ἆρα τολμητέον ἐρέσθαι θεόν; διατί σὺ μὲν ἀνίστης ἄνδρας, τοὺς τινὰς ἡμαρτηκότας σοι τιμωροῦς. ὅταν δὲ ὑπηρετήσωσι τῷ θείῳ βουλήματι, τότε γίνονται δήμιοι τούτοις, ἐφ᾿ οὓς καταπέμπονται, δέον ἐκτίσαι χάριν τῆς ὑπουργίας τότε δὴ μάλιστα καὶ κολάζονται. ἀλλ᾿ ἤ κεκίνηκεν ἡμᾶς εἰς ἀπόκρισιν ὧν αὐτοῦ πυνθανόμεθα. Ἐπειδὴ παραβεβλαμμένης τῆς δὲ τοῦ θείου νόμου, παρῆλθεν εἰς ἀνθρώπους κακά. τὰ δὲ κακοποιὰ διαφερόντως κακά. περιουσία γὰρ φύσεως καὶ δραστήρια γίνονται. ἐπεὶ δὲ οὖν ἅπαξ γέγονε τὰ κακὰ, τῆς θείας σοφίας καὶ ἀρετῆς τῆς δυνάμεως ἔργον ἐστὶν, οὐ μόνον τὸ ἀγαθοποιεῖν, φύσις γὰρ ὡς εἰπεῖν αὕτη θεοῦ, ὡς τοῦ πυρὸς τὸ θερμαίνειν, καὶ τοῦ φωτὸς τὸ φωτίζειν, ἀλλὰ κἀκεῖνο μάλιστα τὸ διὰ κακῶν ἐπιγονθέντων

πρός

πρός τινων, ἀγαθόν τι καὶ χρηστὸν τέλος ἀποτελεῖν, καὶ ὠφελίμως τοῖς δοκοῦσι φαύλοις χρῆσθαι. καὶ γὰρ σοφίας ἐστὶν εὐμηχάνου, καὶ τοῖς κακοῖς ἐν δέοντι χρήσασθαι. ὅπερ οὖν δεῖται κολαστῶν, χρῆται νῦν μὲν ἀγγελάρχαις ἀκείδων, δαίμοσι νῦν δὲ ὧν ἔργα λοιμοί. καὶ νῦν μὲν ἔθνει βαρβάρων. νῦν δὲ ἄρχοντι πονηρῷ, καὶ καθάπαξ εἰπεῖν, τοῖς ἐπιτηδείοις εἰς τὸ πῆσαι κακά, δημοσίαις φύσεσι. μισεῖ δὲ ὅμως αὐτάς, ὅτι πρὸς τοῦτο γεγόνασιν ἐπιτήδειοι. οὐ γὰρ ἐποίησεν ὁ θεὸς ὄργανα συμφορῶν. ἀλλ᾽ ὑφ᾽ ἑαυτῶν εἰς τοῦτο ταχθεῖσιν ἐπιτίμως ἐχρήσατο. καὶ διότι πρὸς τοῦτο σὺ γέγονας χρήσιμος, αὐτὸ τοῦτ᾽ ἔστιν, ὃ καὶ παντάπασιν ἀποικόπτει τοῦ θεοῦ. οὕτω καὶ σκεῦος τὸ μὲν ἄτιμον. τὸ δὲ, τίμιον ἐστί τε καὶ νομίζεται. κρίνεται γὰρ ἑκάτερον πρὸς ἣν τιμαχρείαν παρέχεται. τράπεζα μὲν, ἱερὸν χρῆμα. διὸ καὶ ὁ θεὸς τιμᾶται φίλιός τε καὶ ξένιος. καὶ τὸν Ἀβραὰμ ἡ φιλοξενία, θεοῦ πεποίηκεν ἑστιάτορα. μάστιξ δὲ ἀποτρόπαιον. θυμῷ γὰρ ὑπηρετεῖται. καίτοι ἤδη χρησάμενος αὐτῇ, μετενόησε. τῶν μέντοι κολαζομένων ὁ θεὸς κήδεται. οὐδὲ γὰρ οὐδὲ τοῦτο μικρόν, ἐπισκοπῆς ἀξιωθῆναι θεοῦ, καὶ καθήρασθαι διὰ δίκης τὰ ἁμαρτήματα. αἱ δὲ τιμωροὶ φύσεις, αἱ παντάπασιν ἀπόστροφοι τοῦ θεοῦ. τὸ γὰρ ἀφανιστικόν, τῷ δημιουργῷ δήπου πολέμιον. οὐ γὰρ οὐδὲ διαλύεται τὴν ζημίαν ὁ τιμωρός. ἢ δαίμων, ἢ ἄνθρωπος, ὡς λειτουργίαν τινά, ταύτην εἰσφέρων θεῷ. ἀλλὰ τῇ μοχθηρίᾳ τῆς φύσεως χαριζόμενος ταῖς κοιναῖς συμφοραῖς ἐπεξέρχεται. οὐ τοίνυν ἐπειδὴ δυστυχεῖν ἔδει τὴν πόλιν, σὺ δὲ τοῦτ᾽ εἰργάσω, παρὰ τοῦτό σε δεῖ διαδρᾶναι τὴν δίκην. ταύτην γὰρ ἂν τὴν ἀπολογίαν καὶ Ἰούδας ἀπελογήσατο. ἔδει γὰρ ὑπὲρ τῶν ἁπάντων ἁμαρτίας σταυρωθῆναι Χριστόν, ἀλ-

λέγει μὲν φησίν· οὐκ ἀεὶ δέ, δι' οὗ γίνεται, καὶ καλὸν ἦν τῷ ἀνθρώπῳ εἰ μὴ ἐγένετο. οὐκοῦν τὸ μὲν ὁρώμενον, αἰσχύνη τὴν προδοσίαν αὐτοῦ διεδέξατο· τὸ δὲ ἐχόμενον, οὐδ' ἂν ἐπινοήσειέ τις. οὐ γὰρ ἐστιν ἐπίνοιαν ἀνθρώπου χωρῆσαι, τίνα γένοιτ' ἂν τῷ χριστοῦ προδότῃ τὰ κολαστήρια. τὸ γὰρ δὴ γενέσθαι ὑπηρετῆσαι τῷ χριστῷ, οὐκ ἀστείας ἀπολογίας ἐστί. δεῖ τοίνυν ὅσον οὐδέπω καὶ μουσουλμανοὺς καὶ ἀνδρόνικον, ὑπὲρ ὧν εἰς ἡμᾶς εἰργάσαντο, δίκην ἀξίαν κομίσασθαι. καὶ γὰρ τὴν ἀκέλιδα τὴν λυμῆνα μένειν ἡμῶν τοῖς κάτω, ἣ μέχρι μὲν καλαμῆς τὸ λήιον, μέχρι δὲ φλοιοῦ τὰ φυτὰ διαπεπόνησεν, καταποντισθῆς ἀνέμῳ ἄρας, ὥσπερ εἰς μέσον τὸ πέλαγος. ταύτῃ μὲν οὖν τῇ πληγῇ, τὸν ἡμέτερον ἀντέταξεν ὁ θεός. καὶ ἐπὶ μουσουλμανὺς ἤδη τις ᾕρηται παρ' αὐτοῦ στρατηγός. ὃς εἴη τοῦτο ἡμῖν εἶναι, τῶν παρ' αὐτοῦ πώποτε στρατηγῶν, εὐσεβέστατόν τε καὶ δικαιότατον. τοῦτον ὑπὸ τῷ κατ' αὐτῶν τροπαίῳ, μακαρίσαι μοι γένοιτο· μακάριος γάρ φησιν, ὃς ἀνταποδώσει τὸ ἀνταπόδομα αὐτῆς. μακάριος ὃς ἐδαφιεῖ τὰ νήπια αὐτῶν πρὸς τὴν πέτραν. τίς δὲ ἄρα τίς ὄλεθρος περιμένει τὸν παλαμναῖον ἐκεῖνον χώρας ἀνδρόνικον. τίς ἀξία γένοιτ' ἂν δίκη, ψυχῆς κακεργάτιδος. ὡς ἐμοὶ τῶν πολλῶν ἁπασῶν ἃς μετῆλθε τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ὁ θεός, ἀνδρόνικος ἐστὶ μακρῷ πάντων βαρύτερος. πρὸς γὰρ ταῖς κοιναῖς συμφοραῖς, οὗτος ἐμὸν ἦν κακὸν ἴδιον. διὰ τοῦτον μέτεισιν ὁ πειράζων, ἵνα διαπατήσω τοῦ θυσιαστηρίου τὴν λειτουργίαν. ἐπανακτέον δέ μοι μικρὸν ἄνω τὸν λόγον. ἵν' οἷς ἴστε, προσθεὶς ἃ μὴ πάντες συνῆκέ τι, ἀκόλουθον ὑμῖν τὴν διδασκαλίαν τῶν περὶ ἐμὲ πραγμάτων ποιήσωμαι. ὡς γὰρ πρὸς τὰ μετὰ ταῦτά μοι καλῶς ἔχει τούτοις ὑμᾶς ἀκροατὰς μοι γενέσθαι. ἐμοὶ παιδόθεν

παρέστη

παρέστη θεῖον ἀγαθὸν εἶναι, σχολὴ καὶ τὸ ζῆν εὐμάρεια. τοῦτο δὲ, ταῖς
θείαις φύσεσι προσήκειν τι ἔφη. αὐτὸ τοῦτ᾽ εἶναι, τὸ τὸν νοῦν ἐκτρέ-
φειν καὶ συνιστᾶν τῷ θεῷ, τὸν ἔχοντά τε αὐτὴν καὶ κατὰ τὸ μέτρον.
ὅσα δὴ παισίν ἐστιν ἢ γίνεται πράγματα, τούτων ἐλάχιστον ἐγὼ με-
τέσχον καὶ ὅσα μειρακίοις. καὶ εἰς ἄνδρα παραγγεί-
λας, οὐδέν τι παιδαρίου πρὸς ἀπραγμοσύνην παρήλλαξα. ἀλ-
λ᾽ ὥσπερ ἐν πανηγύρει σεμνῇ διεξάγων τὸν βίον, διὰ πάσης ἡλικί-
ας, ἵλεω καὶ ἀκύμαντον τῆς ψυχῆς ἐτήρησα τὴν διάθεσιν. οὐ
μὴν διὰ τοῦτο αὐτοῖς ἀσυντελῆ με πεποίηκεν ὁ θεός, ἀλλὰ πολλάκις
ἡμῖν τὰ ἰδιωτικὰ πολλοῖς εἰς δέον ἐχρήσαντο. ἐδίδου γὰρ ὁ θεός, δύ-
νασθαί τε τὰ μέγιστα τὰ κάλλιστα βούλεσθαι. τούτων οὐδὲν ἐμὲ φι-
λοσοφίας ἀφεῖλκεν. οὐδὲ τὴν εὐδαίμονά μοι σχολὴν ὑπετέμνε-
το. τὸ γὰρ ὠθισμῷ καὶ μόχθῳ καὶ μόλις ποιεῖν, τοῦτό ἐστιν ὃ δαπα-
νᾷ τὸν χρόνον. καὶ τὴν ψυχὴν ἐμβαπτίζει μερίμναις πραγμά-
των ὅτῳ δὲ εἰπεῖν μόνον καθήκει, ἡ πειθὼ δὲ ἕπεται, καὶ ὁ λόγος ἀ-
νυσιμώτατός ἐστι παρὰ τοῖς ἀκούουσι, τίς φθόνος ἡμᾶς τῶν, ἵ-
να δυστυχίας τις ἐλευθερωθῇ. τίμιον ζῶον ὁ ἄνθρωπος. τίμι-
ον γὰρ εἰ δι᾽ αὐτὸν ἐσταυρώθη χριστός. ἐμοὶ δὲ τὸ πείθειν ἀνθρώπους εἰς
τὸν μέχρι τοῦ παρόντος ἐνιαυτὸν, τάχα μὲν θεῖος κλῆρος ἐγένε-
το. τάχα δὲ μόλις πραγμάτων ἀπὸ μέρους, ἐπετύγχανον. νῦν
γὰρ δὴ τὸ πρᾶγμα ἔοικεν ἐξεληλέγχθαι μετὰ πολλῶν, ἅτινα σα-
φῶς ἦν τοῦ θεοῦ, καὶ τοῦ πάνυ ἐπιθοῦν αὐτῷ. καὶ ἔζων μετὰ ἀγα-
θῶν τῶν ἐλπίδων, ὥσπερ ἐν ἱερῷ περιβόλῳ τοῦ κόσμου, ζῶον
ἄφετον ἀνειμένον ζῶν εὐχῇ καὶ βιβλίῳ καὶ θήρᾳ μερίζων
τὸν βίον. ἵνα γὰρ ὑγιαίνῃ ψυχή τε καὶ σῶμα, τὸ μέν τι δεῖ πονεῖν.
τὸ δὲ, αἰτεῖν τὸν θεόν. μετὰ τοιαύτης εὐμαρείας εἵλκυσαν τοὺς ἐνι-

αὐτοὺς, τοὺς μέχρι τῆς ἱερωσύνης αἱρέσεως. πρὸς ὃν ἐγὼ παρὰ τοὺς πώποτε δηλότατος γέγονα. μαρτύρομαι τὸν ἐπὶ πᾶσι θεὸν ὃν οὐ δι' ὑμᾶς ἐγὼ τὰς ἀπορρήτους ἐβάστασα τελετὰς, δίχα τῶν ἀνθρωπίνων περιόδων τε καὶ σπουδῶν, αὐτὸς κατὰ μόνας ἐν πολλοῖς καιροῖς τε καὶ τόποις προσῆλθον θεῷ. καὶ πρηνὴς καὶ γονυπετὴς ἱκέτης γενόμενος, θάνατον ἀντὶ ἱερωσύνης ᾐτούμην. αἰδὼς γάρ τίς με καὶ φιλία κατεῖχε τῆς ἐν φιλοσοφίᾳ σχολῆς, ὑπὲρ ἧς ἅπαντα δεῖν ᾤμην ποιεῖν, εἴ τε καὶ λέγειν. ἀλλ' ἐπειδὴ τῶν μὲν ἀνθρώπων ἐκράτουν, τοῦ θεοῦ δὲ ἡττώμην, ὡς κοινὴ φήμη, τὸν ἀξιούμενον εἶναι συνώνυμον θεοῦ, ἔφερον, ἀλλὰ δυσηνιάστως τὴν καινοτομίαν τοῦ βίου. δρασμὸν δὲ ἐπιθέμενον, ἐλπὶς ἀγαθῶν καὶ φόβος χειρόνων ἀνέκοψε. καὶ λεγόντων ἤκουσα γερόντων ἱερῶν ὅτι με θεὸς ποιμαίνει. καὶ αὐτῆς τῆς λέξεως εἶπεν, ὡς ἱλαρόν ἐστι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. καὶ ἱλαρύνει τοὺς μετόχους αὐτοῦ. καὶ προσέθηκεν, ὡς ἠμφισβήτησαν ἡμῖν πρὸς θεὸν δαίμονες, οὓς λυπῶ προσχωρήσας τῇ μερίδι τῇ κρείττονι. ἀλλὰ κἄν τι προσβάλλωσι χαλεπὸν, οὐκ ἀμελεῖται φησὶ φιλόσοφος ἱερωμένος. ἐγὼ μὲν οὖν, οὐ γὰρ ῥᾴδιός εἰμι χαυνωθῆναι καὶ λαμπρόν τι λογίσασθαι περὶ ἐμαυτοῦ, τὴν ἀτυχίαν ἠπιστάμην. ἀλλ' οὐχ ὑπὸ φθόνου δαίμονος. ὃ δ' ᾤμην μοι προσήκειν ἀρετὴν, ἥτις αὐτοὺς βασκάνους ἐκίνησεν. ἀεὶ ἐφόβει μὴ μᾶλλον δίκας ὀφλοίην τὰ παράξια ἀγαθὰ μνηστευθείς. καὶ ταύτην τὴν ἀτυχίαν ἐμαντευόμην, εἰς ἣν ἐκ ταμήνης ὤλισθον. ἀλλὰ παρῆν ἐνθάδε. καὶ τὰ δεινὰ πάντα περῆν. ὁ χείριστος πάντων Ἀνδρόνικος δαίμων ἀρχαῖα πλῆθος συμφορῶν. τῆς πόλεως λειψάνοις ἔγκειμαι. ἑκάστην τε χθὲς ἀγορὰ ἀνδρῶν οἰμωγαί. γυναικῶν ὀλολυγαί. παίδων ὀλοφυρμοί. σχῆμα πόλεως ἑαλωκυίας αὐτῇ περιτέθεικεν. ἧς τὸ κάλλιστον μέρος ἀποτεμόμενος, πίστεως χωρίον ὄνομα Ἀθῆναι γέγονεν αἴτιος,

τὴν στοὰν

τὴν στοὰν τὴν βασίλειον τὸ πάλαι κειμένην, ἀποδείξας βασανι-
στήριον, ταύτην δαίμοσι ποινίμοις, οἷς ἑαυτὸν ἄρας προσένειμε
βωμὸν καὶ τράπεζαν παρέθηκεν. ὢ πόσοις αὐτοὺς πολιτῶν εἰσία-
σε δάκρυσι. ποῖοι τῷ ῥοσηνῦθαι, τίνες λακεδαιμόνιοι, τοσοῦτω
τῶν διὰ τῶν μαστίγων αἵματι τὴν παρ' αὐτοῖς ἐτίμησαν ἄρτεμιν.
δρόμος ἁπάντων εὐθὺς ἐπ' ἐμέ. καὶ πανταχόθεν εὐθὺς ἐβαλλό-
μην, ἀκοῇ τε θέᾳ κακῶν. νουθετήσας, οὐκ ἔπεισα. ἐπιτιμήσας,
ἠρέθισα. ὁ παρὼν καιρὸς, ἤλεγξεν ἡμῶν τὴν ἀσθένειαν, ἣν μέ-
χρι νῦν ἐκρύπτεν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων θεός. συγχωρουμένων γὰρ ἀεὶ
τιμὴν καρπωσάμενος, παρεῖχον ὑποψίαν τῆς παρ' ἰδίᾳ δυνά-
μεως. καὶ τοῦτο τὸ χαλεπώτατον τῶν συμβεβηκότων ἐστί μοι.
πρὸς γὰρ τὴν ἐλπίδα τῶν ἠγνοηκότων μειονοῦμαι. οὐδὲ γὰρ πεί-
θω λέγων αὐτοῖς ὡς οὐ δύναμαι. ἀλλ' ἀξιοῦμαι πάντα τὰ δίκαια
δύνασθαι. περίεστιν οὖν αἰσχύνεσθαι καὶ λυπεῖσθαι. πάθος εὐθὺς ἐν
ψυχῇ. καὶ ποικιλία φροντίδων. καὶ εἰδωλοποιΐα πραγμάτων.
καὶ μακρὰν ὁ θεὸς εὐδαιμόνων εἰσὶ προσβολαὶ τὰ γινόμενα δι' ἀνδρο-
κτ, ὧν ἐποίησαν ὅσον ἐβούλοντο. οὐκ ἔτι δὲ συνήθως ἐν εὐχαῖς τῆς εὐ-
θυμίας ᾐσθόμην. ἀλλὰ τὸ μὲν σχῆμα, εὐχῆς. ἐγὼ δὲ καὶ περιη-
νέχθην ἁπανταχοῦ τῶν πραγμάτων, ὀργῇ καὶ λύπῃ καὶ πᾶσι
πάθεσι μεριζόμενος. καίτοι διὰ τοῦ τῷ θεῷ συγγινόμενος. γλῶτ-
τα δὲ ἀνθρώποις τὰ πρὸς ἀνθρώπους ὑπηρετεῖ. ἐκείνων ἐν εὐχαῖς
ἀπροσεξίαν ἐτύχηκα καὶ παραπόδας ἡ πεῖρα, διὰ τοῖς τοῦ βίου
μεταβολαῖς οὐ ταύτῃ μόνον εἰς κακὸν ἀπολέλαυκα, ἐξ ἀπροσε-
ξίας εὑρισκόμενος πράγματα, ἀλλὰ πενθῶ τὸ μέχρι πρῴην δια-
γνόμενος, τεκρὸν ἐπειδὴ, οὐ προαποθανεῖν ηὐχόμην. οὕτω πι-
κροῖς ἡμᾶς ἡ πόλις ἐπιβατηρίοις ἐξένισεν, ὡς ἅμα τοῖς ἀνθρώ-

ποιεῖ τὰ πράγματα νῦν μὲν ἄνω. νῦν δὲ κάτω χωρεῖ. καὶ ῥοῦς ἥ-
κει φέρων ἀθρόα πολλά. νῦν μὲν αἴσια. νῦν δὲ ἀπαίσια. ἀλλ' ἐπει-
δή μοι συνέπεσεν ἀποβαλεῖν τῶν παιδίων τὸ φίλτατον, καὶ, ἐργα-
σαμένῳ αὐτὸς τι χεῖρον ἐμαυτόν. οὕτως ἑάλωκε τοῦ πάθους. ἔγω-
γε τὰ μὲν ἄλλα ἄρρην εἰμί. λέγω δὲ ἐν εἰδόσι. καὶ πολλὰ δοῦλα
τοῦ λόγου· συνηθείας δὲ οὕτω γ' ἥττων, ὡς ταύτῃ κρατεῖν τὴν ἀλο-
γίαν τοῦ λόγου. οὔκουν οὐδὲ τοῖς ἐκ φιλοσοφίας δόγμασι τοῦ πα-
ρόντος πάθους ἐκράτησα. ἀλλ' Ἀνδρόνικος ἀντιπεριήγαγε. καὶ
πρὸς τὰς κοινὰς συμφορὰς τὸν νοῦν ἔχειν ἐποίησε. καὶ γεγόνασί
μοι συμφοραὶ παραμυθίαι τῶν συμφορῶν. πρὸς ἑαυτὰς ἀνθελ-
κουσαι. καὶ πάθος ἐκκρούουσαι. συνεπιτίθεται δή μοι τῇ πικρᾷ
τῶν παρόντων αἰσθήσει, μνήμη τῶν παρελθόντων ἀγαθῶν, ἐξ οἵ-
ων ἄρα, ἐν οἵοις γέγονα μέν. καὶ ζῶ πονήρως ἅμα πάντων ἀφῃρη-
μένος. τὸ μὲν οὖν μέγιστον τῶν κακῶν, ὅ μοι καὶ δύσελπιν εἶναι τὸν
βίον ποιεῖ, οὐκ εἰωθὼς ἀποτυγχάνειν ἐν ἱκεσίαις θεοῦ, νῦν πρῶτον
οἶδα μάτην εὐξάμενος. εἶτα τὴν μὲν οἰκίαν, κακῶς πράττου-
σαν ὁρῶ. τὴν δὲ πατρίδα δυστυχοῦσαν, οἰκεῖν ἀναγκάζομαι. τοῦ-
σι δὲ ἐκκείμενος ἐφ' ᾧ προσανακλαίεσθαι, καὶ τὰ κατ' αὐτὸν ἕκα-
στον ὀλοφύρεσθαι, ἔλεον αὐτοῖς ἀνόνητον ἐλεῶ. καὶ πρόσεστι τὸ αἰ-
σχύνεσθαι, ὅτι πολίτην ἄνδρα χρησάμενον συμφοραῖς καὶ κλαπέν-
τα χρυσίον δημόσιον, ἀπαιτήσας στατῆρας ὑπὲρ μυρίους, ἐσυνωκεν
ἀναβολὴν μὴ διδοὺς ἀποκτεῖναι διὰ χιλίους. μᾶλλον δὲ δι' ἐμέ.
δι' ἐμὲ γὰρ αὐτὸν ἔχει καθείρξας, εἰς ἀνεπιχείρητον φρούριον, ἐν
οἵῳ τοὺς τιτᾶνας δεδέσθαι ποιητῶν παῖδες φαντάζονται. καὶ ἵνα
μὴ ἀφαιρεθῇ φησὶ παρ' ἐμοῦ, δι' ἃς πέμπτην ταύτην ἡμέραν ἄγει τὸν
εἶναι τὸν ἄνδρα, εἰσαγωγῆς ἄρτων ἀπηγορευμένης τοῖς δεσμοφύλα-
ξιν.

ξιν. ἀλλὰ πρῴην αὐτοῦ κεκραγότος ἅπαντες ἤκουσαν, ὡς ὠφελιμώτερος ἔσται τῶν χιλίων στατήρων ἀποθανὼν ὁ πολιτευόμενος. διὸ καὶ τοὺς προσιόντας αὐτῷ τῇ τῶν χωρίων ὠνῇ, φοβεῖ τε παραιτεῖται καὶ πάντα τρόπον ἀφίστησιν. οὐ γὰρ οἴομαι δεῖν τοῦ χρυσίου. τοῦ δὲ τεθνάναι τὸν αὐτὸν δεῖ. ἐγὼ δὲ οὔτε ἰσχυρός εἰμι πρὸς τὸ τείχεσιν ἐρυμνοῖς προσβαλεῖν, οὔτε εὐμήχανος προσερπύσαι. τὰς δὲ συμφορὰς ἐξελέσθαι τὸν αὐτόν. παρ᾽ ἐκείνῳ δέ φασί τινες, οὐδεὶς οὐδένα. οἱ γὰρ ὑπηρέται, φύσει μέν εἰσιν οἵτινές εἰσι. νῦν δὲ καὶ πρὸς παράδειγμα ζῶσιν ἀνδρόνικον. ὃς ὑπὲρ τοῦ τὴν ἐκκλησίαν ἀτιμοῦν προκαθέζεται. τὸ μὲν οὖν εἰς ἡμᾶς αὐτοῦ, λόγος οὐδείς. ὡς ἐγὼ καὶ χάριν εἰδείην αὐτῷ, τὴν διὰ θεὸν ἀτιμίαν δεχόμενος ὡς μαρτύριον. ἀναμνήσθητε γὰρ ὑμεῖς, τίς ἦν πρὸς ἐμέ, τὸν εἰ μηδὲν ἄλλο τόν γε ἐκείνου γενόμενον. ἀπευρυνθέντος τοῦ καταγαγόντος δωρεὰς εἰς σωτηρίαν. μέχρι τοῦ μὲν παρόντος αἱ διαδοχαὶ ταῖς δημοσίαις ἐνεκολάφθησαν κύρβεσιν, αὐτὸς οὐκ ἔχων εἰπεῖν, ὄνομα πάππου. ἀλλ᾽ οὐδὲ πατρός φασι, πλὴν ὅσον εἰκάσαι. ἀποθυννοσκοπεῖ δὲ ὑπὲρ τῆς ἡγεμονικῆς ἀπήνης ἀλλάμενος. ὅστις οὖν τὴν ἐν πόλει λαμπρότητα τεθαύμακεν, αἰσχυνέσθω τοῖς ἐλλείμμασιν. ἀλλ᾽ ἐγώ γε τὸ μέχρι τῆς ἱερωσύνης, καὶ τιμῆς ἐνεφορήθην, τῆς ἀτιμίας οὐκ ἐγευσάμην. νυνὶ δὲ οὔτ᾽ ἂν ἡδείην τιμώμενος, οὔτε καταφρονούμενος ἄχθομαι. οὐδέτερον γὰρ αὐτῶν ἔτι παρὰ τοῦ προσιόντος εἰς ἐμὲ δοκεῖ γίνεσθαι. ἀλλ᾽ ἑκάτερον εἰς ἀναφορὰν τοῦ θεοῦ. διόπερ ὁ πάντα τολμῶν οὗτος αὐτός, ὡς οὐδὲν ὅτε λέγων, ὅτι τὰ ἱερὰ ἐκίνησεν, ἀρθεὶς ἀφ᾽ ἡμῶν, αὐτοῦ διακηρυχθεὶς τοῦ θεοῦ. καὶ φωνὰς ἀφῆκεν ὑπὲρ τῶν συνεστώτων καὶ περιεστώτων λαῶν, ἃς αὐτίκα, τῆς πρὸς ἁπανταχοῦ γῆς ἐκκλησίας, ἐπιστολῆς ἀναγινωσκομένης ἀκούσεσθε. τοιοῦτόν ἐστι φύσις ἀπαίδευτος ἐπειλημμένη δυνάμεως. τῇ κεφαλῇ τὸν οὐρανὸν ἐξαράσσειν ἐπι

χειρί. ἔστω, δυνάσθω, κεχρήσθω τῇ φύσει τοῦ καιροῦ ἀπαιτοῦ-
ντος. διὰ τῶν πολεμίων ὅπῃ τινα βούλεται. ἡμῖν ἡ ἀρχή, μένουσιν
ἐπὶ τῆς τάξεως, ἐφ' ἧς ἡμᾶς ἔταξεν ὁ θεός, ἀπηλλάχθαι μὲν τῆς
κοινωνίας τῶν πονηρῶν. ἀγνεῦσαι δὲ ἀκοὰς βλασφημοσύνης ἀλε-
γεινῆς. ἀπογνῶναι δὲ προστασίας ἀδικουμένων, ἀπολελοιπμένης
τῷ δήμῳ διὰ τῆς μάτην ἐπιχειρήσεως. ὃ νοῦ μέγεθος ἔχοντος ἦν
καὶ πρὸ πείρας ποιῆσαι. νῦν δὲ περιεμείναμεν ὑμᾶς ἐκ τῶν
πραγμάτων συμψήφους ποιήσασθαι, ὅτι πολιτικὴν ἀρετὴν ἱε-
ρωσύνῃ συνάπτειν, τὸ ἠλιθίως ἐστὶ τὰ ἀσύγκλωστα. ὁ πάλαι χρό-
νος ἤνεγκε τοὺς αὐτοὺς ἱερέας τε καὶ κριτάς. καὶ γὰρ αἰγύπτιοι
καὶ τὸ ἑβραίων ἔθνος, χρόνον συχνὸν ὑπὸ τῶν ἱερέων ἐβασιλεύθη-
σαν. εἶτ' ἐπεὶ δή μοι δοκεῖ τὸ θεῖον ἔργον ἀνθρωπίνως ἐπράττετο, δι-
ῴκησεν ὁ θεὸς τοὺς βίους. καὶ ὁ μὲν, ἱερός. ὁ δὲ, ἡγεμονικὸς ἀπε-
δείχθη. τοὺς μὲν γὰρ, εἰς ὕλην ἐπέστρεψε. τοὺς δὲ, συνέταξεν ἑαυ-
τῷ. τετάχαται δὲ, οἱ μὲν, ἐν τοῖς πράγμασιν. ἡμεῖς δὲ ἐν εὐχαῖς εἶ-
ναι. τὸ δὲ καλὸν ἀπαιτεῖ παρ' ἀμφοῖν ὁ θεός. τί οὖν ἐπανάγεις; τί
δὲ συνάπτειν πειρᾷ, τὰ κεχωρισμένα παρὰ τοῦ θεοῦ, ὃς οὐδὲ δι-
οικεῖν ἡμᾶς, ἀλλὰ παραδοκεῖν ἀξιοῖ; οὗ τί γένοιτ' ἂν ἀθλιώτε-
ρον. προστάτου σοι δεῖ; βάδιζε παρὰ τὸν ἐπιτροπεύοντα τῶν νό-
μων τῆς πολιτείας. τοῦ θεοῦ σοί τι δεῖ; ἴθι παρὰ τὸν ἱερέα τῆς πό-
λεως. οὐχ ὡς ἐνταυθενδὶ τὸ πάντως ἐπιτυχεῖν. ἀλλ' ὡς ἐγὼ προθυ-
μήσομαι. ἂν δὲ ἐπιτρέπῃ τις ἠρεμεῖν, τάχα ποτὲ καὶ δυνήσομαι.
ἅμα γὰρ ἀποστρέφεται τὴν ὕλην, καὶ πρὸς θεὸν ἐπιστρέφεται.
θεωρία τέλος ἐστὶν ἱερωσύνης, μὴ ψευδομένης τὸ ὄνομα. θεωρία δὲ
καὶ πρᾶξις, οὐκ ἀξιοῦσι συγγίνεσθαι. ὁρμὴ μὲν γὰρ, ὁρμὴ πράξεων.
οὐδεμία δὲ ἀπαθής. ἀλλὰ δεῖ κενὴν εἶναι παθῶν τὴν ψυχὴν

τὴν μέλ

τὴν μέλλουσαν ἔσεσθαι δοχεῖον θεοῦ. μὴ καθαρῷ γάρ φησι καθαροῦ ἐφάπτεσθαι, μὴ οὐ θεμιτὸν ᾖ. σχολάσατε καὶ γνῶτε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ θεός. σχολῆς δὲ δεῖ μετὰ φιλοσοφίας ἱερατεύοντι. οὐ καταδικάζω τῶν ἐπισκόπων τινὸς τῶν ἐν τοῖς πράγμασιν· ἀλλ' ἐμαυτὸν εἰδὼς μόλις εἰς θάτερον ἐξικνούμενον, ἄγαμαι τῶν δυναμένων ἑκάτερα. ἐμὴ δύναμις οὐκ ἔστι δυσὶ κυρίοις δουλεύειν. εἰ δ' εἰσί τινες, οἳ μηδὲ ἀπὸ τῆς συγκαταβάσεως βλάπτονται, δύναιντο ἂν καὶ ἱερᾶσθαι, καὶ πόλεων προστατεῖν. ἀκτὶς ἡλίου καὶ ὁμιλοῦσα βορβόρῳ, μένει καθαρὰ καὶ ἀμόλυντος. ἐγὼ δὲ ταυτὸ τοῦτο παθὼν, πηγῶν καὶ θαλάττης δεήσομαι. καὶ εἰ δυνατὸν ἦν ἀγγέλῳ, πλεῖν ἢ τριάκοντα ἐνιαυτοὺς συνανθρωπεύσαντι, μηδὲν ἀπολαῦσαι τῆς ὕλης κακὸν εἰς προσπάθειαν, τί δεῖ καταβῆναι τὸν ἥρω τοῦ θεοῦ. ἀλλ' ἔστι περιουσία δυνάμεως, ὁμιλοῦντα τοῖς χείροσι, μένειν ἐπὶ τῆς φύσεως, καὶ μηδένα τρόπον παθαίνεσθαι. τοῦτο θεοῦ μόνου ὕμνος ἐστίν. ἀνθρώπῳ δὲ παραίτησις γίνεται δι' ὧν λαβουμένῳ τῆς φύσεως αὐτοῦ τὴν ἀσθένειαν, κατὰ τούτους ὑμῖν ἐγὼ τοὺς ὅρους συνίσταμαι. οὐ μὴν τοὺς ἐκείνης καιροὺς, ἐμαυτὸν ἀφαιρήσομαι ὡς ὅταν δέῃ κατιόντα, κατιέναι, τουτέστι διὰ τῆς τυχούσης ἐπιστροφῆς, ἀγαθόν τι μέγα ποιεῖν· οὕτω καὶ ὁ θεὸς πολιτεύεται. τὸ προστετηκέναι δ' ἐστὶ τὸ δεινόν. οὗ μήτε θεοῦ φύσις ἀνέχεται, μὴ πεόστις ἑαυτὸν ἀπευθύνῃ πρὸς τὸν θεόν. εἰ γίγνομαι χρημάτων ἢ κτημάτων ἐπιμελὴς, εἰ σύνειμι λογισμοὺς δεχομένους τῆς καθημέραν ἢ κατ' ἔτος δαπάνης, εἶτα ἐν τοῖς ὑμετέροις τοῦ χρόνου φείδομαι, ἀλαζών εἰμι καὶ οὐκ ἀξιῶ συγγινώσκεσθαι. εἰ δ' ἀμελήσας τῶν οἴκοι πρότερον, τῇ κατὰ νοῦν ἐνεργείᾳ συνέταξα τὴν ζωὴν, τί δ' ἐμοὶ εἰ τῶν ἴσων ὑμᾶς ἀξιῶ. ἀλλ' ἐπεὶ τούτοις ὑμᾶς οὐκ ἀρέ-

σκοποῦμεν, ὡς ὄντων ἑτέρων οἳ δύνανται μετὰ τοῦ τὸν ἐν ἀμφοῖν δεῖν διακονεῖσθαι, ἔξεστι βελτίοσιν αὐτῷ τὸ λῷον τῇ, τε πόλει καὶ ταῖς ἐκκλησίαις καὶ μόνον οὐκ ἀξιοῦμαι τὴν ἱερωσύνην. μήποτε δυνηθείη τοσοῦτον ἀνδρόνιμος. ἀλλ' ὥσπερ οὐ φιλόσοφος ἐγενόμην δημόσιος, οὐ θεατροκοπίαις ἐπεθέμην, οὐδὲ διδασκαλεῖον ἤνοιξα, καὶ οὐδὲν ἧττόν εἰμι τε καὶ εἶναι φιλόσοφος, οὕτως οὐδ' ἱερεὺς δημόσιος εἶναι βούλομαι. οὐχ ἅπαντες ἅπαντα δύνανται. ἐγὼ συγγενόμενος ἐμαυτῷ, καὶ διὰ τοῦ τῷ θεῷ, καταβὰς ἀπὸ θεωρίας, δύναμαι συνουσίας οὐκ ἀχρήστους ποιεῖσθαι, πρὸς ἕνα ἢ δύο· καὶ οὐδὲ τούτους ἀπλαίους, ἀλλ' εἴτινες εἰσὶν, ἢ φύσεως λαχόντες, ἢ ἀγωγῆς ἐντυχόντες, ὥστε μου τεθαυμακέναι πρὸ σώματος. ἀγὰ ἢ διὰ πολλῶν πραγμάτων ἁπτόμενος. μετὰ δὲ ἐμαυτοῦ ῥᾳστώνης, γενοίμην ἂν, τῷ καιρῷ χρήσιμος. καταχωννύμενος δὲ ὑπὸ τῶν, ἐμαυτοῦ τε ἀπλήσμων εἰμὶ, καὶ τῶν πραγμάτων ζημίαν ποιῶ· οὐ γὰρ ῥᾷστον, μισοῦντα καλῶς τι ποιεῖν. ἀλλ' ὁ μὴ πάσῃ τῇ δυνάμει δεδογμένα ποιῶν, ἄθυμος ἔρχεται πρὸς τὴν πρᾶξιν ἧς προστῆναι δεῖ. ὅστις δὲ πρὸς μελαγχολὴν ἀνοικείως ἔχει, καὶ οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν σχολάζοντι χρήσαιτο, αὐτὸ δὲ τὸ πᾶν ὅπερ ἐστὶ δημοφιλέστατος αὐτὸς, πολυχωροτάτη ψυχὴ τοῖς ἁπάντων ἀρκοῦσα φροντίσιν, ὅστις ἐπειδὴ πέφυκεν οὕτω καὶ βούλεται, ὁ τοιοῦτος καὶ χάριν εἰδείη ταῖς ἑλκούσαις αὐτὸν ἐφ' ἑαυτὰς περιστάσεσιν. ὑποθέσεις δ' αὐτοῦ τῇ φύσει χαρίζονται. καὶ μέγιστον εἰς τὸ κατορθοῦν ἐφόδιον ἡ φιλία τοῦ πράγματος· ἐξαιρετέος οὖν ἅπασιν ὑμῖν ὁ λυσιτελέστερος αὐτός. καὶ ἀνθαιρετέος ἡμῶν οἱ μόνοι μόλις σωζόμεθα. τί κεκράγατε. οὐ διότι μήπω γέγονεν, ἀξιοῦν δεῖ μὴ δεῖν νῦν γενέσθαι. πολλὰ τῶν δεόντων ὁ χρόνος ἐξεῦρε ἢ διωρθώσατο. οὐχ ἅπαντα πρὸς παραδείγματα γίγνεται. ἢ τῶν γινομένων ἕκαστον, ἀρχὴν ἔσχε. ἢ πρὶν γενέσθαι μήπω γινόμενον ἦν. ἀξιωτέρου δεῖ προτιμηθῆναι

τῆς συνηθείας τὸ χρήσιμον. ἡμεῖς ἀρχὴν δ᾽ ὦμεν ἔθει βελτίονι. αὐθαιρετώτερος οὖν ἡμῶν, ἢ μεθ᾽ ἡμῶν αἱρετέος. πάντως δὲ αἱρετέος ὁ αὐτὸς ὅστις ἂν ᾖ, πάντως ἐμοῦ τὰ πολιτικὰ μακρῷ φανεῖται σοφώτερος καὶ δυνήσεται τὰ δύστημα ταυτάντια, ὑπὲρ ὑμῶν διομιλεῖν καὶ μεταχειρίζεσθαι. οὐκοῦν εἰ μέν που δοκεῖ, τοῦτο μὲν, εἰσαῦθις ἀναθώμεθα. δέξεσθαι γὰρ ὑπὲρ αὐτοῦ κατὰ μόνας καὶ μετὰ ἀλλήλων βουλεύσασθαι. νυνὶ δὲ οἷς τὸ συνέδριον μετῆλθε, τὴν ἀνδρονίκου μανίαν ἀκούσατε.

Πρὸς τοὺς ἐπισκόπους.

ἀ Νδρόνικον τὸν βερονικέα τὸν κακῇ πενταπόλεως μοίρᾳ καὶ φύντα καὶ τραφέντα, καὶ αὐξηθέντα καὶ τὴν ἀρχὴν διενεγκόσης αὐτὸν ὠνησάμενον, μήτε ἐκγείσθω τίς, μήτε καλείτω χριστιανόν. ἀλλ᾽ ὡς ἀλιτήριος ὢν τοῦ θεοῦ, πάσης ἐκκλησίας ἀπεληλάσθω πανέστιος. οὐ διότι γέγονε πενταπόλεως ἐσχάτη πληγὴ, μετὰ σεισμόν. μετὰ ἀκρίδα. μετὰ λιμόν. μετὰ πῦρ. μετὰ πόλεμον, ἐπεξελθὼν ἀκριβῶς τοῖς ἐκείνων ἐγκαταλείμμασιν, ἄτοπα κολαστηρίων γένη καὶ σχήματα, πρῶτος εἰς τὴν χώραν εἰσενεγκών, εἰ δὲ εἰπεῖν, ὅτι καὶ μόνος χρησάμενος δακτυλήθραν καὶ ποδοστράβην καὶ πιεστήριον καὶ ῥινολαβίδα καὶ ὠτάγραν καὶ χειλοστρόφιον, ὧν οἱ προλαβόντες τὴν πεῖράν τε καὶ τὴν θέαν καὶ τοῦ πολέμου προαπολόμενοι, παρὰ τὸ κακὸν περισωθέντων ἐμακαρίσθησαν, ἀλλ᾽ ὅτι πρῶτος παρ᾽ ἡμῖν καὶ μόνος, ἔργῳ τε καὶ λόγῳ τὸν χριστὸν ἐβλασφήμησεν. ἔργῳ μὲν ἀφ᾽ οὗ τῇ θύρᾳ τῆς ἐκκλησίας προσεπασσάλευσεν ἑαυτοῦ διατάγματα. τοῖς μὲν ὑπ᾽ αὐτοῦ παρανομουμένοις, τῆς ἀσύλου τραπέζης ἀποκλείων τὴν ἱκετείαν. ἀνατεινόμενος δὲ τοῖς ἱερεῦσι τοῦ θεοῦ, ταῦτα, ἃ καὶ Φάλαρις ὁ ἀκραγαντῖνος, καὶ Κεφρὴν ὁ αἰγύπτιος, καὶ Σενναχηρεὶμ ὁ βαβυλώνιος ἠπείλησεν ὁ πέμψας εἰς ἱερουσαλὴμ

τοὺς ὅρκους δι᾽ αὐτῆς ἐξεμίασε τῷ θεῷ, ἐκείνην ἐγὼ τὴν ἡμέραν ἐνη
μοχεῦσαι φημὶ τὸν δεύτερον σταυρὸν τοῦ θεοῦ. τὸν γὰρ ὀνειδισμὸν τοῦ
χριστοῦ, τὸ λοίδορον ἐκεῖνο βιβλίον ἀπὸ τῆς ἱερᾶς θύρας ἐκρέμ-
ματο. καὶ ταῦτα ἐπεῖδεν ἥλιος καὶ ἀνέγνωσαν ἄνθρωποι. οὐ Τιβε-
ρίου κλαυδίου τῆς πολιτείας ἐπιτροπεύοντος, ἀφ᾽ οὗ Πιλάτος
ἐπὶ τὴν ἰουδαίων ἡγεμονίαν ἐστάλη. ἀλλὰ τῆς εὐσεβοῦς Θεοδοσίου
γενεᾶς τὰ σκῆπτρα ῥωμαίων ἐχούσης, ἀφ᾽ ἧς, ἔλαθεν Ἀνδρόνι-
κος ἑαυτῷ μνηστεύσας ἀρχὴν, ὑπὸ τοῦ Πιλάτου φρονήματι. γέ-
λως ἦν τοῖς παροῦσι τῶν ἑτεροδόξων τὰ γράμματα. καθάπερ
ἰουδαίοις τὰ παραγγεγραμμένα σταυρῷ τοῦ χριστοῦ. καίτοι τὸ ἐπί-
γραμμα τοῦ σταυροῦ, γεγονὸς ἀπὸ γνώμης οὐκ εὐσεβοῦς, σεμνὸν
ἦν ἐπὶ λέξεως, δι᾽ οὗ βασιλεὺς ὁ χριστὸς ἐκηρύττετο. ἐνταῦθα
δὲ ἡ γλῶττα τῇ γνώμῃ συνέβαινε. τὰ δὲ μετὰ ταῦτα τῶν πρώ-
την ἐστηλιτευμένων βαρύτερα. ἐπειδὴ γὰρ ἦν τινα κατ᾽ ἐχθροῦ
πρόφασιν εὑράμενος, ἔχθρα δὲ ἦν αὐτοῖς, ὅτι γάμους ὁ μὲν ἐσπού-
δαζεν, ὁ δὲ ἐκώλυεν, ἐκεῖνος αὐτὸν τοῖς ἀποτροπαίοις κολαστηρί-
οις ᾐκίζετο, ἂν μὴ παραδοθείη τῇ διαδοχῇ τοῦ χρόνου. μετ᾽ αὐτοῦ δὲ
ὥσπερ ἤρξατο, παύσαιτο καὶ γένοιτο τοῖς μεθ᾽ ἡμᾶς ἀκοὴ ταῦτα τῆς
ἡγεμονίας ἀνδρονίκου συνθήματα. ἐπειδὴ οὖν ἀνὴρ εὐγενὴς, τῶν
ἀδικῶν, ἀλλ᾽ ἀτυχῶν ἐπ᾽ αὐτοῖς κατετείνετο, καὶ ταῦτα τὸ τῆς με-
σημβρίας ἑδρᾶτο ἱερώτατον, ἵν᾽ ὑπὸ μόνοις μάρτυσι τοῖς δη-
μίοις ἀπόλοιτο, ἡ τὴν ἐκκλησίαν ἐγνωσμένην αὐτῷ συμπα-
θῆ, κατ᾽ ἄλλο μὲν οὐδὲν, ὅτι δὲ μαθόντες, εὐθὺς ὡς εἴχομεν ἐξεδρά-
μομεν, ἐφ᾽ ᾧ παρακαθίζησαι καὶ συνδιενέγκαι τὴν συμφορὰν,
λυττᾷ πρὸς τὴν ἀκοὴν, ὅτι ἐπίσκοπος ὢν ἐλεῆσαι τετόλμηκεν,
ἄνθρωπον ἀπηχθημένον αὐτῷ. καὶ πολλὰ καὶ παράνομα νεανιευ-
σάμενος,

σάμενος, τοῦ θρασυτάτου τῶν ὑπηρετῶν θόαντος αὐτὸν ἐρεθίζοντος, ᾧ χρῆται πρὸς τὰς δημοσίας συμφορὰς ὀργάνῳ, πέρας ἐπέθηκε τῇ μανίᾳ τὴν ἄθεον ταύτην φωνὴν εἰπὼν, ὅτι μάτην ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν ἤλπισε· καὶ οὐδεὶς ἂν ἐξαιρεθείη τῶν ἀνδρονίκου χειρῶν, οὐδ' ἂν εἴ τις τῶν ποδῶν κρατήσειεν αὐτοῦ τοῦ χριστοῦ. ταύτην ἀπαιδεύτῳ γνώμῃ, τρὶς ἀνεφθέγξατο τὴν φωνήν. μεθ' ἣν οὐκέτι νουθετητέος ὁ ἄνθρωπος. ἀλλ' ὥσπερ μέλος ἀνιάτως ἔχον ἀποκοπτέος ἡμῶν, ἵνα μὴ τῇ κοινωνίᾳ καὶ τὸ ὑγιαῖνον συμφθείρηται. ὁ γὰρ μολυσμὸς, διαδόσιμος γίνεται. καὶ ὁ θίγων ἐναγοῦς, ἀπολαύει τῆς προστροπῆς. δεῖ δὲ εἶναι καὶ γνώμῃ καὶ σώματι, καθαροὺς τοὺς θεῷ. ἐπὶ τούτοις, ἡ πτολεμαΐδος ἐκκλησία, τάδε πρὸς τὰς ἁπανταχοῦ γῆς ἑαυτῆς ἀδελφὰς διατάττεται. ἀνδρονίκῳ καὶ τοῖς αὐτοῦ· θόαντι καὶ τοῖς αὐτοῦ, μηδὲν ἀνοιγνύσθω τέμενος τοῦ θεοῦ. ἅπας αὐτοῖς ἱερὸς ἀποκεκλείσθω καὶ σηκὸς καὶ περίβολος. οὐκ ἔστι τῷ διαβόλῳ μέρος ἐν παραδείσῳ. ὃς κἂν λάθῃ διαδὺς, ἐξελαύνεται. παραινῶ μὲν οὖν καὶ ἰδιώτῃ παντὶ καὶ ἄρχοντι, μήτε ὁμορόφιον αὐτοῖς, μήτε ὁμοτράπεζον γίνεσθαι. ἱερεῦσι δὲ διαφερόντως, οἳ μήτε ζῶντας αὐτοὺς προσεροῦσι. μήτε τελευτήσαντας, συμπροπέμψουσιν. εἰ δέ τις ὡς μικροπολίτιν ἀποσκυβαλίσει τὴν ἐκκλησίαν, καὶ δέξεται τοὺς ἀποκηρύκτους αὐτῆς, ὡς οὐκ ἀνάγκην τῇ πένητι πείθεσθαι, ἴστω σχίσας τὴν ἐκκλησίαν. ἣν μίαν ὁ χριστὸς εἶναι βούλεται. ὁ δὲ τοιοῦτος, εἴτε λευίτης ἐστὶν, εἴτε πρεσβύτερος, εἴτε ἐπίσκοπος, παρ' ἡμῖν ἐν ἀνδρονίκου μοίρᾳ τετάξεται. καὶ οὔτε ἐμβαλοῦμεν αὐτῷ δεξιὰν, οὔτε ἀπὸ τῆς αὐτῆς ποτὲ σιτησόμεθα. πολλοῦ δὲ δεήσομεν κοινωνῆσαι, τῆς ἀπορρήτου τελετῆς, τοῖς ἐθελήσασιν ἔχειν μερίδα μετὰ ἀνδρονίκου καὶ θόαντος.

ω̃ Δέδωκα τὴν ἐπιστολὴν εἰ καὶ Φιλόσοφος ὢν τὴν ψυχὴν ἀγαθὸς, ῥήτωρ τὴν τέχνην. ἕως μὲν Ἀνύσιός τε παρῆν, καὶ τὴν πόλις ἦν, ἔτι παρῆν μὲν ταύτην ἐργάζεσθαι. ἐπεὶ δὲ ὁ μετὰ σὲ χρόνος τοῖς πολεμίοις ἡμᾶς ἀποδόμενος, δικῶν εἰρήνην ἐποίησεν, ἔγνωκε πλεῖν εἰς ἑτέραν ἀγοράν, ὅπου γλῶττα ὠνίος τὸ ῥητόρων ἀγώνισμον, τὸν ῥήτορα εὐδαίμονα ποιεῖ. μνήστευσον αὐτῷ φιλίαν ἀνδρὸς, λαχόντος ἄρχειν ἐθνῶν. καὶ νὴ μὰ τὸν Φίλιον τὸν ἐμόν τε καὶ σόν, ὃν αἰτήσεις τὴν χάριν, εἴσεται σοι χάριν ὅταν ἐπανήκῃ μετὰ τὴν πεῖραν.

Αὐξεντίῳ.

α̃ Νῦν γράφω μάλιστα φιλίας ἀδικουμένης, καὶ θεοῦ καὶ θείων ἀνδρῶν δικαζόντων, ἁπάσαις αἱρήσω. τίς γὰρ παρενθήκη σοι γέγονε τῆς πρὸς τὸν ἀδελφὸν δυσμενείας. ἐπειδὴ γὰρ ἐκεῖνος, οὐδ᾽ ἐμοὶ δοκοῦν, ἐπολιτεύετο κατὰ σαββατίου τοῦ μακαρίτου Φαω, Σὺ δὲ αὐτὸν λέγων οὐκ ἔπεισας, ἔτρεψας ἐπ᾽ ἐμὲ τὴν ὀργήν. καὶ ἐποίεις κακὸν ὅσον ἠδύνω. κἀγὼ, τότε μὲν δὴ ἔζην, ἐδεξάμην τὴν πρόκλησιν τῆς διαφορᾶς. νυνὶ δὲ οὔτε ἔξεστιν, οὔτε βούλομαι. ἥ, τε γὰρ ἡλικία καλῶς ποιοῦσα μαραίνεσθαι τὸ φιλότιμον. καὶ ἱεροῖς φασι νόμοις κωλύουσιν. ἅμα δὲ ὑπομιμνήσκομαι καὶ κοινῶν διδασκάλων καὶ παιδείας. καὶ τῆς ἐν κυρίῳ διατριβῆς, ἃ χρὴ νομίσαι τῶν σαββατίου δικῶν ἰσχυρότερα. ἄρχου δὲ φιλίας ἀγαθοῦ πράγματος. καὶ χαῖρε παρ᾽ ἐμοῦ ζημίαν ἡγουμένου τὸν χρόνον ὃν ἐσιώπησα, πῶς οἴει καὶ τότε δακνόμενος. ἀλλ᾽ ἐνεκαρτέρουν, ὡς οἴονται. τοιοῦτον ἐστὶ τὸ διαφιλοτιμεῖσθαι κακόν.

Γυλαιμένῃ.

Δ Ἀπεδήμει μεγάλην τῶν αἰγυπτίων ἔχουσαν ὑπερβεβληκὸς στρωμνήν, ἀγνοίαν αὐτὴν εἶναι καὶ μόνην στρωμνήν, Ἀστέριος ὁ ταχυγράφος,

ἰδών,

ἰδὼν, ἔτησε περὶ ἡμῶν ὁ τηνίκα μὲν πρὸ τῶν μεγάλων ἀρχείων ἔδει καθιδρύσθαι. ταύτην ὑπεσχόμην δεξιὰν, ἀπολείψειν αὐτῷ δῶρον. οὐ παρὰ τὴν πρὸς τὴν θρᾳκῶν χιόνα παραβαλλόμενοι, τοιαῦτα χαρίζεσθε. νῦν οὖν ἐκπέμπω. τότε γὰρ οὐ κατέλιπον. σὺ δὲ δώσεις αὐτῷ, μετὰ τῆς ἀπολογίας. ἧς αὐτὸς ἔσῃ μάρτυς ἂν ὑπομνησθῇς τῶν καιρῶν. καὶ πρόσω, καθ' οὓς ἀνεχώρουν τοῦ ἄστεος. ἔσειεν ὁ θεὸς τῆς ἡμέρας πολλάκις. καὶ πρὸς ἱκετηρίας ἦσαν οἱ ἄνθρωποι πρηνεῖς οἱ πλείους. τὸ γὰρ ἔδαφος ἐκραδαίνετο. ἐν ᾧ νομίσας ἐγὼ τὴν θάλατταν τῆς γῆς ἀσφαλέστερον καὶ τὸ πέλαγος, κατατείνω δρόμον ἐπὶ τὸν λιμένα, μηδενὶ λόγον δοὺς, ὅτι μὴ τῷ μακαρίτῃ Φωτίῳ, καὶ τοῦτον πόῤῥωθεν ἐγκραγὼν, ἐπὶ τῇ χειρὶ σημήνας, ὅτι οἰχήσομαι. ὁ δὲ, Αὐρηλιανὸν φίλον ἄνδρα ὕπατον ἀφεὶς ἀπροσαύδητον, ἀπολελόγηται περὶ τῶν αὐτῶν, πρὸς τὸν ἑταῖρον ἀστέριον. τότε μὲν οὕτως ἐγένετο. εἰ δὲ μετὰ τὴν ἐμὴν ἐκεῖθεν ἀποδημίαν, τρίτον τουτονὶ στόλον ἤναυσε εἰς τὰ περὶ θρᾴκης χωρία στέλλεται, ἀλλὰ νῦν πρῶτον ὑπ' ἐμοῦ στέλλεται. νῦν οὖν ὅτε τὸ πρῶτον ἔξεστιν, ἀποδίδωμι διὰ σοῦ τὸ χρέος. χάρισαί μοι τὸν ἄνθρωπον δεξιῶν. τοὔνομα μὲν δὴ καὶ τὸ ἐπιτήδευμα, φθάνω δηλώσας. ἀλλὰ δεῖ πλείω προσθεῖναι συνθήματα. γένοιτο γὰρ αὖτις, ὁ μώνυμος καὶ ὁμότεχνος. χαλεπῶς δὲ ἅπαντα ταυτῷ συγκυρεῖ. ἀλλὰ γένοιτο γὰρ ἐν τῷ χρόνῳ, σύρος τὸ γένος. μέλας τὸ χρῶμα. τὸ πρόσωπον ἰσχνός. τὸ μέγεθος μέτριος. οἰκεῖ παρὰ τὴν βασιλικὴν οἰκίαν οὐ τὴν δημοσίαν. ἀλλὰ τὴν κατόπιν αὐτῆς, ἥτις Ἀβλαβίου μὲν πρότερον· νῦν δὲ Πλακιδίας ἐστὶ τῆς τοῖν βασιλέοιν ἀδελφῆς. εἰ δὲ μετῴκισε, πυνόμενον γὰρ, οὐ δὲ, ἀλλὰ Μάρκον ζητήσεις φανερώτατον ἄνδρα, τὸν ἐκ τῆς ὑπάρχου τάξεως. οὗτος ὁ τότε τῆς συμμορίας

ἄρχων τοῦ ταχυγράφων τῆς τὸν ἀστεῖον ἐχούσης. εὑρήσεις οὖν διὰ Μάρκου τὴν συμμορίαν, ἧς οὐκ ἦν ἀστεῖος ἔσχατος. ἀλλ᾽ ἐν αὐτοῖς τρίτος, ἢ τέταρτος. νυνὶ δὲ κἂν, πρῶτος ἂν εἴη. τούτῳ δώσεις τὴν παχεῖαν ταύτην δελτίδα. καὶ πρὸς αὐτὸν ἐρεῖς, ἅττα ἡμεῖς περὶ τοῦ χρόνου πρὸς σέ. εἰ δὲ βούλει, καὶ τὴν ἐπιστολὴν αὐτὴν ἀναγνώσεις. σχολὴν γὰρ ἡμῖν ὁ πόλεμος οὐ δίδωσι, τοῦ καὶ πρὸς ἐκεῖνον ἐπιστεῖλαι. εἶναι δὲ δικαίους, οὐδὲν ἴσως κωλύει. μήποτε τοσοῦτον δυνηθείη τὰ ὅπλα.

Τῷ ἡγεμόνι.

μ Ιαθὺς ἀρετῆς ἔπαινος. ὃν εἰσφέρομεν Μαρκελλίνῳ τῷ λαμπροτάτῳ. νῦν ὅτε πέπαυται τῆς ἀρχῆς. νῦν ὅτε σχολάζει κολακείας ἀπέστη ὑπόνοια. ὅστις παραλαβὼν πολεμουμένας τὰς πόλεις ἔξωθεν μὲν, ὑπὸ πλήθους καὶ μανίας βαρβαρικῆς, ἔνδοθεν δὲ ὑπὸ στρατιωτικῆς ἀταξίας καὶ τῆς τῶν ταξιάρχων πλεονεξίας, ὥσπερ θεὸς ἐπιφανεὶς, μάχῃ μὲν μιᾷ τοὺς πολεμίους, ἐπιμελείᾳ δὲ καθημερινῇ τοὺς ὑπηκόους σωφρονεστέρους ἐποίησε. καὶ παρεσκεύασεν ἐπ᾽ ἀμφοῖν τῶν δεινῶν, εἰρήνην ταῖς πόλεσιν. ὑπερεῖδε κερδῶν, ἃ ἀδικεῖν εἶναι νόμιμα πεποίηκεν ὁ θεός. οὐκ ἐπεβούλευσε πλούτῳ. πενίαν οὐχ ὕβρισε. τὰ πρὸς θεὸν εὐσεβής. τὰ πρὸς πολιτευομένους, δίκαιος. τὰ πρὸς δεομένους φιλάνθρωπος. διὰ τοῦτο φιλόσοφος ἱερεὺς ἐπαινῶν αὐτὸν, οὐκ αἰσχύνεται. παρ᾽ οὗ μηδεὶς εὕρετο μαρτυρίαν χάριτι δεδικασμένην. παρεῖναι μὲν οὖν ὑμῖν, καὶ τὸ δικαστήριον ἐβουλόμεθα. καὶ κοινῇ τὸ καθ᾽ ἕνα Πτολεμαΐων ἕκαστος, αὐτεισηνέγκαμεν ἄν, αὐτῷ τὸν δυνατὸν, εἰ μὴ τὸν δίκαιον ἔρανον. ὅτι λόγος ἔργου παραπλύτως ἥττων ἐστί. πάντως ἂν ἐγὼ καὶ τότε τοῦ κοινοῦ προηγόρευσα. ἐπεὶ δὲ τυγχάνω ὢν ὑπερόριος, ἐν γράμμασιν αὐτοῦ τὴν μαρτυρίαν κατατιθέμεθα. οὐκ ἐνοχληθέντες. ἀλλ᾽ ἐνοχλήσαντες.

τῷ

Ἰωάννῃ.

χ Ρῆσθαι δεῖ ταῖς τῶν δυνατῶν φιλίαις· οὐ καταχρῆσθαι.

Τῷ αὐτῷ.

μ Ἡ αἴτει μεγάλα. ἵνα μὴ δυοῖν θάτερον, ἢ τυγχάνων λυπῇς, ἢ μὴ τυγχάνων λυπῇ.

Τῷ ἀδελφῷ.

α̕ Μφω τοὺς Διονυσίους ἀπέστειλα. ἵνα τῶν βιβλίων, τὸ μὲν ᾖς εἰληφώς· τὸ δὲ ἀπειληφώς.

Θεοφίλῳ.

π Εὖσίν τινα πυθέσθαι σου προελόμενος, ὑπὲρ οὗ πεύσομαι, προαφηγήσασθαι βούλομαι. Ἀλέξανδρος ἀπὸ βουλῆς κυρηναῖος· ἔτι μειράκιον ὢν εἰς μοναδικὸν βίον ἐτέλεσε. τῆς δὲ ἡλικίας συμπροϊούσης τῆς μοναδικῆς κατὰ τὸν βίον ἐνστάσεως, ἠξιώθη μὲν ἐκκλησιαστικῆς διακονίας. ἠξιώθη δέ τοι, πρεσβύτερος εἶναι. κατὰ δέ τινα χρείαν τῷ στρατοπέδῳ γενόμενος, καὶ Ἰωάννῃ τῷ μακαρίτῃ συστὰς, τιμωρείσθω γὰρ παρ᾽ ἡμῖν ἡ μνήμη τοῦ τελευτήσαντος, ὅτι πᾶσα δυσμένεια τῷ βίῳ τούτῳ συνανατίθεται, τούτῳ συστὰς, πρὶν μὲν στασιασθῆναι τὰς ἐκκλησίας, ὑπὸ τῆς ἐκείνου χειρὸς ἐπισκόπους ἀνεδέχετο τῆς βιθυνῶν βασιλευούσης πόλεως. συμβάσης δὲ τῆς διαφορᾶς, διέμεινε τῷ χειροτονήσαντι φίλος. ἐγίνετο τῶν ἐκείνου στασιωτῶν. ἐπεὶ δὲ ἡ συνοδικὴ γνώμη κατίσχυσε, χρόνον μὲν τινα συνέμεινεν ἐνστάσει· τί δ᾽ ἂν δικαιότερον εἴδοτι, μᾶλλον δὲ αὐτῷ διῳκηκότι, τὰ περὶ τὰς γενομένας διαγωγάς. ἐπεί τι καὶ βιβλίον ἀνέγνων σοφὸν, ὃ πρὸς τὸν μακάριον ἐμοὶ δοκεῖν Ἀττικὸν ἔγραφες, ἐναντίον αὐτὸν τῇ καταδοχῇ τῶν ἀνδρῶν. τὰ μὲν δὴ μέχρι τούτου, Ἀλεξάνδρῳ πρὸς τοὺς συναγωνιστὰς κοινά. ἴδιον δὲ, ἢ μετ᾽ ὀλίγων, ὅτι τοῦτο μὲν ἔχει ἤδη χρόνον οὐκ ὀλίγον, μετὰ τὴν ἀμνηστίαν τῆς διαγωγῆς. ὁ

ᾗ, οὐκ ἐβάδισε τὴν εὐθὺ Βιθυνίας, ὅτι τῆς συλλαχούσης αὐτὸν καθέδρας ἔλαβεν. μεῖον δὲ περὶ ἡμῖν, ὥσπερ μηδὲν αὐτῷ διαφέρον, ἀλλ' καίπερ ὡς ἰδιώτῃ προσφέρηται. ἐγὼ μὲν οὖν ὅτι πόρρωθεν ἐνετράφην τοῖς νόμοις τοῖς ἱεροῖς, ὅτι τε ἤδη μοι καθήκει πολλὰ μεμαθηκέναι περὶ ὧν οὔπω γεγονότι τοῦ καταλόγου. αἰσθόμην δὲ γέροντας ἐνίους, οὐ δ' αὐτοῖς μέν τι σαφὲς εἰδέναι προσποιουμένους, ἀποδεδειλιακότας δὲ μὴ λάθωσι πρός τινα κανόνα τῆς ἐκκλησίας προσκόψαντες. καὶ διὰ τοῦτο πάντα πᾶσιν ἀπηνέστερον αὐτῷ προσενηνεγμένους, καὶ ὑπὲρ ἀσαφοῦς ὑπονοίας ἀτιμίαν σαφῆ τοῦ ξένου κατασκεδάσαντας, οἱ μηδὲ κοινῆς στέγης ἠνέσχοντο, οὔτε ἐμεμψάμην, οὔτε ἐμιμησάμην αὐτούς. οἶσθα οὖν ὅπως ἐποίησα, πάτερ σεβασμιώτατε; ἐκκλησίᾳ μὲν, οὐκ ἐδεξάμην αὐτόν. τῆς δὲ τραπέζης ἱερᾶς ἐκοινώνησα. οἴκοι δὲ ἴσα καὶ τοῖς ἀναιτίοις ἐτίμησα. ὅς πω ὁ τρόπος ἐστὶν ὧν τῶν ἐπιχωρείων ὁ νόμος. ὅταν τις αὐτῶν ἐφέστιος ἡμῖν γένηται, παντὶ πάντως ἔργου καὶ λόγου τιμὴν ἔχοντος ἐξιστάμεθα, φλυαρεῖν ἡγούμενοι τοὺς δυσχεραίνοντας, ὅτι τὰ μὴ τρέφοντα τῆς πόλεως καταβαλόμην δι' ἰκαια. καίτοι διὰ τοῦτο τὰς ἁπάντων φροντίδας κατωμαδὸν ἄρας μόνος φέρω. ἐγὼ μόνος ὑπὲρ τῶν ἁπάντων ἀσχολοῦμαι σχολῆς. ἀλλ' εὖ καλῶς μοι κείσεται παρὰ τοῦ θεοῦ, πλεονεκτεῖν μὲν πόνοις· μειονεκτεῖν δὲ τιμῶν. καὶ τὸν Ἀλέξανδρον δὲ τοῦτον, ὅταν μὲν εἰς ἐκκλησίαν προΐω, βουλοίμην μὲν ἄν, μηδαμόθεν τῆς ἀγορᾶς ἰδεῖν. συμβὰν δὲ ἰδεῖν, ἑτέρωσέ ποι τρέπω τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ εὐθὺς ἐπανθεῖ μοι κατὰ τῆς παρειᾶς ἐρύθημα. ὑπερβάντα δὲ τὴν οἰκείαν αὐλήν, καὶ γενόμενον ὁμορόφιον, ἅπασι τοῖς εἰκόσι τιμῶ. τί δή ποτε οὖν ἀσύμφωνός εἰμι πρὸς ἐμαυτὸν ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ; ἐν οὐδετέρῳ τῶν καιρῶν δεδογμένα ποιῶν. ἀλλὰ τὸ μέν, εἴκω τῷ νόμῳ· τὸ δέ, τῇ φύ-

σοι χαρίζομαι, ῥεπούσῃ πρὸς τὸ φιλαίτιον. καίτοι καὶ ἀποβιασάμενος τὴν φύσιν, ἔτι σαφὲς ἐπιστάμην ὑπὲρ τοῦ νόμου. αὐτὸ δὴ τοῦτο ἐστὶ τὸ ἐρώτημα, πρὸς ὃ δεῖ τὴν αὐθεντίαν τῆς ἀποστολικῆς διαδοχῆς ἀποκρίνασθαι ἁπλῶς καὶ σαφῶς καὶ ἅπερ πυνθάνομαι. Ἀλέξανδρον ἐπίσκοπον ἐκεῖνον μείζω ἢ μή.

Τῷ αὐτῷ.

Ἐγὼ καὶ βούλομαι τὴν ἀνάγκην μοιχείαν μόνον ἡγεῖσθαι, πᾶν ὅτι ἂν ἐκεῖνος ὁ θρόνος θεσπίσῃ. διὰ τοῦτο καὶ ἐπιδήμιον ἀσχολίας πορισάμενος, τὸ νοσοκομούμενον ἔτι τὸ σῶμα πρὸς τοὺς πόνους ἐκβιασάμενος, καὶ διοδεύσας τὴν ὕποπτον, ὡς ἀνύποπτον, ἣν διετείχισεν ὅπλα πολέμια, γέγονα κατὰ Παλαιβίσκαν τε καὶ Ὕδραξ. κῶμαι δὲ αὗται πενταπόλεως· καὶ τῆς διψηρᾶς Λιβύης αὗται τὰ μεθόρια. ἐν αἷς τὸν ἐπιδήμιον ἐκκλησιάσας· καὶ γράμματα, τὰ μὲν, ἀναγνούς, τὰ δὲ, ἀποδούς, τὰ μὲν γὰρ ἦν πρὸς αὐτούς, τὰ δὲ, περὶ αὐτῶν πρὸς ἐμέ, καὶ λόγοις διεξελθὼν ἐπιτηδείους εἰς ἀρχαιρεσίαν εἰς τὸ καὶ πεῖσαι, καὶ εἰ προχωροίη βιάσασθαι προθέσθαι τὴν περὶ ἐπισκόπου σκέψιν, οὐκ ἐξενίκησα τοῦ δήμου τὴν περὶ τὸν εὐλαβέστατον Παῦλον σπουδήν. ἀξιῶ τις δύεσθαι παρὰ πατρός. οὐκ ἦν μοι βουλομένῳ μαλλον τὴν δεδραμηκέναι. πολλὰ τιμῶν τί με τῷ δήμῳ προσήκοντα. τοὺς φανερωτάτους αὐτῶν, ὅτι σφᾶς ἀνέκραγε μεῖζον, ὅτι σφᾶς δυνάμενος κρηπῖδα καὶ ἐπιβὰς αὐτῇ, καὶ προήγορος ἠξίωσεν εἶναι καὶ λόγον ἀπέτεινεν, ὡς ὠνίους ὡς συνωμότας, ὑπὲρ τῶν χειροτονίας διδόντας, ἐκκυλισθῆναι τῆς ἐκκλησίας ὠθουμένους, προσέταξα. συγχυθέντα δὲ αὖθις, καὶ πολλάκις ἀναλαβών τε καὶ καταστήσας τὸν δῆμον, διὰ πάσης ἦλθον ἐν λόγοις ὁδοῦ,

τὸν ἀρχιερατικὸν ἐκεῖνον θρόνον ἀποσεμνύνων, καὶ πείθων
ὅτι διὰ τῆς εἰς ὑμᾶς ἀθετήσεως καὶ τιμῆς, ὁ θεὸς ἀθετεῖται δὴ καὶ τιμᾶ-
ται. οἱ δὲ, εὐφήμῳ τῇ φωνῇ τὸ μακάριον ὄνομα τῆς σῆς θεοσεβείας
ἐπικαλέσαντες, πεσόντες, ἱκέτευον ὡς πρὸς παρόντα. τὰς ἐκ-
βοήσεις καὶ τὰς ὀλοφύρσεις ποιούμενοι τὸ μὲν οὖν τῶν ἀνδρῶν, εἰ
καὶ πέρα προσδοκίας, ἀλλ' ἔλαττον ἦν. τὸ δὲ γυναικῶν, πρᾶγμα
δυσμεταχείριστον. χεῖρας αἴρουσι. βρέφη προτείνουσι. καὶ μύ-
ουσι τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἵνα μὴ εἰς ἔρημον τοῦ συνήθους προστάτου
τὸν θρόνον ἐνατενίσειεν, μικρὸν ἐδέησαν τοὺς τὰ ἐναντία πολιτευο-
μένους ἡμᾶς, εἰς πάθος παραπλήσιον ἐκκαλέσασθαι. ὅπερ ἵνα
μὴ πάθω, φοβηθεὶς, ᾐσθανόμην γὰρ ἀγόμενος, ἔλυσα τὴν ἐκκλη-
σίαν. καὶ εἰς τετάρτην ἡμέραν ἐπήγγελλα ἐπαρασάμενος τὰς παλαμ-
ναιοτάτας ἀρὰς, εἴτις ἐμμίσθως, εἴτις κατὰ χρείαν, ἢ χάριν ἢ ὅλως,
ἰδίᾳ τι διαφέρον αὐτῷ φθέγξαιτό τι τῶν ἡκόντων εἰς τὴν τῆς ἐκ-
κλησίας παρακοήν. ἧκεν ἡ κυρία. καὶ ὁ δῆμος παρῆν, πάλιν ἐν-
στάτης καὶ ἐναγώνιος, ὃς οὐδὲ περιέμενε πεῦσιν. ἀλλ' εὐθὺς ἦν ἅ-
παντα κυκεὼν φωνὴ παμμιγὴς, ὑπὸ τοῦ λίαν ἐνηχεῖν ταῖς ἀ-
κοαῖς, ἀδιάκριτος. κατασιγαζόντων δὲ τῶν ἱεροκηρύκων, εἰς
θρῆνον αὐτοῖς ἀπετελεύτησεν ἡ βοή. καὶ ἦν ἄκουσμα σκυθρωπόν.
ἀνδρῶν οἰμωγαί. γυναικῶν ὀλολυγαί. παίδων ὀλοφυρμοί. ὁ μὲν,
ἔφη πατέρα ποθεῖν. ὁ δὲ, ἀδελφόν. οὕτως ἐμερίζετο ταῖς ἡλικί-
αις τὰ τῆς συγγενείας ὀνόματα. ἐμοῦ δέ τι μεταξὺ λέγειν ἐπιχει-
ροῦντος, ἀναδείκνυται γραμμάτιον ἐκ μέσου τοῦ πλήθους. καὶ
ἐνδέχεταί τις εἰς κοινὸν αὐτὸ πᾶσιν ἀναγνωσθῆναι. τὸ δὲ, ἦν ἐνορ-
κισμὸς πρὸς ἐμὲ παύσασθαι σὺν καὶ τοῦ πλήθους ἀποπειρώμε-
νον. καὶ ἀναθέσθαι τὸ σκέμμα, μέχρις ἂν αὐτοῖς δὴ γένηται πρὸς
τὴν

τὴν μακαριωτάτην σου κεφαλὴν ὑπὲρ τούτου ψήφισμα πέμ-
ψαι καὶ πρεσβύτην. μᾶλλον δὲ ἐμοῦ κατεδέοντο πεισθῆναι, συ-
νηγορίαν ἐν γράμμασιν ἅπερ ἐδιδάχθην διδάσκοντα. ἐλέγετο
τοίνυν καὶ ἐν συνεδρίῳ παρὰ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ δημοσίᾳ πα-
ρὰ τοῦ πλήθους, καὶ τὸ γράμμα ποιοῦν αὐτὰ ταῦτα καθήκειν διε-
ξῄει, πάτριον εἶναι καὶ ἀποστολικόν, ἐρυθελπίδας εἶναι καὶ ταύτας
τὰς ἐκκλησίας. ἀποστασιάζουσι δὲ αὐτὰς πρὸς ὠρίωνα τὸν μακάρι-
ον, πορρωτέρω τε ὄντα πρεσβύτην, καὶ αἰτίαν ἔχοντα, πραότα-
τον εἶναι. τοῦτο γὰρ ἤδη καὶ λοιδόρημα γέγονεν ὑπὸ τῶν ἀξιούντων ἱε-
ρωσύνην προσεῖναι τοὺς ἀνθρώπους καὶ πολυπράγμονα. καὶ
ἐπειδὴ παρέτεινε ζῶν, οὐκ ἀνασχέσθαι περιμεῖναι τοῦ δικαίου τὴν
τελευτήν. ἀλλὰ προβαλέσθαι τὸν μακαρίτην Σιδήριον. ἐδόκει
γὰρ οὕτως νέος τε εἶναι. καὶ ῥέκτης ἀνὴρ ἀπὸ τῆς παρὰ βασιλεῖ βα-
λεντι στρατείας. ἥκων κατὰ χρείαν ἀγρῶν αὐτόθι ζῶν τῶν ἐπιμελείας
οἷος ἐχθρούς τε κακῶσαι καὶ φίλους ὀνῆσαι. τότε δὲ καὶ ἐκράτει, τὰ
τῆς αἱρέσεως. πλῆθος γὰρ πείθουσαν καὶ καιρὸν ἔλαχεν ἡ δεινότης, ὄργα-
νον οὖσα φρονήσεως. τοῦτον ἕνα καὶ μόνον ἀποδείχθαι παλαιβί-
σκης ἐπίσκοπον. ἀλλ᾽ οὐδὲ τοῦτον ἐνθέσμως. ἐκθέσμως μὲν οὖν, ὅ-
σα γε τῶν γερόντων ἠκούσαμεν, εἰ μήτε ἐν ἀλεξανδρείᾳ κατέστη, μή-
τε παρὰ τριῶν ἐνθάδε, καὶ εἰ τὸ σύνθημα τῆς χειροτονίας ἐκεῖθεν ἐ-
δέδοτο. μόνον γάρ φασι δὴ τὸν μακάριον Φίλωνα, θερμότερον ποιῆσαι τὴν τοῦ-
σιω ἱερέως ἀνάρρησιν. Φίλων μὲν ἐγένετο κυρηναῖος, ἔτι παλαιότερος
ὁ τοῦ νεωτέρου θεῖός τε καὶ ὁμώνυμος. τὰ μὲν ἄλλα, ὁποῖον ἂν γέ-
νοιτο παίδευμα τοῦ χριστοῦ. τὰ δὲ εἰς τὸ ἄρχειν καὶ ἄρχεσθαι, θαρραλε-
ώτερος μᾶλλον, ἢ νομιμώτερος. ἀλλὰ γὰρ αὐτοῦ μὲν συγγνώμην,
ἐπὶ τῷ λόγῳ τὴν ἱερὰν τοῦ πρεσβύτου ψυχήν. τοῦτον ἥκοντα μό-

ρον ἀποδεῖξαι τὲ καὶ ἐπὶ τοῦ θρόνου καθίσαι τὸν μακαρίτην σι-
δήρεον. ἀλλ᾽ ἀνάγκη γὰρ ἐν καιροῖς ἀπαρρησιάστοις τὴν ἀκρί-
βειαν παραβαίνεσθαι. διὰ τοῦτο τὸν πάμμεγαν Ἀθανάσιον συγ-
χωρῆσαι τε τῷ καιρῷ. καὶ μετ᾽ οὐ πολὺ δεῆσαν ἐν Πτολεμαΐδι τὸν
ἐνόντα σμικρὸν ἔτι τῆς ὀρθοδοξίας ζώπυρον ἀναθάλψαι τὲ καὶ ἐπὶ
πλέον ἐξάψαι, τὸν ἄνδρα τοῦτον ὡς μείζοσι πράγμασιν ἐπιτή-
δειον, ἐκεῖ διαβῆναι κελεῦσαι, τὴν μητρόπολιν ἐκκλησίαν ὑπο-
προπεύσοντα. γῆρας δ᾽ αὐτὸν εἰς τὰς κωμήτιδας ἐπανήγαγεν.
οὗ καταλύσαντος, οὐκ ἔσχε διάδοχον, ὃς οὐδὲ αὐτὸς ὑπῆλθεν ἑτέρου
διαδοχήν. παλαίβισκα δὲ καὶ ὕδραξ, εἰς τὴν ἀρχαίαν τάξιν ἐτά-
χθησαν. καὶ πρὸς τὸ ἐρυθρὸν ἀνελήφθησαν, δόγματι φασὶ τῆς σε-
βασμίας σου κεφαλῆς. καὶ τούτῳ δὴ μάλιστα πάντων ἐνέκει-
το. τῷ μὴ δεῖν ἀθετεῖσθαι τὸν παρὰ σοῦ θρονισμόν. γράμματα
μὲν οὖν, ᾔτησα γάρ, οὐκ ἔσχον ἀποδεικνύναι. ἐπισκόπους δὲ τῶν συνέ-
δρων αὐτοὶ ἔστησαν μάρτυρας. οὗτοι δὲ ἔφασαν, ἐπιστολῇ πειθαρ-
χοῦντες ἐκεῖθεν ἡκούσῃ, πεῦσιν περὶ Παύλου προτεῖναι τῷ δήμῳ.
καὶ δόξας ἅπασιν ἐπίσκοπον ἔχειν, ἀνενέγκαι περὶ αὐτοῦ. τοὺς δὲ
θρονιστὰς ἑτέρους γενέσθαι. καὶ ἐμοὶ δίδως εἰπεῖν, Πάτερ σεβασμιώ-
τατε, ἐκεῖνος ἦν ὄντως ὁ καιρὸς ὁ τῆς σκέψεως. τὸ γὰρ ἀφε-
λέσθαι, τοῦ μὴ χαρίσασθαι λυπηρότερον. ἀλλὰ κρατείτω τὸ νῦν
ὅτι ἂν δόξῃ τῇ πατρικῇ σου κεφαλῇ. εἰ γὰρ τὸ δόξαν τότε, δί-
καιον αὐτοῖς γέγονε, καὶ τοῦτο προΐενται, τὸ μηκέτι δοκεῖν, τὸ δί-
καιον μετατίθησιν. ὥσθ᾽ ὅ τι ἂν γνῷς, τοῦτο τῷ πλήθει δίκαιον ἔ-
σται. ἀκοὴ γὰρ ζωὴ καὶ θάνατος ἡ παρακοή. διόπερ οὐκ ἀνταίρουσι χεῖ-
ρας. ἀντιβολοῦσι μὴ γενέσθαι ζῶντος αὐτοῖς ἔτι τοῦ πατρὸς, ὀρφα-
νοί. οὕτω γὰρ τῇ λέξει ἃς λέγουσι. καὶ ἐγὼ τὸν νεανίσκον ὃν οἶδα ὑπὲρ οὗ

ἐπαινέσαι

ἐπαινέσαιμι ἂν τῆς πρὸς πάντας εὐνοίας, ἢ μακαρίσαιμι. ἢ γὰρ τέχνης ἢ καὶ δυνάμεως, ἢ χάριτος θείας, οὕτω τοὺς αὐτοὺς ἐξομαλίσαι καὶ καταδημαγωγῆσαι τὸ πλῆθος, ὥς τι τὸν χωρὶς αὐτοῦ βίον, ἀβίωτον ἅπασιν εἶναι. διὸ δόξει μὲν, περὶ αὐτῶν τῇ φιλανθρώπῳ σου φύσει φιλανθρωπότερα. ἐμοὶ δὲ ἐπανιτέον εἰς ἄστυ. κἀκεῖ περιμένω τοῦ κινητέου τὸ σύνθημα. ἃ δ᾽ οὖν ἐν ταῖς τέσσαρσιν ἡμέραις διῳκησάμην, ἃ δ᾽ ἐν τοῖς τῇ δευτέρᾳ διέγραψα, τούτων οὐκ ἀγνοήσεις, ὅν τινα τρόπον ἕκαστον εὕρετο. καὶ μὴ θαυμάσῃς εἴ ποτε τὸν αὐτὸν εὖ τε καὶ κακῶς ἐμπείρῳ μοι συμβαίνῃ. οὐ γὰρ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἑκάτερα. τὰ πράγματα δὲ ἐπαινεῖται καὶ ψέγεται. στάσις ἐν τοῖς κατὰ Χριστὸν ἀδελφοῖς, καλὸν μὲν εἰ μηδέποτε φύοιτο. φυεῖσα δὲ καλὸν εἰ μετὰ μικρὸν παύοιτο. δι᾽ αὐτὸ δὴ τοῦτο καὶ γράμματι καταπεμφθέντι πειθόμενος, δίαιταν ἠνεσχόμην. καὶ δέδωκα τὰς ἀκοὰς ἀμφισβητήσεσι τοιᾶσδε. ἐν Ὕδραξι τῇ κώμῃ, χωρίον ἐστί. τῆς κώμης αὐτῆς τὸ μετεωρότατον. ὃ πάλαι μὲν ἦν φρούριον ἐρυμνότατον. κατασείσαντος δὲ τοῦ θεοῦ γέγονεν ἐκλελειμμένον ἐρείπιον. τέως μὲν οὖν ὀλίγοις τισὶ τῶν ἑαυτοῦ μερῶν, εἰς ἑκατέρας χρείας διεσχημάτιστο. οἱ δὲ προϊόντες τοῦ τῶν πολεμίων καιροί, διότι δύναιτ᾽ ἂν ἐκτειχισθῆναι, καὶ εἰς τὴν ἀρχαίαν χρείαν ἐπανελθεῖν, τοῦ παντὸς ἄξιον αὐτὸ τοῖς κεκτημένοις προέχειν. τοῦτο τοῖς ἀδελφοῖς ἡμῶν, ἤδη δὲ καὶ ἁγίοις, τοῖς εὐλαβεστάτοις ἐπισκόποις Διοσκόρῳ καὶ Παύλῳ τὸ περιμάχητον ἦν. ἐν αἰτίᾳ γὰρ ἐπεποίητο τὸν Ἐρυθρουτὴν ὁ Δαρδανίτης τὰ βελτίονα σκέψασθαι, ὅπως ἂν τὸ μὴ προσῆκον περιποιήσαιτο. καθωσιωκότα μὲν τῷ θεῷ τὸν ἀγρὸν, ἁρπάσαντα δὲ οὕτω τὴν τῆς εὐσεβείας ὑπόθεσιν, ἤδη χειρὶ βιαίᾳ προσεῖναι τοῦ ἀναθήματος. πρὸς ταῦτα ὁ εὐλαβέστατος Παῦλος ἐπεχείρησε μὲν ἀντιλογίας κομίσαι τινάς, ὅτι τε προκατέσχηκε τὸν λόφον, καὶ ἐκκλησίας παλαίτερον ἀπεδέδεκτο,

πρὶν τὸν εὐλαβέστατον Διόσκορον ἀποδειχθῆναι τοῦ χωρίου δεσπό-
την. ἀλλὰ αὖ μὴ μαλακώτερόν τις ἅπτηται τῆς ζητήσεως, τάχ' οὐ
τἀληθὲς εὔδηλον γίνεται. ὥσπερ οὖν ἅπασι τοῦτο πέφυκεν ἑωλον.
τὸ δὲ ἐν ἐπιδρομῇ ποτε πολεμίων εἰκὸς συμφυγόντας ἀνθρώπους, εὔ-
ξασθαι τἀναγκαῖα, τοῦτο τὸν τόπον οὐ καθιεροῖ. ἢ πάντα μὲν ὄρη.
πᾶσαι δὲ φάραγγες, ἐκκλησίαι. καὶ οὐδὲν ὅτι φρούριον ἐκ φθάνει
τὸ δημόσιον εἶναι. ἐν οἷς ἅπασιν ὅταν οἱ πολέμιοι προνομεύσωσιν, εὐ-
χαὶ καὶ μοναστήρια γίνονται. οἰκίαι δὲ ὅσαι κατὰ τοὺς ἀθέους τοὺς ἐξ
Ἀρείου καιρούς, εὐχὰς ἐδέξαντο καὶ μυστήρια. ἀλλ' οὐδὲν ἧττόν εἰσιν
ἰδιώτιδες. φυγὴ γὰρ κἀκεῖνο. καὶ δ' ἐκεῖνοι πολέμιοι. ἀλλ' ἔγωγε τὸν και-
ρὸν ἐζήτουν, τῆς καθιδρύσεως, εἰ παραδιδόντων, εἰ παρασυγχωρούν-
των τῶν κυρίων ἐγένετο. ἀπεδείχθη λαμπρῶς ἅπαντα τἀναν-
τία. τῶν ἐπισκόπων ὁ μὲν, ᾔτει λαβεῖν. ὁ δὲ, οὐκ ἐδίδου κύριος
ὤν. τέλος ὁ μὲν, ᾤχετο τὰς κλεῖς ἔχων. ὁ δὲ, ἀνοίγνυσι καὶ τράπε-
ζαν εἰσφορήσας καθιεροῖ μικρὸν οἰκίσκον, ἐν λόφῳ πλατεῖ. ἀλ-
λ' οὐ γὰρ ἦν προσιτέον ἐπὶ τὸν οἰκίσκον, εἰ μὴ δι' ὁλοκλήρου τοῦ πλα-
τέος. ὥστε τέχνη τις ἦν, ἐφ' ᾧ τὸν λόφον περιποιήσασθαι. ἔδοξε δέ μοι τὸ
πρᾶγμα δεινὸν εἶναι, καὶ πέρα δεινοῦ, καὶ ἀγανακτητέον, ὁμοῦ μὲν ὑ-
πὲρ τῶν νόμων τῶν ἱερῶν, ὁμοῦ δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν δικαίων τῆς πολιτείας. συγχυ-
θῆναι γὰρ ἅμα πάντα, τοῦτο μὲν, εἰ τρόπος ἢ νόμος ἐπινοηθείη δη-
μεύσεως. τοῦτο δὲ, εἰ διὰ τῶν σεμνοτάτων τὰ ἐναγέστατα κρίνοιτο. οὐ
γὰρ ἡ τράπεζα ἢ καταπέτασμα μυστικὸν, ἐφόδου βιαίας ὄργανα.
καὶ περὶ τούτων ἤδη καὶ ἐν ἄστει διέγνωστο. καὶ συνέτυχε δ' οὕτως, ὥστε πρὸ ὀ-
λίγου ἅπαντας ἐπισκόπους ἐν τῇ Πτολεμαΐδι τότε συνδεδραμη-
κέναι κατά τινα σκέψιν πολιτικήν. ἀκροώμενοι δὲ, τὴν μὲν πρᾶξιν ἐ-
μίσουν. τὴν δὲ μετάστασιν ὤκνουν. ἐγὼ δὲ τὴν δεισιδαιμονίαν ἀξιῶ

διαστέλλειν

διαστέλλειν ἀπὸ τῆς εὐσεβείας. κακία γάρ ἐστιν, ἀρετῆς προσωπεῖ-
ον περικειμένη. ἣν φιλοσοφία τὸ τρίτον εἶναι τῆς ἀθεΐας εἶδος ἐφώ-
ρασεν. οὐδὲν οὖν ἱερὸν οὐδὲ ὅσιον ἥγημαι, τὸ μὴ δικαίως τε καὶ ὁσίως γε-
νόμενον. οὐκοῦν ἐπιτήδειοι πεφρικέναι τὴν λεγομένην καθιέρωσιν.
οὐ γάρ ἐστι τὰ χριστιανῶν, ὥσπερ μάγγανες εἶναι τοῖς δὴ τοῖς τελεστι-
καῖς ὕλαις τε καὶ φωναῖς, ὥσπερ ἑλκομένοις τισὶν φυσικαῖς ἀκολουθῆσαι
τὸ θεῖον, ὅπερ ἂν πάθοι πνεύματα ἐγκόσμια. ἀλλ' ὥστε προσεῖναι τοῖς ἀ-
παθέσι καὶ ταῖς οἰκείαις τῷ θεῷ διαθέσεσιν. ὅπου δὲ ὀργὴ καὶ θυμὸς
ἀσυνώμαν, καὶ δύσερι πάθος ἡγεῖται τῆς πράξεως, πῶς εἰκὸς τὸ πνεῦ-
μα τὸ ἅγιον παραγίνεσθαι. ὧν ἐπεισελθόντων, κἂν συμβῇ προσῳκηκὸς
ἐξοικίζεσθαι. ἐγὼ μὲν οὖν εὐχόμην ὡς ἀποφανούμενος τὴν μετάθεσιν. ὁ δὲ,
καὶ ἐξηλέγχετο, καὶ πρότερον ὑπεσχημένος αὐτὴν ὅρκου τὴν ὑπόσχεσιν βε-
βαιώσαντος. τούτου λαβόμενος ἀσμένως, ἤδη τὴν ἀπόφασιν ἀπεδίδρα-
σκον. ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν αὐτὸν ἀπέφαινεν ἑαυτῷ δικαστὴν, καὶ τὸν οἰκεῖον
ὅρον ἐκβιβάζειν ἠνάγκαζεν. ἀνατιθεμένου δὲ καὶ διατρίβοντος, ἐπει-
δὴ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἕνεκα σκέψεως αὐτόθι παρεγενόμην, ἐδέη-
σεν ἐπιβαλεῖν τὰς ὄψεις τῷ τόπῳ, καὶ ἐπιδιαγνῶναι τὰ τῆς ὑποθέσε-
ως. καὶ πάλιν παρῆν ὅμιλος ἐπισκόπων ἐκ τῆς περιοικίδος, ἀλλ' οὐ
κατ' ἄλλην χρείαν συνειλεγμένων. ἐφ' ὧν ἁπάντων καὶ ἐμοῦ, οἵ τε ὅ-
ροι διεδείκνυντο. τὴν τοῦ Δαρδανίτου μερίδα σαφῶς ἀποτεμνόμε-
νοι, καὶ μαρτυρία γερόντων, καὶ συγκαταθέσεις τῶν τέως ἀντιλεγόντων,
τὸν εὐλαβέστατον Διόσκορον, τοῦ χωρίου δεσπότην ἀπέφηναν.
ἐγκειμένου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ Διοσκόρου, γέγονεν ἀνάγκη καὶ τὸ γραμμα-
τεῖον τὸ λοίδορον εἰς κοινὸν ἅπασιν ἀναγνωσθῆναι, ὃ πρὸς τὴν ἁγι-
ότητα τὴν σὴν, ὁ εὐλαβέστατος Παῦλος ἐπεποίηκεν ἐν ἐπιστολῆς
εἴδει, κωμῳδίας κατὰ τὸν ἀδελφὸν ἀνασεσυρμένην καὶ πλημμελῆ.

ἀφ' ἧς αἰσχύνεσθαι περιῆν, οὐ τῷ κακῶς ἀκούσαντι, τῷ δὲ κακῶς ἀ-
γορεύσαντι. ἀλλ' ἔστιν ἄρα καὶ τοῦτο δεύτερον ἀγαθόν, τὸ αἰσχύνε-
σθαι. τὸ μὲν γὰρ ἀναμάρτητον, θείας ἄντικρυς ἢ καὶ μοίρας τῆς
φύσεως. τὸ δὲ ἐπὶ τοῖς οὐκ εὖ γινομένοις ἐρύθημα, σωφροσύνης τις
ἂν ἀπεφήνατο. ἅπερ ὑποστάς, ἐπὶ τοῦ παρόντος πράγματος ὁ εὐ-
λαβέστατος Παῦλος, ἁπάσης ῥητορείας ἰσχυροτέραν ἀπέφηνε τὴν
τῆς οἰκείας γνώμης μετάνοιαν. τὸ γὰρ ὁμολογῆσαι τε ἁμαρτεῖν, καὶ
φανῆναι τὴν αἰσχρὰν λύπην τὴν ὡς ἐπὶ κακοῖς αὐθαιρέτοις λυ-
πούμενον, πάντας ἡμᾶς εὔνους αὐτῷ καὶ συνδιατιθεμένους παρ-
έσχετο. καὶ τὸ μὲν ἡμέτερον, θαυμαστόν. ἀλλ' ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκο-
πος Διόσκορος, ἐπειδὴ τὸν τέως διαφιλοτιμούμενον ταπεινότε-
ρον ἐθεάσατο, τῇ ψήφῳ κρατῶν, ἡττήθη τῇ γνώμῃ. ἦ γ' γέγονεν ἐ-
πὶ τῷ εὐλαβεστάτῳ Παύλῳ, ποιεῖν ὁπότερα βούλοιτο κατασχεῖν.
ἢ παραδοῦναι τὸν λόφον τοῦ θαυμαστοῦ Διοσκόρου, πολλαῖς ἐνδόν-
τος αἱρέσεσιν, ὧν οὐδεμιᾶς ἂν ἀκολουθῆσαι πρὸ τῆς ἐκείνου μετανοίας
ἠνέσχετο. καὶ γὰρ ἀποδόσθαι μόνον τὸν λόφον, καὶ ἀμοιβὴν δοῦναι
πρὸς ἅμα τὸ κτῆμα, καὶ ἄλλα πολλὰ προσεξεῦρεν, ἐπιδαψιλευό-
μενος αὐτῷ πόρους, ἀφ' ὧν αὖτις προλήψεται χαρίσασθαι. ὁ δέ, ταῦτα
μὲν ὤκνησε. ἠξίου δὲ ὑπεισελθεῖν αὐτὸς τὴν εἰς τὸν ἀδελφὸν Διόσκο-
ρον γενομένην ὠνήν, καὶ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς αὐτίκα καταστῆναι, δεσπό-
της τοῦ κτήματος. ἐγένετο πρὸς τῷ λόφῳ καὶ τῶν ἀμπελώνων
καὶ τῶν ἐλαιώνων ἐγκρατής. τῷ δέ, ἡ μεγαλοφροσύνη κτῆμα ἀν-
τὶ κτήματος, μεῖζον ἀντ' ἐλάττονος περιγέγονε. κοινὸν ἀμφοῖν ἀ-
γαθόν, ἡ φιλαδελφία. καὶ τὸ ἔσω γενέσθαι τῶν νόμων τῶν εὐαγ-
γελικῶν, οἳ συνεκτικωτάτην τῶν ἐντολῶν τὴν ἀγαπητικὴν διάθε-
σιν ἀπεφήναντο. ἓν τοῦτο μόνον ἔδει μνήμης ἀξιῶσαι μηνύσαντα

ἀδελφῶν

ἀδελφῶν τὰς συμβάσεις καὶ τὴν ὁμόνοιαν. τὸν μέσον δὲ παραλι-
πεῖν, ἔστις ἐπίσκοπος ὤν, ἥλω τι παίσας. ἃ γὰρ οὐκ ἔδει πεπραχέναι,
ταῦτα καλῶς ἔχει διδόναι τῇ λήθῃ. ἀλλ' ἵνα μὴ πάντα ἐκ πάν-
των ὁ ἀδελφὸς Διόσκορος, ἀποτυγχάνῃ, τὰς αἰτήσεις αὐτοῦ
δέδωκα τὸ πᾶσιν ἀκριβῶς ἐπεξελθεῖν, ἵνα μηδὲν ἀγνοήσειεν ἡ σὴ
θεοσέβεια, ἣν οὐ παρὰ φαῦλον, ἀλλ' ἀντὶ παντὸς ἐποιεῖτο, πεισθῆναι, διὰ
τῶν ἀποβάντων, ὅτι μὴ ἐπ' ἀδίκοις ἐφιλονείκησε. κἀγὼ τὸν ἄνδρα
τά τε ἄλλα ἐπαινῶ· πάνυ γάρ μοι πρὸς τρόπον, καὶ ὅλως τὸν θρό-
νον αἰδοῦς, ὑπεράγαμαι. καὶ ναὶ μὰ τὴν φίλην σου καὶ σεβασμί-
αν κεφαλήν, πολλὴν οἶμαι χάριν ὀφείλειν αὐτῷ τοὺς ἐν Ἀλεξαν-
δρείᾳ συμπτωχούς, ὧν τοὺς ἀγροὺς ἐκπονεῖ ταχὺ πανταχοῦ γινό-
μενος, ἐξ ἀπόρων φόρους ἐκλέγων, καὶ τοῖς καιροῖς παλαιόμενος.
τὰ μὲν περὶ τὴν τῶν ἐπισκόπων στάσιν, οὕτως ἐχώρησεν. ἐπίταγ-
μα δὲ ἦν, ὅπως ἀκούσωμαι καὶ Ἰάσονος, ὃς ἔφη πολλὰ καὶ ἄδι-
κα παρὰ συμπρεσβυτέρου παθεῖν. οὕτως οὖν ἔχει κἀκεῖνα. Λαμ-
πωνιανὸν Ἰάσων εἷλεν ἀδικίας. ὁ δὲ, φθάσας, ὁμολογίᾳ τὸν ἔ-
λεγχον, ἔχει τὴν δίκην, ἐκκλησιαστικῶν συνόδων, εἰργόμενος. καί-
τοι καὶ δάκρυον ἐκ μετανοίας ἀφῆκε. καὶ δημοσίᾳ ἱκέτης αὐτὸν ἀπῃ-
τήσατο. ἀλλ' ἐγὼ θεῷ δεδομένῳ ἐνεκαρτέρησα. τὸ δὲ λῦσαι τὴν
αὐθεντίαν, εἰς τὴν ἱερατικὴν καθέδραν ἀνέπεμψα. τοσοῦτον οὖν
ἐμαυτῷ συνεχώρησα. εἰ προσπελάσειε Λαμπωνιανῷ τὸ χρεὼν,
καὶ ἡ κυρία παρεῖναι δοκεῖ, πᾶσιν ἐφῆκα τοῖς τότε παρεσομένοις
πρεσβυτέροις, κοινωνίας αὐτῷ μεταδοῦναι. μηδ' εἰς δὲ ἀποθάνῃ δεδο-
μένος, ἐμοὶ ἀναρρωσθεὶς ᾖ, πάλιν ὑπὸ τοῖς αὐτοῖς ὑπόδικος ἔστω. καὶ πα-
ρὰ τῆς θεοσεβείας σου καὶ φιλανθρώπου ψυχῆς, περιμενέτω τῆς συγγνώμης
τὸ σύνθημα. οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Ἰάσων πάντῃ ἀναίτιος ἑαυτῷ. προ-

πετὴς αὐτὸς γλῶτταν, ἐνέτυχεν ἀνδρὶ προπετεστέρῳ τὴν χεῖρα. ἢ τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον κουφοτάτου πράγματος λόγου, βαρυτάτην τὴν τιμωρίαν ἐξέτισε. καὶ περὶ τῶν ἐγκλημάτων ἃ διείληφα, ταῦτα Λαμπωνιανὸς ἔχειν ὁμολογεῖ. καὶ οὐδὲν ἀξιοῖ παρὰ τῆς μαγγανείας ὠφεληθῆναι, τῆς ποιησάσης ἀφανὲς τὸ συμβόλαιον. ἀλλὰ καιρὸν αἰτεῖ, τοὺς καρποὺς ὠνίους γενέσθαι. καὶ ἐφ᾽ ἁπάντων ἀμελήσας, ἑνὶ τούτῳ προσέχειν τὸν νοῦν, ὡς ἂν τὰ πτωχικὰ καταθεῖτο χρήματα. νομίσματα δὲ ἦν ἑπτὰ καὶ πεντήκοντα πρὸς τοῖς ἑκατόν. ἀνοιστέον ἐστὶ καὶ περὶ τῶν δεινῶν γινομένων παρ᾽ ἡμῖν, ἵνα γινόμενα παύσηται. ἱερεῖς ἱερέας παρανόμως διώκουσιν. εἰ μὲν τῷ ψιλίδεσιν, οὔπω λέγω. πάντως δὲ μετ᾽ ἐπιβούλου τῆς προαιρέσεως. οὐ γὰρ ἵνα λάβωσι δίκας, ἀλλ᾽ ἵνα τοῖς ἄρχουσι τῶν ἐγκλημάτων, ἄδικα κέρδη μνηστεύσωσιν. ἐπὶ δὲ τοὺς ἐμοὺς ὤμους ἀναβαίνειν ἀνάγκη, τὰ πάντων φορτία. διὸ δέομαι γράψαι καὶ διὰ τάχους μηδενὶ μηδὲν ἐξεῖναι τοῦτο ποιεῖν· ἢ δὲ ἐμοὶ χαριῇ καὶ τοῖς ἀπραγμονεστέροις καὶ κακῶς πάσχουσιν ἀμυνεῖς. ἢ πολὺ πλέον δὲ πεποιηκὼς ἔσῃ, τοὺς ἀδικοῦντας αὐτοὺς εἰς τὸ μεῖζον ἀγαθὸν τὸ μείζονος ἀπαλλάξαι κακοῦ. κακὸν γὰρ μεῖζον τοῦ ἀδικεῖσθαι τὸ ἀδικεῖν· τὸ μὲν γὰρ ἴδιόν ἐστι κακόν, τὸ δ᾽ ἀλλότριον. ἀλλ᾽ οὓς ἐγὼ κατεμήνυσα τίνες εἰσί, μηδ᾽ αὐτὸς εἰ καὶ μάθοις ἐκ τοῦ ὀνόματος ἐξελέγξῃς τινά, ἵνα μὴ ἀπεχθοίμην ἀδελφοῖς, οἷς εἰ δὲ κατὰ πρόσωπον ἰδίᾳ λίαν ἐπιτετίμηκα, συγχωρήσει θεός. ἀλλὰ φανήτω τὸ πρᾶγμα μόνον μισῶν ἐν τοῖς πρὸς ἐμὲ γράμμασιν. ἔσομαι γὰρ σὺν θεῷ μετὰ τοῦ πᾶσιν ἀλύπου τὸ μηκέτι προελθεῖν περαιτέρω τὴν ἀσχημοσύνην ἡμῶν. μὴ γὰρ εἴποιμι τῆς ἐκκλησίας. οἰκονομήσασθαι δὲ σὺ ἔτι λοιπόν, καὶ λόγων πεπαύσομαι. περινοστοῦσι τινὲς βακαύτιβοι παρ᾽ ἡμῖν.

αὐξῆ

ἀνέξῃ γάρ μου μικρὸν ὑποβαρβαρίσαντος, ἵνα διὰ τῆς συνηθεστέρας τῇ πολιτείᾳ φωνῆς, τὴν ἐνίων κακίαν ἐμφαντικώτερον παραστήσαιμι. οὗτοι καθέδρας μὲν ἀποδεδειγμένην ἔχειν οὐ βούλονται. οἰκείαν τὴν οὖσαν ἀπολελοίπασιν, οὐ κατὰ συμφοράν. ἀλλ' αὐθαίρετοι μετανάσται γινόμενοι. καρποῦνται δὲ τὰς τιμάς, ἐκεῖ πλεονεκτοῦντες, ὅπου κερδαλεώτερον. ἐμοὶ δὲ δίκαιον πάτερ σεβασμιώτατε, χρῆναι τούτους, ὅσοι τὰς οἰκείας ἐκκλησίας ἀπείπαντο πᾶσαν ἐκκλησίαν ἀπείπασθαι. καὶ πρὶν ἂν ἀπελθόντες, ἐκεῖ καταστήσωνται, μηδένα δέχεσθαι θυσιαστηρίῳ. μὴ δὲ εἰς προεδρίαν καλεῖν. ἀλλὰ περιορᾶν ἀγελαίους ἐν ταῖς δημοτικαῖς καθέδραις, ὅταν εἰς ἐκκλησίαν ἐμβάλωσι. τάχα γὰρ ἐπανέλθοιεν εἰ περὶ τῆς τιμῆς κινδυνεύοιεν, ἧς ἀξιοῦσιν ἀπολαύειν ἅπαν τυχὸν μᾶλλον, ἢ οἷ προσήκει. δέξαιντο γὰρ ἐκεῖ μᾶλλον ἢ μηδαμοῦ. καὶ δημοσίᾳ μὲν, οὕτω προσοιστέον αὐτοῖς, ὡς ἄντικρυς ἰδιώταις ἂν καὶ τῷ σεμνοτάτῳ συνθρόνῳ συνδοκῇ. ἰδίᾳ δὲ τὸ κατ' οἶκον, εἰσόμεθά πως ὅταν ἥκῃ παρὰ τῆς σῆς θεοσεβείας ἀπόκρισις ἐκείνης τῆς πεύσεως ἣν πρῴην ἠρώτησα περὶ Ἀλεξάνδρου κυρηναίου μὲν ἀνδρὸς τὸ γένος, ἱερατευσαμένου δὲ ἐν τινι πόλει τῶν βιθυνῶν. ἧς ἐκπεσὼν, κατὰ δή τινα στάσιν δέον ἐπανελθεῖν, οὐκ ἐπάνεισιν. ἀλλ' ἡμῖν ἐπιχωριάζει. περὶ τούτου γέγραφα πρὸς τὴν σὴν ἁγιότητα, πᾶσιν ἀκριβῶς ἐπεξελθὼν τοῖς περὶ αὐτὸν γινομένοις, καὶ γνώμην αἰτῶν, οἷ τακτέον τὸν ἄνδρα. ἐπεὶ δὲ οὐδὲν ἧκέ μοι περὶ τούτων ἀντίγραφον, ἀμφίβολος ὤν, πότερον διαπέπτωκεν, ἢ διεκομίσθη τὰ γράμματα, μέχρι τῆς μακαρίας σου κεφαλῆς, διείλεγμαι περὶ τούτου πρὸς τὸν θαυμαστὸν Διόσκορον τὸν ἐπίσκοπον καὶ τοῖς ταχυγράφοις τὰ ἀντίτυπα δοῦναι τῶν τότε γραφέντων ἐπέταξα, ἵνα εἰ μὴ τυχὼν ἔφθης δεξάμενος τὴν ἐπιστολήν, ἔχοις παραγνοὺς

αἰτήσαί τε, καὶ πρὸς ἐμὲ διαπέμψασθαι τὰ ἀμοιβαῖα. ἐπὶ πᾶσιν εὔχου περὶ ἐμοῦ· περὶ καταλελειμμένου ἐν εὐχῇ, καὶ περὶ πᾶσιν ἐρήμου, καὶ δεομένου συνεργείας τοιαύτης· ὡς αὐτός ὀκνῶ περὶ ἐμαυτοῦ τι φθέγξασθαι πρὸς θεόν. ἅπαντα γὰρ εἰς τοὐναντίον μοι περιίσταται. διὰ τὴν ῥιψοκίνδυνον τόλμαν, ὅτι ἄνθρωπος ἐν ἁμαρτίαις, ἀπότροφος ἐκκλησίας, ἀγωγὴν ἑτέραν ἠγμένος, θυσιαστηρίων ἡψάμην θεοῦ.

Τῷ αὐτῷ.

ξω Δέδωκα τὴν ἐπιστολὴν, στέλλεται μὲν ἐπὶ πρᾶξιν, ἣν οὐχ ὅσιον ἐμοὶ διηγήσασθαι. ὅτι δὲ ἀρετὴν ἱερέως ἀσκεῖ, τοῦτο καὶ θέμις εἰπεῖν· καὶ παντάπασιν ἀληθές. ὡς μὲν οὖν ἀγαθὸν ἄνδρα, τιμήσεις. ἣν δὲ ἐγράψατο γραφὴν, οἰκείαν εἱμαρμένην πληρούτω. μηδὲ γὰρ δικαίου ποτὲ φόνου προσάψοιο.

Τῷ αὐτῷ.

μ Ἐλέγξει γάρ σοι μέλλει περὶ τῆς πόλεως. οὐκοῦν ἐν τάξει μὲν ταῖς δημοσίαις ἐπιστολαῖς. ὅτι δὲ κακὰ πλείω καὶ μείζω γέγονεν, ἢ φοβεῖ τὰ γράμματα, λέγοντος ἀκούσῃ τοῦ διακομιστοῦ. στέλλεται μὲν γὰρ ἐπὶ συμμαχίαν, ὡς ἐκεῖθεν αἰτήσων. τὰ δὲ τῶν πολεμίων, οὐδὲ τὴν ἔξοδον αὐτοῦ περιέμεινεν. ἀλλ᾽ ἔφθασεν ἐκχυθέντα ἀθρόον κατὰ τῆς χώρας. πάντα οἴχεται. πάντα ἀνῄρηται. αἱ πόλεις ἔτι λοιπαί. τὸ μέχρις οὗ γράφω, λοιπαί. τὸ δὲ εἰς τὴν ἐπιοῦσαν, θεὸς οἶδε. πρὸς ταῦτα εὐχῶν δεῖ τῶν σῶν. εὐχῶν λέγω, τῶν ἐθάδων, τὸ δυσωπεῖν τὸν θεόν. ἐγὼ πολλάκις ἤδη καὶ τὰ ἴδια καὶ τὰ κοινά; μάτην εὐξάμην. τί λέγω μάτην. εἰς τοὐναντίον μοι περιέστη. τοιοῦτόν εἰσιν αἱ ἁμαρτίαι, βαρεῖαί τε καὶ πολλαί.

Πρόκλῳ.

π Ερισιν ὁ χειμὼν μοι γράμματα παρὰ τῆς ἱερᾶς σου χειρός. ἠθύμησα καὶ τοῦτο μετὰ τῶν συντυχόντων μοι κατ᾽ ἐκεῖνον καιρὸν δυσχερῶν. πολλὰ γὰρ ὑπὸ πολλῶν ἐγὼ πέρυσιν ἠνιάθην. ἀγαθὸν τοῖς χει-

μῶν, ὅ,τι μοι λοιπὸν ἦν τῶν εἰς ψυχαγωγίαν ἀφείλετο, τὸ παιδί-
ον. εἵμαρτο γὰρ ἄρα, συνόντι μὲν ὑμῖν, εὐτυχεῖν· ἀπόντι δὲ, χαλε-
πῶς πειρᾶσθαι τοῦ δαίμονος. γενέσθω δή τις παραμυθία, τὸ δέξα-
σθαι τῆς πατρικῆς συγκεφαλῆς γράμματα, τὸ τιμαλφέστατον
ἀπὸ θρᾳκης ἀπόγημον.

Πυλαιμένει.

λ Ἱεροὶ λόγοι λέγονται περὶ σοῦ. ἰσχυροῦ ὁμοῦ μὲν ἐπὶ θρᾴκης. ὁμοῦ δὲ εἰς ἰσαύρους γράφω, τοῦ περιτυχεῖν σε πάντως, μιᾷ γέ τινι τῶν ἐπιστολῶν. ὑπόθεσις δὲ ἀμφοῖν, ἀσπάσασθαι τὴν φιλτάτην κεφαλὴν πυλαιμένη τὸν φιλόσοφον. τοῦτο γάρ ἐστι κἂν βούληται, κἂν μὴ βούληται. οὐ γὰρ μήποτε κατισχύσειε τοῦ πεφυκότος. οὐδ᾽ οὖν μὴ σβέσει τὸν σπινθῆρα τοῦ θείου πυρός· ἀλλὰ νῦν αὖ τῆς νῦν ἔτι, τῆς μοχθηρᾶς ἀγωγῆς ὑπεράνω γενόμενος.

Τοῖς ἐπισκόποις.

ἀ Νδρόνικος τὴν ἐκκλησίαν λυσάμενος, ἀληθευού-σης αὐτῆς πειραθείτω. πρώην οὔπω πάρεργον πρώην, ἥμαρτεν εἰς θεόν. ἐξύβρισεν εἰς ἀνθρώπους. ἔφθης ἀποκλείσαντες αὐτῷ τὴν παρ᾽ ἡμῖν ἐκκλησίαν, ὑπηγορεύσαμεν πρὸς τὴν ὑμετέραν ἀδελφότητα γράμματα, τὴν ἐπ᾽ αὐτῷ γνώμην μηνύοντα. τούτων ἔφθασε τὴν ἀποστολικὴν ἱκετείαν προσποιησάμενος, καὶ μετάνοιαν ὑποσχόμενος, ἣν ἅπαντες ἠξίουν μὲν δέχεσθαι. πλὴν ἐμοῦ. ἐγὼ γὰρ ᾔδειν σαφῶς κατανενοηκέναι τὸν ἄνδρα, πάντα ῥᾴδιον εἰπεῖν καὶ ποιῆσαι. τὴν προσεδεχόμην τε τὰ πρότερον λεγόμενα ὡς ἐκ τῆς τυχούσης αἰτίας, εἰς τὴν φύσιν ἐπανελεύσεται. ὅν γε εἰκὸς ἀτολμότερον ἔσεσθαι προσκεκρουκότα ταῖς ἐκκλησίαις πολὺ μᾶλλον, ἢ εἰ μηδὲν ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ κατελείπετο. διὰ ταῦτα μὲν οὖν οἷος ἦν ἐγκαρτερῆσαι τῷ δόγματι. ὡς ἁμαρτάνοντε πρὸς θεὸν οὐ δυσσεβέστερον βουλευσάμενοι, τὰ πρότερα οὐ

πολίταις ὠφελιμώτερον. ἀλλ' ἴσως μὲν γὰρ ἀντισχεῖν ἔνια πολλοῖς
παλαιοτέροις νεώτερον. προσὸν δὲ παρῳχηκόσι τὸν βίον ἱερωσύνη,
τὴν οὔπω περιῃρημένον τοῦ πράγματος, εἶξα δεομένοις, μήπω
περιπέμψαι τὰ γράμματα, δέξασθαι δὲ ἐπὶ ῥητοῖς, ἐφ' ᾧ μηκέ-
τι μανεῖται κατὰ τῶν ὁμοτίμων· ἐφ' ᾧ νοῦν ἀντὶ πάθους τοῦ βίου
προστήσεται. καὶ ἂν μὲν ἔφην εἴσω μένῃς τῶν ὅρων οὓς ἔθου, νῦν τὸ
ὑπερδεξόμεθά σου τῆς ἁμαρτίας, καὶ τοῦ λοιποῦ συνδεξαίμεθα. ἀνα-
δυομένῳ δὲ τὰ τῆς ὁμολογίας, ἡ δίκη μένει. καὶ εἰς ἅπαντα δη-
μοσιευθήσεται. τοσοῦτον ἀνατιθεῖσι χρόνον, ὅσον ἐλέγξαι σου τὸν τρό-
πον, ἀνεπανόρθωτον. ἔδοξε ταῦτα. καὶ πεῖραν αὐτός τε ἐφησώ-
σειν καὶ ἡμᾶς λήψεσθαι. δέδωκε. καὶ εἰλήφαμεν. ἐπειδὴ ψιλώσας το
ταῖς ὑποθέσεσι τῆς ἀποκηρύξεως· ἔσω τότε δήμευσις ἐπετόλμητο
οὔπω τότε φόνος ἐνεκεχείρητο. πόσοι διὰ τούτων ἀλῶνται. πόσοι
τῶν πρώην ἐπικτηματικῶν, διὰ τούτων πτωχεύουσιν. ἀλλὰ μι-
κρὰ ταῦτα, πρὸς τὸν εὖ μὲν γεγονότα μάσνον, κακῶς δὲ ἀπολό-
μενον. κεῖται παῖς ἀνδρὸς λαμπροτάτου, ἅπασι τοῖς ἐσὶ λελει-
τουργηκὼς τῇ πόλει, τοῦ πρὸς ἕτερον φθόνου γεγονὼς παραπαί-
λωμα. ᾐτεῖτο χωρίον. ὁ μὴ διδοὺς, ἐτύπτετο. καὶ διδοὺς, ὅτι πό-
ρον ἐξεῦρεν, ἐτύπτετο. τί γὰρ οὐ τοῖς αὐτοῦ φίλοις, ἀλλὰ
τῷ στρατηγῷ τὸν ἀγρὸν ἀπέδοτο. δακρύω μὲν ἐγὼ καὶ τὴν παρα-
νομηθεῖσαν νεότητα, καὶ τὰς ἐπ' αὐτῇ ματαίας ἐλπίδας τοῦ πατρός.
ἀλλὰ τῆς ἐκείνου νεότητος, τὸ τοῦ μὴ πρὸς γῆρας ἐλεεινότερον, ὅτι
δυοῖν ἀρρένων, ὁ μὲν, οἴχεται φυγὰς δι' ἀνδροφονικὸν, καὶ οὐδὲ οἶδεν
οἷ γῆς. τὸν δὲ, οἶδεν οἷ γῆς κατορώρυχε. φεῦ τῶν νόμων τῶν συνα-
δικουμένων παρ' οὓς ἄρχουσι τῆς ἑαυτῶν. παρ' οὓς ἐπάρχει δὲ
μείζονα χρήματα. τούτω μὲν οὖν ἑτέρους ἐπιμελητὰς ὁ θεὸς εἶναι βού-
λεται.

λεται. ἡμῖν δὲ ἀπόχρη καθαρεύειν ἐν καθαροῖς, ἐὰν ἄρα δυνώμεθα, μένειν ἔσω τῶν περιβόλων τῶν ἱερῶν, ἀπολείπει τε τοῖς ἐναγέσι τὰ παναγέστατα.

Τρωΐλῳ.

σ Ὑπὲρ γὰρ δὴ καὶ φιλόσοφος εἶ καὶ φιλάνθρωπος, σοί με δεῖ προσαναπλαύσασθαι τὰς τῆς ἐνεχούσης συμφοράς. ἣν τιμήσεις μὲν, διὰ πολίτην φιλόσοφον, ἐλεήσεις δὲ, διὰ τὸ τῆς σαυτοῦ φύσεως ἥμερον. δι' ἀμφότερα δὲ, πεσοῦσαν ἀνορθῶσαι πειράσῃ. δύνασαι δὲ, ἐπειδὴ σώζειν τὰς πόλεις ἀνθέμιος, καὶ φύσιν ἔχει καὶ τύχην. καὶ τέχνην. ὧ πολλῶν ὑπαρξάντων εἰς τοῦτο παρὰ θεοῦ, τὸ μέγιστον ἀγαθὸν, οἱ φίλοι. καὶ τούτων Τρωΐλος τὸ μέγιστον. ὅπως οὖν μὴ μόνον τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπιβάλλῃς, ἀλλὰ καὶ τὸν νοῦν, πάνυ σφόδρα προσέχειν τοῖς γράμμασιν, ὧν ἐγὼ πολλὰ κατέσπεισα δάκρυα. τί γὰρ δὴ φοινίκων μὲν οὐκ ἄρχουσι φοίνικες. οὐδὲ κοιλοσύρων κοιλόσυροι. αἰγύπτιοι δὲ πάσης μᾶλλον, ἢ τῆς ἑαυτῶν λίβυες δὲ μόνοι τῆς ἑαυτῶν. ἢ μόνοι λίβυές εἰσιν ἀνδροφόνοι τοῖς, καὶ χωρεῖν ὁμόσε τοῖς νόμοις ἐτόλμησαν. ὧν ὅτι πλείω καὶ φοβερώτερα τοῖς παραβαίνουσι γέγονε τὰ ἐπιτίμια, τόσῳ μᾶλλον αὐτοῖς αἱ πονηραὶ φύσεις ἐνεκυβίσθησαν. ἔδει μὲν ἄρδην ἀνῃρῆσθαι τὴν πρὸς κυρήνην πεντάπολιν. ὁ δὲ λιμὸς καὶ ὁ πόλεμος, οὔπω πᾶν ὅσον ἔδει κατήνυσαν. ἀλλὰ διατρίβουσι καὶ κατὰ μικρὸν ἀπολλύουσιν. οὐκοῦν τὸ λεῖπον εἰς τὸ ταχὺ κατειργάσθαι προσεξεύρηκα μὲν. καίτοι τοῦτ' ἐστί. ὃ τὸ παλαίτατον λόγιον ἐπεχρησμῴδησε τῇ τελευτῇ τῆς πενταπόλεως, πατέρων αὐτῷ καὶ πάππων ἠκούσαμεν. ὄφθερεῖ τὰ λιβύων ἡγεμόνων κακότης. αὐτὸ γὰρ τοῦτό ἐστι, τὸ χρησμοῦ τὸ τιμιώτερον. ἀλλ' εἰ καὶ πέπρωται τοῦτο ἀναβολήν τινα τοῦ κακοῦ μηχανήσασθαι. καὶ γὰρ ἡ τῶν ἰατρῶν τέχνη, τὸ μὲν ἀπο-

θεραπεύειν ἀνθρώπων, ἐπειδὴ φύσις ἐστὶν, οὐ καθάπαξ ἀπολωλυῖα· ἐμποιεῖ
δέ τινα διατριβὴν τῇ χρείᾳ· ὁμοιοῦντι αὐτοῦ μὲν καὶ παρὰ τῆς τέ
χνης τῆς ἀρχικῆς. βοηθησάτω τῇ φύσει κατὰ τῆς νόσου. μὴ μέν
τοι καταπιστευέτω τὸν ὄλεθρον, μή, δέομαι. μὴ γένοιτο τῶν Ἀνθε-
μίου τοῦ μεγάλου καιρῶν, ἐπαρχίαν ῥωμαϊκὴν ἐκ μέσης ἀνῃ-
ρῆσθαι τῆς διοικήσεως. εἰπὲ πρὸς αὐτὸν, εἰπὲ πρὸς τὸν λόγον. οὐ
οὐ καταπεμφθῆναι τὸν νόμον γέγονας αἴτιος, ἐπὶ τοῖς πάλαι τὸν
πρόσφατον; ὃς ἀνατείνεται πολλὰ καὶ χαλεπὰ τοῖς μνηστεύουσι
τὴν τῆς ἐνεγκούσης ἀρχήν; πῶς οὖν οὐ νεμεσᾷς τοῖς φιλοτι-
μουμένοις ἐπὶ σοῦ διαρρηγνύναι τὰ σὰ πολιτεύματα. εἰ μὲν οὖν
οὐ λανθάνουσιν, ἀδικεῖς. εἰ δὲ λανθάνουσιν, ἀμελεῖς. χρὴ δὲ οὐ
χρὴ τὸν ἄνδρα τὸν ἡγεμονικὸν τοῦτον. ἀλλ' ἐνὶ τούτῳ μάλιστα προσέ
χειν τὸν νοῦν. τοὺς ὑπάρξοντας ὡς βελτίστους αἱρεῖσθαι. θεία γὰρ αὕ
τη καὶ μεγαλοπρεπὴς ἡ πρόνοια, πρὸς ἣν δαπανᾶται φροντὶς εἰς
ἐκλογὴν ἀνδρὸς ἀγαθοῦ. ἀλλ' ἐν τούτῳ γάρ ἐστιν ἔθνος ὁλοκλήρου
πεποίηκας φροντίδα. τούτων οὖν εὐθὺς ἀπεγνωκέναι προσήκει τῇ
ἐναγομένῃ τοῖς νόμοις, πρὸς ἄρχουσι τῆς ἑαυτῶν. πρὸς ἐφήμερον ὡς πρὸς
ἐπὶ κτήμασι διαμείβονται χρήματα. στήσατε τὸν κανόνα. ἄρχοντας
ἡμῖν νομιμωτέρους ἐκπέμψατε. ἀγνοοῦντας. ἀγνοουμένους. ταῖς
φύσεσιν, οὐ τοῖς περὶ ἕκαστον πάθεσι τὰ πράγματα κρίνοντας,
ὡς τὰ νῦν ταῦτα κατέπαλε δεσπότης ὁ πρώην ἀντιπολιτευόμε-
νος. καὶ τὴν ἐν πολιτείᾳ διαφορὰν ἀπὸ τοῦ βήματος ἀγωνίζεται.
ὅσα δὲ ἄλλα παραβλαστάνει κακά. συκοφαντεῖται συμπόσια.
καὶ γυναικὶ δίδοται χάρις ἡ τοῦ πολίτου συμφορά. καὶ κατήγο-
ρος ἐκκέλευστος. ὃς δ' ἂν μὴ γράψηται παρανόμων, ἑάλωκεν,
εἰ μὴ καὶ πρὶν ἁλῶναι, τὰ τῶν ἑαλωκότων ὑπέμεινεν. ἐθεα-

σάμεθα

σάμεθα δεσμώτην ἀπὸ τούτου γενόμενον. ὅτι μὲν γὰρ ἀεὶ πιπρα-
σκόμενον τὴν ἀρίστης ἀρχῆς, καὶ κλοπῇ δημοσίων ἐδίωκε. μᾶλλον
δὲ τοῦτον οὐδὲ τεθεάμεθα, ἀλλ' ἀπείρητο προσιέναι καθάπερ
τοῖς ἐναγέσιν, ἢ τοῖς βασιλέως ἐχθροῖς, ἕως διέπραξαν τὸ πᾶν ὅσον
ἐβούλοντο. τὸν γὰρ ἥλιον εἶδεν καὶ ῥήτορας ἄνθρωπος ἐφ' ὧν Γενναδί-
ον ἔγραψεν. ἀλλ' ἥγε ἡμετέρα περιττὰ πόλις Γενναδίου μὲν τοῦ σύ-
ρου, πολλὰ καὶ πολλῶν ὤνατο. καὶ τὸ μέγιστον, ὅτι τῷ λόγῳ καὶ πει-
θοῖ τὴν ἀρχὴν ἐπιτρέψας, ἔλαθεν ἡμᾶς τῶν ἀπηνεστάτων τε καὶ
ὀνομαστοτάτων καὶ σκληρότητι πλείονα χρήματα τοῖς δημοσίοις
ψήφοις εἰσενεγκών. ἐφ' οἷς οὐδεὶς ἐδάκρυσεν. ἐφ' οἷς οὐδεὶς ἀπέδο-
το τὸν ἀγρόν. ἐκείνην αὖτις εἰς φορὰν εὐσεβῆ δικαίως ἐκάλεσεν,
ἣν οὐχ ὕβρεις ἢ μάστιξ ἠνάγκασε. τὰ δὲ περὶ τῶν πολιτῶν, φεῦ
τῆς μνήμης τῶν πεπαυμένων. φεῦ τῆς πείρας τῶν ὁρωμένων. οὐ-
δὲν οὖν ἀξιοῦμεν καινὸν, ἀλλ' ὑπὲρ τῶν νόμων Ἀνθέμιον ἱκετεύ-
ομεν. ὑπὲρ τῶν νόμων τὸν τούτων φύλακα. ὧν ἄξιον μὲν αἰδεῖσθαι
τὴν ἀρχαιότητα. νόμου γὰρ δὴ καὶ τοῦτο σεμνότης. εἰ δέ τῳ δοκεῖ, τῶν
διατασσόντων τὰ νεώτερα, τὴν ὡς ἂν εἴποι τις ἔμψυχον ἐπὶ βα-
σιλείαν ἐπιγραφόμεθα.

Πυλαιμένει.

ε   Πέμψας σοι τὸν λόγον ἀπεικουργῇ, τὸν ἀκριβοῦς ἐργασίας. ὃν
ἂν μὲν ἐπαινέσῃ Πυλαιμένης κριτικωτάτη τῶν ἀκοῶν, αὐ-
τὸ τοῦτο τῇ διαδοχῇ τοῦ χρόνου συνέστηκεν. εἰ δὲ μηδὲν φανεῖται σπου-
δαῖον, ἔξεστι δήπου παίζειν τὰ παίγνια. Νικάνδρῳ.

τ   Οὐ πιγραμμάσου τὸ κλεινόν. πῶς γὰρ οὐ κλεινὸν, ὅπερ ὁ μέ-
γας ἐπήρεσε Νίκανδρος, τῆς χρυσῆς εἰκὼν ἢ κύπριδος ἢ στρατονίκης

ἐπίστευσα σοι πάντως, ὅτι θεῖος ἐμὴν ἀδελφὴν ἐποιήθη παρ' ἐμοῦ τότε, παρὰ τοῦ στίχου μαθών. ταύτῃ τῇ φιλτάτῃ μου τῶν ἀδελφῶν ἣν καὶ δι' εἰκόνος ἠξίωσα καὶ τοῦ στίχου, Θεοδόσιος ὁ βασιλέως ὑπασπιστὴς σύνοικος, ἕνεκα μὲν τοῦ χρόνου καὶ τῆς ἐν στρατείᾳ προσεδρίας, κἂν, ἐπιστάτῃσι πόλεσι. ἡ δὲ σπουδὴ, πλέον δύναται τῶν ἐνιαυτῶν. ταύτῃ τί οὖν ὄφελος αὐτῷ γενοῦ καὶ τοὺς δικαίους ἐπιτυχεῖν εἶχεν αὐτῷ πρὸς αὐθέμιον, ὃν ἀκούω δεῖν τοῦ μεγάλου νικάνδρου.

Θεοφίλῳ.

ὁ   Λβιάντιος, οὗτοι δ' ὁ δῆμός ἐστι κωμήτης, ἐδέησεν αἱρέσεως ἐπισκόπου τοῦ μακαριωτάτου πατρὸς Ἀθάμαντος τῷ μακρῷ βίῳ τὴν ἱερωσύνην συγκαταλύσαντος. ἐπεκαλέσαντο δὴ κἀμὲ, κοινωνὸν αὐτοῖς γενέσθαι τοῦ σκέμματος. καὶ συνήσθην μὲν ἀνδράσιν ἐν πολλῶν καὶ πάντων ἀγαθῶν ποιουμένοις τὴν αἵρεσιν. πολὺ δὲ πλέον Ἀντωνίῳ συνήσθην, τῆς καλοκαγαθίας, ὅτι καὶ καλῶν ἔδοξεν εἶναι κάλλιον. ἐπὶ γὰρ τοῦτον, ἡ πάνδημος ψῆφος ἤνεγκε. προστιθέντων δὲ καὶ δυοῖν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων τῇ γνώμῃ τοῦ πλήθους, οἷς συνεπέρανται, καὶ ὧν τῇ θατέρου χειρὶ πρεσβύτερος ἀπεδέδεικτο, ἐτύγχανον μὲν οὐδ' αὐτὸς ἀγνοῶν πάλαι τὸν Ἀντώνιον. ἀλλὰ δεδιὼς αὐτὸν ἔννουν λόγων ἐπράξεων, διὰ τὸ σιωπᾶν ἐπῄνεσα. προσθεὶς δὲ οἷς ἠπιστάμην καλοῖς, ἃ παρ' ἤκουσα, φέρω κἀγὼ τὴν ἐμαυτοῦ ψῆφον ἐπὶ τὸν ἄνδρα. καὶ γένοιτ' ἄν μοι βουλομένῳ κοινωνὸν αὐτὸν εἰς τὴν ὁμότιμον ἱερωσύνην προσδέξασθαι. ἑνὸς οὖν ἔτι δεῖ, τοῦ κυριωτάτου μέντοι, τῆς ἱερᾶς σου χειρός. τούτου μὲν ὀλβιάντιος δεῖ. ἐμοὶ δὲ εὐχῶν.

αὐν

Ἀνιαίῳ.

Οὐκ ἐθέλεις παραμένειν ἄλληλα τὸ φῶς καὶ τὸ σκότος, ἀλλὰ νόμῳ φύσεως περιίσταται, ἐπανελθόντες ἀπὸ τῆς σῆς πομπῆς, ἀνδρόνικον κατελάβομεν.

Τῷ αὐτῷ.

Οὐδὲν ἂν γένοιτο περὶ τὰ πόλεις λυσιτελέστερον, τοῦ τοὺς ἀγαθοὺς καὶ ἄνδρας καὶ στρατιώτας Οὐννιγάρδας προτετιμῆσθαι πάντων στρατιωτῶν, οὐ τῶν ἐγχωρείων λεγομένων μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅσοι πώποτε κατὰ συμμαχίαν τούσδε τοὺς τόπους ἀφίκοντο. ἐκεῖνοι μὲν γὰρ οὐδὲ πώποτε παραπλήσιοι ἐλάττοσι τῶν πολεμίων μετὰ τοῦ θαρρεῖν συνηνέχθησαν. οὗτοι δὲ δὶς ἤδη καὶ τρὶς πρὸς ἄνδρας ὑπὲρ χιλίους τὸν ἀριθμόν, μόνοι τετταράκοντα μετὰ τοῦ θεοῦ καὶ σοῦ στρατηγοῦ, παρεταξάντο καὶ νίκας τὰς μεγίστας καὶ καλλίστας ἀνείλοντο. τῶν δὲ εἰς ὄψιν αὐτοῖς ἐλθόντων βαρβάρων, τοὺς μὲν ἀπολωλεκότες τοὺς δὲ, ἀπεληλακότες, τά τε μετέωρα τῆς χώρας ἔτι περινοστοῦσι· καὶ τὰς εἰσβολὰς τῶν πολεμίων φυλάττουσιν, ὥσπερ σκύλακες αὐλῆς προπηδήσαντες, ἐφ᾽ ὧν θηρίον οὐκ ἐνάλλεται τῇ ποίμνῃ. ἀλλ᾽ ἡμεῖς αἰσχυνόμεθα τοὺς ἀριστέας, ἐν αὐτοῖς τοῖς ὑπὲρ ἡμῶν ἱδρῶσι δακρύοντας. οἷα γὰρ καὶ γεγράφασι πρὸς ἡμᾶς, ἐγὼ μὲν οὐκ ἀπαθῶς ἀναγινωσκομένων ἀκήκοα. ἀξιῶ δὲ μηδὲ σὲ τὴν ἱκεσίαν αὐτῶν παριδεῖν. δέονται γὰρ δὴ σοῦ μὲν δι᾽ ἡμῶν· βασιλέως δὲ διὰ σοῦ δέησιν, ἣν εἰκὸς ἡμᾶς ἣν, ἐκείνων σιωπώντων κινήσασθαι, μὴ καταλεγῆναι τοὺς ἄνδρας ἀριθμοῖς ἐγχωρείοις. ἀχρεῖοι γὰρ ἂν ἑαυτοῖς τε καὶ ἡμῖν γένοιντο, τῶν βασιλικῶν δωρεῶν ἀφῃρημένοι, εἰ μήτε ἵππων ἕξουσι διαδοχήν, μήτε ὅπλων παρα-

σκευὴν, μήτε δαπάνην ἀγρυπνοῦσιν ἀνδράσιν ἀρκοῦσαν. μὴ σύ γε ὦ μετὰ τῶν ἀρίστων ἄριστε, μὴ περιίδῃς τοὺς στρατιώτας εἰς ἀτιμοτέραν τάξιν χωροῦντας. ἀλλ' οὗτοί γε μενόντων ἄσυλοι τῶν γερῶν ἐν βεβαίῳ τῆς πρότερον ἀξίας ὃ γίνοιντ' ἄν, εἰ διὰ τῆς ἀναφορᾶς ὁ φιλανθρωπότατος ἡμῶν βασιλεὺς μάθοι, πόσον ὄφελος ἐγένετο τῇ πενταπόλει, καὶ δεήθητι βασιλέως ὑπὲρ ἡμῶν, ἐν τοῖς σαυτοῦ γράμμασι δεήσει ἑτέρᾳ, ἄνδρας ἑκατὸν ἑξήκοντα τοῖς τετρακοσίοις τούτοις προστεθῆναι μετὰ θεοῦ, τίς οὐκ ἂν ἀποφήναιτο διακοσίους Οὐννιγάρδας καὶ γνώμην καὶ χεῖρα τούτοις παραπλησίους· ὧν οὐχ ἥκιστα ἐπαινοῦμεν τὸ πρᾷον τῆς γνώμης, σοῦ στρατηγοῦντος, ἀρκέσειν εἰς τὸ διαπολεμηθῆναι βασιλεῖ τὸν Ἀσουριανῶν πόλεμον. ἐπὶ τί δεῖ καταλόγων πολλῶν. τῆς γὰρ φοιτώσης κατ' ἐνιαυτὸν δαπάνης, τοῖς ἐνθάδε στρατεύμασι χειρῶν δεῖ τῷ πολέμῳ, καὶ οὐκ ὀνομάτων πολλῶν.

Ἀναστασίῳ.

ὀ Υδὲν ἐγὼ γέγονα χρήσιμος Εὐαγρίῳ τῷ πρεσβυτέρῳ. οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἑτέρῳ τινὶ τῶν ἀδικουμένων. ἄρχει γὰρ παρ' ἡμῖν ὁ Βερονικεὺς, Ἀνδρόνικος. ἀποφρὰς αὐτός. παλαμναίαν ἔχων τὴν γνώμην. καὶ γλῶτταν. ὃς εἰ μὲν ἐμοῦ καταφρονεῖ, πρᾶγμα οὐδέν. ἀλλ' ἄξιον ἐρέσθαι μοι δοκεῖ καὶ τὰ θεῖα τιμῆσαι. οὗτος ἀράσσει τῇ κεφαλῇ τὸν οὐρανόν. νὴ τὴν ἱεράν σου καὶ τριπόθητον κεφαλὴν, σχῆμα πένθιμον τῇ πόλει περιτέθεικε. δακτυλήθρας. καὶ ποδοστράβας διξύλων, καὶ ξένα ἄττα κολαστήρια κατ' οὐδενὸς τῶν ἀδικούντων. πάνυ γὰρ κοινὸν ἔξεστι τῷ βουλομένῳ ἀδικεῖν. κατὰ δὲ τῶν συντελούντων ὑπὲρ τῶν οὐσιῶν καὶ τῶν ἄλλων ὁποιωνοῦν ὀφειλόντων. δέον γὰρ αὐτὸν ὑποθέσεις διελεῖν, τῇ τε ἑαυτοῦ καὶ

τῇ ἄρχοντος φύσει πρέπουσαν· ὃν ἐπὶ τῶν δεσμῶν ὄντα, ταῖς ἀ-
παιτήσεσιν ἔταξε τοῦ στρατιωτικοῦ χρυσίου τοῦ καλουμένου τυ-
ρωνικοῦ· καὶ συνῆψε τὰ αὐλανεῖα. ἢ ἀεί τι καινὸν τῶν παλαιῶν κα-
κῶν, ἐφ᾽ ὧ κατὰ φῦλα καὶ δήμους αἰκίζεσθαι· οὐ γὰρ ῥᾷστον οὐδὲ τοῖς
ἔχουσι καὶ πλουτοῦσιν, ἀμαστιγώτοις ἀναχωρῆσαι· ἀλλ᾽ ἕως ὁ παῖς
οἴκαδε βαδίζει τὸ χρυσίον οἴσων, ὁ δεσπότης κλονεῖται καὶ παρενί-
ους τῶν δακτύλων ἐνείρεται. ὅταν δὲ προφάσεως ἀπορῇ δυναμένης
αὐτὸν ἐπισῶσαι, Μαξιμῖνος καὶ Κλαυδίας ἔφεδροι. ἐν ἐκείνοις χα-
ρίζεται τῷ πάθει. ἀλλά μοι δοκεῖ τοιοῦτος ὤν, πονηρῶν δαιμό-
νων προνοίας τυγχάνειν. οἳ βούλονται μὲν ἐπαμύνεσθαι καὶ δυστυ-
χεῖν τὰς παλαμναιοτάτας ψυχάς, αἷς ὀργάνοις δύνανται χρῆ-
σθαι, πρὸς τὰς κοινὰς συμφοράς· ἀπὸ τούτων οὖν παρασκευά-
ζουσιν αὐτῷ δόξαν ὡς ἀνδρὶ γενναίῳ. καίτοι πῶς εὔλογον ὅς τις ὑ-
περύψωσε τὸν ὑψηλόν, καὶ τὸν ταπεινὸν ἐταπείνωσεν. ἐφ᾽ οὗ πῶς
μὲν μέτριος καὶ πρᾷος τὸν τρόπον, ἐν καρὸς μοίρᾳ καὶ ἄτιμος.
δύνανται δὲ μόνοι Ζηνᾶς ἢ Ἰούλιος· Ζηνᾶς, ὁ πράξας πέρυσι τοὺς
δημοσίους φόρους· ὃς ἀπειλεῖ τὸν ἐμὸν ἀδελφὸν Ἀναστάσιον, πα-
ρὰ πρεσβείας ἢ διώξεσθαι καὶ αἱρήσειν. οὗτος μέν τοι, ἑκόντος
αὐτοῦ δύναται. Ἰούλιος δὲ ἀκόρεστός τε καὶ κλαίοντος. καὶ κατοῦ
δεινὸς οὕτως, ὡς κατὰ τὴν ἀνδρονίκου γέγονεν ἰσχυρότερος. ἐγκραγὼν
γὰρ αὐτῷ δίς που καὶ τρὶς καὶ τοῖς περ ἀμοιβῆς λοιδορησάμενος,
καὶ πάντα ἐπανατεινάμενος, ἅπερ ἂν εἴρηται ἢ περὶ ἐμοῦ τοῦ παν-
τὸς ἂν ἐπιμνησαίμην, ἀπέδειξε τὸ κάθαρμα μηδ᾽ ἀντιλέγοντος. καὶ
περ ἐκείνου χρῆται καθάπερ ἀνδραπόδῳ, παρέστιν ἀδεῶς οὐδὲ
ἐν ταῖς γωνίαις ὑποψιθυρίζειν κατὰ τοῦ δεσπότου τολμᾷ. τοῦτο
δὲ δήπουθεν ἔξεστι τοῖς οἰκέταις ποιεῖν. ἀνδρόνικος ἦ, οὐδὲ τοῦτο.

τὸ γὰρ ἀλόγιστον ἀνδρεῖον μὲν οὐδαμοῦ· παρὰ δὲ τοὺς καιροὺς, δει-
λόν τε καὶ θρασὺ γίνεται. τουτέστιν ἁπανταχοῦ πονηρόν. ὁ θαυμά-
σιος Ἥρων, ἀξίως αὐτοῦ πρὸς ὑμᾶς ἐρεῖ τὰ περὶ αὐτοῦ, ἄν γε δὴ
διαγγέλληται. δι' ἐπειδὴ γὰρ οὕτως ὑπαύτου τοῦ συνεῖναι τῇ μοχθη-
ρίᾳ τοῦ ἀνθρώπου. καὶ καθημέραν ἀπορρήγνυσθαι. καὶ οἷς ἤκου-
σε δεινοῖς. καὶ οἷς ἔπασχεν, ὡς καὶ μόλις ἐλευθερωθεὶς τῆς θυματη-
φόρου συνουσίας, δύσελπις εἶναι τὴν ἑαυτοῦ ζωὴν ἀπολήψεσθαι.
καὶ οὔπω τότε Θόας, ἀπὸ τῆς ἐνδοξοτάτης ἀποδημίας παρῆν.
νυνὶ γὰρ οὗτός ἐστιν ὁ πᾶσιν αὐτὸν τοῖς εὐγενέσιν ἐπιτειχίσας δεικέ-
λευαν, τὸ ἀπόρρητον τῶν ὑπάρχων διακομίσας ἐνύπνιον. ὃ βού-
λεται μὲν τῶν ἐνθάδε τεθνάναι τινάς. βούλεται δὲ δεδέσθαι τι-
νάς. καὶ δέδενται παρ' ἡμῖν ἄνθρωποι, διὰ τὸ ἐνύπνιον τὸ ἀπόρρη-
τον. οἱ δὲ, ἀπ' οὐδεμιᾶς φαινομένης αἰτίας ἀποθνήσκουσι. καὶ γὰρ εἰ
μηδέπω τεθνήξασιν, ἀλλ' αὐτίκα τεθνήξονται. τὸ μὲν γὰρ ἐπὶ ταῖς
μάστιξιν, ἀπολώλασι. τὸ δὲ ἐπὶ τῇ τῶν σωμάτων ἰσχύι, ζῶσιν ἔ-
τι μέχρι ταύτης τῆς ἡμέρας, ἐν ᾗ πέμπω τὰ γράμματα. ἀλλ' οὐχ
ὑπανεῖ φησιν ὁ μέγας Ἀνθέμιος. οὐδὲ παύσεται πυρέττων ὁ ῥω-
μαίων ὕπαρχος, ἂν μὴ μαξιμῖνος καὶ κλευίας ἀπόλωνται. ταῦ-
τα Θόας ἡ συχνὴ θρυλλεῖ. διὰ τοῦτο οὐδὲ εἰς φέροντος ἀνέχεται
μαξιμίνου. ἀλλ' ἀνασοβεῖ πάντας ὁ Ἀνδρόνικος, τοὺς ὠνου-
μένους τὰ λευκίππων. πρόκειται γὰρ οὐ τὸ πληρωθῆναι τὰ δη-
μόσια. ἀλλὰ τοὺς ὑπάρχους ὑπαίνευν. οἱ τινὸς εἰς κληθέντος, οἴκοι
Θόαντος μόνου, τοῦ σοφιστοῦ φησι μόνου παρόντος, ἐξενηνόχα-
σι πρὸς αὐτὸν τὸ ἐνύπνιον. καὶ εἰ λιμόθεν ἐκλείσθησαν ὅσα γε δὴ
Θόας ὄμνυσιν, ἕως αὐτὸς ἐκπλεύσας φθάσῃ, καὶ πρὸς ἀνδρό-
νικον ἐξενέγκῃ τὸ ἀπόρρητον ἵνα μὴ λάθῃ τῆς διαφορᾶς τῶν ἀξί-

ων ἀντὶ τῆς Ἀνθεμίου τεθνάναι ψυχῆς. εἶτα ἀφῶν ἕτερος ὄναρ ὁρᾷ, μᾶλλον δὲ ἰδεῖν λέγεται, πεντάπολις ὑπερπέπραγε πονηρῶς. Ἀνδρόνικος γὰρ ὃς τὰ τοιαῦτα πιστευθεὶς καὶ εὐεργέτης τῆς δυστυχοῦς τῶν ὑπαρχῶν οἰκίας ἐσόμενος, μαίνεται ἐκπάγλως πέσωνος θέοντι. οὐδέ τι οἶδε τίειν ἀνέρας. κρατερὴ ἣ ἔλυσσα δέδυκεν. ἐν τούτοις τῇ παρόδῳ τῶν πραγμάτων ὄντων, οὐκ ἐδέησεν Εὐαγρίῳ μάντεως εἰς προαγόρευσιν τοῦ πονηροῦ ἀπαλλάξειν εἰς τὸ δικαστήριον ἀπελθόντι. ἀλλ' αὐτὸς Ἀνδρόνικος ἄντικρυς, οὐ πρὸς τοῦτον οὐδὲ πρὸς ἐκεῖνον, ἀλλὰ πρὸς αὐτὸν Εὐάγριον ἐξήγγειλε τὴν γνώμην τὴν ἑαυτοῦ. καὶ ἔχεσθαι τῆς λεξουρίας ἐθελοντὴν ἐκέλευσεν, ἐὰν σωφρονῇ. πάντως γὰρ ἀποφανεῖται τὴν καταδικάζουσαν. ἀπολελόγημαι δὴ καὶ θεῷ. καὶ τῷ θείῳ Διοσκουρίδῃ, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις, ὡς ἔγωγε ἀτιμότερος ἐξ ἐντιμοτέρου γέγονα, τά γε ἀνθρώπινα. ἀσθενέστερος δὲ ἐξ ἰσχυροτέρου. καὶ Ἀνδρόνικος ἁπάντων μὲν ἡμῶν, τὴν δύναμιν ἐθεράπευσε, δίκην οὐ γέγονε δὶς ἐπ' Ἀλεξανδρείας ἀπώγιμος. παρόντι δέ, οὕτω χρῆται, νὴ τὴν ἱερὰν ὑμῶν κεφαλήν, ὡς ἐπειδή μοι συνέπεσεν ἀποβαλεῖν τῶν παιδίων τὸ φίλτατον, κἂν ἐξήγαγον ἐμαυτὸν κρατηθεὶς ὑπὸ τοῦ πάθους. οἶδα γὰρ ὅτι θῆλυς εἰμὶ περὶ τοῦτο πέρα τοῦ δέοντος. νῦν δὲ οὐ λογισμῷ τοῦ πάθους ἐκράτησα. ἀλλ' Ἀνδρόνικος αὐτὸ περιήγαγε. καὶ πρὸς τὰς κοινὰς συμφορὰς τὸν νοῦν ἔχειν ἐποίησε. καὶ γεγόνασί μοι συμφοραί, παραμυθίαι τῶν συμφορῶν, πρὸς ἑαυτὰς ἕλκουσαι. ἡ πάθος πάθος ἐκκρούουσαι, ὀργὴ συμμιγὴς λύπῃ τὴν ἐπὶ τῷ παιδίῳ λύπην. οἶδα ὅτι μοι μαντεύεται τὸν τὴν θάνατον εἰς κυρίαν τοῦ ἔτους ἡμέραν. καὶ γέγονεν ἐκείνη καθ' ἣν ἱερασάμην. ᾐσθόμην μεταβολῆς βίου. ὃς ἄχρι νῦν ἐμπα-

νηγυρίσαις αὐτῷ. καὶ τιμῆς ἀνθρωπίνης καὶ πάσης γλυκυθυμί-
ας παρ' ὁντινοῦν τῶν πώποτε πεφιλοσοφηκότων ἀπολελαυκὼς
οὐχ ἧττον διὰ τὰ θύραθεν, ἢ διὰ τὴν παρασκευὴν τῆς ψυχῆς,
ἅμα πάντων ἀφῃρημένος αἰσθάνομαι. τὸ μὲν οὖν μέγιστον τῶν κα-
κῶν ὅ μοι καὶ δύσελπιν τὸν βίον ποιεῖ, οὐκ εἰωθὼς ἀποτυγχάνειν
ἐν ἱκετείαις θεοῦ, νῦν πρῶτον οἶδα μάτην εὐξάμενος. ὃς τὴν μὲν
οἰκίαν, κακῶς ὁρῶ πράττουσαν. τὴν δὲ πατρίδα δυστυχοῦσαν οἰ-
κεῖν ἀναγκάζομαι. καὶ πᾶσιν ἐκκείμενος ἐφ' οὗ προσανακλαίε
σθαι. καὶ κατὰ ταυτὸν ἕκαστον ὀλοφύρεσθαι, προσθήκην ἔχων ἀν-
δρόνικον τὸν κολοφῶνα τῶν κακῶν. δι' ὃν οὐδὲ ἀκαρῆ καρποῦμαι
τὴν σύντροφόν μοι σχολήν. ἀλλ' ἐμὲ δεῖ μηδὲν ὄφελος ὄντα μη-
δενὶ, πάντων προσιόντων, καὶ τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν διελεγχόντων,
ἀνέχεσθαι. πρὸς ταῦτα δέομαι. πάνυ σφόδρα δέομαι ἀμφοῖν
μὲν ὑμῶν. διαφερόντως δὲ σοῦ τῆς φίλης μοι κεφαλῆς, ἀδελ
φὲ Ἀναστάσιε, σὺ γὰρ δὴ φήμην ἔχεις προστατεῖν ἀνδρὸς λυσιτελοῦν
τος, εἴ τις σοι δύναμις πάρεστιν ὑπὲρ συνεσίου γὰρ μᾶλλον ἢ ὑ-
πὲρ ἀνδρονίκου δικαιότερος ἂν εἴης αὐτῇ χρώμενος, ἀπάλλα-
ξον κατηφείας πτολεμαΐδα τὴν λαχοῦσάν με πόλιν. οὐκ ἐμοῦ
γ' ἐθέλοντος. οἶδεν ὁ πάντα ὁρῶν ὀφθαλμὸς τοῦ θεοῦ. οὐκ οἶδα ὑ-
πὲρ τίνων ἐκ τίνων τοσαύτας δίκας. καὶ εἴτω φησὶ θεῶν ἐπίφθονοι
πρότερον ἦμεν, ἀποχρώντως τε τιμωρήμεθα. ἀλλὰ ταύτην τὴν
φορὰν, ἄξιον εἰπεῖν καὶ ὑπὲρ Μαξιμίνου καὶ ὑπὲρ Κλαυδίου. οὓς
ἐμοὶ δοκεῖν ἂν καὶ ὅστις ὠμότατος δαιμόνων ἠλέησεν. ἐξῃρήσθωσαν
τοῦ λόγου θόας τε καὶ Ἀνδρόνικος, οἱ μόνοι δαιμόνων ἀμείλι-
κτοι.

Θεοφίλῳ.

Γὼ μὲν οἷος ἦν τῷ σῷ προστάγματι καὶ χεῖρα καὶ
ε γνώμην ὑπηρέτιν εἰσενεγκεῖν. ἀλλ' οὐκ ἂν οἶμαι κάλ
λιον Ἀμπέλιος ἐσκέψατο περὶ τῶν ἑαυτῷ λυσιτε-
λούντων, ἢ Νίκαιος ὑπὲρ τοῦ πῶς ἀλλοτριωθείη τῶν ἑαυτοῦ. οὔ-
τε γὰρ ἐφοίτα πρότερον ἀπηρεμηκὼς οἶδα καλῶς, οὔτ' ἐπὶ τίσιν ἐπανῆλ-
θεν, οὔτ' ἐπὶ τίσιν αὖθις ἀποδημεῖ. πῶς γὰρ ὃν οὔτ' εἶδον. οὔτε περὶ
αὐτοῦ τι σαφὲς ἀπηγγέλλετο. ἀλλὰ τὴν ἐπιστολὴν τῆς ἱερᾶς σου
χειρὸς, ἕτερός τις ἐκόμισε. καὶ ταύτην αὐτὴν ἤτησεν, ὡς ἤδη Νικαίου
λύσαντος τὸ πρυμνήσιον. καὶ ἐγὼ μὲν οὐκ εἶδον αὐτόν. ὁ δὲ ἡγεμὼν
εἶδεν. ἢ ἤκουσεν. ἀλλὰ κἀκεῖνος οὔτ' εἶδεν. οὔτ' ἤκουσε. πῶς οὖν
ἔστι Νίκαιον νικᾶν ὑπὲρ ὅρων ἀγρὸν διαιτώμενον. ἀλλ' ἀντὶ τούτου
πολλὰ κἀγαθὰ καὶ ὅσα φέρουσιν ὧραι τοῖς γεωργοῖς ἔχομεν. πλείω
δ' ἂν ἦν, εἰ καὶ τῶν μητρῴων ἐκράτησεν.

Τῇ φιλοσόφῳ.

Ι καὶ μὴ πάντα ὁ δαίμων ἀφελέσθαι δεδύναται, ἀλ
ε λὰ βούλεται ὅσα γε δύναται, ὅς με ὧν πολλῶν τε καὶ
ἐσθλῶν ὀρφανὸν ἔθηκεν, ἀλλὰ τό γε προαιρεῖσθαι τὰ βέλτι
στα καὶ βοηθεῖν τοῖς ἀδικουμένοις, οὐκ ἀφαιρήσεται. μὴ γὰρ δὴ τὸ
τῆς γνώμης ἡμῶν κατισχύσειε. μισῶ μὲν οὖν ἀδικίαν. ἔξεστι γάρ.
κωλύειν δὲ βουλοίμην μέν. ἀλλὰ καὶ τοῦτο τῶν ἀφαιρεθέντων
ἐστί. καὶ οἴχεται καὶ τοῦτο πρὸ τῶν παίδων. πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλ-
κιμοι Μιλήσιοι. ἦν ὅτε κἀγὼ φίλοις ὄφελος ἦν. καὶ σύ με ἐκάλεις
ἀλλότριον ἀγαθὸν εἰς ἑτέρους δαπανῶντα, τὴν παρὰ τῶν μέγα
δυναμένων αἰδῶ. τὸ ἦσαν ἐκεῖνοι χεῖρες ἐμοί. νυνὶ δὲ ἁπάντων ἔρημος
ὑπολείπομαι, πλὴν εἴ τι σὺ δύνῃ. καὶ γὰρ δὴ καὶ σὲ μετὰ τῆς ἀρε-

τῆς, ἀγαθὸν ἄσυλον ἀριθμῷ. σὺ μὲν οὖν ἀεὶ καὶ δυνῆ καὶ δύναιο κάλλιστα χρωμένη τῷ δύνασθαι. Νίκαιος δὲ καὶ Φιλόλαος, οἱ καλοὶ κἀγαθοὶ νεανίαι καὶ συγγενεῖς, ὅπως ἐπανέλθοιεν τὴν ἰδίαν γενόμενοι κύριοι, πᾶσι μελέτω τοῖς τὰ σὰ τιμῶσι καὶ ἰδιώταις καὶ ἄρχουσι.

Τῷ ἀδελφῷ.

τ Ἵνα μὲν τοι τίνα παρὰ τὴν, οἷος αὐτὸς, προσήκει θαυμάζεσθαι. τὸν σώφρονα. τὸν ἐμμελῆ. τὸν παιδείας ἑταῖρον. τὸν προσανέχοντα θεῷ καθάπαξ. τὸν, οἷός ἐστι Γερόντιος. ἔχεις οὖν τὸν ἄνδρα μετὰ τῆς ἐπιστολῆς. ᾧ χρησάμενος, ἐρεῖς οὐ φαῦλον ἐπαινέτην ἐμέ.

Χρυσῃ.

ὁ Ὑχότιμοι τὴν παίδων συγγενής ἐστιν ὁ θαυμαστὸς Γερόντιος, συνίστημι τὸν νεανίσκον τῇ φιλίᾳ τῇ σῇ. καὶ τοῦτο μὲν δ᾽ αὐτὸ ὅτι πρέπον ἐστὶ τοῦ χρυσοῦ Χρυσου, τοῖς τρόποις, εἰ δεῖ μὲν τι καὶ ψυχρὸν εἰπεῖν τὸ γοργιαῖον. παντὸς μὲν τοι μᾶλλόν ἐστιν ἀληθὲς εἰπεῖν σε εἶναι ἀπέσχησ ἀρετῆς εἴσω, καὶ τὸν διδόντα σοι τὴν ἐπιστολὴν, ἀξιώτατον ἀπολαύειν σου τῆς συνουσίας.

Τῷ ἀδελφῷ.

μ Ἧκε ἐπιστολῆς, ἀνοικειότητα κατηγορεῖ τοῦ διακομίζοντος. ἀλλὰ θαυμαστὸς Γερόντιος, οἶδε μὲν ὅσα κἀγώ. εἰδὲ μὴ πρὸς τὸ ψεῦδος ἀνοικείως ἔχει, δυνήσεται αὖ καὶ ὧν ἠπίστατο πλείονα, τῷ φιλεῖν ἐμὲ, καὶ τὴν γλῶτταν ἀνέχειν ἀρκοῦσαν τῇ γνώμῃ. ὃν αὖ ἴσθι ἡδέως εἰδὼς ὡς ἐγὼ βούλομαι. Τῷ αὐτῷ.

δ Ἐδεξάμεθα τὴν ἔμψυχον καὶ τὴν ἄψυχον ἐπιστολὴν, μετὰ τοῦ θαυμαστοῦ Γεροντίου, ταῦτα τὰ γράμματα, νόμῳ τῷ

πλεῖον

πλέον ἢ τῇ χρείᾳ τοῦ προσειπεῖν σε γινόμενα. ὅτι δ' ἡμεῖς συζῶμεν τῇ περὶ σοῦ μνήμῃ, μυρίων ἐπιστολῶν μακρῶν μεγαλοφωνότερον ὁ νεανίσκος διηγήσαιτο.

Τῷ αὐτῷ.

ε Ἐπιστολὴν ἐπέθηκα τῷ θαυμασίῳ Γεροντίῳ πρὸς τὴν ἱερὰν σου καὶ τριπόθητον κεφαλὴν, τῆς πρώτης ἐντεύξεως παρέξουσαν πρόφασιν. τότε μὲν γὰρ αὐτὸν ἴσως δι' ἐμὲ, τιμήσεις· μετὰ δὲ τὴν πεῖραν, ἕτερόν τιμᾷ δι' αὐτόν.

Τῷ αὐτῷ.

ϛ Δέδωκα τὴν ἐπιστολὴν, ταμίας ὄντι καὶ συνοδότης τοῦ δαλματῶν τάγματος. πάντας δὲ ἐγὼ τοὺς δαλμάτας, ἴσα καὶ τοὺς ἱερέας τιμῶ. δῆμος γάρ εἰσι τῆς λαχούσης με πόλεως. μόνα μὲν ταῦτα μηνῦσαι πρὸς σέ. σὺ δὲ ἐν τοῖς ἐμοῖς ὡς σαυτοῦ χρήσασθαι.

Πυλαιμένει.

η Ῥιμάς ἀπὸ θρᾴκης ἐπιστολὰς κομισάμενος, ἠνώχλησα τῷ φακέλῳ τῶν γραμμάτων. εἴπου τις εἴη τὸ κλαδὸν ἐπιγεγραμμένη Πυλαιμένους ὄνομα· ὡς οὐκ ἄξιον ἑτέρῳ βιβλίῳ προσεντυχεῖν. ἀλλ' ἦν οὐδὲν οὐδαμοῦ. εἰ μὲν οὖν τυγχάνεις ἀποδημῶν, ἀλλ' ἐπανέλθοις ταχέως τε καὶ καλῶς. εἰ δὲ ἐπεδήμεις ἡνίκα παρ' ἴσων οἱ συνθερμοι Ζωσίμῳ τὰς ἐπιστολὰς ἀπεδίδοσαν, τοῦτ' ἂν εἴη τὸ παράδοξον, εἴ τις ἐγένετο περὶ ἐμὲ Πυλαιμένους μνημονικώτερος.

Τῷ ἀδελφῷ.

τ Ἕως μὲν ἔπραττομεν εὖ, εὐθὺς πρὸ ῥεύματος αὐθυπερεχθέντος, καὶ τὰ κοινὰ λυπεῖ, καὶ τὰ ἴδια. ζῶ τε γὰρ οὐκ ἰδιώτης ἐν χώρᾳ πολεμουμένῃ. κἀμὲ δὲ διεκλαυσεν ἀεὶ τὴν ἑκάστου συμφοράν. ἐν τοῦ μηνὸς πολλάκις ὧν τὰς ἐπάλξεις πηδῶν ὡς ἐφ' ὧν στρατεύσομαι, μεμισθωμένον, οὐκ ἐφ' ὧν προσεύξομαι· τριῶν

ἀῤῥεμῶν, σοὶ ἔτι μοι λείπεται. σὺ δὲ ἐὰν τῆς οὐσίας ἀπολέσῃς καὶ ζήσῃς ἡδέως, οὐ πάντως ἡμᾶς ὁ δαίμων λυπεῖ.

Θεοφίλῳ.

ὄ Ἴχεται τὸ δίκαιον τῶν ἀνθρώπων. Ἀνδρόνικος καὶ πρότερον ἠδίκει. καὶ νῦν ἀδικεῖται. τὸ δὲ τῆς ἐκκλησίας ἦθος οἷον, ὑψῶσαι μὲν ταπεινόν. ταπεινῶσαι δὲ ὑψηλόν. τοῦτον δὴ τὸν Ἀνδρόνικον, ἐμίσει μὲν ἐφ᾽ οἷς ἐποίει· διὸ καὶ προήκατο μέχρι τούτων ἐλθεῖν. ἐλεεῖ δὲ νῦν, ἐφ᾽ οἷς ἤδη τοῖς ὑπὲρ κατάραν ὡμίλησεν. ὅτι καὶ τοὺς νῦν ἐνδυναμεῖ δι᾽ αὐτὸν ἐλυπήσαμεν. ἀλλὰ φθονὸν εἰ μηδέποτε μετὰ τῶν εὐημερούντων στησόμεθα, τοῖς δὲ κλαίουσιν, ἀεὶ συνδακρύσομεν. ἡμεῖς τε οὖν ἐν ταὐτῷ συγνοῦ βήματος αὐτὸν ἐξελόμεθα, καὶ τἄλλα ἐλάττους αὐτῷ παρὰ πολὺ τὰς συμφορὰς ἐποιήσαμεν. κἂν ἡ σὴ θεοσέβεια φροντίδος αὐτὸν ἀξιώσῃ, τοῦτο μέγιστον ἐγὼ τεκμήριον δέξομαι, τοῦ μὴ παντάπασι τὸν ἄνθρωπον ἀπογνωσθῆναι παρὰ θεοῦ.

Τρωΐλῳ.

π Πάλαι μὲν ἀπραγμονεστέρας ἐποιούμην τὰς πρὸς τοὺς ἑταίρους ἐντεύξεις. καὶ πορρωτέρω γραφῶν. ἔζων γὰρ ἐντὸς τῶν βιβλίων, τρόπον τινὰ ἀσύντακτος πάσῃ πόλει καὶ πολιτείᾳ. νυνὶ δὲ, ἐπέταξε γὰρ ὁ θεὸς εἰς ἀποδεδειγμένον χωρίον ἔχειν ἐν τῇ πόλει τινὰ τάξιν, καὶ ζῆν οὐκ ἐν διηριθμημένοις ἀνθρώποις, βουλοίμην ἂν ὄφελος εἶναι τοῖς συλλαχοῦσι, καὶ ποιεῖν ἀγαθὸν, ὅτι δυναίμην· καὶ ἕκαστον ἰδίᾳ, καὶ τὴν πόλιν κοινῇ, ἵν᾽ ὁρῴην τε καὶ ὁρῴμην ἡδέως παρὰ τῶν ὡς ἂν εἴποι τις σύμπλων τοῦ βίου. ἔτι τοίνυν Μαρτύριος ὄναιτο, τῆς δι᾽ αὐτὸν γινομένης ἐπιστολῆς, ἴθι μοι χαρισάμενος ἐν ἀνδρὶ συνδιημερεύοντι, καὶ ταῖς μα-

τοῖς

τοῖς λόγοις τὰ μακρὰ καὶ παιδικά, πολλάκις εἰς τὸ συνεῖναί μοι πολὺ καὶ τῆς νυκτὸς μέρος ἐπιλαμβάνοντι. Τῷ ἀδελφῷ.

κ Ἀκὸν οὐ μικρὸν ἀπολαύσω τῆς ἀγροικίας. λίαν ἀληθινῶν διάθεσιν δεῖ ἰᾶσθαι ὅτι καὶ τῶν τῆς Λιβύων ἐσχατιᾶς.

Ἡσυχίῳ.

α Θηβαῖοι Θεμιστοκλέα τὸν Νεοκλέους ἐπῄνεσαν, ὅτι καίτοι πολιτικῆς δυνάμεως ἐραστὴς παρ᾽ ὁντινοῦν τῶν ἐφ᾽ ἑαυτοῦ γενόμενος, ἀπηύξατο πᾶσαν ἀρχήν, ἐν ᾗ τῶν ξένων οὐδὲν ἔμελλον πλέον ἕξειν οἱ συνήθεις. σοῦ δὲ ὅτι μὲν ἐπέγνωσαν τὴν ἀρετὴν οἱ καιροί, καὶ διὰ σὲ περιῆλθεν εἰς τὴν πολιτείαν ἀρχῆς ὄνομα καὶ πρᾶγμα καινόν, ἥσθην μὲν ὡς εἰκὸς ἑταίρους ἐκ παλαιοῦ γεγονότας, καὶ ἱερᾶς γεωμετρίας ἀλλήλοις ἡμᾶς μνηστευσάσης. ὅτι δὲ ἐν τοῖς βουλευταῖς καὶ τὸν ἐμὸν ἀδελφὸν ἀξιοῖς ἀριθμεῖν, ἀλλ᾽ οὐκ ἀπαλείφεις τὴν οἰκίαν ἀπὸ τοῦ πονηροῦ βιβλίου, κἂν εἴ τι κατὰ συμφορὰν ἀρχαίαν προσείληφε γενόμενον, τοῦτο δή, ὃ κατὰ Θεμιστοκλέα σε φημὶ ποιεῖν, ὅτε δοκεῖ τοῦτο τῇ θείᾳ γεωμετρίᾳ. Ἐναντίον δὲ ἐν ἀδελφοῖς ἔδει τετάχθαι τοῖς σοῖς, εἰ τὰ τῷ αὐτῷ τὰ αὐτά. καὶ ἀλλήλοις εἶναι δεῖ τὰ αὐτά. εἰ δὲ διὰ τὸν τῶν περιεχόντων πραγμάτων ὄχλον, τὸ χρεὼν ἠμέλητο μέχρι νῦν, ἀλλ᾽ ἐξὸν ὦ θαυμάσιε καὶ λαβὼν τὴν ἐπιστολὴν ἄνες τὸν πενθερὸν αὐτοῦ τῆς ἀτόπου ζημίας. καὶ τὰ μετὰ ταῦτα, καὶ τὰ πρὸ τούτου. καὶ ἀπόδος μοι τὸν ἀδελφόν. ὃς εἰ μὲν δι᾽ αὐτὸ τοῦτο ἀποδημεῖ, θεὸς οἶδε. πρὸς ἐμὲ δὲ πάνυ παραμυθούμενος ὑπὸ τῶν πολλῶν, ὧν ἦν ἀνήκοος τῆς συμφορᾶς, οὐδὲν ἕτερον προφασίζεται. Ἀνυσίῳ.

π Ῥώμην ἦν ἔφθασας τὴν βραδεῖαν ἀκοὴν ἀπὸ τῆς Κυρήνης πυθόμενος· καὶ γὰρ μὲν διενοούμην ἢ τάχιστα ὑπὸ τὰ Ἰουχείρια παραπέμψαι τὴν φήμην. ἧκε δέ τις ἀγγέλλων, ὡς ὁ στρατηγὸς ἤδη τὰ μετέωρα τῆς χώρ

κατείληφεν. ἐφθάκεις δ' ἄρα πυθόμενος. δώρημα τῆς προθυμίας ἀμοιβὴν παρὰ τοῦ θεοῦ, καὶ νῦν καὶ εἰσέπειτα. ἐγὼ δὲ αὐτὰ ταῦτα τὰ ἐπαιρεσόμενος ἔπεμψα, καὶ πευσόμενος ἐν οἷς εἴης. εἴης δ' ἐν ἅπασιν ἀγαθοῖς. μέλει μὲν γάρ μοι, μέλει καὶ περὶ τῆς πόλεως. πῶς γὰρ οὐ τῆς μητρίδος, ὡς ἂν κρείττω σε ἐποίησεν, οὐχ ἥκιστα δὲ σοῦ καὶ τῆς δόξης τῆς σῆς. ἐφεικάσθω δὲ δὴ τῶν σῶν ἀγαθῶν, ἐμὲ πάντων ἀξιοῦσι συνήδεσθαι. ὡς οὖν ἐν σοὶ κρινόμενος ἄριστε ἀνδρῶν τε καὶ στρατηγῶν, δίκαιός εἰμι καὶ εἰδέναι τὰ σά. Ἰωάννην προεξεψάμην ὡς ἔνην, ἀγαθὸν εἶναι. καὶ ἄλλως οὐκ ἄθυμον στρατιώτην ἐὰν ὁ θεὸς αὐτῷ τιθῆται. δὸς αὐτῷ χεῖρα διὰ τὸν ἀδελφόν, ὃς ἀντὶ πολλῶν ὑπουργήσει. τοῦτο ἐμοὶ μὲν ἄριστον δοκεῖ βούλευμα, τῷ τὰς φύσεις εἰδότι τῶν νεανίσκων καὶ ὡς ἔχουσι πρὸς ἀλλήλους αἰδοῦς. εἰ δὲ καὶ σοὶ φανεῖται, κύριον ἔστω. τῶν ἑταίρων τοὺς στρατευομένους ἄσπασαι. ὁ σὸς σοφός μου ταχέως ἐπανηκέτω. καλόν τι φέρων περὶ πολέμου διήγημα. ὃς καί τοι δειλότατος ὤν, εὐθαρρήσει τὴν ὁδόν, τῶν σῶν ὅπλων ἔμπροσθεν ὄντων. δὸς τῇ Κυρήνῃ τὴν συνωρίδα τῶν ἀδελφῶν. μαχοῦνται γὰρ ὑπὲρ τῆς ἐνεγκούσης τε καὶ θρεψούσης αὐτούς.

Τῷ ἀδελφῷ.

ὁ Τι μὲν ἡμᾶς εἴληφεν ἡ γῆ τοῖς σαυτοῦ προστάγμασιν, οὕτω δὲ γέγραφας, καλῶς τε ποιεῖς, καὶ δίκαια περὶ ἡμῶν φρονεῖς. καὶ πολλὰ κἀγαθά σοι γένοιτο διὰ τοῦτο. ὡς ἀπέχομεν γε τὴν χάριν εἰδή τις ὀφείλεται καὶ νεωτέρῳ παρὰ ἀδελφοῦ πρεσβυτέρου, τοῦ πείθεσθαι χάριν, ὡς οὐκ ἔγωγε οἶμαι. ἀλλ' ἡμῖν εἰς ἀντίδοσιν ἀρκεῖ, τὸ μὴ ἀγνοεῖσθαι παρὰ σοῦ τὴν σύστασιν ἡμῶν, ὅτι μόνῳ σοὶ τῶν ζώντων ἐκκείμεθα. ὅτι δὲ φῂς εἰδέναι σαφῶς, ὡς δι' οὐ χεῖρος ἄγει τὰ τῆς φιλίας ἡμῶν Ἰούλιος, τοῦτο δὲ οὐκέτ' ἀξιοῦν ἀποδέχεσθαι. λίαν γάρ ἐστιν ἀνδρὸς

ἀπατωμένου

ἀπατωμένου, μὴ ἀπατῶντός τε εἴποιμι. ὁμοῦ γὰρ ἐγώ τε τὰ παρὰ σοῦ γράμματα ἐγίνωσκον. καὶ ἕτερός τις τὰ παρ' αὐτοῦ. καὶ σὺ μὲν ταῦτα φής. ἐκεῖνος δὲ τἀναντία. καὶ ἀνεγνωκέναι καὶ ἀκηκοέναι λεγόντων, ὅτι διαλέγοιτο περὶ ἡμῶν ἀνεπιτηδείους λόγους. οὕτω ἀπιστεῖν εἶχον ἀνδρὶ καλῷ κἀγαθῷ, καὶ πιστεύων, οὐ μὰ τὸν ὁμόγνιον τὸν ἐμόν τε καὶ σόν, οὐ μετ' ἐνδοίω ἐφ' οἷς δὴ πεποίηκεν τὸν ἄνθρωπον, αὐτῇ τῇ προτεραίᾳ συμβίᾳ τὸν κατήγορον ἀποσκυλάσας. ὃς ἐδίωκεν αὐτὸν ἀσεβείας, ὡς ἀδικοῦντα τὴν βασιλέως ἑστίαν. νὴ γὰρ τὴν ἱερὰν σου κεφαλήν, εἰ μὴ ταῖς συχναῖς πείραις ἀντέσχεν, τοῦτο μὲν τῇ τοῦ δικαστοῦ δειλίᾳ μετάνοιαν ἐπὶ τοιαύτης ὑποθέσεως οὐ προσιεμένου. τοῦτο δὲ τοῦ κατηγοροῦντος ἀπονοίᾳ, προσποιουμένου μὲν τὴν ἀνάγκην, προθυμουμένου δὲ δρᾶσαί τε κακόν τι καὶ παθεῖν, καὶ γαμετῆς ἂν αὐτοῦ καὶ παίδων ἥψατο τὸ δεινότατον. καὶ συγγενῶν συχνῶν καὶ πάνυ φίλων. πλουσίων τε καὶ πενήτων. καὶ ὅλως κακῶν ἂν ἰλιὰς περιέστη τὴν πόλιν ἡμῶν, ὑπ' ἀνδρὸς ἀπογνόντος τὴν σωτηρίαν καὶ θανατῶντος. ἐνίκησε δ' ἂν Ἰούλιος νίκην, ἐφ' ᾗ ζῆν οὐκ ἂν ηὔξατο ὑπὲρ ὧν ἁπάντων ὠήθην περιττά μοι ταῦτα εἶναι τὰ γεγενημένα. τῆς δ' ἐμῆς φύσεώς τε καὶ προαιρέσεως παραπολαυέτω. καὶ ὅστις ἔχθιστος. πολλῷ δὲ ἐμοὶ κάλλιον ἔχει τὸν ἀναξίως τινὰ πεπληκέναι καλῶς, ἢ περιιδεῖν πολλούς, δέον κωλῦσαι, παρὰ τὴν ἀξίαν πεισομένους κακῶς. οὐ γὰρ δὴ καὶ τὴν σύζυγον γυναῖκα καὶ τὰ παιδία τὰ νοῦ μισῶ. καίτοι γε οὐδ' αὐτὸς ἄξιός ἐστιν ἐπὶ ταῖς κατ' ἐμοῦ λοιδορίαις παθεῖν τι κακῶς ὑπ' ἐμοῦ. πολλοῦ γε καὶ δεῖ. μισεῖ μὲν δὲ καὶ πάνυ. λυπεῖν γὰρ οἰόμενος λέγει. καὶ ὡς δηξόμενος φθέγγεται. ἡ προαίρεσις οὖν οὐκ ἀνάθυτος. ἀλλ' οὐ πάντως. ἴστω μέντοι, μᾶλλον δὲ μὴ ἴστω, παύσαιτο δὲ ἂν δὴ

ποιῶν ἡμᾶς. σὺ μέντοι σαφῶς ἴσθι τὸ πάλαι λεγόμενον, ὑπὸ χειρῶν, ὡς ἔστιν ὠφεληθῆς, νῦν ἔργῳ φαινόμενον. τί γὰρ εἰς δυσκλεί-αν ἡμῖν ἀνὴρ οὐ συντελεῖ. πᾶς ὅστις ἡμᾶς ἐπαινεῖν βούλεται μηδὲν ἕτερον ἐξευρίσκων εἰπεῖν, λέγει τοῦτο πρῶτον καὶ μόνον καὶ μέγιστον, ὡς Ἰούλιος αὐτὸν ἀγορεύει κακῶς. ἐν δὲ τούτῳ λόγῳ, ποῖος οὐκ ἐσμὸς ἀγαθῶν. τὸ γὰρ ἀντικειμένως ἔχειν πρὸς παντοδαπὴν πονηρίαν, οἰκείως ἐστὶν ἔχειν πρὸς παντοδαπὴν ἀρετήν. ἐγὼ μὲν οὖν, οὐδὲν ἄν, ἐμαυτῷ συνειδείην τοιοῦτον. ἐκεῖνος δέ φησιν. οἷς γὰρ τἀναντία φησί, τοῦτο πιστοῦται, ὥς τι τὸ χαίρειν ἂν εἰδείην αὐτῷ. νὴ τὴν ἱεράν σου κεφαλήν, καὶ τὴν τῶν παιδίων μου σωτηρίαν, ἣν ἔστιν ὅ,τι ἄν μοι μεῖζον τοῦ λοιδορεῖσθαι χαρίσαιτο. καὶ ὦ καὶ πρὸς θεοῦ καὶ πρὸς ἀνθρώπων, ἐν τῷ καλλίστῳ μοι κείσεται τοῦτο. ἀλλὰ καὶ τῆς προαιρέσεως δώσει δίκας. ἐμοὶ μέν, οὔ. τυχὸν μὲν γὰρ οὐδ᾽ ἂν εἰ δυναίμην βουλοίμην. πάντως δέ, οὐδ᾽ ἄν, εἰ βουλοίμην δυναίμην. τί γὰρ παρὰ τὸν ἐπὶ καιροῦ δυνάστην ἄνθρωπος οὕτως ἀτυχὴς ὡς ἀλᾶσθαι φεύγων τὴν ἑαυτοῦ, καὶ μηδὲ ἐλπίδας ἔχων καθόδου, τῶν πολεμίων ἐστρατοπεδευκότων ἐν τοῖς ἐμοῖς, κἀκείνοις ὁρμητηρίοις κατὰ Κυρήνης χρωμένων. τίνι μέντοι τίνι δώσει δίκας; αὐτῇ τῇ δίκῃ. ἐγγυῶμαι γὰρ ἐγὼ τοῦτο σαφῶς, δὴ εἰδέναι δοκῶν. μετελεύσεται γὰρ αὐτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ τῆς κοινῆς πατρίδος ὑπὲρ ἧς τἀναντία πεπολιτεύμεθα. τὸ δι᾽ ἣν ἀλλήλοις ἀπηχθήμεθα. οὐ γὰρ ὑπὲρ τῶν ἐμαυτοῦ τινός. οὐδ᾽ ἂν αὐτὸς εἰπεῖν ἔχοι. ἀλλὰ τὰ πρῶτα μὲν ὅτι τὸ στρατιωτικόν τε καὶ τὸ βουλευτικὸν ἑώρων, εἰς θητικὸν, καὶ ἐπειρώμην ἀντέχειν. ἔπειτα μέντοι τὰ περὶ τὴν πρεσβείαν καὶ πάνυ λαμπρῶς διεστα-

σίασεν

σίασεν ἡμᾶς. ἴσθι τὰ κατὰ τὸν ἑταῖρον Διοσκουρίδην. ὅτι μετρίως ἐπράχθη καὶ οὐχ ὡς ἂν κινῆσαι θεοῦ τε καὶ ἀνθρώπων νέμεσιν. αὕτη μέντοι σαφῶς ἐστὶ παρ' ἧς πρὸς λύραν ᾄδομεν. λήθουσα δὲ παρὰ πόδα βαίνεις. γαυρούμενον αὐχένα κλίνεις. ὑπὸ πῆχυν ἀεὶ βίοταν κρατεῖς. ἀλλὰ ψηφίζεσθαι δέον, ἐγὼ μὲν ἔγραφον ὑπὲρ τῆς πατρίδος, ἀστρατείαν εἶναι τοῖς ξένοις. ὁ δὲ, ἀντέλεγεν ὑπὲρ Ἑλλαδίου καὶ Θεοδώρου. καίτοι τίς οὐκ οἶδεν, ὅτι καὶ τινὰς φύσει στρατιωτικῶς ἔχοντας τῶν ἀρχόντων, οἱ ξένοι μεταδιδάσκουσι. καὶ μετασκευάζουσιν εἰς ἐμπόρους. πάλιν ἔγραφον ὑπὲρ τοῦ λελῦσθαι τὴν παρ' ἡμῖν στρατηγίαν, ὅπερ ἅπαντες ὁμοφώνως οἱ τῇδε ἄνθρωποι μόνον εἰρηναῖα φασὶ λυτήριον τῶν δεινῶν, ἐπανελθεῖν εἰς ἀρχαίαν ἡγεμονίαν τὰς πόλεις. τουτέστιν ὑπὸ τὸν αἰγύπτιον ἄρχοντα καὶ τὰς λιβύων τετάχθαι. ὁ δὲ, ἀντέλεγεν ὑπὲρ τῶν κερδῶν. καὶ ἄντικρυς ἀπετόλμα λέγειν, ὅτι λυσιτελεῖ τὰ πένητας εἶναι στρατιώτας. ἀλλ' ὢν τῶν ἄξιον ἐστὶ διὰ σοῦ πρὸς αὐτὸν εἰρῆσθαι, διὰ ταῦτα, νῦν μὲν ἐπὶ πέρας τοῖς ἐστὶ, τῆς κοινῆς τύχης ἐπὶ τἀναντία πειρώμενος. εὐτυχεῖς γὰρ ἐν ἀτυχοῦσιν. ἐγὼ δὲ τῇ πόλει συνατυχῶ. ἴσθι μέντοι σαφῶς, ὅτι φύσεως ἐστὶ νόμος, ἐμπεριέχεσθαι τοῖς καθόλου τὰ μέρη. καὶ ὅταν πάνυ πολὺ ἀπὸ τῆς τοῦ σώματος συμφορᾶς ὁ σπλὴν αὐξηθῇ, ἕως μὲν ἀντέχει τὸ ὅλον εὐθενεῖ τε καὶ πιαίνεται. ἀπολλυμένου δὲ συναπόλλυται. καὶ σὺ τὸ παρὸν εὖ τιθέμενος, λήσεις τοῖς σαυτοῦ πολιτεύμασιν, εἰ μαραινομένης τῆς πατρίδος τε ὤν, καὶ σαυτοῦ. μέχρι τούτου Λαθέρης ὠνομάζετο φίλος Φιλίππου, μέχρι προὔδωκεν Ὄλυνθον. τὸν δὲ ἄπολιν, πῶς εἰκός ἐστιν εὐτυχεῖν.

Ὀλυμπίῳ.

ε Γὼ μάρτυρα ποιοῦμαι θεόν, ὃν ἡ φιλοσοφία, ἡ φιλία πρεσβεύει, πολλοὺς μὲν ἂν θανάτους ἀνθ' ἱερωσύνης ἑλόμην· τοῦ θεοῦ δὲ ἐπιμεγηνόντος οὐχ ὅπερ ᾔτουν, ἀλλ' ὅπερ ἐβούλετο, δέχομαι τὸν γινόμενον νομέα τοῦ βίου, γίνεσθαι καὶ τοῦ νεμηθέντος προστάτην, ὡς μὴ φανῆναί μοι τὸ πρᾶγμα φιλοσοφίας ἀπόβασιν, ἀλλ' εἰς αὐτὴν ἐπανάβασιν. πῶς δὲ ὥσπερ ἔτι μοι τῶν ἡδέων συνεπεπτώκει, ἐκοινωσάμην ἄν σοι τῇ πάντων φιλτάτῃ μοι κεφαλῇ, οὕτω καὶ τῶν δυσχερῶν εἰς σὲ παραπέμπω τὴν ἀκοήν, ἵνα συναχθοιό τε, καὶ ἔτι δύναιο πρὸς τὴν ἐμὴν φύσιν τὸ πρᾶγμα ἐξετάσας, εἰσηγήσαιο γνώμην, ὅτι με δεήσει ποιεῖν. νῦν γὰρ ἐγὼ πόρρωθεν οὕτω διαπειρῶμαι τοῦ πράγματος, ὡς ἕβδομον ἤδη μῆνα γινόμενος ἐν τῷ Δαφνῷ, μακρὰν ἀποδημῶν τῶν ἀνθρώπων πορροῖς ἱδρύσομαι, ἕως ἂν ἀκριβῶς ὁποῖόν ποτέ ἐστι τῇ φύσει κατανοήσω. κἂν μὲν ἐγχωρῇ, μετὰ φιλίας ἐργάσομαι. εἰ δὲ ἀλλοῖόν ἐστιν, ἢ κατὰ τὴν ἐμὴν ἀγωγήν τε καὶ προαίρεσιν, τί ἄλλο, ἢ τὴν εὐθὺ τῆς κλεινῆς ἑλλάδος ἀποπλέων οἰχήσομαι. ἀπειπαμένῳ γὰρ τὴν ἱερωσύνην, ἀπογνωστέον ἐστὶ καὶ τῆς πατρίδος, εἰ μή με δεῖ πάντων ἀτιμότατον εἶναι. καὶ ἐπαρατότατον ἐν ὄχλῳ μισούντων ἀναστρεφόμενον.

Τῷ αὐτῷ.

τ Ἣν ἐπὶ πολλὴν ἀνακρώσηκαν, ἐν ᾗ διηγήσω περὶ τῆς ἀῤῥωστίας, καὶ ἐφοβήθην ἀρχόμενος. καὶ παυόμενος ἀνεθάῤῥησα. ἀπειλήσας γὰρ κίνδυνον, εὐηγγελίσω τὰ λῴονα. περὶ ὧν δ' ᾔτησας πεμφθῆναι παρ' ἡμῶν ἢ κομισθῆναι, τὰ δυνατὰ πάντα πάντως ἢ πεμφθήσεται, ἢ κομισθήσεται. τίνα δὲ αὐτῶν τὰ δυνατά.

καὶ τὰ

καὶ τὰ μὴ δυνατὰ, περιττὸν γράφειν. αὐτὴ γὰρ ἡ δόσις ἐπιδείξει. ἐρρωμένος καὶ εὐδαίμων διαβιώης θεῷ κεχαρισμένε ἑταῖρε τριπόθητε. γένοιτο ἡμᾶς καὶ συμμίξαντας, ἀλλήλων αὖθις ἀπολαῦσαι, καὶ μὴ προεξέλθοις πρὶν ἂν ἀλλήλοις ἐντύχωμεν. εἰ δὲ θεὸς ἄλλη πη βεβούλευται, σὺ γὰρ ἁπάντων ἡμῶν μέμνησο. βελτίοσι μὲν γὰρ συνεστίου ἐν τῇ δόξῃ πολλοῖς. φιλοῦσι δὲ μᾶλλον, οὐκ ἂν ἄλλοις ἐντύχοις.

Τῷ αὐτῷ.

Ὡς οἱ μεθυσθῶμεν ταῖς ἡδίσταις ἐπιστολαῖς ἐντετυχη-
π κέναι. περὶ τρία δὲ μέρη τῶν ἐπιστολῶν, οὐ γὰρ πάσῃ διαχυθῆναι τῇ ψυχῇ. ἀφ' ὧν ἦλθον εἰς πολλαπλασίαν διάθεσιν. καὶ οὐκ εἰς μακρὰν προσδοκῶ τὴν ἀλεξάνδρειαν ἔχουσαν ἐπὶ τὴν φίλην κεφαλὴν ὄψεσθαι. καὶ ἐφ' οἷς γὰρ Σεκουνδῖνον εὖ ἐποίησας, ἡμᾶς ἐτίμησας. καὶ ἐφ' οἷς οὕτω γράφων τιμᾷς, ἐξηρτήσω σαυτοῦ. καὶ ἐποίησας εἶναι σούς. παρ' ὅσον τῶν χαμαὶ ἐρχομένων ὄντες, οὐκ ἐπιγνωσόμεθα τὴν ἀξίαν, δι' ὅλης τιμώμενοι καὶ περὶ μεγέθους τῶν γραφομένων καὶ τῇ σπουδῇ τῶν γενομένων. περὶ δικαστήμου περὶ κόμητι γέγραφα μὲν ἤδη πολλάκις. ἐπεὶ δὲ ἐν ταῖς διὰ τοῦ παιδὸς ἐπιστολαῖς, αἰτία μὴ γεγραφότα πρὸς αὐτὸν, ἐπέθηκα καὶ περὶ δικαστήμου τῷ ἀδελφῷ πρὸς αὐτὸν γράμματα. ἐρρωμένος καὶ εὐδαίμων διατελεῖς φιλοσοφίας ἔχων φροντίδα, ἔση προσήκει περὶ μετὰ θείων ἐρώτων ἡρημένῳ ταύτης. ἀπὸ κλίνης σοι γέγραφα, μόλις ἀνεχόμενος εἰς διασκευὴν τῶν γραμμάτων. δόξαι τὰ ἄριστα ἡμῖν, ἅπερ ἂν ὁ θεὸς ἄριστα δοκιμάσοι. ἐὰν ἀνασφήλω, ἐπὶ τὴν ἀλεξάνδρειαν εὐθὺς ἵεμαι.

κ Αινὸς οὗτος τρόπος ἐπιτηδεύεται περὶ ἐμοῦ χρείας ἐπιστολῶν· σὺ δὲ ἵνα συστήσω τῇ φιλίᾳ τῇ σῇ τὸν ἐπιδιδόντα τὴν ἐπιστολὴν γέγραφα. ἵνα δέ σοι τὸν ἄνδρα χαρίσωμαι, κέρδος οὐ μικρὸν ἐσόμενον σοί τε καὶ τῷ μεγάλῳ Διογένει τοῖς σοῖς παιδικοῖς. καὶ μὴ χαλεπήνῃς εἰ κέρδος οὐχ ὑμᾶς Θεοτίμῳ, θεότιμον δὲ ὑμῖν εἶναι δοκιμάζω καὶ λέγω. ἀλλὰ γὰρ ὑπερέχει ποιητὴς ἀνὴρ τῶν νῦν ἐνθεώτατος δυνάμεως δέοιτο· δυνάμεως δὲ δεῖ ταύτης αὖ ποιητικῆς, ἵνα καὶ τοῖς μετέπειτα δόξῃ, καὶ μὴ δὲ τοῖς ἀπαντῶσι λαθῇ· τὰ δὲ μεγάλα τῶν ἔργων, ἂν μὴ τύχῃ λόγων κηρύκων, ἀπορρεῖ τῆς μνήμης· καὶ λήθην ἀμπίσχεται, παρ' αὐτὸν μόνον τὸν τοῦ πράττεσθαι καιρὸν, ἐν τοῖς ὁρῶσιν αὐθήσαντα. ταύτῃ τε οὖν τιμητέον ὑμῖν τὸν Ἑρμαῖον, καὶ αὐτὶ παντὸς σπουδαστέον, καὶ διχῇ τῆς χρείας· αἰδοῖ γὰρ μουσῶν, τοὺς ἱερεῖς αὐτῶν ἄξιον περιέπειν· καὶ μὴ δευτέρους τίθεσθαι τῶν κολακευόντων τὰς θύρας εἰδότων. προσκείσθω καὶ τρίτη τις αἰτία τῆς παρ' ὑμῶν εἰς τὸν ἄνδρα τιμῆς, Συνέσιος ἀγαθεὶς αὐτοῦ πάντα ἐφ' οἷς ἄνθρωπος ἀνθρώποι καὶ ἐπαινοῦσι καὶ μακαρίζουσιν. ἐρρωμένος διαβιώης πάντων ἕνεκα ἐμοὶ τίμιε. προσαγορεύουσι τὴν ἱεράν σου διάθεσιν πάντες οἱ τὴν αὐτὴν ἡμῖν οἰκίαν οἰκοῦντες· ἐξ ἁπάντων δὲ μάλιστα ὁ σὸς Ἰσίων· καὶ ἡμεῖς τοὺς ἅμα σοί. μάλιστα δὲ τὸν ἐμὸν Ἀβράμιον. τῷ κόμητι γὰρ δοῦναι ἃ γέγραφα, αὐτὸς δοκιμάσεις. εἴτε μή.

Πυλαιμένει.

ο Υτος ἐκεῖνος ὁ πολὺς ἐν τοῖς λόγοις ἡμῶν Ἀναστάσιος· καὶ σὲ δὲ αὖ αὐτοῦ δείξας, τὸν αὐτὸν ἔπαινον εἶπεν αὖ περὶ σοῦ· ὡς γὰρ οὖν ἐν ἐμοὶ συνελθόντες πάλαι τὴν συντυχίαν ἀναμνησμὸν

ποιησά

πινυτά μῆ, φιλοφρονεῖσθέ τε ἀλλήλους, καὶ κοινῇ σκοπεῖτε πῶς ἂν ἀγαθόν τι με ποιήσητε. χρὴ δὲ μέγιστον ἀγαθὸν, ἣν εἴποι τις αὐτῶς τὴν χώραν πάμφορον ἅπαντα καλὰ φέρειν τῇ τοῦ φιλοσόφου τύχῃ. καρπώσομαι δὲ χάριν, ἂν τοῦ συντετάχθαι τῇ πολιτείᾳ ῥωμαίων ἀπαλλαγῆναί μοι γένηται. τοῦτο δὲ παρέσται, τῆς λειτουργίας ἀνειμένῳ τῆς κατὰ ταῦτα. εἰς τὸ μὲν ἐπὶ βασιλέα, γέγονα ἱκανός. ἐμαυτὸν δ᾽ ἂν αἰτιασαίμην δικαίως, αἰσχυνθεὶς ὄνασθαι σπουδῆς οἰκείας. ἀπολογήσομαι τοίνυν αὐτὸς ἐμαυτῷ. δόξω γὰρ αὐτουργεῖν πάλιν τὴν πρεσβείαν. πάλιν γὰρ ἐμὴ γλῶττα, πρεσβεύει. καὶ οὐδεὶς αὐτῇ περὶ τῶν Πυθαγόραν ἐπαινεσάντων, ὃς τὸν φίλον, ἄλλον ἑαυτὸν ὡρίσατο.

Τῷ αὐτῷ.

Φ Υκούντιος ἀνὴρ κυρηναίων Δεξίνικος ὁ Φύσκου, ἐπέδωκέ μοι φέρων ἐπιστολὴν, τὸ σὸν ἐπιγεγραμμένην ὄνομα. ταύτην ἀνέγνων ἡδέως ἅμα καὶ ἀγαμένως. ὠφείλετο γὰρ τὸ μὲν, τῇ διαθέσει τῆς ψυχῆς. τὸ δὲ, τῷ κάλλει τῆς γλώττης. καὶ Διῆττα παρεσκεύασά σοι θέατρον ἐπὶ λιβύης ἑλληνικὸν, ἀπαγγείλας ἥκειν ἀκροασομένοις ἐλλογίμων γραμμάτων. ἐν γὰρ ἐν ταῖς παρ᾽ ἡμῖν πόλεσιν, ὁ πυλαιμένης πολύς. ὁ δημιουργὸς τῆς θεσπεσίας ἐπιστολῆς. ἐν τούτῳ ἄττον ἐφάνη καὶ παράδοξον ἀπήντησε τῷ θεάτρῳ. τὰς κυνηγετικὰς ᾔτεις τὰς ἐμάς. ὡς δή τι σπουδαῖον αὐτοῖς ἐνόν. ἔδοξας οὖν σε σπηρὸς ἤθους παρέχεσθαι καὶ εἰρωνείας ἀνάπλεων. οὐ γὰρ ἠξίουν τῷ παρὰ σφίσι τὸν φαυλότατον εἰπεῖν, δεξενέγκαι τί ποτε οὖν τῆς παρὰ σοὶ σπουδῆς ἄξιον. ἐγὼ δὲ τούτων μὲν οὐδὲ παρῃτούμην, τῆς εἰρωνείας. ἐδίδασκον δὲ, ὅτι πρὸς τοῖς ἄλλοις ἅ σοι πρόσεστιν ἀγαθὰ, φιλανθρωπία τε πρόσεστι καὶ τῷ ἐγκωμίῳ φιλοδωρότατος. οὔκουν ἐπὶ καταπέλαστι

πεποιῆσθαι τὴν αἴτησιν. ἀλλ' ἵνα εὐδοκιμῶ, τῇ παρὰ τοῦ τοιοῦδε μαρτυρίᾳ τιμώμενος. γράφε οὖν ὁσάκις ἂν ἐγχωρῇ. καὶ ἑστία κυρηναίους τῷ λόγῳ. ὡς οὐδὲν ἂν αὐτοῖς ἥδιον ἀνάγνωσμα γένοιτο τῶν πυλαιμένους γραμμάτων, ἤδη κατεσχημένοις ὑπὸ τοῦ δήγματος. πάντως δὲ συχνοῖς ἐντεύξῃ τοῖς δεῦρο ἀφικνουμένοις. καὶ εἰ μὴ δὲ σὺν ἄλλοις, ἀλλὰ τοῖς ἄρχουσιν ἡμῶν καὶ τὴν ἐλάττω καὶ τὴν μείζω καὶ τὴν αἰγυπτίων ἀρχήν. οὓς οὐκ εἰκὸς ἀγνοεῖσθαι διὰ τὴν ἀκολουθίαν τῶν διαδέξεων. ἐπεὶ δὲ διαφέρει σοι τὰ ἐμὰ εἰδέναι, φιλοσοφοῦμεν ὦ γαθὲ, τὴν ἐρημίαν ἀγαθὴν ἔχοντες συνεργόν. ἀνθρώπων δὲ οὐδένα, οὐδ' ἔστιν ὅτου ποτὲ τῆς λιβύης ἀκήκοα φωνὴν ἀφιέντος φιλόσοφον, ὅτι μὴ τῆς ἠχοῦς ἀντιφθεγγομένης ἡμῖν. ἀλλὰ κόσμει φησὶν ἣν ἔλαχες σπάρτην. κἀγώ μοι δοκῶ τὴν εἱμαρμένην ἀγαπήσειν τε καὶ κοσμήσειν τὴν αὐτὸς ἐμαυτοῦ, ἡγοῦμαι ἀγώνισμα τοῦτο προκεῖσθαι τῷ βίῳ καὶ βάσανον, εἰ μὴ ἀτυχοῦσαν ἀπολιμπάνω φιλοσοφίαν. ἐμοὶ γὰρ εἰ μηδεὶς ἄλλος μαρτυρεῖ, ἀλλ' αὐτός γε πάντως ὁ θεός. οὗ σπέρμα ὁ νοῦς ἐς ἀνθρώπους ἥκει. δοκῶ δέ μοι καὶ τοὺς ἀστέρας εὐμενῶς ἐνατενίζειν ἑκάστοτε ὂν ἐν ἠπείρῳ πολλῇ μόνον ὁρῶσι θεωρὸν αὐτῶν σὺν ἐπιστήμῃ γινόμενον. συνεύξαι τοίνυν ἡμῖν ἐν οἷς ἐσμὲν εἶναι. σαυτῷ δὲ ἀπολιπεῖν τὴν κακοδαίμονα ἀγορὰν ὧ κακῶς σὺ τῇ φύσει χρώμενος. μάλιστα μὲν οὖν ἀξιῶ σε καὶ εὖ ῥεόντων τῶν ἔξωθεν, ἰδεῖν εἰς τὰ εἴσω. τὸ γὰρ εὐτυχίας εὐδαιμονίαν ἀλλάξασθαι χρύσεια χαλκείων ἐστί. κἀγὼ χαίρω καταγελώμενος, ὅτι τῶν συγγερόντων συνδιαρχούντων, μόνος ἐν πολλοῖς ἰδιώτης εἰμί. τὴν γὰρ ψυχὴν ἀρεταῖς δορυφορεῖσθαι προτιμῶ μᾶλλον, ἢ στρατιώταις τὸ σῶμα, οὐκέτι τῶν πραγμάτων χωρούντων ἐπιμελητὴν πολιτείας φιλόσοφον. εἰ δὲ μηδὲν τοῖς κατ' ἀγο-

ρὰν

ραν βέλτιον πέπραχας, ὥσπερ οὐδὲ οἶμαι, οὐ γὰρ ἔστιν ὅτι περὶ σοῦ πο-
νηρὰς ἔχοι ἐλπίδας, ὡς ἄρα ἐκστήσῃ σαυτοῦ καὶ ὁμότροπος ἔσῃ
τοῖς εὐδοκιμοῦσι τῶν γραμματέων. οὐ γὰρ ἂν εἴποιμι τῶν ῥητό-
ρων, ἑτέρως δὲ οὐκ ἔστι πλουτεῖν ἐν ταῖς καθ' ἡμᾶς ἀγοραῖς. μὴ
πάντα μιγνῦντα καὶ θεῖα καὶ ἀνθρώπινα δίκαια, καὶ κέρκωπα
ἀντὶ ἐλευθέρου γινόμενον. εἰ τοίνυν οὐδὲ πλουτεῖς, ἔτι μᾶλλον εἰς
φιλοσοφίαν ἴδε. κἂν μὲν ἐντύχῃς ἀνδρὶ συντόνως ἐργαζομένῳ φι-
λοσοφίαν, ἀνεμέσητον δὲ ἐκπερινοστεῖν καὶ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν
βάρβαρον ἐπὶ θήρᾳ τοιᾷδε, καὶ ἡμῖν τὸ ἕρμαιον κοίνωσαι. εἰ δ' ὡς
αὐχμώσῃ τῇ φορᾷ, καὶ ἡμεῖς ἀρκεῖν σοι δοκοῦμεν, ἧκε μεθέξων
καὶ ἡμῶν καὶ τῶν ἡμετέρων. ἐπεὶ τὰ ἴσα καὶ τὰ ὅμοια φησὶ τὸ γράμ-
μα τὸ λακωνικόν. πρόσειπε παρ' ἐμοῦ, πάνυ πολλὰ τὸν σεβασμι-
ώτατον Μαρκιανόν. ὃν εἰ προλαβὼν ἀεὶ εἶδον ἑρμοῦ λογίου τύ-
πον εἰς ἀνθρώπους ἔφην ἐληλυθέναι, μόλις ἂν ἔτυχεν τῆς ἀξίας,
ὅτι πλέον οὐδὲν ἢ τύπος. ἐπιστολὴν δὲ ἐξ εὐθείας πρὸς αὐτὸν ἐπιθέ-
μαι, καίτοι προθυμηθεὶς, ἐνάρκησα, ἵνα μὴ εὐθύνας ὑπόσχω τοῖς
παρ' ἐκείνῳ τοῖς ἀποσμιλεύουσι τὰ ὀνόματα. οὐ γὰρ μικρὸς ὁ
κίνδυνος ἐν τῷ πανελληνίῳ τὴν ἐπιστολὴν ἀναγνωσθῆναι, καλῶ δὲ
οὕτω τὸν τόπον ἐν ᾧ πολλάκις ἐφρόντισα τὰς βαρείας φροντί-
δας, τῶν ἁπανταχόθεν ἐλλογίμων συνιόντων. ἐφ' ᾧ τῆς ἱερᾶς ἀκοῦ-
σαι τοῦ πρεσβύτου φωνῆς, παλαιά, καὶ νέα καταμαστευούσης
διηγήματα. ἀλλὰ καὶ τὸν ἑταῖρον Εὐχάριστον, χαίρειν κέλευσον
παρ' ἐμοῦ. καὶ πάντας ὅσοις ἄξιον.

Τῷ αὐτῷ.

Συνίστημι τῇ φιλίᾳ καὶ τῇ προστασίᾳ τῇ σῇ, τὸν θαυμά-
σιον Σωσηνᾶν. ᾧ τὴν διὰ λόγων τραφέντι καὶ αὐξηθέντι, τὰ πα-
ρὰ τῆς τύχης οὐκ ἀπαντᾷ κατὰ λόγον. αἰτιᾶται δὴ τὴν τῆς πα-

πατρίδος ἀκληρίαν· καὶ πείθει τίς αὐτὸν λόγος, ὡς ἔστι συμμεταβαλεῖν τὴν χώραν τὴν τύχην. ἀφίξεται δὲ παρὰ τὴν ἔχουσαν τὴν βασιλέα πόλιν, ὡς ὅπου βασιλεύς, ἐκεῖ καὶ πάνυ τῆς τύχης οὔσης, καὶ τυχὸν ἐπισυνωσομένης αὐτῷ. εἰ δή τις σοι δύναμις συντελέσαι αὐτῷ πρὸς ὅ,τι βούλεται. σοῦ γὰρ ἄξιον τὸ καὶ δύνασθαι, καὶ τοὺς δεομένους συνιστάναι τῇ ἀγαθῇ τύχῃ. ἐὰν δέηται φίλων, τῶν σοὶ φίλων αὐτὸς προσοίσεις αὐτόν.

Τῷ αὐτῷ.

ȯ Ὑμᾶς τὸν Φίλιον τὸν ἐμόν τε καὶ σόν, οὐκ ἐγώ, ὦ Πυλαίμενες ἀπέστησα σου τὴν εἰς τὴν ἐνεγκοῦσαν εὔνοιαν· οὐχ οὕτως ἄπολις. εἰμί τις οὐδὲ ἀνέστιος. ἀλλὰ σὺ κακῶς ἐξεδέξω τὸν νοῦν τῆς ἐπιστολῆς· καὶ κατηγόρηκας ἡμῶν ἅττα οὐκ ἄξιον. ἐγὼ γὰρ ὅτι μὲν Ἡρακλείας ἐρᾷς, καὶ πρόθυμος εἶ ποιῆσαί τι τὴν πόλιν ἀγαθόν, ἐπαινῶ· τοῖς λόγοις δὲ ἐποιούμην ὑπὲρ τοῦ δεῖν ἀνθελέσθαι φιλοσοφίαν τῆς ἀγοραίου ταύτης διατριβῆς. εἶτα σύ μοι δοκεῖς δίκας ἀγορεύων, οἴεσθαι μᾶλλον ἢ φιλοσοφῶν, ὠφελιμώτερος ἔσεσθαι τῇ πατρίδι· πῶς τοῦτο; ὅτι τοι μὴ μεταθέσθαι σου τὴν προαίρεσιν, ἐπιτάσσω τὸ τῆς γνώμης φιλότιμον. τοῦτον ἀπέστησα καὶ ἔχω τὴν ἔννοιαν ὅτι κακῶς οἴει προέργου τι ποιήσειν εἰς τὸν καλὸν τοῦτον ἔρωτα· τὸ προσεδρεύειν ταῖς δίκαις. καὶ γὰρ εἰ μὴ λέγοιμι φιλοσοφίαν ἱκανὴν εἶναι τὰς πόλεις ὀρθοῦν, ἐλέγξει με κυρίως κειμένη πολὺ δήπου τῶν ἐν ταῖς πόλεσι τῶν τελέων ἀκριβέστερον. ἀλλ' εἴποιμι μὲν ἄν, ὅτι φιλοσοφία καὶ ῥητορικῆς καὶ ἧς τινος βούλει καὶ τέχνης καὶ ἐπιστήμης ἁπάσης ἐπὶ πάσαις οὖσα, παρέχεται τὸν ἔχοντα καὶ ἰδιώτην καὶ οἰκεῖον ταῖς πόλεσιν ὠφελιμώτερον· ἐμὴν ἀρκεῖ τὸ καθ' ἑαυτὴν ἀγαθόν τι ποιεῖν τοὺς ἄνδρας. ἔχει γὰρ οὕτως ὦ λῷστε Πυλαίμενες· τὰ καλὰ τῶν ἐπιτηδευμάτων, δυνάμεις τινές εἰσι καὶ πρᾶξις ἀγαθῆς ψυχῆς. καὶ

οἷον

ὅσον αὐτὸ μόνον τὸ χρώμενον· καιροὶ δὲ καὶ τύχαι, φέρουσιν ἄνω καὶ κάτω τὰ
τῶν πόλεων πράγματα. καὶ νῦν μὲν οὕτως ἔχειν, νῦν δὲ ἑτέρως ἀνάγκη.
φύσεως ἧς μετείληφε. φιλόπολις μὲν οὖν εἶ σύ. τυγχάνω δὲ ὢν καὶ
αὐτός. καὶ σὺ μὲν ἐργάζῃ ῥητορικήν. καὶ συγχαίρω σοι μὴ ταύτην ἐ-
πιτηδεύειν. ἀλλὰ τὴν ὀρθὴν καὶ γενναίαν, ἣν οὐδὲ Πλάτων οἶμαι δια-
γράφειν πειρᾶται. ἐγὼ δὲ φιλοσοφίαν τιμῶ τε, καὶ τῶν ὅσα ἀνθρώπι-
να ἀγαθὰ προτιμῶ. τί οὖν ταύτῃ πρὸς ἡμᾶς πλέον τοῖς πλείοσιν, εἰ μὴ
καὶ βίοι τινὲς ὑποβληθεῖεν ἀρκοῦντες ταῖς προαιρέσεσι. δεῖ μὲν γὰρ
ὕλης ἐπιτηδείας. δεῖ δὲ ὀργάνων τῷ χρῆσθαι δυναμένῳ. τὸ δὲ ταῦ-
τα παρασκευάζον, ἡ τύχη. εἰ μὲν οὖν ἐκείνως μόνον τουτέστι διὰ
τῆς ῥητορικῆς οἴει σοι περιέσεσθαι τὴν τύχην, ὥστε ἄρξαι ποτὲ παρα-
σχεῖν ἢ ὑπάρξαι τὴν μεγίστην ἀρχήν, τί κατέγνωκας ἀτυχίαν φι-
λοσοφίας. εἰ δὲ ἐπίσης ἀμφοῖν ἐνδέχεται καὶ ἀπεῖναι καὶ παραγενέ-
σθαι, τί μὴ τέως αἱρῇ τῶν φαινομένων τὸ ἄριστον. αὐτὸ μὲν γὰρ καθ' αὑτό,
φιλοσοφίαν καὶ σὺ φῂς εἶναι κρείττω ῥητορικῆς. τὸ δὲ δεῖν ὁμαθεῖ
σου τὴν πόλιν ἀναγκαιότερόν σοι τὸ χεῖρον ποιεῖν. ὡς δὴ νῦν μὲν
ἔξεστιν ἐλπίζειν τὰ ἀμείνω, φιλοσοφήσαντι δὲ οἱ θεοὶ πάντες ἐχθροί,
καὶ τὴν τύχην [illegible], ὥστε μηδὲ ἐν ταῖς ἐλπίσιν ἀπολελεῖφθαι. ἐγὼ
δὲ οὔπω καὶ τήμερον τοῦ τινὰ ἀκηκοὼς οἶδα τὸν λόγον, ὅτι τῇ σεμνῇ φι-
λοσοφίᾳ θεῖός ἐστι κλῆρος ἀτυχεῖν. ἀλλὰ μόλις μὲν ἂν ἐν τῇ κοινῇ
τῇ θνητῇ φύσει, συνέλθοιεν ἰσχύς τε καὶ φρόνησις. ἔστι μὴν ὅτε συ-
νήγαγεν αὐτὰς ὁ θεός. ἔξεστιν οὖν ἐκ τοῦ λόγου μαθεῖν δὲ πῶς ἀνάγ-
κη τὸν αὐτὸν εἶναι καὶ φιλόσοφον καὶ φιλόπολιν, καὶ μηδὲ ἀπογνώσῃ δὲ
τῆς τύχης, ἀλλὰ καὶ προσδόκα αὖ τὰ ἀμείνω, διὰ τὴν οἰκείαν ἀξίαν.
οὐχ ἥκιστα γὰρ μόνοι πλεονεκτοῦσιν ὡς παλαιὸς λόγος οἱ χρηστοὶ τῶν πο-
νηρῶν ταῖς ἀγαθαῖς ἐλπίσι. πῶς οὖν ἔλαττον αὐτὸς ἔχειν συγχωρή-
σομεν. ἀνάγκη δὲ εἰ πρὸς τὸν παρὰ σοῦ λόγον ἐνδοίημεν, ὃς εἰς τοῦτο

σε προσῆγαγεν ἁμαρτίας τὸ φάναι τῆς πόλεως ἕνεκα. Δεῖν μὲν δὴ ἐπὶ τῆς τέχνης. ἀνάσχου γάρ μου μετατιθέντος εἰς κατηγορίαν τὴν περὶ τοῦ σκώμματος ἀπολογίαν. ὃ δὴ μὴ ὂν, ἔδοξεν εἶναί σοι πρότερον. οὐ γὰρ οἶμαι νῦν ἔτι δοκεῖ. ἐπεί τι κινδυνεύω καὶ διαβεβλῆσθαι πρὸς τὴν ἱερὰν κυρίαν ὑπὸ σοῦ καὶ ταῦτα τῆς φίλης μοι κεφαλῆς. εἰ γὰρ δὴ πεισθεῖεν αἱ πόλεις, ὅτι ῥητορικὴ μόνη δύναται μεταθεῖναι τὰς παρούσας αὐτοῖς συμφορὰς, καὶ μόνον ἐστὶ τοῦτο γέρας τῶν βοηθούντων τοῖς ἔχουσι περὶ συμβολαίων τὰς δίκας, χαλεπαίνουσιν ἡμῖν τοῖς ἄλλο τι θεραπεύουσιν, ἀντὶ τοῦ βήματος. ἕως οὖν ἐμοὶ πρός σέ τε καὶ τὰς πόλεις ἁπάσας περὶ φιλοσοφίας ὁ λόγος. ὅτι παρούσης μὲν τύχης καὶ καλεσάντων αὐτὴν τῶν τὰ πράγματα τῶν καιρῶν, οὐδεμιᾶς ἐστὶ τέχνης, ἀλλὰ τὸ δεῖμα πασῶν ἐρεῖσαι φιλοσοφία περὶ τοῦ τὴν συντονωτέραν ἁρμόσαι. καὶ μετατάξαι, καὶ βελτίω τοῖς ἀνθρώποις ποιῆσαι τὰ πράγματα. τῆς εἱμαρμένης δὲ οὔπω ταύτῃ ῥυείσης νοῦν ἔχει πολὺ οἰκειοπραγεῖν, ἀλλὰ μὴ παραδιοικεῖν. μὴ δὲ ἀσχημονεῖν, ἀξιοῦντας ὠθίζεσθαι παρὰ τὸ τοῦ δεῖνος ἀρχεῖον, οἷς μὴ πᾶσα ἀνάγκη. ἀνάγκῃ γὰρ οὐδὲ θεοὶ φασὶ μάχονται. ἡμῖν δὲ ἐστὶν ἄλλα σεμνότερα. καὶ ὅταν ὁ νοῦς ἀνενέργητος ᾖ περὶ τὰ ἐνθάδε, περὶ τὸν θεὸν ἐνεργεῖ. δύο γὰρ αὗται μερίδες φιλοσοφίας, θεωρία καὶ πρᾶξις. καὶ ταῦτα δύο δυνάμεις ἑκατέρα παρ' ἑκατέραν μερίδα σοφία καὶ φρόνησις. αὕτη μὲν δεομένη τύχης. σοφία δὲ αὐτάρκης καὶ ἀκώλυτος ἡ κατ' ἐκείνην ἐνέργεια.

Τῷ ἀδελφῷ.

τ Οὓς αὐτοὺς αὖ ἴδοις ἐν μὲν εἰρήνῃ θρασεῖς. ἐν δὲ πολέμῳ δειλούς. τουτέστιν ἁπανταχοῦ πονηρούς. ὥς γέ μοι δοκεῖ ταύτην τὶς δικαίως εἰδέναι τῷ πολέμῳ χάριν, ὅτι βάσανός ἐστι

τοῦ περὶ

τοῦ περὶ τὴν καρδίαν αἵματος ἀκριβής. καὶ συχνοὺς ἀλαζόνας παραλαβὼν, μετριωτέρους, ἡμῖν ἀποδίδωσιν. οὐ γὰρ οἶμαι τὸ ἀπὸ τοῦδε σοβήσειν διὰ τῆς ἀγορᾶς Ἰωάννην τὸν ἀλιτήριον. οὐδὲ πὺξ ἔτι τενεῖν. οὐδὲ λὰξ ἐναλεῖσθαι τῶν ἐπιεικεστέρων τινί. χθές τοι πάνυ λαμπρῶς συνηγόρηκε τῇ παροιμίᾳ, μᾶλλον δὲ τῷ χρησμῷ. χρησμὸς γὰρ ἄντικρυς. τοῦτό γε πάντως οἶσθα, τὸ, οὐδεὶς κομήτης, ὅστις οὐ ψηνίζεται. ἡμέρας μὲν γάρ τινας ἑξῆς οἱ πολέμιοι προσηγγέλλοντο. κἀμοί τε ἀπαντητέον ἐδόκει, καὶ βαλαγρίτας συντεταγμένους, ἐξῆγεν ὁ φύλαρχος. εἶτα φθάσαντες αὖ εἰς τὴν πεδινὴν, περιεμένομεν. οὐδαμοῦ δὲ φαινομένων, περὶ βουλυτὸν ἀπεχωροῦμεν ἕκαστος οἴκοι, συνθέμενοι πάλιν ἥξειν εἰς τὴν ὑστεραίαν. ὁ δὲ Φρὺξ Ἰωάννης τέως μὲν ἦν οὐδαμοῦ. οὔκουν ὥστε καὶ φανερὸς εἶναι. φήμας δὲ ὑπέπεμπε. νῦν μὲν ὡς κατεαγὼς εἴη. καὶ διαπρίεται τὸ σκέλος νῦν δὲ ὡς ἆσθμα νοσεῖ νῦν δὲ ὡς αὖ ὅτι κακὸν δρακόντιον ἔχει. τοιοῦτοί τινες ἐφοίτων λογοποιοὶ ἄλλος ἄλλοθεν ἥκειν φάμενοι, τὸ μὴ δὲ σαφὲς εἶναι ποῖ γῆς Ἰωάννης δέδυκεν ἢ κρύπτεται. μεταξὺ δ' αὖ διηγούμενοι, πρὸς τὴν ἀκμαίαν τῆς συμφορᾶς ἐσχετλίαζον ὑποδάκρυον. ποῦ ἔδει τοῦ γενναίου λήμματος. ποῦ τῶν ἐκείνου χειρῶν. τί ἂν ἐποίησε. τί ἂν ἐγένετο. καὶ ἐπὶ πᾶσιν ὦ τοῦ δαίμονος εἰπὼν αὖ ἕκαστος, καὶ τὼ χεῖρε πατάξας, ἀπηλλάττετο. ἦσαν δὲ οὗτοι τῶν ἐπὶ δεινῇ χρησίμῳ πάλαι περιστρεφομένων αὐτῷ, κομῆται καὶ οὗτοι γ' οὐδὲν ὑγιές. ἀρνῶν ἢ δὲ ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἁρπακτῆρες. καὶ νὴ τοὺς θεοὺς ἔστιν ὅπη καὶ γυναικῶν. τοιούτοις λοχίταις ἐκ πολλοῦ παρεσκεύαστο. μεθ' ὧν εἶναι μὲν ἀνὴρ οὐδ' ἐπιχειρεῖ. χαλεπὸν γάρ. σοφιστὴς δέ ἐστι. καὶ ὡς ἂν δόξειεν ἀνὴρ εἶναι παρὰ τοῖς ὄντας ἄνδρας, ἄριστα σκέπτεται. ἀλλά μοι δοκεῖ καλῶς αὐτῷ τὸ

δαιμόνιον αὐτῷ πολιτεύσασθαι. πέμπτην μὲν γὰρ ἤδη ἐν τοῖς ὅπλοις
μετὰ τὴν παρεληλυθυῖαν. ἐπὶ τὰ μετεωρότερα κακουργούντων τῶν
πολεμίων. ὁ δὲ καὶ παντάπασιν ἀπογνοὺς ἧκεν αὐτοῖς, ὡς οὐκ
ἂν τὸ βάθος τῆς χώρας θαρρήσοντας, παρῆν. καὶ πάντα εὐθὺς ἀ-
κοσμίας ἐμπέπληκε. καὶ ἀσθενείας μὲν οὐκ ἐμέμνητο. καταγε-
λᾷ γέ τοι καὶ ἀνασχομένων ἀκοῦσαι. αὐτὸς δὲ ἥκειν ἔφη ἐρρῶσθαι.
οὐκ οἶδα ὅθεν. ἐκεῖ γὰρ εἰς συμμαχίαν παρακεκλῆσθαι. παρὸ καὶ
σεσῶσθαι τοὺς ἐπικαλεσαμένους ἀγρούς. οὐ δὲ γὰρ ἐμβεβληκέ-
ναι τοὺς πολεμίους πρὸς τὴν φήμην τῆς Ἰωάννου παρουσίας,
καταπλαγέντας. ἀσφαλῶς δὲ τὰ καθ' κατασκοπούμενος, πρὸς τὸ
πονοῦν ἔφη καταδεδραμηκέναι. προσδέχεσθαι γὰρ ὅσον οὔπω τοὺς
ἄνδρας, ἣν λάθῃ παρών. καὶ μὴ διαδοθῇ τοὔνομα. εὐθὺς οὖν ἅπαν
τα ἀκοσμίας ἐμπέπλησε παραστρατηγεῖν ἀξιῶν. καὶ ἐν βραχεῖ,
τέχνην τοῦ νικᾶν παραδώσειν ὑπισχνούμενος, βοῶν ἐπὶ μέτωπον.
τὴν φάλαγγα. καὶ κατὰ τὸ κέρας πολὺ τὸ διπλάσιον. ποιῶν ὀνόμα
τα τάξεων, ὧν ἤκουσε τὴν χρείαν. καί τισιν ἀπὸ τούτου ἔδοξέ τις εἶ
ναι. καὶ τήν γε φύσιν ἐμακάριζον καὶ ἐμαθητίων πολλοί. ἤδη δὲ δεί
λη τε ἦν ὀψία. καὶ καιρὸς ἐφόδου. οἱ δὲ πρόσω τῆς ὀρφνῆς καταβαί
νοντες ἐγινόμεθα. κἀνταῦθα νεανίσκοι τέτταρες, ἐσταλμένοι χωρι-
κῶς καὶ κεκαρκότες, ὅσοι ἐχώρουν αἱ κεφαλαί, δρόμῳ πρὸς ἡ
μᾶς ἔθεον, ὡς μηδενὶ μάντεως δεῖν, ὅτι πολεμίους πεφόβηνται,
καὶ σπεύδουσιν εἴσω τῶν ὅπλων γενέσθαι. πρὶν δὲ καὶ καλῶς αὐτῶν
ἐκείνων ἀκοῦσαι λεγόντων ὅτι καὶ δὴ πάρεισιν, ὁρῶμεν ἐφ' ἵππων ἀν
δράρια πονηρά, καὶ ὡς ἐμοὶ δοκεῖν ὑπὸ λιμοῦ στρατηγούμενα, προ
χειρότατα δ' οὖν ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἀγαθῶν ἀποθνήσκειν ἐθέλον
τα. ἐπειδὴ δὲ συνεῖδον καὶ ὤφθησαν, πρὶν εἴσω βέλους ἐλθεῖν, οἱ μὲν ἀ
ποβάντες

παραυτίκα ὥσπερ εἰώθεσαν, τῶν ἵππων, ὡς εἰς μάχην διεσκευάζοντο
καί μοι καλῶς ἔχειν ἐδόκει μιμεῖσθαι τοὺς ἄνδρας. καὶ γὰρ ἔφιπ-
πος ἦν. ὁ δὲ γενναῖος οὐκ ἔφη παρανομήσειν εἰς τὴν ἱππικήν.
ἀλλὰ τὸν ἀγῶνα τῶν ἵππων νικήσειν. τί οὖν. παρενεγκὼν βίᾳ τὸ ψάλ-
λιον, καὶ μεταστραφεὶς, ἔφυγεν ἀναιρουμένους ἐξελαύνων ἐξ ἁρμάτ-
των τὸν ἵππον. ἅπασαν ἡνίαν ἀφεὶς. κέντρῳ παντὶ χρώμενος. καὶ
ἱμάσιξ πυκνῇ. καὶ ἡ βοὴ τὸ κελευστικὸν ἤχει. ἐν τούτῳ δὲ οὐκέτι ῥᾴ-
διον εἰπεῖν, ὅντινά τις μᾶλλον ἐπῄνεσε. πότερον τὸν ἵππον, ἢ τὸν ἱπ-
πέα. ὁ μὲν, γὰρ ὁμοίως κατὰ τῶν πρανῶν. ὁμοίως καὶ κατ' ὀρθίων ἐφέ-
ρετο. καὶ διὰ τῶν δασέων. καὶ διὰ τῶν ψιλῶν. ῥύμῃ μιᾷ διεπήδα
τάφρους. ὑπὲρ τοὺς ἐχθροὺς ἤρετο. ὁ δὲ, διὰ πάντων τῶν χωρίων ἔπο-
χος ἦν. καὶ ἐν οὐδενὶ τῆς καθέδρας ὠλίσθησε. δοκεῖ γάρ μοι καὶ τοῖς
πολεμίοις καλὴ θέα γενέσθαι, καὶ ὡς πολλὰ ἂν εὔξαιντο τοιαῦτα
θεάσασθαι, οὐ μὴν τό γ' ἐφ' ἡμῖν, εἶδον. ἀλλὰ θυμότεροι μὲν ὡς τὸ εἰ-
κὸς ἐγενόμεθα, ψυχωθέντες παρὰ πολὺ τῶν εἰς τὸν κωμήτην ἐλπί-
δων. ἐταξάμεθα γοῦν, ὡς εἴ τις ἴοι, δεξόμενοι. αὐτοὶ δὲ μάχης
ἄρχειν οὐ διενοούμεθα. καὶ γὰρ ὅς τις αὐτὸς εὔψυχος ἦν ἠπίστατο τῷ
πέλας πρὸς παράδειγμα τὸ γενναῖον ὁρῶν. ἔνθα οὐδὲν ἡνιόχιον κό-
μνος. ὅτῳ γὰρ ἦν, οὗτος ἐπιδοξότατος πρὸς τὸ προδώσειν ἡμᾶς.
οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοῖς πολεμίοις ταὐτὸν ἴσως τοῦτο παρέστη. καὶ
ταξάμενοι, περιέμενον ἡμᾶς, ὡς ἦν ἐμβάλλωμεν, ἀμυνούμενοι.
ἐπεὶ δὲ παρ' οὐδετέρων ἐπεχειρεῖτο, πρῶτον μὲν αὐτοὶ τὴν ὑπὸ τὰ
λαιὰ φέρουσαν καὶ μετ' ἐκείνους ἡμεῖς τὴν ὑπὸ θάτερα ἐξετραπόμεθα,
οὐδέτεροι θᾶττον ἢ βάδην. ἀλλὰ σχολαίῳ βαδίσματι, τοῦ μὴ δοκεῖν
εἶναι φυγὴν τὴν ἀναχώρησιν. εἶτα μέχρι καὶ περὶ ἐν τόποις ὄντες, ἐν-
(πυνθανόμεθα

ποῖ γῆς Ἰωάννης· ὁ δὲ ἑνὶ πνεύματι καταλαβὼν τὴν βομβαίαν, δίκην ἀρουραίου μυὸς, ἐνδεδύκει τῇ πέτρᾳ. ὄρος ἐστὶν ἡ βομβαία κοῖλον, ὃ συνελθοῦσαι τέχνη τε φύσις, εἰργάσαντο φρούριον ἐρυμνότατον. τοῦτο καὶ πάλαι μὲν εὐδοκίμει δικαίως. καί τινες αὐτὸ παρὰ τοὺς αἰγυπτίους ἐξήταζον σύριγγας. νυνὶ δὲ κέκλειται τὰ πάντα τοῦ τειχονικᾶν, οἷς ὁ παρὰ πάντας ἑαυτοῦ προμηθέστατος, ἵνα μὴ λίαν ἀγροίκως εἴπω, δειλότατος αὐτὸ τὸ τοῦ πράγματος ὄνομα, τοῦτο παρακάθηται, καὶ τὴν σωτηρίαν προυτίμησε. τῷ γὰρ εἰσελθόντι λαβυρινθῶδές ἐστι· καὶ δυσδιεξίτητον, ὡς μόνους ἂν χωρῆσαι τοὺς Ἰωάννου δρασμούς.

Τῷ αὐτῷ.

ρε Νόθος ἂν εἴην, εἰ μὴ πολλὴν χάριν εἰδείην Πτολεμαΐοις, ὅτι με τοσούτων ἀξιοῦσιν, ὅσων οὐδὲ αὐτὸς ἐμαυτόν. ἀλλ᾽ οὐκ εἰ μεγάλα χαρίζονται, τοῦτο προσήκει σκοπεῖν. ἀλλ᾽ εἰ λαβεῖν ἐμοὶ δυνατά. τὸ γὰρ ἄνθρωπον ὄντα, μικροῦ θείας καρπώσασθαι τιμὰς, δικαίῳ μὲν ὄντι τυγχάνειν, ἥδιστον εἰς ἀπόλαυσιν ἔρχεται· λειπομένῳ δὲ παραπολὺ τῆς ἀξίας, ἐλπίδα πικρὰν ὑποτείνει τοῦ μέλλοντος. οὐ γὰρ νεώτερόν ἐστι τὸ δέος, ἀλλὰ καὶ λίαν ἀρχαῖον. τὸ, μή τι παρὰ θεὸν ἀμπλακὼν, τιμὰν πρὸς ἀνθρώπων ἐφεύρω. ἐγὼ δὲ καταμανθάνων ἐμαυτὸν, εὑρίσκω πάντα πᾶσιν ἐνδεέστερον, ἢ ὡς ἁρμόσαι τῇ τῆς ἱερωσύνης σεμνότητι. καὶ δῆτα διαλέξομαι πρὸς σὲ περὶ τῶν τῆς ἐμαυτοῦ ψυχῆς κινημάτων. οὐ γὰρ ἔχω πρὸς ὅντινα ἄλλον ἀντὶ τῆς σῆς φίλης καὶ συντρόφου μοι κεφαλῆς. σὲ γὰρ εἰκὸς, καὶ μετέχειν μοι τῶν ἴσων φροντίδων, καὶ νύκτωρ ἀγρυπνεῖν,

πνεῖν, καὶ μεθ᾽ ἡμέραν σκοπεῖν, ὅπως ἂν ἀγαθόν τι μοι γένηται, καὶ ὅπως ἂν κακόν τι διαφύγοιμι. ἄκουε τοίνυν ὡς ἔχει τὰ ἐμά. τὰ πλείω δ᾽ ἂν αὐτῶν καὶ εἰδείης. μικρὸν ἀράμενος φορτίον, καλῶς ἐνεγκεῖν μοι δοκῶ τὸ μέχρι τοῦδε φιλοσοφίαν. διὰ δὲ τὸ δόξαι μὴ παντάπασιν αὐτῆς ἁμαρτάνειν ἐπαινεθεὶς ὑπ᾽ ἐνίων, ἀξιοῦμαι μειζόνων, παρὰ τῶν οὐκ εἰδότων κρίνειν ψυχῆς ἐπιτηδειότητα. φοβοῦμαι δὲ μὴ χαῦνος γενόμενος καὶ προσιέμενος τὴν τιμὴν, ἀμφοῖν διαμαρτάνω· τοῦ μὲν, ὑπεριδὼν, τοῦ δ᾽ ἀξίας μὴ ἐφικόμενος. σκόπει δ᾽ οὕτω. δύο τούτοις ἑκάστοτε μερίζω τὸν χρόνον, παιδιᾷ καὶ σπουδῇ. καὶ σπουδάζων, ἴδιός εἰμι μάλιστά γε τὰ θεῖα. καὶ παίζων κοινότατος. οἶσθα γὰρ ὡς ὅταν ἀνακύψω τῶν βιβλίων, ἐπιρρεπής εἰμι πρὸς ἅπασαν παιδιάν. πολιτικῆς δὲ φροντίδος ἄμοιρος καὶ φύσει καὶ μελέτῃ. τὸν δ᾽ ἱερέα, ἄνδρα δεῖ θεσπέσιον εἶναι. ὅν γε πρὸς μὲν παιδιὰν ἅπασαν, ἴσα τῷ θεῷ ἀμείλικτον εἶναι χρή. ὃς ἵνα τηρῇ τὴν ὑπόθεσιν, ὑπὸ μυρίων ὀμμάτων φρουρεῖται. ὧν οὐδὲν ἢ μικρὸν ὄφελος, εἰ μή τις εἴη κατεσκευασμένος σύννους τε καὶ πρὸς ἅπασαν γλυκυθυμίαν, ἀνένδοτος. τὰ δέ γε πρὸς θεὸν, οὐκ ἂν ἴδιος. ἀλλὰ κοινότατος εἴη, νομοδιδάσκαλος ὢν καὶ νενομισμένα φθεγγόμενος. χρὴ δὲ καὶ πράγματα πράττειν ὅσα πάντες ἅμα. τὰ γὰρ ἁπάντων, μόνον δεῖ πράττειν, ἢ πάσαις αἰτίαις ἀνέχεσθαι. πῶς οὖν οὐκ εἴη ὑπερμεγέθους ψυχῆς τῆς κρατίστης ἐνέγκασθαι τοσοῦτον ὄγκον φροντίδων. τὸ μὴ καταλῦσαι τὸν νοῦν ἢ μὴ κατασβεσθεῖσαν ἐν τῇ ψυχῇ περιιδεῖν τὴν μοῖραν τὴν θείαν. οὕτω παντοδαπῶν ἐπιτηδευμάτων ἀπαγόντων αὐτόν. εὖ οἶδα ὅτι δυνατὸν ἐνίοις τοῦτο. καὶ μακαρίζω τὰς φύσεις αὐτῶν, κἀκείνους ἀληθῶς εἶναι ἡγοῦμαι τοὺς θείους ἄνδρας. οὓς τὸ ὁμιλεῖν πάνυ

πράγμασιν ἀνθρωπίνοις μὴ ἀντικόπτῃ τοῦ θεοῦ. ἀλλὰ καὶ αὐτὸν οἶδα ἐν ἄστει τε κατιόντα· καὶ ἀπ' ἄστεος ἀνιόντα, καὶ ἐνοχλούμενον τοῖς πρὸς τὰ γεώδη μεθέλκουσι. καὶ ἐμπεπλασμένον κηλῖδος, οὐκ ἂν εἴποι τις ὅσιος. τῷ γὰρ οἰκείους εἶναί μοι καὶ πάλαι μολυσμοὺς, καὶ τὸ τυχὸν μέρος ἐπιζημιούμενον, εἰς προσθήκην μέγα συμβαίνει. ῥώμη δ' οὐκ ἔστι μοι. καὶ τὸ ἔνδον οὐχ ὑγιὲς καὶ πρὸς τὸ ἐκτὸς ἀρκεῖν οὐχ οἷός τέ εἰμι. καὶ πολλοῦ δέω τὴν ἐκ τοῦ συνειδότος φέρειν ἀνίαν. καὶ ὁσάκις ἄν μέ τις ἔροιτο, λέγειν διαρρήδην οὐκ αἰσχύνομαι, ὡς τὸν ἱερέα διὰ πάντων ἀκηλίδωτον εἶναι προσήκει πολλῷ τῷ μέλλοντι, ὡς καὶ ἑτέρους τῶν μιασμάτων ἐκπλύνοντα. κἀκεῖνο δεῖ προσεῖναι τοῖς πρὸς τὸν ἀδελφὸν γράμμασι. πάντως γὰρ ἀναγνώσονται συχνοὶ τὴν ἐπιστολήν· καὶ γὰρ οὐχ ἥκιστα τούτου χάριν αὐτὴν ὑπηγόρευσα. τοῦ πᾶσι καταφανὲς εἶναι τὸ πρᾶγμα. δεδιὼς ὡς ὅτι ἂν ἀποβῇ, καὶ πρὸς θεὸν καὶ πρὸς ἀνθρώπους ἀναίτιος ὦ καὶ οὐχ ἥκιστα πρὸς τὸν πατέρα Θεόφιλον. τιθεὶς γὰρ ἐν μέσῳ τἀμὰ καὶ διδοὺς ἐξ ἁπάντων αὐτῷ βουλεύσασθαι περὶ ἡμῶν, πῶς ἂν ὑπαίτιος εἴην. ἐμοὶ τοιγαροῦν, ὅ, τε θεὸς ὅ, τε νόμος, ἥ τε ἱερὰ Θεοφίλου χεὶρ, γυναῖκα ἐπιδέδωκε. προαγορεύω τοίνυν ἅπασι καὶ μαρτύρομαι, ὡς ἐγὼ ταύτης, οὔτε ἀλλοτριώσομαι καθάπαξ, οὔτε ὡς μοιχὸς αὐτῇ λάθρα συνέσομαι. τὸ μὲν, γὰρ ἥκιστα εὐσεβές. τὸ δὲ. ἥκιστα νόμιμον. ἀλλὰ βουλήσομαί τε καὶ εὔξομαι συχνά μοι πάνυ καὶ χρηστὰ γενέσθαι παιδία. ἓν δὴ τοῦτο δεῖ τὸν κύριον τῆς χειροτονίας μὴ ἀγνοῆσαι. μαθέτω δὲ αὐτὸ, παρὰ τῶν ἀμφὶ τὸν ἑταῖρον Παῦλον καὶ Διονύσιον. οὓς πρεσβευτὰς ᾑρῆσθαι παρὰ τοῦ δήμου πυνθάνομαι. ἐκεῖνο δὲ οὐδὲν δεῖ μαθεῖν αὐτόν. ἀλλ' ὑπομνησθῆναι. διαλέξομαι δὲ πλείω περὶ αὐτοῦ. καὶ γὰρ ἂν ἅπαντα τἆλλα μικρὰ, πρὸς ἕν τις ἂν τοῦτο θείη. χαλεπὸν ἐστὶν εἰ μὴ καὶ λίαν ἀδύνατον εἰς ψυχὴν τὰ δι' ἐπιστήμης εἰς ἀπόδειξιν ἐλθόντα δόγματα

ἐκαλλωπίσθαι· οἶσθα δ᾽ ὅτι πολλὰ φιλοσοφία τοῖς θρυλλουμένοις τού
τοις ἀντιδιατάττεται δόγμασιν. ἀμέλει τὴν ψυχὴν οὐκ ἀξιώσω ποτὲ
σώματος ὑστερογενῆ νομίζειν. τὸν κόσμον οὐ φήσω καὶ τἆλλα μέ
ρη συνδιαφθείρεσθαι. τὴν καθωμιλημένην ἀνάστασιν ἱερόν τι καὶ
ἀπόρρητον ἥγημαι. καὶ πολλοῦ δέω ταῖς τοῦ πλήθους ὑπολήψε-
σιν ὁμολογῆσαι. νοῦς μὲν οὖν φιλόσοφος ἐπόπτης ὢν, τἀληθοῦς,
συγχωρεῖ τῇ χρείᾳ τοῦ ψεύδεσθαι. ἀνάλογον γάρ ἐστι φῶς πρὸς ἀλή
θειαν καὶ ὄμμα πρὸς δῆμον. ὁ ὀφθαλμὸς εἰς κακὸν ἂν ἀπολαύσει
εν ἀπλήστου φωτός. καὶ τοῖς ὀφθαλμιῶσι τὸ σκότος ὠφελιμώτε
ρον, ταύτῃ καὶ τὸ ψεῦδος ὄφελος εἶναι τίθεμαι δήμῳ καὶ βλαβερὸν τὴν
ἀλήθειαν τοῖς οὐκ ἰσχύουσιν ἐνατενίσαι πρὸς τὴν τῶν ὄντων ἐνάργει
αν. εἰ ταῦτα καὶ οἱ τῆς καθ᾽ ἡμᾶς ἱερωσύνης συγχωροῦσιν ἐμοὶ νόμοι,
δυναίμην ἂν ἱερᾶσθαι. τὰ μὲν οἴκοι φιλοσοφῶν. τὰ δ᾽ ἔξω φιλόμυ
θος εἶμι, διδάσκων. ἀλλ᾽ οὐδὲ μήτι μεταδιδάσκων. μένειν δὲ ἐῶν ἐπὶ
τῆς προλήψεως. εἰ δὲ φασιν οὕτω δεῖν καὶ κινεῖσθαι, καὶ δήμιον εἶναι τὸν
ἱερέα ταῖς δόξαις, οὐκ ἂν φθάνοιμι φανερὸν ἐμαυτὸν ἅπασι κα
θιστάς. δήμῳ γὰρ δὴ καὶ φιλοσοφίᾳ, τί πρὸς ἄλληλα. τὴν μὲν ἀλή
θειαν τῶν θείων, ἀπόρρητον εἶναι δεῖ. τὸ δὲ πλῆθος, ἑτέρας ἕξεως δεῖ
ται. αὖθις δὲ καὶ πολλάκις ἐρῶ μηδεμιᾶς ἀνάγκης παρούσης. οὐ
τὸ ἐλέγχειν σοφὸν, οὐ τὸ ἐλέγχεσθαι. καλούμενος δὲ εἰς ἱερωσύνην, οὐκ ἀ-
ξιῶ προσποιεῖσθαι δόγματα. ταῦτα θεόν. ταῦτα ἀνθρώπους μαρτύρο-
μαι. οἰκεῖον ἀλήθεια θεῷ, ᾧ διὰ πάντων ἀναίτιος εἶναι βούλομαι
ἓν τοῦτο μόνον οὐχ ὑποκρίνομαι. ἐπεὶ δὲ φιλοπαίγμων ὤν, ὅς γε παιδό
θεν αἰτίαν ἔχων ὁπλομανεῖν τε καὶ ἱππομανεῖν πέρα τοῦ δέοντος, ἀ
νιάσομαι μὲν, τί γὰρ καὶ πάθω τὰς φιλτάτας κύνας ἀθήρους ὁρῶν
καὶ τὰ τόξα θριποδέστατα. καρτερήσω δὲ ἂν ἐπιτάττῃ θεός. καὶ μι-
σόφροντις ὤν, ὀδυνήσομαι μὲν, ἀνέξομαι δὲ δικιδίων καὶ πραγμάτων

λέγειν τὸν ἐρήσοντά τινα παύειν εἰς βαρεῖαν ἐκ πιμπλὰς τοῦ θεοῦ. δόγ-
ματα δὲ οὐκ ἐπηλυγάσομαι. οὐδὲ στασιάσει μοι πρὸς τὴν γλῶτταν ἡ γνώ-
μη. οὕτω φρονῶν, οὕτω λέγων, ἀρέσκειν οἶμαι θεῷ. οὐ βούλομαι δὲ κα-
ταλελεῖφθαί τινα περὶ ἐμοῦ λόγον, ὡς ἀγνοηθεὶς ἥρπασα τὴν χειρο-
τονίαν. ἀλλ᾽ ὡς εἰδὼς ὁ θεοφιλέστατος πατὴρ Θεόφιλος καὶ ὡς ἐπιστά-
μενος, σαφές μοι ποιησάτω, οὕτω βουλευσάσθω περὶ ἐμοῦ. ἢ δὲ κατὰ χώραν
ἐάσει μένειν ἐπ᾽ ἐμαυτοῦ φιλοσοφοῦντα, ἢ τὸ μετὰ ταῦτα κρίνειν καὶ
διαγράφειν ἡμᾶς τοῦ χοροῦ τῶν ἱερέων, ἑαυτῷ χώραν οὐχ ὑπολείψει.
πρὸς ταῦτα λῆρός ἐστιν ἅπασα συνωμη. τὸ δὲ ἀληθὲς, οὐδὲν οἶδ᾽ ὅτι τῷ θεῷ
προσφιλέστατον, καὶ τὴν ἱερὰν σοῦ κεφαλήν. καὶ ἔτι πρὸ ταύτης νὴ τὸν
ἔφορον ἀληθείας θεόν, ἄχθομαι μὲν, πῶς δὲ οὐ μέλλω δεήσειν ὥσπερ εἰς
βίον ἀντὶ βίου μετάστασιν, ἄρξεσθαι. εἰ δὲ τοῦτο φανερὸν γενόμενον, ἅπερ οὐκ ἀξιῶ λαν-
θάνειν, ἐγκρίνοιεν ἡμᾶς ἱερεῦσιν, ὥστε ὁ δέδωκεν ὁ θεὸς, ὑποδύσομαι
τὴν ἀνάγκην. καὶ ὡς θεῖον σύνθημα καταδέξομαι. λογίζομαι δὲ ὅτι καὶ
βασιλέως ἂν ἐπιτάξαντος. καὶ κακοδαίμονός τινος αὐγουσταλίου, δίκην
ἂν ἔδωκα μὴ πειθόμενος. τῷ θεῷ δὲ ἐθελοντὴν δεῖ πείθεσθαι. εἰ δὲ μὴ
προσίεταί με λειτουργὸν ὁ θεὸς, καὶ ἐκ προοιμίων δεῖ τὸ θειότατον
ἀγαπᾶν τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ μὴ διὰ τῶν ἐναντιωτάτων, ὃ κοινόν ἐστι τὸ
ψεῦδος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ παραδύεσθαι. γνῶναι δὴ τοῦτο τοὺς σχολαστικοὺς,
εἰδέναι ταῦτα, καὶ πρὸς ἐκεῖνον ἐξαγγεῖλαι. Τῷ αὐτῷ.

η Ῥώμην τὸ μειράκιον ὑπὲρ τοῦ σιλφίου πρότερον ἀπὸ Γεωργίου
σοι γέγονεν, ὃ δῶρον λαβὼν, ἔθε με εἴδει κἀμοί. καὶ δῆτα μαθὼν ὡς
τὸ σπουδαζόμενον ὑπὸ σοῦ κηπίον, πρὸς ἅπασι καὶ τοῦτον ἐκόμισε
τὸν καρπὸν, ἥσθην δὲ πολλῷ τῶν, τε κάλλει τοῦ λαχάνου. καὶ τῇ φήμῃ
τοῦ τόπου. ὄναιο τοῦ παμφόρου χωρίου. καὶ μήτε σὺ κώμοις ἐπαιν-
τλῶν ταῖς φιλτάταις πρασιαῖς, μήτε ἐκεῖναι τε πρὸς τὰς ὥρ-

ρας

λίας ἀπαγορεύσειαν, ἵν' ἔχοις αὐτὸς τε χρῆσθαι, καὶ ἡμῖν διαπέμπειν ὅσα φέρουσιν ὧραι.

Τῷ αὐτῷ.

ἡ δὺς εἶ, λέγων ἡμᾶς, ὅπλα κατασκευάζεσθαι, τῶν πολεμίων μὲν ἐπεχόντων καὶ λείαν ἅπαντα ποιουμένων, καὶ ἀποσφαττόντων ὁσημέραι δήμους ἀθρόους, στρατιωτῶν δὲ οὐκ ὄντων, ὥστε καὶ φαίνεσθαι. εἶτα λέξεις ὡς οὐκ ἐξὸν ἰδιώταις ἀνθρώποις ὁπλοφορεῖν, ἀποθνήσκειν δὲ ἐξόν, εἴπερ καὶ ἡ πολιτεία χαλεπαίνει τῷ περιγενομένῳ σώζεσθαι; ἀλλ' εἰ μηδὲν ἄλλο κερδανῶ, τὸ γοῦν τοὺς νόμους γενέσθαι κυρίους ἀντὶ τούτων τῶν ἀλαστόρων. καὶ πόσου δοκεῖς τοῦτο τιμῶμαι, πάλιν εἰρήνην ἰδεῖν. καὶ βῆμα κεκοσμημένον. καὶ κήρυκα σιγὴν ἐπιτάττοντα. αὐτίκα τεθναίην, τὸ πρῶτον σχῆμα τῆς πατρίδος ἀπολαβούσης.

Τῷ αὐτῷ.

ἐ Μοὶ λόγχαι μὲν ἤδη γεγόνασι τριακόσιαι. καὶ κοπίδες τοσαῦται. ξίφη δὲ ἀμφήκη καὶ πρότερον ἦν, οὐ πλείω τῶν δέκα. παρ' ἡμῖν δὲ οὐ χαλκεύεται τὰ πάνυ προμήκη ταῦτα σιδήρια. ἀλλ' οἴομαι τὰς κοπίδας ἐρρωμενέστερον ἐμβάλλειν τοῖς τῶν ἀντιτεταγμένων σώμασι. τούτοις οὖν χρησόμεθα. εἰ χρηστέον ᾖ, καὶ κορύνας ἕξομεν. ἀγαθοὶ δὲ οἱ κότινοι παρ' ἡμῖν. ἐνίοις δὲ ἡμῶν εἰσὶ καὶ πελέκεις ἑτερόστομοι παρὰ τὴν ζώνην ἑκάστῳ. οἷς τὰς ἀσπίδας αὐτῶν ἀλοήσαντες, ἐν ἴσῳ στησόμεθα αὐτοῖς οἱ μηδὲν ἔχοντες ὅπλων πρόβλημα. ὁ δ' ἀγών, ὡς εἰκάσαι, τῆς ὑστεραίας. τοῖς γὰρ σκοποῖς ἡμῶν προσέτυχόντες ἔνιοι τῶν πολεμίων, καὶ διώξαντες ἀνὰ κράτος, ὡς ἔγνωσαν κρείττους ὄντας ἢ ἁλῶναι, ἐκέλευσαν ἀγγέλλειν ἡμῖν ἀπαγγεῖλαι, εἰ μηκέτι δεήσει πλανᾶσθαι ζητοῦντας ἀνθρώπους ἐν δυομένους ἠπείρου

πολίτῃ· μένειν παρ' ἔφασαν, καὶ ἐθέλειν μαθεῖν οὕτινος ὄντος, ἡμερῶν τοσούτων ὁδὸν ἀποσπάσαι τῆς χώρας ἐτολμήσαμεν. ἐφῶ συμμίξαι πολεμιστοῖς ἀνδράσι, βίον ζῶσι νομαδικὸν κατὰ τὰ εἰς πολιτείαν οὕτω καταστησαμένοις, ὥσπερ ἡμεῖς τὰ ἐπὶ τῆς στρατείας. ὡς οὖν ἄγγελον σὺν θεῷ τοὺς πολεμίους νικήσων, ἀλλὰ μέντοι δὴ πάλιν νικήσων, μηδὲν γὰρ ἀπαίσιον φθεγξαίμην, ἐπισκήπτω σοι τῶν παιδίων ἐπιμεληθῆναι· προσήκει δὲ ὄντι θείῳ, εἰς αὐτὰ ἀπομνημονεῦσαι τὴν χάριν.

Τῷ αὐτῷ.

Υἱῷ ὄνος, οὐχ ἡμίονος, οὐχ ἵππος ἐστί μοι, ἁπάντων ἀφειμένων εἰς πόαν, οἷς χρησάμενος ἂν, ἦλθον εἰς σὲ τὴν φίλην τήν μοι κεφαλήν. βαδίζειν δὲ πάνυ μὲν ἐβουλόμην, καὶ τυχὸν ἐδυνάμην. οὐ μὴν ἔφασαν οἱ προσήκοντες δεῖν, ἵνα μὴ διατριβὴ τοῖς ἀπαντῶσι γενοίμεθα. τούτους γὰρ οἵτινες ἂν ὦσιν οὕτω πάνυ σοφοὺς ἥγηνται, καὶ τοσοῦτον νοῦν ἔχειν, ὡς ἕκαστον αὐτῶν ἄμεινον ἐμοῦ σκέψασθαι περὶ τῶν πρεπόντων ἐμοί. τοσούτων ἡμᾶς ἐξαρτῶσι κελευστῶν, οἱ πρὸς δόξαν τὴν ἔξω ζῆν ἀναγκάζοντες. περιεγένοντο δὲ οὐ νουθετοῦντες. ἀλλὰ τὸν βιαιότερον τρόπον, ἐπειδὴ προσῆειν οὐκ ἐπιτρέποντες. ἀλλ' ἀντιλαμβανόμενοι τοῦ τριβωνίου. τί οὖν ὑπόλοιπον, ἢ τὴν ἐπιστολὴν ἀντ' ἐμοῦ στεῖλαι πρὸς σέ. δι' ἧς ἀσπάζομαί τε σε. καὶ πυνθάνομαί τινα τὰ ἀπὸ τῆς Πτολεμαΐδος ἀγώνισμα, λόγους καινοὺς οὓς εἰκὸς σε κομίζειν ἀπὸ τοῦ στρατηγίου. καὶ μάλιστα τί τὸ θρυλλούμενον ἀπόρρητον ἀπὸ τῆς ἑσπέρας. οἶδα γὰρ ὅτι πάνυ μοι διαφέρει γενόμενον οὕτως ἢ μὴ γενόμενον. εἰ μὲν οὖν ἕνεκα σοι σαφῶς ἔχουσαν ἐπιστολὴν, ἐκπέμψεις, ἔξω κατὰ χώραν. εἰ δὲ μή, καὶ σὺ μέμψῃ περὶ τοῦ δρόμου.

τῷ

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰλᾶς ὁ χρυσοβοσκὸς ὃν οὐκ εἰκὸς ὑπὸ πολλῶν ἀγνοεῖσθαι
χ διὰ τὴν ἐκ τῆς τέχνης λαμπρότητα, καὶ γὰρ ἡ μῖμος
Ἀνδρομάχη, διὰ τοῦτον γέγονε Φάλαγγος, ἣ τὸ κάλλι-
στον τῶν γυναικῶν ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις ἀνθήσασα, οὗτος ἐννεά-
σας, τοῖς οὕτω καλοῖς ἐπιτηδεύμασι, πρέπον ᾠήθη τοῖς πρεσβε-
βιωμένοις αὐτῷ γηρῶν, στρατιωτικαῖς ἐλλαμπρύνεσθαι τάξεσιν·
ἄναρχος οὖν ἧκε παρὰ βασιλέως στρατηγεῖν δεξάμενος τῶν γενναιο-
τάτων Μαρκομανῶν· οὓς εἰκὸς ἡμῖν ἐστι καὶ πρότερον ἀγαθοὺς στρα-
τιώτας ὄντας, νῦν ἐπιτυχόντας καὶ πρέποντος στρατηγοῦ, μέγα τι
καὶ γενναῖον ἔργον ἐπιδείξασθαι· ἔλεγε γοῦν Σιλβανῷ συγγενόμενος,
οἶσθα τὸν ἐκ τρόπων τὸν ἰατρόν· ὁ δὲ Σιλβανὸς ἀπήγγελλε πρὸς ἡμᾶς ἐν οἷς
ἀπολείπει τὸ θεῖον στρατόπεδον. τὰ μὲν οὖν ἄλλα τί ἂν δέησοι πρὸς
σὲ γράφειν, ὧν ἐγὼ περιεργότερον ἐρασάμην. ἐφ' οἷς γὰρ αὐτὸς ἀκούσας
ἥσθην ὑπερφυῶς, σέ τε δι' αὐτῶν εὐφρᾶναι βούλομαι, τά δέ ἐστιν·
ὁ θαυμαστὸς Ἰωάννης, μικρὸν εἰπεῖν, ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐστιν, ἐπιδεδωκὸς
διὰ τύχης ἐν τοῖς ἐκείνου πράγμασιν, ὅσον ἐπιδόσεως χωρεῖ, καί τινα
καθ' ἑαυτὴν ὑπερβολὴν ἐξευρούσης. αὐτῷ τι γὰρ ἀνεῖται τὰ βασι-
λέως ὦτα. καὶ πρὸ τούτων ἡ γνώμη χρῆσθαι πρὸς ὅ, τι δέοιτο. καὶ ὅ-
σα Ἀντίοχος δύναται, δύναται τοῦτο· δύναται δὲ Ἀντίοχος ὅσα βούλεται.
Ἀντιόχοι ἡγούμενη τὸν ἀπὸ στρατιᾶς τὸν ἱερὸν ἀνθρώπειον· τὸ βέλτιστον μὲν
τοῖς τρόποις, εὐχερέστατοι δὲ τὴν ὄψιν· ἀλλ' ἕτερος ἦν ὁ νεανίσκος
ὁ Πρόκοιλος. Ὁ γὰρ ἐσθὴς τῶν Περσῶν παραδυναστεύσας τε καὶ ἐπιδυναστεύ-
σας· τοῦτον δὲ ἐκείνου μέχρι νῦν ἡ τύχη μέγαν ποιεῖ· τούτων οὕτως
ἐχόντων, εἰκός ἐστι κορωνὰς ἐνιαυτοὺς ἄρξαι παρ' ἡμῖν τὸν δικαιό-
τατον ἀρχόντων. τὸ μὲν, ὄντα συγγενῆ· τὸ δέ, οἰκεῖον γενόμενον.

Τοῦ αὐτοῦ.

π Υθάνη περὶ Διοσκορείου πόσους ἀπαιτεῖς ἔλλεῖ στίχους ἑκάστης ἡμέρας; πεντήκοντα. τούτους ἀποδίδωσιν, οὐ προσπταίων. οὐδὲ ἀπολογῶν. οὐκ ἐφιστάμενος ἐφ᾽ ὧν τὴν ἀνάμνησιν ἀθροῖσαι σὺν χρόνῳ. ἀλλ᾽ ἐπειδὰν ἄρξηται λέγειν, κατατείνει συνεχῶς. καὶ ἥσιω περὶ τέλος ἐστὶ τῆς ἀπαγγελίας.

Τρωΐλῳ.

ὅ Υτι ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἄνθρωποι φιλοῦσι καὶ ἐπαινοῦσιν, οὔτε μία δύναμις τῆς ψυχῆς ἐπ᾽ ἄμφω τέτακται ταῦτα. ἀλλὰ τῷ παθητικῷ μὲν οἰκειούμεθα καὶ ἀλλοτριούμεθα. τῷ δ᾽ ἐκείνων δυναμένῳ καὶ λόγον ἔχοντι τῆς ψυχῆς, ἐπαινοῦμεν τε καὶ μεμφόμεθα.

Τῷ ἀδελφῷ.

ἐ Ιτα τοὺς μὲν κακοδαίμονας τούτους ὁρῶμεν ἀποθνήσκειν ἐθέλοντας ὑπὲρ τῶν ἀλλοτρίων, ἅττα αὖ λείαν περιποιήσωνται, τοῦ μηκέτι προΐεσθαι τοῖς κυρίοις αὐτά, ἡμεῖς δ᾽ ὑπὲρ χώρας. ὑπὲρ ἱερῶν. ὑπὲρ νόμων. ὑπὲρ κτημάτων, οἷς ἡμᾶς ὁ χρόνος συνηθεστέρους ἐποίησεν, οὐκ ἀφειδήσομεν ἑαυτῶν. ἀλλὰ περιεξόμεθα τῶν ψυχῶν; οὐκ ἄρα δόξομεν ἄνδρες εἶναι. ἐμοὶ μὲν οὖν ἰτητέον ἐστὶν ἐπ᾽ αὐτοὺς ὡς ἔχω, καὶ πεῖραν ληπτέον τῶν πάντα τούτων τολμώντων, οἵτινες ὄντες ἀξιοῦσι ῥωμαίων καταγελᾶν, ἐχόντων ὅ πως ποτὲ ἔχουσιν. ἀλλ᾽ ἡ κάμηλος γάρ τοί φασι καὶ ψωριῶσα πολλῶν ὄνων ἀνατίθεται φορτία. ἀλλὰ μὴν καὶ ἀποθνήσκοντας, ὡς ἐπίπαν ἐν τοῖς τοιούτοις ὁρῶ, τοὺς περὶ πλείστου ποιουμένους τὸ ζῆν καὶ ζῶντας ὅσοι τὸ ζῆν ἀπεσνώκεσαν. τούτων ἔσομαι. μαχέσομαι γὰρ ὡς ἀποθανούμενος. καὶ εὖ οἶδ᾽ ὅτι περιέσομαι. λάκων γὰρ ἄνωθεν εἰμὶ καὶ οἶδα τὴν πρὸς λεωνίδαν ἐπιστολὴν τῶν τελῶν. μαχέσθων ὡς τεθναξόμενοι, καὶ οὐ τεθνάξονται.

τῷ

ε Ιτα θαυμάζεις τοὺς αὐχμώδεις φυκιοῦντας οἴκων, εἰ ῥιγοῖς καὶ τὸ αἷμα διεπονήρευσας; τοὐναντίον μὲν τοι θαυμάζειν ἐχρῆν, εἴ σοι τὸ σῶμα περιῆν ὑπὸ τῆς αὐτόθι φλογός. ἀλλ᾽ ἔστι σοι παρ᾽ ἡμᾶς ἐλθόντι σὺν τῷ θεῷ, ῥᾷον γενέσθαι. ἀπαλλαγείη τῇ μὲν ἀέρος, διεφθορότος ἐκ τῆς ἑλώδους ἀλμίδος, ἀπαλλαγείη τῇ δὲ ὕδατος ἀλυκοῦ καὶ χλιαροῦ καὶ τὸ ὅλον ἑστῶτος. ὃ πάντῃ εἰπεῖν καὶ νεκροῦ. τί δὲ καὶ καλὸν ἐπὶ τὴν ψάμμον τὴν αἰγιαλῖτιν ἀναπεσεῖν, ἣν μόνην ἔχετε διατριβήν. ποῦ γὰρ δὴ καὶ τραπήσεσθε. ἐνταυθοῖ δὲ, οἷον μὲν ἔστιν ὑπελθεῖν δένδρου σκιὰν, κἂν δυσαρεστήσῃς, ἔστιν ἀμεῖψαι δένδρον ἐκ δένδρου. καὶ ὅλον ἄλσος ἐξ ἄλσους. οἷον δὲ τὸ διαβῆναι παραῤῥέον ὑδάτιον· ὡς ἡδὺ δὲ ὁ ζέφυρος ὑποκινῶν ἠρέμα τοὺς κλάδους. ποικίλαι δὲ τῶν ὀρνίθων ᾠδαί. τῶν ἀνθέων χροιαί. οἱ λειμῶνος θάμνοι. τὰ μὲν, γεωργίας ἔργα. τὰ δὲ, φύσεως δῶρα. πάντα εὐώδη. τῆς ὑγιαινούσης χυμοί· τὸ δὲ τῶν νυμφῶν ἄντρον, οὐκ ἐπαινέσομαι. Θεοκρίτου γὰρ δεῖ. ἔστι δέ τι καὶ παρὰ ταῦτα.

Θεοδώρῳ ἰατρῷ.

α Γαθὸν ἀναγκαῖον ἡ ὀλιγοσιτία. ἣν ἕτερος μὲν αὐτῆς ἂν σκώψειε. σοὶ δὲ οὐ θέμις ἑταίρῳ τῷ αὐχοῦντι, ὃς ἀφορίζων τὴν ἔνδειαν, ἔφη ὑγιείας εἶναι μητέρα.

Αὐξεντίῳ.

ι Ιστορὸς ἢ εἰς κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης, Ὅμηρος ἀποδιοπομπεῖται τὰ ἐκ φιλονεικίας κακά. φιλοσοφία δὲ, οὐδὲ τὴν ἀρχὴν αὐτῆς δίδωσι πάροδον εἰς ψυχήν. ἀλλ᾽ ἡμεῖς ἀσθενέστεροι μὲν, ἢ ὥστε φιλοσοφεῖν. τό γε ἐμὸν μέρος. οὐ μὴν ἀξιοῦμεν παντάπασι φαυλότερον ἔχειν ἀνθρώπων στρατιωτῶν. ἐφ᾽ οἷς ἡ ποίησις ἥγοιτ᾽. πάλιν οὖν Ὁμήρῳ χρηστέον. ὅσπερ φησὶν Ἀρχ. οὐ γὰρ

γένοιτο φιλονεώτερος. μάλιστα μὲν οὖν μὴ γένοιτο μηδ'. εἰ δὲ γένοιτο, ὁ νεώτερος αὐτῆς ἀρχέτω. τοιοῦτον γάρ τι νοεῖται τῷ ποσειδῶνι τὸ παραχωρεῖν τοῦ προκατάρξασθαι τῶν νεωτέρων θεῶν. τὴν δὲ πρεσβυτέρου, ἡγεμόνα δεῖ τῶν καλλίστων εἶναι. κάλλιστον ἡ ὁμόνοια. ἐγὼ δὲ ὡς οὐ σοῦ πρεσβύτερος μόνον, ἀλλὰ καὶ ἤδη πρεσβύτης, χρῶ δῆλον ὁ Φερεκύδης φησίν. οὐκοῦν τὰ τῆς ἀπολογίας εἰς ἐμὲ περιίσταται. εἰ δὲ καὶ τὸν πρότερον ἁμαρτάνοντα δεῖ πρότερον ἐνδοῦναι, σὺ δὲ ἐμὲ βούλει τοῦτον εἶναι, συγχωρῶ σιγᾶν καὶ τοῦτο. δεῖ γὰρ ἀντιποιηθέντα σοῦ πρότερον, εὐθὺς ἐθελήσαντί σοι χαρίσασθαι.

Ἡλιοδώρῳ.

η Φήμη λέγει δύνασθαί σε πολλὰ παρὰ τῷ νῦν ἔχοντι τὴν αἰγυπτίων ἀρχήν. καὶ ἀληθῆ λέγει. δικαιότατος γὰρ εἶ, καλῶς τῷ δύνασθαι χρώμενος. ὅπως οὖν ὄναιο τῆς σῆς φύσεως καὶ δυνάμεως, ὑπὲρ ὧν ὁ ἐμὸς εὐσέβιος δεῖται, λέγοντος ἄκουσον· ἵνα εἰδῇς ὅτι καὶ ῥήτορα συνεστήσαμεν.

Τρωΐλῳ.

ε Ι τὸν ἥρωα Μαξιμῖνον οἶσθα, διέτριψε γὰρ χρόνον ὑπέσυχνον ἐπὶ στρατοπέδου, πάντως γὰρ ὅτι χρηστὸς ἦν, οἶσθα. τούτου παῖς, ἐμὸς ἐξανέψιος, ὃς ἐπιδώσει σοι τὴν ἐπιστολήν. ὃν ἕτερος μέν τις ἴσως καὶ διὰ τὴν τύχην τιμήσει. τῶν γὰρ ἀρξάντων ἐστὶν οὐκ ἀφιλότιμον ἀρχήν. ὁ δὲ φιλόσοφος Τρωΐλος ἴαυδον ὄψεται τοῦ νεανίου. κἀκεῖθεν αὐτὸν ἐπαινέσει. δῆλον δὲ ὅτι καὶ συνδιοίσεις τὰ παρόντα αὐτῷ. στρατεύεται γὰρ ὑπὸ τὸν δεῖνα τῶν καινῶς ἐπιφοίτων τῇ κυρήνῃ, εἰ μὴ σὺ γνώσεται ἀληθῶς. ὅτι γὰρ ἀνθέμιον ἤ τινα τῶν ὁμοτίμων αὐτῷ πείσεις ὑπὲρ ὑμῶν τε καὶ τἀληθοῦς φθέγξασθαι, τοῦτο σὸν ἔσται πάντως. καὶ σὺ αἰτίαν ἕξεις τοῦ γενομένου. δι' ἑνὸς οὖν ἀνδρός τι καὶ πράγματος, δέομαι προθυμηθῆ-

τι τῶν

τι τῶν παμπονήρων τούτων ἡμᾶς ἀπαλλάξαι θηρίων. τὸ γὰρ οὕτω χαθῆναι τὴν πεῖραν τοῖς φθάσασι, πολλοὺς ὁμοίους αὐτοῖς γενέσθαι προτρέψεται.

Τρύφωνι.

ε Ἰς Διογένην ὅτι ἂν ποιήσῃς, ὧν σοι φύσις ἐστὶν ἐργάζεσθαι, οὐδὲν καινὸν ἔσῃ πεποιηκώς. ἀλλ' ἐποικοδομῶν τοῖς σαυτοῦ. Κυρηναῖος γάρ ἐστι τῶν δι' ὑμᾶς ἔτι πόλεως. δεῖ δὲ οὐ μόνον ἀθρόους ἀλλὰ καὶ καθένα εὐεργετεῖν. τίνα δέ ἐστιν ἐν οἷς φίλων δεήσεται Διογένης, οὐκ ἐμοῦ γράφοντος ἀναγνώσεσθε, ἀλλ' αὐτοῦ λέγοντος ἀκούσεσθε. οὐδὲν γὰρ ἂν γένοιτο τοῦ παθόντος ἐμπειρικώτερον. Μαρκιανὸν τὸν φιλόσοφον τὸν ἄρξαντα Παφλαγόνων, πρόσειπε παρ' ἐμοῦ. καὶ ὅτι δύναται, στοχάζομαι δὲ ὅτι δύναται, κωλυσάτω συγγενῆ μου σφόδρα αὐτοῦ ἀνεψιόν, ἔργον γενέσθαι συκοφαντῶν ἐν [illegible]τῶν, καὶ τῶν ἀλαστόρων τῆς χώρας, ὃν σοι μετὰ τῆς ἐπιστολῆς, ἣν ἐγχειρίζω. δι' ὃν ὄντες ἀδελφοὶ δύο, τρεῖς ἀριθμούμεθα.

Τῷ ἀδελφῷ.

ο Ἰ Ἀσκληπιάδαι τοῖς δυσεμέτοις, ὕδατος χλιαροῦ διδόασιν ἀπορροφεῖν. ἵνα τούτῳ συνεπισπάσωνται, καὶ τὸ προσαποκείμενον. βούλομαι δή σοι κἀγὼ φήμας καινὰς ἕναγχος ἐκ τῆς ἠπείρου διακομισθείσας ἀπαγγεῖλαι, ἵνα μοι πολλαπλασίους αὐτὰς ἀποδῷς, προσθεὶς ἔτι πλέον εἰδὼς τυγχάνεις.

Ἀθανασίῳ τῷ ὑδρομύστῃ.

ο Δυσσεὺς ἔπειθε τὸν Πολύφημον διαφεῖναι αὐτὸν ἐκ τοῦ σπηλαίου. γόης γάρ εἰμι, κἂν εἰς καιρὸν ἄν σοι παρείην, οὐκ εὐτυχοῦντι τὰ εἰς τὸν θαλάττιον ἔρωτα. ἀλλ' ἐγώ γε καὶ ἐπῳδὰς οἶδα. καὶ καταδέσμους

καὶ ἐρωτικὰς κατανάγκας, αἷς οὐκ εἰκὸς ἀντισχεῖν οὐδὲ πρὸς βρα-
χὺ τὴν γαλάτειαν. μόνον ὑπόστηθι σὺ τὴν θύραν ἀνακλινοῦσα. μᾶλ-
λον δὲ τὸν θυρεὸν τοῦτον. ἐμοὶ μὲν γὰρ καὶ ἀκρωτήριον εἶναι φαίνεται.
ἐγὼ δὲ ἐπανήξω σοι θᾶττον ἢ λόγος τὴν παῖδα κατεργασάμενος. τί
λέγω κατεργασάμενος. αὐτὴν ἐκείνην ἀποφανῶ σοι δεῦρο πολ-
λαῖς ἴυγξι γενομένην ἀγώγιμον. καὶ δεήσεταί σου καὶ ἀντιβολήσει. σὺ
δὲ ἀκκιεῖ καὶ κατειρωνεύσῃ. ἀτὰρ μεταξὺ μέντοι καὶ τοιοῦτον ἔθραξε.
μὴ τῶν κωδίων ὁ γράσος ἀηδὴς γένηται κόρῃ τρυφώσῃ. καὶ λουομέ-
νῃ διὰ ἡμέρας πολλάκις. καλὸν οὖν εἰ πάντα διαθετήσαις, ἐκκορή-
σειάς τε καὶ ἐκπλυνεῖς. καὶ ἐνθυμιάσειας τὸ δωμάτιον. ἔτι δὲ κάλ-
λιον εἰ καὶ στεφάνους παρασκευάσαιο, κιττοῦ τε καὶ σμίλακος.
οἷς σαυτόν τε καὶ τὰ παιδικὰ ἀναδήσαιο. ἀλλὰ τί διατρίβεις. καὶ
οὐκ ἐγχειρεῖς ἤδη τῇ θύρᾳ. πρὸς οὖν ταῦτα ὁ Πολύφημος ἀνε-
κάγχασέ τε ὅσον ἠδύνατο μέγιστον, καὶ τὼ χεῖρε ἐκρότησε. καὶ ὁ
μὲν Ὀδυσσεὺς, ᾤετο αὐτὸν ὑπὸ χαρμονῆς οὐκ ἔχειν ὅ τι ἑαυτῷ χρή-
σαιτο, κατελπίσαντα τῶν παιδικῶν πειράσεσθαι. ὁ δὲ, ὑποσιλλ-
ώσας αὐτὸν, ὦ οὗτις ἔφη. δριμύτατον μὲν ἄνθρωπον ἔοικας εἶναι.
καὶ ἐγκατατετριμμένον ἐν πράγμασιν. ἄλλο μέν τοι ποίκιλ-
λε. ἐνθένδε γὰρ οὐκ ἀποδράσεις. ὁ μὲν οὖν Ὀδυσσεὺς, ἠδικεῖ-
το γὰρ ὄντως, ἔμελλεν ἄρα διὰ πανουργίας ὀνήσεσθαι. σὲ δὲ κύ-
κλωπα μὲν ὄντα τῇ τόλμῃ, σώφρονα δὲ τοῖς ἐγχειρήμασι, δίκη
μετῆλθε. καὶ νόμος καθεῖρξεν, ὧν μή ποτε σὺ καταγελάσειας. εἰ
δὲ δεῖ πάντως ὑπερέχειν σε τῶν νόμων, ἀλλὰ μὴ ἔγωγε εἴην ὁ πα-
ραλύων αὐτούς, καὶ τὰς θύρας καταρρηγνὺς τοῦ ἐπὶ τοῖς δεσμώ-
ταις οἰκήματος. καὶ γὰρ εἰ μὲν ἦν ὑπὸ τοῖς ἱερεῦσιν ἡ πολιτεία, τού-
τους αὐτοὺς ἔδει διὰ [illegible] κολαστὰς εἶναι. ὡς ἔστι γε τὸ δημόσιον ξί-

φος

φος οὐχ ἧττον, ἢ τὰ ἐν τοῖς προτεμενίσμασι χέρνιβα. πόλεως καθαρτήριον. οὕτω γὰρ τῶν πρόσθεν ἐπυνθόμεθα κλέα ἀνδρῶν. οὕτως ἐποίουν ἕως ἐδόκει, καλὸν εἶναι τὸν αὐτὸν εὔχεσθαί τε ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἀγαθῶν, καὶ πράττειν ὅπως ἂν παραγένοιτο. καὶ γὰρ αἰγύπτιοι καὶ τὸ ἑβραίων γένος, χρόνον συχνὸν ὑπὸ τῶν ἱερέων ἐβασιλεύθησαν. ἐπεὶ δὲ διῳκίσθησαν οἱ βίοι καὶ ὁ μὲν, ἱερός. ὁ δὲ, ἡγεμονικὸς ἀπεδείχθη, τετάχαται δὲ ἕτεροι μὲν ἐν τοῖς πράγμασιν, ἡμεῖς δὲ ἐν ταῖς εὐχαῖς εἶναι οἷς ὁ νόμος ἀπαγορεύει χεῖρα ὀρέγειν τῇ δίκῃ, ἀποκτιννύμεναι τὸν πονηρότατον, πῶς ἄν τις αὐτοῖς ἐπιτρέψοιεν ἀνδρὶ πανούργῳ χεῖρα ὀρέξαι κατὰ τῆς δίκης. ἀλλ᾽ ἐγὼ, τό γε εἰς ἐμὲ ἧκον ποιῶ. εὔχομαι τὸ οἴκοι γὰρ ἐπὶ τῶν κοινῶν ἱερῶν, ὑπερσχεῖν τῆς ἀδικίας τὴν δίκην. καὶ πονηρίας ἐκκαθαρθῆναι τὴν πόλιν. τοῦτο δὲ ταυτὸν ἐστι τῷ κακὸν κακῶς ἀπολωλέναι καὶ σὲ, καὶ ἄλλον ὅστις σοι παραπλήσιος. ἔστω δή σοι τοῦτο τεκμήριον. τίς ἂν ἐγενόμην ἐξὸν τι ποιεῖν, ὃς ἐπειδὴ οὐκ ἔξεστι καταρῶμαι.

Τῷ ἀδελφῷ.

π Ολλὰ ἀγαθὰ γένοιτο τοῖς ἱερεῦσιν αὐξουμιτῶν, οἳ τῶν στρατιωτῶν καταδεδυκότων ἐν χηραμοῖς ὀρῶν, καὶ ἀξιούντων τὸ αἷμα φρουρεῖν, οἱ δὲ, τὸν ἀγροῖκον λεὼν παρακαλέσαντες ἀπὸ τῶν ἱερῶν αὐτῶν, τὴν εὐθὺ τῶν πολεμίων ἡγήσαντο. καὶ προσευξάμενοι, τρόπαιον ἔστησαν ἐν τῇ μυρσινίτιδι. φάραγξ δὲ αὕτη προμήκης τε καὶ βαθεῖα. καὶ ὕλῃ συνηρεφής. ἀλλ᾽ ὑπὸ τοῦ μηδὲν τοῖς βαρβάροις ὅπλον πολέμιον, ἀπηντηκέναι, καὶ τὰς δυσχωρίας ἐθάρρησαν. ἔμελλεν δέ που καὶ μελαμπύγου τεύξεσθαι φαύστου τοῦ διακόνου τῶν ἱερῶν. οὗτος ἐστιν ὁ πρῶτος ὑποστὰς ὁ πλίτην γυμνός. καὶ παίσας ἐκ χειρὸς λιθοκροτησίαν πληγήν. οὐ

βαλών. ἄλλως τε τὸν πὺξ ἐνθορών. πεσόντα δὲ ἤδη περιδύσας τὰ ὅπλα,
συχνοὺς ἐπ' αὐτῷ κατείργασται. καὶ ὅστις δὲ ἕτερος ἀνὴρ ἀγαθός,
ἔδοξεν ἐν τῷ τότε, φαῦστον αἰτιατέον τῆς γνώμης, τοῖς ἐπαίνοις καὶ οἷς παρὰ
τὸν καιρὸν ἐφθέγγετο. ἐγὼ δὲ καὶ ἅπαντας τοὺς παραγγνομένους
τῷ ἔργῳ, ἥδιστα ἂν στεφανώσαιμι καὶ ἀνακηρύξαιμι. πρῶτοι γὰρ
ἥψαντο καλῶν ἔργων, δεῖξαι τοῖς καταπεπληγμένοις, ὅτι μὴ κο-
ρύβαντές εἰσι· μὴ δὲ τῶν παρὰ τὴν ῥέαν δαιμόνων. ἀλλ' ἄνθρωποι
καὶ τρωτοὶ καὶ θνητοὶ καθάπερ ἡμεῖς. εἰ δὲ καὶ ἡμεῖς ἄνδρες γενοί-
μεθα, ἐν τοῖς τοιούτοις, οὐδὲ τὰ ἀριστεῖα γένοιτο ἂν ἀφιλότι-
μα. τυχὸν δ' ἂν καὶ πρωτεῖα συγχωρηθείημεν, εἰ μὴ λοχήσαντες
ἐν φάραγγι, πεντεκαίδεκα προνομεύοντες εὐτυχήσαιμεν, ἀλλὰ
νομίμῳ πολέμῳ καὶ φαινομέναις παρασκευαῖς πλήθη πρὸς
πλῆθος ἀγωνισαίμεθα.

Τρωΐλῳ.

ε Ἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν ἀΐδαο, Αὐτὰρ ἐγὼ κἀκεῖθι
φίλου μεμνήσομ' ἑταίρου. Ὁμήρῳ μὲν ἐποιήθησαν οἱ στίχοι. ὁ
δὲ νοῦς αὐτῶν, οὐκ οἶδα εἰ Ἀχιλλεῖ περὶ Πατρόκλου μᾶλλον ἄξιον
εἰρῆσθαι, ἢ ἐμοὶ περὶ σοῦ τῆς φιλτάτης τε καὶ εὐεργέτιδος κεφα-
λῆς. ὡς ἐγὼ μάρτυρα ποιοῦμαι θεὸν, ἐν φιλοσοφίᾳ πρεσβεύς,
τῆς ἱερᾶς σου καὶ γλυκείας ψυχῆς ἐπὶ μέσης καρδίας ἄγαλμα
περιφέρω. καὶ ἐμβομβεῖ μου ταῖς ἀκοαῖς ἡ θαυμαστή σου τῶν σο-
φῶν λόγων ἠχώ. τῇ πατρίδι δὲ ἐπιδημήσας ἀπὸ τῆς αἰγύπτου, τὸ
δυοῖν ἐνιαυτῶν ἐπιστολὰς ἅμα αἰεὶ συνεχῶς, πλῆθος ὅσον δακρύ-
ων κατέσπεισα τῶν γραμμάτων. οὐ γὰρ οἷος ἀπέλαυόν σου διὰ τῶν
γεγραμμένων ἡδόμην, ἀλλ' ἠνιώμην ἀναφέρων ἀπὸ τῶν γεγραμ-
μένων τὴν ἔμψυχόν σου συνουσίαν. οἵου φίλου τε ἅμα καὶ πα-
τρὸς

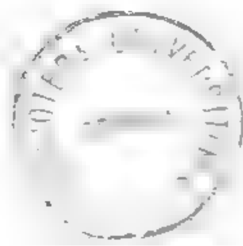
τρὸς ὄντως ζῶντος στεροίμην. δεξαίμην οὖν ἂν βαρυτέρους ἀγῶνας ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἐθελοντὴς, ἵνα μοι γένοιτο πάλιν πρόφασις ἀποδημίας. ἆρά γε ποτὲ ὄψομαι πάτερ ἀληθῶς συνησιώτατε; ἆρά ποτε, τὴν ἱεράν σου κεφαλὴν περιπτύξομαι; ἆρα μεθέξω τοῦ συνεδρίου τοῦ διὰ σὲ μακαρίου; εἰ γὰρ γένοιτό μοι τούτων τυχεῖν ἀποδείξω μηκέτι μῦθον ὄντα τὸν ἐπὶ Αἴσονι τεθέντα λόγον, ὅν φασιν αἱ ποιήσεις δὶς ἀνηβῆσαι νέον ἐκ πρεσβύτου γενόμενον.

Τῇ φιλοσόφῳ.

ε Ι δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν ἀΐδαο, αὐτὰρ ἐγὼ κἀκεῖ τῆς φίλης Ὑπατίας μεμνήσομαι. ἔγωγ' οὖν τοῖς πάθεσι τῆς πατρίδος περιεχόμενος, καὶ δυσχεραίνων αὐτὴν ἐφ' οἷς ὁρῶ καθημέραν ὅπλα πολέμια, καὶ ἀποσφαττομένους ἀνθρώπους ὥσπερ ἱερεῖα, καὶ τὸν ἀέρα διεφθαρμένον ἕλκων ἀπὸ τῆς σήψεως τῶν σωμάτων, καὶ αὐτὸς ἕτερα τοιαῦτα παθεῖν προσδοκῶ. τίς γὰρ εὔελπις, ἐν ᾧ καὶ τὸ περιέχον ἐστὶ κατηφέστατον, κατειλημμένον τῇ σκιᾷ τῶν σαρκοφάγων ὀρνέων. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τούτοις φιλοχωρῶ, τί γὰρ καὶ πάθω Λίβυς ὤν, καὶ ἐνταῦθα γενόμενος, καὶ τῶν πάππων τοὺς τάφους, οὐκ ἀτίμους ὁρῶν, διὰ σέ μοι δοκῶ μόνην ὑπερόψεσθαι τῆς πατρίδος. κἂν λάβωμαι σχολῆς, μεταναστεύσειν.

Τῷ ἀδελφῷ.

Δ Υστυχοῦμεν οἷς δυστυχοῦμεν πονηραῖς ἀλλήλους ἀγγελίαις ἀμείβεσθαι. ἰδοὺ δὲ καὶ Βαστίαν ἐπενείμαντο. καὶ ἀπροσύλεως ἥψαντο. καὶ ἅλως ἐνέπρησαν. καὶ γῆν ἐδῄωσαντο. καὶ γυναῖκας ἐξηνδραποδίσαντο. ἀρρένων δὲ οὐδὲ μία φειδώ. καίτοι πρότερον

εἰώθεισαν ζωγρεῖν τὰ παιδάρια. ἀλλὰ νῦν οἶμαι τὸν ἀριθμὸν ἐλάττους ἴσασιν ὄντες, ἢ ὥστε νέμειν τε τῇ λείᾳ φύλακας συχνούς, καὶ ἀρκεῖν τοῖς λειπομένοις ὡς ἐπὶ πόλεμον εἴ τις ἐπεξίοι. ἡμῶν δὲ οὐδεὶς ἀγανακτεῖ. ἀλλ' οἴκοι καθήμεθα, τὴν συνήθη ἐπικουρίαν τοὺς στρατιώτας προσδεχόμενοι. καὶ τὸ σιτηρέσιον καὶ τὰς ἐν εἰρήνῃ πλεονεξίας διὰ στόματος ἔχομεν, ὡς περὶ τούτοις δικάζεσθαι δέον. ἀλλ' οὐκ ἐκείνους ἀμύνεσθαι. οὐ παυσόμεθα φλυαροῦντες; οὐ σωφρονήσομέν ποτε, καὶ γεωργοὺς βωλοκόπους ἀθροίσαντες, ὁμόσε χωρήσομεν τοῖς ἐχθροῖς, ὑπὲρ παίδων. ὑπὲρ γυναικῶν. ὑπὲρ χώρας, εἰ δὲ βούλει καὶ ὑπὲρ αὐτῶν τῶν στρατιωτῶν; καλὸν γὰρ ἐν εἰρήνῃ λαλεῖσθαι ταῦτα, ὡς ἡμεῖς αὐτοὺς τρέφομέν τε καὶ σώζομεν. ἐγὼ μὲν οὖν μόνον οὐκ ἔποχος ὢν ἵππω, τὴν ἐπιστολὴν ὑπηγόρευσα. καὶ γὰρ λόχους καὶ λοχαγοὺς ἐκ τῶν ἀπορούντων ἐποίησα. ἀθροίζεται δέ μοι καὶ ἐν ἀσυνθήμασι πλῆθος συχνόν. καὶ γὰρ διώσεις ἀπαρτᾶν τῶν τὴν κλεοπάτρας ἀπήγγελλε. ἐλπίζω δὲ ἐπειδὰν πρὸ ὁδοῦ γίνωμαι, καὶ περιαγγελθῇ νεανικῶς τις συστᾶσα περὶ ἐμὲ δύναμις, πολὺ πλείους ἔσεσθαι τοὺς ἀλκίμους. ἥξουσι γὰρ ἅπαντα χόθεν, οἱ βέλτιστοι μέν, ἐφ' ᾧ μετασχεῖν ἔργου καλοῦ. οἱ πονηρότατοι δέ, ἐπὶ τῶν διαρπαγῇ λαφύρων.

Ἀσκληπιοδότῳ.

Οἴμοι· τί δὲ οἱ μὴ θνητοί τοι πεπόνθαμεν. ὁ τρίτος γε καὶ λοιπὸς οἴχεται τῶν υἱέων. ἀλλὰ τό γε δόγμα τὸ περὶ τοῦ μηδὲν εἶναι τῶν οὐκ ἐφ' ἡμῖν ἀγαθὸν ἢ καλόν, ἔτι παρ' ἐμοὶ σώζεται. μᾶλλον δ' πάλαι μὲν ἦν μάθημα. νῦν δὲ γέγονε δόγμα ψυχῆς ἐγγεγυμνασμένης τοῖς περιστάσεσιν. ἔοικε δὲ ἄρα χαλεπωτέραν μοι γενέσθαι τοῦ πάθους τὴν προσβολήν. καὶ διὰ τοῦτο ὁ δαίμων ὃ μέλλει βλάπτειν τὰ μάλα,

τόλμα, πρὸ θῶκον ὀνομήσειν, μὴ δὲ σὲ τὴν φίλην μοι παρεῖναι κεφαλήν. ἀλλ᾽ ἔλθοις ποτὲ θαυμάσιε τριπόθητε τῶν φίλων ἀδελφῶν τοιτε· μάρτυς εἰμὶ τῷ θαυμαστῷ Μενελάῳ τῆς περὶ σὲ διαθέσεως· διὰ τοῦτο πολλάκις ἀδεῶς συνδιημερεύσας, ὅτι σε δι᾽ εὐφήμου μνήμης ἐτίθετο. καὶ πολλὰ τῇ ψυχῇ προσκεκοφώς, καὶ τοῖς ἐπιτρόποις, οὐδὲ ἀπάγξειεν αὐτὸν εὐθὺ ἐγχειρῶν περὶ τὸν μέγαν Ἀσκληπιόδοτον, εὐγνώμων ἦν καὶ εὐχαριστῶν, ὡς ἐπὶ μεγίστοις εὐεργέτῃ διατετέλεκεν. ἵν᾽ ἔχωμεν ὕδωρ ψυχρόν, ὑδρίαν ἢ πίθον ἐκ μαρμάρου ζητῶ. ὅσῳ μείζων τοσούτῳ κάλλιον. κείσεται δὲ ἐν Ἀσκληπιῷ τῷ ποτάμῳ παρ᾽ αὐτῷ χαρακτίζω τὸ ἀσκητήριον. καὶ ἅπαντα σκεύη προσπορίζομαι. σὺν θεῷ δὲ εἴσω ἐπιβαλλόμενος.

Τῷ ἀδελφῷ.

α' Σπάδια. φρῦνον. ὄφιν. καὶ Λαοδικέας περίφοιτε. καὶ κυναλυσσητῆρα καὶ πάλιν Λαοδικέας. ἀλλὰ μετὰ τὸν ἡμερώτατον τῶν φιλοσοφωτάτων Πεντάδιον τὰς πινακίδας ἃς ἡ πολιτεία σύνθημα ποιεῖται τῆς αἰγυπτίας ἀρχῆς, εὐθάλιος ὁ Λαοδικεὺς ἔχει λαβών. οἶσθα τὸν νεανίσκον, ὡς εἰκάζειν ἔξεστιν ὑπὸ τοῖς αὐτοῖς ἡμῖν χρόνους ἐπὶ στρατοπέδου διαγαγόντα. καὶ γὰρ οὐκ εἶα λανθάνειν αὐτὸν οὔτε ὁ τρόπος, οὔτε τὸ ἐπώνυμον. βαλλάντιά τινα ἤκεσες οὐ προβέβηκε τῆς σεμνῆς ταύτης προσηγορίας κληρονομήσοντα, ἀλλ᾽ αὐτὸν περιποιησάμενον, ἐπειδὴ γὰρ οἶμαι Λυδίας ἄρχων ἀποδειχθείς, ὑπὸ τοὺς Ῥουφίνου καιρούς, ἦγε καὶ ἔφερε τὰ Λυδῶν, νεμεσᾷ Ῥουφῖνος. καὶ μέτεισι ζημίᾳ χρυσοῦ, λιτρῶν πεντεκαίδεκα. τάττει δὲ στρατιώτας ἐκ τῶν ὑπηρετῶν τοὺς φέροντας ἀνδροτάτους καὶ εὐνουστάτους. ἐφ᾽ ᾧ σὺν βίᾳ πράξαντας τὸ χρυσίον, ἀνακομίσαι πιστῶς, εἰς τὴν σαπάτιζαν τὴν αὐτοῦ πίστιν πρὸς ταῦτα

ὁ σίσυφος ἀγαθὰ μὴ λίαν ἀπειρόκαλος ὢν βεβοημένα ἐπιδείκνυσθαι μέν. πέπυσαι πάντως τὴν συνωρίδα τῶν βαλαντίων. ἃ τῶν ἴσων εὐμήλου πολὺ μᾶλλον ἀλλήλοις ἐοικότα κατασκευάσας, τῷ μὲν, ἐνέθηκεν ὀβολοὺς ἐκ χαλκοῦ. τῷ δὲ στατῆρας χρυσίου. καὶ τοῦτο μὲν δείξας, ἐκεῖνο δὲ κρύψας, ὡς ἀπηριθμήσαν, ὡς ἐζυγοστάτησαν, ὡς κατεσημαίνοντο τῇ δημοσίᾳ σφραγῖδι τὸ χρυσίον, λανθάνει θάτερον ἀντιθείς. καὶ πέμψας ἀντὶ τῶν στατήρων τοὺς ὀβολούς. οἱ δὲ ὡμολογήκεσαν ἐν δημοσίοις γράμμασιν ἔχειν καὶ διακομίζειν τὸ χρυσίον. κἀκ τούτου Δάφνις παρὰ τοῖς μέσοις πρῶτος ἐγένετο. τοῦτο τὸν εὐθάλιον ἐπὶ μέγα τύχης ἐξῆρεν. οὐδενὶ γὰρ ἐπέτρεψεν ὅλως ὑπὲρ τῆς πολιτείας ἀγανακτῆσαι. ἀλλ' ὡς ἄνδρα παρὰ τοῖς πᾶσι τεθαυμασμένον, ἰδεῖν ἐπεθύμησαν. καὶ ἧκε μετάπεμπτος ὥσπερ εὐεργέτης ῥωμαίων. ὀχήματι δημοσίῳ πομπεύων διὰ τῆς πόλεως. κἀγὼ τὸ ἀνθρώπιον οἶδα τῶν συνεδρευόντων ἐν τῷ προτεμενίσματι τοῦ βουλευτηρίου λαλίστερον. οὗτος ὅσον οὐδέπω παραλύσει τῆς ἀρχῆς τὸν ἑταῖρον πεντάδιον.

Πρὸς ἐπίσκοπον ἐξωσθέντα τῆς ἐπισκοπῆς μὴ βουληθέντα συνθέσθαι τῷ ἀρείου δόγματι.

ἀ Γέλαβες ὅπερ ἦς. οὐκ ἀπέβαλες. οὐ γὰρ ὅταν τις τοῦ τῆς ἀσεβείας χωρισθῇ κατὰ λόγον, τότε καὶ τῆς εὐσεβείας ἀπεστέρηται θρόνων. αἰγύπτου δὲ περιέπτυσον τὴν ἀλλοτρίωσιν. καὶ νόμιζε πρὸς σὲ τὸν προφήτην μεγαλοφώνως κεκραγέναι, τί σοι καὶ τῇ γῇ αἰγύπτου, τοῦ πιεῖν ὕδωρ γεῶν. τὸ γὰρ ἔθνος, θεομάχον ἀρχαῖον. καὶ πᾶσιν ἁγίοις πολέμιον. Πυλαιμένει.

π Λάτωνι Σωκράτης ἐπῄνει, προσιὼν μὲν ὀψέ ποτε πρὸς τὰ παιδικά. ἀξιῶν δὲ αὐτὸ μὴ θαυμάζειν, εἰ ὥσπερ φησὶ μόλις ἤρξάμην, οὕτω καὶ μόλις παύσομαι. ἐγὼ δὲ μοιδηκῶ ταυτὸ πεπον-

θεῖναι, πάθος πρὸς σὲ, καὶ τὴν αὐτὴν δίκαιος εἶναι παραιτεῖσθαι συγγνώμην, ἐνιαυτὸν ὅλον, οὐκ ἄξιον οὐδὲ ἀληθὲς εἰπεῖν, ἐπισχὼν, ἀλλὰ μαι τὴν στείλας ἐπιστολὰς τὰς πάλιν αὐτὰς εἰς τὰς ἐμὰς χεῖρας ἀνακομισθῆναι, νῦν ἀθρόας ἐκπέμπω. ἃς οὐ μόνον ὥσπερ φόρων ἐλλείμματα ἀποδιδοὺς μαλακηγορῶ, ἀλλὰ καὶ προσενεγκεῖν σοι βούλομαι. καίτοι νὴ τὸν φίλιον τὸν ἐμόν τε καὶ σὸν, ἐπ' αὐτῷ τῷ τόπῳ κατέβην ἐπὶ θάλατταν καὶ τοῖς φυκουντίων κωπεῦσι, διείλεγμαι χρησάμενος ἱππικῇ, ἵνα στείλω πρὸς ὑμᾶς τοῦτο μὲν γράμματα, τοῦτο δὲ, ἀλλ' οὐκ ἄξιον ποιεῖσθαι κατάλογον τῶν πεμφθέντων μὲν, ὥστε πυλαιμένη λαβεῖν. ἐν ἀλεξανδρείᾳ δὲ, ἐκτεθέντων διὰ τὸν δυστυχέστατον ἀπόπλουν. καὶ σοῦ μὲν ἕνεκα, καίτοι τῶν ἐκεῖ φίλων, ὁ φιλικώτατός μοι πυλαιμένης ἐστίν. ἀλλὰ νὴ τὴν τιμίαν σου διάθεσιν, ῥᾷον ἂν ἤνεγκα, ἢ δευτέρους συχνούς, καὶ μάλιστα τὸν θαυμάσιον Πρόκλον. καὶ Τρύφωνα, περὶ ὧν καὶ μόνων, ὡς προσαιρουμένων με γέγραφας. ἀπέστελλα οὖν τῇ μὲν τιμίᾳ σου διαθέσει, χρυσᾶ νομίσματα δέκα. τῷ δὲ ἑταίρῳ Πρόκλῳ, κατὰ τὸν θεσπέσιον Ἡσίοδον, τριτημόρια πλείω τῶν παρ' αὐτοῦ. ἔχει γὰρ οὕτως. ἀποδημῶν ἐδεξάμην εἰς τὸν ἀπόπλουν δεήσας παρ' αὐτοῦ, χρυσίνους ἑξήκοντα. τούτους γεγραφήκει μὲν ἑβδομήκοντα. ἀπέστελλα δὲ ὀγδοήκοντα. ἐγένοντο δ' ἂν ἔτι πολλῷ πλείους, εἰ τὰ πρῶτα πρὸς ὑμᾶς ἐκεκόμιστο γράμματα καὶ ἡ ναῦς ἐπ' ἐκείνοις τοῖς τότε φορτίοις. νῦν δ' ἐγὼ μὲν, τύχῃ τινὶ χρησάμενος, ὡς τὴν ἀλεξάνδρειαν ἀπεδήμησα. ἐν τοῖς ὑμετέροις λιμέσι προσορμιεῖν ᾤμην τὸ σκάφος. τὸ δὲ ἐλάνθανεν ἐξώσταις ἀνέμοις ἀπὸ κρήτης μόλις εἰς τὴν αἰγυπτίαν ἀποσωθὲν θάλατταν. ἢ τί ἐκώλυεν ὑμᾶς, ὥσπερ τὰς ἀλεκτορίδας, οὕτω τὰς χρυσίας τρέφει στρουθός.

ἀποδοθῆναι τοῖς ἐμοῖς τὸ γραμματεῖον παρὰ τοῦ θαυμασιωτάτου
πατρὸς Γρίλλου δικαίου, τοὺς ὀγδοήκοντα χρυσίνους κομισαμέ-
νου· καὶ τὸν ἑταῖρον Τρωΐλον παρασκεύασον ἐπιστεῖλαί μοι, ὅτι κο-
μισάμενος τυγχάνει τὰ βιβλία, ἅπερ ἀποδέδωκας αὐτῷ, τὸ μὲν
Νικοστράτειον δὴ λέγω· ἔτι τὸ τοῦ ἀφροδισιέως Ἀλεξάνδρου, εἰ
διὰ τὴν ἱερὰν σου διάθεσιν φίλοι ἡμῖν οἱ ἄρχοντες ἡμῶν ἐπιδημοῖεν
πρὸς φιλοσοφίαν ἡμῖν συντελέσεις τὸ μέρος τὸ σόν, ὅσον πλεῖσ-
τον ἡγεῖται παρὰ τῆς ἀτιμίας κωλύεσθαι. Σιμπλικίῳ.

Χαρίσω Κερεαλίῳ δι᾽ αὐτοῦ προσειπὼν ἡμᾶς, τὸ λα-
ἐ θεῖν ἡμέρας πέντε πονηρὸν ὄντα. ἤλπισαν γάρ τι χρηστὸν
αἱ πόλεις περὶ ἀνδρός, ὃν ἅπαξ ἠξίωσεν εἰδέναι Σιμ-
πλίκιος. ὁ δὲ ταχὺ μάλα ᾔσχυνε σὲ μὲν οὖν, μὴ γάρ ποτε ἐπ᾽ ἄλλω
τὰ σὰ γένοιτο. ἑαυτὸν δὲ καὶ τὴν ἀρχήν. ἔτι ἵνα μὴ διατρίβω τὰ
ῥωμαίων πράγματα, ὤνιος ἄνθρωπος. ἐλαχίστου δόξης. ἀμελής. ἀ-
πόλεμος ἐν εἰρήνῃ βαρύς. ἧς πρὸς βραχύτατον ἀπολελαύκεν. οὐ
γὰρ ἐδεήθη χρόνου πρὸς τὸ πάντα ἀνατρέψαι τε καὶ συγχέαι.
ὡς κελεύοντος νόμου τὰ τῶν στρατιωτῶν εἶναι τῶν στρατηγῶν, ἃ πάν-
τες εἶχον λαβών, ἀντέδωκεν αὐτοῖς ἀστρατείαν, καὶ τὸ μὴ συντετά-
χθαι, βαδίζειν ἐπιτρέψας ὅποι τις ᾤετο βρέξεσθαι. ταῦτα τοὺς ἐπι-
χωρίους ποιήσας, ἐπεὶ τοὺς ξένους οὐκ ἦν ἀργυρολογεῖν, ἠργυρο-
λόγησε δι᾽ αὐτῶν τὰς πόλεις ἄγων καὶ μεθιστάς, οὐχ ὅτι λυσιτελέστε-
ρον ἦν, ἀλλ᾽ ὅτι κερδαλεώτερον. βαρυνόμεναι γὰρ αὐτῶν τὴν κα-
θέδραν αἱ πόλεις, χρυσίον εἰσέφερον. τούτων ὀξέως ᾔσθοντο μακέται
καὶ γίγνεται διαδόσιμος ἀπὸ τῶν μιξοβαρβάρων εἰς τοὺς βαρβάρους
ἡ φήμη. ἦλθον ἔπειθ᾽ ὅσα φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὥρῃ. φεῦ τῆς νεό-
τητος, ἣν ἀπολελαύκαμεν. φεῦ τῶν καρπῶν οὓς μάτην ἠλπί-
σαμεν

σάμεθα. ἐν πείρᾳ μὲν τῶν πολεμίων γενέσθαι. τοῖς πλείοσιν ἡμῶν τὸ πλουτεῖν ἐν βοσκήμασιν ἦν, ἐν ἀγελαίαις καμήλοις. ἐν ἵπποις φορβάσι. πάντα οἴχεται. πάντα ἐλήλαται. αἰσθάνομαι πονούμενος ὑπὸ τοῦ πάθους ἔκφορος. ἀλλὰ σύγγνωθι. τειχήρης γάρ εἰμι καὶ πολιορκούμενος γράφω, φρουρὰς πολλάκις φρυκτοὺς ὁρῶν, καὶ αὐτοῖς ἀνάπτων καὶ αὐτὸς αἴρων τοῖς ἄλλοις σημεῖα. κυνηγέσια δὲ ἐκεῖνα τὰ πρόσω, οἷς ἐπ' ἐξουσίας ἐχρώμεθα πρότερον οὐχ ἥκιστα διὰ σέ, πάντα ἔρρει καὶ στενόμεθα μεμνημένοι, ἥβης ἐκείνης. νοῦ ἐκείνου καὶ φρενῶν. αἱ ἱπποκροτεῖται μὲν ἅπαντα. καὶ τὴν χώραν ἔχουσι νῦν οἱ πολέμιοι. ἐγὼ δὲ ὑπὲρ μεσοπυργίου τεταγμένος, ὑπνομαχῶ. ἐν δορὶ μέν μοι μᾶζα μεμαγμένη, ἐν δορὶ δέ μοι οἶνος ἰσμαρικός. πίνω δ' ἐν δορὶ κεκλιμένος. οὐκ οἶδα εἰ μᾶλλον ἀρχιλόχῳ εἰπεῖν ταῦτα προσήκοντα ἦν. κακὸς κακῶς ἀπόλοιτο Κεριάλιος, εἰ μὴ καὶ προαπόλωλε τῶν ἀρᾶς. ὡς ἄξιός γε ἦν ἔργον γεγονέναι τοῦ πρώτου χειμῶνος. ὃς ἐπειδὴ τὴν χώραν εἶδεν ἐν ᾧ κινδύνου κατέστησεν, ἠπίστησε καθάπαξ τῇ γῇ. καὶ τὸ χρυσίον ἐνθεὶς δὲ τοῖς μενίοις ὁλκάσιν, ποῦ μετεώρου σαλεύει. τὰς δὲ ἐπιστολὰς αὐτοῦ παραφέρει κελλήτιον, ταῦτα δὴ καὶ ποιούμενοι ἐπιταττούσας εἴσω τειχῶν εἶναι. μηδεμία προσπηδᾶν τῶν τάφρων. μὴ δὲ ὁμόσε χωρεῖν ἀμάχοις αὐτοῖς. ἢ διαμαρτύρεται καθαρὸς αἰτίας εἶναι. φύλακας δὲ καθιστάναι διδάσκει τῶν νυκτὸς τέτταρας, ὡς ἐν τῷ μὴ καθεύδειν ὄντων τῶν ἐλπίδων. ἔοικε γὰρ εἶναι τὰ τοιαῦτα σοφὸς, ἅτε ἐπιτήδειος ἀτυχεῖν αὐτός. καίτοι γε ἡμῖν οὐδὲ μετέχειν ἐβουλήθη τῶν συμφορῶν. οὐ γὰρ παρέταξιν ὥσπερ ἐγὼ Συνέσιος ὁ φιλόσοφος, ἀλλὰ παρὰ κώπην ὁ στρατηγὸς ἵσταται. εἰ δὴ τῶν νικημάτων ἐρᾷς ἅπερ ᾔτησας, καίτοι γε ἡμεῖς οὐδὲν αὐτοῖς συνεπράχθην, ὅτι μὴ τὴν ὑπόθεσιν, σύναξαι κυρηναίοις μικρὸν ἀπὸ

τῶν ὅπλων γενέσθαι. ὡς ἔγωγε νῦν ἔχομεν οὐκ ἔστιν ἀπὸ κιβωτίων ἐξηραθῆναι βιβλία. Πυλαιμένει.

Τοὺς γεωμετρικοὺς ὅρους, ἀληθεστάτους ἡγοῦ, ὅπερ καὶ ταῖς ἄλλαις ἐπιστήμαις ὑπάρχει σεμνύνεσθαι, καὶ κατὰ μικρὸν εἰς τὰς ἀποδείξεις αὐτῶν ἡ γεωμετρίας τι συμπορίζονται. ἔστι δήπου τις ἐν αὐτοῖς λόγος ἀξιῶν τὰ τῷ αὐτῷ τὰ αὐτὰ καὶ ἀλλήλοις εἶναι δεῖν τὰ αὐτά. ἐμοὶ δὴ σὲ μὲν ὁ τρόπος ἐποίησε φίλον. τὸν δὲ θαυμάσιον Διογένην, καὶ ἡ φύσις. ἄμφω δὲ ἑνὸς ἐστὲ φίλοι. δεῖ δὴ καὶ ἀλλήλων ὑμᾶς ἐξηρτῆσθαι καθάπερ ἐμοῦ τοῦ μέσου. καθάπερ οὖν συνάπτω ὑμᾶς ἀλλήλοις διὰ τῆς ἐπιστολῆς. μεθ᾽ ἧς ἑαυτὸν μὲν ἐπιδώσει τῇ φιλίᾳ τῆς σῆς σεμνοπρεπείας ὁ θαυμάσιος Διογένης. ἀντιλήψεται δὲ οὐκ οἶδ᾽ ὅτι τὸν ἐμὸν Πυλαιμένην. καλὸν γὰρ ἐμόν, οὔτε αἰσχύνη, οὔτε αἰσχύνεσθαι φήσαι μὴ ἂν ἔγωγε. ὅτι δὲ διὰ σοῦ καὶ τοὺς ἄλλους ἕξει τοὺς ἐμὲ ἀγαπῶντας, φίλους, ὅσοις δὲ δύναμις ἐστὶ τὸ χρησίμους, οὐκ ἂν δίκαιος εἴην, εἰ ἀμφιβάλλοιμι. δεῖ δὲ αὐτῷ φίλων χρησίμων εἴπερ τῳ ποτε. τὰ γὰρ κατ᾽ αὐτὸν ὡς ἐν βραχυτάτοις, οὕτως ἔχει. νέος ἐστὶν ἁπλοῦς καὶ γενναῖος. θυμοειδὴς καὶ πρᾶος, οἵους ὁ Πλάτων ἀξιοῖ τῆς ἑαυτοῦ πόλεως τοὺς φύλακας εἶναι. ἐστράτευται μέντοι καὶ οὗτος κομιδῇ μειράκιον ὤν. ἄρτι δὲ ἐξ ἐφήβων ἦρξε παρ᾽ ἡμῖν τὴν τῶν στρατευμάτων ἀρχήν, παραβαλλόμενος ἐπὶ βασιλέων μαρτύρων. τοιοῦτοι γὰρ οἱ πολῖται, πρὸς ἅπαν τὸ δυστυχοῦν. ἀλλ᾽ οὗτος ἑαυτὸν παρέσχε τοῦ φθόνου κρείττω. περὶ οὗ πολλὰ μὲν ἂν ἕτερος εἴποι. ἀλλ᾽ ἔοικα μὲν δὲ ὁμοίως ἔχειν ἐγώ τε πρὸς τὸ ἐπαινεῖν, καὶ οὗτος πρὸς τὸ ἐπαινεῖσθαι. συνελόντι δέ, ἐνίκησεν, ὅπλοις μὲν, τοὺς τῆς πατρίδος ἐχθρούς. ἀρετῇ δέ, τοὺς ἐν αὐτῇ πονηρούς. νέος ἐν ἐξουσίᾳ γενόμενος, οὐκ ᾔσχυνε φιλοσό-

φου

φου συγγείσαν· ποιοῦσι τῶν πράγμασιν ὁ μιλῶν δυσκόλοις, δι' αὐτὸ ἔχειν σπουδαῖος καλὸς καὶ ἀγαθὸς εἶναι. ἑρμαῖον γάρ ἐστι τῶν κακοήθων, ἅπασ ἐπιξενής. καὶ ἡ πρόσοδος τοῖς πονηροῖς ἐκ τῆς ἑτέρας μεθόδος περάζεται. ἔνδειξις τῆς αὐτῆς ἀξιῶν μισθοδοτεῖσθαι παρ' αὐτοῦ καὶ μὴ τυχόντων, δίκην πρὸς αὐτὸν ἔλαχεν. ὡς δὲ οὐ προχωρεῖ ταύτῃ τὸ σπούδασμα τῶν οὐ προσηκόντων, ἀλλήλοισαν οἰκονόμοι μετθημῶν, ἑτέραν ἐτράπετο. καὶ ποιεῖται τὴν δίκην γραφὴν, ἀνατεινόμενος ἔγκλημα τοῦ κατηγορουμένου πρεσβύτερον. ὅπερ δὴ τὸ ἤληθῆναι φθάσας. οὐ γὰρ ἄξιον ἐν δοῦναι θανατῶν τινι γε συκοφάντῃ, καὶ προέσθαι τά πατρῷά τε καὶ τὰ πεπωμένα μετὰ δόξης αἰσχρᾶς. πρὸς ταῦτα, δεῖται φίλων ἀδόλων ἀναπηλαύτων. νοῦν ἐχόντων, οἷος εἶ σύ. ἔξει δὲ, σὺν θεῷ εἰρήσθω, σὲ μὲν δι' ἐμοῦ. διὰ σοῦ δέ τινας φίλους τοὺς ἐμοὺς περὶ σοῦ· ὧν ὅ, τι ἂν τις ἀγαθὸν εἰς αὐτὸν ἐργάσηται, τούτου τὴν χάριν ὀφείλειν ἐγὼ δίκαιός εἰμι.

Τῷ ἀδελφῷ.

Ὁ μὲν τὰς γυναῖκας βοᾶν καὶ στερνοτυπεῖσθαι, καὶ σπαράττειν τὰς κόμας, ἐπιφανέντων ἢ προαγγελθέντων πολεμίων, ἧττον ἂν δόξειε δεινόν. καίτοι καὶ τοῦτο δεινόν, ὁ Πλάτων οἴεται, τὸ μὴ ὥσπερ τὰς ὄρνις ἐθέλειν ἀμύνεσθαι ὑπὲρ τῶν νεοττῶν, πρὸς ὅ ποιοῦ τῶν ἀλκιμωτάτων ἀνθίστασθαι· ἀλλὰ δόξαν καταχεῖν τοῦ τῶν ἀνθρώπων γένους, ὅτι πάντων θηρίων ἀτολμότατον γίγνοιτ. τὸ δὲ καὶ σὲ ταῦτα πλημμελεῖν, καὶ νύκτωρ ἐκδειματοῦσθαι καὶ διανίστασθαι, καὶ βοᾶν παραπλησίως τοῖς Φρυξὶ τὴν θύραν ἐστάναι βάρβαροι, τοιαῦτα γάρ τις ἀπήγγειλε περὶ σοῦ, πῶς ἔτι ταῦτα εἰσιτά, καὶ ἄλλοις ὡς ἔοικεν εἶναι, ἐμὸν ἀδελφὸν ὄντα, ἔπειτα δειλὸν εἶναι. ἔγωγέ τοι παρανατειλάσης εὐθὺς ἡμέρας ἐξιππασάμενος, ὡς ἀνυστὸν τάχιστα, καὶ ὄπτα καὶ ὀφθαλμοῖς τὰ κατὰ τοὺς ἀπελάτας

τούτοις ἅπαντα πολυπραγμονῶ. οὐδὲ γὰρ ἄξιον καλεῖν αὐτοὺς πολεμίους, ἀλλὰ λῃστὰς ἢ λωποδύτας, ἢ εἴ τι τοιοῦτον ὄνομα μικροπρεπέστατον· οἳ μηδένα τῶν ἐρρωμένως ἐπιφερομένων ὑφίστανται, ἀλλὰ μόνους τοὺς καταπλῆγας ἀποσφάττουσιν, ὥσπερ ἱερεῖα, ἃ πειθύουσι. νύκτωρ δὲ μετὰ τῶν ἐφήβων περιπολῶ τὸν λόφον· καὶ παρέχω ταῖς γυναιξὶ τοῦ καθεύδειν ἄδειαν, ἐπισταμέναις ὅτι πρὸ αὐτῶν τινὲς ἐγρηγόρασι. πάρεισι δέ μοι καὶ στρατιῶται τοῦ τῶν Βαλαγριτῶν τάγματος. οὗτοι πρότερον μὲν ἢ κερεάλιον ἄρχειν, ἦσαν ἱπποτοξόται. τούτου δὲ καταστάντος εἰς τὴν ἀρχὴν ἀπημπόλημαι αὐτοῖς τῶν ἵππων, ἐγένοντο μόνον τοξόται. ἐμοὶ δ᾽ οὖν ἀποχρῶσι καὶ ἄνιπποι. δεῖ δὲ τοξείας ἡμῖν ὑπὲρ φρεάτων ὑπὲρ τοῦ ποταμοῦ. ὕδωρ γὰρ οὐκ ἔχομεν εἴσω τοῦ περιβόλου. ἐπεὶ τί ἐκώλυε διαφέρειν τὴν πολιορκίαν αὐλουμένους τε καὶ κωμάζοντας. νῦν δὲ ἢ κρατεῖν δεῖ μαχομένους ἢ ἀποθνήσκειν εἰς χεῖρας ἰόντας τοῖς πολεμίοις ἀντὶ τοῦ δίψους. οὔτι ἂν ἐλεεινότερον γένοιτο. ὥστε κἂν ὑπ᾽ ἀνάγκης, ἄνδρες εἶεν μὲν ἀγαθοί· καὶ σὺ δὴ προθυμοῦ. καὶ ἑτέρους παρακάλει. καὶ τὸ ζεῦγος τῶν ἵππων τῶν ἀδδηφάγων τῶν ἐπὶ τοῦ φόρου τρεφομένων, ἀγαγεῖν κέλευε παρὰ σὲ παντὸς μᾶλλον ἐν τοῖς τοιούτοις καιροῖς, ἵππος οὐκ ἀχρεῖον τὸ κτῆμα. ἢ γὰρ προσδραμεῖν τε καὶ κατασκέψασθαι καὶ ἀπαγγεῖλαι δι᾽ ἐλαχίστου, πάντα ταῦτα ἵππος δύναται ῥᾳδίως ποιεῖν. κἂν δὲ κοινοὶ τοξοτῶν, μεταπέμπου, καὶ ἥξουσι. τοὺς γὰρ κωπέας τοὺς Φυκουντίους, οὐδ᾽ ἐγὼ θαρρῶ συμμάχους, ὥσπερ οὐδὲ τοὺς παρ᾽ ἐμοὶ κηπωρούς. ζητῶ δὲ ἄνδρας ὀλίγους οὐ ψευδομένους τὸν ἄνδρα. κἂν ἐπιτύχω τοιούτων, σὺν θεῷ δὲ εἰρήσθω, θαρρῶ. δεήσον δὲ ἀποθνήσκειν, ἐνταῦθα τὸ φιλοσοφίας ὄφελος τὸ μηδὲν ἡγεῖσθαι δεινὸν ἀναχωρῆσαι τοῦ θυλα-

κίου

νίου τῶν κρεβλίων. εἰ δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα καὶ τὸ παιδίον ἀπερ-κῆτος ἔσομαι τοῦτο δὲ οὐ σφόδρα διεγγυῶμαι, ὡς ἔγωγε βουλοίμην ἄν, τοσαῦτα φιλοσοφίαν διώκεσθαι. ἀλλὰ μέχρι ποτὲ διάπειραν λάβοιμι μή, ὦ σῶτερ, μὴ ὦ ἐλευθέριε.

Ὀλυμπίῳ.

Χθὲς καὶ πρώην ὑπὸ τῶν ἔναγχος ὑπάτων, ὧν ἅτερος ὅστις ἀείμνηστος, τὸν δὲ συνάρχοντα ἀγνοῶ, κατασεσημασμένην ἐκομισάμην ἐπιστολήν, τὸ σὸν τῆς ἱερᾶς κεφαλῆς ἐπιγεγραμμένην ὄνομα. τεκμαίρομαι δὲ αὐτὴν εἶναι παμπάλαιον, τῷ τε θριπηδέστατον γεγονέναι. καὶ τῷ συγκεχύσθαι τὰ πλείονα τῶν γραμμάτων. ἐγὼ δὲ ἠξίουν μὴ καθάπερ δασμόν τινα ἐτήσιον, τὴν ἐπιστολὴν πέμπεσθαι. μηδὲ ἕνα ποιεῖσθαι διακομιστὴν μόνον τὸν φίλτατον σύρον. οὕτω γὰρ συμβαίνει τὸ μηδὲ νεαροῖς ἀλλήλοις αὐτοῖς περιτυγχάνειν. ὥσπερ οὖν ἐγὼ καὶ αὐτὸς οὕτως ποιῶ. οὐδεὶς βασιλέως ἀγγελιαφόρος δημοσίαν ἵππων ἀμείβων ἔξεισι τῆς πόλεως. ᾧ μὴ τὰ πρὸς τὴν σὴν λογιότητα μέρος γίνεται τοῦ κατὰ τὴν φορτίου. εἰ μὲν οὖν ἀποδιδόασιν, ἢ πάντες, ἢ τινὲς αὐτῶν, πολλὰ ἀγαθὰ τοῖς ἀποδιδοῦσι γένοιτο. χρηστοῖς οὖσιν. εἰ δὲ μή, καὶ ταύτῃ σὺ σοφώτερος, ἀπιστῶν οἷς ἄξιον. ἀλλ' ἵνα μὴ δὲ ἡμεῖς μάτην κοπτώμεθα, τὸν ὑπογραφέα τὰς ἀποδοθησομένας ἐπιστολὰς ὑπαγορεύοντες, μαθεῖν ἀξιῶ. μεθαρμοσόμεθα δὲ τοῦ λοιποῦ. καὶ μόνῳ πιστεύσω τῷ πέτρῳ. ταύτην γε τὴν ἐπιστολήν, Γέρων οἶμαι διακομιεῖν, παρὰ μέσης λαβόντα τῆς ἱερᾶς χειρός. στέλλω γὰρ αὐτὴν ἀπὸ τῆς πόλεως ἐγὼ πρὸς τὴν διδάσκαλον τὴν κοινήν. αὕτη δὲ ὅτῳ βούλεται δώσει. βουλήσεται δὲ ὧν οἶδ' ὅτι τῷ συνηθεστάτῳ παρασχεῖν. καὶ σὺ δ' οὖν Διὸς μέγιστε, ὦ φίλτατε καὶ θαυμάσιε, εἰ καὶ πά-

λιν ἔξεστι προσειπεῖν ἡμᾶς ἀλλήλους. καὶ γὰρ στρατηγῶν, ἀ-
μαχεὶ γέγονε τῶν πολεμίων ἡ χώρα. καὶ μόνοι ζῶμεν ὅσοι τὰ ἐρυμνὰ
κατειλήφαμεν, τῶν ἐν τοῖς πεδίοις κατειλημμένων, ὥσπερ ἱε-
ρείων ἀπεσφαγμένων. δέδιμεν δὲ τὴν προσεδρείαν αὐτῶν, μὴ χρονία
γενομένη, δίψῃ παραστήσηται τὰ πολλὰ τῶν φρουρίων. ταύτῃ
καὶ τοῖς ἀντεγκλήμασι τοῖς περὶ τῶν δώρων, οὐκ ἀπεκρινάμην.
οὐ γάρ μοι σχολὴ, πρός τινι μηχανῇ τὸν νοῦν ἔχοντι. κατασκευά-
ζομαι γὰρ ὡς ἂν ἀπὸ τῶν πύργων ἐκηβολώτατα πέμποιμεν ἀ-
ξιόλογα λίθων βάρη. ἅμα δὲ καὶ ἐνδίδωμί σοι πέμπειν μοι δῶ-
ρα. δεῖ γὰρ ἐκ σοῦ Ὀλυμπίῳ Συνέσιον. μὴ μέντοι τρυφῶντα δῶ-
ρα. ὃ καὶ τότε τὴν τρυφὴν ἐμεμψάμην, τοῦ καταλύματος τοῦ
συσσιτίου. ἀλλ' ἔστω στρατιωτικὰ, τόξα καὶ βέλη. μετὰ τῶν συρα-
κίων μέντοι τὰ βέλη. τόξα μὲν οὖν τὰ ἔμπροσθεν ὠνησάμην, καὶ τὰ
ὄντα ἀνακτησάμην. βέλη δὲ οὐ ῥᾳδίως ἂν ἐστι πορίσασθαι. οὐκοῦν
ὥστε τὰ ἐπιτήδεια. τὰ γὰρ αἰγύπτια ταῦτα τοῖς γόνασιν οἰδοῦν-
ται, τοῖς περαζονατίοις συνιζάνει. ταύτῃ καὶ σφάλλεται πο-
ρὲ αὐτῶν. ἔοικε γὰρ τοῖς ἐκ πρώτης ἀφετηρίας ἐμποδιζομένοις
τὰ προκόπτουσι. τὰ παρ' ὑμῖν δὲ, εὐμήκη τέ ἐστι καὶ ἀκριβῶς εἰς
ἑνὸς κυλίνδρου σχῆμα στρογγύλλεται. ὅπερ τὸ πᾶν ἐστιν εἰς εὐθυπορίαν
τῆς πτήσεως. ταῦτά μοι πέμπειν. καὶ χαλινοὺς ἵππων ἀγαθοὺς, εἰς
χρῆσιν. ἐπεὶ καὶ τὸν ἵππον τὸν ἰταλὸν ὃν ἐπῄνεσας τῇ γλώττῃ ἢ τῇ κα-
λῇ, σφόδρα ἂν εἶδον ἡδέως. ἐπειδὴ καὶ πατέρα πολλῶν ἀγαθῶν ἡ-
μῖν αὐτὸν ὑπισχνοῦ. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ κάτω τῆς ἐπιστολῆς, μετὰ
τὴν ὑπογραφὴν, εὗρον ὅτι μὲν δὴ ἐδέησε τὸν ἵππον ἐν τῇ σελευκείᾳ
τοῦ ναυκλήρου διὰ τὸν καιρὸν παραιτησαμένου τοιοῦτον φορτί-
ον. ἐπειδὴ δὲ μήτε τὴν λέξιν ἐπέγνων ἀδελφὴν οὖσαν τῆς σῆς,

μήτε

μήτε τὴν χεῖρα, μήτε τὴν ἀκρίβειαν τῆς γραφῆς, ἐδικαίωσα, μὴ ἀγνοεῖσθαί σοι τοῦτο· ἄγροικον γάρ, εἰ τοιοῦτος ὢν ὁ ἵππος μήτε ἐμοὶ μήτε σοὶ σώζοιτο.

Πυλαιμένει.

ε Δεξάμενος τὴν ἐπιστολήν, ἐν ᾗ πάλιν ἐμέμψω τὴν τύχην, ὡς οὐδὲν περὶ σοῦ βεβουλευμένην φιλανθρωπότερον. μὴ σύ γε ὦ φίλτατε ἑταίρων· οὐ γὰρ ἄξιον ἐγκαλεῖν. ἀλλὰ παραμυθεῖσθαι ἔξεστι δὲ ὄντι τοιούτῳ, ἥκειν πρὸς ἡμᾶς. ἀδελφὸν εὑρήσεις οἶκον. οὐ πλουτοῦμεν ὦ γαθέ. ἀλλὰ τὰ παρόντα ἀρκεῖ τῷ Πυλαιμένει κἀμοί. εἰ δὲ τῷ οὐ παρέσχε, τυχὸν τῷ πλουτῆσαι μέν. ἀπὸ τῶν ἴσων ἀφορμῶν ἕτεροι πλείω τῶν μετρίων ἔχουσιν· ἐγὼ δὲ κακὸς οἰκονόμος. ἀλλὰ τέως αὐτάρκη πρὸς τὴν ἀκριβεστάτην ἀμέλειαν τὰ πατρῷα. ἃ δὴ δύναται βόσκειν φιλόσοφον, μὴ τὰ τυχόντα ἡγοῦ προσλαβόντα καὶ πρόνοιαν. ταῦτα περὶ τούτων καὶ μὴ ἄλλως ποίει, εἰ μή τι μεταξὺ βέλτιον πέπραχας. καὶ πάλιν διανοεῖ τὴν Ἡράκλειαν ἀνιστάναι κεκμηκυῖαν. ἐπιστολὰς οὐ γέγραφα πρὸς οὓς εἴωθα διὰ τὸν καιρόν. ἀλλὰ πρῴην ἅπασι γέγραφα, φάκελλον ἐπιστολῶν Διογένει δούς. ἀνεψιὸς οὗτός ἐστιν ὁ Διογένης ἐμός. εἰ μὲν οὖν ἐπέτυχε σου ζητῶν, ἐζήτησε γὰρ εὖ οἶδ' ὅτι, καὶ δὴ τὸν φάκελλον ἐπιδέδωκεν. οὐ γὰρ ἐπεγέγραπτο. εἰ δὲ μή, τὸν ναύκληρον αἴτει δεῖξαί σοι τὸν νεανίσκον. καὶ κομισάμενος τὰς ἐπιστολάς, αὐτὸς ἅπασι δίδου. εἰσὶ δὲ οὓς περὶ πλείστου ποιοῦμαι, παρ' ἐμοῦ προσειρῆσθαι, ὁ πατὴρ Πρόκλος. Τρύφων ὁ παρ' ἡμῖν ἄρξας. Σιμπλίκιος ὁ ἀνὴρ καὶ ἄρχων ἀγαθὸς καὶ φίλος ἐμός. ἐπίδος αὐτῷ τὴν ἐπιστολήν, ἐν ᾧ πάρεστι χρόνῳ, χρῆσαι τῷ ἀνδρί. καλὸν γὰρ καὶ συσχολάσαι στρατιώτῃ ποιητικῷ. στρουθιὸ

μεγάλας ἀπὸ τῶν ἐν εἰρήνῃ κινησίων ἔχομεν. ἀλλ' οὐκ ἦν αὐτὰς
στεῖλαι τὴν θάλατταν, διὰ τῶν ὅπλων τῶν πολεμίων. οὐ δὲ. ἀλλ' ὅ-
τι τῶν παρὰ τὰς ἀκτὰς ὄντων ἔδει ἐνθεῖναι τοῖς πλοίοις. οἶνος
οὖν μόνος ἐστὶ τὸ φορτίον. ἐλαίου δὲ ἅμα τὴν τιμίαν σου κεφαλὴν
οὐδὲ κύαθον ἀξιόχρεων ἔχουσιν. οὐκοῦν ὅσα γε καὶ ἐμὲ εἰδέναι. τοσα-
δε οὖν οἴνου ξέστια λάβε. λήψῃ δέ, ἐπειδὰν τὸ πρὸς Ἰούλιον πρόσταγ-
μα. πρόσκειται δὲ τῇ ἐπιστολῇ τοῦ μὴ διαπεσεῖν ἕνεκα καὶ τῷ
πατρὶ Πρόκλῳ γεγράφηκα. καὶ ταῦτα ἐπέπομφα. δέξαι δὲ
καὶ τὴν ἐπιστολὴν παρὰ σοῦ, καὶ τὸν οἶνον παρὰ τοῦ Ἰουλίου. Τρύ-
φωνι τῷ χρυσῷ, δεῖ γάρ τι καὶ ἐν τούτοις, ψυχρὸν εἰπεῖν ἢ γεωργι-
κὸν, τρυφῶντα δῶρα παρεσκευάσαμεν. ὀπὸν σιλφίου πολύν.
ἀγαθὸν γὰρ ἡ κυρήνη καὶ τοῦτον ἐκτρέφει. οὐ μὴν ἐξεγένετο πέμ-
πειν τὸ νῦν ἔχον. ἀλλ' ἢ πέμψαιμεν ἂν εἰς ἑτέραν ναῦν, ὅταν καὶ
ὑμῖν μετὰ τοῦτον μὲν τοὺς στρουθοὺς, κατὰ μόνας δὲ τοὔλαιον.

Τῷ ἀδελφῷ.

Οἰμένιος οὗτος ὁ τὴν ἐπιστολήν σοι διδοὺς, ἐστάλη
πρὸς ἡμᾶς ὑπὸ τοῦ μικρῷ πρότερον δυναστεύσαντος Ἀρ-
ταβαζάκου ἐπὶ ταῖς οὐσίαις ἀπάσαις ὧν ἐν τοῖς τῇ-
δε τόποις ἐτύγχανε κύριος. ἀλλ' ἐν ὑποθέσει τοιαύτῃ, πρᾶον ἑαυ-
τὸν παρέσχε καὶ μετριώτατον. καί τοι τίς ἕτερος οὕτως ἐχρή-
σατο τῷ καιρῷ. Γοιμενίου δὲ οὐδεὶς Λιβύων τὴν τότε δύναμιν
ἐβαρύνετο. μέγα τεκμήριον. λυπεῖ τὰς πόλεις ἀναχωρῶν. σὺ
δέ μοι τὸν ἄνδρα φιλίως καὶ ὥσπερ εἰκὸς, ἐπαίνεσον ἐπὶ καλο-
καγαθίᾳ.

τῷ

Τῷ αὐτῷ.

ὀ Ναίμην τῶν ἀθηνῶν, ὅσα βούλει· ὥστε μοι δοκῶ πλέον ἢ παλαιστῇ καὶ δακτύλῳ γεγονέναι σοφώτερος. ἔξεστι δὲ καὶ αὐτόθεν τῆς νέας σοφίας πεῖράν σοί τινα παρασχεῖν. ἀμέλει καὶ ἀναγυρουντόθεν σοι γράφω, καὶ σφηττοῖ γέγονα. καὶ θριάζε. καὶ κηφισιᾶσι. καὶ φαληροῖ. καὶ κακὸς κακῶς ὁ δεῦρο κομίσας ἀπόλοιτο ναύκληρος. ὡς οὐδὲν ἔχουσιν αἱ νῦν ἀθῆναι σεμνόν. ἀλλ᾽ ἢ τὰ κλεινὰ τῶν χωρίων ὀνόματα. καὶ καθάπερ ἱερείου διαπεπραγμένου τὸ δέρμα λείπεται γνώρισμα, τοῦ πάλαι ποτὲ ζώου, οὕτως ἐνθένδε φιλοσοφίας ἐξῳκισμένης, λείπεται περινοστοῦντα θαυμάζειν. τὴν ἀκαδημίαν τε καὶ τὸ λύκειον. καὶ νὴ δία τὴν ποικίλην στοάν, τὴν ἐπώνυμον τῆς χρυσίππου φιλοσοφίας. νῦν οὐκ ἔτ᾽ οὖσαν ποικίλην. ὁ γὰρ ἀνθύπατος τὰς σανίδας ἀφείλετο. αἷς ἐγκατέθετο τὴν τέχνην ὁ ἐκ θάσου πολύγνωτος. νῦν μὲν οὖν ἐν τοῖς καθ᾽ ἡμᾶς χρόνοις αἴγυπτος τρέφει τὰς ὑπατίας δεξαμένη γονάς. αἱ δὲ ἀθῆναι, πάλαι μὲν ἦν ἡ πόλις ἑστία σοφῶν. τὸ δὲ νῦν ἔχον, σεμνύνουσιν αὐτὰς οἱ μελιττουργοί. τοῦτο παρὰ καὶ ἡ ξυνωρὶς τῶν σοφῶν πλουταρχείων, οἵτινες οὐ τῇ φήμῃ τῶν λόγων ἀγείρουσιν ἐν τοῖς θεάτροις τοὺς νέους· ἀλλὰ τοῖς ἐξ ὑμηττοῦ σταμνίοις.

Ερκουλιανῷ.

ε Ι τῆς ὀδυσσέως πλάνης κέρδος ἔφησεν Ομηρος πολλῶν ἀνθρώπων ἰδεῖν τε ἄστεα καὶ γνῶναι τὸν νόον, καὶ ταῦτα τῆς προσορμίσεως αὐτῷ γινομένης οὐ πρὸς ἄνδρας χαρίεντας, ἀλλὰ πρὸς λαιστρυγόνας καὶ κύκλωπας, ἦ που θαυμαστῶς ἂν ἡ ποίησις ὕμνησε τὴν ἐμήν τε καὶ σὴν ἀποδημίαν, παρασχοῦσαν ἡμῖν εἰς πεῖραν ἐλθεῖν τῶν καὶ διὰ φήμης ἀπίστων μύθων. αὐτόπται γάρ τοι καὶ αὐ-

πήκοοι γεγόναμεν τῆς συνουσίας καθηγεμόνος τῶν φιλοσοφίας ὀργίων. εἰ δὲ αἱ ἀνθρωπικαὶ χρεῖαι τοὺς κοινωνήσαντας διαθέσει συνδέουσιν, ἡμᾶς κατὰ τὸν νοῦν τὸν ἐν ἡμῖν τὸ ἄριστον συγγενομένους, θεῖος ἀπαιτεῖ νόμος, τἀλλήλων τιμᾶν. ἐγὼ μὲν οὖν καὶ τῆς σωματικῆς συνηθείας ἀπολελαυκὼς, ὁρᾶν τε ἀπόντα δοκῶ, τὸ ἐναποτεθὲν ἀπὸ τῆς διαθέσεως εἶδος προχειριζομένης τῆς μνήμης, καὶ ἐμφέρβει μου ταῖς ἀκοαῖς ἡ θαυμαστῶς γλυκεῖα τῶν ἱερῶν σου λόγων ἠχώ. σὺ δὲ ἡμῖν εἴπερ οὐχ οὕτως ἔχεις, ἀδικεῖς. εἰ δὲ ἔχεις, οὐ μέγα ποιεῖς. ἀποδίδως γὰρ διαθέσεως ὄφλημα. ὅταν δὲ πρὸς τὴν ἐν φιλοσοφίᾳ κοινωνίαν ἀπίδω, καὶ φιλοσοφίαν ἐκείνην, περὶ ἧς πολλὰ συγκεκύφαμεν, ἐνταῦθα ἤδη τοῦ λογισμοῦ γινόμενος, θεῷ βραβευτῇ τὴν ἐντυχίαν ἡμῶν ἀνατίθημι. οὐ γὰρ αὖ ἀπελάττονος ἢ θείας αἰτίας Συνέσιος ὁ τὸ πρᾶγμα ἥκιστα δημοσιεύων, καὶ πλείστοις μὲν συνὼν, ἐπανθρωπικαῖς δὲ κοινωνίαις τὰς συνουσίας ποιούμενος, φιλοσοφίαν δὲ ἐν ἀρρήτοις ἀρρητοτάτην ἔχων, οὕτω προχείρως ἐμαυτόν τε καὶ τὰ ἐμαυτοῦ κτήματα ἀνεκάλυψα, ἀνδρὶ κατὰ βραχὺ δόντι μοι καὶ λαβόντι τὸν λόγον. ἐπειδὴ οὖν γέγονέ τις οὗτος πρὸς ὃν ἐξωρχησάμην τὰ τέως ἀνέκπυστα, καὶ τῆς σοφῆς τοῦ πρωτέως ἐπελαθόμην τέχνης, οὐ γὰρ ἄλλη τις ἦν, ἢ συνεῖναι τοῖς ἀνθρώποις οὐ θείως ἀλλὰ πολιτικῶς, ἐπεὶ γέγονε τοῦτο οὐ προθεμένης μοι τῆς γνώμης, ἀλλὰ κατασχεδίασον ἄφνω παρελθὸν, ἐγὼ θεὸν ἡγεμόνα τοῦ παραδόξου λογίζομαι· παρ᾽ οὗ τέλος αἰτήσομεν τῶν δι᾽ αὐτὸν ἠργμένων. καὶ δοίη μετ᾽ ἀλλήλων φιλοσοφεῖν. εἰ δὲ μὴ τοῦτο, πάντως φιλοσοφεῖν. ὡς ἔγωγε ἐνόντας μοι τινὰς τῇ ψυχῇ λόγους περὶ τῆς ὑποθέσεως ἣν ἐπραγματευόμεθα, κατασχεῖν μὲν ὠδίνω τῆς ἐπιστολῆς. οὐ μὴν τοῦτο ποιήσω σοι.

αὐτὴ κατὰ θεὸν γένοιτο συγγενέσθαι καὶ ἡμῖν περὶ τούτων καὶ πολλοῖς ἄμεινον εἰδόσιν. ἐμοὶ δὲ οὐ καλῶς ἔχει γραμματίῳ πιστεύειν τὰ τοιάδε. τὸ γὰρ τῆς ἐπιστολῆς πρᾶγμα, οὐκ ἐχέμυθον· ἀλλὰ φύσιν ἔχει τοῖς περιτυχοῦσι προσδιαλέγεσθαι. ἔρρωσο. Φιλοσόφει· καὶ διατέλει τὸ ἐν ἡμῖν ἀνακεχωσμένον ὄμμα ἀνορύττων. τὸ γάρ τοι βιοῦν ὀρθῶς, ἅτε ὂν οἶμαι προοίμιον τοῦ φρονεῖν ὑπὸ τῶν ἀρχαίων καὶ φρονίμων ἀνδρῶν σπουδάζεσθαι, κατεδείχθη. μὴ καθαρῷ γὰρ καθαροῦ ἐφάπτεσθαι φησὶν οὐ θεμιτὸν, ἡ θεσπεσία φωνή. οἱ πολλοὶ δὲ οὐ διὰ τὸ φρονεῖν, ἀλλ᾽ αὐτὸ δι᾽ αὐτὸ καὶ τελειότητα ἀνθρωπίνην ἥγηνται τὸ βιοῦν ὀρθῶς, τὴν ὁδὸν, οὐχ ὁδὸν ἀλλ᾽ ἐφ᾽ ὃ δεῖ δι᾽ αὐτῆς φθάσαι νομίζοντες, κακῶς φρονοῦντες. σωφροσύνη γὰρ ἄλογος, καὶ ἀποχὴ κρεωδαισίας πολλὴ παρὰ πολλοῖς ἀλόγοις εἴδεσιν ἐνδέδοται παρὰ τῆς φύσεως. ἀλλ᾽ οὐκ ἐπαινοῦμεν οὔτε κορώνην, οὔτ᾽ ἄλλο τι τῶν ἀγραμμάτων φυσικὴν ἀρετὴν ὅτι φρονήσεως ἔρυμα. ἡ δὲ κατὰ νοῦν ζωὴ, τέλος ἀνθρώπου. ταύτην μετίωμεν, θεόθεν τε αἰτοῦντες θεῖα φρονεῖν, καὶ αὐτοὶ τὸν δυνατὸν τρόπον τὸ φρονεῖν ἁπανταχόθεν συλλέγοντες.

Τῷ αὐτῷ.

ἠ Κουσά του τῶν δεινῶν λέγειν ἀνδρὸς ἐπαινοῦντος χρείαν ἐπιστολῆς. καὶ τοῦτ᾽ αὐτὸ τῶν πολλῶν καὶ θαυμαστῶν λόγων σοφιστῆς ὑπόθεσιν ἐπεποίητο. ἐχορηγεῖτο δὲ αὐτῆς τὸ ἐγκώμιον πολλαχῆ μὲν ἄλλῃ. μάλιστα δ᾽ ἀπὸ τοῦ δύνασθαι τὴν ἐπιστολὴν ἐρώντων ἐκ διεστηκότων εἶναι παραμυθίαν, παρεχομένην ἀπουσίᾳ σωμάτων φαντασίαν τῆς παρουσίας. καὶ τοῖς δοκεῖν προσδιαλέγεσθαι ψυχαῖς ἐκπιμπλᾶσαι τὸ ἐφιέμενον. ταῦτα οὖν ἀνυμνεῖν τὸν δύ-

ρετὴν τῶν γραμμάτων· καὶ ἀνθρώπου μὲν οὐδενὸς ἤξιου, θεοῦ δὲ εἰς ἀνθρώπους εἶναι τὴν δόσιν. ἐγὼ μὲν οὖν ἀπολαύω τῆς ἱερᾶς τῆς δὲ τοῦ θεοῦ χάριτος· καὶ πρὸς ὃν ἔδει λαλεῖν, εἰ μὴ δύναμαι λαλεῖν, ἀλλ᾽ ἐπειδὴ γράφειν δύναμαι, θαμὰ τοῦτο ποιῶ· καὶ κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον σύνειμι, καὶ ἀπολαύω, τῶν ἐμῶν παιδικῶν· αὐτὸς δὲ εἰ μὴ πικρὸν εἰπεῖν, συνδιέστησας τῷ τόπῳ τὴν γνώμην· κἂν μὴ παύσῃ, σαυτὸν ἀφέλκων τῶν ἀσυλώτατα καὶ ἀσμένως ἠγαπηκότων, ἐμιμήσω τὰς χελιδόνας, αἳ τοῖς τῶν ἀνθρώπων οἴκοις φιλίως ἐνοικίζονται μὲν μετὰ τοῦ φθέγγεσθαι, σιωπῶσαι δὲ ἐξοικίζονται. ταῦτα πρὸς ἄνθρωπον ἔτι· καὶ ἀνθρωπικὰ τὰ ἐγκλήματα. εἰ δὲ ἥνωσας διὰ φιλοσοφίας τὰ δεῦρο διεστῶτα, καὶ φίλον μὲν τὸ καλόν· καλὸν δὲ τὸ αὐτὸ, τοῦτο δὲ ἓν ὂν τοῦ νοῦ λέγοντος ἤκουσας, οὐκέτι κρίνομεν ὑπεροψίας τὴν πρὸς ἡμᾶς σιωπήν· ἀλλὰ συνηδόμεθα φιλοσοφοῦντι τὸ παραιτούμενον μὲν τὸ μικροπρεπεύεσθαι, συνόντι δὲ τῷ παρὰ σοὶ κρείττονι, τοῖς ἐν ἡμῖν κρείττοσιν. εἴης τοιοῦτος ἀνδρῶν ἄριστε καὶ ἐμοὶ ποθεινότατε ὄντως ἀδελφέ.

Τῷ αὐτῷ.

ἐ Ι τοσοῦτόν ἐστι κέντρον πειθοῦς ἐν τοῖς γράμμασιν, εἰ τοσοῦτοι καὶ τῶν ἠθῶν εἰκόνες τῆς ζώσης χρεώστουσι συμπαθείας καὶ χάριτος, θέλκτρον ἐνίασι τοῖς ἀναγινώσκουσιν, ἦπου πρᾶγμα ἄμαχον ἂν εἴη, τὸ αὐτοπροσώπως αὐτῶν ἐπαφήσασθαι· ἐμὲ γοῦν καὶ παρὼν μὲν ἥρπαζες τῇ γλυκείᾳ σειρῆνι τῶν λόγων· οὐ μὴν αἰσχυνθείην ἀληθῆ λέγων, ὡς ἡδίων ἂν ἡδύτερα μοι πεῖρα γένοιτο. οὐ γὰρ ἂν γένοιτο ἀγαθοῦ, παρόντος, ὡς πρὸ ἀπόντος τῷ πεπειραμένῳ συναίσθησις. τοῦ μὲν γὰρ, ἡ συνέχεια τῆς ἀπολαύσεως, κλέπτει τῆς εὐφροσύνης τὴν αἴσθησιν· ὁ δὲ κατὰ μικρὸν χωρισθεὶς, τῶν ἡδέων εὐθὺς ἔχει κέντρον σαφ-

ἐκ παραλλήλου τὴν μνήμην οἵων ἄρα ὄντως στερήσεται. ἔλθοις οὖν φιλτάτη κεφαλή, καὶ ἀλλήλοις ἐπὶ φιλοσοφίᾳ συγγενοίμεθα τοῖς ἐνηργημένοις πρέποντα ἐποικοδομοῦντες, ἵν᾽ ἐκ τελείων τέλειον ἐκφανῇ κάλλος, ἀλλὰ μὴ κολοβόν. εἰ δὲ ὅπερ ἀπεύχεσθαι δίκαιον ἀλλήλων διαμάρτοιμεν, δῆλον ὡς τοὐμόν ἐστι τὸ βλαπτόμενον. σοὶ μὲν γὰρ εὐτυχούσης ἐνθάδε πολυανδρίας παιδείας, συνέσονται πολλοὶ συνετοὶ καὶ βελτίους. καὶ ὁμοίως ἡ πατρίς, ὅτι μὲν πατρίς, ἐμοὶ τίμιον. πρὸς δὲ φιλοσοφίαν, οὐκ οἶδ᾽ ὅντινα τρόπον ἀπεσκληκότως ἔχει. ἔστιν οὖν οὐκ ἀδεὲς ἀβοηθήτῳ μένειν, οὐκ ὄντος τοῦ συγκορυβαντιῶντος. εἰ δὲ δὴ καὶ δεήσει μέ ποτέ τινος, πῶς ἂν ἐπείγοντος δυστήνοιο(?) ἐγὼ θείοιο λαβοίμην. πρὸς ποῖον ἄλλο πυρεῖον παρατρίβων ἐμαυτοῦ τὴν ἰσχναίνουσαν ψυχήν, ἀποτέκοιμι τοῦ νοῦ φωτοειδὲς ἔγγονον. τίς οὕτως οἷος σφοδρῶς ἀπηνθρακωμένον καὶ ἀγαπῶντα λανθάνειν μηχαναῖς ἁπάσαις ἐκκαλέσασθαι καὶ ἐξάψαι. καὶ πῦρ λαμπρὸν ἀναδεῖξαι. θεὸς οὖν ἀμφοῖν ἀποῦσί τε καὶ συνοῦσι παρείη. θεοῦ δὲ παρόντος, ἅπαν ἄπορον πόριμον. ἔρρωσο. καὶ φιλοσόφει. καὶ τὸ ἐν σαυτῷ θεῖον, ἀνάγε ἐπὶ τὸ πρωτόγονον θεῖον. καλὸν ἀνὰ πᾶσαν ἐμὴν ἐπιστολήν, τοῦτο παρ᾽ ἐμοῦ τῇ τιμίᾳ σου διαθέσει λέγειν, ὅ φασι τὸν Πλωτῖνον εἰπεῖν τοῖς παραγινομένοις, ἀναλύοντα τὴν ψυχὴν ἀπὸ τοῦ σώματος.

Τῷ αὐτῷ.

τ Ων ἐρώντων οἱ μὲν χαμαὶ ἐρχομένας καὶ αὐτικὰς τὰς ἀρχὰς ἔχοντες, ἀπεχθεῖς τέ εἰσι καὶ διατελοῦσι τῇ παρουσίᾳ μόνῃ καὶ μόλις μετρούμενοι. οἷς δὲ ὁ ἐφεστὼς βραβεύει θεός, κατὰ τὴν θεσπεσίαν Πλάτωνος φωνὴν συντήξας τῇ τέχνῃ καὶ ἓν ἄμφω ποιήσας τοὺς ἀντερῶντας, οὗτοι καὶ χρόνου καὶ τόπου φύσιν ἐλέγχουσιν.

οὐδὲν γὰρ ἐμποδὼν ψυχαῖς ἐφιεμέναις ἀλλήλων ἀρρήτοις συνόδοις ὁμόσε χωρεῖν καὶ συμπλέκεσθαι. ἐκεῖθεν ὅθεν ἤρτηται δεῖ τὸ ἡμέτερον, εἰ μὴ τὰ φιλοσοφίας τροφεῖα, μέλλοιμεν αἰσχύνειν, μάθησιν ἀγαπῶντες, καὶ ὅταν αὕτη μὴ ὑπὸ σωμάτων θυροκοπῆται, ψυχῆς παρουσίαν οὐ προσιέμενοι. τί οὖν αὐτὴν ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς τῶν δακρύων ἐγχεῖς. εἰ μὲν γὰρ ἡμᾶς ἐλεῶν, ὅτι μήπω φιλοσοφοῦμεν, καὶ ταῦτα δοκοῦντος καὶ λέγοντος, ἐπιπνώσης τοῦ θρήνου τὴν ἀλήθειαν. εἰ δ' ὅτι τὴν συνουσίαν ἡμῶν ἠδίκησεν ἀγνώμων ἡ τύχη, τοῦτο γάρ σοι τῶν ἐπιστολῶν τὸ βούλημα, θῆλυ τὸ παιδαριῶδες τὸ ταῦτα ἀγαπᾶν, ἐφ' ὧν δύναται βλάπτειν ὁ δαίμων τὰ τέλη τῶν προαιρέσεων. ἐγὼ δὲ τὴν ἱερὰν κεφαλὴν, Ερκουλιανὸν, ἠξίουν ἄνω βλέπειν καὶ ὅλον εἶναι θεωρὸν τῶν ὄντων. τὸ δὲ τῶν θνητῶν ἀρχῆς τὰς ἀρετὰς διαβάντα τὸ πάλαι τὰς ἀπεγραμμένας καὶ κοσμούσας τὰ δεῦρο. τὸ ὡς πρὸς τοιοῦτόν μοι τῆς ἐπιστολῆς τὸ πρόρρημα, πολλὰ φρονεῖν, οὐ χαίρειν οὐδὲ εὖ πράττειν τὸ μετριώτερον. ἐπίστευε γὰρ πράξεσι νοῦς ἐλάττων. οὐχ ὃν ἠξίουν ἀνακεχῶσθαι παρὰ σοὶ περὶ οὗ σοι καὶ πάμπολλα διὰ δύο τῶν πρώτων ἐπιστολῶν διελέχθην. ὧν οὐδὲ μίαν οἱ λαβόντες ἐπιδεδώκασιν. ἐπεί τοι πέμπτην ταύτην ἐκπέμπω τὴν ἐπιστολήν. ἀλλ' εἰ θέμις καὶ ταύτην ματαίαν. γένοιτο δ' ἂν οὐ ματαία, εἰ πρῶτον μὲν ἐπιδοθείη. τὸ δὲ περὶ τούτῳ, καὶ τοῦ σεμνότερον κατανουθετήσεις σε καὶ παιδαγωγήσει. καὶ πείσει μεταθεῖναι τὴν τοῦ σώματος ἰσχὺν περὶ τὴν τῆς ψυχῆς ἀνδρείαν. οὐ τὴν ἐκ τῆς πρώτης περιγείου τετρακτύος τῶν ἀρετῶν. ἀλλ' ἐπὶ τὴν ἀνάλογον ἐν τριτταῖς τε καὶ τετάρταις. ἅψαιο δ' ἂν αὐτῆς, ὅταν μηδὲν τῶν ἀνθρωπίνων θαυμάζῃς. κἂν μήπω σοι σαφὴς ἡ διαίρεσις ᾖ τοῦ λελεγμένου, πε-

νες ἀρχιγονώτεραι. καὶ πῶς οὐ; αἱ πολλοστὸν τῶν ἀρετῶν, τὸ ἐπὶ μη-
δενὶ κλαίειν. ἀλλὰ πάντων ἐνδίκη τῶν τῇδε καταφρονεῖν. ὅταν
σοι παραγγέλλωνται, τοῦτο ἴσως οἰκανὸν, καὶ κρεῖττον τῶν πρώτων
τῆς ἰσίξεως, ἵνα σοι τε παρ' ἡμῶν τὸ πολλὰ φρονεῖν ἐν ταῖς ἐπιστο-
λαῖς ἐπανέλθῃ. ἐρρωμένως διαβιώης, φιλοσοφίας εὐθυμίαν
πρυτανευούσης ἀκύμονα δὲ ἄποτε ἀξιώσας τε. ἡ φιλοσοφία πρε-
σβεύειν οἶδεν ἀπάθειαν αὐτὴν, αἱ μέσαι δὲ ἕξεις εἰς μετριοπάθειαν
ἵστανται, τὴν ἀπειροπάθειαν καὶ τὸ δυσταπείνωτον, τοὺς χώρας τάξο-
μεν. ἆρ' οὖν γε πόρρω φιλοσοφίας, ἧς μύστην γενέσθαι σε κατηύξα-
μεθα; μὴ δῆτα ὦ πάντων ἐμοὶ προσφιλέστατε. ἀλλ' ἀρρενωπότε-
ρον ἡμῖν τὸν φίλον ἀποδείκνυε. ἅπασά μου ἡ οἰκία κατεδεήθη
προσειπεῖν σε ὑπὲρ αὐτῆς. προσείρησο οὖν παρὰ πάντων, ἑκάστου
μόνου, οὐκ ἐγχέαντος τὴν ψυχὴν τῇ προσρήσει. καὶ αὐτὸς ὑπὲρ
ἡμῶν τὸν ἱπποτοξότην πρόσειπε παρακαλῶ.

Τῷ αὐτῷ.

Ἡ θαυμαστὴ σὺ διακομιστὴ δυοῖν ἐπιστολῶν ἑνὶ χρῶμαι.
μ ἀλλὰ πρῶτον μὲν εἰ ἀθανάτου δίκας ὑπέχων ἐγκλήμα-
τος ἀκαίρου. καὶ ἐμφοροῦ τῆς ἀδολεσχίας ἡμῶν. εἶτα
καὶ χρείαν ἑτέραν ἐθέλω μοι πληρῶσαι, τὰ δεύτερα γράμματα.
αἰτῶ περὶ τὸ ἐνιαύσιον ἐκεῖνο συνταγμάτιον. δι' οὗ πρὸς τὴν
ψυχὴν ὁ γεγραφὼς διαλέγεται. ἐπεὶ τότε μὲν ᾤμην ἀπὸ τῆς μνή-
μης αὐτὸ συναθροίσειν. νῦν δὲ κινδυνεύει τὸ αὐτὸ ἐκείνῳ μηδὲν εἶναι πρὸς
ἐκεῖνο. ἄγ' αὖ ἐπιτρέψω τὸ γράφειν, ἵνα μὴ ματαίᾳ μνήμῃ χρήσωμαι.
ἢ ἴσως μὲν χεῖρον. ἴσως δέ τι βέλτιον. ἐμὲ δεῖ τίκτειν δὶς τὸν αὐτὸν τὸ

κον, δέον ἔχειν τὸ πεπιασμένον. ἀντίγραφον οὖν τῆς τετράδος ἀπόστειλον πρὸς αὐτῆς τῆς ψυχῆς, ἣν κοσμεῖν βούλεται τὸ βιβλίον. ἀλλ᾽ ὅπως ταχεῖά τε καὶ ἀσφαλῶς. τοῦτο δέ ἐστιν. εἰ διὰ τῶν πάντως ἀποδωσόντων ποιήσεις. τῷ γὰρ παρὰ θάτερον διαμαρτεῖν πάντως οὐ πείσεις. κἂν σχολαιότερον ἀποστείλῃς, ὑστερήσει γάρ μου τῆς παρουσίας, κἂν δῷς τῷ μὴ πάντως δώσοντι.

Τῷ αὐτῷ.

τ Οὐ μὲν Ὀδυσσεία διὰ τῆς ἐπιστολῆς ἐπίσημον, πολλῶν ἐπαναγόντων, ἐπὶ τὴν μνήμην τοῦ ἥρωος. τὸν δὲ πρωτεία ἠσυνόησαι. σὲ μὲν γὰρ ὄντα τοιόνδε, καὶ ἡμιθέων φαῦλον οὐκ ἀπεικός. ἐγὼ δὲ ἄλλο μέν τοι σοφός. κατὰ δὲ τὸ Δελφικὸν γράμμα, ἐμαυτὸν ἐγνωκὼς, καταδικάζω πενίαν τῆς φύσεως. καὶ ἀπογινώσκω τὴν εἰς ἥρωας οἰκειότητα, πλὴν ὅσον μιμητὴς εἶναι τῆς ἐχεμυθίας ηὐξάμην. ἣν καὶ αὐτὴν σύ μοι συνέχεας κατὰ τὸν ἐκ Σπάρτης Μενέλεων. ὥστε κινδυνεύω συνειδὼς προσήκειν ἡρώων. οὐκ Ὀδυσσεῖ μόνῳ. ταῦτα μὲν ταύτῃ. τὴν δὲ ἀνεπιτηδειότητα τοῦ γράφειν, μεμψάμενος, οὐκ εἰ δίκαιος ἀπαιτεῖν πλῆθος ἀνιασόντων γραμμάτων. διὸ συνέστειλα τῆς ἐπιστολῆς τὸ μῆκος ἵνα μὴ ποιος ἢ πλεόνων, ἀναγινώσκοντι πλείονα. ἔρρωμαι. εὐθύμως διαβιώης, φιλοσοφίᾳ χρώμενος εἰς τὸ θεῖον ποδηγέτισι ἀξιώματε. τὸν θαυμάσιον κόμητα, πρόσειπε. πρὸς ὃν αὐτοπροσώπως πεπεισ προσρήσεις ἑαυτοῖς ἐκ ἐπιτρέψαμεν. τὸ δὲ ἐκ τῆς πείσεως, ἀρχ. σὺ δὲ γενοῦ φιλεώτερος, πολέμου μὲν καὶ στάσεως ἄρχεσθαι, δικαιοῖ τὸν νέον. φιλοφροσύνης δὲ τὸν πρεσβύτερον. κἀμοὶ γὰρ ἐμοὶ τίμιος ὁ ἀνὴρ, καὶ παντὸς ἄξιος ὃς παιδείαν καὶ στρατείαν, διατετειχισμένας θριγγοῖς μεγάλοις τῶν ἐφημῶν μόνος εἰς ταυτὸν ἤγαγε, παλαιαί τινα δένδρον, ἐν τοῖς

ἐπιτη

ἐπιτηδεύμασι τούτοις συγγένηται. μεγαλόφρων δὲ ὤν, ὡς οὐδείς πω στρατιώτης ἐκ γειτόνων τῆς μεγαλοφροσύνης παροικοῦσαν τὴν ἀλαζονείαν ἐκφεύγει. τὸν οὖν τοιοῦτον κἂν μὴ γράφω, φιλῶ· κἂν μὴ θεραπεύω, τιμῶ.

Τῷ αὐτῷ.

Υκ ἐμπεδοῖς τὰ ὡμολογημένα πρὸς ἡμᾶς ὦ φιλότης. μὴ ἔκπυστα ποιεῖν τὰ ἄξια κρύπτεσθαι. ὡς ἐγώ τινων ἤκουσα τῶν ἀφικομένων παρὰ σοῦ, οἳ καὶ λέξεων ἐνίων μεμνημένοι, τὴν διάνοιαν ᾔτουν αὐτοῖς παρ' ἡμῶν ἀνακαλύπτεσθαι. ἀλλ' ἡμεῖς τὸν ἡμέτερον τρόπον, καὶ πρὸς αὐτοὺς οὔτε μετεσχηκέναι τῶν συγγραμμάτων, οὔτ' ἐπιγινώσκειν αὐτὰ ἐφάμεν. δεῖ δή σοι νουθεσίας οὐκ ἔθ' ἡμετέρας ὦ φίλη κεφαλή. μικρὰ γὰρ, ἢ ὥστε σὲ πείθειν. τὴν δὲ Λύσιδος τοῦ πυθαγορείου πρὸς Ἵππαρχον ἐπιστολὴν ἐπιζήτησον. κἄν που περιτύχῃς, ἐμοὶ χάρισαι τὸ πολλάκις ἐπελθεῖν. τάχ' ἂν, ἰσχυρά σοι γένοιτο μετάνοια τῆς οὐ δεούσης ἐκφάνσεως. τὸ γὰρ δημοσίᾳ φιλοσοφεῖν, οὕτω γάρ πως ὁ Λῦσις ὑποδυόμενος λέγει, μεγάλης εἰς ἀνθρώπους ἦρξε τῶν θείων καταφρονήσεως ἐπεί τοι συγγεγονὼς ἐνίοις οἶδα, ἀπελαυνομένων, ἀπ' ἔργου τε ἐναργῶς ἀνθρώποις, οἳ διὰ τὸ προσακηκοέναι ῥηματίων σεμνοτέρων, ἠπίστησαν ἑαυτοῖς, ὃ πρὶν ἦσαν ἰδιώτας εἶναι, καὶ φυσήσεως ἐμπλησθέντες, ἐμόλυναν θεσπέσια δόγματα, μεταποιήσει διδασκαλίας, ὧν οὐκ ἐντύχωσιν μαθήσει. ἐμοί τοι καὶ τοὺς θαυμαζομένους τρεῖς τινας, ἢ τέτταρας, οὐδὲν ἀποδέοντας βαναύσους εἶναι τό γε κατὰ ψυχὰς, ἀνηρτήσαντο. μηδὲ διὰ τῶν προπαιδευμάτων ἐνίους ἡρμήνευε. δεινὸν γὰρ ἡ δοξοσοφία καὶ ἀπειρόκαλον, ἐν οὐκ εἰδόσιν. οὐδὲν αἰσθανόμενοι, καὶ πάντα ἀπερισκέπτως τολμῶσι. τί γὰρ ἂν

ἀμαθίας γένοιτο θαῤῥαλεώτερον, τοιούτοις ἀνθρώποις ἀλαζό-
σι περιτυχὼν κηφῆσιν, οὔτε ἐπαΐουσι λόγων, οὔτε ἐφιεμένοις. μι-
σήσας τὸ φῦλον, οὐχ ἑτέρας αἰτίας εὑρίσκω τῆς τροφῆς αὐτῶν,
ἢ τὸ ἀναγνῶναι καὶ πρὸ ὥρας ἠξιῶσθαι τὴν ἀρχήν. ἴσως ἐφ' ἑτέρων
ὁμοίων, ὡς οἷόν τε πολυτελῶν ἀκροάσεων. ταῦτά τοι καὶ προμηθέ-
στερος φύλαξ αὐτός τέ εἰμι, καὶ σὲ παρακαλῶ τῶν φιλοσοφίας
ὀργίων εἶναι. ὅτι μὲν γὰρ Ἑρμουλιανῷ πρέπει ταῦτα, εὖ γινώ-
σκω. δεῖ δέ σε εἴπερ αὐτῇ φιλοσοφίᾳ γνησίως προσελήλυθας, ἀ-
φίστασθαι κοινωνίας τῆς πρὸς τοὺς ἀποτρόφους αὐτῆς, καὶ ἰσοθεύ-
οντας τῇ μεταποιήσει τὸ ὑπέρσεμνον αὐτῆς. τὸν ἔφορόν σοι φιλί-
ας θεόν, μὴ ἐξενέγκῃς πρός τινας τὴν ἐπιστολήν. εἰ γὰρ ποιήσαις,
οἱ τῆς κακίας χαρακτῆρες ἕξουσι λυπουμένους τοὺς ἐπιγινώ-
σκοντας, παρ' ἑαυτοῖς ἢ τοῖς αὐτῶν φίλοις τὰ εἰρημένα σύμβο-
λα. τὸ δὲ λυπεῖν, ἔστι μὲν ὅτι ἄῤῥεν. καὶ πρὸς τρόπον φιλοσοφί-
ας, ὅταν πρὸς παρόντας. τὸ δὲ διὰ γραφῆς περὶ τούτων, μικρο-
πρεπὲς δοκεῖ. ἀλλ' ἅπερ ἂν συνέσιος πρὸς αὐτὸν διαλεχθείη, ταῦ-
τα καὶ πρὸς τὴν τιμίαν σου κεφαλὴν, διαλέγεται, τοῦ μόνου φί-
λου, ἢ μετὰ δυοῖν μάλιστα φίλου. ὡς ἔμοι γε χωρὶς τῆς τριτύ-
ος ὑμῶν, οὐδὲν ἐστὶν ἀνθρώπινον τίμιον. προσκείμενος δὲ καὶ αὐτὸς,
τάχα συμπληρῶ τετρακτὺν ἱερᾶς φιλίας. ἀλλ' εὐφημείσθω τῆς
ἐν ἀρχαῖς ὁμωνύμου τετρακτύος ἡ φύσις. ἐν τῷ τετραδίῳ τῶν
ἰαμβείων, εὗρον ἐπὶ τέλους τοὺς δώδεκα στίχους γράφοντας ἅ-
μα ὡς ἓν ὂν ἐπίγραμμα. ἐπεὶ οὖν σε εἰκὸς ἔχειν αὐτοὺς, ἴσθι ὡς οὔ-
τε ἕν ἐστιν οὔτε ἑνός. ἄλλοι μὲν ὀκτὼ πρῶτοι μετ' ἐπιστήμης γρά-
φοντες κινητικῆς, μεγέθους ἕξεως ἀστρονομικῆς, εἰσὶ τοῦ σοῦ φί-
λου. οἱ δὲ τελευταῖοι τέσσαρες, ποιητικῆς εἰσι, ζυφώσκου μόνον.
ἔστιν

ἐστὶν ἀρχαῖον. ἡγοῦμαι δὲ ἀσεβέστερον ἀποθανόντων λόγους κλέπτειν ἢ θοιμάτια, ὃ καλεῖται, τυμβωρυχεῖν. ἐρρωμένως διαβιώης διαρκῶς καὶ εὐλαβῶς φιλοσοφίας ἀντιποιούμενος. εἴκοσί τοι μεσωθεὶς ἡμέρας συντίθεμαί σοι περιμένειν σε. μεθ᾽ ἃς σὺν θεῷ τῆς ὁδοῦ ἕξομαι. τὸν ἀγαθώτατον ἑταῖρον, πλεῖστά μοι πρόσειπε. φιλῶ γὰρ αὐτὸν, διότι σε πάνυ φιλεῖ.

Τῷ αὐτῷ.

Φοιβάμμων ὁ τὴν ἐπιστολὴν ἐπιδιδοὺς, καὶ ἀνήρ ἐστιν ἀγαθὸς καὶ φίλος. καὶ ἀδικεῖται. διὰ πάντα οὖν αὐτῷ συλλαβέσθαι δίκαιος εἶ. καὶ δι᾽ ἡμᾶς. καὶ διὰ τὸν τρόπον. καὶ διὰ τὴν περίστασιν. τοῦτο μὲν οὕτω γινέσθω. καὶ γὰρ ἔοικε σφόδρα πιστεῦσαι τῇ πρὸς ἀλλήλους ἡμῶν εὐνοίᾳ. σοῦ γὰρ δεόμενος, ἐπ᾽ ἐμὲ κατέφυγε, πεισθεὶς ἀκριβῶς, ὅτι δι᾽ ἐμοῦ, σου τεύξεται καὶ ὑπεσχόμην αὐτῷ τὸν Ἑρκουλιανὸν, διὰ Συνεσίου. τὸ δὲ νικᾶν τοὺς λυποῦντας, δι᾽ Ἑρκουλιανοῦ τῆς ἱερᾶς καὶ τιμίας κεφαλῆς. περὶ τοῦ κόμητος ἐγγεγράφθαι δεῖ τῆς σκηνῆς, λέγω δὲ τοῦ τυχόντος ἀρχῆς τῶν ἐν τῇ πατρίδι στρατιωτῶν. καὶ ἤτεις συνθήματα παρ᾽ ἡμῶν, τοῦ γενέσθαι, παρὰ τῶν δυναμένων τοῦτο ποιεῖν σῶν φίλων, γράμματα πρός τε αὐτὸν καὶ πρὸς τὸν ὀρδινάριον ἄρχοντα. τὴν μὲν οὖν προαίρεσιν, ἀπεδεχόμην καὶ τότε· τὸ δὲ ἔργον, ὡς παρέλκον, ἠρνούμην γυμνὸν ἐμαυτὸν εἰς φιλοσοφίαν ἱστάς. νῦν δὲ ἀδικούμενοι φίλοι καὶ ἰδιῶται καὶ στρατιῶται, βιάζονταί με βουλεύεσθαι μεταποιεῖσθαι τῆς πολιτικῆς δυνάμεως. πρὸς ἣν ἀποπέφυκα ὡς, οἶδα. καὶ αὐτοί μοι τοῦτο συνίσασιν. ἀλλὰ βιάζονται σφῶν ἕνεκα, ποιεῖν τι καὶ ἀκούσιον. νῦν οὖν εἰ δοκοίη σοι τοῦτο ποιεῖν, ἐπιτρέπω. πρόσειπέ μοι τὸν ἱερὸν ἑταῖρον τὸν διάκονον. καὶ γυμναζέσθω πρὸς αὐτὰ συνεστὴν ἱππικά. προσαγορεύει σε παῖς μου ὁ οἶκος. προσαγορευομένου αὐτῷ νῦν

καὶ Ἰσίωνος. ὃν ἐπόθεις ἀπὸ διηγημάτων, ὃς αἴτιός μοι γέγονε, τῆς ἀγνοίας καὶ ἀφιλοσόφου τῶν γραμμάτων αἰτήσεως. πρὸς τινὰς ἄρχοντας, κατὰ δὲ καθεὶς τὰ μὲν, αὐτοπρόσωπος ὑπὲρ πολλῶν, τὰ δὲ δι' ὧν ἐκόμισεν ἐπιστολῶν, καὶ οὗτος οὖν σε μέχρι τῆς διηγορευμένης ἀκολούθως περιμενεῖ.

Τῷ αὐτῷ.

Ἱκέτης ἐμὸς ἐδραπέτευσεν· οὐ τῶν πατρῴων τῶν ἐμῶν, οὐδὲ τῶν ἄλλως συντραφέντων ἐμοί, ἀλλ' ὧν γῆς γὰρ ἐλευθερίου μετασχόντες καὶ μικροῦ δέω λέγειν ἐννομοτίμοις ἀγόμενοι, φιλοῦσιν ὡς αἱρετὸν ἄρχοντα μᾶλλον, ἢ δεδίασιν ὡς νόμῳ δεσπότην. ἀλλ' ὁ Φιλόρωμος, τοῦτο γὰρ ὄνομα τῷ δραπέτῃ, τῆς ἀδελφιδῆς μου τῆς Ἀμελίου θυγατρὸς οἰκέτης ὤν, ἐμὸς γίνεται δι' ἱκετείας. τραφεὶς δὲ ἐκ μελλῆς καὶ ἀναγωγῆς φιλόσοφον καὶ λακωνικὴν ἐπιστασίαν οὐκ ἤνεγκε. καὶ νῦν αὐτὸ ἐμοῦ δεσπότην εὑράμενος ἀλεξανδρέα, περίεισιν ἔτι μετ' ἐκείνου τὴν αἴγυπτον. ἁρποκρατίων τίς ἐστι τῶν ἡρακλεανοῦ δορυφόρων τάξιν ἔχων τῷ βονθῷ βοηθεῖν. ἡ γὰρ σου βασιλίου βαλέξις, τοῦτο ἑρμηνεύειν πιστεύεται. τούτῳ συνέστιν ὁ φιλόρωμος. κἀγὼ τὸ γ' ἐμὸν, εἴασα ἂν χαίρειν αὐτὸν, εἴπου παρὰ εὔλογον τὸν μὲν χείρω τῶν βελτιόνων μὴ δεῖσθαι. τινὰς δὲ βελτίονας ὁμολογοῦντας εἶναι, δεῖσθαι τοῦ χείρονος. ἀλλ' ἢ δέδοικα τοῦ κακοδαίμονος, οὐ πάνυ πείθεται πάνυ φιλοσοφεῖν, ὥστε καταφρονεῖν τῶν οὐκ ἀντεχομένων. καὶ κατεδεήθη πολλὰ στέλλειν τοὺς ἐπανάξοντας αὐτόν. ὑπέστη δὲ τὴν ὑπηρεσίαν αὐθαίρετος ὁ σύσκηνος ἡμῶν Ἀθαλῆς ὃν ἐγὼ θεῷ τε καὶ ἡγεμόνι θαῤῥῶν ἔστειλα, καὶ ἀνθρωπίνην ἐπικουρίαν ὑποσχόμενος, τὴν παρὰ σοῦ. εἴη σοι τὴν

ἐπιστολὴν

ἐπιστολὴν ἐπιδοθῆναι. τὰ δὲ ἐντεῦθεν, ἐπειδὴ παρείληφας τὴν ὑπόθεσιν, θεῷ καὶ αὐτῷ σοὶ καὶ ἀδελφῷ μελήσει.

Τῷ αὐτῷ.

ι Ἐπιθυμήσας ἀρρενῶσαι τὴν ἱεράν σου ψυχὴν τῷ δι' ἐπιστολῶν ἐπιπλῆξαι σφοδρότερον διὰ τὴν συντυχίαν ἡμῶν συντάσεως, πολλῷ πρότερον ὑπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ τῶν ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς ἰύγγων, αὐτὸς ἐθηλύνθην, καὶ εἰμὶ νῦν τοιοῦτος, ὁποῖος σοὶ τυγχάνοντι πρότερον ἐνεκάλουν. ἄφρων ἀγαθῶν μοι μεγάλων αἴτιος ὁ θαυμάσιος Ἑρκουλιανὸς, οὕτω τὴν ἐμὴν ψυχὴν αὐτῆς ἐκστήσας ἑαυτοῦ, καὶ καταβιβάσας τοῦ φιλοσόφου ἀξιώματος. ἐγὼ μὲν οὐ δι' ἄλλο τι τὰς σειρῆνας ὑπὸ τῶν ποιητῶν ᾤμην βλασφημεῖσθαι, ἢ ὅτι τῷ μελιχρῷ τῆς φωνῆς ἀπώλλυον προσαγόμεναι τὸν πιστεύσαντα. ἤκουσα δέ του τῶν σοφῶν, καὶ ἀλληγοροῦντος τὸν μῦθον. σειρῆνας γὰρ αὐτὰς αἰνίττεσθαι τὰς ἀπολαυστικὰς ἡδονάς. αἳ τοὺς ἕξαντας καὶ καταγοητευθέντας αὐτῶν τῷ προσηνεῖ, μετὰ μικρὸν ἀπολλύουσι. τί οὖν ἀποδέουσιν εἶναι σειρῆνες, αἱ τῶν σῶν ἐπιστολῶν ἡδοναί. ὑφ' ὧν ἐγὼ τὸ ἐμβριθὲς ἀφεὶς, ὅλος Ἑρκουλιανοῦ γέγονα. μάρτυς θεὸς, οὐ νόμῳ τοῦ γράφειν, αὐτίκα ἄλλου τινὸς περὶ τούτου πεποίημαι λόγους, ἵν' ὑπόθεσιν ἔχω γραμμάτων. ἀλλὰ τῶν παρ' οὐρσικίνου δεβεσσῶν ἐπιστολῶν, ἦσαν δὲ τρεῖς, ἡ μέση κατὰ τὸ μέγεθος ἐμβιόντι ψυχῆς πάθος ἐνέστάξέ μοι κομίσασα. καὶ γέγονα διὰ ἐν τοῖς γράμμασι κολακείας ἥττων τοσοῦτον, ὅσον αἰσχύνεσθαι. τὸν ἀδελφὸν Κῦρον ἔδει κομίσασθαι παρὰ σοῦ γράμματα περὶ ὧν ἐδήλωσας διὰ τὸν ἐκ πενταπόλεως κόμητα. καὶ χάριν μὲν ἔχοι τῇ προαιρέσει τοῦ συστήσαντος. ἐπελάθου δὲ ὅτι φιλοσοφεῖν πειρῶμαι, καὶ μικρὸν ἡγοῦμαι τιμὴν ἅπασαν, εἰ μὴ τῆς φιλοσοφίας

δέομαι οὖν διὰ τὸν θεὸν οὐδὲν, οὔτε γὰρ ἀδικούμενοι, οὔτε ἀδικού-
μεθα. τὸ δὴ τοιοῦτον, ἐκείνῳ μὲν ὑπὲρ ἡμῶν ἔπρεπε ποιεῖν. ἡμῖν
δὲ αἰτεῖν, οὐ πρέπον. οὐ γὰρ ἔδει ζητεῖν ἐπιστολάς, αἰτεῖν ἔδει πρὸς
ἐμὲ γενέσθαι. οὕτω γὰρ ἂν ἐτιμήθην, οὐχ ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς ἑτέρους
ἐρρωμένως. εὐθυμῶν διαβιώης, φιλοσοφίαν ἀδούλωτα μετιών.
πᾶσα ὁ μουσε ἡ οἰκία, μάρτυς θεός, καὶ παῖδες. καὶ γέροντες. καὶ γυναῖ-
κες, προσαγορεύουσιν. ἴσως δ' ἂν αὐτὸς καὶ φιλοφρονουμένας
τὰς γυναῖκας, μισοίης. ἰδοὺ τί πεποίηκας. ἐν ὁδῷ με ὄντα, ἀ-
πρὶξ λαβόμενος κατέχεις. ἦσαν ἄρα αἰγύπτιοι φαρμακεῖς, καὶ οὐ
πάντα Ὅμηρος ψεύδεται, ὅτε γε αὐτὸς ἰύγγων πλήρεις ἐπιστολὰς
ἐμοὶ πέμπεις αἰγύπτιου. Ἑλένῃ μὲν οὖν τὸ λαθικηδὲς φάρμα-
κον Πολύδαμνα πόρε Θῶνος παράκοιτις. σοὶ δὲ τίς τὸ ἀνιαρὸν δέ-
δωκεν, ᾧ χρίσας ἔπεμψας τὴν ἐπιστολήν.

Ἰωάννῃ.

ἦ Ἰ μάλιστα καὶ πρὸ εὐχῆς σοι πράττειν, ὅστις ἀφεὶς τοὺς ἀνθρώπους
ἡμᾶς ἄττεις ἐν λειμῶνι κατὰ σκοπὸν ἐλάσοντας, καὶ τοὺς
χρονίοις ἐγκαλινδουμένους φροντίσιν, αὐτὸς ὑπὲρ πάντας στήσας
σαυτὸν, ἀνεχώρησας, ἔτι δεῦρο ὤν, καὶ μακαρίας ἧψω ζωῆς, εἰ μὴ
φίλος ὢν Γάνος ἐν τῷ λέγειν καὶ διαγγέλλειν τὰ σὰ πρὸς ἡμᾶς, οἴε-
ται δεῖν τι καὶ ψεύδεσθαι. δεινὸν γὰρ ἡ εὔνοια, κλέψαι τὴν ἀλήθειαν.
οὗτος οὖν ὁ Γάνος ἐπεφήμισέ σοι τὸν μονήρη βίον. καὶ πρόφασιν τῆς
εἰς τὴν πόλιν εἰσόδου, βιβλία γε νῶν αὐτῶν ὅσα εἰς θεολογίαν τεί-
νει. καὶ φαιὸν τριβώνιον ἀμπέχεσθαί σε φησίν. οὐδὲν μὲν ἦν μεῖον, εἰ καὶ
λευκὸν ἦν. τῇ γὰρ φανωτάτῃ φύσει, μᾶλλον ἀνακείμενον εἴη τὸ ἐν
τοῖς αἰσθητοῖς καθαρὸν καὶ φωτοειδέστερον. εἰ δὲ καὶ τὸ μέλαν ἐπι-
νευσας, ἐπειδὴ ζήλῳ τινῶν προλαβόντων ἐποίησας, ἐπαινῶ πᾶν τὸ

ἐπὶ

ἐπὶ τῶν θείων γινόμενον. τὸ γὰρ οὐ χάριν γίνεται, δίδωσι κατόρθωμα τῷ ποιοῦντι. καὶ ἡ προαίρεσις ἔχει τὴν ἀρετήν. ἡμεῖς μὲν οὖν σοι συνηδόμεθα, χεδιάσαντι τὸ τέλος, ὅπερ ἡμεῖς πάλαι σὺν πόνῳ μόλις θυροκοποῦμεν. σὺ δὲ ἡμῖν συνεύξαι, φθάσαι ποτὲ καὶ αὐτοῖς, καὶ εὑρέσθαι τι κέρδος ἀπὸ τῆς ἐν φιλοσοφίᾳ μερίμνης, ἵνα μὴ τηνάλλως ὦμεν κατατετριφότες πρὸς τοῖς βιβλίοις, τὸν βίον. ἐρρωμένως. εὐδαιμονῶν. διαβιώης θαυμάσιε. Ἰωάννῃ.

α΄ Πάλιν που τὴν τάξιν τῶν φόρων. τί γὰρ ἦν ποιεῖν, οὐδενὸς ἑλλήνων τῶν τὴν λιβύην ἐπῳκηκότων θέλοντος εἰς τὴν παρ' ἡμᾶς θάλατταν ἐκπέμπειν ὁλκάδας. καὶ σὲ δὲ ἀφίημι τῆς συντάξεως. οὐ δὲ γὰρ εὕροις ἐπιμελὲς καταίρειν εἰς τὰ κυρηναίων ἐπίνεια. λάθοι δ' ἄν με τοῦτό ποτε καὶ γινόμενον. οὐ γὰρ εἰμὶ γείτων θαλάττης. οὐδ' ἐλλιμενίζω συχνά. ἀλλ' ἀνῴκισμαι πρὸς νότον ἄνεμον κυρηναίων ἔσχατος. οἳ γείτονες ἡμῖν εἰσιν. οἵους Ὀδυσσεὺς κατὰ τὴν ἰθάκην, τὸ πηδάλιον ἔχων ἐζήτει, μῆνιν ποσειδῶνος ἐκ τοῦ χρησμοῦ παραιτούμενος. οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν ἀνέρες. οὐδὲ θ' ἅλεσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν. ἀλλὰ μὴ λόγον ἄλλως οἰηθῇς, τὸ μηδὲ μέχρις ἁλῶν τοῖς δεῦρο κεχρῆσθαι θαλάττῃ, μήτε μὴν ἄναλα, διὰ τοῦτο κατεσθίειν ἡγοῦ τὰ κρέα τε καὶ τὰ πέμματα. εἰσὶ νὴ τὴν ἱερὰν ἑστίαν, εἰσὶν ἠπειρῶται παρ' ἡμῖν ἅλες, ἀπέχοντες πρὸς νότον ἔλαττον, ἢ πρὸς ἀπαρκτίαν ἡ θάλαττα. τούτους ἀμμωνιακοὺς καλοῦμεν τοὺς ἅλας. πέτρα δὲ αὐτοὺς ψαφαρὰ καὶ ξέφα καὶ κρύπτει σφᾶς. ἣν ὅταν ἀφέλῃς ἐπιβεβλημένην ὥσπερ ἐφελκίδα, ῥᾳστώνῃ πολλῇ ταῖς χερσὶ καὶ σκαλίσιν ἀροῦσι τὸ βάθος. τὸ δ' ἀναχωννύμενον, ἅλες εἰσίν, ἰδεῖν τε ἡδεῖς, γεύσασθαι τὴν ἄλλην ἡδονήν. ἀλλ' ὅπως μὴ σοφιστικὴν ἀπειροκαλίαν οἰηθῇς τὸ ἐπεξελθεῖν τῶν ἐπι-

χωρίων ἁλῶν τῷ διηγήματι. ἥκιστα γὰρ τοῖς ἀγροδιαίτοις ἡμῖν προσιζάνει τὸ φιλότιμον πάθος. ἀλλὰ σὺ γὰρ ἀπαιτεῖς ἕκαστα παρ' ἡμῶν, τὰ περὶ ἡμῶν εἰδέναι. ἀνέχου τοίνυν ἀδολεσχούσης ἐπιστολῆς, ἵνα καὶ τῆς ἀκαίρου πολυπραγμοσύνης δῷς δίκην. ἅμα δὲ καὶ χαλεπὸν εἰς πίστιν τὸ ἑκάστοις ἀντίτροφον. οὐ φαῦλον οὖν ἔργον οὗρον ἀναπεῖσαι περὶ χερσαίων ἁλῶν, ἐπεὶ καὶ δεῦρο πράγματα ἔχω, περὶ νεῶν καὶ ἱστίων καὶ θαλάττης ἀνακρινόμενος, οἷα δὴ ὡς ἐγὼ καὶ φιλοσόφων ποτὲ ἅμα ὑμῖν, ἐθεασάμην τὸ χρῆμα τοῦτο τὴν θάλασσαν. ἢ πρὸς Φάρῳ. ἢ πρὸς Κανώβῳ, τὴν μεγάλην λίμνην τὴν λαμυράν. καὶ εἵλκετο ναῦς. καὶ ἀνήγετο πρὸς οὖρον αὐτῃ. κώπαις ἐκείνη. ἐπλάττετο οὖν εἰκάσαντος αὐτὴν ἐμοῦ ζώῳ πολύποδι. οἱ δὲ, διακρίνονται τὰς γνώμας, ὥσπερ ἡμεῖς ὅταν ὑπὲρ τῶν ἐπήκοα βουλῆς ἀκούωμεν, ἤ τις προτέθειν ἡ βουλή, διδοῦσα τοῖς διαβᾶσιν αὐτὴν ἀνεύθυνα καὶ ἀνέγκλητα ψηφίζεσθαι. ἀλλ' οὖν τοί γε κἂν προσίωνται ποτὲ τὰ περὶ τῶν νεῶν, ἢ δόξωσιν ἐκεῖνο γελᾶν, ἀκρατῶς ἀπιστοῦσιν, ὅτι δύναται τρέφειν ἀνθρώπους καὶ θάλαττα. τοῦτο γὰρ μόνην ἔχειν ἀξιοῦσι τὴν μητέρα γῆν τὸ πρεσβεῖον. ἐγὼ δέ ποτε αὐτοῖς ἀνανεύουσι πρὸς τὰ περὶ ἰχθύων, ἀναλαβὼν ἢ προσαράξας πέτρῳ τινὶ κέραμον, ἔδειξα τῶν αἰγυπτίου ταρίχου συχνά. οἱ δὲ, ὄφεων πονηρῶν ἔφασαν εἶναι σώματα. καὶ ἀναθεροῦντες ἔφευγον, τὰς ἀκάνθας ὑποπτεύοντες, ὡς οὐδὲν ἠπιωτέρας, τοῦ διὰ τῶν ὀδόντων φαρμάκου. καὶ ἔφη τις ὁ γεραίτατος, ἐν τῇ δόξῃ φρενῶν ἐπιβολώτατος, χολῇ γοῦν περὶ ὕδατός, ἀλυκὸν πιστεύουσι καλοῦντι αὐτόθι τρέφεσθαι καὶ ἐδώδιμον, τῶν πιναίων, τῶν ἀγαθῶν καὶ τιμίων ναμάτων, βατράχους καὶ βδέλλας γεννώντων ὧν οὐδ' ἂν ὁ μαινόμενος γεύσαιτο καὶ εἰκότα γε ἀγνοοῦσιν. οὐ γὰρ σφᾶς ἐκινήσε

ἔτει

ἐγείρει κῦμα ἐπιθρῶσκον πελάγεσι. ἀλλ' ἵππων χρεμετισμοί. καὶ μηκάζουσι αἰπόλιον. καὶ προβατίων βληχή. καὶ ταύρου μύκημα. πρωτης δὲ ἀκτῖνος ἐπιβαλούσης, τῶν μελιττῶν ὁ βόμβος, εἰς ἡδονὴν λόγων οὐδεμιᾷ παραχωρῶν μουσικῇ. μήτοι σιδηροῦ μὲν ἐκδύεσθαι τὰς ἀσεμάχου, τοιοῦτον οἰκοῦντες ἀγρὸν πόρρω πόλεως, καὶ ὁδῶν καὶ ἐμπορείας. καὶ τρόπων ποικίλων, ἡμῖν γὰρ ἔστι σχολὴ μὲν φιλοσοφεῖν. ἀσχολία δὲ κακουργεῖν. σύνοδοι δὲ πᾶσαι πᾶσιν ἑταιρικαί, χρωμένων ἀλλήλοις ἐπὶ γεωργίαν. ἐπὶ ποίμνας. ἐπὶ ποιμένας. ἐπὶ θήραν ὧν ἡ γῆ φέρει παντοδαπήν. οὐδὲ γὰρ νόμος ἡμῖν, οὔτ' αὐτοῖς, οὔτ' ἵπποις, ἀνίδρωτι σῖτον αἱρεῖσθαι. ἀρίστων μὲν δὲ ἐπ' ἀλφίτοις. ἡδίστοις μὲν ἐμφαγεῖν. ἡδίστοις δὲ ἐμπιεῖν. ἃ καὶ τῷ Νέστορι κίρνησιν Ἑκαμήδη με. τὰ τὸν κόπον ἰσχυρὸν ὀκνηκεῶν ἀλθεινῆς ὥρας ἀλέξημα. καὶ μὴν ἔστιν ἡμῖν καὶ πύελνα πέμματα. καὶ ζῶτα ἀκροδρύων, τὰ μὲν, ἥμερα. τὰ δ' ἄγρια. πάντα ἐσχώεια, γῆς ἀγίστης χυμοί. καὶ κηρία μελιττῶν, καὶ γάλα δὲ αἰγῶν. οὐ γὰρ νομίζομεν βοῦς ἀμέλγειν. ποίας δὲ οὐκ ἐλάττω τὴν ἀφθονίαν ἐν ταῖς τραπέζαις, καὶ ἡ διὰ τῶν κυνῶν καὶ τῶν ἵππων θήρα. ἣν οὐκ οἶδα πῶς ὁ προσεῖπεν Ὅμηρος κυδιάνειραν. οὐδὲ ἀεὶ πρεπῶδες ἔφη τοὺς ἄνδρας, ἐν αὐτῇ σύνεσθαι. τὴν δ' ἀγορὰν ἐγκωμίῳ τοιούτῳ τετίμηκεν, ἀνθρώπια παρεχομένην, ἀναιδῆ καὶ παμπόνηρα. καὶ οὐδὲν ὑγιὲς. ἀλλὰ λοίδορα, καὶ κακορραφεῖν εἰδότα. ἐφοῖσο καὶ γελῶμεν ἡμεῖς ὅταν ποτὲ ἡμῖν ὁμόρροφα γίνηται. φείδοιντο γάρ τοι πρὸς τὰ ἐκ τῶν καμίνων κρέα τὰ θηρεῖα. καὶ τί λέγω τὰ θηρεῖα. φάρμακα γ' ἂν θᾶττον, ἢ τούτων παρ' ἡμῖν γεύσαιντο. ζητοῦσι δὲ οἶνον μὲν τὸν λεπτότατον. μέλι δὲ τὸ παχύτατον. καὶ ἔλαιον μὲν τὸ κουφότατον. πυροὺς δὲ τὸν βαρύτατον. καὶ πατρίδας αὐτῶν ὑμνοῦσι κύ-

πρου καὶ Ὑμηττόν τινα. καὶ Φοινίκην. καὶ βάρβαρον. ἡμῖν δὲ ἡ χώ-
ρα καὶ εἰ καθ᾽ ἓν ἑκάστης ἡττᾶται, τῆς τὸ ἄκρον φερούσης, ταῖς λοι-
παῖς ἑκάστην νικᾷ. καὶ τοῦτ᾽ ἔστι τὸ ἐκ δευτέρων πρωτεῖον. ὃ καὶ
Γυλίδι καὶ Θεμιστοκλῆς εὑρόμενοι, πάντα πάντων ἄριστοι τοῖς
Ἕλλησιν ἐκηρύχθησαν. εἰ δὲ δὴ καὶ δοίημεν τὸ εὑρομέλι χεῖρον εἶ-
ναι πρὸς τὸ Ὑμήττιον, ἀλλὰ τοιοῦτόν ἐστιν, οἷον παρόντος, οὐδὲν δεῖν
τοῦ ξενικοῦ χυμοῦ. ἔλαιον μέντοι σαφῶς τὸ ἡμεδαπὸν ἄριστον, ἢν μὴ
κρίνωσιν οἱ διεφθορότες τὴν δίαιταν. ἐκεῖνοι μὲν γὰρ αὐτὸ, ζυγο-
στατοῦσι, ῥοπῇ τὴν ἀρετὴν ἐξετάζοντες. ἐπὶ τὸ μεγαλωγοῦν, ἐν πλε-
ονεκτήματος μοίρᾳ λογίζονται. ἡμῖν δὲ οὐ χαλκεύονται μὲν ἐπὶ
τοὔλαιον τάλαντα. φαμὲν δὲ εἴπερ αὐτὸ δέοι ποιεῖν, φύσιν εἶναι τὸ
πλέον ἕλκον τιμᾶν. ἀμέλει τὸ θαυμαστὸν αὐτοῖς καὶ ὤνιον ἔλαιον,
ἐν τοῖς θρυαλλίσιν, ὑπ᾽ ἐνδείας ἀσθενὲς θρέψαι φλόγα. τὸ δὲ αὐτὸ
χυθὲν, ὑπὸ γενναιότητος πυρκαϊὰν ὅλην ἀνίστησι. καὶ ἐπειδὰν λύ-
χνου δέοι, χειροποίητον ἡμέραν ποιεῖ. ἀγαθὸν δὲ λιπᾶναι μᾶζαν.
ἀγαθὸν δὲ σωμασκοῦσι θρέψαι νεῦρα. ἡμῖν δὲ καὶ τὸ μουσικῆς χρῆ-
μα ἐπιχώριον ὡς οὐδὲν ἄλλο. καὶ ἔστιν ἀγμαχητοῖς λυρίον τι ποι-
μενικὸν λιτὸν καὶ αὐτόσκευον, εὔφημόν τε καὶ ἄρρεν ἐπιεικῶς,
οὐκ ἀνάξιον τοὺς ἐν τῇ Πλάτωνος πόλει παῖδας ἐκτρέφειν. ὡς ὁ λογί-
ζεται τοῦτο. ὃ δ᾽ ἀρετὴν ἔχει τὸ παμφανῶς ἡρμόσθαι. τῶν δὲ ἁπλῶν
τῶν χορδῶν, συμβαίνουσιν οἱ προσᾴδοντες. ὃ γὰρ ὑποτίθεται ξυμφώνοις ὑ-
ποθέσεσιν, αὐτὸ ἔστιν ἡμῖν καλόν τι χρῆμα ᾠδῆς, ἔπαινος ἐνόρχου κριοῦ ἢ
ὁ μείουρος κύων, ἐγκωμίου τυγχάνει. ὅτι οἶμαι δίκαιός ἐστι τὰς ὕαι-
νας οὐκ ὀρρωδῶν, καὶ λαρυγγίζων τοὺς λύκους. ἢ ὁ κυνηγέτης οὐχ
ἥκιστα ᾠδὴ γίνεται, τοῖς καταγομένοις εἰρήνην ποιῶν. καὶ εὐωχῶν ἡ-
μᾶς, πανδαισίᾳ κρεῶν. ἢ, διδυμοτόκος οἷς, οὐκ ἀπαξιοῦται τῆς

λύρας

λύρας, ὅτι πλείω τῶν ἐτῶν ἐκτρέφει τὰ ἔκγονα. τὴν δ' ἱερὰ ἀνάθημα καὶ τὴν ἄμπελον ἐντείναντες ψάλλομεν. οὐδὲν δὲ ὅσον ὀλίγου τινός. ἔτι τε ᾄσματα, καὶ αἰτήσεις ἀγαθῶν ἀνθρώποις. καὶ φυτοῖς καὶ βοτοῖς. ταῦτά σοι καὶ τὰ τοιαῦτα, παρ' ἡμῖν ὄργια ἀρχαῖα καὶ πενήτων ἀγαθά. βασιλεὺς δὲ καὶ βασιλέως φίλοι καὶ δαίμονος ὄρχησις, οἷα δὴ συνιόντες ἀκούομεν, ὀνόματά τινα καθάπερ αἱ φλόγες ἐπὶ μέγα τῆς δόξης ἐξαπτόμενα καὶ σβεννύμενα, ταῦτα δεῦρο ἐπιεικῶς σιγᾶται. καὶ σχολὴ ταῖς ἀκοαῖς τοιούτων ἀκροαμάτων. ἐπεὶ καὶ βασιλεύς, ὅτι μὲν ζῇ ἀεί, τοῦτ' ἴσως ἐπίστανται σαφῶς. ὑπομιμνήσκονται γὰρ ἅπαν κατ' ἔτος ὑπὸ τῶν ἐκλεγόντων τοὺς φόρους. ὅστις δὲ οὗτός ἐστιν, οὐ μάλα ἔτι τοῦτο σαφῶς. ἀλλ' εἰσί τινες ἐν ἡμῖν, οἳ μέχρι καὶ νῦν Ἀγαμέμνονα κρατεῖν ἥγηνται τὸν Ἀτρείδην, τὸν ἐπὶ Τροίαν. τὸν μάλα καλόν τε καὶ ἀγαθόν. τοῦτο γὰρ παιδόθεν ἡμῖν ὡς βασιλικὸν παραδέδοται τοὔνομα. καὶ Ὀδυσσέα τινὰ φίλον αὐτοῦ ὀνομάζουσιν οἱ χρηστοὶ βουκόλοι, φαλακρὸν μὲν ἄνθρωπον. ἀλλὰ δεινὸν ὁμιλῆσαι πράγμασι καὶ πόρον ἐν ἀμηχάνοις εὑρεῖν. ἀμέλει γελῶσιν, ὅταν περὶ αὐτοῦ λέγωσιν ἡγούμενοι πέρυσιν ἐκτετυφλῶσθαι τὸν Κύκλωπα, καὶ ὡς εἵλκετο μὲν ὑπὸ τῷ κριῷ τὸ γερόντιον. τὸ δὲ κάθαρμα τὴν θύραν ἐτήρει, καὶ οὐ ῥαγεῖν ᾤετο τὸν ἡγεμόνα τῆς ποίμνης, οὐκ ἀχθόμενον τῷ φορτίῳ. τῇ δὲ αὐτοῦ συμφορᾷ συναχθόμενον. ἐγένετο βραχύ τι διὰ τῆς ἐπιστολῆς μεθ' ἡμῶν τῇ συνηθείᾳ. τεθέασαι τὸν ἀγρόν. εἶδες ἁπλοϊκὴν πολιτευμάτων. τὸν ἐπὶ Νῶε βίον ἐρεῖς, πρὶν γενέσθαι τὴν δηκίω ἐνδουλεία.

Τῷ αὐτῷ.

ε η Μὴν ἀεὶ καὶ ἀπών, ἐπιδημεῖς τῇ μνήμῃ. καὶ γὰρ οὐδ' ἂν εἰ πάνυ βουληθείημεν ἐπιλαθέσθαι, δυνάμεθα. τῆς γλυκυ

ταῖς τῆς σοῦ ψυχῆς καὶ τῶν ἀδολωτάτων ἠθῶν ἀδελφὲ διὰ πάντων θαυμάσιε, ὡς οὐδὲν ἂν ἐν ἡμῖν γένοιτο τῆς περὶ σὲ μνήμης ἱερώτερον ἢ τὸ πάλιν περιπτύξασθαι τὴν σεβασμίαν σου κεφαλήν. ὃ δοίη γε τε θεὸς, καὶ ἴσθι μένουσι. τὸ ἀκοῦσαι μὲν σου τοῦ ἡδίστου τὸν λόγον ἤχοῦς. ἤσας δὲ ἡμᾶς καὶ οἷς ἀπέστειλας. ἅπαντα γὰρ ἐκομισάμεθα. ἔλθοι δή ποτε καὶ συντυχίας καιρὸς τὸ εὐτυχήσαιμι τοῦτο παρὰ θεοῦ.

Πυλαιμένει.

ὀ Υδὲ τὴν σὴν ἡράκλειαν ἀνήκοον οἶμαι γεγονέναι τοῦ παρ' ἡμῖν φιλοσοφήσαντος Ἀλεξάνδρου. ἀνδρὸς ἅπαντα χρόνον διαβάντος μετὰ δόξης. κωφὸς ἀνὴρ, ὃς ἡρακλέους σῶμα μὴ περιβάλη. τούτου παῖς, ἐμὸς ἀνεψιὸς, ἐπιδώσει σοι τὴν ἐπιστολὴν, τὸν πατρῷον ζῆλον ὑπεισελθὼν, οὐ διὰ τῆς στολῆς. ἀλλὰ διὰ τῆς γνώμης. στέλλεται οὖν ἐπὶ πονηροὺς ἄνδρας, τὸν ἡρακλέους τρόπον ἐκκαθαίρων αὐτῶν τὴν πατρίδα. θεοῦ δὲ ἔδει δή που καὶ Ἡρακλέους. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Ἰόλεω συμμάχου καὶ παραστάτου. οὐκοῦν τὸν μὲν θεὸν ἑαυτοῦ ποιεῖται τὸν ἐνόντα τρόπον. καὶ προσκλινὴς βίου τε ἀρετῇ καὶ γνώμης εὐσεβείᾳ. τὴν δὲ σὴν φιλίαν, αὐτῷ τοῦ Ἰόλεω μνηστευόμεθα ἡμεῖς αὐτῷ διὰ τῆς ἐπιστολῆς. συνείσῃ δὲ τοσοῦτο αὐτῷ, ὅσον ἡμῖν. κἂν χρήσῃ τῇ φιλίᾳ τοῦ νεανίσκου, πάντως ἐρεῖς οὐ φαῦλον ἐπαινέτην ἐμέ.

Τῷ αὐτῷ.

ἆ Ρά μοι μένεις φιλόσοφος, ἆρα ἐκεῖνος ὃν ἀπολέλοιπα, Πυλαιμένης, ἡ νεοτελὴς ψυχὴ, τὸ σπέρμα τὸ θεῖον; φοβοῦμαι τὸν χρόνον τὸν ἀπὸ γενέσεως. πλεῖον φοβοῦμαι τὴν ὁμιλίαν τῆς ἀγορᾶς, τὸ ἐγκαλινδεῖσθαι συχνοῖς ἤδη τύχαις τε πράξεσι, μὴ μολύνητε τὸν ἁγιώτατον νεών. τὸν νοῦν σου, τὸν ἱερὸν, ὃν ἐγὼ μετ' ὀλίγων ἀ-

ξιώτατον

ξιώτατον ἡγοῦμαι δοχεῖα θεοῦ. ἐγὼ οἶδα μὲν τι συνοργιάσας σοι τὰ φιλοσοφίας εὐχήν τέ τι ποιησάμενος. ἐπειδὴ δ' οὐ κρείττων ὁ τῆς πατρίδος ἔρως ἐγένετο, εὔξαιμι ἂν ὅπου ποτ' ἂν ὦ, φιλοσοφίαν ἐργάζεσθαί σε κατὰ δύναμιν. τοιγαροῦν ἀσπάζομαι τὴν φίλην κεφαλήν, καὶ πάνυ πολλάκις ἀσπάζομαι τὴν φίλην κεφαλήν. καὶ σιγῶν, καὶ λέγων, καὶ γράφων. καὶ μὴ γράφων.

Τῷ αὐτῷ.

ὁ Ιου με περιπτύξασθαι πυλαιμένῃ αὐτὴν τὴν ψυχὴν, αὐτῇ τῇ ψυχῇ. ἀπορῶ λόγων οἷς ἐκχέοιτο, ὅσον ἐστὶ τῆς γνώμης μετὰ τὸ βουλόμενον. μᾶλλον δὲ οὐδὲ αὐτὸ τὸ πάθος, ὅ τι ποτέ ἐστι τὸ περὶ σέ μου τῆς ψυχῆς ἐξευρίσκω. ἐγένετο δέ τις ἀνὴρ δεινὸς τὰ ἐρωτικά. Πλάτων ὁ Ἀρίστωνος Ἀθηναῖος. εὔπορος εὑρεῖν. εὔκολος εἰπεῖν, ἐραστοῦ φύσιν. ἐγὼ δὴ, τὸ ὅ,τι αὐτῷ γενέσθαι περὶ τὰ παιδικὰ βούλεται. καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ τοίνυν ἐξευρηκώς τε ἔστω, τὸ εἰρηκώς. βούλοιτ' ἂν οὖν φησιν ἡ Ἡφαίστου τέχνη συντακῆναί τε καὶ συμφυῆναι. καὶ ἓν ἄμφω γενέσθαι.

Τῷ αὐτῷ.

ε Τησίοις ἡμῖν ἀφικνεῖται παρὰ σοῦ γράμματα, ὥσπερ καὶ τοῦτο ὡρῶν φερουσῶν. ἐμοὶ μὲν οὖν ἴσως καρπὸς ἡδίων οὗτος, ἢ ὃν ἐκτρέφουσι μικρῶν κύκλοι τε γεωργοί. σὺ δὲ οὐκ ἂν εἰκότα ποιοίης, τῆς ἐπὶ τούτοις ἡμᾶς εὐφροσύνης ἀποστερῶν. ἀλλὰ μετάθου τὴν γνώμην. ἐπείκησον ἡμῖν τὸ γοῦν ταῖς ἐτησίαις τῶν στόλων.

Τῷ φιλοσόφῳ.

τ Ητες ἐξήνεγκα δύο βιβλία τὸ μὲν, ὑπὸ θεοῦ κινηθεὶς, τὸ δὲ, ὑπὸ λοιδορίας ἀνθρώπων. καὶ γάρ τινες τῶν ἐν λευκοῖς οἷοι τρίβωσι καὶ τῶν ἐν φαιοῖς, ἔφασάν με παρανομεῖν εἰς φιλοσοφίαν, ἐπεὶ

οντα κάλλους ἐν λέξεσι καὶ ῥυθμοῦ, καὶ περὶ ὁμήρου τί λέγειν ἄξι
ον ὦτα, καὶ τῶν ἐν ταῖς ῥητορείαις σχημάτων, ὡς δὴ τὸν φιλόσο-
φον μισόλογον εἶναι προσήκειν, καὶ μόνα περιεργάζεσθαι τὰ δαιμό
νια πράγματα. καὶ αὐτοὶ μὲν θεωροὶ τοῦ νοητοῦ γεγονότες, ἐμὲ δὲ
οὐ θέμις, διότι νέμω τινὰ σχολὴν ἐκ τοῦ βίου. τῷ καὶ τὴν γλῶτ-
ταν καθήρασθαι, καὶ τὴν γνώμην, ἡδίω γενέσθαι. ἐνίοις δὲ αὐτῶν
πρὸς τὸ καταδικάσασθαί μου πρὸς μόνην παιδείαν ἐπιτήδειον εἶναι,
τὸ τὰς κυνηγετικὰς ἐκ τῆς οἰκίας οὐκ οἶδ' ὅπως διαρρυείσας,
σπουδασθῆναι διαφερόντως ὑπὸ νεανίσκων ἐνίων, οἷς ἑλληνισμοῦ
τε καὶ χάριτος ἔμελε, καί τινα τῶν ἐκ ποιητικῆς, ἐπιμελῶς ἔ
χοντα. καὶ παραδεικνύντα τι τῆς ἀρχαίας χειρὸς, ὅπερ ἐπὶ τῶν
ἀνδριάντων λέγειν εἰώθαμεν. ἀλλ' ἐκεῖνοι οἱ μὲν, ἀμαθίας ἡγουμέ
νης τοῦ θράσους, προχειρότατοι πάντων εἰσὶ περὶ τοῦ θεοῦ διαλέ-
γεσθαι. οἷς ἂν ἐντύχῃς, εὐθὺς ἀκούσῃ τινὰ περὶ τῶν ἀσυλλογίστων
συλλογισμῶν, καὶ μὴ δεομένων ἐπαντλοῦσι τῶν λόγων, ἰδία τι δο
κῶ μοι διαφέρον αὐτοῖς. ἀπὸ γὰρ τούτων ἐν ταῖς πόλεσιν οἱ δη
μοδιδάσκαλοι γίνονται, ὃ τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ κέρας τῆς ἀμαλθεί-
ας, ᾧ οὗτοί γε δεῖν οἴονται χρῆσθαι. ἐπιγινώσκεις οἶμαι τὸ φῦλον τοῦ
το τὸ ῥᾴδιον, ὃ διαβάλλει γενναίαν ὑπόθεσιν, οὗτοί με μαθητιᾶν
ἑαυτοῖς ἀξιοῦσι. καὶ φασὶν ἀποφαίνειν ἐντὸς ὀλίγου τὰ περὶ
θεοῦ παντολμότατον, ἡμέρας ἕξης καὶ νύκτας ἀγορεύειν δυνά-
μενον. ἅτεροι δὲ, οἱ κάλλιον ἠσθημένοι παραπολὺ τούτων εἰσὶ καὶ
κακοδαιμονέστεροι σοφισταί. καὶ βούλονται μὲν ἂν ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς εὐ
δοκιμεῖν. ἀλλ' ἀτυχοῦσι τὸ μηδὲ τοῦτο δύνασθαι. καὶ οἴονταί τινας
ἐν λογιστηρίοις ἀποδύντας, ἢ πάντως ἀπορίας γέ τινος συμφορᾶς

[illegible]

ἀναπεισθέντας ἐν μεσημβρίᾳ τοῦ βίου φιλοσοφεῖν, ἀπὸ μόνου τοῦ τοὺς θεοὺς ἀπομόσαι καὶ καταμόσαι, πλατωνικῶς· οὐδ' ἔφθασεν καὶ αὖ ἡ σηπία φθεγξαμένη τι τῶν δεόντων. δεινὴ δὲ ὅμως ἡ προσποίησις· ἥ, τε γὰρ ὀφρῦς, βαβαὶ τῆς ἀνατάσεως, εἰς ὅσον ἦρται. καὶ ἡ χεὶρ ὑπερέχει τὸ γένειον. τάτε ἄλλα σεμνοπροσωπεῦσιν ὑπὲρ τὰς Ξενοκράτους εἰκόνας. οἷς καὶ νομοθετεῖν ἡμῖν ἀξιοῦσιν ἅττα σφίσι λυσιτελέστατα, μηδένα μηδὲν ἀγαθὸν εἰδότα φανερὸν εἶναι, ἡγούμενοι σφῶν αὐτῶν ἔλεγχον, εἴ τις φιλόσοφος ἐπιστήσεται φθέγγεσθαι. αὐτοὶ γὰρ ἂν ὑπὸ τῇ προσποιήσει λαθεῖν καὶ δόξαι τἄνδοθεν εἶναι σοφίας ἀνάπλεῳ. ἄμφω μὲν οὖν τούτω τὼ γένει καταβεβλήκατον, ὡς ἐπὶ τοῖς οὐδενὸς ἀξίοις ἐσπουδακότα. τὸ μὲν, ὅτι μὴ πάντα φλυαρῶ· τὸ δὲ, ὅτι μὴ τὸ στόμα συγκλείσας ἔχω, καὶ τὸν βοῦν τὸν ἐκείνων ἐπὶ τῆς γλώττης τίθεμαι. ἐπὶ τούτοις συνετέθη τὸ σύγγραμμα, καὶ ἀπήντησε τῶν μὲν, τῇ φωνῇ, τῶν δὲ, τῇ σιγῇ. προοίμιον μὲν γὰρ ὡς ἐπὶ τούτοις αὐτοῖς τοὺς ἀφώνους τε καὶ βασκάνους πῶς οἷς μετὸν πρέποντος τοῦ σχήματος. οὐ μὴν ἀλλ' ἐξεῦρεν ὡς ἂν κἀκείνους συνεφελκύσαιτο. καὶ βούλεται μὲν πολυμαθείας οὐχ ἧττον ἐπίδειξις, ἢ ἐγκώμιον εἶναι. οὐ γὰρ ἐξομοσαίμην τὰς αἰτίας. ἀλλ' ἵν' ἔτι μᾶλλον αἰτιῶντο, συχνὰ καὶ πεφιλοτίμημαι. προϊὸν δὲ βίων αἱρέσεις ἐξετάζειν, ἐπαινεῖ τὴν φιλοσοφίαν, ὡς φιλοσοφωτάτην τῶν αἱρέσεων. ἣν δ' ἥντινα νομίζειν εἶναι χρὴ, τοῦ βιβλίου πυνθάνου. τελευτῶν δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν κιβωτίων ἀπολελόγηται, ἐχόντων τινὰ καὶ τούτων αἰτίαν, ἀδιόρθωτα κρύπτειν βιβλία. οὐδὲ γὰρ οὐδὲ τῶν τοιούτων οἱ πελχῖδες ἀ-

(πέχοντο. εἰ δ' ἕκαστος

ἐν τάξει τῇ προσηκούσῃ τὰ πάντα σὺν ὥρᾳ, καὶ ἀφορμαὶ δίκαιαι τῶν ἑκάστου προκεχειρισμένων. καὶ εἰ μερίζεται μὲν πλείοσι κεφαλαίοις κατὰ τὸ θεσπέσιον γράμμα, τὸν Φαῖδρον, ὃν περὶ πάντων ὁμοῦ τῶν εἰδῶν τοῦ καλοῦ Πλάτων διήνεγκε, μεμηχάνηται δὲ ἅπαντα συννεύειν εἰς ἓν τὸ προκείμενον. καὶ εἴπου γέγονε πίστις ὑφέρπουσα, τὸ ὑπὲρ ἰάσεων δίκημα, καὶ εἰ προὔλαβεν ὡς ἐν τοιούτοις ἀπόδειξις ἐκ τῆς πίστεως, ἢ εἰ τὸ δι' ἄλλο γινόμενον, ταῦτα μὲν, τέχνης ἂν εἴη δῶρα καὶ φύσεως. ὅστις δὲ οὐκ ἀγύμναστος ἐπιφωράσαι τι καὶ πρόσωπον θεῖον ὑπὸ φαυλοτέρῳ κρυπτόμενον σχήματι, ὥσπερ ἐκεῖνοι ἀθήνησιν οἱ δημιουργοὶ, ἀφροδίτην τε χάριτας καὶ τοιαῦτα κάλλη θεῶν, ἀγάλμασι σειληνῶν καὶ σατύρων ἀμπέχοντες, τοῦτον, οὐ λήσεται τὸ γράμμα, συχνὰ καὶ τῶν ἀβεβήλων ἀποκαλύψαν δογμάτων ὑπὸ τῇ προσποιήσει τοῦ παρέλκειν ἑτέροις λανθάνοντα, τῆς περὶ λίαν εἰκῇ καὶ ὡς ἂν δόξειεν ἀφελῶς ἐγκατεσπάρθαι τῷ λόγῳ. τῶν μὲν γὰρ ἐκ τῆς σεληνιακῆς αἰτίας ἀποψύξεων, οἱ νοσοῦντες ἐπιληψίαν, αἰσθάνονται μόνοι. τῶν δὲ κατὰ νοῦν ἐπιβολῶν, μόνοι δέχονται τὰς ἐκλάμψεις. οἷς ὑπανοίγει τὸ νοερὸν ὄμμα, φῶς ἀνάπτει συγγενὲς ὁ θεός. ὃ τοῖς τε νοεροῖς τοῦ νοεῖν, καὶ τοῖς νοητοῖς αἴτιος τοῦ νοεῖσθαι, καθάπερ τὸ τῇδε φῶς ὄψιν συνάπτει τῷ χρώματι. κἂν ἀφέλῃς, παρόντος, ἡ πρὸς αὐτὸ δύναμις ἀνενέργητος. ὑπὸ δὴ τούτων ἁπάντων σὲ κρίνουσαν περὶ μὲν οὖν μὲν. κἂν μὲν ψηφίσῃ προσοιστέον εἶναι, ῥήτορσιν ἅμα καὶ φιλοσόφοις ἐκκείσεται. τοὺς μὲν γὰρ, ἥσει, τοὺς δὲ, ὀνήσει. πάντως γε, εἰ μὴ παρὰ σοῦ τῆς δυναμένης κρίνειν διαγεγράψεται. εἰ δὲ μὴ φανεῖταί σοι τῆς τῶν ἑλλήνων ἀκοῆς ἄξιον,

καὶ σὺ

καὶ σὺ δὲ δήπου μετὰ εἰς τὸ τέλους πρὸ τοῦ φίλου τὴν ἀλήθειαν θήσεις, πυκνὸν καὶ βαθὺ σκότος ἐπηλυγάσεται, καὶ λύσεταί τις ἀνθρώποις λεγόμενον. ταῦτα μὲν περὶ τούτου. θάτερον δὲ, θεὸς καὶ ἐπέταξε καὶ ἐνέκρινεν· ὃ τῇ φανταστικῇ φύσει χαριστήριον ἀνατέθειται. ἔσκεπται δὲ ἐν αὐτῷ περὶ τῆς εἰδωλικῆς ἁπάσης ψυχῆς, καὶ ἕτερα ἄττα προκεχείρισται δόγματα τῶν οὔπω φιλοσοφηθέντων Ἕλλησι. καὶ τί ἄν τις ἀπομηκύνοι περὶ αὐτοῦ· ἀλλ᾽ ἐξείργασται μὲν ἐπὶ μιᾶς ἁπάσης νυκτὸς, μᾶλλον δὲ λειψάνου νυκτὸς, ἣ καὶ τὴν ὄψιν ἤνεγκε τὴν περὶ τοῦ δεῖν αὐτὸ συγγεγράφθαι. ἔστι δὲ οὗ τῶν λόγων, δίς που καὶ τρὶς, ὥσπερ τις ἕτερος ὢν, ἐμαυτοῦ γέγονα μετὰ τῶν παρόντων ἀκροατής. καὶ νῦν ὁσάκις ἂν ἐπίω τὸ σύγγραμμα θαυμαστή τις περὶ ἐμὲ διάθεσις γίνεται. καί τις ὀμφή με θεία περιχεῖται κατὰ τὴν ποίησιν. εἰ δὲ μὴ μόνον τὸ πάθος ἐμοῦ, καὶ περὶ ἕτερον δ᾽ ἂν ταῦτα γίνοιτο, σὺ καὶ τοῦτο μηνύσεις. σὺ γὰρ δὴ μετ᾽ ἐμὲ πρώτη τῶν Ἑλλήνων ἐντεύξῃ. ταῦτα τῶν τέως ἀνεκδότων ἀπέσταλκα. καὶ ἵνα τέλειος ἀριθμὸς ᾖ, προσέθηκα τὸν περὶ τοῦ δώρου, πάλαι γενόμενον ἐν τῷ καιρῷ τῆς πρεσβείας πρὸς ἄνδρα παρὰ βασιλεῖ δυναστεύοντα. καί τι τοῦ λόγου τε καὶ τοῦ δώρου Πεντάπολις ὤνατο.

Δομετιανῷ σχολαστικῷ.

π Ἂν σαφῶς δι᾽ αὐτῶν μεμαθηκὼς τῶν ἔργων τὴν σὴν θαυμασίαν κεφαλὴν, χαίρουσάν τι φιλανθρωπίᾳ, καὶ τοῖς δεομένοις χεῖρα βοηθείας ὀρέγειν, ἐπειδὴ τὸ δὴ τοῦτο παρακαλῶ, ἵππον εἰς πεδίον τοῦτο δὴ τὸ τοῦ λόγου, προτρέπειν ἡγούμενος. καὶ σοὶ πλέον ἢ πρότερον ὦ φίλη κεφαλὴ νῦν τὴν φιλανθρωπίαν ἐπιδεικτέον· ὅσῳ καὶ τὸ πρόσωπον ἐλεεινότερον οἶδεν νῦν τὸ δὴ πεισόμενον.

γυνή τε γάρ ἐστιν αὕτη καὶ γυνή, δυστυχήσασα σοῦ χρείαν, ἔστι σὺν ὀρφανῷ παιδίῳ, παθοῦσα, ἃ πέπονθεν. ὅς τις δέ ἐστιν ὁ ταύτην ἀδικήσας, καὶ ὅτι, καὶ ὅπως, αὐτὴ διδάξει τὴν σὴν καλοκαγαθίαν. ὅρα τοίνυν ὦ θαυμάσιε ὅπως ἐπαμυνῇς τῇ γυναικί, ἢ διὰ τὸ καλῶς ἔχον καὶ διὰ τὸ σοὶ πρέπον, ἢ δι᾽ ἐμέ. μεθέξω γὰρ ἐπὶ σοὶ κἀγὼ τῶν εἰς αὐτὴν γινομένων, συγγενίδα τε οὖσαν ἐμήν, καὶ τεθραμμένην ὑπὸ μητρὶ κοσμίᾳ σωφρόνως παρ᾽ ἡμῖν.

Δομετιανῷ σχολαστικῷ.

τ Α δίκαια χρήζει συμμάχων. γένοιντ᾽ ἂν οἱ βοηθοῦντες αὐτοῖς εὐδαίμονες, τοῖς ὀρθῶς ἔχουσι συμπονοῦντες. εἱλόμην δή σε τούτων πρόβολον. γνώμῃ τε ἀμύνονται καὶ τέχνῃ. τὸ μὲν ἐμόν, ἅπασιν εὖ ποιεῖν οἷς ἂν δυνώμαι. δίδου δὲ αὐτοῖς ἀφορμάς. αἰσθήσῃ γὰρ φιλίας, ἣν οὔτε αὐτὸς μέμψῃ, γελάσει τε ἴσως οὐδείς.

ΤΕΛΟΣ.

α · β · γ · δ · ε · ϛ. Ἑξάδια καὶ ζ τετράδιον.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΜΟΝΟΙΑΣ.

ΑΝΤΟΣ ἀρχομένῳ σπουδαίου λόγου καὶ ἔργου ἀπὸ τῶν θεῶν ὑπολαμβάνω προσήκειν πρῶτον ἄρχεσθαι. εὔχομαι δὲ τοῖς θεοῖς πᾶσι καὶ πάσαις, ὅ,τι τῷ δήμῳ τῶν ἀθηναίων ἄριστόν ἐστι καὶ τοῖς εὐνοοῦσι τῷ δήμῳ καὶ νῦν καὶ ἐς τὸν ἔπειτα χρόνον, τοῦτ' ἐμοὶ μὲν ἐπὶ νοῦν ἐλθεῖν γράψαι. τοῖς δ' ἐκκλησιάσασιν ἀθηναίων ἑλέσθαι. εὐξάμενος δὲ ταῦτα τῆς ἀγαθῆς ἐπινοίας ἐλπίδα ἔχων παρὰ τῶν θεῶν, τάδ' ἐπιστέλλω.

Δημοσθένης τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν.

Ερὶ μὲν τῆς ἐμῆς οἴκαδε ἀφίξεως, ἀεὶ νομίζω πᾶσιν ὑμῖν ἔσεσθαι βουλεύσασθαι. διόπερ νῦν οὐδὲν περὶ αὐτῆς γέγραφα. τὸν δὲ παρόντα καιρὸν ὁρῶν ἑλομένων μὲν ὑμῶν τὰ δέοντα, ἅμα δόξαν καὶ σωτηρίαν καὶ ἐλευθερίαν δυνάμενον κτήσασθαι οὐ μόνον ὑμῖν ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἕλλησιν. ἀγνοησάντων δ' ἢ παρακρουσθέντων οὐ ῥᾴδιον αὖθις τὸν αὐτὸν ἀναλαβεῖν, ᾠήθην χρῆναι τὴν ἐμαυτοῦ γνώμην ὡς ἔχω περὶ τούτων εἰς μέσον θεῖναι. Ἔστι μὲν οὖν ἔργον δι' ἐπιστολῆς ἐμμεῖναι συμβουλῇ. πολλοῖς γὰρ εἰώθατε ἀπαντᾶν ὑμεῖς πρὸ τοῦ περιμεῖναι μαθεῖν. λέγοντι μὲν οὖν ἐστιν, αἰσθέσθαι τί βούλεσθε, καὶ διορθώσασθαι τὰ ἀγνοούμενα, ῥᾴδιον. τὸ δὲ βιβλίον οὐδεμίαν ἔχει βοήθειαν τοιαύτην πρὸς τοὺς θορυβοῦντας. οὐ μὴν, ἀλλ' ἐὰν ἐθελήσητε ἀκοῦσαι σιγῇ, καὶ περιμεί-

ὅτε πάντα μαθεῖν, οἴομαι καὶ σὺν θεοῖς εἰρῆσθαι, καὶ περὶ βραχέων τῶν γεγραμμένων ὄντων. αὐτός τε φανήσεσθαι μετὰ πάσης εὐνοίας τὰ δέοντα περὶ ὑμῶν πράττων, καὶ τὰ συμφέροντα ὑμῖν ἐμφανῆ δείξειν. οὐχ ὡς ἀπορούντων δὲ ὑμῶν ῥητόρων, οὐδὲ τῶν ἀλόγως ὅ τι ἂν τύχωσιν ἐρούντων, ἔδοξέ μοι τὴν ἐπιστολὴν πέμπειν. ἀλλ᾽ ὅσα τυγχάνω δι᾽ ἐμπειρίαν καὶ τὸ παρηκολουθηκέναι τοῖς πράγμασιν εἰδώς, ταῦτ᾽ ἐβουλήθην τοῖς μὲν προαιρουμένοις λέγειν ἐμφανῆ ποιήσας, ἀφθόνους ἀφορμὰς ὧν ὑπολαμβάνω συμφέρειν ὑμῖν, δοῦναι. τοῖς δὲ πολλοῖς ῥᾳδίαν τὴν τῶν βελτίστων αἵρεσιν καταστῆσαι. ὧν μὲν οὖν ἕνεκα ἐπῆλθέ μοι τὴν ἐπιστολὴν γράφειν, ταῦτ᾽ ἐστί. δεῖ δὲ ὑμᾶς ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι πρῶτον μὲν ἁπάντων πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς ὁμόνοιαν εἰς τὸ κοινῇ συμφέρον τῇ πόλει παρασχέσθαι. καὶ τὰς ἐκ τῶν προτέρων ἐκκλησιῶν ἀμφισβητήσεις ἐᾶσαι. δεύτερον δὲ πάντας ἐκ μιᾶς γνώμης τοῖς δόξασι προθύμως συναγωνίζεσθαι. ὡς τὸ μηδὲν μηδ᾽ ἁπλῶς πράττειν, οὐ μόνον ἐστὶν ἀνάξιον ὑμῶν καὶ ἀγεννές, ἀλλὰ καὶ τοὺς μεγίστους κινδύνους ἔχει. δεῖ δὲ μηδὲ ταῦτα λαθεῖν ὑμᾶς ἃ καθ᾽ αὑτὰ μὲν οὐκ ἔστιν αὐτάρκη κατασχεῖν πράγματα. προστεθέντα δὲ ταῖς δυνάμεσι, πολλῷ πάντ᾽ εὐκατεργαστότερα ὑμῖν ποιήσει. τίνα οὖν ἐστι ταῦτα. μήτε πόλει μηδεμιᾷ μήτε τῶν ἑκάστῃ τῶν πόλεων συνηγωνισμένων τοῖς καθεστηκόσι, μήτε πικραίνεσθαι, μήτε μνησικακεῖν. ὁ γὰρ τοιοῦτος φόβος τοὺς συνειδότας αὐτοῖς ὡς ἀναγκαίοις τοῖς συνεστηκόσι κίνδυνον ἔχουσι πρόδηλον, προθύμους συναγωνιστὰς ποιεῖ. ἀφεθέντες δὲ τοῦ δέους τούτου πάντες, ἠπιώτεροι γενήσονται. τοῦτο δέ, οὐ

μικρὰν

μικρὰν ὠφέλειαν ἔχει. κατὰ μὲν δὴ πόλεις τὰ τοιαῦτα σύνηθες
προλέγειν. μᾶλλον δ' οὐδὲ δυνατόν. ὡς δ' ἂν ὑμῖν αὐτοῖς ὀρ-
θῶς τε χρώμενοι, τοιαύτην καὶ κατὰ τῶν ἄλλων προσδοκίαν παρα-
στήσετε ἑκάστοις. Φημὶ δὲ χρῆναι μήτε πόλει μήτε στρατηγῷ,
μήτε ῥήτορι μήτ' ἰδιώτῃ μηδενὶ τῶν τὰ πρὸ τοῦ δοκούντων συνα-
γωνίζεσθαι τοῖς καθεστηκόσι μήτε μέμφεσθαι μήτ' ἐπιτιμᾶν μηδέ-
να μηδὲν ὅλως. ἀλλὰ συγχωρῆσαι πᾶσι τοῖς ἐν τῇ πόλει πεπο-
λιτεῦσθαι τὰ δέοντα. ἐπειδήπερ οἱ θεοὶ καλῶς ποιοῦντες σώσαν-
τες τὴν πόλιν, ἀποδεδώκασιν ὑμῖν ὅτι ἂν βούλησθε ἐξ ἀρχῆς
βουλεύσασθαι. καὶ νομίζειν ὥσπερ ἂν ἐν πλοίῳ τῶν μὲν ἱστίῳ τῶν
δὲ κώπαις ἀναφερομένων κομίζεσθαι, λέγεσθαι μὲν ὑπ' ἀμ-
φοτέρων ἅπαντα ἐπὶ σωτηρίᾳ, γεγενῆσθαι δὲ τὴν χρείαν πρὸς
τὰ συμβάντα ἀπὸ τῶν θεῶν. ἐὰν τοῦτον τὸν τρόπον περὶ τῶν
παρεληλυθότων ἐγνωκότες ἦτε, πιστοὶ πᾶσι γενήσεσθε, καὶ καλῶν
κἀγαθῶν ἀνδρῶν ἔργα πράξετε, καὶ τὰ πράγματα ὠφελήσετε
οὐ μικρῶς, καὶ τοὺς ἐναντιωθέντας ἐν ταῖς πόλεσιν ἢ μετανοεῖν
ποιήσετε πάντας, ἢ κομιδῇ τινας αὐτοὺς αἰτίους κατα-
λειφθῆναι. μεγαλοψύχως τοίνυν καὶ πολιτικῶς τὰ κοινῇ συμ-
φέροντα πράττετε καὶ τῶν ἰδίων μέμνησθε. παρακαλῶ δ' εἰς
ταῦτα, οὐ τυχὼν αὐτὸς τοιαύτης φιλανθρωπίας παρ' ἐνίων, ἀλ-
λὰ ἀδίκως καὶ στασιαστικῶς εἰς τὴν ἑτέρων χάριν προεθείς. ἀλ-
λ' οὐδὲ τὴν ἰδίαν ὀργὴν ἀναπληρῶν, τὸ κοινῇ συμφέρον οἶμαι
δεῖν βλάπτειν. οὔτε μιγνύμι τῆς ἰδίας ἔχθρας, εἰς τὰ κοινῇ
συμφέροντα οὐ δεῖ. ἀλλ' ἐφ' ἃ τοὺς ἄλλους παρακαλῶ, ταῦτα αὐτὸς
οἴομαι δεῖν πρῶτον ποιεῖν. τὰ μὲν οὖν παρασκευαστέα καὶ ἃ δεῖ φυλάξασθαι

καὶ ἃ πράττων τις ἂν κατ' ἄνθρωπον λογισμὸν μάλιστ' ἂν κα-
τορθοίη, σχεδὸν εἴρηταί μοι. τοῖς δὲ καθ' ἡμέραν ἐμπιπτοῦσι καὶ
τοῖς ἐκ τοῦ παραχρῆμα συμβαίνουσιν ὀρθῶς χρῆσθαι καὶ συνεῖναι
τὸν ἑκάστου καιρὸν καὶ κρῖναι τί τῶν πραγμάτων ἐξ ὁμιλίας
δυνατὸν προσαγαγέσθαι, καὶ τί βίας προσδεῖται, τῶν ἐφεστηκό-
των στρατηγῶν ἔργον ἐστί. διὸ καὶ χαλεπωτάτην τάξιν ἔχει τὸ
συμβουλεύειν. τὰ γὰρ ὀρθῶς βουλευθέντα καὶ δοκιμασθέντα
σὺν πολλῇ σπουδῇ καὶ πόνῳ, πολλάκις τῷ τοὺς ἐπιστάντας ἄλ-
λως χρήσασθαι διελυμάνθη. νῦν μέντοι πάνυ ἕξειν καλῶς ἐλ-
πίζω. καὶ γὰρ εἴ τις ὑπείληφεν εὐτυχῆ τὸν ἀλέξανδρον διὰ τὸ
πάντα κατορθοῦν, ἐκεῖνο λογισάσθω. ὅτι πράττων καὶ πονῶν
καὶ τολμῶν, οὐχὶ καθήμενος, εὐτυχεῖ. νῦν τοίνυν τεθνεὼς
ἐκείνου ζητεῖ τινας ἡ τύχη μεθ' ὧν ἔσται. τούτους δὲ ὑμᾶς δεῖ γε-
νέσθαι. τούς τε ἡγεμόνας δι' ὧν ἀνάγκη τὰ πράγματα πράττε-
σθαι, ὡς εὐνουστάτους ἐπὶ τὰς δυνάμεις ἐφίστατε. καὶ ὅτι ποιεῖν
αὐτὸς ἕκαστος ὑμῶν δυνήσεται καὶ βουλήσεται, τοῦτο πρὸς αὐ-
τὸν εἰπάτω. καὶ ὑποσχέσθω καὶ τοῦθ' ὅπως μὴ ψεύσεται. μηδ'
ἐξηπατῆσθαι μηδὲ πεισθῆναι παρακρουσθεὶς φήσας, ἀναδύσε-
ται. ὡς τὴν ἔνδειαν ὧν ἂν ἐλλείπητε ὑμεῖς, οὐχ εὑρήσετε τοὺς ἀνα-
πληρώσοντας. οὐδὲ τὸν αὐτὸν ἔχει κίνδυνον, περὶ ὧν ἐφ' ὑ-
μῖν ἐστὶν ὅπως ἂν βούλησθε πρᾶξαι, μεταβουλεύεσθαι πολλάκις
καὶ περὶ ὧν ἂν ἐνστῇ πόλεμος. ἀλλὰ ἡ περὶ τούτων μετάγνωσις
ἧττα τῆς προαιρέσεως γίνεται. μηδὲ ποιήσητε τοῦτο μηδέν.
ἀλλ' ὅτι πράξετε γενναίως καὶ ἐρρωμένως ταῖς ψυχαῖς, τοῦτο χειρο-
τονεῖτε. κἂν ἅπαξ ψηφίσησθε, τὸν δία τὸν δωδωναῖον καὶ τοὺς
ἄλλους θεοὺς οἳ πολλὰς καὶ καλὰς καὶ ἀγαθὰς καὶ ἀληθεῖς ὑμῖν
μαν

μαντείας ἀνῃρήκασιν ἡγεμόνας ποιησάμενοι, καὶ παρακαλέσαντες, καὶ κατὰ τὴν νικητήριον ἄπεισιν αὐτοῖς δεξάμενοι, μετὰ τῆς ἀγαθῆς τύχης ἐλευθεροῦτε τοὺς ἕλληνας.

Περὶ τῆς ἰδίας καθόδου.

ημοσθένης τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν. ἐνόμιζον μὲν ἀφ' ὧν ἐπολιτευόμην, οὐχ ὅπως μηδὲν ἀδικῶν τοιαῦτα πείσεσθαι, ἀλλὰ καὶ μέτρια ἂν ἐξαμαρτὼν συγγνώμης τεύξεσθαι. ἐπειδὴ δὲ οὕτω γέγονεν, ἕως μὲν ἑώρων ὑμᾶς οὐδεμιᾶς ἀποδείξεως φανερᾶς οὐδ' ἐλέγχου γιγνομένου παρὰ τῆς βουλῆς πρὸς τὰ ταύτης ἀπόρρητα καταψηφιζομένους ἁπάντων, οὐδὲν ἔλαττον παραχωρεῖν ὑμᾶς ἡγούμενος, ἢ ἐμαυτὸν ἀποστερεῖσθαι, στέργειν ᾤμην. τὸ γὰρ οἷς ἂν ἡ βουλὴ φῆσιν τοὺς ὀμωμοκότας δικαστὰς προστίθεσθαι, μηδεμιᾶς ἀποδείξεως ῥηθείσης, τῆς πολιτείας παραχωρεῖν ἦν. ἐπειδὴ δὲ καλῶς ποιοῦντες ᾔσθησθε τὴν δυναστείαν, ἥν τινες τῶν ἐν τῇ βουλῇ κατεσκευάζοντο ἑαυτοῖς, καὶ πρὸς τὰς ἀποδείξεις τοὺς ἀγῶνας κρίνετε, τὰ δὲ ἀπόρρητα τούτων ἐπιτιμήσεως ἄξια εὑρήκατε, οἶμαι δεῖν ἐὰν καὶ ὑμῖν βουλομένοις ᾖ, τῆς ὁμοίας τυχεῖν σωτηρίας τοῖς τῶν ὁμοίων αἰτιῶν τετυχηκόσι. καὶ μὴ μόνος δι' αἰτίαν ψευδῆ τῆς πατρίδος καὶ τῶν ὄντων καὶ τῆς τῶν οἰκειοτάτων συνηθείας ἀπεστερῆσθαι. εἰκότως δ' ἂν ὑμῖν ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι μέλοι τῆς ἐμῆς σωτηρίας οὐ μόνον κατὰ τοῦτο ὅτι οὐδὲν ὑμᾶς ἀδικῶν τοιαῦτα πέπονθα, ἀλλὰ καὶ τῆς παρὰ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις εὐκλεοῦς δοξίας. μὴ γὰρ εἰ μηδεὶς ὑμᾶς ἀναμιμνήσκει τοὺς χρόνους μηδὲ τοὺς καιροὺς ἐν οἷς τὰ μέγιστ' ἐγὼ χρήσιμος ἦν τῇ πόλει, τοὺς ἄλλους ἕλληνας ἀγνοεῖν νομίζετε. μηδ' ἐπιλελῆσθαι τῶν ἐμοὶ πεπραγμένων

ὑπὲρ ὑμῶν ἃ ἐγὼ δυοῖν ἕνεκα νῦν ὀκνῶ γράφειν καθ' ἕκαστον· ἑνὸς
μὲν τοῦ φθόνου δὲ δι' ὃν πρὸς ἓν οὐδὲν δεῖ προὔργου τἀληθῆ λέγειν·
ἑτέρου δὲ ὅτι πολλὰ καὶ ἀνάξια ἐκείνων διὰ τὴν τῶν ἄλλων ἑλ-
λήνων κακίαν νῦν πράττειν ἀναγκαζόμεθα· ἐν κεφαλαίῳ δὲ
τοιαῦτ' ἐστὶν ἐφ' οἷς ἐξητάζομεν ὑπὲρ ὑμῶν ἐγώ, ὥσθ' ὑμᾶς μὲν ἐ-
παινεῖσθαι ὑπὸ πάντων ζηλοῦσθαι· ἐμοὶ δ' ἐλπίδα τῶν μεγίστων δω-
ρεῶν προσδοκᾶσθαι παρ' ὑμῶν· τῆς δὲ ἁμαρτηκυίας μὲν ἀγνώ-
μονος δὲ τύχης οὐχ ὡς δίκαιον ἦν ἀλλ' ὡς ἐβούλετο κρινάσης τὸν
ὑπὲρ τῆς τῶν ἑλλήνων ἐλευθερίας ἀγῶνα, ὃν ὑμεῖς ἠγωνίσασθε,
οὐδὲ ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα χρόνοις ἀπέστην τῆς εἰς ὑμᾶς εὐνοίας·
οὐδ' ἀντηλλαξάμην ἀντὶ ταύτης οὐδέν. οὐ χάριν. οὐκ ἐλπίδας. οὐ πλοῦ-
τον. οὐ δυναστείαν. οὐκ ἀσφάλειαν. καίτοι πάντα ταῦθ' ἑώρων ὑπάρ-
χοντα τοῖς καθ' ὑμῶν βουλομένοις πολιτεύεσθαι. ὃ δὴ πολλῶν μὲν
τῶν καὶ μεγάλων ἐφ' οἷς εἰκότως ἐπέρχεταί μοι παρρησιάζεσθαι, μέ-
γιστον ἡγοῦμαι, οὐκ ὀκνήσω γράψαι πρὸς ὑμᾶς. ὅτι ἐν ἅπαντι
τῷ αἰῶνι τῶν μνημονευομένων ἀνθρώπων δεινοτάτου γεγενη-
μένου φιλίππου, καὶ δι' ὁμιλίας πεῖσαι προσέχειν αὑτῷ τὸν νοῦν
ὡς βούλοιτο καὶ διαφθεῖραι χρήμασι τοὺς ἐν ἑκάστῃ τῶν ἑλλη-
νίδων πόλεων γνωρίμους, ἐγὼ μόνος οὐδετέρου τούτων ἡττήθην
ὃ καὶ νῦν ὑμῖν φιλοτιμίαν φέρει, πολλὰ μὲν ἐντυχὼν φιλίππῳ δια-
λεχθείς, ἐφ' οἷς ὑμεῖς ἐπέμπετε πρεσβεύοντά με, πολλῶν δ' ἀπωσά-
μενος χρημάτων διδόντος ἐκείνου. ἃ τῶν συνειδότων ἔτι πολλοὶ
ζῶσιν. οὗτος τίνα γνώμην ἔχειν περὶ ὑμῶν εἰκὸς λογίσασθε. τὸ γὰρ
τὸν τοιοῦτον τοῦτον τὸν τρόπον κεχρῆσθαι, ἐμοὶ μὲν αὖ εὖ οἶδ'
ὅτι φανεῖ συμφορά. κακία δὲ οὐδὲ μία. ὑμετέρα δὲ ἀγνωμο-
σύνη. ἣν καὶ μετανοῆσαι λύσετε. πάντα τοίνυν τὰ προειρη-
μένα, ἐλάττω νομίζω τῆς συνεχοῦς καὶ καθ' ἡμέραν πολιτείας

ἐν ᾗ παρεῖχον ἐμαυτὸν ἐγὼ πολιτευόμενος, οὐχὶ μιᾶς ὀργῆς οὐδὲ δυσ-
μενείας οὐδ᾽ ἀδίκου πλεονεξίας οὔτε κοινῆς οὔτε ἰδίας προιστά-
μενος· οὐδὲ συκοφαντήσας οὐδένα πώποτε οὔτε πολίτην οὔτε ξένον·
οὐδὲ καθ᾽ ὑμῶν ἰδίᾳ δεινὸς ὤν· ἀλλ᾽ ὑπὲρ ὑμῶν εἴ ποτε δεήσειεν ἐξετα-
ζόμενος δημοσίᾳ. εἰδεῖεν δ᾽ ἂν οἱ πρεσβύτεροι καὶ λέγοιεν τοῖς νεωτέ-
ροις ἐστὲ δίκαιοι τὴν πρὸς Πύθωνα τὸν Βυζάντιον ἐκκλησίαν, ὅτε τοὺς
ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων ἦλθε πρέσβεις ἔχων, ὡς ἀδικοῦσαν δείξων
τὴν πόλιν. ἀπῆλθε δὲ τἀναντία τούτων παθών, μόνου τῶν τότε
ῥητόρων ἐξετάσαντος ἐμοῦ τὰ ὑπὲρ ὑμῶν δίκαια. καὶ ἐῶ πρε-
σβείας ὅσας ὑπὲρ ὑμῶν ἐπρέσβευσα· ἐν αἷς οὐδὲν ἠλαττώθητε
πώποτε οὐδὲ καθ᾽ ἕν. ἐπολιτευόμην γάρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὐχ
ὅπως ἀλλήλων ὑμεῖς περιγένησθε σκοπῶν· οὐδ᾽ ἐφ᾽ ἑαυτὴν ἀ-
κονῶν τὴν πόλιν, ἀλλ᾽ ἀφ᾽ ὧν δόξαν καὶ μεγαλοψυχίαν ὑμῖν ὑ-
πάρξειν ἐνόμιζον. ἐφ᾽ οἷς ἅπασι μέν, μάλιστα δὲ τοῖς νέοις ἀ-
γασθῆναι προσήκει, καὶ σκοπεῖν μὴ μόνον τὸν διακονήσοντα πρὸς χάριν
πάντ᾽ ἐν τῇ πολιτείᾳ, τούτου μὲν γὰρ οὐδέποτ᾽ ἔσται ἀπορῆσαι, ἀλλὰ καὶ τὸν
ἐπ᾽ εὐνοίᾳ πλείω ἂν ἀγνοοῦντες ἐπιτιμήσοντα. ἐπὶ τούτοις μὲν παραλείπω
πολλά, ἐφ᾽ οἷς ἕτερος ὁ μηδὲν ἄλλο χρήσιμος γεγονὼς δικαίως ἂν
ἠξίου τυχεῖν σωτηρίας· χορηγίας καὶ τριηραρχίας· καὶ χρημάτων
ἐπιδόσεις ἐν πᾶσι τοῖς καιροῖς· ἐν οἷς ἐγὼ φανήσομαι οὐ μόνον ἐμαυτὸν
ἐξητασμένος πρῶτος, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους παρακεκληκώς. ὧν
ἕκαστον, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, λογίσασθε ὡς ἀνάξιόν ἐστι τῆς περιεστη-
κυίας νῦν ἐμοὶ συμφορᾶς. ἀφθόνων δ᾽ ὄντων, ἀπορῶ τί πρῶτον ὀδύ-
ρωμαι τῶν παρόντων κακῶν· πότερα τὴν ἡλικίαν ἐν ᾗ φυγῆς ἐπικίν-
δυνον πειρᾶσθαι παρὰ τὴν ἀξίαν ἀναγκάζομαι, ἢ τὴν αἰσχύ-
νην, ἐφ᾽ ᾗ κατ᾽ οὐδένα ἔλεγχον οὔτ᾽ ἀπόδειξιν ἀλλ᾽ ἀπόλωλα· ἢ τὰς ἐλ-

πόλεις. ὧν διαμαρτὼν, ὧν ἑτέροις προσήκει κληρονομήσω κακῶν. οὔτε γὰρ ἔγωγε τῶν ἁρπάλου φίλων φανήσομαι γεγονὼς, οὔτε ἐφ' οἷς ἐπολιτεύθην πρότερον, δίκην ὀφείλων δοῦναι. οὔτε τῶν ἐφ' οἷς ἐκρινόμην ἐξεληλεγμένων, τῶν τε γραφέντων περὶ ἁρπάλου μόνα τὰ ἐμοὶ πεπραγμένα ἀνέγκλητον πεποίηκε τὴν πόλιν. ἐξ ὧν πάντων δῆλον, ὅτι καιρῷ τινι ληφθεὶς καὶ οὐκ ἀδικήμασι, τῇ πρὸς ἅπαντας τοὺς ἐν ταῖς αἰτίαις ὀργῇ περιπέπτωκα ἀδίκως, διὰ τὸ πρῶτος εἰσιέναι. ἐπεὶ τί τῶν δικαίων οὐκ εἶπον ἐγώ, τῶν σεσωκότων τοὺς ὕστερον κρινομένους. ἢ τίνα νῦν ἂν εἰπεῖν ἔχει τις. οὐ γὰρ ἔστιν οὐδείς. τὰ γὰρ μὴ γεγενημένα οὐκ ἔστι πεῖσαι γεγενῆσθαι. ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων παύομαι πολλὰ γράφειν ἔχων. τὸ γὰρ μηδὲν ἐμαυτῷ συνειδέναι πεῖραν μοι δέδωκεν, εἰς μὲν ὠφέλειαν ἀσθενὲς ὄν. εἰς δὲ τὸ μᾶλλον λυπεῖσθαι πάντων ὀδυνηρότατον. ἐπειδὴ δὲ καλῶς ποιοῦντες, πᾶσι τοῖς ἐν ταῖς αἰτίαις διηλλάχθε, καὶ ἐμοὶ διαλλάγητε ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι. οὔτε γὰρ ἠδίκηχ' ὑμᾶς οὐδένα ὡς ἴσασιν οἱ θεοὶ καὶ ἥρωες. μαρτυρεῖ δέ μοι πᾶς ὁ πρόσθεν παρεληλυθὼς χρόνος, ὃς δικαιότερον ἂν πιστεύοιθ' ὑφ' ὑμῶν, τῆς ἀνεγκλήτου νῦν ἐπενεχθείσης αἰτίας. οὔτε τῶν χείριστος οὔτ' ἀπιστότατος φανήσομαι τῶν διαβληθέντων. καὶ μὴν τὸ ἀπελθεῖν οὐκ ἂν εἰκότως ὀργὴν πρός με ποιήσειεν. οὐ γὰρ ἀπεγνωκὼς ὑμᾶς, οὐδ' ἑτέρωσε βλέπων οὐδαμοῦ μετέστην. ἀλλὰ πρῶτον μὲν τοὔνειδος τῆς εἱρκτῆς χαλεπῶς διὰ λύπην φέρων. ὅτι διὰ τὴν ἡλικίαν οὐκ ἂν οἷός τ' ὢν τῷ σώματι τὴν κακοπάθειαν ὑπενεγκεῖν. ἔτι δ' οὐδ' ὑμᾶς ἐνόμιζον ἀβουλεῖν ἔξω με προπηλακισμοῦ γενέσθαι. ὃς οὐδὲν ὑμᾶς ὠφελῶν, ἐμὲ ἀπώλλυεν. ἐπεὶ ὅτι γε ὑμῖν προσεῖχον τὸν νοῦν καὶ οὐδέσιν ἄλλοις, πολλὰ ἂν ἴδοιτε σημεῖα. ἔστε γὰρ πόλι-

ἦλθον οὐκ ἐν ᾗ μέγιστα πράξειν αὐτὸς ἔμελλον, ἀλλ' εἰς ἣν καὶ τοὺς προγόνους ἐλθόντας ᾔδειν ὅτε ὁ πρὸς τὸν πέρσην κατελάμβανεν αὐτοὺς κίνδυνος· καὶ παρ' ᾗ πλείστην εὔνοιαν ὑπάρχουσαν ὑμῖν ἠπιστάμην· ἔστι δὲ τροιζηνίων αὕτη. ᾗ μάλιστα μὲν οἱ θεοὶ καὶ τῆς πρὸς ὑμᾶς εὐνοίας ἕνεκα καὶ τῆς πρὸς ἐμὲ εὐεργεσίας, εὔνοι πάντες εἶεν. εἶτα σωθεὶς ὑφ' ὑμῶν, δυνηθείην ἀποδοῦναι χάριτας. ἐπεὶ ταύτῃ τινῶν ὡς ἐμοὶ χαριζομένων, ἐπιτιμᾶν ὑμῖν τι πειρωμένων τῇ κατ' ἐμὲ ἀγνοίᾳ, ἐγὼ πᾶσαν εὐφημίαν ὥσπερ ἐμοὶ προσῆκε παρειχόμην· ὅθεν καὶ μάλιστα νομίζω πάντας ἀγασθέντας δημοσίᾳ τιμῆσαι. ὁρῶν δὲ τὴν μὲν εὔνοιαν τῶν ἀνδρῶν μεγάλην, τὴν δὲ εἰς τὸ παρὸν δύναμιν καταδεεστέραν, μετελθὼν εἰς τὸ τοῦ ποσειδῶνος ἱερὸν ἐν καλαυρείᾳ, κάθημαι· οὐ μόνον τῆς ἀσφαλείας ἕνεκα ἣν διὰ τὸν θεὸν ἐλπίζω μοι ὑπάρχειν, (οὐ γὰρ σαφῶς οἶδα, ἃ γὰρ ἐφ' ἑτέροις ἐστὶν ὡς ἂν βούλωνται πράξαι, λεπτὴν καὶ ἄδηλον ἔχει τῷ κινδυνεύοντι τὴν ἀσφάλειαν,) ἀλλ' ὅτι καὶ τὴν πατρίδα ἐντεῦθεν ἑκάστης ἡμέρας ἀφορῶ· εἰς ἣν τοσαύτην εὔνοιαν ἐμαυτῷ σύνοιδα, ὅσης παρ' ὑμῶν εὔχομαι τυχεῖν. ὅπως οὖν ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι μηκέτι πλείω χρόνον τοῖς παροῦσι κακοῖς συνέχωμαι, ψηφίσασθέ μοι ταῦτα ἃ καὶ ἄλλοις τισὶν ἤδη· ἵνα μήτε ἀνάξιον ὑμῶν μηδέν μοι συμβῇ, μήτε ἱκέτης ἑτέρων ἀναγκασθῶ γίγνεσθαι. οὐδὲ γὰρ ὑμῖν τοῦτο γένοιτ' ἂν καλόν. ἐπεὶ εἴ γ' ἐμοὶ τὰ πρὸς ὑμᾶς ἀδιάλλακτα ὑπάρχει, τεθνάναι με κρεῖττον ἦν. εἰκότως δ' ἄν μοι πιστεύοιτε ταύτην τὴν διάνοιαν ἔχειν καὶ μὴ ἂν μάτην θρασύνεσθαι. ἐμαυτοῦ γὰρ κυρίους ὑμᾶς ἐποίησα· καὶ οὐκ ἔφυγον τὸν ἀγῶνα, ἵνα μήτε προδῶ τὴν ἀλήθειαν, μήτ' ἄκυρος ὑμῶν ἐμοῦ μηδεὶς γένηται. ἀλλ' ὅ τι βούλοισθε, τούτῳ χρήσησθε. παρ' ὧν γὰρ ἁπάντων καλῶν κἀγα-

θεῶν ἔτυχον, τούτους ὤμην δεῖν ἔχειν καὶ ἁμαρτεῖν εἰ βούλοιντο εἰς ἐμέ. ἐπειδὴ δὲ καλῶς ποιοῦσα ἡ δικαία τύχη τῆς ἀδίκου κρατήσασα, δὶς περὶ τῶν αὐτῶν ἀπέδωκεν ὑμῖν βουλεύσασθαι, τὸ μηδὲν ἀνήκεστον ψηφίσασθαι περὶ ἐμοῦ, σώσατέ με ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι καὶ ψηφίσασθε καὶ ὑμῶν αὐτῶν ἄξια καὶ ἐμοῦ. ἐπ᾽ οὐδενὶ γὰρ τῶν πεπραγμένων ἠδικηκότα με εὑρήσετε. οὐδ᾽ ἐπιτήδειον ἄτιμον εἶναι οὐδ᾽ ἀπολωλέναι. ἀλλὰ καὶ εὔνουν τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ τοῖς μάλιστα ὁμοίως ἵνα μηδὲν ἐπίφθονον γράψω. καὶ πλεῖστα τῶν πραγματευομένων τῶν νυνὶ ζώντων ὑπὲρ ὑμῶν. καὶ μέγιστα ὑπάρχοντά μοι κατ᾽ ἐμαυτὸν σύμβολα εὐνοίας πρὸς ὑμᾶς. μηδεὶς δ᾽ ὑμῶν ἡγείσθω με ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι μήτε ἀνανδρίᾳ μήτε ἄλλῃ προφάσει φαύλῃ μηδεμιᾷ παρ᾽ ὅλην τὴν ἐπιστολὴν ὀδύρεσθαι. ἀλλ᾽ ἃ τοῖς παροῦσιν ἕκαστος ἀφθόνως χρῆται, ἐμοὶ δὲ ταῦτα νῦν πάρεστιν ὡς μὴ ὤφελε, λῦπαι καὶ δάκρυα καὶ τῆς πατρίδος καὶ ὑμῶν πόθος, καὶ ὧν πέπονθα λογισμός, ἃ πάντα ποιεῖ με ὀδύρεσθαι. ἃ ἐπισκοποῦντες δικαίως, ἐν οὐδενὶ τῶν πεπολιτευμένων ὑπὲρ ὑμῶν οὔτε μαλακίαν οὔτε ἀνανδρίαν προσοῦσαν εὑρήσετέ μοι. πρὸς μὲν δὴ πάντας ὑμᾶς τοσαῦτα. ἰδίᾳ δὲ τοῖς ἐμοὶ προσκρούουσιν ἐναντίον ὑμῶν βούλομαι διαλεχθῆναι. ὅσα μὲν γὰρ τοῖς ὑφ᾽ ὑμῶν ἀσυνηθέσιν ὑπηρετοῦντες ἐποίουν, ἔστω δι᾽ ὑμᾶς αὐτοῖς πεπρᾶχθαι οὐδὲν ἐγκαλῶ. ἐπειδὴ δὲ ἔγνωσθ᾽ ὑμεῖς οἷα ταῦτ᾽ ἐστίν, ἐὰν μὲν ὥσπερ ὑπὲρ τῶν λοιπῶν ἐῶσι καὶ ἐμοὶ συγχωρήσωσι, καλῶς ποιήσουσιν. ἐὰν δ᾽ ἐπηρεάζειν ἐγχειρῶσιν, ὑμᾶς ἀξιῶ μοι βοηθεῖν ἁπάντως. καὶ μὴ κυριωτέραν τὴν τούτων ἔχθραν τῆς παρ᾽ ὑμῶν χάριτός μοι γενέσθαι.

εὐτυχεῖτε.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ ΠΑΙΔΩΝ.

Δημοσθένης τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν. περὶ μὲν τῶν κατ᾽ ἐμαυτὸν, ἅ μοι παρ᾽ ὑμῶν ἐνόμιζον δίκαιον εἶναι γενέσθαι, τὴν προτέραν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς· ὑπὲρ ὧν ὅταν ὑμῖν δοκῇ, τότε συγχωρήσετε. περὶ δὲ ὧν νῦν ἐπέσταλκα, βουλοίμην ἂν ὑμᾶς μὴ παριδεῖν, μηδὲ πρὸς φιλονεικίαν ἀλλὰ πρὸς τὸ δίκαιον ἀκοῦσαι. συμβαίνει γάρ μοι καίπερ ἐκποδὼν διατρίβοντι, πολλῶν ἀκούειν ἐπιτιμώντων ὑμῖν ἐπὶ τοῖς περὶ τοὺς Λυκούργου παῖδας γινομένοις. ἐπέστειλα μὲν οὖν ἂν τὴν ἐπιστολὴν καὶ τῶν ἐκείνῳ ζῶντι πεπραγμένων ἕνεκα, ὧν ὁμοίως ἐμοὶ πάντες ἂν αὐτῷ δικαίως ἔχοιτε χάριν, εἰ τὰ προσήκοντα βούλοισθε ποιεῖν. ἐκεῖνος γὰρ αὑτὸν ἐν τῷ περὶ τὴν διοίκησιν μέρει τάξας τῆς πολιτείας τὴν ἀρχὴν, καὶ περὶ τῶν ἑλληνικῶν καὶ συμμαχικῶν οὐδὲν εἰωθὼς γράφειν, ὅτε καὶ τῶν δημοτικῶν εἶναι προσποιουμένων οἱ πολλοὶ κατέλιπον ὑμᾶς, τότε ταῖς τοῦ δήμου προαιρέσεσι προσένειμεν ἑαυτὸν, οὐχ ὅτι δωρεὰς καὶ προσόδους ἐκ τούτων ὑπῆρχε λαμβάνειν. ἀπὸ γὰρ τῶν ἐναντίων πάντα τὰ τοιαῦτα ἐγίνετο. οὐδ᾽ ὅτι ταύτην ἀσφαλεστέραν τὴν προαίρεσιν οὖσαν ἑώρα. πολλοὺς γὰρ καὶ προδήλους εἶχε κινδύνους οὓς ἀναγκαῖον ἦν ὑπομεῖναι τὸν ὑπὲρ τοῦ δήμου λέγειν καὶ πράττειν προαιρούμενον. ἀλλ᾽ ὅτι δημοτικὸς καὶ φύσει χρηστὸς ἀνὴρ ἦν. καίτοι παρὼν ἑώρα τοὺς μὲν βοηθήσοντας ἂν τῷ δήμῳ, ἀσθενεῖς ἐπὶ τοῖς συμβεβηκόσιν ὄντας. τοὺς δὲ τἀναντία πράττοντας, κατὰ πάντα ἐρρωμένους. ἀλλ᾽ ὅμως οὐδὲν ἧττον ἐκεῖνος εἴχετο τούτων ἃ συμφέρειν ἡγεῖτο τῷ δήμῳ. καὶ μετὰ ταῦτα ἀόκνως

καὶ λέγων καὶ πράττων ἃ προσήκειν ᾤμην. φανερὸς ἐφ' οἷς εὐθὺς ἐξητεῖτο ὡς ἅπαντες ἴσασιν. ἐπέστειλα μὲν οὖν ἂν ὥσπερ εἶπον ἐν ἀρχῇ καὶ διὰ τὴν ἐκείνου χάριν· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ὑμῖν νομίζων ξυμφέρειν τὰς παρὰ τοῖς ἔξω γιγνομένας ἐπιτιμήσεις εἰδέναι, πολλῷ προθυμότερον πρὸς τὸ πέμψαι τὴν ἐπιστολὴν ἔσχον. παραιτοῦμαι δὲ τοὺς ἰδίᾳ πρὸς ἐκεῖνον ἔχοντας δυσκόλως ὑπομεῖναι τἀληθῆ καὶ τὰ δίκαια ἀκοῦσαι περὶ αὐτοῦ. εὖ γὰρ ἴστε ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι ὅτι νῦν ἐκ τῶν περὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ γεγενημένων, φαύλην δόξαν ἡ πόλις λαμβάνει. οὐδεὶς γὰρ τῶν ἑλλήνων ἀγνοεῖ, ὅτι ζῶντα λυκοῦργον ἐτιμᾶθ' ὑμεῖς εἰς ὑπερβολήν. καὶ πολλῶν αἰτιῶν ἐπενεχθεισῶν ὑπὸ τῶν φθονούντων αὐτῷ, οὐδεμίαν πώποθ' εὕρετ' ἀληθῆ. οὕτω δ' ἐπιστεύετε αὐτῷ καὶ δημοτικὸν παρὰ πάντας ἡγεῖσθε, ὥστε πολλὰ τῶν δικαίων αὐτῷ φῆσαι λυκοῦργον ἐκρίνετε· καὶ τοῦθ' ὑμῖν ἐξήρκει· οὐ γὰρ ἂν καὶ τοιοῦτ' ἦν, μὴ δοκοῦν ὑμῖν. νῦν τοίνυν ἅπαντες ἀκούοντες τοὺς υἱεῖς αὐτοῦ δεδέσθαι, τὸν μὲν τεθνεῶτα ἐλεοῦσι. τοῖς παισὶ δ' ὡς ἀνάξια πάσχουσι συνάχθονται. ὑμῖν δ' ἐπιτιμῶσι πικρῶς ὡς οὐκ ἂν τολμήσαιμι γράφειν ἐγώ. ἃ γὰρ ἄχθομαι τοῖς λέγουσι καὶ ἀντιλέγω καθόσον δύναμαι βοηθῶν ὑμῖν, ταῦτα ἄχρι μὲν τοῦ δῆλον ὑμῖν ποιῆσαι ὅτι πολλοὶ μέμφονται, συμφέρειν ὑμῖν νομίζων εἰδέναι, γέγραφα. ὅσα μέντοι λοιδορίας χωρὶς ἐστὶν ὧν λέγουσί τινες, καὶ ἀκηκοέναι συμφέρειν ὑμῖν ἡγοῦμαι, ταῦτα δηλώσω. οὐδεὶς γὰρ ὑπείληφεν ὡς ἄρα ἠγνοήκατε καὶ διεψεύσθητε τῆς ἀληθείας περὶ αὐτοῦ λυκούργου· τό, τε γὰρ τοῦ χρόνου πλῆθος, ὃν ἐξεταζόμενος οὐδὲν πώποθ' εὑρέθη περὶ ὑμᾶς οὔτε φρονῶν οὔτε ποιῶν ἄδικον, καὶ τὸ μηδένα ἀνθρώπων εἰς μηδὲν τῶν ἄλλων ἀναισθησίαν ὑμῶν καταγνῶναι, εἰκότως ἀναιρεῖ τὴν ὑπὲρ

τῆς ἀ

φιλανθρωπίας σκέψιν. λείπεται τοίνυν, ὃ πάντως ἂν εἶναι φαύλων ἀνθρώπων ἔργον φήσαιμι ἐγώ, ὅσον ἂν χρῆσθε χείρον, τοσοῦτον ἑκάστου φροντίζειν δοκεῖν. μετὰ δὲ ταῦτα μηδένα ἔχειν λόγον. εἰς τί γὰρ τῶν ἄλλων χρὴ προσδοκᾶν τῷ τετελευτηκότι τὴν παρ' ὑμῶν ἔσεσθαι χάριν, ὅταν εἰς τοὺς παῖδας καὶ τὴν εὐδοξίαν, τἀναντία ὁρᾶτε γινόμενα, ὧν μόνων καὶ τελευτῶσι πᾶσιν ὅπως ἕξει καλῶς, μέλει. καὶ μὴν οὐδὲ χρημάτων ποιεῖν ἕνεκα ταῦτα δοκεῖν, τῶν καλῶν κἀγαθῶν ἐστιν. οὔτε γὰρ τῆς μεγαλοψυχίας οὔτε τῆς ἄλλης προαιρέσεως τῆς ὑμετέρας, ἀκόλουθον ἂν φανείη. εἰ γὰρ ὑμᾶς λύσασθαι παρ' ἑτέρων ἔδει, δόντας ἐκ τῶν προσιόντων τὰ χρήματα ταῦτα, πάντας ἂν ἡγοῦμαι προθύμους εἶναι, ὃ λόγῳ καὶ φθόνῳ γέγονεν, οὐκ ἔχω τί καταγνῶ, εἰ μὴ ὅλως πικρῶς καὶ ταραχωδῶς ἔχειν πρὸς τοὺς δημοτικοὺς ὡρμήκατε. εἰ δὲ τοῦτ' ἐστὶν, οὔτ' ὀρθῶς, οὔτε συμφερόντως βουλεύεσθαι ἐγνώκατε. θαυμάζω δ' εἰ μηδεὶς ὑμῶν ἐννοεῖ, ὅτι τῶν αἰσχρῶν ἐστὶ τὸν δῆμον τὸν ἀθηναίων συνέσει καὶ παιδείᾳ πάντων προέχειν δοκοῦντα, ὃς καὶ τοῖς ἀτυχήμασιν ἀεὶ κοινὴν ἔχει καταφυγὴν, ἀγνωμονέστερον φαίνεσθαι Φιλίππου, ὃς ἀσυνήθης ὢν εἰκότως, τραφεὶς ἐν ἐξουσίᾳ, ὅμως ᾤετο δεῖν ἡνίκ' εὐτύχησε, μάλιστα τἀνθρώπινα πράττων φαίνεσθαι. καὶ τοὺς παραταξαμένους πρὸς οὓς περὶ τῶν ὅλων διεκινδύνευσεν οὐκ ἐτόλμησε δηλῶσαι, τίνες καὶ τίνος εἰσὶν ἐξετάσας. καὶ γὰρ ὡς ἔοικεν ὁμοίως τῶν παρ' ὑμῖν ῥητόρων ἐνίοις, οὔτε δίκαια εἶναι πρὸς ἅπαντας ταὐτὰ οὔτε καλὰ ἡγεῖτο. ἀλλὰ τὴν τῆς ἀξίας προσθήκην συλλογιζόμενος, τὰ τοιαῦτ' ἐπέκρινεν. ὑμεῖς δ' ὄντες ἀθηναῖοι καὶ παιδείας μετέχοντες, ἣ καὶ τοὺς ἀναισθήτους ἀνεκτοὺς ποιεῖν δοκεῖ γίνεσθαι, πρῶτον μὲν ὃ

πάντων ἀγνωμονέστατόν ἐστι, πλείων γὰρ πατέρα αἰτιῶνταί τινες τοὺς υἱεῖς δεδέχατε. εἰ τοι γὰρ ταῦτα ποιεῖν ἴσον φατέ, ὥσπερ ὑπὲρ σταθμῶν ἢ μέτρων τὸ ἴσον σκοπούμενοι, ἀλλ' οὐχ ὑπὲρ ἀνδρῶν προαιρέσεως καὶ πολιτείας βουλευόμενοι. ἐν οἷς ἐξεταζομένοις, εἰ μὲν χρηστὰ καὶ δημοτικὰ καὶ ἐπ' εὐνοίᾳ τὰ Λυκούργῳ πεπραγμένα φαίνεται, μηδενὸς κακοῦ, ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν ἀγαθῶν τοὺς παῖδας αὐτοῦ δίκαιόν ἐστι τυγχάνειν παρ' ὑμῶν. εἰ δὲ τἀναντία τούτοις, ἐκεῖνον ὅτε ἔζη, ἔδει δίκην διδόναι. τούτους δὲ μηδ' οὕτως ἐφ' οἷς ἐκείνῳ τις ἐγκαλεῖ, τυγχάνειν ὀργῆς. πᾶσι γὰρ πάντων τῶν ἁμαρτημάτων ὅρος ἐστὶ τελευτή. ἐπεὶ εἰ οὕτως ἕξετε, ὥστε οἱ μὲν ἀχθεσθέντες τι τοῖς ὑπὲρ τοῦ δήμου πολιτευομένοις μηδὲ πρὸς τελευτήσαντας διαλλαγήσονται, ἀλλὰ καὶ τοῖς παισὶ τὴν ἔχθραν διαφυλάξουσιν. ὁ δὲ δῆμος ᾧ συναγωνίζεται τῶν δημοτικῶν ἕκαστος μέχρι τοῦ παρόντος χρῆσθαι μνημονεύσει τὰς χάριτας, μετὰ ταῦτα δὲ μηδὲν φροντιεῖ, οὐδὲν ἀθλιώτερον ἔσται τοῦ τὴν ὑπὲρ τοῦ δήμου τάξιν αἱρεῖσθαι. εἰ δὲ Μοιροκλῆς ἀποκρίνεται ταῦτα μὲν σοφώτερα ἢ καθ' ἑαυτὸν εἶναι, ἵνα δὲ μὴ ἀποδρῶσιν, αὐτὸς αὐτοὺς δῆσαι, ἐρωτήσατ' αὐτὸν ἡνίκα Ταυρέας καὶ Πάταικος καὶ Ἀριστογείτων καὶ αὐτός, εἰς τὸ δεσμωτήριον παραδοθέντες οὐ μόνον οὐκ ἐδέδεντο, ἀλλὰ καὶ ἐδημηγόρουν, τί δήποτε οὐκ ἐχώρει τὰ δίκαια ταῦτα. εἰ δὲ μὴ φήσει τότ' ἄρχειν, οὐδὲ λέγειν ἐκ τῶν νόμων αὐτῷ προσῆκε. ὥστε πῶς ἴσον ἐστί, τοῖς μὲν ἀρχειροῖς μὴ δὲ λέγειν ἐξεῖναι, τοὺς δὲ δεδέσθαι, ὧν πολλὰ χρήσιμος ἦν ὑμῖν ὁ πατήρ. ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχω συλλογίσασθαι, εἰ μὴ τοῦτο δεῖξαι δημοσίᾳ βούλεσθε, ὅτι βδελυρίᾳ καὶ ἀναιδείᾳ καὶ προαίρεσις πονηρίας ἐν τῇ πόλει ἰσχύει, καὶ διασωθῆναι πλείω προσδοκίαν ἔχει. κἄν τι συμβῇ χαλεπὸν τοῖς τοιούτοις, ἀπόλυσις γίνεται. ἐν δὲ προαιρέσει χρηστῇ καὶ βίῳ σώφρονι καὶ δημοτικῷ προελέσθαι ζῆν,

σφαλερόν. κἂν τι γένηται ψήφισμα, ἄφυκτον ἔσται. ἔτι τοίνυν τὸ
μὲν μὴ δίκαιον εἶναι τὴν ἐναντίαν δόξαν ἔχειν ἢ ὅτε ζῶντος εἴχετε
κείνου, καὶ τὸ τῶν τε τελευτηκότων ἢ τῶν παρόντων πλείω ποιεῖ-
σθαι λόγον δίκαιον εἶναι, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, ἐάσω. παρὰ πᾶ-
σιν ὁμολογεῖσθαι ταῦτα ὑπείληφα. ὅσοις μέντοι πατρὶ καὶ εὐερ-
γεσίας ἀπεμνημονεύσατε τῶν ἄλλων, ἡδέως ἂν ἴδοιμι ὑμᾶς καὶ
πολλῶν ἑτέρων ἀπογόνοις. οὐχ ὡς ἐπιτιμῶν δὲ ταῦτα παρήνεγκα.
τοσούτου δέω τοῦτο ποιεῖν, ὥστε συμφέρειν μάλιστα τῇ πόλει τὰ
τοιαῦτα κρίνω. προκαλεῖσθαι γὰρ πάντας ἐκ τούτων δημοτι-
κοὺς εἶναι ὁρῶντας ὅτι κἂν ἐν τῷ καθ' ἑαυτοὺς βίῳ ταῖς προσηκού-
σαις αὐτῶν τιμαῖς ὁ φθόνος ἀντιστῇ, τοῖς γε παισὶν ὑπάρξει τὰ προ-
σήκοντα παρ' ὑμῶν κομίσασθαι. πῶς οὖν οὐκ ἄτοπον, μᾶλλον δὲ
καὶ αἰσχρόν, τῶν μὲν ἄλλων τισὶ καὶ παλαιῶν ὄντων τῶν χρόνων κα-
θ' οὓς ἐγένοντο χρήσιμοι, καὶ δι' ὧν ἀκούετε τὰς εὐεργεσίας, οὐκ ἐξ ὧν
ἑωράκατε ὑπειληφότας, ὅμως τὴν δικαίαν εὔνοιαν διασώζειν.
Λυκούργῳ δ' οὕτως ὑπογύου καὶ τῆς πολιτείας καὶ τῆς τελευτῆς
γεγονυίας, μηδ' εἰς ἃ καὶ τοῖς ἀγνώμοσι καὶ ὑφ' ὧν ἠδικεῖσθε ἕτοι-
μοι τὸν ἄλλον ἦτε χρόνον εἰς ἔλεον καὶ φιλανθρωπίαν, μηδ' εἰς ταῦ-
θ' ὑμᾶς αὐτοὺς ὁμοίους παρέχειν καὶ ταῦτ' εἰς τοὺς παῖδας αὐτοῦ
γιγνομένης τῆς τιμωρίας. οὓς κἂν ἐχθρὸς εἴπερ μέτριος εἴη καὶ
λογισμὸν ἔχων, ἐλεήσαι. θαυμάζω τοίνυν καὶ τοῦτ' εἴ τις ὑμῶν ἀ-
γνοεῖ, ὡς οὐδὲ τοῦτο συμφέρει τῇ πολιτείᾳ φανερὸν γιγνόμενον.
ὅτι τοῖς μὲν ἄλλοις τινὰ κτησαμένοις φιλίαν καὶ κατορθοῦσιν, ἐν
πᾶσι πλεονεκτεῖν ὑπάρχει. κἂν ἀτυχήσωσί τι, ῥᾳδίας εἶναι τὰς
λύσεις. τοῖς δ' εἰς τὸν δῆμον αὐτοὺς ἀναρτήσασιν ἑαυτοὺς, οὐ μόνον κατὰ τἄλλα ἔλατ-
τον ἔχειν ὑπάρξει, ἀλλὰ καὶ τὰς συμφορὰς βεβαίας τούτοις μόνοις τῶν
ἄλλων μένειν. ἀλλὰ μὴν ὅτι ταῦθ' οὕτως γίνεται, ῥᾴδιον δεῖξαι. τίς γὰρ

οὐκ οἶδεν ὑμῶν λάχητι τῷ μελανώπου, ἁλῶναι μὲν ὁμοίως τῷ
δικαστηρίῳ συμβάν, ὡς καὶ νῦν τοῖς λυκούργου παισίν. ἀφεθῆναι
δὲ πᾶν τὸ ὄφλημα ἐπιστείλαντος ἀλεξάνδρου. καὶ πάλιν μνησι
βούλῳ τῷ ἀχαρνεῖ ἁλῶναι μὲν ὁμοίως καταγνόντος αὐτοῦ τοῦ δι
καστηρίου, ὥσπερ καὶ τῶν λυκούργου παίδων, ἀφεῖσθαι δὲ κα/
λῶς ποιοῦντι. ἄξιος γὰρ ἀνὴρ καὶ οὐδεὶς ἂν ἐπὶ τούτοις τοὺς νό
μους ἔφη καταλύεσθαι τῶν νῦν βοώντων. εἰκότως. οὐ γὰρ κατελύ
οντο. ἅπαντες γὰρ οἱ νόμοι τῶν δικαίων ἕνεκα καὶ σωτηρίας τῶν
χρηστῶν ἀνθρώπων τίθενται. καὶ μήτε ἀϊδίους τοῖς ἀτυχήσασι κα
θεστάναι τὰς συμφορὰς συμφέρει, μήτε ἀχαρίστους ὄντας φαίνε
σθαι. ἀλλὰ μὴν εἴπερ ταῦθ' οὕτως ὥσπερ ἂν φήσαιμεν ἔχειν συμφέ
ρει, οὐ μόνον τοὺς νόμους οὐ κατελύετε, ἡνίκα ἐκείνους ἠφίετε,
ἀλλὰ καὶ τοὺς βίους ἐσώζετε τῶν τοὺς νόμους θεμένων ἀνθρώπων,
λάχητα μὲν πρὸς χάριν δεηθέντος ἀλεξάνδρου ἀφέντες. μνησίβου
λον δὲ τῇ τοῦ βίου σωφροσύνῃ σώσαντες. μὴ τοίνυν τὸ κτήσασθαι
τὴν ἔξωθεν φιλίαν λυσιτελέστερον δείκνυτε, ἢ τὸ τῷ δήμῳ πα
ρακαταθέσθαι ἑαυτόν. μηδέ τῳ τῶν ἀγνώτων εἶναι κρεῖττον ἢ τοῖς
πολλοῖς ὑμῖν τὰ συμφέροντα πολιτευόμενον γνωσθῆναι. τὸ
μὲν γὰρ πᾶσιν ἀρέσκειν τὸν συμβουλεύοντα καὶ τὰ κοινὰ πράττον
τα, ἀδύνατον. ἐὰν δὲ τῇ εὐνοίᾳ ταὐτὰ τῷ δήμῳ τις φρονῇ, δίκαι
ός ἐστι σώζεσθαι. εἰ δὲ μὴ καὶ θεραπεύειν ἑτέρους μᾶλλον ἢ τὸν δῆ
μον ἅπαντας διδάξετε. καὶ φεύγειν τὸ τῶν ὑμῖν συμφερόντων
ποιοῦντά τι συνορᾶσθαι. ὅλως δὲ κοινόν ἐστιν ὄνειδος ἄνδρες ἀθηναῖοι
καὶ ὅλης τῆς πόλεως συμφορά, τὸν φθόνον δοκεῖν μεῖζον ἰσχύειν πα
ρ' ὑμῖν, ἢ τὰς τῶν εὐεργεσιῶν χάριτας. καὶ ταῦτα, τοῦ μὲν νοσή
ματος ὄντος. τῶν δὲ, τοῖς θεοῖς ἀποδεδειγμένων. καὶ μὴν οὐδὲ τὸν

πυθέα

πυθέα παραλείψω τὸν μέχρι τῆς προόδου δημοτικόν· μετὰ ταῦτα δ᾽ ἕτοιμον εἰς τὰ καθ᾽ ὑμῶν πάντα. τίς γὰρ οὐκ οἶδε τοῦτον ὅτε μὲν τὴν ὑπὲρ ὑμῶν τάξιν ἔχων εἰς τὸ πολιτεύεσθαι παρῄει ὡς δοῦλον ἐλαυνόμενον καὶ γραφὴν ξενίας φεύγοντα καὶ μικροῦ πραθέντα ὑπὸ τούτων, οἷς νῦν ὑπηρετῶν, τοὺς κατ᾽ ἐμοῦ λόγους ἔγραφεν. ἐπειδὴ δ᾽ ἀνακατηγόρει τότε τῶν ἄλλων, νῦν αὐτὸς πράττει, εὐποροῦντα μὲν οὕτως, ὥστε δύ᾽ ἔχειν ἑταίρας, αἳ μέχρι φθόης καλῶς ποιοῦσαι προπεπόμφασιν αὐτόν· πέντε τάλαντα δ᾽ ὀφλόντα ῥᾷον ἐκτῖσαι, ἢ πέντε δραχμὰς ἀνέξεσθαι πρότερον, πρὸς δὲ τούτοις παρ᾽ ὑμῶν τοῦ δήμου, οὐ μόνον τῆς πολιτείας μετειληφότα ὃ κοινὸν ὄνειδός ἐστιν ἅπασιν, ἀλλὰ καὶ θύοντα ὑπὲρ ὑμῶν τὰς πατρῴους θυσίας ἐν Δελφοῖς. ὅταν οὖν τοιαῦτα καὶ τηλικαῦτα πᾶσιν ἰδεῖν ᾖ παραδείγματα, ἀφ᾽ ὧν ἀλυσιτελὲς προελέσθαι τὰ τοῦ δήμου πᾶσί τισιν ἂν δοκεῖν εἶναι, φοβοῦμαι μὴ ποτ᾽ ἔρημοι τῶν ὑπὲρ ὑμῶν ἐρούντων γένησθε. ἄλλως τε καὶ ὅταν τῶν δημοτικῶν τοὺς μὲν ἡ καθήκουσα μοῖρα καὶ τύχη καὶ ὁ χρόνος παραιρῆται, οἷον ναυσικλέα καὶ χάρητα καὶ διότιμον καὶ μενεσθέα καὶ εὔδοξον· ἔτι δ᾽ εὔδημον καὶ ἐφιάλτην καὶ λυκοῦργον. τοὺς δ᾽ ὑμεῖς προῆσθε, ὡς τὸν χαρίδημον καὶ φιλοκλέα καὶ ἐμέ, ὧν ἑτέρους εὐνουστέρους οὐδ᾽ αὐτοὶ νομίζετε εἶναι ὁμοίους τινάς, οὐχ ὁρῶ. βουλοίμην δ᾽ ἂν εἴπερ ὑμεῖς δικαίως αὐτοῖς προσοίσεσθε καὶ μὴ ταὐτὰ ἅπερ ὑμεῖς πείσονται, ὡς πλείστους αὐτοὺς γενέσθαι. ἀλλ᾽ ὅταν γε τοιαῦτα οἷα τὰ νῦν παραδείγματα ἐκφέρητε, τίς ἐστιν ὅστις εἰς ταύτην τὴν τάξιν ἑαυτὸν ἑκουσίως ὑμῖν ἐθελήσει δοῦναι. ἀλλὰ μὴν τῶν γε προσποιησομένων οὐκ ἀπορήσετε. οὐδὲ γὰρ πρότερον. μὴ γένοιτο δ᾽ ἰδεῖν ἐξελεγχθέντας αὐτοὺς ὁμοίως ἐκείνοις, οἳ φανερῶς ἀπὸ τῆς προσιοῦ

τρόπον πολιτευόμενοι οὐδένα ὑμῶν οὔτε δεδοίκασιν οὔτε αἰσχύνονται
ἀρχὴν λογιζομένους ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, μήτε τῶν ἄλλων ὀλιγωρεῖν,
μήτε τοῖς προάγουσιν εἰς ἐπιείκειαν καὶ ὁμότητα τὴν πόλιν πείθε-
σθαι. πολὺ γὰρ μᾶλλον εὐνοίας καὶ φιλανθρωπίας τὰ παρόντα πρά-
γματα δεῖται, ἢ ταραχῆς καὶ δυσμενείας. ἧι ὑπερβολῇ χρώμενοι
τινες ἐργολαβοῦσι καθ' ὑμῶν εἰς ὑποδοχὴν πραγμάτων. ὧν δια-
ψεύσειεν αὐτοὺς ὁ λογισμός. εἰ δέ τις ὑμῶν διασύρει ταῦτα, πολλῆς ἐστιν
εὐηθείας μεστός. εἰ γὰρ ἃ μηδεὶς ἂν ἤλπισεν ὁρῶν γιγνόμενα, ἃ πρότε-
ρον γέγονε τοῦ δήμου πρὸς τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ λέγοντας ὑπ' ἀνθρώπων
ἐγκληθέντων, διαβληθέντες νῦν μὴ ἂν οἴεται γενέσθαι, πῶς οὐ τετύφω-
ται; ταῦτα γὰρ εἰ μὲν παρῆν, λέγων ἂν ὑμᾶς ἐδίδασκον. ἐπειδὴ δ' ἐν
τοῖς τοιούτοις εἰμί, ἐν οἷς εἴ τις ἐμοῦ κατέψευσται ἐφ' οἷς ἀπολ-
λα γένοιτο, γράψας ἐπέσταλκα. πρῶτον μὲν πλεῖστον λόγον ποιού-
μενος τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ συμφέροντος ὑμῖν. δεύτερον, δ' ὅπως
τὴν αὐτὴν εὔνοιαν ἣν πρὸς ζῶντα Λυκοῦργον εἶχον, δίκαιον εἶναι
νομίζων καὶ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ φαίνεσθαι ἔχων. εἰ δέ τῳ παρέ-
στηκεν ὡς πολλή μοι περίεστι τῶν ἐμαυτοῦ πραγμάτων, οὐκ ἂν ὀκνήσαι-
μι πρὸς τοῦτον εἰπεῖν, ὅτι τῶν συμφερόντων ὑμῖν καὶ τοῦ μηδέ-
να τῶν φίλων ἐγκαταλιπεῖν ὁμοίως ὥσπερ τῆς ἐμαυτοῦ σωτη-
ρίας φροντίζω. οὔκουν ἐκ τοῦ περιόντος ταῦτα ποιῶ. ἀλλὰ γὰρ τῆς
αὐτῆς σπουδῆς καὶ προαιρέσεως καὶ ταῦτα κἀκεῖνα μιᾷ γνώμῃ πρα-
γματεύομαι. περίεστι δέ μοι ταῦτα, οἷα τοῖς κακόν τι νοοῦσιν ὑμῖν
περιγένοιτο. καὶ περὶ μὲν τούτων ἱκανά. ἡδέως δ' ἂν ὑμῖν τὴν ἐ-
π' εὐνοίᾳ καὶ φιλίᾳ μέμψιν ποιησαίμην νῦν μὲν ἐν κεφαλαίῳ. μι-
κρῷ δ' ὕστερον δι' ἐπιστολῆς μακρᾶς. ἣν ἐάνπερ ἐγὼ ζῶ προσδοκᾶ-
τε, ἂν μή τι δίκαια τύχω παρ' ὑμῶν πρότερον. οἵτινες ὅτι

ἐκ παν

εἰπὼν μήθ᾽ ἁμαρτεῖν δοκοίην, μήτε φαινοίμην λίαν ὀλίγωρος, ὅπερ οὓς ἄν γ᾽ οὐδ᾽ ὑμᾶς αὐτοὺς αἰσχύνεσθε, ἐφ᾽ οἷς ἀριστογείτονα ἀφείκατε, ἐπὶ τούτοις δημοσθένην ἐμβεβληκότες. καὶ τοῖς πολεμοῦσι μηδὲν ὑμῶν φροντίζειν, μὴ λαβοῦσι παρ᾽ ὑμῶν ἔξεστιν ἔχειν ταῦτ᾽ ἀποδιδόντες ἐμοὶ, ἵν᾽ οἷός τε ὦ τά τε ὀφειλόμενα εἰσπράξας καὶ τοὺς φίλους ἐρανίσας τὰ πρὸς ὑμᾶς διοικήσω. καὶ μὴ τῆς φυγῆς ἐπίχειρα τῆς ὑπὲρ ὑμῶν πεπονημένων ἔχων, κοινὸν ὁμοῦ δὸς τῆς ἀδικησάντων ἐπὶ ξένης περιίων ὁρῶμαι. βουλόμενος δέ μου ἐν μὲν ὑμετέρας χάριτος καὶ μεγαλοψυχίας τάξει τὴν οἴκαδέ μοι ἄφιξιν γενέσθαι, ἐμαυτῷ ἡ λύσιν τῆς γεγενημένης ἀδίκως βλασφημίας περιίστασθαι, καὶ μόνον αἰτοῦντος ἄδειαν ὅσου περ χρόνου τὴν ἔκτισιν δεδώκατε, ταῦτα μὲν οὐ συγχωρεῖτε. ἐρωτᾶτε δ᾽ ὡς ἀπαγγέλλεται πρὸς ἐμέ, τίς οὖν αὐτὸν κωλύει παρεῖναι καὶ ταῦτα πράττειν, τὸ ἐπίστασθαι αἰσχύνεσθαι ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι. καὶ τὸ ἀναξίως τῆς ὑπὲρ ὑμῶν πεπολιτευμένων πράττειν, καὶ τὸ τὰ ὄντα ἀπολωλεκέναι διὰ τούτους, ἵνα μὴ διπλᾶ κατάθωνται, ἃ δ᾽ οὐκ ἠδύναντο ἁπλᾶ. ἐπειδὴ ὑπογράψασθαι τὴν ἀρχὴν τὰς καταβολάς, παρ᾽ ὧν μετὰ μὲν τῆς ὑμετέρας εὐνοίας ἀφικόμενος, μέρος εἰ δὲ μὴ πάντα ἴσως ἂν ἀνακομισαίμην, ὥστε μηδὲν ἀσχημονεῖν τὸ λοιπὸν τοῦ βίου. αὐτῶν δ᾽ οἱ ταῦτα λέγοντες ἀξιοῦσί με ἐλθεῖν, ἅμα ἀδοξίᾳ καὶ ἀπορίᾳ καὶ φόβῳ συνέχομαι. ὧν οὐδὲν ὑμεῖς συλλογίζεσθε. ἀλλὰ ῥημάτων μοι καὶ φιλανθρωπίας φθονοῦντες ἂν οὕτω τύχῃ δι᾽ ὑμᾶς, περιόψεσθε ἀπολούμενον. οὐδ᾽ ἂν δεηθείην ἄλλων ἢ ὑμῶν. καὶ τότε φήσετε δεινὰ πεπονθέναι με ἀκριβῶς οἶδα, ὅτε οὔτ᾽ ἐμοὶ πλέον οὐδέν, οὔθ᾽ ὑμῖν ἔσται. οὐ γὰρ χρήματα τά γ᾽ εἶναί μοι προσδοκᾶτε, ἔξω τῶν φανερῶν ὧν ἀφίσταμαι. καὶ τὰ λοιπὰ βούλομαι συναγα-

γεῖν, ἐάν μοι μὴ φιλονείκως ἀλλ' ἀνθρωπίνως δῶτε τὸ πρὸς τούτοις ἀσφαλῶς εἶναι. καὶ μὴν οὐδὲ παρ' Ἁρπάλου με λαβόντα δείξετε. οὔτε γὰρ ἠλέγχθην, οὔτ' ἔλαβον. εἰ δὲ τὸ φανὲς ἀξίωμα τῆς βουλῆς ἢ τὸν Ἄρειον πάγον προσβλέπετε, τῆς Ἀριστογείτονος κρίσεως ἀναμνησθέντες, ἐγκαλύψασθε. οὐ γὰρ ἔχω τούτου πρᾳότερον πρόσταγμα τοῖς τοιαῦτ' ἐξημαρτηκόσιν εἰς ἐμέ. οὐ γὰρ δήπου τοῖς αὐτοῖς λόγοις ὑπὸ τῆς αὐτῆς βουλῆς ἀποφανθέντα ἐκεῖνον μὲν ἀφεῖσθαι δίκαιον εἶναι φήσετε, ἐμὲ δὲ ἀπολωλέναι. οὐχ οὕτως ὑμεῖς ἀλογίστως ἔχετε. οὔτε γὰρ ἄξιος οὔτε ἐπιτήδειος οὔτε χείρων, ἀτυχὴς μέντοι δι' ὑμᾶς ὁμολογῶ. πῶς γὰρ οὐκ ἀτυχὴς ᾧ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς καὶ πρὸς Ἀριστογείτονα ἐμαυτὸν ἐξετάζειν συμβαίνει. καὶ ταῦτ' ἀπολωλότι πρὸς σωτηρίας τετυχηκότα. καὶ μή με ὑπολαμβάνετε ὀργίζεσθαι τοῖς λόγοις τούτοις. οὐ γὰρ ἂν πάθοιμι τοῦτο πρὸς ὑμᾶς ἐγώ. ἀλλ' ἔχει τινὰ τοῖς ἀδικουμένοις ῥᾳστώνην τὸ λέγειν ἃ πάσχουσιν, ὥσπερ τοῖς ἀλγοῦσι τὸ στένειν. ἐπεὶ τῇ γε εὐνοίᾳ οὕτως ἔχω πρὸς ὑμᾶς, ὡς ὑμᾶς ἂν εὐξαίμην πρὸς ἐμέ. καὶ τοῦτ' ἐν πᾶσι πεποίηκα καὶ ποιήσω φανερόν. ἔγνωκα γὰρ ἐξ ἀρχῆς παντὶ τῷ πολιτευομένῳ προσήκειν ἄνπερ ᾖ δίκαιος πολίτης, ὥσπερ οἱ παῖδες πρὸς τοὺς γονέας,

οὕτως πρὸς ἅπαντας τοὺς πολίτας ἔχειν. εὔχεσθαι

μὲν ὡς εὐγνωμονεστάτων τυγχάνειν. φέρειν δὲ

τοὺς ὄντας εὐμενῶς. ἡ γὰρ ἐν τοῖς τοιού-

τοις ἧττα καλὴ καὶ προσή-

κουσα νίκη παρὰ τοῖς εὖ

φρονοῦσι κρίνεται.

Εὐτυχεῖτε

Δημοσθένης τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν. ἀκούω περὶ ἐμοῦ θηραμένην ἄλλους τε λόγους βλασφήμους εἰρηκέναι καὶ δυστυχίαν προφέρειν. τὸ μὲν οὖν τοῦτον ἀγνοεῖν ὅτι λοιδορίας ἣ μηδὲ μίαν κακίαν καθ᾽ ὅτου λέγεται δείκνυσιν, οὐδέν ἐστιν ὄφελος παρ᾽ εὖ φρονοῦσιν ἀνθρώποις, οὐχὶ θαυμάζω. τὸν γὰρ θρασὺν μὲν τῷ βίῳ μὴ πολίτην δὲ τὴν φύσιν ἐν ἐργαστηρίῳ δὲ τεθραμμένον ἐκ παιδὸς, αἰσθάνεσθαί τι τῶν τοιούτων, ἀλογώτερον ἦν ἢ μὴ συνιέναι. τούτῳ μὲν οὖν ἐὰν ἀφίκωμαί ποτε καὶ σωθῶ, πειράσομαι διαλεχθῆναι περὶ ὧν εἰς ἐμὲ καὶ περὶ ὧν εἰς ὑμᾶς παροινεῖ. καὶ νομίζω καίπερ οὐδὲν μετέχοντα τοῦ αἰσχύνεσθαι, μετριώτερον αὐτὸν ποιήσειν. ὑμῖν δὲ τοῦ κοινῇ συμφέροντος ἕνεκα, βούλομαι δι᾽ ἐπιστολῆς οὓς περὶ τούτων ἔχω λόγους δηλῶσαι. οἷς πάνυ τὸν νοῦν προσέχοντες ἀκούσατε. οἶμαι γὰρ αὐτοὺς οὐκ ἀκοῆς μόνον ἀλλὰ καὶ μνήμης ἀξίους εἶναι. ἐγὼ τὴν πόλιν τὴν ὑμετέραν εὐτυχεστάτην πασῶν πόλεων ὑπολαμβάνω καὶ θεοφιλεστάτην. καὶ ταῦτα οἶδα καὶ τὸν δία τὸν δωδωναῖον καὶ τὴν διώνην καὶ τὸν ἀπόλλω τὸν πύθιον ἀεὶ λέγοντας ἐν ταῖς μαντείαις καὶ προσεπισφραγιζομένους τὴν ἀγαθὴν τύχην ἐν τῇ πόλει εἶναι τῇ παρ᾽ ὑμῖν. ὅσα τοίνυν περὶ τῶν ἐπιόντων δηλοῦσιν οἱ θεοὶ, δῆλον ὡς προλέγουσι. τὰς δ᾽ ἀπὸ τῶν παρεληλυθότων προσηγορίας ἐπὶ ταῖς γιγνομέναις πράξεσι τίθενται. ἃ τοίνυν ἐγὼ πεπολίτευμαι παρ᾽ ὑμῖν, τῶν ἤδη γεγενημένων ἐστὶν, ἀφ᾽ ὧν εὐτυχεῖς ὑμᾶς προσηγορεύκασιν οἱ θεοί. πῶς οὖν δίκαιον τοὺς μὲν πεισθέντας εὐτυχεῖς ὀνομάζεσθαι, τὸν δὲ πείσαντα, τῆς ἐναντίας προσηγορίας τυγχάνειν. πλὴν εἰ τοῦτό τις εἴποι τὴν μὲν

κοινὴν εὐτυχίαν ἧς ἐγὼ σύμβουλος, θεοὺς τοὺς λέγοντας εἶναι, οἷς
οὐθέμις ψεύδεσθαι· τὴν δὲ δι' αὖ βλασφημίαν, ἣ κατ' ἐμοῦ κέχρη-
ται Θηραμένης θρασὺν καὶ ἀναιδῆ καὶ οὐδὲ νοῦν ἔχοντα τὸν ἄνθρωπον
εἰρηκέναι. οὗτοι μὲν μόνοι τοῖς παρὰ τῶν θεῶν μαντείαις ἀγα-
θὴν οὖσαν εὑρήσετε, ἣ κέχρησθε τύχῃ, ἀλλὰ καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν ἔργων
θεωροῦντες ἂν ἐξετάζητε ὀρθῶς. ὑμεῖς γὰρ εἰ μὲν ὡς ἄνθρωποι
τὰ πράγματα βούλεσθε θεωρεῖν, εὐτυχεστάτην εὑρήσετε ἀφ' ὧν
ἐγὼ συνεβούλευσα τὴν πόλιν γεγονυῖαν· εἰ δ' ἃ τοῖς θεοῖς ἐξαίρετον
ὑπάρχει μόνοις τούτων ἀξιώσετε τυγχάνειν, ἀδυνάτων ἐφίεσθε. τί
ἐστι θεοῖς ἐξαίρετον ἀνθρώποις δ' ἀδύνατον; ἁπάντων τῶν ἀγα-
θῶν ἐγκρατεῖς ὄντας κυρίους εἶναι καὶ αὐτοὺς ἔχειν καὶ δοῦναι
τοῖς ἄλλοις· φλαῦρον δὲ μηδὲν μηδέποτε παντὶ τῷ αἰῶνι μήτε
παθεῖν μήτε μελλῆσαι. καὶ μὴν ὑποκειμένων τούτων ὥσπερ προ-
σήκει, σκοπεῖτε τὰ ὑμέτερα αὐτῶν πρὸς τὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώ-
πων. οὐδεὶς γὰρ οὕτως ἐστὶν ἀγνώμων, ὅστις ἂν ἢ τὰ Λακεδαι-
μονίοις συμβεβηκότα οἷς οὐκ ἐγὼ συνεβούλευον, ἢ τὰ Πέρσαις
πρὸς οὓς οὐδ' ἀφικόμην πώποτε, αἱρετώτερα φήσειεν εἶναι τῶν
ὑμῖν παρόντων. καὶ ἐῶ Καππαδόκας καὶ Σύρους καὶ τοὺς τὴν Ἰν-
δικὴν χώραν κατοικοῦντας ἀνθρώπους ἐπ' ἐσχάτων γῆς, οἷς ἅπασι
συμβέβηκε πολλὰ καὶ δεινὰ πεπονθέναι καὶ χαλεπά. ἀλλὰ νὴ
Δία τούτων μὲν ἄμεινον ὑμᾶς πράττειν ἅπαντες ὁμολογήσουσι·
Θετταλῶν δὲ καὶ Ἀρκάδων καὶ Ἀργείων χεῖρον ἤ τινων ἄλλων. οἷς
ἐν συμμαχίᾳ συνέβη γενέσθαι Φιλίππῳ. ἀλλὰ τούτων καὶ πολὺ
βέλτιον ἀπηλλάχατε. οὐ μόνον τῷ μὴ δεδουλωκέναι, καίτοι τί
τηλικοῦτ' ἕτερον, ἀλλὰ καὶ τῷ τοὺς μὲν πάντας αἰτίους εἶναι δο-
κεῖν τῶν τοῖς Ἕλλησι κακῶν συμβεβηκότων διὰ Φίλιππον καὶ τῆς

δουλείας

δουλείας, ἐξ ὧν εἰκότως μισοῦνται ὑμᾶς δοκεῖσθε ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων καὶ σώμασι καὶ χρήμασι καὶ πόλει καὶ χώρᾳ καὶ πᾶσιν ἠγωνισμένοι. αὐτῶν δ' εὔκλειαν εἰκὸς ὑπάρχειν καὶ χάριν ἀθάνατον παρὰ τῶν τὰ δίκαια βουλομένων ποιεῖν. οὐκοῦν ἀφ' ὧν ἐγὼ συνεβούλευσα, τῶν μὲν αὐτίκα πάντων ἄριστα πράττειν τῇ πόλει συμβέβηκε. τῶν δὲ συνηγόρων μὲν ἐνδοξοτέραν εἶναι πέπεισθε. τοιγαροῦν ἐπὶ τούτοις οἱ θεοὶ τὰς μὲν μαντείας τὰς ἀγαθὰς ὑμῖν διδόασι. τὴν δὲ δίκην βλασφημίαν, εἰς κεφαλὴν τῷ λέγοντι τρέπουσι· γνοίη δ' ἄν τις, εἰ προέλοιτο ἐξετάσαι τὰ ἐπιτηδεύματα ἐν οἷς ζῇ. ἃ γὰρ ἂν καταράσαιτό τις αὐτῷ, ταῦτ' ἐκ προαιρέσεως ποιεῖ. ἐχθρὸς μὲν ἐστὶ τοῖς γονεῦσι. φίλος δὲ Παυσανίᾳ τῷ πόρνῳ καὶ θρασύνεται μὲν ὡς ἀνήρ. πάσχει δ' ὡς γυνή. καὶ τοῦ μὲν πατρός ἐστι κρείττων. τῶν δ' αἰσχρῶν ἥττων. οἷς δ' ὑπὸ πάντων δυσχεραίνεται, τούτοις τὴν διάνοιαν ἀγάλλεται, αἰσχρορρημοσύνῃ καὶ τῷ διηγεῖσθαι ταῦτ' ἐφ' οἷς ἀλγοῦσιν οἱ ἀκούοντες. ὁ δ' ὡς ἀφελὴς καὶ παρρησίας μεστὸς οὐ παύεται. καὶ ταῦτα οὐκ ἂν ἔγραψα, εἰ μὴ κινῆσαι τὴν ἐν ὑμῖν μνήμην τῶν προσόντων αὐτῷ κακῶν ἐβουλόμην. ἃ γὰρ ἂν εἰπεῖν ἄρτι ὀκνήσαι, καὶ γράψαι φυλάξαιτ' ἄν. οἶμαι δὲ κἂν ἀκούσαντα δυσχερᾶναι ταῦτα. ἀπὸ τούτων μνησθεὶς οἶδεν ἕκαστος ὑμῶν πολλὰ καὶ δεινὰ καὶ αἰσχρὰ τούτῳ προσόντα. ὥστε μοι γε μηδὲν ἀναιδὲς εἰρῆσθαι, καὶ τούτων ὑπόμνημα τῶν ἑαυτοῦ κακῶν ὀφθέντα πᾶσιν εἶναι. εὐτυχεῖτε.

Πρὸς Ἡρακλεόδωρον.

Ημοσθένης Ἡρακλεοδώρῳ εὖ πράττειν. οὐδ' ὅπως χρὴ πιστεύειν οἷς ἀπήγγελλέ μοι Μενεκράτης ἔχω, οὐδ' ὅπως ἀπιστεῖν ἔχω. ἔφη γὰρ Ἐπίτιμον ἐνδεδεῖχθαι μὲν καὶ ἀπῆχθαι ὑπ' Ἀριστοτέλους(?) · σὲ δὲ ἀγωνίζεσθαι καὶ ἁπάντων αὐτῷ χαλεπώτατόν τιν' εἶναι. δέομαι

θήσου πρὸς Διὸς ξενίου καὶ πάντων τῶν θεῶν, μή με καταστή-
σῃς ἀηδεῖ καὶ δεινῷ μηδενὶ περιπετῆ. εὖ γὰρ ἴσθι χωρὶς τοῦ μέ-
λειν μοι τῆς ἐπιτίμου σωτηρίας, ἣν νομίσαι μεγάλην ἂν συμ-
φορὰν εἴ τι πάθοι καὶ τούτου σὺ συναίτιος εἴης, αἰσχύνομαι τοὺς σοὺς
εἰδότας μοι τοὺς λόγους οὓς ἐγὼ περὶ σοῦ πρὸς ἅπαντας ἀνθρώ-
πους ἔλεγον, πεπεισμένος ἐμαυτὸν ἀληθῆ λέγειν, οὐκ ἐκ τοῦ πε-
πλησιακέναι σοι πεῖραν ἔχων. ἀλλ᾽ ὁρῶν ὅτι δόξης ἐπιτυγχά-
νων καὶ παιδείαν ἀπεδέχου καὶ ταῦτα τῆς ἀπὸ τῆς Πλάτωνος δια-
τριβῆς ἥπερ ἐστὶν ὡς ἀληθῶς τῶν μὲν πλεονεκτημάτων καὶ τῶν
περὶ ταῦτα σοφισμάτων ἔξω. τοῦ βελτίστου δὲ καὶ τοῦ δικαιοτά-
του παντὸς ἕνεκα ἐξητασμένη. ἧς μὰ τοὺς θεοὺς τὸν μετασχόντα μὴ
οὐχὶ ἀψευδεῖν καὶ πρὸς ἅπαντας ἀγαθῷ εἶναι οὐχ ὅσιον ἡγοῦμαι.
γένοιτο δ᾽ ἄν μοι κἀκεῖνο τῶν χαλεπωτάτων. εἰ γὰρ ὡρμηκὼς ἐ-
μαυτὸν εὐνοϊκῶς ἔχειν σοι, τὴν ἐναντίαν γνώμην μεταλαβεῖν ἀνα-
γκασθείην, ἃ δὴ ὑπολαμβάνω παρεωρᾶσθαι καὶ πεφενακίσθαι,
κἂν μὴ φῶ, νόμιζε οὕτως ἕξειν. εἰ δὲ ἡμῶν καταπεφρόνηκας ὅτι
τῶν πρώτων οὐκ ἐσμέν πω, λόγισαι ὅτι σὺ τότε ἦσθα νέος, καὶ τὴν
ἡλικίαν εἶχες ἣν ἡμεῖς νῦν. ἐκ δὲ τοῦ συμβουλεύειν καὶ πράττειν
γεγόνασι τηλικοῦτος. καὶ ἡμῖν τοῦτο συμβαίη. τὸ μὲν γὰρ εὖ βουλεύ-
εσθαι πάρεστι, τῆς δὲ τύχης συλλαμβανούσης, καὶ τοὔργον γένοιτ᾽ ἄν.
καλὸς οὖν ἔρανος, χάρις δικαία. ἣν καὶ σὺ ποίησαι πρὸς ἐμέ. καὶ μὴ
δι᾽ ἑνὸς τῶν εὖ φρονούντων χεῖρον ἄγου. μὴ δὲ ἡττῶ. ἀλλ᾽ ἐκεί-
νους μὲν ἄγε, ἐπὶ τὰ σοὶ δοκοῦντα. καὶ πρᾶττε οὕτως ὅπως μηδε-
νὸς τῶν ὁμολογηθέντων στερηθῶ μέν. ἀλλ᾽ ἐπιτίμῳ γένηται σωτηρία
τις καὶ ἀπαλλαγὴ τῶν κινδύνων. παρέσομαι δὲ εἰς τὸν χρόνον κἀ-
γὼ καθ᾽ ὃν σὺ φῂς καιρὸν εἶναι. γράψας δέ μοι πέμψον ἢ καὶ ὡς φί-
λῳ ἐπίστελλε.

εὐτύχει

Ημοσθένης τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν ἦλθεν ἐπιστολὴ παρ' ἀντιφίλου πρὸς τοὺς τῶν συμμάχων συνέδρους, τοῖς μὲν βουλομένοις ἀγαθὰ προσδοκᾶν ἱκανῶς γεγραμμένη· τῶν δ' ὑπηρετούντων ἀντιπάτρῳ πολλοὺς καὶ δυσχερεῖς ἀπολείπουσα λόγους. οἱ παραλαβόντες τὰ παρ' ἀντιπάτρου γράμματα πρὸς δείναρχον εἰς κόρινθον ἐλθόντα, ἀπέσεισαν τὰς ἐν πελοποννήσῳ πόλεις. τοιούτων λόγων ἔπλησαν, οἵων εἰς κεφαλὴν αὐτῶν προστρέψειαν οἱ θεοί. ἀφικομένου δὲ τὴν νῦν ἥκοντος μετὰ τοῦ παρ' ἐμοῦ φέροντος γράμματα παρὰ Πολεμαίου πρὸς τὸν ἀδελφὸν Επινίκου ἀνδρὸς ὑμῖν εὔνου καὶ ἐμοὶ φίλου, κἀκείνου πρὸς ἐμὲ ἀγαγόντος ἀκούσαντί μοι ἃ ἔλεγεν, ἐδόκει πρὸς ὑμᾶς αὐτὸν ἀποστεῖλαι, ὅπως πάντα σαφῶς ἀκούσαντες τὰ ἐν τῷ στρατοπέδῳ γεγονότα, τοῦ περὶ τὴν μάχην παραγγελλομένου τότε, εἰς τὸ παρὸν θαρρῆτε, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν θεῶν θελόντων ἃ βούλεσθε ἕξειν ὑπολαμβάνητε.

ΕΥΤΥΧΕΙΤΕ.

Τέλος τῶν δημοσθένους ἐπιστολῶν

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

ΠΛΑΤΩΝ ΔΙΟΝΥΣΙΩΙ ΕΥΠΡΑΤΤΕΙΝ.

ιατρίψας ἐγὼ παρ' ὑμῖν χρόνον τοσοῦτον, καὶ διοικῶν τὴν ὑμετέραν ἀρχὴν πεπιστευμένος, πάντων μάλιστα τὰς ὠφελείας ὑμῶν λαμβανόντων, τὰς διαβολὰς δυσχερεῖς οὔσας ὑπέμενον. ᾔδειν γὰρ ὅτι τῶν ὠμοτέρων οὐδὲν ἐμοῦ συνελθόντος, ὑμῖν δόξει πεπρᾶχθαι. πάντες γὰρ οἱ συμπολιτευόμενοι μεθ' ὑμῶν, ὑπάρχουσί μοι μάρτυρες. ὧν ἐγὼ πολλοῖς συνηγωνισάμην, ἀπολύσας αὐτοὺς οὐ σμικρᾶς ζημίας. αὐτοκράτωρ δὲ πολλάκις τὴν ὑμετέραν πόλιν διαφυλάξας, ἀπεπέμφθην ἀτιμότερον, ἢ πτωχὸν ὑμῶν ἀποστελλόντων προσῆκει. καὶ κελευόντων ἐκπλεῦσαι, τοσοῦτον παρ' ὑμῖν διατρίψαντα χρόνον. ἐγὼ μὲν οὖν περὶ ἐμαυτοῦ βουλεύσομαι τὸ λοιπόν, τρόπον ἀπανθρωπότερον. σὺ δὲ τοιοῦτος ὢν τύραννος, οἰκήσεις μόνος. τὸ δὲ χρυσίον τὸ λαμπρὸν ὃ πρὸς ἔδωκας εἰς ἀπόπλουν, ἄγει σοι Βακχεῖος ὁ τὴν ἐπιστολὴν φέρων. οὔτε γὰρ ἐφόδιον ἐκεῖνό γ' ἦν ἱκανόν, οὔτε πρὸς τὸν ἄλλον βίον ξυμφέρον. ἀδοξίαν δὲ πλείστην μὲν τῷ διδόντι σοι παρασκευάζει. οὐ πολλῷ δὲ ἐλάττω κἀμοὶ τῷ λαμβάνοντι. διόπερ οὐ λαμβάνω. σοὶ δ' οὐδὲν διαφέρει δηλονότι καὶ λαβεῖν καὶ δοῦναι τοσοῦτον. ὥστε κομισάμενος, ἄλλον τινὰ τῶν ἑταίρων θε-

ράπευσαν ὡς πρὸς ἐμέ. κἀγὼ γὰρ ἱκανῶς ὑπὸ σοῦ τεθεράπευ-
μαι. καί μοι τὸ τοῦ Εὐριπίδου, κατὰ καιρὸν δοκεῖ εἰπεῖν, ὅτι σοὶ
πραγμάτων ἄλλων ποτὲ ξυμπεσόντων, οὐχ ἕξει τοιοῦτον ἄνδρα
σοὶ παρεστάναι. ὑπομνῆσαι δέ σε βούλομαι. διότι καὶ τῶν ἄλ
λων τραγῳδοποιῶν οἱ πλεῖστοι ὅταν ὑπό τινος ἀποθνήσκοντα
τύραννον εἰσάγωσιν, ἀναβοῶντα ποιοῦσι. φίλων ἔρημος ὦ τά
λας ἀπόλλυμαι. χρυσίου δὲ σπάνει ἀπολλύμενον, οὐδεὶς πε
ποίηκε. κἀκεῖνο δὲ τὸ ποίημα τοῖς νοῦν ἔχουσιν, οὐ κακῶς
ἔχειν δοκεῖ. οὐ χρυσὸς ἀγλαὸς σπανιώτατος ἐν θνατῶν δυσελ
πίστῳ βίῳ οὐδὲ δάμας, οὐδ' ἀργύρου κλῖναι, πρὸς ἄνθρωπον
δοκιμαζόμενα ἀστράπτει πρὸς ὄψεις. οὐδὲ γαίας εὐρυ
πέδου, γόνιμοι βρίθοντες αὐτάρκεις γύαι, ὡς
ἀγαθῶν ἀνδρῶν ὁμοφραδμόνων νόησις.
ἔρρωσο. καὶ γίνωσκε τοσοῦτον ἡ
μῶν διημαρτηκὼς ἵνα
πρὸς τοὺς ἄλλους
βέλτιον
προσ
φέ-
ρῃ.

Τῷ αὐτῷ.

Κουσα Ἀρχεδήμου ὅτι σὺ ἡγῇ χρῆναι περὶ σοῦ, μὴ μόνον ἐμὲ ἡσυχίαν ἄγειν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐμοὺς ἐπιτηδείους· τοῦ φλαῦρόν τι ποιεῖν ἢ λέγειν περὶ σοῦ. Δίωνα δὲ μόνον, ἐξαίρετον ποιῇ. οὗτος δὲ ὁ λόγος σημαίνει, τὸ Δίωνα ἐξαίρετον εἶναι, ὅτι οὐκ ἄρχω ἐγὼ τῶν ἐμῶν ἐπιτηδείων. εἰ γὰρ ἦρχον ἐγὼ οὕτω τῶν τε ἄλλων καὶ σοῦ καὶ Δίωνος, πλείω ἂν ἦν ὑμῖν τε πᾶσιν ἀγαθὰ, τοῖς τε ἄλλοις ἕλλησιν ὡς ἐγώ φημι. νῦν δὲ μέγας ἐγώ εἰμι, ἐμαυτὸν παρέχων τῷ ἐμῷ λόγῳ ἑπόμενον. καὶ ταῦτα λέγω ὡς οὐχ ὑγιές τι κρατιστόλου καὶ πολυξένου πρὸς σὲ εἰρηκότων, ὧν φασι λέγειν τὸν ἕτερον, ὅτι ἀκούοι ὀλυμπιάσι πολλῶν τινων τῶν μετ' ἐμοῦ σε κατηγορούντων. ἴσως γὰρ ὀξύτερον ἐμοῦ ἀκούει. ἐγὼ μὲν γὰρ οὐκ ἤκουσα. χρὴ δὲ ὡς ἐμοὶ δοκεῖ οὑτωσί σε ποιεῖν τοῦ λοιποῦ· ὁπόταν τι τοιοῦτον λέγῃ τὶς περὶ ἡμῶν τινὸς, γράμματα πέμψαντα, ἐμὲ ἐρέσθαι. ἐγὼ γὰρ τἀληθῆ λέγειν, οὔτε ὀκνήσω, οὔτε αἰσχυνοῦμαι. ἐμοὶ δὲ δὴ καὶ σοὶ τὰ πρὸς ἀλλήλους οὑτωσὶ τυγχάνει ἔχοντα. οὔτε αὐτοὶ ἀγνῶτές ἐσμεν οὐδενὶ ἑλλήνων ὡς ἔπος εἰπεῖν. οὔτε ἡ συνουσία ἡμῶν σιγᾶται. μὴ λανθανέτω δέ σε ὅτι οὐδ' εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον σιγηθήσεται. τοιοῦτοι οἱ παραδεδεγμένοι εἰσὶν αὐτήν. ἅτε οὐκ ὀλίγην γεγενημένην οὐδ' ἠρέμα. τί οὖν δὴ λέγω νυνὶ ἐρῶ ἄνωθεν ἀρξάμενος. πέφυκε ξυνιέναι εἰς ταὐτὸ φρόνησίς τε καὶ δύναμις μεγάλη. καὶ ταῦτ' ἄλληλα ἀεὶ διώκει καὶ ζητεῖ καὶ ξυγγίνεται. ἔπειτα καὶ οἱ ἄνθρωποι χαίρουσι περὶ τούτων, αὐτοί τε διαλεγόμενοι καὶ ἄλλων ἀκούοντες ἔν τε ἰδίαις συνουσίαις καὶ ἐν ταῖς ποιήσεσιν. οἷον καὶ περὶ ἱέρωνος ὅταν διαλέγωνται

ἄνθρωποι καὶ παυσανίου τοῦ λακεδαιμονίου χαίρουσι τὴν σιμωνίδου ξυνουσίαν παραφέροντες, ἅ, τε ἔπραξε καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. καὶ περίανδρον τὸν κορίνθιον· καὶ θαλῆν τὸν μιλήσιον, ὑμνεῖν εἰώθασιν ἅμα· καὶ περικλέα καὶ ἀναξαγόραν· καὶ κροῖσον αὖ καὶ σόλωνα, ὡς σοφούς· καὶ κῦρον, ὡς δυνάστην· καὶ δὴ ταῦτα μιμούμενοι οἱ ποιηταὶ, κρέοντα μὲν καὶ τειρεσίαν συνάγουσι· πολύειδον δὲ, καὶ μίνω· ἀγαμέμνονα δὲ, καὶ νέστορα· καὶ ὀδυσσέα καὶ παλαμήδη· ὡς δ' ἐμοὶ δοκεῖ, καὶ προμηθέα διῒ ταύτῃ πῃ συνῆγον οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι. τούτων δὲ τοὺς μὲν εἰς διαφορὰν, τοὺς δ' εἰς φιλίαν ἀλλήλοις ἰόντας· τοὺς δὲ, τοτὲ μὲν εἰς φιλίαν· τοτὲ δ' εἰς διαφοράν· καὶ τὰ μὲν, ὁμονοοῦντας, τὰ δὲ, διαφερομένους ᾄδουσι· πάντα δὴ ταῦτα λέγω, τόδε βουλόμενος ἐνδείξασθαι· ὅτι οὐκ ἐπειδὰν ἡμεῖς τελευτήσωμεν, καὶ οἱ λόγοι οἱ περὶ ἡμῶν αὐτῶν σεσιγήσονται. ὥστε ἐπιμελητέον αὐτῶν ἐστιν. ἀνάγκη γὰρ ὡς ἔοικε, μέλειν ἡμῖν καὶ τοῦ ἔπειτα χρόνου. ἐπειδὴ καὶ τυγχάνουσι κατά τινα φύσιν· οἱ μὲν ἀνδραποδωδέστατοι οὐδὲν φροντίζοντες αὐτοῦ· οἱ δ' ἐπιεικέστατοι πᾶν ποιοῦντες, ὅπως ἂν εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον εὖ ἀκούωσιν, ὃ δὴ καὶ ἐγὼ τεκμήριον ποιοῦμαι· ὅτι ἐστί τις αἴσθησις τοῖς τεθνεῶσι, τῶν ἐνθάδε· αἱ γὰρ βέλτισται ψυχαὶ, μαντεύονται ταῦτα οὕτως ἔχειν· αἱ δὲ μοχθηρόταται οὔ φασι· κυριώτερα δὲ, τὰ τῶν θείων ἀνδρῶν μαντεύματα, ἢ τὰ τῶν μή. οἶμαι δ' ἔγωγε τοῖς ἔμπροσθεν περὶ ὧν λέγω, εἰ ἐξείη αὐτοῖς ἐπανορθώσασθαι τὰς αὐτῶν συνουσίας, πάνυ ἂν σπουδάσαι ὥστε βελτίω λέγεσθαι περὶ αὐτῶν ἢ νῦν. τοῦτο ἡμῖν ἔτι σὺν θεῷ εἰπεῖν ἔξεστιν. εἴ τι ἄρα μὴ καλῶς πέπρακται κατὰ τὴν ἔμπροσθεν συνουσίαν ἐπανορθώσασθαι, καὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ. περὶ γὰρ φιλοσοφίαν φημὶ ἐγὼ τὴν ἀληθινὴν δόξαν

ἔσεσθαι

ἔσεσθαι. ἡμῶν μὲν ὄντων ἐπιεικῶν, βελτίω. φαύλων δὲ, τοὐναντίον.
καίτοι περὶ τούτου ἡμεῖς ἐπιμελούμενοι, οὐδὲν ἂν εὐσεβέστερον
πράττοιμεν. οὐδ᾽ ἀμελοῦντες, ἀσεβέστερον. ὡς δὴ δεῖ γίνεσθαι, καὶ τὸ
δίκαιον ὃ ἔχει, ἐγὼ φράσω. ἦλθον ἐγὼ εἰς σικελίαν, δόξαν ἔχων
πολὺ τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ διαφέρειν. βουλόμενος δὲ ἐλθεῖν εἰς συ
ρακούσας συμμάρτυρα λαβεῖν σε. ἵνα μοι τιμῷτο φιλοσοφία
καὶ παρὰ τῷ πλήθει. τοῦτο δ᾽ οὐκ εὐαγές μοι ἀπέβη. τὸ δ᾽ αἴτιον,
οὐ λέγω ὅπερ ἂν πολλοὶ εἴποιεν. ἀλλ᾽ ὅτι ἐφαίνου, οὐ πάνυ ἐμοὶ πι-
στεύειν σύ. ἀλλ᾽ ἐμὲ μέν πως ἀποπέμψασθαι ἐθέλειν, ἑτέρους δὲ με
ταπέμψασθαι, καὶ ζητεῖν δὲ πρᾶγμα, τί τὸ ἐμόν ἐστιν, ἀπιστῶν ὡς
ἐμοὶ δοκεῖ. καὶ οἱ ἐπὶ τούτοις βοῶντες, πολλοὶ ἦσαν, λέγοντες, ὡς
σὺ ἐμοῦ μὲν, καταπεφρόνηκας. ἄλλα δὲ ἐσπούδακας. ταῦτα δὴ
διαβεβόηται. ὃ δὴ μετὰ ταῦτα δίκαιόν ἐστι ποιεῖν, ἄκουε. ἵνα σοι
καὶ ἀποκρίνωμαι ὃ σὺ ἐρωτᾷς, πῶς χρὴ ἔχειν ἐμὲ καὶ σὲ πρὸς ἀλ
λήλους. εἰ μὲν ὅλως φιλοσοφίας καταπεφρόνηκας, ἐᾶν χαί-
ρειν. εἰ δὲ παρ᾽ ἑτέρου ἀκήκοας, ἢ αὐτὸς βελτίονα εὕρηκας
τῶν παρ᾽ ἐμοί, ἐκεῖνα τίμα. εἰ δ᾽ ἄρα τὰ παρ᾽ ἡμῶν σοι ἀρέσκει,
τιμητέον καὶ ἐμὲ μάλιστα. νῦν οὖν ὥσπερ καὶ ἐξ ἀρχῆς, σὺ κα-
θηγοῦ. ἕψομαι δὲ ἐγώ. τιμώμενος μὲν γὰρ ὑπὸ σοῦ, τιμήσω σε.
μὴ τιμώμενος δὲ, ἡσυχίαν ἕξω. ἔτι δὲ σὺ μὲν ἐμὲ τιμῶν καὶ τού-
του καθηγούμενος φιλοσοφίαν δόξεις τιμᾶν. καὶ αὐτὸ τοῦτο ὅτι
διεσκόπεις καὶ ἄλλους, πρὸς πολλῶν εὐδοξίαν σοι οἴσει ὡς φιλο
σόφῳ ὄντι. ἐγὼ δέ σε τιμῶν μὴ τιμῶντα πλοῦτον δόξω θαυμάζειν τε
καὶ διώκειν. τοῦτο δ᾽ ἴσμεν ὅτι παρὰ πᾶσιν ὄνομα οὐ καλὸν ἔχει.
ὡς δ᾽ ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν, σοῦ μὲν τιμῶντος, ἀμφοτέροις κό-

σημος. ἐμοῦ δὲ, ἔνεισιν ἀμφοῖν. περὶ μὲν οὖν τούτων ταῦτα. τὸ δὲ σφαιρίον, οὐκ ὀρθῶς ἔχει. δηλώσει δέ σοι ἀρχίδημος, ἐπειδὰν ἔλθῃ. καὶ δὴ καὶ περὶ τοῦδε ὃ τούτου τιμιώτερόν τ' ἐστὶ καὶ θειότερον, καὶ μάλα σφόδρα αὐτῷ δηλωτέον, ὑπὲρ οὗ σὺ ἔπεμψας ἀπορούμενος. φῂς γὰρ δὴ κατὰ τὸν ἐκείνου λόγον, οὐχ ἱκανῶς ἀποδεδεῖχθαί σοι περὶ τῆς τοῦ πρώτου φύσεως. φραστέον δή σοι δι' αἰνιγμῶν, ἵν' ἄν τι ἡ δέλτος ἢ πόντου ἢ γῆς ἐν πτυχαῖς πάθῃ, ὁ ἀναγνοὺς μὴ γνῷ. ὧδε γὰρ ἔχει. περὶ τὸν πάντων βασιλέα πάντ' ἐστὶ, καὶ ἐκείνου ἕνεκα πάντα. καὶ ἐκεῖνο αἴτιον ἁπάντων τῶν καλῶν. δεύτερον δὲ, περὶ τὰ δεύτερα, καὶ τρίτον περὶ τὰ τρίτα. ἡ οὖν ἀνθρωπίνη ψυχὴ, περὶ αὐτὰ ὀρέγεται, μαθεῖν ποῖ' ἄττα ἐστὶ, βλέπουσα εἰς τὰ αὐτῆς συγγενῆ ὧν οὐδὲν ἱκανῶς ἔχει. τοῦ δὴ βασιλέως πέρι καὶ ὧν εἶπον, οὐδέν ἐστι τοιοῦτο. τὸ δὴ μετὰ τοῦτο ἡ ψυχή φησιν. ἀλλὰ ποῖόν τι μήν; τοῦτ' ἐστὶν ὦ παῖ διονυσίου καὶ δωρίδος τὸ ἐρώτημα, ὃ πάντων αἴτιόν ἐστι κακῶν. μᾶλλον δὲ ἡ περὶ τούτου ὠδὶς, ἐν τῇ ψυχῇ ἐγγιγνομένη. ἣν εἰ μή τις ἐξαιρεθήσεται, τῆς ἀληθείας ὄντως οὐ μήποτε τύχοι. σὺ δὲ τοῦτο πρὸς ἐμὲ ἐν τῷ κήπῳ ὑπὸ ταῖς δάφναις, αὐτὸς ἔφησθα ἐννενοηκέναι καὶ εἶναι σὸν εὕρημα. καὶ ἐγὼ εἶπον, ὅτι τοῦτο εἰ φαίνοιτό σοι οὕτως ἔχειν, πολλῶν ἂν εἴης λόγων ἐμὲ ἀπολελυκώς. οὐ μὴν ἄλλῳ γ' ἔφην ἐν τετυχηκέναι, τοῦθ' ηὑρηκότι. ἀλλὰ ἡ πολλή μοι πραγματεία, περὶ τοῦτ' εἴη. σὺ δὲ ἴσως μὲν ἀκούσας του, τάχα δ' ἂν θείᾳ μοίρᾳ, κατὰ τοῦθ' ὁρμήσας. ἔπειτα αὐτοῦ τὰς ἀποδείξεις ὡς ἔχων βεβαίως, οὐ κατέδησας, ἀλλ' ᾄττει σοι τοτὲ μὲν οὕτως, τοτὲ δὲ ἄλλως, περὶ τὸ φανταζόμενον. τὸ δὲ, οὐδέν ἐστι τοιοῦτον. καὶ τοῦτο, οὐ σοὶ μόνῳ γέγονεν. ἀλλ' εὖ ἴσθι μηδένα πώποτέ μου τὸ πρῶτον ἀκούσαντα, ἔχειν ἄλλως πως, ἢ οὕτως κατ' ἀρχ. καὶ ὁ μὲν πλείω ἔχων πράγματα. ὁ δὲ, ἐλάττω, μόγις ἀπαλλάττονται.

σχεδὸν δὲ οὐδεὶς ὀλίγα. τούτων δὴ γεγονότων καὶ ἐχόντων οὕτω σχε-
δὸν κατὰ τὴν ἐμὴν δόξαν εὑρήκαμεν ὃ σὺ ἐπέστειλας, ὅπως δεῖ
πρὸς ἀλλήλους ἡμᾶς ἔχειν. ἐπεὶ γὰρ βασανίζεις αὐτὰ ξυγγινό-
μενος τοῖς ἄλλοις, καὶ παραθεωρούμενος παρὰ τὰ τῶν ἄλλων, καὶ αὐ-
τὰ καθ᾽ αὑτά, νῦν σοι ταῦτά τε, εἰ ἀληθὴς ἡ βάσανος, προσφύσεται·
καὶ οἰκεῖος τούτοις τε καὶ ἡμῖν ἔσῃ. πῶς οὖν ταῦτ᾽ ἔσται καὶ πάντα
ἃ εἰρήκαμεν; τὸν ἀρχέδημον, νῦν τε ὀρθῶς ἐποίησας πέμψας. καὶ
τὸ λοιπὸν ἐπειδὰν ἔλθῃ πρὸς σέ, καὶ ἀπαγγείλῃ τὰ παρ᾽ ἐμοῦ. με-
τὰ ταῦτα ἴσως ἄλλαι σε ἀπορίαι λήψονται. πέμψεις οὖν αὖθις ἂν
ὀρθῶς βουλεύῃ παρ᾽ ἐμὲ τὸν ἀρχέδημον. ὁ δ᾽ ἐμπορευσάμενος, ἥ-
ξει πάλιν. καὶ τοῦτο ἐὰν δὶς ἢ τρὶς ποιήσῃς, καὶ βασανίσῃς τὰ πα-
ρ᾽ ἐμοῦ πεμφθέντα ἱκανῶς, θαυμάζοιμ᾽ ἂν εἰ μὴ τὰ πρὶν ἀπορούμενα
πολύ σοι διοίσει, ἢ τὰ νῦν. θαρροῦντες οὖν ποιεῖτε οὕτως. οὐ μὴ γάρ
ποτε τῆς ἐμπορείας ταύτης, οὔτε σὺ στείλῃς, οὔτε ἀρχέδημος ἐμπο-
ρεύσεται καλλίω καὶ θεοφιλεστέραν. εὐλαβοῦ μέντοι, μή ποτε ἐκ-
πέσῃ ταῦτα εἰς ἀνθρώπους ἀπαιδεύτους. σχεδὸν γάρ, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, οὐκ
ἔστι τούτων πρὸς τοὺς πολλοὺς καταγελαστότερα ἀκούσματα. οὐ-
δ᾽ αὖ πρὸς τοὺς εὐφυεῖς θαυμαστότερά τε καὶ ἐνθουσιαστικώτερα.
πολλάκις δὲ λεγόμενα καὶ ἀεὶ ἀκουόμενα, καὶ πολλὰ ἔτη, μόγις ὥς-
περ χρυσὸς ἐκκαθαίρεται μετὰ πολλῆς πραγματείας. ὃ δὲ θαυ-
μαστὸν αὐτοῦ γέγονεν, ἄκουσον. εἰσὶ γὰρ ἄνθρωποι ταῦτα ἀκηκοό-
τες, καὶ πλείους, δυνατοὶ μὲν μαθεῖν. δυνατοὶ δὲ μνημονεῦσαι.
καὶ βασανίσαντες πάντῃ, πάντως κρῖναι, γέροντες ἤδη, καὶ οὐκ
ἐλάττω τριάκοντα ἐτῶν ἀκηκοότες. οἳ νῦν ἄρτι σφίσι φασί, τὰ
μὲν τότε ἀπιστότατα δόξαντα εἶναι, νῦν πιστότατα καὶ ἐναργέστατα
φαίνεσθαι. ἃ δὲ τότε πιστότατα, νῦν τοὐναντίον. πρὸς ταῦτ᾽ οὖν
σκοπῶν εὐλαβοῦ μή ποτέ σοι μεταμελήσῃ τῶν νῦν ἀναξίως ἐκπε-

όντων. μεγίστη δὲ φυλακὴ, τὸ μὴ γράφειν, ἀλλ' ἐκμανθάνειν. οὐ γάρ ἐστι τὰ γραφέντα, μὴ οὐκ ἐκπεσεῖν. διὰ ταῦτα οὐδὲν πώποτ' ἐγὼ περὶ τούτων γέγραφα. οὐδ' ἔστι σύγγραμμα πλάτωνος οὐδὲν, οὐδ' ἔσται. τὰ δὲ νῦν λεγόμενα, σωκράτους ἐστὶ καλοῦ καὶ νέου γεγονότος. ἔρρωσο, καὶ πείθου. καὶ τὴν ἐπιστολὴν ταύτην νῦν πρῶτον πολλάκις ἀναγνοὺς, κατάκαυσον. ταῦτα μὲν ταύτῃ. περὶ δὲ πολυξένου, ἐθαύμασας, ὅτι οὐ πέμψαιμι σοι. ἐγὼ δὲ καὶ περὶ λυκόφρονος, καὶ τῶν ἄλλων τῶν παρὰ σοὶ ὄντων, λέγω καὶ πάλαι καὶ νῦν τὸν αὐτὸν λόγον, ὅτι πρὸς τὸ διαλεχθῆναι καὶ φύσει καὶ τῇ μεθόδῳ τῶν λόγων, πάμπολυ διαφέρεις αὐτῶν. καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἑκὼν ἐξελέγχεται ὥς τινες ὑπολαμβάνουσιν, ἀλλ' ἄκοντες. καὶ δοκεῖς μέντοι πάνυ μετρίως κεχρῆσθαί τε αὐτοῖς καὶ δεδωρῆσθαι. ταῦτα μὲν περὶ τούτων πολλὰ, ὡς περὶ τοιούτων. φιλιστίωνι δὲ, εἰ μὲν αὐτὸς χρῇ, σφόδρα χρῶ. εἰ δὲ οἷόν τε, σπευσίππῳ χρῆσον καὶ ἀπόπεμψον. δεῖται δέ σου καὶ σπεύσιππος. ὑπέσχετο δέ μοι καὶ φιλιστίων, εἰ σὺ ἀφῇς αὐτὸν, ἥξειν προθύμως ἀθήναζε. τὸν ἐκ τῶν λατομιῶν εὖ ἐποίησας ἀφείς. ἐλαφρὰ δὲ ἡ δέησις, καὶ περὶ τῶν οἰκετῶν αὐτοῦ καὶ περὶ ἡγησίππου τοῦ ἀρίστωνος. ἐπέστειλας γάρ μοι, ἄν τις ἀδικῇ ἢ τοῦτον ἢ ἐκείνους, καὶ σὺ αἴσθῃ, μὴ ἐπιτρέψειν. καὶ περὶ λυσικλείδου, τἀληθὲς εἰπεῖν ἄξιον. μόνος γὰρ τῶν ἐκ σικελίας ἀθήναζε ἀφικομένων, οὐδὲν μετεβάλετο περὶ τῆς σῆς καὶ ἐμῆς συνουσίας. ἀλλ' ἀεί τι ἀγαθὸν καὶ ἐπὶ τὰ βελτίω λέγων περὶ τῶν γεγονότων, διατελεῖ. Τῷ αὐτῷ.

π Λάτων, διονυσίῳ χαίρειν ἐπιστείλας, ἆρ' ὀρθῶς ἂν τυγχάνοιμι τῆς βελτίστης προσρήσεως, ἢ μᾶλλον κατὰ τὴν ἐμὴν συνήθειαν γράφων εὖ πράττειν ὥσπερ εἴωθα ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς τοὺς φίλους προσαγορεύειν; σὺ μὲν γὰρ δὴ καὶ τὸν θεὸν ὡς ἤγγειλαν οἱ τότε θεωροῦντες, προσεῖπες ἐν δελ-

φοῖς αὐτῷ τούτῳ θωπεύσας τῷ ῥήματι. καὶ γέγραφας ὥς φασὶ χαῖρε καὶ ἡδόμενον βίοτον διάσωζε τυράννου. ἐγὼ δέ, οὐδὲ ἀνθρώπῳ, μὴ ὅτι δὴ θεῷ, παρακελευσαίμην ἂν δρᾶν τοῦτο. θεῷ μὲν, ὅτι παρὰ φύσιν προστάττοιμ' ἂν· πόῤῥω γὰρ ἡδονῆς ἵδρυται καὶ λύπης, τὸ θεῖον. ἀνθρώπῳ δέ, ὅτι τὰ πολλὰ βλάβην ἡδονὴ καὶ λύπη γεννᾷ. δυσμαθίαν καὶ λήθην καὶ ἀφροσύνην καὶ ὕβριν τίκτουσα ἐν τῇ ψυχῇ. καὶ ταῦτα μὲν, οὕτως εἰρήσθω παρ' ἐμοῦ περὶ τῆς προσρήσεως. σὺ δ' ἀναγνοὺς αὐτά, ὅπῃ βούλει δέξασθαι, ταύτῃ δέχου. φασὶ δ' οὐκ ὀλίγοι, λέγειν σε πρός τινας τῶν παρὰ σὲ πρεσβευόντων. ὡς ἄρα σοῦ ποτε λέγοντος, ἀκούσας ἐγὼ μέλλοντος τάς τε ἑλληνίδας πόλεις ἐν σικελίᾳ οἰκίζειν, καὶ συρακουσίους ἐπικουφίσαι τὴν ἀρχήν, ἀντὶ τυραννίδος εἰς βασιλείαν μεταστήσαντα, ταῦτ' ἄρα σὲ μὲν τότε διεκώλυσα ὡς σὺ φῄς, σοῦ σφόδρα προθυμουμένου. νῦν δὲ δίωνα διδάσκοιμι δρᾶν αὐτὰ ταῦτα. καὶ τοῖς διανοήμασι τοῖς ἰδίοις, τὴν σὴν ἀρχὴν ἀφαιρούμεθά σε. σὺ δὲ εἰ μέν τι διὰ τοὺς λόγους τούτους ὠφελῇ, γιγνώσκεις αὐτός. ἀδικεῖς δ' οὖν ἐμὲ τἀναντία τῶν γενομένων λέγων. ἅδην γὰρ ὑπὸ φιλιστίδου, καὶ ἄλλων πολλῶν, πρὸς τοὺς μισθοφόρους, καὶ εἰς τὸ συρακουσίων πλῆθος διεβλήθην, διὰ τὸ μένειν ἐν ἀκροπόλει. τοὺς δὲ ἔξωθεν εἴ τι γίγνοιτο ἁμάρτημα πᾶν εἰς ἐμὲ τρέπειν, σὲ φάσκοντας πάντα ἐμοὶ πείθεσθαι. σὺ δ' αὐτὸς οἶσθα σαφέστατα τῶν πολιτικῶν ἐμὲ σοὶ κοινῇ πραγματευσάμενον ἑκόντα, ὀλίγα δὴ κατ' ἀρχὰς ὅτε τι πλέον τι ἂν ᾤμην. ἄλλα τε βραχέ' ἄττα περὶ τῶν νόμων προοίμια σπουδάσαντα μετρίως, χωρὶς ὧν σὺ προσέγραψας ἤ τις ἕτερος. ἀκούω γὰρ ὕστερον ὑμῶν τινας αὐτὰ διασκευωρεῖν. δῆλα μὴν ἑκάτερα ἔσται τοῖς τὸ ἐμὸν ἦθος δυναμένοις κρίνειν. ἀλλ' οὖν ὅπερ ἄρτι εἶπον, οὐ διαβολῆς προσδέομαι πρὸς συρακουσίους, οὐδ' εἴ τινας ἑτέρους πείθεις λέγων αὐτά.

ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἀπολογίας πρός τε τὴν προτέραν γιγνομένην διαβολὴν, καὶ τὴν νῦν μετ' ἐκείνην μείζω φυομένην καὶ σφοδροτέραν. πρὸς δύο δή μοι, διττὰς ἀναγκαῖον ποιήσασθαι τὰς ἀπολογίας. πρῶτον μὲν, ὡς εἰκότως σοι ἔφυγον κοινωνεῖν περὶ τὰ τῆς πόλεως πράγματα. τὸ δὲ δεύτερον, ὡς οὐκ ἐμὴν ταύτην εἴρηκας συμβουλήν. οὐδὲ διακωλύσειν μέλλοντί σοι κατοικίζειν ἑλληνίδας πόλεις, ἐμποδὼν ἐμὲ γενέσθαι. τὴν οὖν ἀρχὴν ὧν εἶπον, περὶ προτέρων ἄκουε πρότερον. ἦλθον καλούμενος εἰς συρακούσας, ὑπό τε σοῦ καὶ Δίωνος. τοῦ μὲν δεδοκιμασμένου παρὰ σοὶ καὶ ξένου πάλαι γεγονότος. ἐν ἡλικίᾳ τε ὄντος μέσῃ τε καὶ καθεστηκυίᾳ. ὧν δὴ πάντα πᾶσι χρεία τοῖς νοῦν καὶ σμικρὸν κεκτημένοις, μέλλουσι περὶ τοσούτων ὅσα ἦν τότε τὰ σὰ, βουλεύεσθαι. σοῦ δὲ ὄντος μὲν σφόδρα νέου, πολλῆς δὲ ἀπειρίας οὔσης περὶ σὲ, τούτων ὧν ἔμπειρον ἔδει γεγονέναι, καὶ σφόδρα ἀγνῶτος ἐμοί. τὸ μετὰ τοῦτο, εἴτ' ἄνθρωπος, εἴτε θεὸς, εἴτε τύχη τις μετὰ σοῦ Δίωνα ἐξέβαλεν, ἐλείφθης μόνος. ἆρ' οὖν οἴει μοι τότε πολιτικῶν εἶναι κοινωνίαν πρὸς σέ. τὸν μὲν ἔμφρονα κοινωνὸν, ἀπολωλεκότι. τὸν δὲ ἄφρονα, ὁρῶν τε μετὰ πονηρῶν καὶ πολλῶν ἀνθρώπων καταλελειμμένον. οὐκ ἄρχοντα, οἰόμενον δ' ἄρχειν. ὑπὸ δὲ τοιούτων ἀνθρώπων ἀρχόμενον. οἷς τί χρῆν ποιεῖν ἐμέ. μῶν οὐχ ὅπερ ἐποίουν ἀναγκαῖον ἐκ τῶν λοιπῶν; τὰ μὲν πολιτικὰ χαίρειν ἐᾶν, εὐλαβούμενον τὰς ἐκ τῶν φθόνων διαβολάς. ὑμᾶς δὲ πάντως καίπερ ἀλλήλων χωρὶς γεγονότας καὶ διαφόρους ὄντας, πειρᾶσθαι φίλους ἀλλήλοις ὅτι μάλιστα ποιεῖν. τούτων δὴ καὶ σὺ μάρτυς, ὅτι τοῦτο αὐτὸ ξυντείνων, οὐκ ἀνῆκα πώποτε καὶ μόγις μὲν, ὅμως δ' ὡμολογήθη νῷν, πλεῦσαι μὲν οἴκαδε ἐμὲ, ἐπειδὴ πόλεμος ὑμᾶς κατεῖχεν. εἰρήνης δ' αὖ γενομένης,

ἐλθεῖν

ἐλθεῖν ἐμέ τε καὶ δίωνα εἰς συρακούσας· σὲ δὲ καλεῖν ἡμᾶς καὶ πάν
τα μὲν οὕτως ἐγένετο. τῆς ἐμῆς εἰς συρακούσας ἀποδημίας πέρι
τῆς πρώτης, καὶ τῆς πάλιν οἴκαδε σωτηρίας. τὸ δὲ δεύτερον, εἰ-
ρήνης γενομένης ἐκάλεις με· οὐ κατὰ τὰς ὁμολογίας, ἀλλὰ μό
νον ἥκειν ἐπέστελλες. δίωνα δὲ εἰσαῦθις ἔφησθα μεταπέμψασθαι·
διὰ ταῦτα οὐκ ἦλθον, ἀλλὰ καὶ δίωνι τότε ἀπηχθόμην· ᾤετο γὰρ
εἶναι βέλτιον, ἐλθεῖν ἐμὲ καὶ ὑπακοῦσαί σοι. τὸ δὲ μετὰ ταῦτα, ὕ
στερον ἐνιαυτῷ τριήρης ἀφίκετο καὶ ἐπιστολαὶ παρὰ σοῦ. τῶν δὲ ἐν
ταῖς ἐπιστολαῖς γραμμάτων ἦρχεν, ὡς ἂν ἀφίκωμαι, τὰ δίω-
νός μοι γενήσοιτο πράγματα πάντα, κατὰ νοῦν τὸν ἐμόν· μὴ ἀφι
κομένου δὲ τἀναντία. αἰσχύνομαι δὴ λέγειν, ὅσαι τότε ἐπιστολαὶ πα
ρὰ σοῦ, καὶ παρ' ἄλλων ἦλθον διὰ σὲ ἐξ ἰταλίας καὶ σικελίας· καὶ
παρ' ὅσους τῶν ἐμῶν οἰκείων καὶ τῶν γνωρίμων· καὶ πᾶσαι διακε
λευόμεναί μοι ἰέναι, καὶ δεόμεναι σοὶ πάντως ἐμὲ πείθεσθαι. ἐδό
κει δὴ πᾶσιν ἀρξαμένοις ἀπὸ δίωνος, δεῖν ἐμὲ πλεῦσαι καὶ μὴ
μαλθακίζεσθαι· καίτοι τήν θ' ἡλικίαν αὐτοῖς προὐτεινόμην
καὶ περὶ σοῦ διϊσχυριζόμην, ὡς οὐχ οἷός τ' ἔσοιο, ἀνταρκέσαι
τοῖς διαβάλλουσιν ἡμᾶς καὶ βουλομένοις εἰς ἔχθραν ἐλθεῖν. ἑώ
ρων γὰρ καὶ τότε καὶ νῦν ὁρῶ, τὰς μεγάλας οὐσίας καὶ ὑπερόγ
κους τῶν τε ἰδιωτῶν καὶ τῶν μονάρχων σχεδόν, ὅσῳ περ ἂν μεί
ζους ὦσι, τοσούτῳ πλείους καὶ μείζους τοὺς διαβάλλοντας, καὶ πρὸς
ἡδονὴν μετὰ αἰσχρᾶς βλάβης ὁμιλοῦντας, τρεφούσας· οὗ κακὸν
οὐδὲν μεῖζον γεννᾷ πλοῦτος τε καὶ ἡ τῆς ἄλλης ἐξουσίας δύναμις. ὅ
μως δ' οὖν πάντα ταῦτα χαίρειν ἐάσας ἦλθον· διανοηθείς, ὡς οὐδένα
δεῖ τῶν ἐμῶν φίλων ἐμὲ αἰτιᾶσθαι ὡς διὰ τὴν ἐμὴν ῥαθυμίαν,
τὰ σφέτερα πάντα ἐξὸν μὴ ἀπολέσθαι, διώλετο. ἐλθὼν δέ, οἶσθα

γὰρ δὴ σύμπαντα τἀντεῦθεν ᾖ διηγούμενα· ἐγὼ μὲν, ἠξίουν διονύ
κατὰ τὴν ὁμολογίαν τῶν ἐπιστολῶν πρῶτον μὲν, καταστῆναι δίω-
να οἰκειωσάμενον φράζων τὴν οἰκειότητα ἣν ἐμοὶ τότε ἐπείθου·
τάχ' ἂν βέλτιον τῶν νῦν γεγονότων ἔσχε, καὶ σοὶ καὶ συρακούσαις·
καὶ τοῖς ἄλλοις ἕλλησιν, ὡς ἡ ἐμὴ δόξα μαντεύεται· ἔπειτα τὰ δί-
ωνος, τοὺς οἰκείους ἔχειν ἠξίουν· καὶ μὴ διανέμεσθαι τοὺς διανεμομένους, οὓς οἶ-
σθα σύ· πρὸς δὲ τούτοις, ᾤμην δεῖν τὰ χρήματα τὰ παρ' αὐτὸν ἑκάστοτε εἰωθότα
αὐτῷ κομίζεσθαι· καὶ μᾶλλον ἔτι καὶ οὐχ ἧττον ἐμοῦ παραγενο-
μένου πέμπεσθαι. τούτων οὐδενὸς τυγχάνων, ἠξίουν ἀπιέναι. τὸ
μετὰ ταῦτα, ἔπειθές με μεῖναι τὸν ἐνιαυτὸν φάσκων τὴν δίω-
νος ἀποδόμενος οὐσίαν πᾶσαν, τὰ μὲν ἡμίσεα ἀποπέμψειν εἰς κό-
ρινθον· τὰ δ' ἄλλα τῷ παιδὶ καταλείψειν αὐτοῦ. πολλὰ ἔχων εἰ-
πεῖν, ὧν ὑπισχόμενος, οὐδὲν ἐποίησας, διὰ τὸ πλῆθος αὐτῶν συντέμνω.
τὰ γὰρ δὴ χρήματα πάντα ἀποδόμενος οὐ πείσας δίωνα· φάσκων οὐ πωλή-
σειν ἄνευ τοῦ πείθειν, τὸν κολοφῶνα ὦ θαυμάσιε ταῖς ὑποσχέσεσιν ἁ-
πάσαις, νεανικώτατον ἐπέθηκας· μηχανὴν γὰρ οὔτε καλὴν
οὔτε κομψὴν οὔτε δικαίαν οὔτε ξυμφέρουσαν, εὗρες ἐμὲ ἐκφο-
βεῖν ὡς ἀγνοοῦντα τὰ τότε γιγνόμενα, ἵνα μηδὲ ἐγὼ ζητοίην τὰ
χρήματα ἀποπέμπεσθαι. ἡνίκα γὰρ ἡρακλείδην ἐξέβαλες οὔτε
συρακουσίοις δοκοῦν δικαίως οὔτ' ἐμοί, διότι μετὰ τοῦ θεοδότου καὶ
εὐρυβίου συνεδεήθην σου μὴ ποιεῖν ταῦτα, ταύτην λαβὼν ὡς ἱκα-
νὴν πρόφασιν εἶπες· ὅτι καὶ πάλαι σοι δῆλος εἴην, σοῦ μὲν οὐδὲν φροντίζων
δίωνος δὲ καὶ τῶν δίωνος φίλων καὶ οἰκείων· καὶ ἐπειδὴ νῦν θεοδότης καὶ ἡρα-
κλείδης ἐν διαβολαῖς εἶεν οἰκεῖοι δίωνος ὄντες, πᾶν μηχανῴμην,
ὅπως οὗτοι μὴ δώσουσι δίκην. καὶ ταῦτα μὲν ταύτῃ περὶ τὰ πο-
λιτικὰ κοινωνίας τῆς ἐμῆς καὶ σῆς. εἰ δέ τινα ἑτέραν ἀλλοτριότητα

ἐνεῖδες

ἐνδείξεις ἐν ἐμοὶ πρός σε, εἰκότως οὖν ταύτῃ πάντα ταῦτα γε-
γένηται, καὶ μὴ θαύμαζε. καλῶς γὰρ ἂν ἔχον τί γινώσκειν ἀνδρὶ φαι-
νοίμην ἐνδίκως. πεισθεὶς ὑπὸ τοῦ μεγέθους τῆς σῆς ἀρχῆς, τὸν μὲν
παλαιὸν φίλον καὶ ξένον, κακῶς πράττοντα διὰ σὲ μηδὲν σοῦ
χείρω, ἵνα οὕτως εἴπω, τοῦτον μὲν προδοῦναι. σὲ δὲ τὸν ἀδι-
κοῦντα ἑλέσθαι, καὶ πάντα δρᾶν, ὅπῃ σὺ προσέταττες ἕνεκα χρη-
μάτων δηλονότι οὐδὲν γὰρ ἂν ἕτερον ἔφησεν αἴτιόν τις εἶναι τῆς ἐ-
μῆς μεταβολῆς, εἰ μετεβαλόμην. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ταύτῃ γενό-
μενα, τὴν ἐμὴν καὶ σὴν λυκοφιλίαν καὶ ἀκοινωνίαν διὰ σὲ
ἀπειργάσατο. σχεδὸν δ' εἰς λόγον ὁ λόγος ἥκει μοι ξυνεχὴς τῷ νῦν
δὴ γενομένῳ. περὶ οὗ μοι τὸ δεύτερον ἀπολογητέον ἔφην εἶναι. σκό-
πει δὴ καὶ πρόσεχε πάντως, ἄν σοί τι ψεύδεσθαι δόξω καὶ μὴ
τἀληθῆ λέγειν. φημὶ γάρ σε ἀρχεδήμου παρόντος ἐν τῷ κήπῳ καὶ
ἀριστοκρείτου, σχεδὸν ἡμέραις πρότερον εἴκοσι τῆς ἐμῆς ἐκ
συρακουσῶν οἴκαδ' ἀποδημίας, ἃ νῦν δὴ λέγεις ἐμοὶ μεμφόμε-
νος, ὡς ἡρακλείδου τε μοι καὶ τῶν ἄλλων πάντων μᾶλλον, ἢ σοῦ
μέλοι. καί με τούτων ἐναντίον διηρώτησας, εἰ μνημονεύω κατ' ἀρ-
χὰς ὅτ' ἦλθον, κελεύων σε τὰς πόλεις τὰς ἑλληνίδας κατοικί-
ζειν. ἐγὼ δὲ συνεχώρουν μεμνῆσθαι. καὶ ἔτι νῦν μοι δοκεῖ ταῦτ' εἶναι
βέλτιστα. ῥητέον δὲ ὦ διονύσιε, καὶ τοὐπὶ τούτῳ τότε λεχθέν. ἠ-
ρόμην γὰρ δή σε, πότερον αὐτὸ τοῦτό σοι ξυμβουλεύσαιμι μόνον,
ἤ τι καὶ ἄλλο πρὸς τούτῳ. σὺ δὲ καὶ μάλα ἀπηκρίνω μεμηνιμένως καὶ ὑβρι-
στικῶς εἰς ἐμὲ ὡς ᾤου. διὸ τὸ τότε σοι ὕβρισμα, νῦν ὕπαρ ἀντὶ ὀνείρατος
γέγονεν εἶπες δὲ καὶ μάλα πλαστῶς γελῶν εἰ μέμνημαι ὡς παιδευθέντα με
ἐκέλευες ποιεῖν πάντα ταῦτα, ἢ μὴ ποιεῖν. ἔφην ἐγὼ κάλλιστα

μον μὲν νῦν σοί σε. οὐκοῦν ἐπειδὴ λέγεις ἐφησθησόμεθα μεῖζον. ἢ πῶς; κἀγὼ τὸ μετὰ τοῦτο ὃ ἐπῄειμι εἰπεῖν, οὐκ εἶπον. φοβούμενος μὴ σμικροῦ ῥήματος ἕνεκα τὸν ἔκπλουν ὃν προσεδόκων, μή μοι στενὸς γένοιτο ἀντὶ εὐρυχωρίας. ἀλλ' οὖν ὧν ἕνεκα πάντ' εἴρηται, ταῦτ' ἐστί. μή με διάβαλλε λέγων, ὡς οὐκ εἴων ἐγώ σε πόλεις ἑλληνίδας ἐρρούσας ὑπὸ βαρβάρων, οἰκίζειν· οὐδὲ συρακουσίους ἐπικουφίσαι, βασιλείαν ἀντὶ τυραννίδος μεταστήσαντα. τούτων γὰρ, οὔτ' ἂν ἧττον ἐμοὶ πρέποντα ἔχοις ἄν ποτε λέγων με καταψεύσασθαι, πρὸς δὲ τούτοις, ἔτι σαφεστέρους τούτων εἰς ἔλεγχον λόγους ἐγὼ δοίην ἂν, εἴ τις ἱκανή που φαίνοιτο κρίσις· ὡς ἐγὼ μὲν ἐκέλευον, σὺ δ' οὐκ ἤθελες πράττειν αὐτά. καὶ μὴν οὐ χαλεπὸν εἰπεῖν ἐναργῶς ὡς ἦν ταῦτα ἄριστα πραχθέντα, καὶ σοὶ καὶ συρακουσίοις καὶ σικελιώταις πᾶσιν. ἀλλ' ὦ τᾶν εἰ μὲν φῂς εἰρηκέναι εἰρηκὼς ταῦτα, ἔχω τὴν δίκην· εἰ δ' ὁμολογεῖς, τὸ μετὰ τοῦτο ἡγησάμενος εἶναι σοφὸν τὸν στησίχορον, τὴν παλινῳδίαν αὐτοῦ μιμησάμενος ἐκ τοῦ ψεύδους εἰς τὸν ἀληθῆ λόγον μεταστῆθι.

Πλάτων Δίωνι Συρακουσίῳ εὖ πράττειν

ἶμαι μὲν φανερὰν εἶναι διὰ παντὸς τοῦ χρόνου τὴν ἐμὴν προθυμίαν, περὶ τὰς συμβεβηκυίας πράξεις· καὶ ὅτι πολλὴν εἶχον περὶ αὐτῶν σπουδὴν εἰς τὸ ξυμπερανθῆναι, οὐκ ἄλλου τινὸς ἕνεκα μᾶλλον, ἢ τῆς ἐπὶ τοῖς καλοῖς φιλοτιμίας. νομίζω γὰρ δίκαιον εἶναι, τοὺς ὄντως τῇ ἀληθείᾳ ἐπιεικεῖς, καὶ πράττοντας τοιαῦτα, τυγχάνειν δόξης τῆς προσηκούσης. τὰ μὲν οὖν

εἰς τὸ

εἰς τὸ πέρας ξὺν θεῷ εἰπεῖν ἔχει καλῶς. τὰ δὲ περὶ τῶν μελλόν-
των, ὁ μέγιστός ἐστιν ἀγών. ἀνδρείᾳ μὲν γὰρ καὶ τάχει καὶ ῥώμῃ διε-
νεγκεῖν, δόξειεν ἂν καὶ ἑτέρων εἶναί τινων. ἀληθείᾳ δὲ καὶ δικαι-
οσύνῃ, καὶ μεγαλοπρεπείᾳ καὶ τῇ περὶ πάντα ταῦτα εὐσχημο-
σύνῃ ξυμφαίη τις ἂν τοὺς οἰομένους τὰ τοιαῦτα τιμᾶν, εἰκότως
τῶν ἄλλων διαφέρειν. νῦν οὖν δῆλον μέν ἐστιν ὃ λέγω. ἀναμιμνή-
σκειν δὲ ὅμως δεῖ ἡμᾶς αὐτούς. ὅτι προσήκει πλέον ἢ παίδων,
τῶν ἄλλων ἀνθρώπων διαφέρειν, τοὺς οἶσθα δήπου. φανεροὺς οὖν
δεῖ ἡμᾶς γενέσθαι, ὅτι ἐσμὲν τοιοῦτοι οἵοιπερ φαμέν. ἄλλως τε καὶ
ἐπειδὴ ξὺν θεῷ εἰπεῖν ῥᾴδιον ἔσται. τοῖς μὲν γὰρ ἄλλοις, συμβέβη-
κεν ἀναγκαῖον εἶναι πλανηθῆναι πολλὴν τόπον, εἰ μέλλουσι γνω-
σθῆναι. τὸ δὲ νῦν ὑπάρχον περὶ σὲ τοιοῦτόν ἐστιν εἰπεῖν. εἰς ἕνα τό-
πον ἀποβλέπειν. καὶ ἐν τούτῳ μάλιστα πρὸς σέ. ὡς οὖν ὑπὸ πάν-
των ὁρώμενος παρασκευάζου, τόν τε Λυκοῦργον ἐκεῖνον ἀρχαῖον
ἀποδείξων καὶ τὸν Κῦρον. καὶ εἴτις ἄλλος πώποτε ἔδοξεν ἤθει καὶ
πολιτείᾳ διενεγκεῖν. ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ πολλοὶ καὶ σχεδὸν ἅ-
παντες οἱ τῇδε λέγουσιν ὡς πολλή ἐστιν ἐλπὶς ἀναιρεθέντος διονυ-
σίου, διαφθαρῆναι τὰ πράγματα, διὰ τὴν σήν τε καὶ ἡρακλεί-
δου καὶ θεοδότου καὶ τῶν ἄλλων γνωρίμων φιλοτιμίαν. μάλιστα
μὲν οὖν, μηδεὶς εἴη τοιοῦτος. ἐὰν δ' ἄρα καὶ γίγνηταί τις σὺ φαί-
νου ἰατρεύων. καὶ πρὸς τὸ βέλτιστον ἔλθοιτ' ἄν. ταῦτα δὲ ἴσως,
γελοῖόν σοι φαίνεται εἶναι τὸ ἐμὲ λέγειν, διότι καὶ αὐτὸς οὐκ ἀγνο-
εῖς. ἐγὼ δὲ καὶ ἐν τοῖς θεάτροις ὁρῶ τοὺς ἀγωνιστὰς ὑπὸ τῶν παί-
δων παροξυνομένους, μή τι δὴ ὑπὸ τῶν φίλων, οὓς ἄν τις οἴηται
μετὰ σπουδῆς, κατ' εὔνοιαν παρακελεύεσθαι. νῦν οὖν αὐτοί τε ἀγω-

μίζεσθαι, ἣ ὑμῖν ἐστὶν οὐδεὶς ἐπιστέλλεται. τὰ δ' ἐνθάδε παραπλησίως ἔχει, καθάπερ καὶ ὑμῶν παρόντων. ἐπιστέλλετε δὴ ὅ τι πέπρακται ὑμῖν, ἢ πράττειν τυγχάνετε. ὡς ἡμεῖς πολλὰ ἀκούοντες οὐδὲν ἴσμεν. καὶ νῦν ἐπιστολαὶ παρὰ μὲν Θεοδότου καὶ Ἡρακλείδου ἥκουσιν εἰς Λακεδαίμονα καὶ Αἴγιναν. ἡμεῖς δὲ καθάπερ εἴρηται, πολλὰ ἀκούοντες περὶ τῶν τῇδε, οὐδὲν ἴσμεν. ἐνθυμοῦ δὲ, καὶ ὅτι δοκεῖς τισιν ἐνδεεστέρως τοῦ προσήκοντος θεραπευτικὸς εἶναι. μὴ οὖν λανθανέτω σε ὅτι διὰ τοῦ ἀρέσκειν τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τὸ πράττειν ἐστίν. ἡ δ' αὐθάδεια ἐρημίᾳ ξύνοικος. εὐτύχει.

Πλάτων Περδίκκᾳ εὖ πράττειν

Εὐφραίῳ μὲν συνεβούλευσα καθάπερ ἐπέστελλες τῶν σῶν ἐπιμελούμενον, περὶ ταῦτα διατρίβειν. δίκαιος δέ εἰμι καὶ ξενικὴν καὶ ἱερὰν ξυμβουλὴν λεγομένην συμβουλεύειν, περί τε τῶν ἄλλων ὧν ἂν φράζῃς, καὶ ὡς Εὐφραίῳ δεῖ τανῦν χρῆσθαι. πολλὰ μὲν γὰρ ὁ ἀνὴρ χρήσιμος. μέγιστον δὲ οὗ καὶ σὺ νῦν ἐνδεὴς εἶ. διά τε τὴν ἡλικίαν, καὶ διὰ τὸ μὴ πολλοὺς αὐτοῦ πέρι ξυμβούλους εἶναι τοῖς νέοις. ἔστι γὰρ δή τις φωνὴ τῶν πολιτειῶν ἑκάστης, καθαπερεί τινων ζώων ἄλλη μὲν δημοκρατίας, ἄλλη δ' ὀλιγαρχίας. ἡ δ' αὖ μοναρχίας. ταύτας φαῖεν μὲν ἂν ἐπίστασθαι πάμπολλοι. πλεῖστον δ' ἀπολείπονται τοῦ κατανοεῖν αὐτὰς πλὴν ὀλίγοι δή τινες. ἥτις μὲν ἂν οὖν τῶν πολιτειῶν τὴν αὐτῆς φθέγγηται φωνὴν, πρός τε θεοὺς καὶ πρὸς ἀνθρώπους, καὶ τῇ φωνῇ τὰς πράξεις ἑπομένας ἀποδιδῷ, θάλλει τε ἀεὶ καὶ σώζεται

ζεται. μιμούμενον δ' ἄλλα φθέγγεται. πρὸς ταῦτ' οὖν Εὐφραῖος
σοι γένοιτο οὐχ ἥκιστα ἂν χρήσιμος. καίπερ καὶ πρὸς ἄλλα ὢν
ἀνδρεῖος. τοὺς γὰρ τῆς μοναρχίας λόγους, οὐχ ἥκιστα ὑπὸν ἐλ-
πίζω συνεξευρήσειν τῶν περὶ τὴν σὴν διατριβὴν ὄντων. εἰς ταῦτ'
οὖν αὐτῷ χρώμενος, ὀνήσῃ τε αὐτὸς καὶ ἐκεῖνον πλεῖστα ὠφε-
λήσεις. ἐὰν δέ τις ἀκούσας ταῦτα εἴπῃ, Πλάτων ὡς ἔοικε προσ-
ποιεῖται μὲν, τὰ δημοκρατίας ξυμφέροντα εἰδέναι. ἐξὸν δ' ἐν τῷ
δήμῳ λέγειν καὶ συμβουλεύειν αὐτῷ τὰ βέλτιστα, οὐ πώποτε ἀνα-
στὰς ἐφθέγξατο, πρὸς ταῦτ' εἰπεῖν, ὅτι Πλάτων ὀψὲ ἐν τῇ πατρί-
δι γέγονε. καὶ τὸν δῆμον κατέλαβεν ἤδη πρεσβύτερον καὶ εἰθισ-
μένον ὑπὸ τῶν ἔμπροσθεν, πολλὰ καὶ ἀνόμοια τῇ ἐκείνου ξυμβου-
λῇ πράττειν. ἐπεὶ πάντων ἂν ἥδιστα καθάπερ πατρὶ συνεβούλευ-
εν αὐτῷ, εἰ μὴ μάτην μὲν κινδυνεύσειν ᾤετο, πλέον δ' οὐδὲν ποιή-
σειν. ταὐτὸν δὴ οἶμαι δρᾶσαι ἂν καὶ τὴν ἐμὴν ξυμβουλήν. εἰ γὰρ
δόξαιμεν ἀνιάτως ἔχειν, πολλὰ ἂν χαίρειν ἡμῖν εἰπὼν, ἐκτὸς
ἂν γένοιτο τῆς περὶ ἐμὲ καὶ τὰ ἐμὰ ξυμβουλῆς.

Πλάτων Ἑρμείᾳ καὶ Ἐράστῳ καὶ Κορίσκῳ, εὖ πράττειν.

Μοὶ φαίνεται θεῶν τις ὑμῖν τύχην ἀγαθὴν ἂν δέξησθε
εὖ μάλα τε ἱκανῶς παρασκευάζειν. οἰκεῖτε γὰρ δὴ γείτονές
τε ὑμῖν αὐτοῖς. καὶ χρείαν ἔχοντες, ὥστε ἀλλήλους εἰς τὰ με-
γιστα ὠφελεῖν. Ἑρμείᾳ μὲν γὰρ οὔτε ἵππων πλῆθος οὔτε ἄλλης πο-
λεμικῆς συμμαχίας οὐδ' αὖ χρυσοῦ προσγιγνομένου γένοιτ' ἂν
μεῖζον εἰς τὰ πάντα δύναμις, ἢ φίλων βεβαίων τε καὶ ἦθος ἐ-
χόντων ὑγιές. Ἐράστῳ δὲ καὶ Κορίσκῳ, πρὸς τῇ τῶν εἰδῶν σοφίᾳ τῇ κα

λῇ ταύτῃ φημὶ ἐγὼ καίπερ γέρων ὢν προσδεῖν σοφίας τῆς περὶ τοὺς πονηρούς τε καὶ ἀδίκους φυλακτικῆς καί τινος ἀμυντικῆς δυνάμεως. ἄπειροι γάρ εἰσι διὰ τὸ μεθ' ἡμῶν μετρίων ὄντων καὶ οὐ κακῶν, συχνὸν διατετριφέναι τοῦ βίου· διὸ δὴ τούτων προσδεῖν εἶπον, ἵνα μὴ ἀναγκάζωνται τῆς ἀληθινῆς μὲν ἀμελεῖν σοφίας· τῆς δ' ἀνθρωπίνης τε καὶ ἀναγκαίας ἐπιμελεῖσθαι μειζόνως ἢ δεῖ· ταύτην δ' αὖ τὴν δύναμιν, Ἑρμείας μοι φαίνεται φύσει τε ὅσα μήπω ξυγγεγονότι καὶ τέχνῃ, δι' ἐμπειρίας εἰληφέναι. τί οὖν δὴ λέγω· σοὶ μὲν Ἑρμεία, πεπειραμένος Ἐράστου καὶ Κορίσκου πλέονα ἢ σύ, φημὶ καὶ μηνύω καὶ μαρτυρῶ μὴ ῥᾳδίως σε εὑρήσειν ἀξιοπιστότερα ἤθη τούτων τῶν γειτόνων. ἔχεσθαι δὴ παντὶ ξυμβουλεύω δικαίῳ τρόπῳ τούτων τῶν ἀνδρῶν, μὴ πάρεργον ἡγούμενον. Κορίσκῳ δὲ καὶ Ἐράστῳ πάλιν Ἑρμείου ἀντέχεσθαι ξυμβουλεύω καὶ πειρᾶσθαι ταῖς ἀνθέξεσιν ἀλλήλων εἰς μίαν ἀφικέσθαι φιλίας ξυμπλοκήν. ἂν δέ τις ὑμῶν ἄρα ταύτην πῃ λύειν δοκῇ, τὸ γὰρ ἀνθρώπινον οὐ πάσι βέβαιον, δεῦρο παρ' ἐμὲ καὶ τοὺς ἐμούς, πέμπετε μομφῆς κατήγορον ἐπιστολήν. οἶμαι γὰρ δίκῃ τε καὶ αἰδοῖ τοὺς παρ' ἡμῶν ἐντεῦθεν ἐλθόντας λόγους, εἰ μή τι τὸ λυθὲν μέγα τύχοι γενόμενον, ἐπῳδῆς ἧστινοσοῦν μᾶλλον ἂν συμφῦσαι καὶ συνδῆσαι πάλιν εἰς τὴν προϋπάρχουσαν φιλότητά τε καὶ κοινωνίαν. ἣν ὅταν μὲν φιλοσοφῶμεν ἅπαντες ἡμεῖς τε καὶ ὑμεῖς ὅσον ἂν δυνώμεθα καὶ ἑκάστῳ παρείκῃ, κύρια τὰ νῦν κεχρησμῳδημένα ἔσται. τὸ δ' ἂν μὴ δρῶμεν ταῦτα, οὐκ ἐρῶ. φήμην γὰρ ἀγαθὴν μαντεύομαι, καί φημι ταῦθ' ἡμᾶς πάντ' ἀγαθὰ ποιήσειν, ἂν θεὸς ἐθέλῃ. ταύτην τὴν ἐπιστολὴν πάντας ὑμᾶς τρεῖς ὄντας ἀναγνῶναι χρή, μάλιστα μὲν ἀθρόους. εἰ δὲ μή, κατὰ δύο κοινῇ,

κατὰ δύναμιν οἷς ἔνεστι φιλοσοφίας· καὶ χρῆσθαι συνθήκῃ καὶ νόμῳ κυρίῳ, ὅ ἐστι δίκαιον. ἐπομνύντας σπουδῇ τε ἅμα μὴ ἀμούσῳ καὶ τῇ τῆς σπουδῆς ἀδελφῇ παιδείᾳ, καὶ τὸν τῶν πάντων θεὸν ἡγεμόνα τῶν τε ὄντων καὶ τῶν μελλόντων, τοῦ τε ἡγεμόνος καὶ αἰτίου πατέρα κύριον ὃν ἂν ὄντως φιλοσοφῶμεν, εἰσόμεθα πάντες σαφῶς εἰς δύναμιν ἀνθρώπων εὐδαιμόνων.

Πλάτων τοῖς Δίωνος οἰκείοις τε καὶ ἑταίροις, εὖ πράττειν.

Ἐπεστείλατέ μοι νομίζειν δεῖν τὴν διάνοιαν ὑμῶν εἶναι τὴν αὐτὴν ἣν εἶχε καὶ Δίων. καὶ δὴ καὶ κοινωνεῖν διεκελεύεσθέ μοι, καθ᾽ ὅσον οἷός τέ εἰμι ἔργῳ καὶ λόγῳ. ἐγὼ δὲ εἰ μὲν δόξαν καὶ ἐπιθυμίαν τὴν αὐτὴν ἔχετε ἐκείνῳ, ξύμφημι κοινωνήσειν. εἰ δὲ μὴ βουλεύσεσθαι πολλάκις. τίς δ᾽ ἦν ἡ ἐκείνου διάνοια καὶ ἐπιθυμία, σχεδὸν οὐκ εἰκάζων, ἀλλ᾽ ὡς εἰδὼς σαφῶς εἴποιμ᾽ ἄν. ὅτε γὰρ κατ᾽ ἀρχὰς εἰς Συρακούσας ἐγὼ ἀφικόμην, σχεδὸν ἔτη τετταράκοντα γεγονὼς Δίων εἶχε τὴν ἡλικίαν, ἣν τὰ νῦν Ἱππαρῖνος γέγονε· καὶ ἣν ἔσχε τότε δόξαν, ταύτην καὶ διετέλεσεν ἔχων· Συρακοσίους οἴεσθαι δεῖν ἐλευθέρους εἶναι κατὰ νόμους τοὺς ἀρίστους οἰκοῦντας. ὥστε οὐδὲν θαυμαστὸν εἴ τις θεῶν καὶ τοῦτον εἰς τὴν αὐτὴν δόξαν περὶ πολιτείας, ἐκείνῳ γενέσθαι σύμφρονα ποιήσειε. τίς δ᾽ ἦν ὁ τρόπος τῆς γενέσεως αὐτῆς, οὐκ ἀπάξιον ἀκοῦσαι νέῳ καὶ μὴ νέῳ. πειράσομαι δὲ ἐξ ἀρχῆς αὐτὴν ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς διεξελθεῖν. ἔχει γὰρ καιρὸν τὰ νῦν. νέος ἐγώ ποτε ὤν, πολλοῖς δὴ ταὐτὸν ἔπαθον. ᾠήθην εἰ θᾶττον ἐμαυτοῦ γενοίμην κύριος, ἐπὶ τὰ κοινὰ τῆς πόλεως εὐθὺς ἰέναι, καί μοι τύχαι τινὲς τῶν τῆς πόλεως

πραγμάτων, τοιάδε παρέπεσεν. ὑπὸ πολλῶν γὰρ τῆς τότε πολιτείας λοιδορουμένης, μεταβολὴ γίγνεται. καὶ τῆς μεταβολῆς, εἷς καὶ πεντήκοντά τινες ἄνδρες προὔστησαν ἄρχοντες. ἕνδεκα μὲν, ἐν ἄστει. δέκα δ' ἐν πειραιεῖ. περί τε ἀγορὰν ἑκάτεροι τούτων, ὅσα τ' ἐν τοῖς ἄστεσι διοικεῖν ἔδει. τριάκοντα δὲ πάντων ἄρχοντες κατέστησαν αὐτοκράτορες. τούτων δή τινες, οἰκεῖοί τε ὄντες καὶ γνώριμοι ἐτύγχανον ἐμοί. καὶ δὴ παρεκάλουν εὐθὺς, ὡς ἐπὶ προσήκοντα πράγματά με. καὶ ἐγὼ, θαυμαστὸν οὐδὲν ἔπαθον ὑπὸ νεότητος. ᾠήθην γὰρ αὐτοὺς ἔκ τινος ἀδίκου βίου, ἐπὶ δίκαιον τρόπον ἄγοντας διοικήσειν δὴ τὴν πόλιν, ὥστε αὐτοῖς σφόδρα προσεῖχον τὸν νοῦν, τί πράξοιεν. καὶ ὁρῶν δή που τοὺς ἄνδρας ἐν χρόνῳ ὀλίγῳ χρυσῆν ἀποδείξαντας τὴν ἔμπροσθεν πολιτείαν, τά τε ἄλλα καὶ φίλον ἄνδρα ἐμοὶ πρεσβύτερον σωκράτη ὃν ἐγὼ σχεδὸν οὐκ ἂν αἰσχυνοίμην εἰπὼν δικαιότατον εἶναι τῶν τότε ἐπί τινα τῶν πολιτῶν μεθ' ἑτέρων ἔπεμπον, βίᾳ ἄξοντα ὡς ἀποθανούμενον. ἵνα δὴ μετέχοι τῶν πραγμάτων αὐτοῖς. εἴτε βούλοιτο, εἴτε μή. ὁ δ' οὐκ ἐπείθετο. πᾶν δὲ παρεκινδύνευσε παθεῖν, πρὶν ἀνοσίων αὐτοῖς ἔργων γενέσθαι κοινωνός. ἃ δὴ πάντα καθορῶν καὶ ἔτι ἄλλα τοιαῦτα οὐ σμικρὰ, ἐδυσχέρανά τε, καὶ ἐμαυτὸν ἐπανήγαγον ἀπὸ τῶν τότε κακῶν. χρόνῳ δὲ οὐ πολλῷ, μετέπεσε τὰ τῶν τριάκοντά τε καὶ πᾶσα ἡ τότε πολιτεία. πάλιν δὲ, βραδύτερον μὲν, εἷλκε δέ με ὅμως, ἡ περὶ τὸ πράττειν τὰ κοινὰ καὶ πολιτικὰ ἐπιθυμία. ἦν οὖν καὶ ἐν ἐκείνοις ἅτε τεταραγμένοις, πολλὰ γιγνόμενα, ἅ τις ἂν δυσχεράνειε. καὶ οὐδέν τι θαυμαστὸν ἦν τιμωρίας ἐχθρῶν γίγνεσθαί τινων τισὶ μείζους, ἐν μεταβολαῖς. καίτοι πλείστῃ γε ἐχρήσαντο οἱ τότε κατελθόντες ἐπιεικείᾳ. κατὰ δέ τινα τύχην

αὖ τὸν ἑταῖρον ἡμῶν σωκράτη τοῦτον δυναστεύοντές τινες, εἰσάγουσιν εἰς δικαστήριον, ἀνοσιωτάτην αἰτίαν ἐπιβαλόντες, καὶ πάντων ἥκιστα σωκράτει προσήκουσαν, ὡς ἀσεβῆ γὰρ οἱ μὲν εἰσήγαγον, οἱ δὲ, κατεψηφίσαντο, καὶ ἀπέκτειναν, τὸν τότε τῆς ἀνοσίου ἀγωγῆς οὐκ ἐθελήσαντα μετασχεῖν περὶ ἕνα τῶν τότε φευγόντων φίλων, ὅτε φεύγοντες ἐδυστύχουν αὐτοί. σκοποῦντι δή μοι ταῦτά τε, καὶ τοὺς ἀνθρώπους τοὺς πράττοντας τὰ πολιτικὰ, καὶ τοὺς νόμους τε καὶ ἔθη, ὅσῳ μᾶλλον διεσκόπουν ἡλικίας τε εἰς τὸ πρόσθεν προύβαινον, τοσούτῳ χαλεπώτερον ἐφαίνετο ὀρθῶς εἶναί μοι τὰ πολιτικὰ διοικεῖν. οὔτε γὰρ ἄνευ φίλων ἀνδρῶν καὶ ἑταίρων πιστῶν, οἷον τε εἶναι πράττειν. οὓς οὔθ᾽ ὑπάρχοντας ἦν εὑρεῖν εὐπετὲς, οὐ γὰρ ἔτι ἐν τοῖς τῶν πατέρων ἤθεσι καὶ ἐπιτηδεύμασιν ἡ πόλις ἡμῶν διῳκεῖτο. καινούς τε ἄλλους, ἀδύνατον ἦν κτᾶσθαι μετά τινος ῥαστώνης. τά τε τῶν νόμων γράμματα καὶ ἔθη, διεφθείρετο, καὶ ἐπεδίδου θαυμαστὸν ὅσον, ὥστε με τὸ πρῶτον πολλῆς μεστὸν ὄντα ὁρμῆς ἐπὶ τὸ πράττειν τὰ κοινὰ, βλέποντα εἰς ταῦτα καὶ φερόμενα ὁρῶντα πάντη πάντως, τελευτῶντα ἰλιγγιᾶν. καὶ τοῦ μὲν σκοπεῖν μὴ ἀποστῆναι, μήποτε ἄμεινον ἂν γίγνοιτο περί τε αὐτὰ ταῦτα, καὶ δὴ καὶ περὶ τὴν πᾶσαν πολιτείαν. τοῦ δὲ πράττειν αὖ, περιμένειν ἀεὶ καιρούς. τελευτῶντα δὲ νοῆσαι περὶ πασῶν τῶν νῦν πόλεων, ὅτι κακῶς ξύμπασαι πολιτεύονται. τὰ γὰρ τῶν νόμων αὐταῖς, σχεδὸν ἀνιάτως ἔχοντά ἐστιν, ἄνευ παρασκευῆς θαυμαστῆς τινος μετὰ τύχης. λέγειν τε ἠναγκάσθην, ἐπαινῶν τὴν ὀρθὴν φιλοσοφίαν, ὡς ταύτης ἐστὶ τά τε πολιτικὰ δίκαια καὶ τὰ τῶν ἰδιωτῶν πάντα κατιδεῖν. κακῶν οὖν οὐλήξειν τὰ ἀνθρώπινα γένη πρὶν ἂν ἢ τὸ τῶν φιλοσοφούντων ὀρθῶς γε καὶ ἀληθῶς γένος, εἰς ἀρχὰς ἔλθῃ τὰς πολιτικὰς, ἢ τὸ

τῶν δυναστευόντων ἐν ταῖς πόλεσιν, ἔκ τινος μοίρας θείας ὄντως φιλοσοφήσῃ. ταύτην δὴ τὴν διάνοιαν ἔχων εἰς ἰταλίαν τε καὶ σικελίαν ἦλθον, ὅτε πρῶτον ἀφικόμην. ἐλθόντα δέ με, ὁ ταύτῃ λεγόμενος αὖ βίος εὐδαίμων, ἰταλιωτικῶν τε καὶ συρακουσίων τραπεζῶν πλήρης, οὐδαμῇ οὐδαμῶς ἤρεσε. δίς τε τῆς ἡμέρας ἐμπιπλάμενον ζῆν, καὶ μηδέποτε κοιμώμενον μόνον νύκτωρ. καὶ ὅσα τούτῳ ἐπιτηδεύματα ξυνέπεται τῷ βίῳ. ἐκ γὰρ τούτων τῶν ἐθῶν, οὔτ' ἂν φρόνιμος οὐδείς ποτε γενέσθαι τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανὸν ἀνθρώπων ἐκ νέου ἐπιτηδεύων δύναιτο, οὐδ' οὕτως θαυμαστῇ φύσει κραθήσεται. σώφρων δὲ οὐδ' ἂν μελλήσαι ποτὲ γενέσθαι. καὶ δὴ καὶ περὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς ὁ αὐτὸς λόγος ἂν εἴη. πόλις τε οὐδεμία ἂν ἠρεμήσαι κατὰ νόμους οὐδ' οὕστινασοῦν, ἀνδρῶν οἰομένων ἀναλίσκειν μὲν δεῖν πάντα εἰς ὑπερβολάς. ἀργῶν δὲ, εἰς ἅπαντα ἡγουμένων αὖ δεῖν γίγνεσθαι, πλὴν εἰς εὐωχίας καὶ πότους, καὶ ἀφροδισίων σπουδὰς διαπονουμένων. ἀναγκαῖον δὲ εἶναι ταύτας τὰς πόλεις, εἰς τυραννίδας τε καὶ ὀλιγαρχίας καὶ δημοκρατίας μεταβαλλούσας, μηδέποτε λήγειν. δικαίου δὲ καὶ ἰσονόμου πολιτείας τοὺς αὐταῖς δυναστεύοντας, μηδ' ὄνομα ἀκούοντας, ἀνέχεσθαι. ταῦτα δὴ πρὸς τοῖς πρόσθε διανοούμενος εἰς συρακούσας διεπορεύθην. ἴσως μὲν κατὰ τύχην· ἔοικε μὴν τότε μηχανωμένῳ τινὶ τῶν κρειττόνων, ἀρχὴν βαλέσθαι τῶν νῦν γεγονότων πραγμάτων περὶ δίωνα καὶ τῶν περὶ συρακούσας. δέος δὲ μὴ καὶ πλειόνων ἔτι ἐὰν μὴ νῦν ὑμεῖς ἐμοὶ πείθησθε, τὸ δεύτερον συμβουλεύοντι. πῶς οὖν δὴ λέγω πάντων ἀρχὴν γεγονέναι τῶν τότε; τὴν εἰς σικελίαν ἐμὴν ἄφιξιν. ἐγὼ συγγενόμενος δίωνι τότε νέῳ, κινδυνεύω τὰ δοκοῦντα ἐμοὶ βέλ-

τιστα

τοῖς ἀνθρώποις εἶναι μηνύων διὰ λόγων, καὶ πράξειν αὐτὰ ξυμβουλεύων, ἀγνοῶν ὅτι τυραννίδος τινὰ τρόπον κατάλυσιν ἐσομένην μηχανώμενος, ἐλάνθανον ἐμαυτόν. Δίων μὲν γὰρ δὴ μάλ' εὐμαθὴς ὢν, πρός τε τὰ ἄλλα καὶ πρὸς τοὺς τότε ὑπ' ἐμοῦ λόγους λεγομένους, οὕτως ὀξέως ὑπήκουσε καὶ σφόδρα, ὡς οὐδεὶς πώποτε ὧν ἐγὼ προσέτυχον νέων, καὶ τὸν ἐπίλοιπον βίον ζῆν ἠθέλησε, διαφερόντως τῶν πολλῶν Ἰταλιωτῶν τε καὶ Σικελιωτῶν, ἀρετὴν περὶ πλείονος ἡδονῆς τῆς τε ἄλλης τρυφῆς ἠγαπηκώς. ὅθεν ἐπαχθέστερον τοῖς περὶ τὰ τυραννικὰ νόμιμα ζῶσιν ἐβίω, μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ περὶ Διονύσιον γενομένου. μετὰ δὲ τοῦτο, διενοήθη μὴ μόνον ἐν αὐτῷ ποτ' ἂν γενέσθαι ταύτην τὴν διάνοιαν, ἣν αὐτὸς ὑπὸ τῶν ὀρθῶν λόγων ἔσχεν. ἐγγιγνομένην δ' οὖν τισιν, ὧν καὶ Διονύσιον ἠγήσατο ἕνα γενέσθαι, τάχ' ἂν ξυλλαμβανόντων θεῶν. γενομένου δ' αὖ τοῦ τοιούτου τόν τε αὐτοῦ βίον καὶ τὸν τῶν ἄλλων Συρακοσίων, ἀμήχανον ἂν μακαριότητι ξυμβῆναι γενόμενον. πρὸς δὴ τούτοις ᾠήθη δεῖν ἐκ παντὸς τρόπου, εἰς Συρακούσας ὅτι τάχιστα ἐλθεῖν ἐμὲ, κοινωνὸν τούτων· μεμνημένος, τήν τε αὐτοῦ καὶ ἐμὴν συνουσίαν, ὡς εὐπετῶς ἐξειργάσατο εἰς ἐπιθυμίαν ἐλθεῖν αὐτὸν τοῦ καλλίστου τε καὶ ἀρίστου βίου· ὃ δὴ καὶ νῦν εἰ διαπράξαιτο ἐν Διονυσίῳ ὡς ἐπιχείρησε, μεγάλας ἐλπίδας εἶχεν ἄνευ σφαγῶν καὶ θανάτων καὶ τῶν νῦν γεγονότων κακῶν βίον ἂν εὐδαίμονα καὶ ἀληθινὸν ἐν πάσῃ τῇ χώρᾳ κατασκευάσαι. ταῦτα Δίων ὀρθῶς διανοηθεὶς, ἔπεισε μεταπέμπεσθαι Διονύσιον ἐμέ· καὶ αὐτὸς ἐδεῖτο πέμπων, ἥκειν ὅτι τάχιστα ἐκ παντὸς τρόπου, πρίν τινας ἄλλους ἐντυχόντας Διονυσίῳ, ἐπ' ἄλλον βίον αὐτὸν τὸν βελ-

πίστου παραγεῖναι. λέγων δὲ τάδε ἐδεῖτο καὶ μακρότερα εἰπεῖν· τίνας γὰρ καιροὺς ἔφη μείζους περιμενοῦμεν, τῶν νῦν παραγεγονότων θείᾳ τινὶ τύχῃ. καταλέγων δὲ τήν τε ἀρχὴν τῆς ἰταλίας καὶ σικελίας καὶ τὴν αὑτοῦ δύναμιν ἐν αὐτῇ, καὶ τὴν νεότητα, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τὴν διονυσίου, φιλοσοφίας τε καὶ παιδείας ὡς ἔχοι σφόδρα λέγων, τούς τε αὑτοῦ ἀδελφιδοῦς καὶ τοὺς οἰκείους. ὡς εὐπαράκλητοι εἶεν πρὸς τὸν ὑπ' ἐμοῦ λεγόμενον ἀεὶ λόγον καὶ βίον. ἱκανώτατοί τε διονύσιον συμπαρακαλεῖν. ὥστε εἴπερ ποτέ, καὶ νῦν ἐλπὶς πᾶσα ἀποτελεσθήσεται, τοῦ τοὺς αὐτοὺς φιλοσόφους τε καὶ πόλεων ἄρχοντας μεγάλων ξυμβῆναι γενομένους. τὰ μὲν δὴ παρακελεύματα, ἦν ταῦτά τε καὶ τοιαῦτα ἕτερα πάμπολλα. τὴν δ' ἐμὴν δόξαν, τὸ μὲν περὶ τῶν νέων ὅπη ποτὲ γενήσοιτο εἶχε φόβος. αἱ γὰρ ἐπιθυμίαι τῶν τοιούτων ταχεῖαι. καὶ πολλάκις ἑαυταῖς ἐναντίαι φερόμεναι. τὸ δὲ δίωνος ἦθος, ἠπιστάμην τῆς ψυχῆς πέρι φύσει τε ἐμβριθὲς ὄν. ἡλικίας τε ἤδη μετρίως ἔχον. ὅθεν μοι σκοπουμένῳ καὶ διστάζοντι, πότερον ἂν εἴη πορευτέον καὶ ὑπακουστέον ἢ πῶς, ὅμως ἔρρεψε δεῖν εἴ ποτέ τις τὰ διανοηθέντα περὶ νόμων τε καὶ πολιτείας ἀποτελεῖν ἐγχειρήσοι, καὶ νῦν πειρατέον εἶναι. πείσας γὰρ ἕνα μόνον, ἱκανῶς πάντα ἐξειργασμένος ἐσοίμην ἀγαθά. ταύτῃ μὲν δὴ τῇ διανοίᾳ τε καὶ τόλμῃ, ἀπῆρα οἴκοθεν, οὐχ ᾗ τινες ἐδόξαζον. ἀλλ' αἰσχυνόμενος μὲν ἐμαυτὸν τὸ μέγιστον, μὴ δόξαιμί ποτε ἐμαυτῷ παντάπασι, λόγος μόνον ἀτεχνῶς εἶναί τις. ἔργου δὲ οὐδενὸς ἄν ποτε ἑκὼν ἀνθάψασθαι. κινδυνεύσειν δὲ προδοῦναι, πρῶτον μὲν, τὴν δίωνος ξενίαν τε καὶ ἑταιρίαν ἐν κινδύνοις ὄντως γεγονότος οὐ σμικροῖς. εἴτ' οὖν πάθοι τι, εἴτ' ἐκπε

σῶν ὑπὸ Διονυσίου καὶ τῶν ἄλλων ἐχθρῶν, ἔλθοι παρ' ὑμᾶς φεύ-
γων, καὶ ἔροι τὸ εἰπών· ὦ Πλάτων, ἥκω σοι φυγὰς, οὐχ ὁπλιτῶν δε-
όμενος οὐδ' ἱππέων ἐνδεὴς γενόμενος τοῦ ἀμύνασθαι τοὺς ἐχθροὺς, ἀλλὰ λό-
γων καὶ πειθοῦς, οἷς σε μάλιστα ἠπιστάμην ἐγὼ, δυνάμενον ἀνθρώπους νέους ἐπὶ
τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ δίκαια προτρέποντα, εἰς φιλίαν τε καὶ ἑταιρείαν
ἀλλήλοις καθιστάναι ἑκάστοτε· ὧν ἐνδείᾳ κατὰ τὸ σὸν μέρος νῦν
ἐγὼ καταλιπὼν Συρακούσας, ἐνθάδε πάρειμι, τὸ μὲν ἐμὸν, ἔ-
λαττον ὄνειδός σοι φέρει· φιλοσοφία δὲ ἣν ἐγκωμιάζεις ἀεὶ, καὶ ἀτί-
μως φῂς ὑπὸ τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων φέρεσθαι, πῶς οὐ προδέδο-
ται τὰ νῦν μετ' ἐμοῦ, μέρος ὅσον ἐπὶ σοὶ γέγονε· καὶ μεγαροῖ μὲν
εἰ κατοικοῦντες ἐτυγχάνομεν, ἦλθες δήπου ἄν μοι βοηθὸς, ἐφ' ἅ σε
παρεκάλουν, ἢ πάντων ἂν φαυλότατον ἡγοῦ σαυτόν. νῦν δ' ἄρα τὸ
μῆκος τῆς πορείας, καὶ τὸ μέγεθος δὴ τοῦ πλοῦ καὶ τοῦ πόνου
ἐπαιτιώμενος, οἴει δόξαν κακίας ἀποφευξεῖσθαί ποτε; πολλοῦ γε καὶ
δεήσει. λεχθέντων ἢ τίς ἂν ἦν μοι πρὸς ταῦτα εὐσχήμων ἀπόκρισις
οὐκ ἔστιν. ἀλλ' ἦλθον μὲν κατὰ λόγον, ἐν δίκῃ τε, ὡς οἷόν τε ἀν-
θρώπῳ μάλιστα διὰ τὰ τοιαῦτα καταλιπὼν τὰς ἐμαυτοῦ
διατριβὰς οὔσας οὐκ ἀσχήμονας, ὑπὸ τυραννίδα, δοκοῦσαν οὐ
πρέπειν τοῖς ἐμοῖς λόγοις, οὐδὲ ἐμοὶ ἐλθόντι, ἐμαυτὸν ἠλευθέ-
ρωσα, καὶ διὸς ξενίου καὶ τῆς φιλοσόφου ἀνέγκλητον μοίρας πα-
ρέσχον. ἐπονειδίστου γενομένης ἂν εἴ τι καταμαλθακισθεὶς καὶ
ἀποδειλιῶν αἰσχύνης μετέσχον κακῆς. ἐλθὼν δὲ, οὐ γὰρ δεῖ
μηκύνειν, ηὗρον στάσεως τὰ περὶ Διονύσιον μεστὰ ξύμπαν-
τα καὶ διαβολῶν πρὸς τὴν τυραννίδα Δίωνος πέρι. ἤ-
μυνον μὲν οὖν, καθόσον ἠδυνάμην. σμικρὰ δ' οἷός τ' ἦν.

μηνὶ δὲ σχεδὸν ἴσως τετάρτῳ δίωνα διονύσιος αἰτιώμενος ἐπιβουλεύειν τῇ τυραννίδι, σμικρὸν εἰς πλοῖον ἐμβιβάσας, ἐξέβαλεν ἀτίμως. οἱ δὴ δίωνος τὸ μετὰ τοῦτο πάντες φίλοι, ἐφοβούμεθα μήτινα ἐπαιτιώμενος τιμωροῖτο, ὡς συναίτιον τῆς δίωνος ἐπιβουλῆς. περὶ δ' ἐμοῦ καὶ διῆλθε λόγος τις ἐν συρακούσαις ὡς τεθνεὼς εἴην ὑπὸ διονυσίου ὡς πάντων τούτων τῶν τότε γεγονότων αἴτιος. ὁ δὲ, αἰσθανόμενος πάντας ἡμᾶς οὕτω διατεθέντας, φοβούμενος μὴ μεῖζον ἐκ τῶν φόβων γένοιτό τι, φιλοφρόνως πάντας ἀνελάμβανε. καὶ δὴ καὶ αὐτὸν ἐμὲ, παρεμυθεῖτό τε καὶ θαρρεῖν διεκελεύετο. καὶ ἐδεῖτο, πάντως μένειν. ἐγίγνετο γάρ οἱ τὸ μὲν ἐμὲ φυγεῖν ἀπ' αὐτοῦ, καλὸν οὐδέν. τὸ δὲ μένειν. διὸ δὴ καὶ σφόδρα προσεποιεῖτο δεῖσθαι. τὰς δὲ τῶν τυράννων δεήσεις ἴσμεν ὅτι μεμιγμέναι ἀνάγκαις εἰσίν. ὃ δὴ μηχανώμενος διεκώλυέ μου τὸν ἔκπλουν εἰς ἀκρόπολιν ἀγαγὼν καὶ κατοικίσας, ὅθεν οὐδ' ἂν εἷς ἔτι με ναύκληρος. μὴ ὅτι κωλύοντος ἐξήγαγε διονυσίου. ἀλλ' οὐδ' εἰ μὴ πέμπων αὐτὸς τὸν κελεύοντα ἐξαγαγεῖν ἐπέστελλεν οὔτ' ἂν ἔμπορος. οὔτε τῶν ἐν ταῖς τῆς χώρας ἐξόδοις ἀρχόντων οὐδ' ἂν εἷς περιεῖδέ με μόνον ἐκπορευόμενον, ὃς οὐκ ἂν συλλαβὼν εὐθέως παρὰ διονύσιον πάλιν ἀπήγαγεν. ἄλλως τε καὶ διηγγελμένον ἤδη ποτὲ τοὐναντίον ἢ τὸ πρότερον πάλιν. ὡς πλάτωνα, διονύσιος θαυμαστῶς ὡς ἀσπάζεται. τὸ δ' εἶχε δὴ πῶς. τὸ γὰρ ἀληθὲς δεῖ φράζειν, ἠσπάζετο μὲν ἀεὶ προϊόντος τοῦ χρόνου μᾶλλον, κατὰ τὴν τοῦ τρόπου τε καὶ ἤθους συνουσίαν. ἑαυτὸν δὲ ἐπαινεῖν μᾶλλον ἢ δίωνα ἐβούλετό με. καὶ φίλον ἡγεῖσθαι διαφερόντως μᾶλλον, ἢ κεῖνον. καὶ θαυμαστῶς ἐφιλονείκει πρὸς τὸ τοιοῦτον. ᾗ δ' ἂν οὕτως ἐγένετο, εἴπερ ἐγίγνετο κάλλιστα ὤκνει, ὡς δὴ μανθάνων, καὶ ἀκούων τῶν

περὶ

περὶ φιλοσοφίαν λόγων οἰκειοῦσθαι καὶ ἐμοὶ συγγίγνεσθαι. φοβούμενος τοὺς τῶν διαβαλλόντων λόγους, μή πη παραποδισθείη, καὶ Δίων δὴ πάντα εἴη διαπεπραγμένος. ἐγὼ δὲ πάντα ὑπέμενον, τὴν πρώτην διάνοιαν φυλάττων ᾗπερ ἀφικόμην, εἴ πως εἰς ἐπιθυμίαν ἔλθοι τῆς φιλοσόφου ζωῆς· ὁ δ' ἐνίκησεν ἀντιτείνων. καὶ ὁ πρῶτος δὴ χρόνος τῆς εἰς σικελίαν ἐμῆς ἐπιδημήσεώς τε καὶ διατριβῆς, διὰ πάντα ταῦτα ξυνέβη γενόμενος. μετὰ δὲ τοῦτο, ἀπεδήμησά τε, καὶ πάλιν ἀφικόμην πάσῃ σπουδῇ μεταπεμπομένου διονυσίου· ὧν δὲ ἕνεκα καὶ ὅσα ἔπραξα, ὡς εἰκότα τε καὶ δίκαια ὑμῖν. πρῶτον μὲν ξυμβουλεύσας ἃ χρὴ ποιεῖν ἐκ τῶν νῦν γεγονότων, ὕστερον δὲ τὰ περὶ ταῦτα, διέξειμι τῶν ἐπανερωτώντων ἕνεκα. τί δὴ βουλόμενος ἦλθον τὸ δεύτερον, ἵνα μὴ τὰ πάρεργα ὡς ἔργα μοι ξυμβαίνῃ λεγόμενα. λέγω δὴ τάδε. ἐγὼ τὸν συμβουλεύοντα ἀνδρὶ κάμνοντι, καὶ δίαιταν διάγοντι μοχθηρὰν, πρὸς ὑγίειαν ἄλλο τι, χρὴ πρῶτον μὲν αὐτὸν μεταβάλλειν τὸν βίον, καὶ ἐθέλοντι μὲν πείθεσθαι καὶ τἆλλα ἤδη παραινεῖν. μὴ ἐθέλοντι δὲ, φεύγοντα ἀπὸ τῆς τοιούτου ξυμβουλῆς, ἄνδρα τε ἡγοίμην ἂν καὶ ἰατρικόν. τὸν δὲ ὑπομένοντα, τοὐναντίον, ἄνανδρόν τε καὶ ἄτεχνον. ταὐτὸν δὴ καὶ πόλει εἴτε αὐτῆς εἷς εἴη κύριος, εἴτε καὶ πλείους, εἰ μὲν κατὰ τρόπον ὀρθῇ πορευομένης ὁδῷ τῆς πολιτείας ξυμβουλεύοιτό τι τῶν προσφόρων, νοῦν ἔχοντος τὸ τοῖς τοιούτοις ξυμβουλεύειν. τοῖς δ' ἔξω τὸ παράπαν βαίνουσι τῆς ὀρθῆς πολιτείας, καὶ μηδαμῇ ἐθέλουσιν αὐτῆς εἰς ἴχνος ἰέναι, προαγορεύουσι δὲ τῷ ξυμβούλῳ, τὴν μὲν πολιτείαν ἐᾶν καὶ μὴ κινεῖν, ὡς ἀποθανουμένῳ ἐὰν κινῇ. ταῖς

δὲ βουλήσεσι καὶ ἐπιθυμίαις αὐτῶν ὑπηρετοῦντα, ξυμβουλεύειν κε-
λεύουσι, τίνα τρόπον ἥδιστ᾽ ἂν ῥᾷστά τε καὶ τάχιστα εἰς τὸν ἀεὶ
χρόνον. τὸν μὲν ὑπομένοντα τὰς ξυμβουλὰς τοιαύτας ἡγοίμην
ἄνανδρον. τὸν δ᾽ οὐχ ὑπομένοντα ἄνδρα. ταύτην δὴ τὴν διάνοιαν ἐγὼ
κεκτημένος, ὅταν τίς μοι ξυμβουλεύηται περί τινος τῶν μεγίστων περὶ τὸν
αὑτοῦ βίον, οἷον περὶ χρημάτων κτήσεως, ἢ περὶ σώματος ἢ περὶ ψυχῆς
ἐπιμελείας, ἂν μέν μοι τὸ καθ᾽ ἡμέραν ἔν τινι τρόπῳ δοκῇ ζῆν, ἢ
συμβουλεύοντος ἂν ἐθέλειν πείθεσθαι, περὶ ὧν ἀνακοινοῦται προθύ-
μως συμβουλεύω. καὶ οὐκ ἀφοσιωσάμενος μόνον ἐπαυσάμην.
ἐὰν δὲ μὴ ξυμβουλεύηταί μοι τὸ παράπαν, ἢ συμβουλεύοντι δῆ-
λος ᾖ μηδαμῇ πεισόμενος, αὐτόκλητος ἐπὶ τὸν τοιοῦτον οὐκ ἔρ-
χομαι συμβουλεύσων. βιασόμενος δὲ, οὐδ᾽ ἂν υἱὸς ᾖ. δούλῳ δὲ
ξυμβουλεύσαιμ᾽ ἂν, καὶ μὴ ἐθέλοντά γε προσβιαζοίμην. πατέρα δ᾽ ἢ
μητέρα, οὐχ ὅσιον ἡγοῦμαι προσβιάζεσθαι. μὴ νόσῳ παραφροσύ-
νης ἐχομένους. ἐὰν δέ τινα καθεστῶτα ζῶσι βίον ἑαυτοῖς ἀρέσκον-
τα, ἐμοὶ δὲ μὴ, μήτε ἀπεχθάνεσθαι μάτην νουθετοῦντα. μήτε
δὴ κολακεύοντά γε, ὑπηρετεῖν αὐτοῖς, πληρώσεις ἐπιθυμιῶν ἐκ-
πορίζοντα, ἃς αὐτὸς ἀσπαζόμενος οὐκ ἂν ἐθέλοιμι ζῆν. ταὐτὸν
δὲ καὶ περὶ πόλεως αὑτοῦ διανοούμενον χρὴ ζῆν τὸν ἔμφρονα.
λέγειν μὲν εἰ μὴ καλῶς αὐτῷ φαίνοιτο πολιτεύεσθαι. εἰ μέλλοι μήτε
ματαίως ἐρεῖν, μήτε ἀποθανεῖσθαι λέγων. βίαν δὲ πατρίδι πολι-
τείας μεταβολῆς μὴ προσφέρειν, ὅταν ἄνευ φυγῶν καὶ σφαγῆς
ἀνδρῶν

ἀνδρῶν, μὴ δυνατὸν εἶναι γενέσθαι τὴν ἀρίστην. ἡσυχίαν δὲ ἄγοντα εὔχεσθαι τὰ ἀγαθὰ αὑτῷ τε καὶ τῇ πόλει. κατὰ δὴ τοῦτον τὸν τρόπον, ἐγὼ ὑμῖν τ' ἂν συμβουλεύοιμι, ξυνεβούλευον ἢ καὶ διονυσίῳ μετὰ δίωνος ζῆν μέχρι μὲν ἡμέραν πρῶτον, ὅπως ἐγκρατὴς αὐτὸς αὑτοῦ ὅτι μάλιστα ἔσεσθαι μέλλοι· καὶ πιστοὺς φίλους τε καὶ ἑταίρους κτήσεσθαι, ὅπως μὴ πάθοι ἅπερ ὁ πατὴρ αὐτοῦ· ὃς παραλαβὼν σικελίας πολλὰς καὶ μεγάλας πόλεις ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἐκπεπορθημένας, οὐχ οἷός τ' ἦν κατοικίσας, πολιτείας ἐν ἑκάσταις καταστήσασθαι πιστὰς ἑταίρων ἀνδρῶν ὅτε ἄλλων δή ποθεν ὀθνείων· οὔτε ἀδελφῶν, οὓς ἔθρεψέ τε αὐτὸς νεωτέρους ὄντας, ἔκ τε ἰδιωτῶν, ἄρχοντας, καὶ ἐκ πενήτων πλουσίους ἐπεποιήκει διαφερόντως· τούτων κοινωνὸν τῆς ἀρχῆς οὐδένα οἷός τ' ἦν, πειθοῖ καὶ διδαχῇ καὶ εὐεργεσίαις καὶ ξυγγενείαις ἀπεργασάμενος ποιήσασθαι. δαρείου δὲ ἑπταπλασίως φαυλότερος ἐγένετο· ὃς οὐκ ἀδελφοῖς πιστεύσας οὐδ' ὑπ' αὐτοῦ τραφεῖσι, κοινωνοῖς δὲ μόνον τῆς τοῦ μήδου τε καὶ εὐνούχου χειρώσεως, διένειμέ τε μέρη μείζω ἕκαστα σικελίας πάσης ἑπτά, καὶ πιστοῖς ἐχρήσατο τοῖς κοινωνοῖς καὶ οὐκ ἐπιτιθεμένοις, οὔτε αὐτῷ οὔτε ἀλλήλοις· ἔδειξέ τε παράδειγμα, οἷον χρὴ τὸν νομοθέτην καὶ βασιλέα τὸν ἀγαθὸν γίγνεσθαι· νόμους γὰρ κατασκευάσας, ἔτι καὶ νῦν διασέσωκε τὴν περσῶν ἀρχήν. ἔτι δὲ ἀθηναῖοι πρὸς τούτοις, οὐκ αὐτοὶ κατοικίσαντες πολλὰς τῶν ἑλλήνων πόλεις, ὑπὸ βαρβάρων ἐκβεβλημένας, ἀλλ' οἰκουμένας παραλαβόντες ὅμως ἑβδομήκοντα ἔτη διεφύλαξαν τὴν ἀρχήν,

ἄνδρας φίλους ἐν ταῖς πόλεσιν ἑκάσταις κεκτημένοι. διονύσιος δὲ εἰς μίαν πόλιν ἀθροίσας πᾶσαν σικελίαν ὑπὸ σοφίας, πιστεύων οὐδενὶ, μόγις ἐσώθη· πένης γὰρ ἦν, ἀνδρῶν φίλων καὶ πιστῶν οὗ μεῖζον σημεῖον εἰς ἀρετὴν καὶ κακίαν οὐκ ἔστιν οὐδὲν, τοῦ ἔρημον ἢ μὴ, τοιούτων ἀνδρῶν εἶναι. ἃ δὴ καὶ διονυσίῳ ξυνεβουλεύομεν ἐγὼ καὶ δίων ἐπειδὴ τὰ παρὰ πατρὸς αὐτῷ ξυνεβεβήκει οὕτως ἀνομιλήτῳ μὲν παιδείας, ἀνομιλήτῳ δὲ συνουσιῶν τῶν προσηκουσῶν γεγονέναι, πρῶτον ἐπὶ ταῦτα ὁρμήσαντα φίλους ἄλλους αὐτῷ τῶν οἰκείων ἅμα καὶ ἡλικιωτῶν καὶ συμφώνους πρὸς ἀρετὴν κτήσασθαι. μάλιστα δ' αὐτὸν αὐτῷ· τούτου γὰρ αὐτὸν θαυμαστῶς ἐνδεᾶ γεγονέναι λέγοντες οὐκ ἐναργῶς οὕτως· οὐ γὰρ ἦν ἀσφαλές. αἰνιττόμενοι δὲ καὶ διαμαχόμενοι τοῖς λόγοις, ὡς οὕτω μὲν πᾶς ἀνὴρ αὑτόν τε καὶ ἐκείνους ὧν ἂν ἡγεμὼν γίγνηται σώσει. μὴ ταύτῃ δὲ τραπόμενος, τἀναντία πάντα ἀποτελεῖ. πορευθεὶς δὲ ὡς ἐλέγομεν, καὶ ἑαυτὸν ἔμφρονά τε καὶ σώφρονα ἀπεργασάμενος, εἰ τὰς ἐξηρημωμένας σικελίας πόλεις κατοικίσειε. νόμοις τε ξυνδήσειε καὶ πολιτείαις, ὥστε αὐτῷ τε οἰκείας καὶ ἀλλήλαις εἶναι πρὸς τὰς τῶν βαρβάρων βοηθείας, οὐ διπλασίαν τὴν πατρῴαν ἀρχὴν μόνον ποιήσει, πολλαπλασίαν δὲ ὄντως· ἕτοιμον γὰρ εἶναι τούτων γενομένων, πολὺ μᾶλλον δουλώσασθαι καρχηδονίους τῆς ἐπὶ γέλωνος αὐτοῖς γενομένης δουλείας. ἀλλ' οὐχ ὥσπερ νῦν τοὐναντίον, ὁ πατὴρ αὐτοῦ φόρον ἐτάξατο φέρειν τοῖς βαρβάροις. ταῦτα ἦν λεγόμενα καὶ παρακελευόμενα ὑφ' ἡμῶν τῶν ἐπιβουλευόντων διονυσίῳ, ὡς πολλαχόθεν ἐχώρουν οἱ τοιοῦτοι λόγοι. οἳ δὴ καὶ κρατήσαντες παρὰ διονυσίῳ,

ἐξέβαλον

ἐξέβαλλ' ἂν μηδὲν ὄντα. ἦν μὲν δ' εἰς φόβον κατέβαλλ' οὖν. ἴσασι δὴ πειρώμενον
οὐκ ὀλίγα πράγματα ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ, ἐλθὼν ἐκ Πελοποννήσου
καὶ Ἀθηνῶν Δίων, ἔργῳ τὸν Διονύσιον ἐνουθέτησεν. ἐπειδὴ δ' οὖν
ἠλευθέρωσέ τε καὶ ἀπέδωκεν αὐτοῖς δὶς τὴν πόλιν, ταὐτὸν πρὸς
Δίωνα Συρακούσιοι τότε ἔπαθον, ὅπερ καὶ Διονύσιος ὅτε αὐτὸν ἐ-
πεχείρει παιδεύσας θρέψαι βασιλέα τῆς ἀρχῆς ἄξιον, οὕτω κοι-
νωνεῖν αὐτῷ τοῦ βίου παντός. ὁ δὲ τοῖς διαβάλλουσι καὶ λέγουσιν
ὡς ἐπιβουλεύων τῇ τυραννίδι Δίων, πράττοι πάντα ὅσα ἔπρατ-
τεν ἐν τῷ τότε χρόνῳ ἵνα ὁ μὲν παιδείᾳ δὴ τὸν νοῦν κηληθεὶς ἀμε-
λοῖ τῆς ἀρχῆς, ἐπιτρέψας ἐκείνῳ. ὁ δὲ σφετερίσαιτο, καὶ Διονύσιον ἐκ-
βάλοι ἐκ τῆς ἀρχῆς δόλῳ. ταῦτα τότε ἐνίκησε καὶ τὸ δεύτερον ἐν Συ-
ρακουσίοις λεγόμενα, καὶ μάλα ἄτοπόν τε καὶ αἰσχρὰν νίκην τοῖς
τῆς νίκης αἰτίοις. οἷον γὰρ γέγονεν, ἀκοῦσαι χρὴ τοὺς ἐμὲ παρα-
καλοῦντας πρὸς τὰ νῦν πράγματα. ἦλθον Ἀθηναῖος ἀνὴρ ἐγὼ,
ἑταῖρος Δίωνος. σύμμαχος αὐτῷ πρὸς τὸν τύραννον, ὅπως ἀντὶ
πολέμου φιλίαν ποιήσαιμι. διαμαχόμενος δὲ τοῖς διαβάλ-
λουσιν ἡττήθην. πείθοντος δὲ Διονυσίου τιμαῖς καὶ χρήμασι, γενέ-
σθαι μετ' αὐτοῦ μάρτυρά τε καὶ φίλον, πρὸς τὴν εὐπρέπειαν
τῆς ἐκβολῆς τῆς Δίωνος αὐτῷ γίγνεσθαι, τούτων δὴ τὸ πᾶν διή-
μαρτον. ὕστερον δὲ δὴ κατιὼν οἴκαδε Δίων ἀδελφὼ δύο προσλαμ-
βάνει Ἀθήνηθεν, οὐκ ἐκ φιλοσοφίας γεγονότε φίλω. ἀλλ' ἐκ τῆς
περιτρεχούσης ἑταιρείας ταύτης τῆς τῶν πλείστων φίλων ἣν ἐκ
τοῦ ξενίζειν τε καὶ μυεῖν καὶ ἐποπτεύειν πραγματεύονται. καὶ δὴ

τούτω τὼ ξυγκατάγοντε αὐτὸν φίλω, ἐκ τούτων τε καὶ ἐκ τῆς πρὸς τὴν κάθοδον ὑπηρεσίας ἐγενέσθην ἑταίρω. ἐλθόντες δὲ εἰς σικελίαν ἐπειδὴ δίωνα ᾔσθοντο διαβεβλημένον εἰς τοὺς ἐλευθερωθέντας ὑπ' αὐτοῦ σικελιώτας, ὡς ἐπιβουλεύοντα γενέσθαι τύραννον, οὐ μόνον τὸν ἑταῖρον καὶ ξένον προὔδοσαν, ἀλλ' οἷον τοῦ φόνου αὐτόχειρες ἐγένοντο ὅπλα ἔχοντες ἐν ταῖς χερσίν. αὐτοὶ τοῖς φονεῦσι παρεστῶτες ἐπίκουροι. καὶ τὸ μὲν αἰσχρὸν καὶ ἀνόσιον, οὔτε παρίεμαι ἔγωγε οὔτε τι λέγω. πολλοῖς γὰρ καὶ ἄλλοις ὑμνεῖν ταῦτα ἐπιμελές. καὶ εἰς τὸν ἔπειτα μελήσει χρόνον. τὸ δὲ ἀθηναίων πέρι λεγόμενον ὡς αἰσχύνην οὗτοι περιῆψαν τῇ πόλει, ἐξαιροῦμαι. φημὶ γὰρ κἀκεῖνον ἀθηναῖον εἶναι, ὃς οὐ προὔδωκε τὸν αὐτὸν τοῦτον, ἐξὸν χρήματα καὶ ἄλλας τιμὰς πολλὰς λαμβάνειν. οὐ γὰρ διὰ βαναύσου φιλότητος ἐγεγόνει φίλος. διὰ δὲ ἐλευθέρας παιδείας κοινωνίαν. ᾗ μόνῃ χρὴ πιστεύειν τὸν νοῦν κεκτημένον μᾶλλον ἢ συγγενείᾳ ψυχῶν καὶ σωμάτων. ὥστε οὐκ ἀξίω ὀνείδους γεγόνατον τῇ πόλει, τὼ δίωνα ἀποκτείναντε, ὡς ἐλλογίμω πώποτε ἀνδρὲ γενομένω. ταῦτα εἴρηται πάντα τῆς ξυμβουλῆς ἕνεκα τῶν δίωνος φίλων καὶ συγγενῶν. συμβουλεύω δὲ δή τι πρὸς τούτοις τὴν αὐτὴν ξυμβουλήν, καὶ λόγον τὸν αὐτὸν λέγων ἤδη τρίτον τρίτοις ὑμῖν. μὴ δουλοῦσθαι σικελίαν ὑπ' ἀνθρώποις δεσπόταις μηδὲ ἄλλην πόλιν ὅγ' ἐμὸς λόγος ἀλλ' ὑπὸ νόμοις. οὔτε γὰρ τοῖς δουλουμένοις, οὔτε τοῖς δουλωθεῖσιν, ἄμεινον αὐτοῖς καὶ παισὶ παίδων τε ἐκγόνοις. ἀλλ' ὀλέθριος πάντως ἡ πεῖρα. σμικρὰ δὲ καὶ ἀνελεύθερα ψυχῶν ἤθη, τὰ τοιαῦτα ἁρπάζειν κέρδη φιλεῖ. τὸ δὲ

τῶν εἰς

τῶν εἰς τὸν ἔπειτα καὶ εἰς τὸν παρόντα καιρὸν ἀγαθῶν καὶ δικαίων εἰδότα θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων· ταῦτα πρῶτον μὲν Δίωνα ἐγὼ ἐπεχείρησα πείθειν· δεύτερον δὲ, Διονύσιον· τρίτους δὲ ὑμᾶς νῦν· καί μοι πείθεσθε Διὸς τρίτου σωτῆρος χάριν· εἶτα εἰς Διονύσιον βλέψαντες καὶ Δίωνα· ὧν ὁ μὲν μὴ πειθόμενος ζῇ τὰ νῦν οὐ καλῶς· ὁ δὲ πειθόμενος, τέθνηκε καλῶς· τὸ γὰρ τῶν καλλίστων ἐφιέμενον αὐτῷ τε καὶ πόλει, πάσχειν ὅτι ἂν πάσχῃ, πᾶν ὀρθὸν καὶ καλόν· οὔτε γὰρ πέφυκεν ἀθάνατος ἡμῶν οὐδείς, οὔτ' εἴ τῳ συμβαίη, γένοιτο ἂν εὐδαίμων ὡς δοκεῖ τοῖς πολλοῖς· κακὸν γὰρ καὶ ἀγαθὸν οὐδὲν, λόγου ἄξιόν ἐστι τοῖς ἀψύχοις· ἀλλ' ἢ μετὰ σώματος οὔσῃ ψυχῇ τοῦτο συμβήσεται ἑκάστῃ· ἢ κεχωρισμένῃ· πείθεσθαι δὲ ὄντως ἀεὶ χρὴ τοῖς παλαιοῖς τε καὶ ἱεροῖς λόγοις, οἳ δὴ μηνύουσιν ἡμῖν ἀθάνατον ψυχὴν εἶναι· δίκας τε ἴσχειν, καὶ τίνειν τὰς μεγίστας τιμωρίας, ὅταν τις ἀπαλλαχθῇ τοῦ σώματος· διὸ καὶ τὰ μεγάλα ἁμαρτήματα καὶ ἀδικήματα, σμικρότερον εἶναι χρὴ νομίζειν κακὸν πάσχειν, ἢ δρᾶσαι· ὧν ὁ φιλοχρήματος πένης τε ἀνὴρ τὴν ψυχὴν οὔτε ἀκούει, ἐάν τε ἀκούσῃ καταγελῶν, ὡς οἴεται, πανταχόθεν ἀναιδῶς ἁρπάζει πᾶν ὅτι περ ἂν οἴηται καθάπερ θηρίον φαγεῖν ἢ πιεῖν ἢ περὶ τὴν ἀνδραποδώδη καὶ ἀχάριστον ἀφροδίσιον λεγομένην οὐκ ὀρθῶς ἡδονὴν πλεῖν αὐτῷ τοῦ μὴ ἐμπλᾶσθαι· τυφλὸς ὢν, οὐχ ὁρῶν· οἷς συνέπεται τῶν πραγμάτων ἀνοσιουργία καὶ ἡλίκον ἀεὶ μετὰ τοῦ ἀδικήματος ἑκάστου· ἣν ἀναγκαῖον τῷ ἀδικήσαντι συνεφέλκειν ἐπί τε γῆς στρεφομένῳ, καὶ ὑπὸ γῆς νοστήσαντι

πορείαν ἄτιμόν τε καὶ ἀθλίαν πάντως πάντῃ χρῆ. ὁρῶν δὴ ἐγὼ λέγων ταῦτά τε καὶ ἄλλα τοιαῦτα, ἔπειθον. καὶ τοῖς ἀποκτείνασιν ἐκεῖνον δικαιότατ' ἂν ὀργιζοίμην ἐγὼ τρόπον τινὰ ὁμοιότατα καὶ Διονυσίῳ. ἀμφότεροι γὰρ ἐμέ καὶ τοὺς ἄλλους ὡς ἔπος εἰπεῖν ἅπαντας, τὰ μέγιστα ἔβλαψαν ἀνθρώπους. οἱ μὲν, τὸν βουλόμενον δικαιοσύνῃ χρῆσθαι διαφθείραντες. ὁ δὲ οὐδὲν ἐθελήσας χρήσασθαι δικαιοσύνῃ διὰ πάσης τῆς ἀρχῆς, μεγίστην δύναμιν ἔχων, ἐν ᾗ γενομένη φιλοσοφία τε καὶ δύναμις ὄντως ἐν ταὐτῷ διὰ πάντων ἀνθρώπων Ἑλλήνων τε καὶ βαρβάρων λάμψασα ἱκανῶς δόξαν παρέστησε πᾶσι τὴν ἀληθῆ, ὡς οὐκ ἄν ποτε γένοιτο εὐδαίμων, οὔτε πόλις οὔτ' ἀνὴρ οὐδεὶς, ὃς ἂν μὴ μετὰ φρονήσεως ὑπὸ δικαιοσύνῃ διαγάγῃ τὸν βίον. ἤτοι ἐν αὐτῷ κεκτημένος, ἢ ὁσίων ἀνδρῶν ἀρχόντων ἐν ἤθεσι, τραφείς τε καὶ παιδευθεὶς ἐνδίκως. ταῦτα μὲν Διονύσιος ἔβλαψε. τὰ δὲ ἄλλα σμικρὰ ἂν εἴη πρὸς ταῦτά μοι βλάβη. ὁ δὲ Δίωνα ἀποκτείνας οὐκ οἶδε ταὐτὸν ἐξειργασμένος τούτῳ. Δίωνα γὰρ ἐγὼ, σαφῶς οἶδα, ὡς οἷόν τε περὶ ἀνθρώπων ἄνθρωπον διϊσχυρίζεσθαι, ὅτι τὴν ἀρχὴν εἰ κατέσχεν, ὡς οὐκ ἄν ποτε ἐπ' ἄλλο γε σχῆμα ἀρχῆς ἐτράπετο, ἢ ἐπὶ τὸ Συρακούσας μὲν πρῶτον τὴν πατρίδα τὴν ἑαυτοῦ, ἐπεὶ τὴν δουλείαν αὐτῆς ἀπήλλαξε καὶ φαιδρύνας ἐλευθερίῳ ἐν σχήματι κατέστησε. τὸ μετὰ τοῦτ' ἂν πάσῃ μηχανῇ ἐκόσμησε νόμοις τοῖς προσήκουσί τε καὶ ἀρίστοις τοὺς πολίτας. τό τε ἐφεξῆς τούτοις, προυθυμεῖτ' ἂν πρᾶξαι. πᾶσαν Σικελίαν κατοικίζειν, καὶ ἐλευθέραν ἀπὸ τῶν βαρβάρων ποιεῖν. τοὺς μὲν, ἐκβάλλων. τοὺς δὲ,

χειρούμενος ῥᾷον ἱέρωνος. τούτων δ' ἂν γενομένων, δι' ἀνδρὸς δικαίου τε καὶ ἀνδρείου καὶ σώφρονος καὶ φιλοσόφου, τὴν αὐτὴν ἀρετῆς ἂν πέρι γενέσθαι δόξαν τοῖς πολλοῖς, ἥπερ ἄν, εἰ διονύσιος ἐπείσθη παρὰ πᾶσιν ἂν ὡς ἔπος εἰπεῖν ἀνθρώποις, ἀπέσωσε γενομένη. νῦν δὲ ἤπου τὶς δαίμων, ἤτις ἀλιτήριος ἐμπεσὼν ἀνομίᾳ, καὶ ἀθεότητι, καὶ τὸ μέγιστον τόλμαις ἀμαθίας, ἐξ ἧς πάντα κακὰ πᾶσιν ἐρρίζωται καὶ βλαστάνει, καὶ εἰς ὕστερον ἀποτελεῖ καρπὸν τοῖς γεννήσασι πικρότατον, αὕτη πάντα τὸ δεύτερον ἀνέτρεψέ τε καὶ ἀπώλεσε. νῦν δὲ δὴ εὐφημῶμεν χάριν οἰωνοῦ τὸ τρίτον. ὅμως δὲ μιμεῖσθαι μὲν συμβουλεύω δίωνα ὑμῖν τοῖς φίλοις τήν τε τῆς πατρίδος εὔνοιαν, καὶ τὴν τῆς τροφῆς σώφρονα δίαιταν, ἐπὶ λῴοσιν δὲ ὀρνίθων τὰς ἐκείνου βουλήσεις πειρᾶσθαι ἀποτελεῖν. αἳ δὲ ἦσαν, ἀκηκόατε παρ' ἐμοῦ σαφῶς. τὸν δὲ μὴ δυνάμενον ὑμῶν δωριστὶ ζῆν κατὰ τὰ πάτρια, διώκοντα δὲ τὸν τῶν δίωνος σφαγέων καὶ τὸν σικελικὸν βίον, μήτε παρακαλεῖν μήτε οἴεσθαι πιστὸν ἄν τι καὶ ὑγιὲς πρᾶξαί ποτε. τοὺς δὲ ἄλλους παρακαλεῖν ἐπὶ πάσης σικελίας κατοικισμόν τε καὶ ἰσονομίαν. ἔκ τε αὐτῆς σικελίας καὶ ἐκ πελοποννήσου ξυμπάσης. φοβεῖσθαι δὲ μηδὲ ἀθήνας. εἰσὶ γὰρ καὶ ἐκεῖ, πάντων ἀνθρώπων διαφέροντες πρὸς ἀρετὴν. ξενοφόνων τε ἀνδρῶν μισοῦντες τόλμας. εἰ δ' οὖν, ταῦτα μὲν ὕστερα γίγνοιτ' ἄν. κατεπείγουσι δὲ ὑμᾶς αἱ τῶν στάσεων πολλαὶ καὶ παντοδαπαὶ φυόμεναι ἑκάστης ἡμέρας διαφοραί, εἰδέναι μέν που χρὴ πάντα τινὰ ἄνδρα, ᾧ καὶ βραχὺ δόξης ὀρθῆς μετέδωκε θεία τις τύχη, ὡς οὐκ ἔστι παῦλα κακῶν τοῖς στασιά-

σι, πρὶν ἂν οἱ κρατήσαντες, μάχαις καὶ ἐκβολαῖς ἀνθρώπων καὶ σφαγαῖς μνησικακοῦντες, καὶ ἐπὶ τιμωρίας παύσωνται τρεπόμενοι τῶν ἐχθρῶν· ἐγκρατεῖς δὲ ὄντες αὐτῶν, θέμενοι νόμους κοινοὺς μηδὲν μᾶλλον πρὸς ἡδονὴν αὑτοῖς, ἢ τοῖς ἡττηθεῖσι κειμένους, ἀναγκάσωσιν αὐτοὺς χρῆσθαι τοῖς νόμοις, διτταῖς οὔσαις ἀνάγκαις, αἰδοῖ καὶ φόβῳ· φόβῳ μὲν διὰ τὸ κρείττους αὐτῶν εἶναι δεικνύντες τὴν βίαν· αἰδοῖ δὲ αὖ, διὰ τὸ κρείττους φαίνεσθαι περί τε τὰς ἡδονάς, καὶ τοῖς νόμοις μᾶλλον ἐθέλοντές τε καὶ δυνάμενοι δουλεύειν· ἄλλως δὲ οὐκ ἔστιν ὡς ἄν ποτε κακῶν λήξαι πόλις ἐν αὐτῇ στασιάσασα. ἀλλὰ στάσεις καὶ ἔχθραι καὶ μίση καὶ ἀπιστίαι, ταῖς οὕτω διατεθείσαις πόλεσιν, ἅπερ αὐταῖς πρὸς αὐτὰς ἀεὶ γίνεσθαι φιλεῖ. τοὺς δὴ κρατήσαντας ἀεὶ χρὴ ὅταν περ ἐπιθυμήσωσι σωτηρίας, αὐτοὺς ἐν αὐτοῖς ἄνδρας προκρῖναι τῶν ἄλλων, οὓς ἂν πυνθάνωνται ἀρίστους ὄντας. πρῶτον μὲν γέροντας, καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας κεκτημένους οἴκοι καὶ προγόνους αὐτῶν, ὅτι μάλιστα πολλούς τε ἀγαθοὺς καὶ ὀνομαστούς. καὶ κτῆσιν κεκτημένους πάντας ἱκανήν. ἀριθμὸν δὲ εἶναι μυριάνδρῳ πόλει, πεντήκοντα ἱκανοὶ τοιοῦτοι. τούτους δέ, δεήσεσι καὶ τιμαῖς ὅτι μεγίσταις οἴκοθεν μεταπέμπεσθαι. μεταπεμψαμένους δέ, ὀμόσαντας δεῖσθαι, καὶ κελεύειν θέσθαι νόμους, μήτε νικήσασι μήτε νικηθεῖσι νέμειν πλέον· τὸ δὲ ἴσον καὶ κοινὸν πάσῃ τῇ πόλει. τεθέντων δὲ τῶν νόμων ἐν τούτῳ δὴ τὰ πάντ' ἐστίν. ἂν μὲν γὰρ οἱ νενικηκότες ἥττους αὐτοὺς τῶν νόμων, μᾶλλον τῶν νενικημένων παρ-

έχωνται

ἔρχονται, πάντ' ἔσται σωτηρίας τε καὶ εὐδαιμονίας μεστά. καὶ
πάντων κακῶν ἀποφυγή. εἰ δὲ μή, μήτ' ἐμὲ μήτ' ἄλλον κοινωνὸν
παρακαλεῖν, ἐπὶ τὸ μὴ πειθόμενον τοῖς νῦν ἐπεσταλμένοις. ταῦ
τα γάρ ἐστιν ἀδελφὰ ὧν τε δίων ὧν τ' ἐγὼ ἐπεχειρήσαμεν συρακού
σαις εὖ φρονοῦντες συμπρᾶξαι. δεύτερα μὴν· πρῶτα δ' ἦν, ἃ τὸ
πρῶτον ἐπεχειρήθη μετ' αὐτοῦ Διονυσίου πραχθῆναι πᾶσι κοινὰ
ἀγαθά. τύχη δέ τις ἀνθρώπων κρείττων διεφόρησε. τὰ δὲ νῦν
ὑμεῖς πειρᾶσθε εὐτυχέστερον αὐτὰ ἀγαθῇ πρᾶξαι μοίρᾳ καὶ θείᾳ τι
νὶ τύχῃ. ξυμβουλὴ μὲν δὴ καὶ ἐπιστολὴ εἰρήσθω, καὶ ἡ παρὰ διο
νύσιον ἐμοὶ προτέρα ἄφιξις. ἡ δὲ δὴ ὑστέρα πορεία τε καὶ πλοῦς,
ὡς εἰκότως τε ἅμα καὶ ἐμμελῶς γέγονεν, ᾧ μέλει ἀκούειν ἔξεστι
τὸ μετὰ τοῦτο. ὁ μὲν γὰρ δὴ πρῶτος χρόνος τῆς ἐν σικελίᾳ δια
τριβῆς μοι, διεπεράνθη καθάπερ εἶπον πρὶν συμβουλεύειν, τοῖς
οἰκείοις καὶ ἑτέροις τοῖς περὶ δίωνα. τὸ μετ' ἐκεῖνα δ' οὖν, ἔπεισα ὅ
πῃ δή ποτ' ἐδυνάμην, διονύσιον ἀφεῖναί με. εἰρήνης δὲ γενομέ
νης, ἦν γὰρ τότε πόλεμος ἐν σικελίᾳ, ξυνωμολογήσαμεν ἀμ
φότεροι. διονύσιος μὲν ἔφη μεταπέμψεσθαι δίωνα καὶ ἐμὲ πά
λιν, καταστησάμενος τὰ περὶ τὴν ἀρχὴν ἀσφαλέστερον ἑαυτῷ.
δίωνα δὲ ἠξίου διανοεῖσθαι, μὴ φυγὴν αὐτῷ γεγονέναι τότε, μετάστα
σιν δέ. ἐγὼ δ' ἥξειν ὡμολόγησα ἐπὶ τούτοις τοῖς λόγοις. γενομένης
δὲ εἰρήνης, μετεπέμπετο μέν. δίωνα δὲ ἐπισχεῖν ἔτι ἐνιαυτὸν ἐδεῖτο. ἐμὲ δὲ ἥ
κειν ἐκ παντὸς τρόπου ἠξίου. δίων μὲν οὖν, ἐκέλευέ τε με πλεῖν καὶ ἐδεῖτο

καὶ γὰρ δὴ λόγος ἐχώρει πολὺς ἐκ σικελίας, ὡς διονύσιος θαυμα-
στῶς φιλοσοφίας ἐν ἐπιθυμίᾳ πάλιν εἴη γεγονὼς τανῦν. ὅθεν ὁ δί-
ων συντεταμένως ἐδεῖτο ἡμῶν, τῇ μεταπέμψει μὴ ἀπειθεῖν. ἐγὼ
δὲ, ᾔδειν μὲν πολλὰ κατὰ τὴν φιλοσοφίαν, τοῖς νέοις πολλὰ τοιαῦ-
τα γινόμενα. ὅμως δ' οὖν ἀσφαλέστερόν μοι ἔδοξε, χαίρειν τότε γε
πολλὰ καὶ δίωνα καὶ διονύσιον ἐᾶν. καὶ ἀπηχθόμην, ἀμφοῖν ἀπο-
κρινάμενος. ὅτι γέρων τε εἴην. καὶ κατὰ τὰς ὁμολογίας, οὐδὲν γί-
νοιτο τῶν τανῦν πραττομένων. ἔοικε δὴ τὸ μετὰ τοῦτο, ἀρχύτας
τε παρὰ διονύσιον πρὶν ἀφικέσθαι. ἐγὼ γὰρ πρὶν ἀπιέναι, ξε-
νίαν καὶ φιλίαν ἀρχύτῃ καὶ τοῖς ἐν τάραντι καὶ διονυσίῳ ποιή-
σας, ἀπέπλεον. ἄλλοι τέ τινες ἐν συρακούσαις ἦσαν. δίωνός τε
ἄττα διακηκοότες καὶ τούτων τινὲς ἄλλοι, παρακουσμάτων τι-
νῶν ἔμμεστοι τῶν κατὰ φιλοσοφίαν. οἳ δοκοῦσί μοι διονυσίῳ πει-
ρᾶσθαι διαλέγεσθαι τῶν περὶ τὰ τοιαῦτα, ὡς διονυσίου πάντα δια-
κηκοότος ὅσα διενοούμην ἐγώ. ὁ δὲ, οὔτε ἄλλως ἐστὶν ἀφυὴς πρὸς
τὴν τοῦ μανθάνειν δύναμιν. φιλότιμός τε θαυμαστῶς. ἤρεσκέ
τε οὖν ἴσως αὐτῷ τὰ λεγόμενα, ᾐσχύνετό τε φανερὸς γινόμε-
νος οὐδὲν ἀκηκοὼς, ὅτ' ἐπεδήμουν ἐγώ. ὅθεν ἅμα μὲν, εἰς ἐ-
πιθυμίας ᾔει τοῦ διακοῦσαι ἐναργέστερον. ἅμα δ' ἡ φιλο-
τιμία, κατήπειγεν αὐτόν. δι' ἃ δὲ οὐκ ἤκουσεν ἐν τῇ πρόσθεν ἐ-
πιδημίᾳ, διεξήλθομεν ἐν τοῖς ἄνω ῥηθεῖσι νῦν δὴ λόγοις. ἐ-
πειδὴ οὖν οἴκαδέ τε ἐσώθην, καὶ καλοῦντος τὸ δεύτερον ἀ-
πηρνήθην καθάπερ εἶπον, νῦν δοκεῖ μοι διονύσιος παντάπασι

φιλοτιμη

φιλοτιμηθῆναι. μή ποτέ τισι δόξαιμι καταφρονῶν αὐτοῦ, τῆς φύσεώς τε καὶ ἕξεως ἅμα καὶ τῆς διαίτης ἔμπειρος γενόμενος, οὐκ ἐθέλειν δυσχεραίνων παρ' αὐτὸν ἀφικνεῖσθαι. δίκαιος δὴ λέγειν εἰμὶ τἀληθὲς καὶ ὑπομένειν, εἴ τις ἄρα τὰ γεγονότα ἀκούσας, καταφρονήσει τῆς ἐμῆς φιλοσοφίας. τὸν τύραννον δὲ, ἡγήσεται νοῦν ἔχειν. ἔπεμψε μὲν γὰρ δὴ διονύσιος τρίτον ἐπ' ἐμὲ τριήρη, ῥᾳστώνης ἕνεκα τῆς πορείας. ἔπεμψε δὲ ἀρχέδημον, ὃν ἡγεῖτό με τῶν ἐν σικελίᾳ περὶ πλείστου ποιεῖσθαι τῶν ἀρχύτᾳ, ξυγγεγονότων ἕνα, καὶ ἄλλους γνωρίμους τῶν ἐν σικελίᾳ. οὗτοι δὲ ἡμῖν ἤγγελλον πάντες τὸν αὐτὸν λόγον, ὡς θαυμαστὸν ὅσον διονύσιος ἐπιδεδωκὼς εἴη πρὸς φιλοσοφίαν. ἔπεμψε δὲ ἐπιστολὴν πάνυ μακρὰν, εἰδὼς ὡς πρὸς δίωνα διεκείμην. καὶ τὴν αὖ δίωνος προθυμίαν, τοῦ ἐμὲ πλεῖν καὶ εἰς συρακούσας ἐλθεῖν. πρὸς γὰρ δὴ πάντα ταῦτα ἦν παρεσκευασμένη τὴν ἀρχὴν ἔχουσα ἡ ἐπιστολὴ, τῇ δέ πῃ φράζουσα. Διονύσιος πλάτωνι. τὰ νόμιμα ἐπὶ τούτοις εἰπὼν, οὐδὲν τὸ μετὰ τοῦτο εἶπε πρότερον, ἢ ὡς ἂν εἰς σικελίαν πεισθεὶς ὑφ' ἡμῶν ἔλθῃς τανῦν, πρῶτον μέν σοι τὰ περὶ δίωνα ὑπάρξει ταύτῃ γιγνόμενα ὅπῃπερ ἂν αὐτὸς ἐθέλῃς. θελήσεις δὲ, οἶδ' ὅτι τὰ μέτρια καὶ ἐγὼ συγχωρήσομαι. εἰ δὲ μὴ, οὐδέν σοι τῶν περὶ δίωνα ἕξει πραγμάτων, οὔτε περὶ τἄλλα οὔτε περὶ αὐτὸν κατὰ νοῦν γιγνόμενα. ταῦθ' οὕτως εἶπε. τὰ ἄλλα δὲ, μακρὰ ἂν εἴη καὶ ἄνευ καιροῦ λεγόμενα. ἐπιστολαὶ δὲ ἄλλαι ἐφοίτων, παρά τε ἀρχύτου καὶ τῶν ἐν τάραντι τήν τε φιλοσοφίαν ἐγκωμιάζουσαι τὴν διονυσίου. καὶ ὅτι ἂν μὴ ἀφίκωμαι νῦν, τὴν πρὸς διονύσιον

αὐτοῖς γιγνομένην φιλίαν δι' ἐμὲ οὐ σμικρὰν οὖσαν πρὸς τὰ πολιτικά, παντάπασι διαβαλεῖν. ταύτης δὴ τοιαύτης γιγνομένης ἐν τῷ τότε χρόνῳ τῆς μεταπέμψεως, τῶν μὲν ἐκ Σικελίας τε καὶ Ἰταλίας ἑλκόντων, τῶν δὲ Ἀθήνηθεν, ἀτεχνῶς μετὰ δεήσεως οἷον ἐξωθούντων με, καὶ πάλιν ὁ λόγος ἧκεν ὁ αὐτὸς τὸ μὴ δεῖν προδοῦναι Δίωνα, μηδὲ τοὺς ἐν Τάραντι ξένους τε καὶ ἑταίρους. αὐτῷ δέ μοι ὑπῆν, ὡς οὐδὲν θαυμαστὸν νέον ἄνθρωπον παρακούοντα ἀξίων λόγου πραγμάτων, εὐμαθῆ πρὸς ἔρωτα ἐλθεῖν τοῦ βελτίστου βίου. δεῖν οὖν αὐτὸ διελέγξαι σαφῶς, ὁποτέρως ποτὲ ἄρα σχοίη. καὶ τοῦτ' αὐτὸ μηδαμῇ προδοῦναι. μηδ' ἐμὲ τὸν αἴτιον γενέσθαι τηλικούτου ἀληθῶς ὀνείδους, εἴπερ ὄντως εἴη τῳ, ταῦτα λελεγμένα. πορεύομαι δὴ τῷ λογισμῷ τούτῳ κατακαλυψάμενος πολλὰ δεδιώς, μαντευόμενός τε οὐ πάνυ καλῶς ὡς ἔοικεν. ἐλθὼν δ' οὖν τὸ τρίτον τῷ σωτῆρι τοῦτό γε οὖν ἔπραξα ὄντως. ἐσώθην γὰρ τὸ πάλιν εὐτυχῶς. καὶ τούτων γε μετὰ θεὸν, Διονυσίῳ χάριν εἰδέναι χρεών. ὅτι πολλῶν βουληθέντων ἀπολέσαι με διεκώλυσε. καὶ ἔδωκέ τι μέρος αἰδοῖ τῷ περὶ ἐμὲ πραγμάτων. ἐπειδὴ δ' ἀφικόμην, ᾤμην τούτου πρῶτον ἔλεγχον δεῖν λαβεῖν. πότερόν ποτ' ὄντως εἴη Διονύσιος ἐξημμένος ὑπὸ φιλοσοφίας ὥσπερ πυρὸς, ἢ μάτην ὁ πολὺς οὗτος ἔλθοι λόγος Ἀθήναζε. ἔστι δή τις τρόπος τοῦ περὶ τὰ τοιαῦτα πεῖραν λαμβάνειν, οὐκ ἀγεννὴς, ἀλλ' ὄντως τυράννοις πρέπων, ἄλλως τε καὶ τοῖς τῶν παρακουσμάτων μεστοῖς. ὃ δὴ κἀγὼ Διονύσιον

εὐθὺς

αὐθὺς ἐλθὼν, ἡγησάμην καὶ μάλα πεποιθότα. δεικνύειν δεῖ τοῖς τοιούτοις ὅτι ἐστὶ πᾶν τὸ πρᾶγμα οἷόν τε, καὶ δι᾽ ὅσων πραγμάτων, καὶ ὅσον πόνον ἔχει. ὁ γὰρ ἀκούσας, ἐὰν μὲν ὄντως ᾖ φιλόσοφος, οἰκεῖός τε καὶ ἄξιος τοῦ πράγματος, θεῖος ὤν, ὁδόν τε ἡγεῖται θαυμαστὴν ἀκηκοέναι. ξυντατέον τε εἶναι νῦν, καὶ οὐ βιωτὸν ἄλλως ποιοῦντι. μετὰ τοῦτο δὴ ξυντείνας αὐτόν τε καὶ τὸν ἡγούμενον τὴν ὁδὸν οὐκ ἀνίησι, πρὶν ἂν ἢ τέλος ἐπιθῇ πᾶσιν, ἢ λάβῃ δύναμιν. ὥστε αὐτὸς αὐτὸν χωρὶς τοῦ δείξαντος μὴ ἀδύνατος εἶναι ποδηγεῖν. ταύτῃ καὶ κατὰ ταῦτα διανοηθεὶς ὁ τοιοῦτος ζῇ. πράττων μὲν, ἐν αἷς τισιν ἂν ᾖ πράξεσι. παρὰ πάντα δὲ ἀεὶ φιλοσοφίας ἐχόμενος, καὶ τροφῆς τῆς καθ᾽ ἡμέραν, ἥτις ἂν αὐτὸν μάλιστα εὐμαθῆ τε καὶ μνήμονα, καὶ λογίζεσθαι δυνατὸν, ἐν αὐτῷ νήφοντα ἀπεργάζηται. τὴν δ᾽ ἐναντίαν ταύτῃ μισῶν διατελεῖ. οἱ δὲ ὄντως μὲν μὴ φιλόσοφοι. δόξαις δ᾽ ἐπικεχρωσμένοι καθάπερ οἱ τὰ σώματα ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἐπικεκαυμένοι. ἰδόντες τε ὅσα μαθήματά ἐστι, καὶ ὁ πόνος ἡλίκος, καὶ δίαιτα ἡ καθ᾽ ἡμέραν ὡς πρέπουσα ἡ κοσμία τῷ πράγματι, χαλεπὸν ἡγησάμενοι καὶ ἀδύνατον αὐτοῖς, οὔτε δὴ ἐπιτηδεύειν δυνατοὶ γίγνονται. ἔνιοι δὲ αὐτῶν πείθουσιν αὑτοὺς ὡς ἱκανῶς ἀκηκοότες εἰσὶ τὸ ὅλον. καὶ οὐδὲν ἔτι δέονταί τινων πραγμάτων. ἡ μὲν δὴ πεῖρα αὕτη γίνεται, ἡ σαφής τε καὶ ἀσφαλεστάτη πρὸς τοὺς τρυφῶντάς τε καὶ ἀδυνάτους διαπονεῖν, ὡς μηδέποτε βάλλειν ἐν αἰτίᾳ τὸν δεικνύντα, ἀλλ᾽ αὐτὸν αὐτὸν, μὴ δυνάμενον πάντα τὰ πρόσφορα ἐπιτηδεύειν τῷ πράγματι.

οὕτω δὴ καὶ διονυσίῳ, τότε ἐρρήθη τὰ ῥηθέντα. πάντα μὲν οὖν, οὔτ' ἐγὼ διεξῆλθον οὔτε διονύσιος ἐδεῖτο. πολλὰ γὰρ αὐτὸς καὶ τὰ μέγιστα, εἰδέναι τε καὶ ἱκανῶς ἔχειν προσεποιεῖτο, διὰ τὰς ὑπὸ τῶν ἄλλων παρακοάς. ὕστερον δὲ καὶ ἀκούω γεγραφέναι αὐτὸν περὶ ὧν τότε ἤκουσε συνθέντα ὡς αὑτοῦ τέχνην, οὐδὲν τῶν αὐτῶν ὧν ἀκούοι. οἶδα δὲ οὐδὲν τούτων. ἄλλους μέν τινας οἶδα γεγραφότας, περὶ τῶν αὐτῶν τούτων, οἵτινες δέ, οὐδ' αὐτοὶ αὑτούς. τοσόνδε γε μὴν περὶ πάντων ἔχω φράζειν τῶν γεγραφότων καὶ γραψόντων. ὅσοι φασὶν εἰδέναι περὶ ὧν ἐγὼ σπουδάζω εἴτ' ἐμοῦ ἀκηκοότες, εἴτ' ἄλλων, εἴθ' ὡς εὑρόντες αὐτοί, τούτους οὐκ ἔστι κατά γε τὴν ἐμὴν δόξαν περὶ τοῦ πράγματος ἐπαΐειν οὐδέν. οὔκουν ἐμόν γε περὶ αὐτῶν ἐστι σύγγραμμα οὐδὲ μήποτε γένηται. ῥητὸν γὰρ οὐδαμῶς ἐστιν, ὡς ἄλλα μαθήματα, ἀλλ' ἐκ πολλῆς συνουσίας γινομένης περὶ τὸ πρᾶγμα αὐτὸ, καὶ τοῦ συζῆν, ἐξαίφνης οἷον ἀπὸ πυρὸς πηδήσαντος ἐξαφθὲν φῶς, ἐν τῇ ψυχῇ γενόμενον αὐτὸ ἑαυτὸ ἤδη τρέφει. καίτοι τοσόνδε γε οἶδα. ὅτι γραφέντα ἢ λεχθέντα ὑπ' ἐμοῦ, βέλτιστ' ἂν λεχθείη. καὶ μὴν ὅτι γεγραμμένα κακῶς, οὐχ ἥκιστ' ἂν ἐμὲ λυποῖ. εἰ δέ μοι ἐφαίνετο γραπτέα θ' ἱκανῶς εἶναι πρὸς τοὺς πολλοὺς καὶ ῥητά, τί τούτου κάλλιον ἐπέπρακτ' ἂν ἡμῖν ἐν τῷ βίῳ. ἢ τοῖς τε ἀνθρώποισι μέγα ὄφελος γράψαι. καὶ τὴν φύσιν εἰς φῶς τοῖς πᾶσι προαγαγεῖν; ἀλλ' οὔτε ἀνθρώποις ἡγοῦμαι τὴν ἐπιχείρησιν περὶ αὐτῶν λεγομένην ἀγαθὸν, εἰ μή τισιν ὀλίγοις, ὁπόσοι δυνατοὶ ἀνευρεῖν αὐτοὶ διὰ μικρᾶς ἐνδείξεως. τῶν τε δὴ ἄλλων, τοὺς μὲν, καταφρονήσεως οὐκ ὀρθῶς ἐμπλήσειεν ἂν οὐδαμῇ ἐμμελῶς τοὺς δὲ ὑψηλῆς καὶ χαύνης ἐλπίδος, ὡς σεμνά τ'

τῷ μεμαθηκότας. ἔτι δὲ μακρότερα περὶ αὐτῶν ἐν νῷ μοι γέγονεν εἰπεῖν· τάχα γὰρ ἂν περὶ ὧν λέγω σαφέστερον ἂν εἴη τι λεχθέντων αὐτῶν. ἔστι γάρ τις λόγος ἀληθὴς ἐναντίος τῷ τολμήσαντι γράφειν τῶν τοιούτων καὶ ὁτιοῦν, πολλάκις μὲν ὑπ' ἐμοῦ καὶ πρόσθεν ῥηθείς, ἔοικε δ' οὖν εἶναι καὶ νῦν λεκτέος. ἔστι τῶν ὄντων ἑκάστῳ, δι' ὧν τὴν ἐπιστήμην ἀνάγκη παραγίγνεσθαι, τρία, τέταρτον δ' αὐτή. πέμπτον δ' αὐτὸ τιθέναι. ὃ δὴ γνωστόν τε καὶ ἀληθές ἐστιν. ἓν μὲν, ὄνομα. δεύτερον δὲ, λόγος. τὸ δὲ τρίτον, εἴδωλον. τέταρτον δὲ ἐπιστήμη. περὶ ἓν οὖν, λάβε βουλόμενος μαθεῖν τὸ νῦν λεγόμενον. καὶ πάντων οὕτω πέρι νόησον. κύκλος ἐστί τι λεγόμενον, ᾧ τοῦτ' αὐτό ἐστιν ὄνομα ὃ νῦν ἐφθέγμεθα. λόγος δ' αὐτοῦ τὸ δεύτερον, ἐξ ὀνομάτων καὶ ῥημάτων συγκείμενος. τὸ γὰρ ἐκ τῶν ἐσχάτων ἐπὶ τὸ μέσον ἴσον ἀπέχον πάντη, λόγος ἂν εἴη ἐκείνου, ᾧ περ στρογγύλον καὶ περιφερὲς ὄνομα καὶ κύκλος. τρίτον δὲ, τὸ ζωγραφούμενόν τε καὶ ἐξαλειφόμενον καὶ τορνευόμενον καὶ ἀπολλύμενον. ὧν αὐτὸς ὁ κύκλος ὃν πέρι πάντ' ἐστὶ ταῦτα, οὐδὲν πάσχει τούτων, ὡς ἕτερον ὄν. τέταρτον δὲ, ἐπιστήμη καὶ νοῦς ἀληθής τε δόξα, περὶ ταῦτ' ἐστίν. ὡς δὲ ἓν τοῦτο αὖ, πᾶν θετέον. οὐκ ἐν φωναῖς οὐδ' ἐν σωμάτων σχήμασιν, ἀλλ' ἐν ψυχαῖς ἐνόν. ᾧ δῆλον ἕτερόν τε ὂν αὐτοῦ τοῦ κύκλου τῆς φύσεως, τῶν τε ἔμπροσθεν λεχθέντων τριῶν. τούτων δὲ ἐγγύτατα μὲν, ξυγγενείᾳ καὶ ὁμοιότητι. τοῦ πέμπτου νοῦς πεπλησίακε. τἆλλα δὲ πλέον ἀπέχει. ταὐτὸν δὴ περί τε εὐθέος ἅμα καὶ περιφεροῦς σχήματος καὶ χρόας. περί τε ἀγαθοῦ καὶ καλοῦ καὶ δικαίου καὶ περὶ σώματος ἅπαντος. σκευαστοῦ τε καὶ κατὰ φύσιν γεγονότος. πυρὸς ὕδατός τε καὶ τῶν τοιούτων πάντων. καὶ ζώου ξύμπαντος πέρι. καὶ ἐν ψυχαῖς ἤθους. καὶ περὶ ποιήματα καὶ παθήματα ξύμπαντα,

οὐ γὰρ αὖ τούτων μή τις τὰ τέτταρα λάβῃ ἄλλως γέ πως, οὔποτε τελέως ἐπιστήμης τοῦ πέμπτου μέτοχος ἔσται. πρὸς γὰρ τούτοις, ταῦτα οὐχ ἧττον ἐπιχειρεῖ τὸ ποιόν τι περὶ ἕκαστον δηλοῦν, ἢ τὸ ὂν ἑκάστου διὰ τὸ τῶν λόγων ἀσθενές. ὧν ἕνεκα, νοῦν ἔχων οὐδεὶς, τολμήσει ποτὲ εἰς αὐτὸ τιθέναι τὰ νενοημένα ὑπ' αὐτοῦ. καὶ ταῦτα εἰς ἀμετακίνητον, ὃ δὴ πάσχει τὰ γεγραμμένα τύποις. τοῦτο δὲ πάλιν αὖ τὸ νῦν λεγόμενον, δεῖ μαθεῖν. κύκλος ἕκαστος τῶν ἐν ταῖς πράξεσι γραφομένων ἢ καὶ τορνευθέντων, μεστὸς τοῦ ἐναντίου ἐστὶ τῷ πέμπτῳ. τοῦ γὰρ εὐθέος, ἐφάπτεται πάντῃ. αὐτὸς δέ φαμεν ὁ κύκλος οὔτε τι σμικρότερον οὔτε μεῖζον τῆς ἐναντίας ἔχει ἐν αὑτῷ φύσεως. ὄνομά τε αὐτῶν φαμὲν οὐδὲν οὐδενὶ βέβαιον εἶναι. κωλύει δ' οὐδὲν τὰ νῦν στρογγύλα καλούμενα, εὐθέα κεκλῆσθαι. τά τε εὐθέα δὴ, στρογγύλα. καὶ οὐδὲν ἧττον βεβαίως ἕξειν, τοῖς μεταθεμένοις καὶ ἐναντίως καλοῦσι. καὶ μὴν περὶ λόγου γε ὁ αὐτὸς λόγος εἴπερ ἐξ ὀνομάτων καὶ ῥημάτων σύγκειται, μηδὲν ἱκανῶς βεβαίως εἶναι βέβαιον. μυρίος δὲ λόγος αὖ περὶ ἑκάστου τῶν τεττάρων, ὡς ἀσαφές. τὸ δὲ μέγιστον ὅπερ εἴπομεν ὀλίγον ἔμπροσθεν. ὅτι δυοῖν ὄντοιν τοῦ τε ὄντος καὶ τοῦ ποιοῦ τινος, οὐ τὸ ποιόν τι, τὸ δὲ ζητούσης εἰδέναι τῆς ψυχῆς, τὸ μὴ ζητούμενον ἕκαστον τῶν τεττάρων προτεῖνον τῇ ψυχῇ λόγῳ τε καὶ κατ' ἔργα, αἰσθήσεσιν εὐέλεγκτον τὸ, τε λεγόμενον καὶ δεικνύμενον αἰεὶ παρεχόμενον ἕκαστον, ἀπορίας τε καὶ ἀσαφείας ἐμπίπλησι πάσης ὡς ἔπος εἰπεῖν πάντ' ἄνδρα. ἐν οἷσι μὲν οὖν μηδ' εἰθισμένοι τὸ ἀληθὲς ζητεῖν ἐσμὲν ὑπὸ πονηρᾶς τροφῆς, ἐξαρκεῖ δὲ τὸ προτεθὲν τῶν εἰδώλων, οὐ καταγέλαστοι γινόμεθα ὑπ' ἀλλήλων, οἱ ἐρωτώμενοι ὑπὸ τῶν ἐρωτώντων. δυναμένων δὲ τὰ τέτταρα διαῤῥίπτειν τε καὶ ἐλέγχειν. ἐν οἷς δ' αὖ τὸ πέμ-

πτον

τῶν ὂν ἀποκρίνασθαι καὶ δηλοῦν ἀναγκάζωμεν, ὁ βουλόμενος τῶν
δυναμένων ἀνατρέπειν κρατεῖ· καὶ ποιεῖ τὸν ἐξηγούμενον ἐν λό-
γοις ἢ γράμμασιν ἢ ἀποκρίσεσι, τοῖς πολλοῖς τῶν ἀκουόντων, δο-
κεῖν μηδὲν γιγνώσκειν ὧν ἂν ἐπιχειρῇ γράφειν ἢ λέγειν. ἀγνοούν-
των ἐνίοτε, ὡς οὐχ ἡ ψυχὴ τοῦ γράψαντος ἢ λέξαντος ἐλέγχεται
ἀλλ' ἡ τῶν τεττάρων φύσις ἑκάστου πεφυκυῖα φαύλως. ἡ δὲ διὰ
πάντων αὐτῶν διαγωγὴ, ἄνω καὶ κάτω μεταβαίνουσα ἐφ' ἕκα-
στον, μόγις ἐπιστήμην ἐνέτεκεν, εὖ πεφυκότος εὖ πεφυκότι. κα-
κῶς δὲ ἂν φυῇ, ὡς ἡ τῶν πολλῶν ἕξις τῆς ψυχῆς, εἴς τε τὸ μαθεῖν
εἴς τε τὰ λεγόμενα ἤθη πέφυκε. τὰ δὲ, διέφθαρται, οὐδ' ἂν ὁ Λυγ-
κεὺς ἰδεῖν ποιήσειε τοὺς τοιούτους. ἑνὶ δὲ λόγῳ. τὸν μὴ ξυγγενῆ τοῦ
πράγματος οὔτ' ἂν εὐμαθία ποιήσειέ ποτε οὔτε μνήμη. τὴν ἀρ-
χὴν γὰρ, ἐν ἀλλοτρίαις ἕξεσιν οὐκ ἐγγίνεται. ὥστε ὁπόσοι τῶν δι-
καίων τε καὶ τῶν ἄλλων ὅσα καλὰ μὴ προσφυεῖς εἰσι καὶ ξυγγε-
νεῖς. ἄλλοι δὲ ἄλλων εὐμαθεῖς ἅμα καὶ μνήμονες, οὐδ' ὅσοι ξυγγε-
νεῖς δυσμαθεῖς δὲ καὶ ἀμνήμονες, οὐδένες τούτων μήποτε μάθωσιν
ἀλήθειαν ἀρετῆς εἰς τὸ δυνατὸν οὐδὲ κακίας. ἅμα γὰρ αὐτὰ ἀ-
νάγκη μανθάνειν, καὶ τὸ ψεῦδος ἅμα καὶ ἀληθὲς τῆς ὅλης οὐσίας
μετὰ τριβῆς πάσης καὶ χρόνου πολλοῦ, ὅπερ ἐν ἀρχαῖς εἶπον. μόγις
δὲ τριβόμενα πρὸς ἄλληλα αὐτῶν ἕκαστα ὀνόματα καὶ λόγοι, ὄ-
ψεις τε καὶ αἰσθήσεις, ἐν εὐμενέσιν ἐλέγχοις ἐλεγχόμενα. καὶ ἄνευ-
φθόνων ἐρωτήσεσι καὶ ἀποκρίσεσι χρωμένων, ἐξέλαμψε φρόνησις
περὶ ἕκαστον καὶ νοῦς. συντείνων ὅτι μάλιστ' εἰς δύναμιν ἀνθρωπί-
νην. διὸ δὴ πᾶς ἀνὴρ σπουδαῖος, τῶν ὄντων σπουδαίων πέρι, πολλοῦ
δεῖ μὴ γράψας ποτὲ ἐν ἀνθρώποις, εἰς φθόνον καὶ ἀπορίαν κατα-
βαλεῖ. ἑνὶ δὴ ἐκ τούτων δεῖ γιγνώσκειν λόγῳ. ὅταν ἴδῃ τίς συγγράμ

ματα γεγραμμένα εἴτε ἐν νόμοις νομοθέτου. εἴτε ἐν ἄλλοις ποι' ἅττ' οὖν,
ὡς οὐκ ἦν τούτῳ ταῦτα σπουδαιότατα, εἴπερ ἔστ' αὐτὸς σπουδαί-
ος. κεῖται δέ που ἐν χώρᾳ τῇ καλλίστῃ τῶν τούτου. εἰ δὲ ὄντως αὐ-
τῷ ταῦτα ἐσπουδασμένα ἐν γράμμασιν ἐτέθη, ἐξ ἄρα δὴ οἱ ἔπειτα
θεοὶ μὲν, οὐ βροτοὶ δὲ φρένας ὤλεσαν αὐτοί. τούτῳ δὴ τῷ μύθῳ
τε καὶ πλάνῳ ὁ ξυνεπισπόμενος, εὖ εἴσεται. εἴτ' οὖν Διονύσιος ἔγρα-
ψέ τι, τῶν περὶ φύσεως ἄκρων καὶ πρώτων, εἴτε τις ἐλάττων εἴτε
μείζων, ὡς οὐδὲν ἀκηκοὼς οὐδὲ μεμαθηκὼς ἦν ὑγιὲς ὧν ἔγραψε
κατὰ τὸν ἐμὸν λόγον. ὁμοίως γὰρ αὐτὰ ἐσέβετο ἐμοί, καὶ οὐκ ἂν
αὐτὰ εἰς ἀναρμοστίαν καὶ ἀπρέπειαν ἐκβάλλειν. οὔτε γὰρ ὑπο-
μνημάτων χάριν ἔγραψεν. οὐδὲν γὰρ δεινὸν μή τις αὐτὸ ἐπιλά-
θηται, ἐὰν ἅπαξ τῇ ψυχῇ περιλάβῃ. πάντων γὰρ ἐν βραχυ-
τάτοις κεῖται. φιλοτιμίας δὲ αἰσχρᾶς εἴπερ ἕνεκα, εἴθ' ὡς αὐτοῦ
τιθέμενος. εἴθ' ὡς παιδείας δὴ μέτοχος ὢν ἧς οὐκ ἄξιος ἦν, ἀγα-
πῶν δόξαν τὴν τῆς μετοχῆς γενομένης. εἰ μὲν οὖν ἐκ τῆς μιᾶς
συνουσίας Διονυσίῳ τοῦτο γέγονε, τάχ' ἂν εἴη. γέγονε δ' οὖν ὅπως ἴττω
Ζεὺς φησὶν ὁ Θηβαῖος. διεξῆλθον μὲν γὰρ ὡς εἶπόν τε ἐγώ, καὶ ἅπαξ
μόνον. ὕστερον δὲ οὐ πώποτε ἔτι. ἐννοεῖν δὴ δεῖ τὸ μετὰ τοῦτο, ὅτῳ
μέλει τὸ περὶ αὐτὰ γεγονὸς εὑρεῖν ὅπῃ ποτὲ γέγονε. τίνι ποτ' αἰτίᾳ τὸ
δεύτερον, καὶ τὸ τρίτον πλεονάκις τε, οὐ διεξῇμεν. πότερον Διο-
νύσιος ἀκούσας μόνον ἅπαξ, οὕτως εἰδέναι τε οἴεται καὶ ἱκανῶς
οἶδεν, εἴτε αὐτὸς εὑρὼν ἢ καὶ μαθὼν ἔμπροσθεν παρ' ἑτέρων, ἢ φαῦ-
λα εἶναι τὰ λεχθέντα. ἢ τὸ τρίτον οὐ καθ' αὑτόν, μείζονα δέ, καὶ
ὄντως οὐκ ἂν δυνατὸς εἶναι φρονήσεώς τε καὶ ἀρετῆς ζῆν ἐπιμε-
λούμενος. εἰ μὲν γὰρ φαῦλα, πολλοῖς μάρτυσι μαχεῖται τὰ ἐναν-
τία λέγουσιν. οἳ περὶ τῶν τοιούτων, πάμπολυ Διονυσίου κυριώτε-

ροι ἂν

ροι αὖθιν κελεύοι. εἰ δὲ εὕρηκεν ἢ μεμάθηκεν ἄξια λόγου εἶναι καὶ πρὸς παιδείαν ψυχῆς ἐλευθέρου, πῶς ἂν μὴ θαυμαστὸς ὢν ἄνθρωπος, τὸν ἡγεμόνα τούτων καὶ κύριον οὕτως εὐχερῶς ἠτίμασέ ποτ' ἄν. πῶς δὴ ἠτίμασεν, ἐγὼ φράζοιμ' ἄν. ἔτι πλείονος χρόνου διαλιπὼν τὸ μετὰ τοῦτο, ἐν τῷ πρόσθεν δίωνα ἐῶν τὰ ἑαυτοῦ κεκτῆσθαι καὶ καρποῦσθαι χρήματα, τότε οὐκ ἔτ' εἴα τοὺς ἐπιτρόπους αὐτοῦ πέμπειν εἰς πελοπόννησον, καθάπερ ἐπιλελησμένος τῆς ἐπιστολῆς παντάπασιν· εἶναι γὰρ αὐτὰ οὐ δίωνος, ἀλλὰ τοῦ υἱέος ὄντος μὲν ἀδελφιδοῦ αὐτοῦ, κατὰ νόμους δὲ ἐπιτροπεύοντος. τὰ μὲν δὴ πεπραγμένα μέχρι τούτου, ταῦτ' ἦν ἐν τῷ τότε χρόνῳ. τούτων δὲ οὕτω γενομένων ἑωράκειν τε ἀκριβῶς τὴν ἐπιθυμίαν τῆς διονυσίου φιλοσοφίας ἀγανακτεῖν τε ἐξῆν εἴτε βουλοίμην εἴτε μή. ἦν γὰρ θέρος ἤδη τότε καὶ ἐκπλοῖ τῶν νεῶν. ἐδόκει δή μοι χαλεπαίνειν μὲν οὐ δεῖν ἐμὲ διονυσίῳ μᾶλλον ἢ ἐμαυτῷ τε καὶ τοῖς βιασαμένοις ἐλθεῖν ἐμὲ τὸ τρίτον εἰς τὸν πορθμὸν τὸν περὶ τὴν σκύλλαν ὄφρ' ἔτι τὴν ὀλοὴν ἀναμετρήσαιμι χάρυβδιν. λέγειν δὲ πρὸς διονύσιον, ὅτι μοι μένειν ἀδύνατον εἴη, δίωνος οὕτω προπεπηλακισμένου. ὁ δὲ παρεμυθεῖτό τε καὶ ἐδεῖτο μένειν, οὐκ οἰόμενος οἱ καλῶς ἔχειν, ἐμὲ ἄγγελον αὐτὸν τῶν τοιούτων ἐλθεῖν ὅτι τάχος. οὐ πείθων δὲ αὐτός μοι πομπὴν παρασκευάσειν ἔφη. ἐγὼ γὰρ ἐν τοῖς ἀποστόλοις πλοίοις ἐμβὰς διενοούμην πλεῖν τεθυμωμένος, πάσχειν τε οἰόμενος δεῖν, εἰ διακωλυοίμην ὁτιοῦν. ἐπειδὴ περιφανῶς ἠδίκουν μὲν οὐδέν, ἠδικούμην δέ. ὁ δὲ οὐδέν με τοῦ καταμένειν προσιέμενον ὁρῶν, μηχανὴν τοῦ μεῖναι τὸν τότε ἔκπλουν, μηχανᾶται τοιάνδε τινά. τῇ μετὰ ταῦτα ἐλθὼν ἡμέρᾳ λέγει πρός με πιθανὸν λόγον. ἐμοὶ καὶ σοὶ, ἔφη, τὰ δίωνος, ἐκποδὼν ἀπαλλα-

χρὴ ἤτω τοῦ περὶ αὐτὰ πολλάκις διαφέρεσθαι. τί ἦν ὡς γὰρ δίκαια σὲ ἔφη Δίω
νι τάδε ἀξιῶ ἐκεῖνον ἀπολαβόντα τὰ ἑαυτοῦ, οἰκεῖν μὲν ἐν Πελο
ποννήσῳ. μὴ ὡς φυγάδα δέ, ἀλλ' ὡς αὐτῷ καὶ δεῦρο ἐξὸν ἀπο-
δημεῖν, ὅταν ἐκείνῳ τε καὶ ἐμοὶ καὶ ὑμῖν τοῖς φίλοις κοινῇ ξυνδοκῇ. ταῦ
τα δ' εἶναι μὴ ἐπιβουλεύοντος ἐμοί. τούτων δ' ἐγγυητὰς γίγνεσθαι
σέ τε, καὶ τοὺς σοὺς οἰκείους, καὶ τοὺς ἐνθάδε Δίωνος. ὑμῖν δὲ τὸ βέ
βαιον ἐκεῖνος παρεχέτω. τὰ χρήματα δὲ ἃ ἂν λάβῃ, κατὰ Πελο
πόννησον μὲν καὶ Ἀθήνας κείσθω, παρ' οἷς ἂν ὑμῖν δοκῇ. καρ
πούσθω δὲ Δίων, μὴ κύριος δὲ ἄνευ ὑμῶν γινέσθω ἀνελέσθαι. ἐγὼ
γὰρ ἐκείνῳ μὲν οὐ σφόδρα πιστεύω τούτοις χρώμενον ἂν τοῖς χρή-
μασι, δίκαιον γίγνεσθαι περὶ ἐμέ. οὐ γὰρ ὀλίγα ἔσται. σοὶ δὲ καὶ τοῖς
σοῖς, μᾶλλον πεπίστευκα. ὅρα δὴ ταῦτα εἴ σοι ἀρέσκει, καὶ μένε ἐ
πὶ τούτοις τὸν ἐνιαυτὸν τοῦτον. εἰς δὲ ὥρας, ἄπιθι λαβὼν τὰ χρή
ματα ταῦτα. καὶ Δίων εὖ οἶδ' ὅτι πολλὴν χάριν ἕξει σοι, διαπρα-
ξαμένῳ ταῦτα ὑπὲρ ἐκείνου. τοῦτον δὴ ἐγὼ τὸν λόγον ἀκούσας, ἐ
δυσχέραινον μέν. ὅμως δὲ βουλευσάμενος ἔφην εἰς τὴν ὑστε-
ραίαν αὐτῷ περὶ τούτων τὰ δόξαντα ἀπαγγελεῖν. ταῦτα ξυνεθέ
μεθα τότε. ἐβουλευόμην δὴ τὸ μετὰ ταῦτα κατ' ἐμαυτὸν γενό
μενος μάλα συγκεχυμένος. πρῶτος δ' ἦν μοι τῆς βουλῆς ἡγού-
μενος, ὅδε λόγος. φέρε εἰ διανοεῖται τούτων μηδὲν ποιεῖν Διονύσιος
ὧν φησιν. ἀπελθόντος δέ μου ἐὰν ἐπιστέλλῃ Δίωνι πιθανῶς αὐτός τε,
καὶ ἄλλους πολλοὺς τῶν αὐτοῦ διακελευόμενος ἃ νῦν πρὸς ἐμὲ λέ
γει. ὡς αὐτοῦ μὲν ἐθέλοντος ἐμοῦ δὲ οὐκ ἐθελήσαντος ἃ προυκαλεῖ
το με δρᾶν ἀλλ' ὀλιγωρήσαντος τῶν ἐκείνου τὸ παράπαν πραγ
μάτων. πρὸς δὲ καὶ τούτοισιν ἔτι, μὴ δὲ θέλῃ με ἐκπέμπειν αὐτὸς

τῶν

τῶν ναυκλήρων μηδενὶ προστάττων, ἐνδείξηται δὲ πᾶσι ῥαδίως
ὡς ἀβουλῶν ἐμὲ ἐκπλεῖν, ἆρά τις ἐθελήσει με ἄγειν ταύτης ὁρμώ-
μενον ἐκ τῆς Διονυσίου οἰκίας. ᾤκουν γὰρ δὴ τοῖς ἄλλοις κακοῖς
ἐν τῷ κήπῳ τῷ περὶ τὴν οἰκίαν. ὅθεν οὐδ' ἂν ὁ θυρωρὸς ἤθελέ-
με ἀφεῖναι, μὴ πεμφθείσης αὐτῷ τινος ἐντολῆς παρὰ Διονυσίου. ἂν
δὲ μείνω τὸν ἐνιαυτὸν, ἕξω μὲν Δίωνι ταῦτα ἐπιστέλλειν, ἐν οἷς
τ' εἰμὶ, καὶ ἃ πράττω. καὶ ἐὰν μὲν δὴ ποιῇ τι Διονύσιος ὧν φησιν,
οὐ παντάπασιν ἔσται μοι καταγελάστως πεπραγμένα. τάλαντα
γὰρ ἴσως ἐστὶν οὐκ ἔλαττον ἂν ἐκτιμᾷ τις ὀρθῶς ἑκατὸν, ἡ Δίωνος
οὐσία. ἂν δ' οὖν γίγνηται τὰ νῦν ἐπιφαινόμενα, οἷα εἰκὸς αὐτὰ γί-
γνεσθαι. ἀπορῶ μὲν ὅτι χρήσομαι ἐμαυτῷ. ὅμως δὲ, ἀναγκαῖον ἴ-
σως ἐνιαυτὸν ἕτερον ἐπιπονῆσαι, καὶ ἔργοις ἐλέγξαι πειρᾶσθαι, τὰς Δι-
ονυσίου μηχανάς. ταῦτά μοι δόξαντα, εἰς τὴν ὑστεραίαν εἶπον πρὸς
Διονύσιον ὅτι δέδοκταί μοι μένειν. ἀξιῶ μὴν ἔφην, μὴ κύριον ἡ-
γεῖσθαί σε Δίωνος ἐμέ. πέμπειν δὲ μετ' ἐμοῦ σε παρ' αὐτὸν γράμ-
ματα τὰ νῦν δεδογμένα δηλοῦντα. καὶ ἐρωτᾶν εἴτε ἀρκεῖ ταῦτα
αὐτῷ. καὶ εἰ μὴ βούλεται δὲ ἄλλα, καὶ ἀξιοῖ, καὶ ταῦτα ἐπιστέλλειν
ὅτι τάχιστα. σὲ δὲ, νεωτερίζειν μηδὲν πω τῶν περὶ ἐκεῖνον. ταῦτ' ἐρρήθη
ταῦτα ξυνωμολογήσαμεν ὡς νῦν εἴρηται σχεδόν. ἐξέπλευσε δὴ τὰ πλοῖα
μετὰ τοῦτο, καὶ οὐκέτι μοι δυνατὸν ἦν πλεῖν. ὅτε δή μοι καὶ Δι-
ονύσιος ἐμνήσθη λέγων. ὅτι τὴν ἡμίσειαν τῆς οὐσίας εἶναι δέοι Δίωνος.
τὴν δ' ἡμίσειαν τοῦ υἱέος. ἔφη δὴ πωλήσειν αὐτήν. πραθείσης δὲ, τὰ
μὲν ἡμίσεα ἐμοὶ δώσειν ἄγειν. τὰ δ' ἡμίσεα τῷ παιδὶ καταλεί-
ψειν αὐτοῦ. τὸ γὰρ δὴ δικαιότατον οὕτως ἔχειν. πληγεὶς δ' ἐγὼ τῷ λεχθέντι

πάνυ μὲν ὅμως γελοῖον εἶναι ὅτι λέγειν ἔτι. ὅμως δ' εἶπεν, ὅτι χρεί
η τὴν παρὰ Δίωνος ἐπιστολὴν, περιμένειν ἡμᾶς. καὶ ταῦτα πάλιν
αὐτῷ ἐπιστέλλειν. ὁ δὲ, ἑξῆς τούτοις, πάνυ νεανικῶς ἐπώλει τὴν
οὐσίαν αὐτοῦ πᾶσαν, ὅπῃ τε καὶ ὅπως ἤθελε καὶ οἷστισι. πρὸς ἐμὲ
δὲ, οὐδὲν ὅλως ἐφθέγγετο περὶ αὐτῶν. καὶ μὴν ὡσαύτως ἐγὼ πρὸς
ἐκεῖνον αὖ, περὶ τῶν Δίωνος πραγμάτων, οὐδὲν ἔτι διελεγόμην.
οὐδὲν γὰρ ἔτι πλέον ᾤμην ποιεῖν. μέχρι μὲν δὴ τούτων ταύτῃ μοι
βεβοηθημένον ἐγεγόνει φιλοσοφίᾳ καὶ φίλοις. τὸ δὲ μετὰ ταῦτα
ἐζῶμεν ἐγὼ καὶ Διονύσιος ἐγὼ μὲν, βλέπων ἔξω. καθάπερ ὄρνις,
ποθῶν ποθὲν ἀναπτέσθαι. ὁ δὲ, διαμηχανώμενος, τίνα τρόπον ἀναςο
βήσοι με, μηδὲν ἀποδοὺς τῶν Δίωνος. ὅμως δὲ ἔφαμεν ἑταῖροι
εἶναι πρὸς πᾶσαν Σικελίαν. τῶν δὴ μισθοφόρων τοὺς πρεσβυ-
τέρους, Διονύσιος ἐπεχείρησεν ὀλιγομισθοτέρους ποιεῖν, παρὰ τὰ
τοῦ πατρὸς ἔθη. θυμωθέντες δὲ οἱ στρατιῶται ξυνελέγησαν ἀθρόοι, καὶ
οὐκ ἔφασαν ἐπιτρέψειν. ὁ δ' ἐπεχείρει βιάζεσθαι, κλείσας τὰς τῆς
ἀκροπόλεως πύλας. οἱ δ' ἐφέροντο εὐθὺς πρὸς τὰ τείχη παιῶνά τινα
βοήσαντες βάρβαρον καὶ πολεμικόν. οὗ δὴ περιδεὴς Διονύσιος
γενόμενος, ἅπαντα συνεχώρησε, καὶ ἔτι πλείω τοῖς τότε συλλεχθεῖ
σι τῶν πελταστῶν. λόγος δή τις ταχὺ διῆλθεν, ὡς Ἡρακλείδης αἴ
τιος εἴη γεγονὼς πάντων τούτων. ὃν ἀκούσας, ὁ μὲν Ἡρακλείδης, ἐκπο
δὼν αὑτὸν ἔχετ' ἀφανής. Διονύσιος δὲ ἐζήτει λαβεῖν. ἀπορῶν δὲ Θεοδό
την μεταπεμψάμενος εἰς τὸν κῆπον, ἔτυχον δ' ἐν τῷ κήπῳ καὶ ἐγὼ
τότε περιπατῶν. τὰ μὲν οὖν ἄλλα οὔτ' οἶδα οὔτ' ἤκουον διαλεγομένων
ἃ δὲ ἐναντίον εἶπε Θεοδότης ἐμοῦ πρὸς Διονύσιον, οἶδά τε καὶ μέμνη
μαι. Πλάτων γὰρ ἔφη Διονύσιε ἐγὼ πείθω τόνδε ἐὰν ἐγὼ γένωμαι
δεῦρο Ἡρακλείδην κομίσαι δυνατὸς ἡμῖν εἰς λόγους περὶ τῶν ἐγκλη

ματων

μάτων αὐτοῦ τῶν νῦν γιγνομένων. ἂν ἄρα μὴ δόξῃ δεῖν αὐτὸν οἰκεῖν
ἐν σικελίᾳ, τόν τε ὑὸν λαβόντα καὶ τὴν γυναῖκα, ἀξιῶ εἰς πελοπόν
νησον ἀποπλεῖν, οἰκεῖν τε, βλάπτοντα μηδὲν διονύσιον ἐκεῖ. καρ
πούμενον δὲ τὰ ἑαυτοῦ. μετεπεμψάμην μὲν οὖν, καὶ πρότε
ρον αὐτόν. μεταπέμψομαι δὲ καὶ νῦν. αὐτὸς μὲν οὖν ἀπὸ τῆς προτέ
ρας μεταπομπῆς αὖ τε καὶ ἀπὸ τῆς νῦν ὑπακούσῃ μοι. διονύσι
ον δὲ ἀξιῶ καὶ δέομαι. αὖτις ἐντυγχάνῃ ἡρακλείδης ἐάσειν ἀγρῷ ἐάν
ἐνθάδε, μηδὲν ἄλλο αὐτῷ φλαῦρον γίγνεσθαι. μεταστῆναι δὲ ἢ
τῆς χώρας ὡς ἂν ἄλλο τι διονυσίῳ δόξῃ. ταῦτα ἔφη συγχωρεῖς, λέ
γων πρὸς τὸν διονύσιον; συγχωρῶ μὴ δ' ἂν πρὸς τὴν σὴν ἔφη φανῇ
οἰκίαν πείσεσθαι φλαῦρον μηδὲν παρὰ τὰ νῦν εἰρημένα. τῇ δὴ με
τὰ ταύτην τὴν ἡμέραν δείλης, εὐρύβιος καὶ θεοδότης, προσηλθέ
την μοι σπουδῇ τε θορυβημένω θαυμαστῶς. καὶ ὁ θεοδότης, λέγε. πλά
των ἔφη, παρῆσθα χθὲς οἷς περὶ ἡρακλείδου διονύσιος ὡμολόγει
πρὸς ἐμὲ καὶ σέ. πῶς δὲ οὔκ ἔφην. νῦν τοίνυν ἦ δ' ὅς, περιθέουσι πελ
ταστοὶ, λαβεῖν ἡρακλείδην ζητοῦντες. ὁ δ' ἔμμαί πῃ ταύτῃ κινδυνεύει.
ἀλλ' ἡμῖν ἔφη συνακολούθησον πρὸς διονύσιον, ἁπάσῃ μηχανῇ.
ᾠχόμεθα οὖν, καὶ εἰσήλθομεν παρ' αὐτόν. καὶ τὼ μὲν ἑστάτην σιγῇ δα
κρύοντέ τε. ἐγὼ δὲ εἶπον. οἵδε πεφόβηνται, μή τι σὺ παρὰ τὰ χθὲς
ὡμολογημένα ποιήσῃς περὶ ἡρακλείδην νεώτερον. δοκεῖ γάρ μοι
ταύτῃ πῃ τετράφθαι φανερὸς, ἀποτετραμμένος. ὁ δὲ ἀκούσας,
ἀνεφλέχθη τε, καὶ παντοδαπὰ χρώματα ἀφῆκεν, οἷα ἂν θυμούμενος
ἀφείη. προσπεσὼν δ' αὐτῷ ὁ θεοδότης, λαβόμενος τῆς χειρὸς,
ἐδάκρυσέ τε καὶ ἱκέτευε, μηδὲν τοιοῦτον ποιεῖν. ὑπολαβὼν δ' ἐγὼ
παραμυθούμενος, θάρρει θεοδότα ἔφην. οὐ γὰρ τολμήσει διονύ
σιος παρὰ τὰ χθὲς ὡμολογημένα, ἄλλα ποτὲ δρᾶν. καὶ ὃς ἐμβλέ

ψας μοι καὶ μάλα τυραννικῶς, σοὶ ἔφη ἐγώ, οὔτέ τι σμικρὸν οὔτε μέγα ὡμολόγησα. νὴ τοὺς θεοὺς ἦν δ' ἐγώ, σύ γε ταῦτα ἃ σὺ νῦν οὗτος δεῖται ποιεῖν. καὶ εἰπὼν ταῦτα, ἀποστρεφόμενος ᾠχόμην ἔξω. τὸ μετὰ ταῦτα ὁ μὲν ἐκυνήγει τὸν ἡρακλείδην. θεοδότης δὲ ἀγγέλους πέμπων ἡρακλείδῃ, φεύγειν διεκελεύετο. ὁ δὲ, ἐκπέμψας τισίαν καὶ πελταστὰς διώκειν ἐκέλευε. φθάνει δὲ ὡς ἐλέγετο ἡρακλείδης, εἰς τὴν καρχηδονίων ἐπικράτειαν ἐκφυγὼν ἡμέρας σμικρῷ τινι μέρει. τὸ δὴ μετὰ τοῦτο, ἡ πάλαι ἐπιβουλὴ διονυσίῳ τοῦ μὴ ἀποδοῦναι τὰ δίωνος χρήματα, ἔδοξεν ἔχθρας λόγον ἔχειν ἂν πρός με πιθανόν. καὶ πρῶτον μὲν ἐκ τῆς ἀκροπόλεως ἐκπέμπει με εὑρὼν πρόφασιν. ὡς τὰς γυναῖκας ἐν τῷ κήπῳ ἐν ᾧ κατῴκουν ἐγώ, δέοι θῦσαι θυσίαν τινὰ δεχήμερον. ἔξω δή με παρ' ἀρχιδήμῳ προσέταττε τὸν χρόνον τοῦτον μεῖναι. ὄντος δέ μου ἐκεῖ θεοδότης μεταπεμψάμενός με, πολλὰ περὶ τῶν τότε πραχθέντων ἠγανάκτει, καὶ ἐμέμφετο διονυσίῳ. ὁ δὲ ἀκούσας ὅτι παρὰ θεοδότην εἴην εἰσεληλυθὼς, πρόφασιν αὖ ταύτην ἄλλην τῆς πρὸς ἐμὲ διαφορᾶς ποιούμενος ἀδελφὴν τῆς πρόσθεν, πέμψας τινὰ ἠρώτα με, εἰ ξυγγιγνοίμην ὄντως μεταπεμψαμένου με θεοδότου. κἀγὼ παντάπασιν ἔφην. ὁ δὲ ἐκέλευε τοίνυν ἔφη σοι φράζειν, ὅτι καλῶς οὐδαμῇ ποιεῖς, δίωνα, καὶ τοὺς δίωνος φίλους, ἀεὶ περὶ πλείονος αὐτοῦ ποιούμενος. ταῦτ' ἐρρήθη. καὶ οὐκέτι μετεπέμψατό με εἰς τὴν οἴκησιν πάλιν. ὡς ἤδη σαφῶς θεοδότου μὲν ὄντος μου καὶ ἡρακλείδου φίλου, καὶ τοῦ δὲ ἐχθροῦ καὶ οὐκ εὐνοεῖν ᾤετό με, ὅτι δίωνι τὰ χρήματα ἔρρει παντελῶς. ᾤκουν δὴ τὸ μετὰ τοῦτο ἔξω τῆς ἀκροπόλεως ἐν τοῖς μισθοφόροις

προσιόντες

προσιόντες δέ μοι, ἄλλοι τε καὶ οἱ τῶν ὑπηρεσιῶν ὄντες ἀθήνηθεν ἐμοὶ πολῖται, ἀπήγγελλον ὅτι διαβεβλημένος εἴην ἐν τοῖς πελτασταῖς, καί μοι τινὲς ἀπειλοῖεν, εἴ που λήψοιντό με διαφθερεῖν, μηχανῶμαι δή τινα, τοιάνδε σωτηρίαν· πέμπω παρ' ἀρχύτην καὶ τοὺς ἄλλους φίλους εἰς τάραντα, φράζων ἐν οἷς ἂν τυγχάνω· οἱ δέ, πρόφασίν τινα πρεσβείας ποιησάμενοι παρὰ τῆς πόλεως, πέμπουσι τριακόντορόν τε καὶ λαμίσκον αὐτῶν ἕνα· ὃς ἐλθὼν, ἐδεῖτο διονυσίου περὶ ἐμοῦ λέγων ὅτι βουλοίμην ἀπιέναι καὶ μηδαμῶς ἄλλως ποιεῖν· ὁ δὲ, ξυνωμολόγησε καὶ ἀπέπεμψεν ἐφόδια δούς. τῶν δίωνος δὲ χρημάτων, οὔτ' ἐγώ τι ἀπῄτουν οὔτε τις ἀπέδωκεν. ἐλθὼν δὲ εἰς πελοπόννησον, εἰς ὀλυμπίαν δίωνα καταλαβὼν θεωροῦντα, ἤγγελον τὰ γεγονότα· ὁ δὲ τὸν δία ἐπιμαρτυράμενος, εὐθὺς παρήγγελλεν ἐμοὶ καὶ τοῖς ἐμοῖς οἰκείοις καὶ φίλοις, παρασκευάζεσθαι τιμωρεῖσθαι διονύσιον. ἡμῶν μὲν ξεναπατίας χάριν, οὕτω γὰρ ἔλεγέ τε καὶ ἐνόει. αὐτὸς δ' ἐκβολῆς ἀδίκου καὶ φυγῆς. ἀκούσας δὲ ἐγὼ τοὺς μὲν φίλους παρακαλεῖν ἐκέλευον εἰ βούλοιντο. ἐμὲ δὲ ἐᾶν ὅτι σὺ μετὰ τῶν ἄλλων βίᾳ τινὰ τρόπον σύσσιτον καὶ συνέστιον καὶ κοινωνὸν ἱερῶν διονυσίῳ ἐποίησας, ὃς ἴσως ἡγεῖτο διαβαλλόντων πολλῶν ἐπιβουλεύειν ἐμὲ μετὰ σοῦ ἑαυτῷ καὶ τῇ τυραννίδι· καὶ ὅμως οὐκ ἀπέκτεινεν, ᾐδέσθη δέ. οὔτ' οὖν ἡλικίαν ἔχω συμπολεμεῖν ἔτι σχεδὸν οὐδενί. κοινός τε ὑμῖν εἰμί. ἄν ποτέ τι πρὸς ἀλλήλους δεηθέντες φιλίας ἀγαθόν τι ποιεῖν βουληθῆτε· κακὰ δὲ ἕως ἂν ἐπιθυμῆτε, ἄλλους παρακαλεῖτε. ταῦτα εἶπον, μεμισηκὼς τὴν περὶ σικελίαν πλάνην καὶ ἀτυχίαν. ἀπειθοῦντες δὲ καὶ οὐ πειθόμενοι ταῖς ὑπ' ἐμοῦ διαλέξεσι, πάντων τῶν νῦν γεγονότων κακῶν αὐτοὶ

ἀλλ' ἔτι πλείω ἐγίγνοντ' αὐτοῖς· ὧν εἰ διονύσιος ἀπέδωκε τὰ χρήματα δίωνι. ἢ καὶ παντάπασι κατηλλάγη, οὐκ ἄν ποτε ἐγένετο οὐδέν· ὅσα γε δὴ τἀνθρώπινα. δίωνα μὲν γὰρ ἐγὼ τῷ βούλεσθαι καὶ τῷ δύνασθαι, κατεῖχον ἂν ῥᾳδίως. νῦν δὲ ὁρμήσαντες ἐπ' ἀλλήλους, κακῶν πάντα ἐμπεπλήκασι. καίτοι τήν γε αὐτὴν δίων ἔσχε βούλησιν, ἥνπερ ἂν ἐγὼ φαίην δεῖν ἐμέ. καὶ ἄλλον ὅς τις μέτριος, περί τε τῆς αὐτοῦ δυνάμεως καὶ φίλων καὶ περὶ πόλεως τῆς αὐτοῦ διανοοῖτ' ἂν εὐεργετῶν ἐν δυνάμει καὶ τιμαῖσι γίγνεσθαι τὰ μέγιστα ἐν τοῖς μεγίστοις. ἔπι δὲ οὐκ ἄν τις πλούσιον ἑαυτὸν ποιήσῃ καὶ ἑταίρους καὶ πόλιν ἐπιβουλεύσας, καὶ ξυνωμότας συναγαγὼν πένης ὤν· καὶ ἑαυτοῦ μὴ κρατῶν ὑπὸ δειλίας τῆς πρὸς τὰς ἡδονὰς ἡττημένος. εἶτα τοὺς τὰς οὐσίας κεκτημένους ἀποκτείνας ἐχθροὺς καλῶν τούτους, διαφορῇ τὰ τούτων χρήματα καὶ τοῖς συνεργοῖς τε καὶ ἑταίροις παρακελεύηται ὅπως μηδεὶς αὐτῷ ἐγκαλῇ πένης φάσκων εἶναι. ταυτὸν δὲ καὶ τὴν πόλιν ἂν οὕτω τις εὐεργετῶν, τιμᾶται ὑπ' αὐτῆς, τοῖς πολλοῖς τὰ τῶν ὀλίγων ὑπὸ ψηφισμάτων διανέμων· ἢ μεγάλης προεστὼς πόλεως καὶ πολλῶν ἀρχούσης ἐλαττόνων, τῇ ἑαυτοῦ πόλει τὰ τῶν σμικροτέρων χρήματα διανέμῃ κατὰ δίκην. οὕτω μὲν γὰρ οὔτε δίων οὔτε ἄλλος οὐδείς, ἐπὶ δύναμιν ἑκὼν εἶσιν ἀλιτηρίως δὴ ἑαυτῷ τε καὶ γένει, εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον. ἐπὶ πολιτείαν δὲ καὶ νόμων κατασκευὴν τῶν δικαιοτάτων τε καὶ ἀρίστων, οὔτι δι' ὀλιγίστων θανάτων καὶ φυγῶν γιγνομένην. ἃ δὴ δίων νῦν πράττων προτιμήσας τὸ πάσχειν ἀνόσια τοῦ δρᾶσαι πρότερον· διευλαβούμενος δὲ μὴ παθεῖν, ὅμως ἔπταισεν, ἐπ' ἄκρον ἐλθὼν τοῦ περιγενέσθαι τῶν ἐχθρῶν. θαυμαστὸν πεπονθὼς οὐδέν. ὅσιος γὰρ ἄνθρωπος ἀνοσίων πέρι, σώφρων τε καὶ ἔμφρων τὸ μὲν ὅλον, οὐκ ἄν ποτε διαψευσθείη τῆς ψυχῆς τῶν τοιούτων πέρι. κυβερνήτου δ' ἀγαθοῦ

πάθος

πάθος ἂν ἴσως οὐ θαυμαστὸν εἰ πάθοι. ὃν χειμὼν μὲν ἐσόμενος, οὐκ ἂν πάνυ λάθοι. χειμώνων δὲ ἐξαίσιον καὶ ἀπροσδόκητον μέγεθος, λάθοιτ' ἄν. καὶ λαθὸν κατακλύσειε βίᾳ. ταὐτὸν δὴ καὶ δίωνα ἔσφηλε δι' ὀλιγίστων. κακοὶ μὲν γὰρ ὄντες αὐτὸν σφόδρα οὐκ ἔλαθον οἱ σφήλαντες. ὅσον δὲ ὕψος ἀμαθίας εἶχον, καὶ τῆς ἄλλης μοχθηρίας τε καὶ λαιμαργίας ἔλαθον. ᾧ δὴ σφαλεὶς κεῖται. σικελίαν πένθει περιβαλὼν μυρίῳ. τὰ δὴ μετὰ τὰ νῦν ῥηθέντα ἃ ξυμβουλεύω σχεδὸν εἴρηταί μοι καὶ εἰρήσθω. ὧν δ' ἐπανέλαβον ἕνεκα τὴν εἰς σικελίαν ἄφιξιν τὴν δευτέραν, ἀναγκαῖον εἶναι ἔδοξέ μοι ῥηθῆναι δεῖν, διὰ τὴν ἀτοπίαν καὶ ἀλογίαν τῶν γινομένων. εἰ δ' ἄρα τινὶ τὰ νῦν ῥηθέντα εὐλογώτερα ἐφάνη, καὶ προφάσεις πρὸς τὰ γινόμενα ἱκανὰς ἔχειν ἔδοξέ τῳ, μετρίως ἂν ἡμῖν καὶ ἱκανῶς εἴη τὰ νῦν εἰρημένα.

Πλάτων τοῖς δίωνος οἰκείοις τε καὶ ἑταίροις, εὖ πράττειν.

ἃ Δ' ἂν διανοηθέντες μάλιστα εὖ πράττοιτε, ὄντως πειράσομαι ταῦθ' ὑμῖν κατὰ δύναμιν διεξελθεῖν. ἐλπίζω δέ, οὐχ ὑμῖν μόνοις ξυμβουλεύσειν τὰ συμφέροντα. μάλιστά γε μὴν ὑμῖν. καὶ δευτέροις πᾶσι τοῖς ἐν συρακούσαις. τρίτοις δὲ ὑμῶν καὶ τοῖς ἐχθροῖς καὶ πολεμίοις, πλὴν εἴ τις αὐτῶν ἀνοσιουργὸς γέγονε. ταῦτα γὰρ ἀνίατα, καὶ οὐκ ἄν ποτέ τις αὐτὰ ἐκνίψειε. νοήσατε δέ, ἃ λέγω νῦν ἔθ' ἡμῖν κατὰ σικελίαν πᾶσαν λελυμένης τῆς τυραννίδος, πᾶσα μάχη περὶ αὐτὰ τούτων. τῶν μὲν βουλομένων ἀναλαβεῖν πάλιν τὴν ἀρχήν. τῶν δὲ τῇ τῆς τυραννίδος ἀποφυγῇ τέλος ἐπιθεῖναι. ξυμβουλὴ δὲ περὶ τῶν τοιούτων, ὀρθὴ δοκεῖ ἑκάστοτε τοῖς πολλοῖς εἶναι. ταῦτα ξυμβουλεύειν δεῖν, ἃ τοὺς μὲν πολεμίους, ὡς πλεῖστα κακὰ ἐργάσεται. τοὺς

ἢ φίλος, ὡς πλεῖστα ἀγαθά. τὸ δὲ οὐδαμῶς ῥᾴδιον, πολλὰ κακὰ δρῶντα τοὺς ἄλλους, μὴ οὐ τὸ πάσχειν αὐτὸν πολλὰ ἕτερα. δεῖ δὲ οὐ μακρὰν ἐλθόντας ἔχει, τὰ τοιαῦτα ἐναργῶς ἰδεῖν. ἀλλ᾽ ὅσα νῦν γέγονε τῇδε αὐτοῦ περὶ σικελίαν. τῶν μὲν ἐπιχειρούντων δρᾶν, τῶν δὲ ἀμύνασθαι τοὺς δρῶντας. ἃ κἂν ἄλλοις μυθολογοῦντες ἱκανοὶ γένοισθ᾽ ἂν ἑκάστοτε διδάσκαλοι. τούτων μὲν δὴ σχεδὸν, οὐκ ἀπορία. τῶν δὲ ὅσα γένοιτ᾽ ἂν ἢ πᾶσι συμφέροντα ἐχθροῖς τε καὶ φίλοις, ἢ ὅτι σμικρότατα κακὰ ἀμφοῖν, ταῦτα οὔτε ῥᾴδιον ὁρᾶν, οὔτε ἰδόντα ἐπιτελεῖν. εὐχῇ δὲ προσέοικεν, ἡ τοιαύτη ξυμβουλή τε καὶ ἐπιχείρησις τοῦ λόγου. ἔστω δὴ παντάπασι μὲν, εὐχή τις. ἀπὸ θεῶν χρὴ πάντα ἀρχόμενον, ἀεὶ λέγειν τε καὶ νοεῖν. ἐπιτελὴς δ᾽ εἴη σημαίνουσα ἡμῖν τοιόνδε τινὰ λόγον. νῦν ὑμῖν καὶ τοῖς πολεμίοις σχεδὸν, ἐξ οὗπερ γέγονεν ὁ πόλεμος, συγγένεια ἄρχει μία διὰ τέλους, ἥν ποτε κατέστησαν οἱ πατέρες ὑμῶν, εἰς ἀπορίαν ἐλθόντες τὴν ἅπασαν. ὅτε κίνδυνος ἐγένετο ἔσχατος σικελίᾳ τῇ τῶν ἑλλήνων, ὑπὸ καρχηδονίων ἀνάστατον ὅλην ἐκβαρβαρωθεῖσαν γενέσθαι. τότε γὰρ εἵλοντο διονύσιον μὲν ὡς νέον καὶ πολεμικὸν, ἐπὶ τὰς τοῦ πολέμου πρεπούσας αὐτῷ πράξεις. σύμβουλον δὲ τὸν πρεσβύτερον ἱππαρῖνον, ἐπὶ σωτηρίᾳ τῆς σικελίας αὐτοκράτορας ὥς φασι τυράννους ἐπονομάζοντες. καὶ εἴτε δὴ θείαν τις ἡγεῖσθαι βούλεται τύχην καὶ θεόν, εἴτε τὴν τῶν ἀρχόντων ἀρετὴν, εἴτε καὶ ξυναμφότερον, μετὰ τῶν τότε πολιτῶν τῆς σωτηρίας αἰτίαν ξυμβῆναι γενομένην, ἔστω ταύτῃ ὅπῃ τις ὑπολαμβάνει. σωτηρία δ᾽ οὖν, οὕτως ξυνέβη τότε γενομένοις. τοιούτων οὖν αὐτῶν γεγονότων, δίκαιόν που τοῖς σώσασι, πάντας χάριν ἔχειν. εἰ δέ τι τὸν μετέπειτα χρόνον ἡ τυραννὶς οὐκ ὀρθῶς τῇ τῆς πόλεως δωρεᾷ κατακέχρηται, τούτων δίκας τὰς μὲν ἔχει τὰς δὲ, τίσει. τίνες οὖν δὴ δίκαι ἀναγ-

καίως ὀρθῶς γίγνοιντ' ἂν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς. εἰ μὲν ῥᾳδίως ὑμεῖς ἀποφυγεῖν οἷοί τ' ἦτε αὐτοὺς καὶ ἄνευ μεγάλων κινδύνων καὶ πόνων· ἢ κεῖνοι ἐλθεῖν δύναιντο πάλιν τὴν ἀρχήν, ἔστι δ' ἂν συμβουλεύειν οἷόν τε τὰ μέλλοντα ῥηθήσεσθαι. νῦν δὲ ἴστον ὑμᾶς ἀμφοτέρους χρεών, καὶ ἀναμιμνῄσκεσθαι, ποσάκις ἐν ἐλπίδι ἑκάτεροι γεγόνατε, τοῦ νῦν οἴεσθαι σχεδὸν ἀεί τινος σμικροῦ ὑποδεεῖς εἶναι τῷ μὴ πάντα κατὰ νοῦν πράττειν. καὶ δὴ καὶ ὅτι τὸ σμικρὸν τοῦτο, μεγάλων καὶ μυρίων κακῶν αἴτιον ἑκάστοτε ξυμβαίνει γιγνόμενον καὶ πέρας οὐδέποτε τελεῖται. ξυνάπτει δὲ ἀεὶ παλαιὰ τελευτὴ δοκοῦσα, ἀρχῇ φυομένῃ νέᾳ. διολεῖσθαι δ' ὑπὸ τοῦ κύκλου τούτου κινδυνεύσει καὶ τὸ τυραννικὸν ἅπαν καὶ τὸ δημοτικὸν γένος. ἥξει δὲ ἐάνπερ τῶν εἰκότων γίγνηταί τι καὶ ἀπευκτῶν, σχεδὸν εἰς ἐρημίαν τῆς ἑλληνικῆς φωνῆς σικελία πᾶσα φοινίκων ἢ ὀπικῶν μεταβαλοῦσα εἴς τινα δυναστείαν καὶ κράτος. τούτων δὴ χρὴ πάσῃ προθυμίᾳ πάντας τοὺς ἕλληνας τέμνειν φάρμακον. εἰ μὲν δή τις ὀρθότερον ἄμεινον ἔχει τοῦ ὑπ' ἐμοῦ ῥηθησομένου, ἐνεγκὼν εἰς τὸ μέσον, ὀρθότατα φιλέλλην ἂν λεχθείη. ὃ δέ μοι φαίνεταί πῃ, τὰ νῦν ἐγὼ πειράσομαι πάσῃ παρρησίᾳ καὶ κοινῷ τινι δικαίῳ λόγῳ χρώμενος, ὡς δυοῖν τυραννεύσαντί τε καὶ τυραννευθέντι, ὡς ἐνὶ ἑκατέρῳ παλαιὰν ἐμὴν ξυμβουλήν. καὶ νῦν γε ὁ γ' ἐμὸς λόγος ἂν εἴη ξύμβουλος τυράννῳ παντί. φεύγειν μὲν, τοὔνομά τε καὶ τοὔργον τοῦτο. εἰς βασιλείαν δέ, εἰ δυνατὸν εἴη, μεταβαλεῖν. δυνατὸν δέ, ὡς ἔδειξεν ἔργῳ σοφὸς ἀνὴρ καὶ ἀγαθὸς λυκοῦργος. ὃς ἰδὼν τὸ τῶν οἰκείων γένος ἐν ἄργει καὶ μεσσήνῃ, ἐκ βασιλέων εἰς τυράννων δύναμιν ἀφικομένους, καὶ διαφθείραντας ἑαυτούς τε καὶ τὴν πόλιν ἑκατέρους ἑκατέραν, δείσας περὶ τῆς αὐτοῦ πόλεως ἅμα καὶ γένους, φάρμακον ἐπήνεγκε τὴν τῶν γερόντων ἀρχήν, καὶ τὸν τῶν ἐφόρων δεσμόν, τῆς βασιλικῆς ἀρχῆς σωτήριον, ὥστε γενεὰς τοσαύτας ἤδη μετὰ κλέους σῴζεσθαι. νόμος ἐπειδὴ κύριος ἐγένετο βασιλεὺς τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' οὐκ ἄνθρωποι τύραννοι νόμων, ὃ δὴ καὶ νῦν ἐμὸς λόγος

πᾶσι παρακελεύεται. τοῖς μὲν τυραννίδος ἐφιεμένοις, ἀποτρέπεσθαι καὶ φεύγειν φυγῇ ἀπλήστως πεινώντων εὐδαιμόνισμα ἀνθρώπων καὶ ἀνοήτων. εἰς βασιλέως δ᾽ εἶδος, πειρᾶσθαι μεταβάλλειν, καὶ δουλεῦσαι νόμοις βασιλικοῖς. τὰς μεγίστας τιμὰς κεκτημένους, παρ᾽ ἑκόντων τε ἀνθρώπων καὶ τῶν νόμων. τοῖς δὲ δὴ ἐλεύθερα διώκουσιν ἤθη καὶ φεύγουσι τὸν δούλειον ζυγὸν ὡς ὂν κακὸν, εὐλαβεῖσθαι ξυμβουλεύοιμ᾽ ἂν, μήποτε ἀπληστίᾳ ἐλευθερίας ἀκαίρου τινὸς, εἰς τὸ τῶν προγόνων νόσημα ἐμπέσωσιν. ὃ διὰ τὴν ἄγαν ἀναρχίαν οἱ τότε ἔπαθον, ἀμέτρῳ ἐλευθερίας χρώμενοι ἔρωτι. οἱ γὰρ πρὸ διονυσίου καὶ ἱππαρίνου ἄρξαντες σικελιῶται. τότε ὡς ᾤοντο, εὐδαιμόνως ἔζων τρυφῶντές τε ἅμα καὶ ἀρχόντων ἄρχοντες, οἳ καὶ τοὺς δέκα στρατηγοὺς κατέλευσαν βάλλοντες τοὺς πρὸ διονυσίου, κατὰ νόμον οὐδένα κρίναντες, ἵνα δὴ δουλεύοιεν μηδενί. μήτε σὺν δίκῃ. μήτε νόμῳ δεσπότῃ. ἐλεύθεροι δ᾽ εἶεν πάντῃ πάντως. ὅθεν αἱ τυραννίδες ἐγένοντο αὐτοῖς. δουλεία γὰρ καὶ ἐλευθερία ὑπερβάλλουσα μὲν ἑκατέρα, πάγκακον. ἔμμετρος δὲ, οὖσα, πανάγαθον. μετρία δὲ ἡ θεῷ δουλεία, ἄμετρος δὲ, ἡ τοῖς ἀνθρώποις. θεὸς δὲ ἀνθρώποις σώφροσι, νόμος. ἄφροσι δὲ ἡδονή. τούτων δὴ ταύτῃ πεφυκότων, ἃ ξυμβουλεύω συρακουσίοις πᾶσι φράζειν παρακελεύομαι τοῖς δίωνος φίλοις, ἐκείνου καὶ ἐμὴν κοινὴν ξυμβουλήν. ἐγὼ δὲ ἑρμηνεύσω ἃ ἐκεῖνος ἔμπνους ὢν καὶ δυνάμενος εἶπε νῦν πρὸς ὑμᾶς. τίν᾽ οὖν δή τις ἂν εἴποι λόγον ἀποφαίνεται ἡμῖν περὶ τῶν νῦν παρόντων, ἡ δίωνος ξυμβουλὴ γενομένη. δέξασθε ὦ συρακόσιοι πάντων πρῶτον, νόμους οἵτινες ἂν ὑμῖν φαίνωνται, μὴ πρὸς χρηματισμὸν καὶ πλοῦτον τρέποντες τὰς γνώμας ὑμῶν, μήτ᾽ ἐπιθυμίας. ἀλλ᾽ ὄντων τριῶν, ψυχῆς καὶ σώματος ἔτι δὲ χρημά-

των.

τῶν, πρώτην μὲν τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιμέλειαν ἔχειν δεῖ, δευτέραν δὲ τὴν τοῦ σώματος, ὑπὸ τῇ τῆς ψυχῆς κειμένην. τρίτην δὲ καὶ ὑστάτην, τὴν τῶν χρημάτων τιμὴν, δουλεύουσαν τῷ σώματί τε καὶ τῇ ψυχῇ. καὶ ὁ μὲν ταῦτα ἀπεργαζόμενος θεσμὸς, νόμος ἂν ὀρθῶς ὑμῖν εἴη κείμενος ὄντως εὐδαίμονας ἀποτελῶν τοὺς χρωμένους· ὁ δὲ τοὺς πλουσίους εὐδαίμονας ὀνομάζων λόγος, αὐτός τε ἄθλιος γυναικῶν καὶ παίδων ὢν λόγος ἄνους, τοὺς πειθομένους τε ἀπεργάζεται τοιούτους. ὅτι δ' ἀληθῆ ταῦτ' ἐγὼ παρακελεύομαι, ἐὰν γεύσησθε τῶν νῦν λεγομένων περὶ νόμων, ἔργῳ γνώσεσθε. ἡ δὴ βάσανος ἀληθεστάτη δοκεῖ γίγνεσθαι τῶν πάντων πέρι. δεξάμενοι δὲ τοὺς τοιούτους νόμους, ἐπειδὴ κατέχει κίνδυνος Σικελίαν, καὶ οὔτε κρατεῖτε ἱκανῶς, οὔτ' αὖ διαφερόντως κρατεῖσθε, δίκαιον αὖ ἴσως καὶ ξυμφέρον γίγνοιτο ὑμῖν πᾶσι μέσον τεμεῖν, τοῖς τε φεύγουσι τῆς ἀρχῆς τὴν χαλεπότητα ὑμῖν, καὶ τοῖς τῆς ἀρχῆς πάλιν ἐρῶσι τυχεῖν· ὧν οἱ πρόγονοι τότε μέγιστον, ἔσωσαν ἀπὸ βαρβάρων τοὺς ἕλληνας, ὥστ' ἐξεῖναι περὶ πολιτείας νῦν ποιεῖσθαι λόγους· ἐρρύησαν δὲ τότε, οὔτε λόγος, οὔτ' ἐλπὶς ἐλείπετ' ἂν οὐδαμῇ οὐδαμῶς. νῦν οὖν, τοῖς μὲν ἐλευθερία γιγνέσθω, μετὰ βασιλικῆς ἀρχῆς. τοῖς δὲ, ἀρχὴ ὑπεύθυνος βασιλικὴ, δεσποζόντων νόμων τῶν τε ἄλλων πολιτῶν, καὶ τῶν βασιλέων αὐτῶν, ἄν παράνομον πράττωσιν. ἐπὶ δὲ τούτοις ξύμπασιν, ἀδόλῳ γνώμῃ, καὶ ὑγιεῖ μετὰ θεῶν βασιλέα στήσασθε. πρῶτον μὲν τὸν ἐμὸν υἱὸν χαρίτων ἕνεκα διττῶν, τῆς τε παρ' ἐμοῦ καὶ τῆς παρὰ ἐμοῦ πατρός. ὁ μὲν γὰρ ἀπὸ βαρβάρων ἠλευθέρωσεν ἐν τῷ τότε χρόνῳ τὴν πόλιν. ἐγὼ δὲ ἀπὸ τυράννων, νῦν δὶς, ὧν αὐτοὶ μάρτυρες ὑμεῖς γεγόνατε. δεύτερον δὲ δὴ ποιεῖσθε βασιλέα, τὸν τῷ μὲν ἐμῷ πατρὶ ταυτὸν

κεκτημένῳ ὄνομα. ἱππαρίνῳ δὲ διονυσίου, χάριν τε τῆς νῦν βοηθείας καὶ ὁσίου τρόπου. ὃς γενόμενος τυράννου πατρὸς ἑκὼν τὴν πόλιν ἐλευθεροῖ. τιμὴν αὐτῷ καὶ γέρα ἀείζων ἀντὶ τυραννίδος ἐφημέρου καὶ ἀδίκου κτώμενος. τρίτον δὲ προκαλεῖσθαι χρὴ βασιλέα γίγνεσθαι συρακουσῶν, ἑκόντα ἑκούσης τῆς πόλεως, τὸν νῦν τοῦ τῶν πολεμίων ἄρχοντα στρατοπέδου. διονύσιον τὸν διονυσίου. ἐὰν ἐθέλῃ ἑκὼν εἰς βασιλέως σχῆμα ἀπαλλάττεσθαι, δεδιὼς μὲν τὰς τύχας, ἐλεῶν δὲ πατρίδα, καὶ ἱερῶν ἀθεραπευσίαν καὶ τάφους μὴ διὰ φιλονεικίαν πάντως πάντα ἀπολέσῃ βαρβάροις ἐπίχαρτος γενόμενος. τρεῖς δ' ὄντας βασιλέας, εἴτε τὴν λακωνικὴν δύναμιν αὐτοῖς δόντες, εἴτε ἀφελόντες καὶ ξυνομολογήσαντες, καταστήσετε τρόπῳ τινὶ τοιῷδε. ὃς εἴρηται μὲν, καὶ πρότερον ὑμῖν. ὅμως δ' ἔτι καὶ νῦν ἀκούετε. ἐὰν ἐθέλῃ τὸ γένος ὑμῖν τὸ Διονυσίου τε καὶ ἱππαρίνου ἐπὶ σωτηρίᾳ σικελίας παύσασθαι τῶν νῦν παρόντων κακῶν, τιμὰς αὐτοῖς καὶ γένει λαβόντες, εἰς τὸν ἔπειτα καὶ τὸν νῦν χρόνον ἐπὶ τούτοις καλεῖτε, ὥσπερ καὶ πρότερον ἐρρήθη, πρέσβεις οὓς ἂν ἐθελήσωσι κυρίους ποιησάμενοι τῶν διαλλαγῶν εἴτε τινὰς αὐτόθεν, εἴτε ἔξωθεν, εἴτε ἀμφότερα, καὶ ὁπόσους ἂν συγχωρήσωσι. τούτους δὲ ἐλθόντας, νόμους μὲν πρῶτον θεῖναι καὶ πολιτείαν τοιαύτην, ἐν ᾗ βασιλέας ἁρμόττει γίγνεσθαι κυρίους ἱερῶν τε καὶ ὅσων ἄλλων πρέπει τοῖς γενομένοις ποτὲ εὐεργέταις. πολέμου δὲ καὶ εἰρήνης ἄρχοντας, νομοφύλακας ποιήσασθαι ἀριθμὸν τριάκοντα καὶ πέντε, μετά τε δήμου καὶ βουλῆς. δικαστήρια δὲ ἄλλα μὲν ἄλλων· θανάτου δὲ καὶ φυγῆς, τούς τε πέντε καὶ τριάκοντα ὑπάρχειν. πρὸς τούτοις τε ἐκλεκτοὺς γίγνεσθαι δικαστὰς ἐκ τῶν νῦν ἀεὶ περυσινῶν ἀρχόντων. ἕνα ἀφ' ἑκάστης τῆς ἀρχῆς τὸν ἄριστον δόξαντ' εἶναι καὶ δικαιότατον. τούτους δὲ τὸν ἐπιόντα ἐνιαυτὸν δικάζειν

θανάτου καὶ δεσμοῦ καὶ μεταστάσεως τῆς πόλεως τῆς. βασιλέας δὲ, τῶν τοιούτων δικῶν μὴ ἐξεῖναι δικαστὴν γίγνεσθαι, καθάπερ ἱερέα φόνου καθαρεύοντα καὶ δεσμοῦ καὶ φυγῆς. ταῦθ' ὑμῖν ἐγὼ καὶ ζῶν διενοήθην γίγνεσθαι, καὶ νῦν διανοοῦμαι. καὶ τότε κρατήσας τῶν ἐχθρῶν, μεθ' ὑμῶν εἰ μὴ ξενικὴ ἐρινύες ἐκώλυσαν, κατέστησα ἂν ἧπερ καὶ διενοούμην. καὶ μετὰ ταῦτα σικελίαν ἂν τὴν ἄλλην εἴπερ ἔργα ἐπὶ νῷ ἐγίγνετο, κατῴκισα. τοὺς μὲν βαρβάρους, ἣν νῦν ἔχουσιν ἀφελόμενος, ὅσοι μὴ ὑπὲρ τῆς κοινῆς ἐλευθερίας διεπολέμησαν πρὸς τὴν τυραννίδα. τοὺς δὲ ἔμπροσθεν οἰκητὰς τῶν ἑλληνικῶν τόπων, εἰς τὰς ἀρχαίας καὶ πατρῴας οἰκήσεις κατοικίσας. ταυτὰ δὲ ταῦτα καὶ νῦν πᾶσι συμβούλοις κοινῇ διανοηθῆναι, καὶ πρᾶξαί τε καὶ παρακαλεῖν ἐπὶ ταύτας τὰς πράξεις πάντας. τὸν μὴ ἐθέλοντα δὲ, πολέμιον ἡγεῖσθαι κοινόν. ἔστι δὲ ταῦτα οὐκ ἀδύνατα. ἃ γὰρ ἐν δυοῖν τε ὄντα ψυχαῖν τυγχάνει, καὶ λογισαμένοις εὑρεῖν βέλτιστα ἑτοίμως ἔχει, ταῦτα δὲ σχεδὸν ὁ κρίνων ἀδύνατα, οὐκ εὖ φρονεῖ. λέγω δὲ τὰς δύο, τήν τε ἱππαρίνου τοῦ διονυσίου ὑέος καὶ τὴν τοῦ ἐμοῦ ὑέος. τούτοιν γὰρ ξυνομολογησάντοιν, τοῖς γε ἄλλοις συρακουσίοις οἶμαι πᾶσιν ὅσοι περ τῆς πόλεως κήδονται ξυνδοκεῖν. ἀλλὰ θεοῖς τε πᾶσι τιμὰς μετ' εὐχῶν δόντες, τοῖς τε ἄλλοις ὅσοις μετὰ θεῶν πρέπει, πείθοντες καὶ προκαλούμενοι φίλους καὶ διαφόρους μαλακῶς τε καὶ πάντως μὴ ἀποστῆτε, πρὶν ἂν τὰ νῦν ὑφ' ὑμῶν λεχθέντα, οἷον ὀνείρατα θεῖα ἐπιστάντα ἐγρηγορόσιν, ἐναργῆ τε ἐξεργάσησθέ τε λεχθέντα καὶ εὐτυχῆ.

Πλάτων, Ἀρχύτᾳ Ταραντίνῳ εὖ πράττειν.

Φίκοντο πρὸς ἡμᾶς οἱ περὶ ἄρχιππον καὶ φιλωνίδην. τάς τε ἐπιστολὰς φέροντες ἃς σὺ αὐτοῖς ἔδωκας, καὶ ἀπαγγέλλοντες

παρὰ σοῦ. τὰ μὲν οὖν πρὸς τὴν πόλιν οὐ χαλεπῶς διεπράξαντο· καὶ γὰρ οὐδὲ παντελῶς ἦν ἐργώδη. τὰ δὲ παρὰ σοῦ δῆλα ἦλθεν ἡμῖν, λέγοντες ὑπὸ δυσφορεῖν σε, ὅτι οὐ δύνασαι τῆς περὶ τὰ κοινὰ ἀσχολίας ἀπολυθῆναι. ὅτι μὲν οὖν ἥδιστόν ἐστιν ἐν τῷ βίῳ τὸ τὰ αὑτοῦ πράττειν, ἄλλως τε καὶ εἴ τις ἕλοιτο τοιαῦτα πράττειν οἷα καὶ σύ, σχεδὸν παντὶ δῆλον. ἀλλὰ κἀκεῖνο δεῖ σε ἐνθυμεῖσθαι. ὅτι ἕκαστος ἡμῶν οὐχ αὑτῷ μόνον γέγονεν. ἀλλὰ τῆς γενέσεως ἡμῶν, τὸ μέν τι, ἡ πατρὶς μερίζεται. τὸ δέ τι, οἱ γεννήσαντες. τὸ δέ, οἱ λοιποὶ φίλοι. πολλὰ δὲ καὶ τοῖς καιροῖς δίδοται τοῖς τὸν βίον ἡμῶν καταλαμβάνουσι. καλούσης δὲ τῆς πατρίδος αὐτῆς πρὸς τὰ κοινά, ἄτοπον ἴσως τὸ μὴ ὑπακούειν, καὶ χώραν καταλιμπάνειν φαύλοις ἀνθρώποις, οἳ οὐκ ἀπὸ τοῦ βελτίστου πρὸς τὰ κοινὰ προσέρχονται. περὶ τούτων μὲν οὖν ἱκανῶς. Ἐχεκράτους δὲ νῦν ἐπιμέλειαν ἔχομεν, καὶ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ἕξομεν. καὶ διὰ σέ, καὶ διὰ τὸν πατέρα αὐτοῦ Φρυνίωνα. καὶ δι' αὐτὸν τὸν νεανίσκον.

Πλάτων Ἀριστοδώρῳ εὖ πράττειν.

Κούω Δίωνος ἐν τοῖς μάλιστα ἑταῖρον εἶναί τε σε νῦν, καὶ γεγονέναι διὰ παντὸς τὸ σοφώτατον ἦθος τῶν εἰς φιλοσοφίαν παρεχόμενον. τὸ γὰρ βέβαιον, καὶ πιστόν, καὶ ὑγιές, τοῦτο ἐγώ φημι εἶναι τὴν ἀληθινὴν φιλοσοφίαν. τὰς δὲ ἄλλας τε καὶ εἰς ἄλλα τεινούσας σοφίας τε καὶ δεινότητας, κομψότητας οἶμαι προσαγορεύων, ὀρθῶς ὀνομάζειν. ἀλλ' ἔρρωσό τε, καὶ μένε ἐν τοῖς ἤθεσιν οἷσπερ καὶ μένεις.

Πλάτων Λαοδάμαντι εὖ πράττειν.

Ἐπέστειλά σοι καὶ πρότερον ὅτι πολὺ διαφέρει πρὸς ἅπαντα ἃ λέγεις αὐτὸν ἀφικέσθαι Ἀθήναζε. ἐπειδὴ δὲ σὺ φῂς ἀδύνατον εἶναι, μετὰ τοῦτο ἦν δεύτερον, εἰ δυνατὸν ἐμὲ ἀφικέσθαι, ἢ Σωκράτη ὥσπερ ἐπέστειλας. νῦν δὲ Σωκράτης μέν ἐστι περὶ ἀσθένειαν τὴν τῆς στραγγουρίας. ἐμὲ δὲ ἀφικόμενον ἐνταῦθα, ἄσχημον ἂν εἴη μὴ διαπράξασθαι ἐφ' ἅπερ σὺ παρακαλεῖς. ἐγὼ δὲ ταῦτα γενέσθαι ἂν, οὐ πολλὴν ἐλπίδα ἔχω. δι' ἃ δὲ μακρᾶς ἑτέρας, δέοιτ' ἂν ἐπιστολῆς ἥτις πάντα διεξίοι, καὶ ἅμα οὐδὲ τὸ σῶμα διὰ τὴν ἡλικίαν, ἱκανῶς ἔχω πλανᾶσθαι καὶ κινδυνεύειν κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν οἷα ἀπαντᾷ. καὶ νῦν πάντα κινδύνων ἐν ταῖς πορείαις ἐστὶ μεστά. συμβουλεῦσαι μέντοι ἔχω σοί τε καὶ τοῖς οἰκισταῖς. ὃ εἰπόντος μὲν ἐμοῦ φησὶν Ἡσίοδος, δόξαι ἂν εἶναι φαῦλον. χαλεπὸν δὲ νοῆσαι. εἰ γὰρ οἴονται ὑπὸ νόμων θέσεως καὶ ὡντινωνοῦν ποτε πολιτείαν ἂν εὖ κατασκευασθῆναι, ἄνευ τοῦ εἶναί τι κύριον ἐπιμελούμενον ἐν τῇ πόλει τῆς καθ' ἡμέραν διαίτης, ὅπως ἂν ᾖ σώφρων τε καὶ ἀνδρική, δούλων τε καὶ ἐλευθέρων, οὐκ ὀρθῶς διανοοῦνται. τοῦτο δ' αὖ, εἰ μέν εἰσιν ἤδη ἄνδρες ἄξιοι τῆς ἀρχῆς ταύτης, γένοιτ' ἄν. εἰ δ' ἐπὶ τὸ παιδεῦσαι δεῖ τινος, οὔτε ὁ παιδεύσων οὔτε οἱ παιδευθησόμενοι ὥς ἐγὼ οἶμαι εἰσὶν ὑμῖν. ἀλλὰ τὸ λοιπὸν τοῖς θεοῖς εὔχεσθαι. καὶ γὰρ σχεδόν τι καὶ αἱ ἔμπροσθεν πόλεις, οὕτω κατεσκευάσθησαν καὶ ἔπειτα εὖ ᾤκησαν, ὑπὸ ξυμβάσεων πραγμάτων μεγάλων καὶ κατὰ πόλεμον καὶ κατὰ τὰς ἄλλας πράξεις γενομένων. ὅταν ἐν τοιούτοις καιροῖς, ἀνὴρ καλός τε καὶ ἀγαθὸς ἐγγένηται μεγάλην δύναμιν ἔχων. τὸ δ' ἔμπροσθεν αὐτά, προθυμεῖσθαι μὲν χρὴ καὶ ἀναγκαῖον. διανοεῖσθαι μέντοι αὐτὰ οἷα λέγω καὶ μὴ ἀνοηταίνειν οἰομένους τι ἑτοίμως διαπράξασθαι δεῖν. εὐτύχει.

Πλάτων Ἀρχύτᾳ ταραντίνῳ εὖ πράττειν.

τ Α μὲν παρὰ σοῦ ἐλθόντα ὑπομνήματα, θαυμαστῶς ὡς ἄσμενοί τε ἐλάβομεν. καὶ τοῦ γράψαντος αὐτὰ ἠγάσθημεν ὡς ἔνι μάλιστα. καὶ ἔδοξεν ἡμῖν εἶναι ὁ ἀνὴρ ἄξιος ἐκείνων τῶν πάλαι προγόνων. λέγονται γὰρ δὴ οἱ ἄνδρες οὗτοι μυρέοι εἶναι. οὗτοι, δ' ἦσαν τῶν ἐπὶ λαομέδοντος ἐξαναστάντων τρώων, ἄνδρες ἀγαθοί, ὡς ὁ παραδεδομένος μῦθος δηλοῖ. τὰ δὲ παρ' ἐμοὶ ὑπομνήματα περὶ ὧν ἐπέστειλας, ἱκανῶς μὲν οὔπω ἔχει. ὡς δέ ποτε τυγχάνει ἔχοντα, ἀπέσταλκά σοι. περὶ δὲ τῆς φυλακῆς, ἀμφότεροι συμφωνοῦμεν. ὥστ' οὐδὲν δεῖ παρακελεύεσθαι.

Πλάτων διονυσίῳ τυράννῳ συρακουσῶν, εὖ πράττειν.

α Ρχή σοι τῆς ἐπιστολῆς ἔστω καὶ ἅμα ξύμβολον ὅτι παρ' ἐμοῦ ἐστι, τοὺς λοκροὺς ποτὲ ἑστιῶν νεανίσκους πόρρω κατακείμενος ἀπ' ἐμοῦ, ἀνέστης παρ' ἐμὲ. καὶ φιλοφρονούμενος εἶπες εὖ τι ῥῆμα ἔχον ὡς ἐμοί γε ἐδόκει καὶ τῷ παρακατακειμένῳ. ἦν δ' οὗτος, τῶν καλῶν τις. ὃς τότε εἶπεν, ἦ που πολλὰ ὦ διονύσιε εἰς σοφίαν ὠφελῇ ὑπὸ πλάτωνος. σὺ δὲ εἶπες, καὶ εἰς ἄλλα πολλά. ἐπεὶ καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς μεταπέμψεως, ὅτι μετεπεμψάμην αὐτὸν, δι' αὐτὸ τοῦτο εὐθὺς ὠφελήθην. τοῦτ' οὖν διασωστέον, ὅπως ἂν αὐξάνηται ἀεὶ ἡμῖν ἡ ἀπ' ἀλλήλων ὠφέλεια. καὶ ἐγὼ νῦν τοῦτ' αὐτὸ παρασκευάζων τῶν τε πυθαγορείων πέμπω σοι καὶ τῶν διαιρέσεων, καὶ ἄνδρα, ὥσπερ ἐδόκει ἡμῖν τότε, ᾧ γε σὺ καὶ ἀρχύτης, εἴπερ ἥκει παρὰ σὲ ἀρχύτης, χρῆσθαι δύναισθ' ἄν. ἔστι δὲ ὄνομα μὲν, Ἑλίκων.

τὸ δὲ

τὸ δὲ γένος, ἐκ κυζίκου. μαθητὴς δὲ, εὐδόξου, καὶ περὶ πάντα τὰ
ἐκείνου, πάνυ χαριέντως ἔχων. ἔτι δὲ καὶ τῶν ἰσοκράτους μαθη-
τῶν τῳ ξυγγέγονε. καὶ πολυξένῳ τῶν βρύσωνός τινι ἑταίρων. ὃ δὲ
σπάνιον ἐπὶ τούτοις, οὔτε ἀχαρίς ἐστιν ἐντυχεῖν, οὔτε κακοήθει ἔοι-
κεν. ἀλλὰ μᾶλλον ἐλαφρὸς καὶ εὐήθης δόξειεν ἂν εἶναι. δεδιὼς δὲ λέ-
γω ταῦτα, ὅτι ὑπὲρ ἀνθρώπου δόξαν ἀποφαίνομαι οὐ φαύλου
ζώου ἀλλ' εὐμεταβόλου, πλὴν πάνυ ὀλίγων τινῶν καὶ εἰς ὀλίγα.
ἐπεὶ καὶ περὶ τούτου φοβούμενος καὶ ἀπιστῶν, ἐσκόπουν αὐτός τε
ἐντυγχάνων. καὶ ἐπυνθανόμην τῶν πολιτῶν αὐτοῦ, καὶ οὐδεὶς οὐ-
δὲν φλαῦρον ἔλεγε τὸν ἄνδρα. σκόπει δὲ καὶ αὐτὸς, καὶ εὐλαβοῦ. μά-
λιστα μὲν οὖν, ἂν καὶ ὁπωστιοῦν σχολάζῃς, μάνθανε παρ' αὐτοῦ καὶ
τἆλλα φιλοσόφει. εἰ δὲ μὴ, ἐκδίδαξαί τινα. ἵνα κατὰ σχολὴν μανθά-
νων, βελτίων γίγνῃ καὶ εὐδοξῇς, ὅπως τὸ δι' ἐμὲ ὠφελεῖσθαί σε, μὴ
ἀνῇ. καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταύτῃ. περὶ δὲ ὧν ἐπέστελλές μοι ἀποπέμ-
πειν σοι, τὸν μὲν ἀπόλλω ἐποιησάμην τε. καὶ ἄγει σοι λεπτίνης,
νέου καὶ ἀγαθοῦ δημιουργοῦ. ὄνομα δ' ἐστὶν αὐτῷ λεωχάρης. ἕτερον
δὲ παρ' αὐτῷ ἔργον ἦν, πάνυ κομψὸν ὡς ἐδόκει. ἐπριάμην οὖν
αὐτὸ βουλόμενός σου τῇ γυναικὶ δοῦναι, ὅτι μου ἐπεμελεῖτο καὶ
ὑγιαίνοντος καὶ ἀσθενοῦντος, ἀξίως ἐμοῦ τε καὶ σοῦ. δὸς οὖν αὐτῇ,
ἂν μή τι σοι ἄλλο δόξῃ. πέμπω δὲ καὶ οἴνου γλυκέος δώδεκα σταμνία
τοῖς παισὶ, καὶ μέλιτος, δύο. ἰσχάδων δὲ, ὕστερον ἤλθομεν τῆς ἀ-
ποθέσεως. τὰ δὲ μύρτα ἀποτεθέντα κατεσάπη. ἀλλ' αὖθις βέλ-
τιον ἐπιμελησόμεθα. περὶ δὲ φυτῶν, λεπτίνης σοι ἐρεῖ. ἀργύριον
δ' εἰς ταῦτα ἕνεκά τε τούτων καὶ εἰς φόρους τινὰς εἰς τὴν πόλιν, ἔλαβον
παρὰ λεπτίνου λέγων ἅ μοι ἐδόκει εὐσχημονέστατα ἡμῖν εἶναι καὶ ἀληθῆ

λέγειν· ὅτι ἡμέτερον εἴη ὃ εἰς τὴν ναῦν ἀνηλώσαμεν τὴν λευκαδίαν, σχεδὸν ἑκκαίδεκα μναῖ. τοῦτο οὖν ἔλαβον. καὶ λαβὼν αὐτὸς ἐπεχρησάμην καὶ ὑμῖν ταῦτα ἀπέπεμψα. τὸ δὴ μετὰ τοῦτο, περὶ χρημάτων ἄκουε ὅσως ἔχει, περί τε τὰ σὰ ἀθήνησι, καὶ περὶ τὰ ἐμά. ἐγὼ τοῖς σοῖς χρήμασιν ὥσπερ τότε σοι ἔλεγον χρήσομαι, καθάπερ τοῖς τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων. χρῶμαι δὲ, ὡς ἂν δύνωμαι ὀλιγίστοις, ὅσα ἀναγκαῖα ἢ δίκαια ἢ εὐσχήμονα ἐμοί τε δοκεῖ. καὶ παρ᾽ οὗ ἂν λαμβάνω· ἐμοὶ δὴ τοιοῦτον νῦν ξυμβέβηκεν. εἰσί μοι ἀδελφιδῶν θυγατέρες τῶν ἀποθανουσῶν τότε, ὅτ᾽ ἐγὼ οὐκ ἐστεφανούμην. σὺ δ᾽ ἐκέλευες, τέτταρες. ἡ μὲν, νῦν ἐπίγαμος· ἡ δὲ ὀκταέτις· ἡ δὲ σμικρὸν πρὸς τρισὶν ἔτεσιν. ἡ δὲ οὔπω ἐνιαυσία. ταύτας ἐκδοτέον ἐμοί ἐστι καὶ τοῖς ἐμοῖς ἐπιτηδείοις, αἷς ἂν ἐγὼ ἐπιβιῶ· αἷς δ᾽ ἂν μὴ, χαιρόντων. καὶ ὧν ἂν γένωνται οἱ πατέρες αὐτῶν ἐμοῦ πλουσιώτεροι οὐκ ἐκδοτέον. τὰ δὲ νῦν ἐγὼ αὐτῶν εὐπορώτερος. καὶ τὰς μητέρας δὲ αὐτῶν ἐγὼ ἐξέδωκα. καὶ μετ᾽ ἄλλων καὶ μετὰ δίωνος. ἡ μὲν οὖν σπευσίππῳ γαμεῖται, ἀδελφῆς οὖσα αὐτῷ θυγάτηρ. δεῖ δὴ ταύτῃ οὐδὲν πλέον, ἢ τριάκοντα μνῶν. μέτριαι γὰρ αὗται ἡμῖν προῖκες. ἔτι δὲ ἐὰν ἡ μήτηρ τελευτήσῃ ἡ ἐμὴ, οὐδὲν ἂν πλείονος ἢ δέκα μνῶν δέοι ἂν, εἰς τὴν οἰκοδομίαν τοῦ τάφου. καὶ περὶ ταῦτα, τὰ μὲν ἐμὰ ἀναγκαῖα σχεδόν τι ἐν τῷ νῦν ταῦτά ἐστιν. ἐὰν δέ τι ἄλλο γίγνηται ἴδιον ἢ δημόσιον ἀνάλωμα διὰ τὴν παρὰ σὲ ἄφιξιν, ὥσπερ τότε ἔλεγον δεῖ ποιεῖν, ἐμὲ μὲν διαμάχεσθαι, ὅπως ὡς ὀλίγιστον γίγνηται τὸ ἀνάλωμα. ὃ δ᾽ ἂν μὴ δύνωμαι, σὴν εἶναι τὴν δαπάνην. τὸ δὴ μετὰ ταῦτα λέγω περὶ τῶν σῶν αὖ χρημάτων τῶν ἀθήνησι τῆς ἀναλώσεως, ὅτι πρῶτον μὲν ἐάν τι δέῃ ἐμὲ ἀναλίσκειν

εἰς χορηγίαν ἤ τι τοιοῦτον, οὐκ ἔστι σοι ξένος οὐδεὶς ὅστις δώσει ὡς ᾠόμεθα. ἐπεὶ καὶ αὐτί σοι αὐτῷ διαφέρει μέγα, ὥστε ἀναλωθὲν μὲν ἤδη ὀνῆσαι. μὴ ἀναλωθὲν δὲ ἀλλ' ἐγχρονισθὲν ἕως ἄντις παρὰ σοῦ ἔλθῃ, βλάψαι πρὸς τῷ χαλεπῷ τοιοῦτόν σοι ὂν καὶ αἰσχρόν. ἐγὼ γὰρ δὴ ταῦτά γε διῄτησα, παρ' ἀνδρομήδη τὸν αἰγινήτην πέμψας ἔραστον, παρ' οὗ ἐκέλευες τοῦ ὑμετέρου ξένου εἴ τι δεοίμην λαμβάνειν, βουλόμενος καὶ ἄλλα μείζονα ἃ ἐπέστελλες πέμπειν. ὁ δὲ, εἶπεν εἰκότα καὶ ἀνθρώπινα, ὅτι καὶ πρότερον ἀναλώσας τῷ πατρί σου μόλις κομίσαιτο. καὶ νῦν, σμικρὰ μὲν δοίη ἄν. πλείω δὲ, οὔ. οὕτω δὴ παρὰ λεπτίνου ἔλαβον. καὶ τοῦτό γε, ἄξιον ἐπαινέσαι λεπτίνην οὐχ ὅτι ἔδωκεν, ἀλλ' ὅτι προθύμως. καὶ τὰ ἄλλα περὶ σὲ καὶ λέγων καὶ πράττων, ὅ τι οἷός τ' ἦν ἐπιτήδειος, φανερὸς ἦν. χρὴ γὰρ καὶ τὰ τοιαῦτα καὶ τἀναντία τούτων, ἐμὲ ἀπαγγέλλειν, ὁποῖός τις ἂν ἕκαστος ἐμοὶ φαίνηται περὶ σέ. τὸ δ' οὖν περὶ τῶν χρημάτων ἐγώ σοι παρρησιάσομαι. δίκαιον γὰρ καὶ ἅμα ἐμπείρως ἔχων, τῶν παρὰ σοὶ λέγοιμ' ἄν. οἱ προσαγγέλλοντες ἑκάστοτέ σοι, ὅτι ἂν οἴωνται ἀνάλωμα εἰσαγγέλλειν οὐκ ἐθέλουσι προσαγγέλλειν, ὡς δὴ ἀπεχθησόμενοι. ἔθιζε οὖν αὐτοὺς καὶ ἀνάγκαζε φράζειν, καὶ ταῦτα καὶ τὰ ἄλλα. σὲ γὰρ δεῖ εἰδέναι τε τὰ πάντα κατὰ δύναμιν, καὶ κριτὴν εἶναι καὶ μὴ φεύγειν τὸ εἰδέναι. πάντων γὰρ ἄριστον σοι ἔσται πρὸς τὴν ἀρχήν. τὰ γὰρ ἀναλώματα ὀρθῶς ἀναλισκόμενα καὶ ὀρθῶς ἀποδιδόμενα, πρός τε τἆλλα καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν τῶν χρημάτων κτῆσιν. καὶ σὺ δὴ φῂς ἀγαθὸν εἶναι, καὶ φήσεις. μὴ οὖν σε διαβαλλόντων πρὸς τοὺς ἀνθρώπους οἱ κήδεσθαί σου φάσκοντες. τοῦτο γὰρ οὔτε ἀγαθὸν οὔτε καλὸν πρὸς δόξαν σοι δοκεῖ ξύμβολον εἶναι. Τὰ μετὰ ταῦτα, περὶ δίωνος λέγοι-

μ' ἄν. τὰ μὲν ἄλλ' οὔπω ἔχω λέγειν, πρὶν ἂν οἱ παρὰ σοῦ ἔλθωσιν μετ' ἐπιστολῶν ὥσπερ ἔφης. περὶ μέντοι ἐκείνων ὧν οὐκ εἴας μεμνῆσθαι πρὸς αὐτὸν, οὔτε ἐμνήσθην, οὔτε διελέχθην. ἀλλ' ἐπειρώμην δὲ, εἴτε χαλεπῶς εἴτε ῥαδίως οἴσει γενομένων. καί μοι ἐδόκει οὐκ ἠρέμα ἂν ἀχθεσθῆναι εἰ γένοιτο. τὰ δ' ἄλλα περὶ σὲ καὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ, μέτριός μοι δοκεῖ εἶναι δίων. Κρατίνῳ, τῷ τιμοθέου μὲν ἀδελφῷ, ἐμῷ δ' ἑταίρῳ, θώρακα δωρησώμεθα ὁπλιτικὸν τῶν μάλα καλῶν τῶν πεζῶν. καὶ ταῖς Κέβητος θυγατράσι, χιτώνια τρία ἑπτάπηχυ μὴ τῶν πολυτελῶν τῶν ἀμοργίνων, ἀλλὰ τῶν σικελικῶν τῶν λινῶν. ἐπιεικῶς δὲ γινώσκεις τοὔνομα κέβητος. γεγραμμένος γάρ ἐστιν ἐν τοῖς σωκρατείοις λόγοις, μετὰ σιμμίου σωκράτει διαλεγόμενος ἐν τῷ περὶ ψυχῆς λόγῳ. ἀνὴρ, πᾶσιν ἡμῖν οἰκεῖός τε καὶ εὔνους. περὶ δὲ δὴ τοῦ ξυμβόλου τοῦ περὶ τὰς ἐπιστολὰς, ὅσας τε ἂν ἐπιστέλλω σπουδῇ καὶ ὅσας ἂν μὴ, οἶμαι μέν σε μεμνῆσθαι. ὅμως δ' ἐννόει καὶ πάνυ πρόσεχε τὸν νοῦν. πολλοὶ γὰρ οἱ κελεύοντες γράφειν, οὓς οὐ ῥάδιον φανερῶς διωθεῖσθαι. τῆς μὲν γὰρ σπουδαίας ἐπιστολῆς, θεὸς ἄρχει. θεοὶ δὲ τῆς ἧττον. οἱ πρέσβεις, καὶ ἐδέοντο ἐπιστέλλειν σοι, πάνυ γὰρ προθύμως σὲ πανταχοῦ καὶ ἐμὲ ἐγκωμιάζουσι, καὶ οὐχ ἥκιστα φίλαγρος, ὃς τότε τὴν χεῖρα ἠσθένει. καὶ φιλαίδης ὁ παρὰ βασιλέως ἥκων τοῦ μεγάλου, ἔλεγε περὶ σοῦ. εἰ δὲ μὴ πάνυ μακρᾶς ἐπιστολῆς ἦν, ἔγραψα ἂν ἃ ἔλεγε. νῦν δὲ λεπτίνου πυνθάνου. ἂν τὸν θώρακα ἢ ἄλλο τι ὧν ἐπιστέλλω πέμπῃς, ἂν μὲν αὐτὸς τῷ βούλῃ. εἰ δὲ μὴ, τηριλλίδῃ δός. ἔστι δὲ τῶν ἀεὶ πλεόντων ἡμέτερος ἐπιτήδειος, καὶ τὰ ἄλλα καὶ περὶ φιλοσοφίαν χαρίεις. τίσωνος δ' ἐστὶ κηδεστής. ὃς τότε ὅθ' ἡμεῖς ἀπεπλέομεν, ἐπολιανόμει. ἔρρωσο. καὶ φιλοσόφει. καὶ τοὺς ἄλλους προτρέπου τοὺς

νεωτέρους

νεωτέρουσ, καὶ τοὺσ συσφαιριστὰσ ἀσπάζου ὑπὲρ ἐμοῦ· καὶ πρὸς πατέροισ τε ἄλλοισ., καὶ Αριστοκρίτῳ, ἐάν τισ παρ' ἐμοῦ λόγος, ἢ ἐπιστολὴ παρὰ σὲ ἴῃ, ἐπιμελεῖσθαι ὅπως ὡς τάχιστα σὺ αἴσθῃ. καὶ ὑπομιμνήσκειν σε, ἵνα ἐπιμελῇ τῶν ἐπεσταλμένων. καὶ νῦν λεπτίνῃ τῆς ἀποδόσεως τοῦ ἀργυρίου μὴ ἀμελήσησ, ἀλλ' ὡσ τάχιστα ἀπόδος. ἵνα καὶ οἱ ἄλλοι πρὸς τοῦτον ὁρῶντες, προθυμότεροι ὦσιν ἡμῖν ὑπηρετεῖν. ἰατροκλῆς ὁ μετὰ μυρωνίδου τότε ἐλεύθερος ἀφεθεὶς ὑπ' ἐμοῦ, πλεῖ νῦν μετὰ τῶν πεμπομένων παρ' ἐμοῦ. ἔμμισθον οὖν που αὐτὸν κατάστησον, ὡσ ὄντα σοι εὔνουν. καὶ ἄν τι βούλῃ αὐτῷ χρῶ. καὶ τὴν ἐπιστολὴν ἢ αὐτὴν ἢ εἰ ὑπόμνημα αὐτῆς σῴζε. καὶ αὐτὸς ἴσθι.

Τῶν πλάτωνος ἐπιστολῶν τέλος.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΦΙΛΙΠΠΩ.

ο Ι τὰς ἡγεμονίας ἀναλαμβάνοντες πρὸς δυναστείαν τῶν ἀρχομένων οὐχ ὑπὸ τῆς τύχης ἀλλ' ὑπὸ τῆς φύσεως προηγμένοι, ταῖς ἀρχαῖς ἐμπιστεύονται, αἳ μεταπίπτειν εἰώθασιν. ἀλλ' ἐπὶ ταῖς ἀρεταῖς μέγα φρονοῦσιν, ὧν καὶ σφόδρα σοφῶς πολιτευόμενοι. οὐδὲν γὰρ τῶν ἐν ἀνθρώποις βέβαιον καὶ ἰσχυρὸν οὐδ' ὃ μέχρι τῆς ἑσπέρας ἥλιος τραχείᾳ ῥοπῇ συναλλοιοῖ καὶ μεταφέρει. Ποικίλλουσα τοὺς βίους ἀπαρτίας, καθάπερ τραγῳδίας ὑποθέσει τοῖς ἡμετέροις κακοῖς ἡ φύσις μετασκευάζεται. εἴπερ μὴ διεψεύμεθα τῆς ἀληθείας. ὅτι τὸν ἄλλον τρόπον ὥσπερ τῶν ἐκ γῆς φυομένων ἕκαστον, καὶ τοὺς ἄνδρας ἀνθεῖν ποτε συμβαίνει. καὶ τὰς ἀκμὰς ἐν χρόνοις τισὶν ἀναλαμβανομένους πολὺ τῶν ἄλλων διαφέρειν. διὸ πειρῶ μήτε τῆς ἑλλάδος τυραννικώτερον προΐστασθαι, μήτε τοῖς λήμμασι στιβαρώτερον. τὸ μὲν γὰρ προπετείας ἐστὶ σημεῖον. τὸ δὲ ὁμολογουμένης ἀβουλίας τεκμήριον. δεῖ γὰρ τοὺς νοῦν ἔχοντας τῶν δυναστευόντων μὴ διὰ τὰς ἀρχὰς ἀλλὰ διὰ τῶν ἀρχῶν θαυμάζεσθαι. ἵνα τῆς τύχης μεταπεσούσης τῶν αὐτῶν ἐγκωμίων ἀξιῶνται. τὰ δ' ἄλλα εὖ πράττε. ψυχὴν πρὸς φιλοσοφίαν, σῶμα δὲ πρὸς ὑγείαν ἄγων καὶ ἐπιμελούμενος.

Ἀλεξάνδρῳ.

α Παρ' ὧν τίνων ἢ ποίων ἀρχή με λάβοι πρὸς σέ. ἐφ' ἃ γὰρ ἂν ἐπισκοπῶν ἐπιβάλλω τῇ διανοίᾳ, πάντα μοι φαίνεται μεγάλα καὶ θαυμαστά. καὶ λήθης οὐδὲν ἄξιον ὁρῶ. μνήμης δ' οἰκεῖα καὶ προσηκόντως. ὧν οὐδὲν οὐδεὶς ἀμαυρώσει χρόνος. αἱ γὰρ καλαὶ τῶν διδασκάλων παραινέσεις καὶ πρὸς ἕξεις θέατρον ἔχουσι τὸν αἰῶνα.

διὸ

διὸ πειρῶ τὴν ἀρχὴν μὴ εἰς ὕβριν, ἀλλ᾽ εἰς εὐεργεσίαν κατατί-
θεσθαι πρὸς ἀρχήν. ἧς οὐδὲν μεῖζον τῶν ἐν βίῳ ὑπάρχειν πέφυ-
κε. διὸ καὶ τὸ θνητὸν τῆς φύσεως πολλάκις ὑπὸ τοῦ χρόνου διαλυ-
όμενον ἄφθαρτον διὰ τὸ μέγεθος τῶν ἔργων κέκτηται τὴν μνή-
μην. τούτων οὖν τὴν ἔννοιαν ἔχε. οὐ γὰρ ἀλόγως ἤχθης ὡς ἔνιοι
οἱ ἀτόπως καὶ τὰς γνώμας διετέθησαν. σοὶ καὶ γένος ἔντιμον. καὶ
βασιλεία πατρῷος καὶ παιδεία βέβαιος. καὶ δόξα περίβλεπτος.
καὶ ὅσον ταῖς ἀφορμαῖς τῆς τύχης διαφέρεις, τοσοῦτον καὶ ταῖς
ἀρεταῖς τῶν καλῶν πρωτεύειν σε δεῖ. τὰ δ᾽ ἄλλα πράττε μὲν τὰ
ξυμφέροντα ἐπιτέλει δὲ τὰ δόξαντα.

Φιλίππῳ.

Οἱ πολλοὶ τῶν φιλοσόφων τὴν εὐεργεσίαν θεῷ ἰσότιμον πα-
ρεσκεύασαν. ὡς γὰρ ἁπλῶς εἰπεῖν χάριτος ἀμοιβὴ καὶ δό-
σις συνέχει τοὺς τῶν ἀνθρώπων βίους τῶν μὲν διδόντων, τῶν δὲ
λαμβανόντων. τῶν δ᾽ αὖ πάλιν ἀνταποδιδόντων. διὸ καλὸν καὶ
δίκαιόν ἐστι πάντας μὲν τοὺς ἀτυχοῦντας ἐλεεῖν. οἶκτος μὲν γὰρ
ἡμέρου ψυχῆς ἐστι σημεῖον. χαλεπότης δὲ ἀπαιδεύτου. αἰσχρὸν
γὰρ καὶ σχέτλιον ἀρετὴν ἀτυχοῦσαν περιορᾶν. ὅθεν ἐπαινῶ καὶ
τὸν ἡμέτερον γνώριμον θεόφραστον λέγοντα τὴν χάριν ἀμεταμέλη-
τον εἶναι. καὶ καλὸν καρπὸν φέρειν, τὸν παρὰ τῶν εὖ παθόντων
ἔπαινον. διόπερ δεῖ τοὺς νοῦν ἔχοντας τῶν ἀνθρώπων εἰς πολλοὺς
αὐτὴν κατατίθεσθαι νομίζοντας χωρὶς τῆς εὐφημίας, ἔρανόν τι-
να τοῦτον αὐτοῖς ὑπάρξειν ἐν ταῖς μεταβολαῖς τῶν πραγμά-
των, καὶ εἴ γε μὴ πάντας, ἀλλ᾽ ἕνα τινὰ τῶν εὐεργετημάτων ἀπο-
δώσειν τὴν χάριν. ὅθεν πειρῶ πρόθυμος μὲν εἶναι ταῖς εὐεργεσί-

κις. ἔποχος δὲ τοῖς θυμοῖς. τὸ μὲν γὰρ βασιλικόν τε καὶ ἥμερον τὸ δὲ βάρβαρόν τε καὶ συμπτίν. τὰ δ' ἄλλα καθὼς ἂν δοκιμάζῃς πράττε μὴ παρορῶν τὰς λυσιτελεῖς ψήφους.

Τῷ αὐτῷ

Ι διάρξαντες τοῦ βασιλέως ἐπὶ φρονήσει, καὶ ταῖς ὑπεροχαῖς τῶν ἄστρων ψαύσαντες, εὐπραγοῦσιν, οὐ δὲ πρὸς τοὺς αὐτοὺς πολιτευόμενοι καιρούς. ἀλλὰ καὶ θεωροῦντες τὸ τῆς τύχης ἄστατον, θησαυρίζουσι τὴν χάριν πρὸς ἑκάτερα. ἐν μὲν ταῖς εὐπραγίαις τιμῆς βουλόμενοι μεταλαμβάνειν. τιμὴ γὰρ οἰκεῖον ἀρετῆς ἐστιν. ἐν δὲ τοῖς συμπτώμασι βοηθείας. αἱ γὰρ συμφοραὶ τἀναγκαῖα κρίνουσι τῶν καλῶν πρότερον. σαφέστατος γὰρ εὐνοίας ἔλεγχος ὁ τῆς τύχης καιρός. ἀπαιτεῖ γὰρ οὐ λόγους, ἀλλὰ πράξεις δεόντως. ἡ γὰρ τοῦ εὐνοοῦντος ὄψις ὥσπερ ἐν πελάγει χειμαζομένῳ παρεφάνη γῆ. πᾶσα δὲ ὡς ἔοικεν ἐν ἐρήμῳ πεσοῦσα τύχη, σκοπὸς ἀληθὴς γίνεται τοῖς πολεμεῖν ἢ ἀδικεῖν ἢ συκοφαντεῖν αἱρουμένοις. μόνη δὴ τῶν σπουδαίων διαυτὴ τὸ τῆς τύχης εὐκίνητον οὐκ ἀπαρνεῖται. φέρουσα δὲ εὐλόγως πᾶν τὸ προσπίπτον τῶν κατὰ πλάτωνα κρειττόνων εὖ διατίθεται. διὸ καὶ τὴν ταχύτητα τῶν πραγμάτων εὐλαβοῦ. καὶ τὸν κύκλον τῆς μεταπτώσεως ἡγοῦ. καὶ τὰς ἐν τῷ ζῆν ψήφους λογίζου. πολλὰ γὰρ ἡ ταὐτομάτου φορὰ κομίζει τῷ βίῳ καὶ ῥοπὰς αὐτονόμους ποιεῖ. τοῖς μὲν ἀγνοοῦσι μετάνοιαν δίδου. τοῖς δὲ εὐνοοῦσι τὰς χάριτας προχείρους νέμε. ταῦτα γὰρ πράττων οὐχ ἅπαξ ἀλλὰ διόλου συντηρῶν, ἀσφαλέστατα καὶ ἀκίνδυνα τὰ τῆς ἡγεμονίας ἕξεις μέλαθρα, ὡς μὲν ὑπὲρ μεγάλων ὀλίγα. ὡς δὲ πρὸς σέ, πάντα σχεδὸν εἴρηται.

Θεοφράστῳ.

ή Πρόχειρος ἀδικία τῆς πολυχρονίου χάριτος λυσιτελέστερον πέφυκεν ὑπάρχειν. ἡ μὲν γὰρ ὀλιγοχρόνιον ἔχει τὴν μνήμην καὶ τὴν βλάβην. ἡ δὲ γηράσκει ὥς ἂν πεποιημένη τὴν δυσμένειαν ἔργον ἀοίδιμον πειρᾶσθαι ἀνάξειν. καίτοι πολλάκις δωρολοπούμενοι γαληνισμὸν εὑρόμενοί τινα. καὶ μεθέσαντες τῆς πρὶν κυμίας σάλον καὶ διανοίας εὕρομεν πορθμόν. διό φημι δεῖν τὴν ἑταιρείαν μάλιστα μὲν μὴ ἀδικεῖν οὐδὲ κεῖν καὶ εὔλογον ἔχειν πρόφασιν. εἰ δὲ μή γε ἀκουσίως τοῦτο πράξασαν, θᾶττον διαλύεσθαι τὴν ἔχθραν. τὸ γὰρ μηδὲν ἀδικεῖν ἴσως ὑπὲρ ἄνθρωπον. τὸ δὲ πλανηθέντα διασώσασθαι ἣν ἐπιφέρει τις μέμψιν, καλῆς τε σφόδρα δυσταθούσης κρίσεως ἴδιον οἶδα. τὰ δ' ἄλλα ἔρρωσο.

Φίλιππος Ὀλυμπιάδι.

ά Ποδέχομαι τὴν σὴν φρόνησιν καὶ τὴν πρόνοιαν τοῦ συμφέροντος. ὅτι τὸ κατὰ φύσιν συγγενές, οὐ φύσει φιλόστοργος, ἀλλ' ἀρετῇ κρίνασα δοκιμάζεις. οὕτω γὰρ οἶμαί σε ἡμᾶς ἀφροντιστοῦντας τοῦ καλοῦ, ἀναγκάσεις καὶ τὸν τῶν καλῶν ἀναλαμβάνειν ζῆλον. θησαύρισμα δ' ἐστὶν ἀρετῆς τερπνόν τι κομιζούσης τῷ βίῳ δι' ὅλου, μὴ τῷ γένει χαρίζεσθαι τὸ φιλόστοργον ἀλλὰ τῷ τοῦ γένους ἀξιώματι μεταδιδόναι τῆς φιλανθρωπίας. ὁ μὲν γὰρ πολλάκις κατὰ φύσιν ὑπάρχων, εὐθὺς καὶ τὴν φύσιν τῶν γεγεννηκότων οὐ σπουδαίαν ὑβρίζειν εἴωθεν. ὁ δὲ μηδεμιᾶς συγγενείας κοινωνήσας ἐνίοτε διὰ τὸν παρὰ φύσιν κόσμον τὴν φύσιν ηὔξησε. μηδὲν οὖν ἀνάξιον τοῦ γένους καὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς εὐνοίας φρόνει. ἔτι δὲ καὶ τῆς περὶ βίον κοσμιότητος ἀντέχου. καὶ πράττε πάντα Φιλίππου μὲν ἄξια, Ὀλυμπιάδος δὲ οὐκ ἀλλότρια. ὁ γὰρ τῆς διανοίας ὄγκος, πρὸς τὸ μὴ βλέπειν τι τῶν ἀναγκαίων, ὄγκος μὲν κακῶν.

φθόνος δὲ ἀγαθῶν. ἄνευ γὰρ νοῦ καὶ συνέσεως οὔτε αἱ πράξεις ὄνησιν φέρουσιν οὔτε αἱ δυνάμεις ὠφέλιμοι καθεστᾶσι. διὸ δεῖ πρότερον τὴν χρῆσιν ἢ τὴν κτῆσιν τῶν ἀγαθῶν σκοπεῖν. καὶ τότε πράττειν τοῖς μεγίστοις καὶ πλείστοις δὲ κληρήμασι χρησαμένους. τὸ γὰρ μὴ κεκτῆσθαι πλοῦτον, βλάβην οὐ κομίζει τηλικαύτην. τὸ δὲ τοῖς οὖσι κακῶς κεχρῆσθαι, ἀπόλλυσι τὸν οὕτως φασὶ κεχρημένον βίον. ἔχουσα τοίνυν ταῦτα κατὰ νοῦν καὶ νυκτὸς καὶ μεθημέραν σκόπει τὸ συμφέρον ταῖς τῆς ἡγεμονίας προσόδοις. οὕτω γὰρ ἀναγκαῖόν ἐστι τὴν ἀρχὴν πλείστην καὶ μεγίστην ἐπίδοσιν λήψεσθαι. ὅταν ὁ μὲν οἶκος ἀρετῆς οἰκεῖος ᾖ. ὁ δὲ τοῦτον διασώζων μὴ λείπηται καλοκαγαθίας. τὰ δ' ἄλλα προνοοῦ τοῦ συμφέροντος.

Φίλιππος Αριστοτέλει εὖ πράττειν.

Σθι μοι γεγονότα υἱόν. πολλὴν οὖν τοῖς θεοῖς χάριν ἔχω, οὐχ οὕτως ἐπὶ τῇ γεννήσει τοῦ παιδὸς, ὡς ἐπὶ τῷ κατὰ τὴν σὴν ἡλικίαν αὐτὸν γεγονέναι. ἐλπίζω γὰρ αὐτὸν ὑπὸ σοῦ τραφέντα καὶ παιδευθέντα ἄξιον ἔσεσθαι καὶ ἡμῶν καὶ τῆς τῶν πραγμάτων διαδοχῆς.

Αλέξανδρος Αριστοτέλει εὖ πράττειν.

Υκ ὀρθῶς ἐποίησας ἐκδοὺς τοὺς ἀκροαματικοὺς τῶν λόγων. τίνι γὰρ ἔτι διοίσομεν ἡμεῖς τῶν ἄλλων, εἰ καθ' οὓς ἐπαιδεύθημεν λόγους, οὗτοι πάντων ἔσονται κοινοί. ἐγὼ δὲ βουλοίμην ἂν ταῖς περὶ τὰ ἄριστα ἐμπειρίαις ἢ ταῖς δυνάμεσι διαφέρειν.

Αριστοτέλης Αλεξάνδρῳ εὖ πράττειν.

Γραψάς μοι περὶ τῶν ἀκροαματικῶν λόγων οἰόμενος δεῖν αὐτοὺς φυλάττειν ἐν ἀπορρήτοις. ἴσθι δὲ αὐτοὺς ἐκδεδομένους καὶ μὴ ἐκδεδομένους. ξυνετοὶ γάρ εἰσι μόνοις τοῖς ἡμῶν ἀκούσασιν.

ΤΕΛΟΣ.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ. ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΜΕΓΑΣ ΑΡΤΑΞΕΡΞΗΣ ΠΑΙΤΩ ΧΑΙΡΕΙΝ.

Οὗτος προσπέπλακεν ἡ καλουμένη λοιμικὴ τοῖς στρατεύμασιν ἡμῶν· καὶ τὰ πολλὰ πολλάκις ποιησάντων ἡμῶν ἔνδοσιν οὐκ ἔδωκεν. ὅθεν ἀξιῶ σε τοῖς σοῖς καὶ πᾶσι τοῖς παρ᾽ ἐμοῦ διδομένοις δωρεαῖς, ἤτοι τῇ ἐκ φύσεως ἐπινοημάτων ἤτοι τῇ ἐκ τέχνης πράξεων ἤ τινα ἑτέρου ἀνδρὸς ἑρμηνείην δυναμένου ἰάσασθαι, πέμπε τάχος· μάστιξι ἀξιοῦ τὸ πάθος, ἅλωκε δὲ κατὰ τὸν ὄχλον καὶ πολὺς ἄλις πνεῦμα μέγα τε πυκνὸν ἔχων· οὐ πολεμοῦντες πολεμούμεθα ἐχθρὸν ἔχοντες τὸν θῆρα λυμαινόμενον· τὰ ποίμνια πέπτωκε· πολλοὺς δυσιάτους ἐποίησε· πικρὰ βέλη βελῶν καταπέμπει· οὐ φέρω· γνώμην οὐκ ἔτι ἔχω μετ᾽ ἀνδρῶν γονίμων βουλεύσασθαι. λῦε παῦσαι πάντα μὴ διαλείψας ἀγαθῇ τύχῃ. Ἔρρωσο.

Παῖτος βασιλεῖ μεγάλῳ Ἀρταξέρξῃ χαίρειν.

Ἃ φυσικὰ παθήματα, οὐ λύει τὴν ἐπιδημίαν τοῦ λοιμικοῦ πάθους· ὅσα γὰρ ἐκ φύσεως γίνεται νοσήματα, αὐτὴ ἡ φύσις ἰῆται κείνουσα. ὅσα δὲ ἐξ ἐπιδημίας τέχνῃ τεχνικῶς κείνουσα τὴν διαθήκην τῶν σωμάτων. Ἱπποκράτης ἰητρὸς ἰῆται τοῦτο τὸ πάθος. τῷ γένει μὲν οὖν Δωριεύς. πόλεως δὲ Κῶ. πατρὸς δὲ Ἡρακλείδου τοῦ Ἱπποκράτους, τοῦ Γνωσιδίκου τοῦ Νέβρου τοῦ Σωστράτου, τοῦ Θεοδώρου. τοῦ Κλεομυττάδα. τοῦ Κρισάμιδος. οὗτος θείᾳ φύσει κέχρηται. ὃς ἐκ μικρῶν ἰδιωτικῶν εἰς μεγάλα καὶ τεχνικὰ προήγαγε τὴν ἰατρικήν. γίνεται μὲν οὖν ὑμῖν ὁ θεῖος Ἱπποκρά-

τος, ἔννατος μὲν ἀπὸ τοῦ κρισάμιδος τοῦ βασιλέως· ὀκτωκαιδέκατος δὲ ἀπὸ ἀσκληπιοῦ· εἰκοστὸς δὲ ἀπὸ διός. μητρὸς δὲ πραξιθέας τῆς φαιναρέτης ἐκ τῆς οἰκίας τῶν ἡρακλειδῶν ὥστε κατ᾽ ἀμφότερα τὰ σπέρματα θεῶν ἀπόγονός ἐστιν ὁ θεῖος ἱπποκράτης. πρὸς μὲν πατρὸς ἀσκληπιάδης ὤν· πρὸς δὲ μητρὸς ἡρακλείδης· ἔμαθέ τε τὴν τέχνην παρὰ τῷ πατρὶ ἡρακλείδῃ καὶ παρὰ τῷ πάππῳ ἱπποκράτει. ἀλλὰ παρὰ μὲν τούτοις ὡς εἰκὸς τὰ πρῶτα ἐμυήθη τῆς ἰατρικῆς, ὅσα πιθανὸν ἦν καὶ τούτους εἰδέναι. τὴν δὲ σύμπασαν τέχνην αὐτὸς ἑαυτὸν ἐδίδαξεν θείᾳ φύσει κεχρημένος. καὶ τοσοῦτον ὑπερβεβηκὼς τῇ τῆς ψυχῆς εὐμοιρίᾳ τοὺς προγόνους ὅσον διενήνοχεν αὐτῶν, καὶ τῇ τῆς τέχνης ἀρετῇ. καθαίρει δὲ οὐ θηρίων μὲν γένος, θηριωδῶν δὲ σωμάτων καὶ ἀγρίων πολλὴν γῆν καὶ θάλασσαν διασπείρων πανταχοῦ ὥσπερ ὁ τριπτόλεμος τὰ τῆς δήμητρος σπέρματα τὰ τοῦ ἀσκληπιοῦ βοηθήματα. τοιγαροῦν ἐκ δικαιοτάτου καὶ οὗτος ἀνιέρωται πολλαχοῦ τῆς γῆς. ἠξίωται δὲ τῶν αὐτῶν ἡρακλεῖ καὶ ἀσκληπιῷ ὑπὸ ἀθηναίων δωρεῶν. αὐτὸν μεταπέμψαι κελεύων ἀργύριον καὶ χρυσίον ὅσον ἂν βούληται δώσειν αὐτῷ. οὗτος ἐπίσταται οὐχ ἕνα τρόπον τῆς ἰάσιος τοῦ πάθους. οὗτος πατὴρ ὑγιείας. οὗτος σωτήρ. οὗτος ἀκεσώδυνος. οὗτος ἁπλῶς ἡγεμὼν τῆς θεοπρεποῦς ἐπιστήμης.

Βασιλεὺς βασιλέων μέγας Ἀρταξέρξης Υστάνει ἑλλησπόντου ὑπάρχῳ.

Ἱπποκράτους ἰητροῦ κῴου ἀπὸ ἀσκληπιοῦ γεγονότος κλέος ἐς ἐμὲ ἀφῖκται τῆς τέχνης. δὸς οὖν αὐτῷ χρυσὸν ὅσον ἂν βούληται καὶ τἄλλα χορηγῶν ὧν ἂν σπανίζῃ, καὶ πέμπε ἐς ἡμᾶς. ἔσται γὰρ ἰσότιμος περσῶν τοῖς ἀρίστοις· καὶ εἴτις ἄλλος ἀνὴρ κατ᾽ εὐρώπην ἀγαθός, φίλον οἴκῳ βασιλέως ποιοῦ μὴ φειδόμενος ὄλβου. ἄνδρας γὰρ εὑρεῖν δυναμένους κατὰ συμβουλὴν οὐ ῥᾴδιον.

Υστάνης Ἱπποκράτει ἀσκληπιαδῶν ὄντι ἀπογόνῳ χαίρειν.

Ν ἔπεμψεν ὁ βασιλεὺς ἐπιστολὴν σοι χρήζων, ἔπεμψά σοι. γράψον οὖν πρὸς αὐτὴν κατὰ τάχος, ἵνα πρὸς βασιλέα πέμψω. ἔρρωσο.

Ἱπποκράτης ἰητρὸς Ὑστάνει ὑπάρχῳ ἑλλησπόντου.

π Εμπε εἰς βασιλέα ὡς ὅτι τάχος γράφω ὅτι καὶ προσφορῇ καὶ ἐσθῆτι καὶ οἰκήσει καὶ πάσῃ τῇ ἐς βίον οὐσίῃ ἀρκεόσῃ χρέομαι· Περσῶν δὲ ὄλβου, οὔ μοι θέμις ἐπαυρέσθαι, οὐδὲ βαρβάρους ἄνδρας νόσων παύειν ἐχθροὺς ὄντας ἑλλήνων.

Αβδηριτῶν τῇ βουλῇ.

ὁ Πολίτης ὑμέων Μελισαγόρης ἧκεν ἐς Κῶ καὶ ἔτυχε τότε ὅτε ἡ ἀνάληψις τῆς ῥάβδου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρῃ καὶ ἐτήσιος ὡς ἴστε πανήγυρις καὶ πομπὴ πολυτελὴς εἰς κυπάρισσον, ἣν ἔθος ἄγειν τοῖς τῷ θεῷ προσήκουσιν. ἐπεὶ δὲ σπουδάζειν ἐῴκει καὶ ἐκ τοῦ λόγου καὶ ἐκ τῆς προσόψιος ὁ Μελησαγόρας πεισθεὶς ὅπερ ἦν ἐπείγειν τὸ πρῆγμα ἀνέγνων τε ὑμέων τὴν ἐπιστολὴν καὶ ἐθαύμασα ὅτι ἑνὸς ἀνθρώπου ὡς εἷς αὐτὸς ἡ πόλις θορυβέεσθε. μακάριοι δῆμοι ὁκόσοι ἴσασι τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἕρματα αὐτῶν, καὶ οὐ τοὺς πύργους οὐδὲ τὰ τείχεα ἀλλὰ σοφῶν ἀνδρῶν σοφὰς γνώμας. ἐγὼ δὲ πείθομαι τέχνας εἶναι θεῶν χάριτας. ἀνθρώπους δὲ ἔργα φύσιος. καὶ μὴ μεμεσήσητε ἄνδρες Ἀβδηρεῖται. οὐχ ὑμᾶς δοκέω. ἀλλὰ φύσιν αὐτὴν καλέειν ἐμὲ ἀνασῶσαι, κτῆμα ἑαυτῆς κινδυνεῦον ὑπὸ νόσου διαπεσεῖν. ὥστε πρὸ ὑμέων ἐγὼ φύσει καὶ θεοῖς ὑπακούω τοσοῦτο δημόσιον ἰήσασθαι, ἔγωγε δὴ καὶ νοσῶν οὐδὲν ἀλλὰ μὴ ἀπάτη συσκιάζεσθε, ὅπερ εὔχομαι. καὶ γένοιτο πλέον ἢ δέον ἡμῖν εὐνοίας τεκμήριον, καὶ πρὸς ὑπόνοιαν ταραχθῆναι. ἀργύριον δέ μοι ἐρχομένῳ οὔτε ἂν φύσις οὔτε θεὸς ὑπέχοιεν, ὥστε μὴ δὴ ὑμεῖς Ἀβδηρῖται βιάζεσθε ἀλλ' ἐᾶτε ἐλευθέρως τέχνης ἐλεύθερα τὰ ἔργα. οἱ δὲ μισθαρνοῦντες δουλεύειν ἀναγκάζουσι τὰς ἐπιστήμας ὥσπερ ἐξανδραποδίζοντες αὐτὰς ἐκ τῆς προ-

πέρας παῤῥησίας ἔθηκας εἰκὸς καὶ ψεύσαιντο αὖ ὡς περὶ μεγάλης νούσου· καὶ ἀρνηθεῖεν αὖ ὡς περὶ μικρῆς, ἢ οὐκ ἂν ἔλθοιεν ὑπισχόμενοι, καὶ πάλιν ἔλθοιεν μὴ κληθέντες. οὐκ ἔστι γὰρ ὁ τῶν αἰτεόντων βίος ὅτι διόλου αὐτοὺς πνεῦμα χειμέριον ἀφορμὰς φιλαργυρίης διαδίδωσιν, ἐφ' ἣν ἔδει μᾶλλον ἅπαντες ἰητροὶ συνιόντες ἀποθεραπεῦσαι χαλεπωτέρην μανίης νοῦσον ὅτι καὶ μακαρίζεται νοσέουσα καὶ κακοῦσα. οἶμαι δὲ ἔγωγε τὰ τῆς ψυχῆς νοσήματα πάντα μανίης σφοδρῆς εἶναι ἐμποιούσης δόξας τινὰς καὶ φαντασίας τοῦ λογισμοῦ. ὧν ὁ δι' ἀρετῆς ἀποκαθαρθεὶς ὑγιάζεται. ἐγὼ δὲ εἰ πλουτεῖν δὲ ἅπαντος ἐβουλόμην ὦ ἄνδρες Ἀβδηρῖται, οὐκ ἂν ἐννέα καὶ δέκα ταλάντων διέβαινον πρὸς ὑμέας. ἀλλ' ἐπὶ τὸν μέγαν ἐρχόμενος Περσῶν βασιλέα, ἔνθα πόλιες ὅλαι προσέμενον τῶν ἐξ ἀνθρώπων εὐτυχίας γεγεμισμέναι, ἰώμην ἂν τὸν ἐκεῖ λοιμὸν αὐτῶν. ἀλλὰ παρῃτησάμην ἐχθρὴν ἑλλάδι χώρην ἐλευθερῶσαι κακῶν νόσου. κἀγὼ τὸ μὲν ἐπ' ἐμοὶ καταπολεμῶ τοὺς βαρβάρους. αἶσχρ δ' ἂν αἰσχρὴν τὸν βασιλέως πλοῦτον καὶ πατρίδος ἐχθρὴν πορισαίμην. περιεκάμην δ' ἂν αὐτὰ ὡς ἑλέπολις τῆς ἑλλάδος ὑπάρχων. οὐκ ἔστι πλοῦτος, τὸ πανταχόθεν χρηματίζεσθαι. μεγάλα γὰρ ἱερὰ τῆς ἀρετῆς ἐπὶ δικαιοσύνην οὐκ ὀρυσσόμενα, ἀλλ' ἐμφανέα ἐόντα. ἢ οὐκ οἴεσθε ἴσον ἁμάρτημα σώζειν πολεμίους καὶ φίλους μισθοῦ. ἀλλ' οὐχ ὧδε ἔχει τὰ ἡμέτερα. δήμε· καρποῦμαι δὲ νόσους, ὅδε διότι χρῆσις ἤκουσα τὴν δημοκρίτου παρακρουσιν. ὃς εἴτε ὑγιαίνει φίλος ἐστὶν, εἴτε νοσεύει θεραπευθεὶς, φίλος πλέον ὑπάρξει. πυνθάνομαι δὲ αὐτὸν ἐμβριθέα καὶ στερρὸν τὰ ἤθεα καὶ τῆς ὑμετέρης πόλιος ἐόντα κόσμον.

Φιλο

Φιλοποίμενι χαίρειν.

Ι τὴν τῆς πόλιος ἐπιστολὴν ἀναδόντες μοι πρέσβεις, ταύτην ἀνέδοσαν. ἤχθην δὲ κάρτα ξενίην ὑπισχνουμένου σέο καὶ τὴν ἑτέρην δίαιταν. ἔλθοιμεν δὲ αἰσίῃ τύχῃ καὶ ἀφιξόμεθα ὡς ὑπολαμβάνομεν χρηστοτέρῃσιν ἐλπίσιν, ὡς ἐν τῇ γραφῇ παραδεδήλωται, οὐ μανίην ἀλλὰ ψυχῆς τινα ῥῶσιν ὑπερβάλλουσαν διασαφηνέοντες ἀνδρὸς μήτε παίδων μήτε γυναικὸς μήτε συγγενέων μήτε οὐσίης μήτε τινος ὅλως ἐν φροντίδι ἐόντος, ἡμέρην δὲ καὶ εὐφρόνην πρὸς ἑωυτῷ κατεστῶτος καὶ ἰδιάζοντος τὰ μὲν πολλὰ ἐν ἄντροισι καὶ ἐρημίῃσιν ἢ ὑπὸ σκέπησι δενδρέων ἢ καὶ μαλθακῇσι ποίαις, ἢ παρ᾽ ἡσύχοισιν ὑδάτων ῥείθροισι. συμβαίνει μὲν οὖν τὰ πολλὰ τοῖς μελαγχολῶσι τοιαῦτα. σιγηροί τε γὰρ ἐνίοτε καὶ μονήρεες καὶ φιλέρημοι τυγχάνουσιν. ἀπανθρωπεύονταί τε ξύμφυλον ὄψιν ἀλλοτριωτάτην νομίζοντες. οὐκ ἀπεοικὸς δὲ καὶ τοῖς περὶ παιδείαν ἐσπουδακόσι τὰς ἄλλας φροντίδας ὑπὸ μιῆς τῆς ἐν σοφίῃ διαθέσεως σεσοβῆσθαι. ὥσπερ γὰρ δμῶες καὶ δμωΐδες ἐν τοῖσιν οἴκοισι θορυβέοντες καὶ στασιάζοντες ὁκόταν ἐξαπιναίως αὐτοῖς ἡ δέσποινα ἐπιστῇ, καταπτοηθέντες ἐφησυχάζουσι, παραπλησίως καὶ αἱ λοιπαὶ αἱ κατὰ ψυχὴν ἐπιθυμίαι ἀνθρώποισι κακῶν ὑπηρέτιδες. ἐπὴν δὲ σοφίης ὄψις ἑαυτὴν ἐπιστήσῃ, ὡς δοῦλα τὰ λοιπὰ πάθεα ἐκκεχώρηκε. ποθέουσι δὲ ἄντρα καὶ ἡσυχίαν, οὐ πάντως οἱ μανέντες, ἀλλὰ καὶ οἱ τῶν ἀνθρωπίνων πρηγμάτων ὑπερφρονέοντες ἀπραξίης ἐπιθυμίῃ. ὁκόταν γὰρ νοῦς ὑπὸ τῶν ἔξω φροντίδων κοπτόμενος ἀναπαύσασθαι θελήσῃ τὸ σῶμα, τότε ταχέως ἐς ἡσυχίην μετήλλαξεν. ἔστω ἄδαστος ὄρθιος ἐν ἑαυτῷ περισκοπεῖ κύκλῳ χωρίον ἀληθείης, ἐν ᾧ οὐ γυνή, οὐ τέκνα, οὐ μήτηρ, οὐ κα-

σιτηγοὶ, οὐ συγγενέες, οὐ δμῶες. οὐ δοῦλος οὐδὲν τῶν θόρυβον
ἐμποιεόντων. πάντα δὲ ἀποκεκλεισμένα τὰ πράσσοντα ἐστήκει
ὑπὸ φόβου, οὐδὲ πλησιάσαι τολμέοντα ὑπ' εὐλαβείης τῶν αὐτόθι
οἰκεόντων. οἰκέουσι δὲ τὸ χωρίον ἐκεῖνο τέχναι καὶ ἀρεταὶ καὶ θεοὶ
καὶ δαίμονες, καὶ βουλαὶ καὶ γνῶμαι, καὶ ὁ μέγας πόλος ἐν ἐκείνῳ τῷ
χωρίῳ τοὺς πολυκινήτους ἀστέρας κατέστεπται. εἰς ὃ τάχα Δη-
μόκριτος ὑπὸ σοφίης μετοικήσας, ἐπεὶ οὐκ ἐθεώρεον τοὺς ἐν τῇ πό-
λει, οἷά γε τηλοῦ ἐκδεδημηκὼς, δοξάζεται μανίης νοῦσον διὰ τὸ
φιλέρημον. σπεύδουσι δὲ ἀβδηρῖται ἀργυρίου ἐλεγχθῆναι ὅτι οὐ
ξενιᾶσι Δημόκριτον, ἀλλὰ σύ γε ἡμῖν κατάρτυε τὴν ξενίην ἑταῖ-
ρε Φιλοποίμην. οὐδὲ γὰρ ἐθέλω τεταραγμένην τῇ πόλει πα-
ρασχεῖν ὄχλησιν ἐκ παλαιοῦ ἴδιον ἔχων ξένον σε ὡς οἶσθα.

Διονυσίῳ χαίρειν.

ἢ Περιμένόν με ἐν ἁλικαρνασσῷ, ἢ φθάσον αὐτὸς ἐλθὼν
ὦ ἑταῖρε. κατὰ πᾶσαν γὰρ ἀνάγκην ἀπιτέον εἰς ἄβ-
δηρα, μοι δημοκρίτου χάριν. ἐφ' ὃν νοσέοντα μετεπέμψατό με
ἡ πόλις. ἄληκτος γάρ τοι ἡ συμπαθείη τῶν ἀνθρώπων διονύσιε. ὡς
μία ψυχὴ συννοσεῖ τῷ πολίτῃ. ὥστε μοι δοκέουσι καὶ αὐτοὶ θε-
ραπείης δέεσθαι. ἐγὼ μὲν οἶμαι οὐδὲ νοῦσον αὐτὸ εἶναι, ἀλλὰ με-
τρίην παιδείης. οὐκ οὖσαν δὲ τῷ ὄντι ἀμετρίην ἀλλὰ νο-
μιζομένην τοῖσιν ἰδιώτῃσιν, ἐπεὶ οὐδέποτε βλαβερὸν τὸ ἀ-
ρετῆς ἄμετρον. δόξα δὲ νούσου γίνεται τοῦτο διὰ τὴν τῶν
κρινόντων ἀπαιδευσίην. δοκιμάζει δὲ ἕκαστος ἐξ ὧν αὐτὸς οὐκ ἔ-
χει, τὸ ἐν ἄλλῳ πλεονάζον περισσεύειν. καὶ ἴσως που καὶ ὁ δειλὸς
ἀμετρίην τὴν ἀνδρείην ὑπείληφε. καὶ ὁ φιλάργυρος τὴν μεγα-
λοψυχίην. καὶ πᾶσα ἔλλειψις ὑπερβάλλειν δοκέει τὸ ἀρετῆς σύμ-
μετρον. ἐκεῖνοι μὲν οὖν αὐτὸν ἰδόντες μετὰ τῆς ἐνθέου προσνω-

σιος τὸ ἀκούσαντες τῶν λόγων αὐτοῦ ἀμείνονες ἐσόμεθα. σὺ δὲ ἐπείξον ὦ Διονύσιε παραγενέσθαι. βούλομαι γὰρ ἐνδιατρῖψαι τῇ πατρίδι μου μέχρις ἂν ἐπανέλθω. ὅπως τῶν τε ἡμετέρων φροντίζῃς καὶ πρὸ τῶν ἐμῶν τῆς πόλεως. ἔπειτα οὖν οἶδ' ὅπως ἐκ συντυχίας ὑγιεινὸν τὸ ἔτος ἐστὶ καὶ τὴν ἀρχαίαν φύσιν ἔχει. ὥστε οὐ πολλὰ παρενοχλέουσι νοῦσοι πλὴν ὅμως πάρειθι. οἰκήσεις δὲ τὴν ἐμὴν συνκαιροῦσαν οἰκίαν. ἅτε καὶ τοῦ γυναίου μένοντος πρὸς τοὺς γονέας διὰ τὴν ἐμὴν ἀποδημίαν. ἐπισκόπει δὲ καὶ τὰ ἐκείνης ὅπως διάγῃ σωφρόνως καὶ μὴ διὰ τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἀπουσίαν ἄλλους ἄνδρας νομίσῃ. κοσμία μὲν οὖν ἦν ἐξ ἀρχῆς καὶ τοὺς γονέας ἀστείους εἶχε. τὸν δὲ πατέρα ἀνδρικόν τε καὶ μισοπόνηρον ὑπὲρ φύσεως γερόντιον. ἀλλ' ὅμως ἀεὶ χρήζει γυνὴ σωφρονίζοντος. ἔχει γὰρ φύσει καὶ τὸ ἀκόλαστον ἐν αὐτῇ ὅπερ εἰ καθημέραν μὴ ἐκκόπτοιτο, ὥσπερ τὰ δένδρα καθυλομανεῖ. ἐγὼ δὲ φίλον ἀκριβέστερον οἶμαι εἰς φυλακὴν γυναικός. οὐ γὰρ ὡς ἐκείνοις καὶ τουτέοισι συνοικέει πάθος εὐνοίης. διὸ πολλάκις ἐπισκιάζονται τὴν νουθεσίαν. φρονιμώτερον δὲ ἐν παντὶ τὸ ἀπαθέστερον ἐὰν ᾖ ἐπικλώμενον ὑπὸ εὐνοίης.

Δημαινέτω χαίρειν.

Ἴδια παρὰ σοὶ γενόμενος ἐν Ῥόδῳ Δημαίνετε τὴν ναῦν ἐκείνην, Ἀλίας ἐπιγραφὴ ἦν αὐτῇ, πάγκαλόν τινα καὶ εὖ πεπηγμένην ἱκανῶς τε προσηρμοσμένην. καὶ διάβασιν εἶχε πολλήν, ἐτήρησα τὸ ναυτικὸν αὐτῆς ὡς ὀξὺ καὶ ἀσφαλὲς καὶ εὔτεχνον ὑπέρ γε τὰ τοῦ πλοῦ τὴν δρομικήν. ταύτην ἐκπέμψον ἡμῖν, εἰ οἷόν τε μὴ κώπαις, ἀλλὰ πτεροῖς ἐρετμώσας αὐτήν. ἐπείγει οὖν τὸ πρᾶγμα φιλότης καὶ μάλα εἰς Ἄβδηρα διαπλεῦσαι πάντα χρὴ βουλόμενοι τοσαύτην ἱστιοδρομεῖν διὰ πρόσευντα ἵνα Δημόκριτον ἀκούσεις τοῦ τέλεος

τούτου ἡ πατρὶς αὐτίκα τῇ μανίῃ κεκακῶσθαι, ἐγώ τε βούλομαι μὴ οὕτως αὐτὸν παρακόπτειν, ἀλλ' ἐκείνοις δόξαν γίνεσθαι. γελᾷ φασιν ἀεὶ, καὶ οὐδέποτε παύεται γελῶν ἐπὶ παντὶ πρήγματι. σημεῖον αὐτὸ τοῦτο μανίης δοκέει. ὅθεν λέγε τοῖς ἐν ῥόδῳ φίλοις μετριάζειν καὶ μήτε ἄγαν γελᾶν. μήτε ἄγαν σκυθρωπάζειν. ἀλλὰ τουτέων ἀμφοῖν τὸ μέτριον ἐπιτηδεύεσθαι. ἵνα τοῖς μὲν χαριέστατος εἶναι δόξει. οἷς δὲ φροντιστὴς περὶ ἀρετῆς μερμηρίζων. ἔνι μέντοι δημάγητε καλὸν παρέκαστον αὐτοῦ γελῶντος. εἰ γὰρ ἡ ἀμετρίη φλαῦρον, τὸ διὰ παντὸς, φλαυρότερον. καὶ ἔπειμι αὖ αὐτῷ, δημόκριτε καὶ νοσέοντος καὶ κτεινομένου καὶ τεθνεῶτος. καὶ πολιορκουμένου, καὶ παντὸς ἐμπίπτοντος κακοῦ, ἕκαστον τῶν πρησσομένων ὕλη σοι γέλωτος ὑπόκειται. οὐ θεομαχεῖς δὲ, εἰ δύο ἐόντοιν ἐν κόσμῳ λύπης καὶ χαρᾶς σὺ θρασύτερον ἐκβέβληκας. μακάριος τ' ἂν ἧς. ἀλλ' ἀδύνατον εἰ μήτε ἡ μήτηρ σοι νενόσηκε μήτε πατὴρ μήτε τὰ ὕστερον τέκνα. μὴ γυνὴ μὴ φίλος ἀλλὰ διὰ τὸν σὸν γέλωτα ἵνα σώζηται εὐτυχέες τὰ πάντα. ἀλλὰ νοσεόντων γελᾷς. ἀποθνησκόντων χαίρεις. ἔστι που κύθοιο κακὸν εὐφραίνεαι. ὡς πονηρότατος εἶ δημόκριτε καὶ πόῤῥω τε σοφίης. ἢ νομίζεις αὐτὰ μὴ δὲ κακὰ εἶναι. μελαγχολᾷς οὖν ὦ δημόκριτε. κινδυνεύω καὶ αὐτὸς ἀβδηρίτης εἶναι. φρονιμωτέρη δὲ ἡ πόλις. ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων ἀκριβέστερον ἐκεῖ λεξόμεθα δημάγητε. ἡ δὲ ναῦς καὶ τὸν χρόνον τοῦτον ὃν ἐπιστέλλω σοι χρονίζει.

Φιλοποίμενι χαίρειν.

Υπνους καὶ πεφροντικὼς ὑπὲρ δημοκρίτου ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ καταδαρθὼν, πρὸς ἀρχομένῃ τῇ ἕω, ὄναρ ἐφαντάσθην. ὅθεν οὐ νομίζω κάρτα, μηδὲν ἐπισφαλὲς γενήσεσθαι. ἐκ παλτός τε διηγέρθην. ἐδόκεον γὰρ αὐτὸν τὸν ἀσκληπιὸν ὁρᾶν. φαίνε-

σθαί τε

ρῆς τε αὐτὸν πλησίον· ἤδη δὲ πρὸς τοῖς ἀβδηριτέων πύλαις ἐτυγ-
χάνομεν. ὁ δὲ ἀσκληπιὸς οὐχ ὡς εἰώθεισαν αὐτοῦ αἱ εἰκόνες, μειλί-
χιός τε καὶ πρᾶος ἰδέσθαι κατεφαίνετο, ἀλλὰ διηγερμένος τῇ
σχέσει καὶ ἰδέσθαι φοβερώτερος· εἵποντο δὲ αὐτῷ δράκοντες. χρῆ-
μά τι ἑρπετῶν ὑπερφυές. ἐπειγόμενοι δὲ καὶ αὐτοὶ μακρῷ τῷ ἐπι-
σύρματι· καί τι φρικῶδες ὡς ἐν ἐρημίῃ καὶ νάπῃσι κοιλώδεσιν ὑπο-
συρίττοντες. οἱ δὲ κατόπιν ἑταῖροι κίστας φαρμάκων εὖ μάλα πε-
ριεσφηνωμένας ἔχοντες ἦσαν. ὤρεξε δέ μοι τὴν χεῖρα ὁ θεός. κα-
γὼ λαβόμενος ἄσμενος, ἐλιπάρεον συνέρχεσθαι· καὶ μὴ καθυστε-
ρέειν τί μου περὶ θεραπείης. ὁ δὲ οὐδέν τι ἔφη ἐν τῷ παρεόντι χρή-
ζεις ἐμέο, ἀλλά σε αὕτη ξεναγήσει θεὸς ἀθανάτων τε καὶ θνητῶν·
ἐγὼ δὲ ἐπιστραφεὶς ὁρέω γυναῖκα καλήν τε καὶ μεγάλην ἀσφα-
λέως πεπλοκισμένην· λαμπρείμονα. διέλαμπον δὲ αὐτῆς οἱ τῶν
ὀμμάτων κύκλοι καθαρόν τι φῶς οἷον ἀστέρων μαρμαρυγὰς δοκέ-
ειν. καὶ ὁ μὲν δαίμων ἐχωρίσθη. κείνη δὲ ἡ γυνὴ πιεξαμένη του καρ-
ποῦ μαλθακῇ τινι εὐτονίῃ διὰ τοῦ ἄστεος ἦγε φιλοφρονεομένη. ὡς
δὲ πλησίον τῆς οἰκίης ἤμην ἵνα τὴν ξενίην ἐδόκεον ηὐτρεπίσθαι,
ἀπῄει ὡς φάσμα· μόνον εἰποῦσα αὔριόν σε παρὰ δημοκρίτῳ κα-
ταλήψομαι. ἤδη δὲ αὐτῆς μεταστρεφομένης δέομαι ἔφην ἀρί-
στη τίς εἶ, καὶ τίνα σε καλέομεν. ἡ δέ, ἀλήθεια ἔφη. αὕτη δὲ ἣν προσιοῦ-
σαν ὁρᾷς καὶ ἐξαίφνης ἑτέρη τις κατεφαίνετο, ἠκακὴ μὲν, ἤδε αὖ-
τη θρασυτέρη δὲ καὶ σεσοβημένη, δόξα ἔφη καλέεται. κατοικεῖ δὲ
παρὰ τοῖσιν ἀβδηρίτῃσιν. ἐγὼ μὲν οὖν ἀναστὰς ὑπεκρινάμην ἐμαυ-
τῷ τὸ ὄναρ, ὅτι οὐδὲν ὅστις ἰητροῦ δημόκριτος. ὅπου γε αὐτὸς ὁ θε-
ραπεύων θεὸς ἀπέστη, οὐκ ἔχων ὕλην θεραπείης. ἀλλ᾽ ἦ μὲν ἀλήθεια
τὸ ὑγιαίνειν παρὰ δημοκρίτω μένει. ἡ δὲ τοῦ νοσέειν αὐτὸν δόξα πα-

ἀβδηρίτῃσιν ὄντως κατοικέει. ταῦτα πιστεύω ἀληθέα εἶναι Φιλοποίμην. καὶ ἔστι καὶ οὐκ ἀπογινώσκω τὰ ὀνείρατα, μάλιστα ἢν ὁκόταν καὶ τάξιν διαφυλάττῃ. ἰητρικὴ δὲ καὶ πάνυ μαντικῇ συγγενής ἐστιν. ἐπεὶ τῶν δυεῖν τεχνέων εἷς πατὴρ ὁ ἀπόλλων ὁ καὶ πρόγονος ἡμῖν, ἐσομένας νούσους προαγορεύων καὶ νοσέοντας ἰώμενος.

Κρατεύᾳ χαίρειν.

ἰ Ἴστε μοί σε ῥιζοτόμον ἄριστον ἑταῖρε. καὶ διὰ τὴν ἄσκησιν καὶ διὰ τὸ προγόνων κλέος ὡς μηδὲν ἀποδεῖν σε τοῦ προπάτορος κρατεύα. νῦν οὖν εἰ καί ποτε ἄλλοτε βοτανολόγησον ὁκόσα τε καὶ οἷα δύνασαι. ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει. καὶ διαπέμψαιμί οἱ αὐτὰ ὑπὲρ ἀνδρὸς ὅλῃ πόλει ἰσοστάσιον ἀβδηρίτην μὲν, ἀλλὰ δημόκριτον. νοσέειν γὰρ αὐτόν φασι καὶ καθάρσιος μάλα χρῄζειν ἐς τὸ μανίης ὄντα. μὴ χρησαίμεθα μὲν οὖν τοῖς φαρμάκοις ὡς πρὸς καὶ πέπεισμαι. ἀλλ᾽ ὅμως δεῖ τρεπίσασθαι χρὴ πανταχόθεν. τὸ δὲ χρῆμα τῶν βοτανῶν πολλάκις παρὰ σοὶ ἐθαύμασα ὡς καὶ τὴν τῶν ὅλων φύσιν τε καὶ διάταξιν καὶ τὸ ἱερώτατον γῆς ἵδρυμα. ἐξ ἧς τὰ ζῶα καὶ τὰ φυτὰ καὶ τροφαὶ καὶ φάρμακα καὶ τύχη καὶ ὁ πλοῦτος αὐτὸς ἀναφύεται. οὐδὲ γὰρ εἶχεν οἷ ἐπιβῇ ἡ φιλαργυρίη. οὐδ᾽ ἂν ἀβδηρεῖται μὲν νῦν δέκα ταλάντοις ἐδελέαζον, ἀντὶ ἰητροῦ μισθωτὸν ἐλέγχοντες. εἴθε δὲ ἠδύνασο κρατεύα φιλαργυρίης τὴν πικρὰν ῥίζαν ἐκκόψαι ὡς μηδὲν αὐτῆς λείψανον ἀφεῖναι. εὖ ἴσθι ἐκαθήραμεν ἂν τῶν ἀνθρώπων μετὰ τῶν σωμάτων τὰς ψυχάς. ἀλλὰ ταῦτα μὲν εὐχαί. σὺ δὴ μῖν τὸ πάρεον μάλιστα τὰς ὀρειὰς καὶ ὑψηλοφύτους ῥιζοτόμει βοτάνας. στερεώτεραι γὰρ τῶν ὑδρηλοτέρων εἰσί καὶ δριμύτεραι μᾶλλον διὰ τὴν τῆς γῆς πυκνότητα

καὶ τὴν

καὶ τὴν λεπτότητα τοῦ ἠέρος. ὅτι δὲ ἕλκουσιν ἐμψυχότερον ἢ πειράθητι δῆλον· καὶ τὰς παραλίμνας ἐλείους πεφυκυίας αὐθολογῆσαι καὶ τὰς παραποταμίους ἢ κρηνίτιδας παρ' ἡμῖν καλεομένας ἀσθενέας καὶ ἀχύμους καὶ γλυκυχύλους εἶναι πέπεισμαι. πάντα δὲ ὁκόσα χυλοὶ καὶ ὀποὶ ῥέοντες, ἐν ὑέλοις ἀγγείοις φερέσθωσαν. ὁκόσα δ' αὖ φύλλα ἢ ἄνθεα, ἐν κώθωσι πεπεσφηκωμένοις. ὅκως μὴ διαρριπιζόμενα τῇσι πνοιῇσιν ἐκλείπῃ τὸν τόνον τῆς φαρμακείης ὥσπερ ἀποψυχέσαντα. ἀλλ' εὐθὺς ἡμῖν πάντα πέμψον. καὶ γὰρ ἡ ὥρα τοῦ ἔτεος ἁρμόδιος. καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς λεγομένης μανίης ἐπείγει. τέχνης δὲ πάσης μὲν ἀλλότριον ἀναβολή. ἰητρικῆς δὲ καὶ πάνυ. ἐν ᾗ ψυχῆς κίνδυνος ἡ ὑπέρθεσις. ψυχαὶ δὲ τῶν θεραπευόντων οἱ καιροί, ὧν ἡ παραφυλακὴ τὸ τέλος. ἔλπομαι σοῦ ὑγιέα εἶναι Δημόκριτον καὶ δίχα ἰήσιος. εἰ δ' ἄρα τι σφάλμα φύσιος ἢ καιροῦ ἢ ἄλλη τις αἰτία γένοιτο, πολλὰ γὰρ αὖ ἡμᾶς θνητοὺς ἐόντας λάθοι ἅτε μὴ πάσχειν μηδ' ἀξυνιέοντας ποτὶ τὸ ἄδηλον, πᾶσαν χρεὼ δύναμιν ἠθροῖσθαι. οὐ γὰρ ἀρκέεται ὁ κινδυνεύων οἷς δυνάμεθα, ἀλλ' ἐπιθυμεῖ καὶ ἃ μὴ δυνάμεθα. καὶ σχεδὸν ἀεὶ πρὸς δύο στρατευόμεθα τέλεα. τὸ μὲν, ἀνθρώπου. τὸ δὲ τέχνης. ὧν τὸ μὲν, ἄδηλον. τὸ δὲ, τῆς ἐπιστήμης ὥρισται. δεῖ δὲ ἐν ἀμφοτέροισι τούτοισι καὶ τύχης. τὸ δὲ ἀτεκμάρτως ἐν τοῖσι καθάρσεσι δυσλαβέος ἐόντων. καὶ στομάχου κάθαρσιν ὑφορώμεθα καὶ συμμεξίην φαρμακείης πρὸς ἀγνοουμένην φύσιν στοχαζόμεθα. οὐ γὰρ ἡ αὐτὴ καὶ μία φύσις ἁπάντων. ἑτέρη δ' ἄλλη πρὸς ἑωυτὴν ὁρίζουσαν οἰκεῖον. ἐνίοτε δὲ καὶ ταῖς βοτάνῃσι πολλὰ τῶν ἑρπετῶν ἐνιοβόλησε. καὶ προσχανόντα τῇ ἐντὸς αὐρῇ κάκωσιν αὐτῇ λέξει αὐτοῖσι προσεπέπνευσεν. εἰ μή τις ἀραιωκλῆς

ἢ αὐλὸς ἢ ὅλως μὴ θηλυώδης καὶ ἀπηνὴς τοῦ γινομένου σύμβολον φανείη. ἔσθ' ὅτε ἔχει διὰ τὸ σύμπτωμα τῆς τύχης ἢ κατορθώσιος ἀφήμαρτε. βεβαιότεραι δ' αὖ εἰσὶν αἱ δι' ἐλλεβόρων διὰ τοῦτο καθάρσιες· αἷς καὶ Μελάμπους ἐπὶ τῶν Προίτου θυγατέρων καὶ Ἀντικυρεὺς ἐφ' Ἡρακλέα ἱστορέονται κεχρῆσθαι. μὴ χρησαίμεθα δ' ἡμεῖς ἐπὶ Δημοκρίτου μηδ' ἑνὶ τουτέων. ἀλλὰ γίνοιτο ἐκείνῳ τῶν δραστικωτάτων φαρμάκων σοφίη.

Δημαγήτῳ χαίρειν.

τ

Οὗτο ἐκεῖνο Δαμάγητε ὅπερ εἰκάζομεν. οὐ παρεκόπτετο Δημόκριτος, ἀλλὰ πάντας ὑπερεφρόνεε καὶ ἡμᾶς ἐσωφρόνιζε, καὶ δι' ἡμέων ἐσωφρόνιζε πάντας ἀνθρώπους. ἐξέπεμψα δέ σοι φιλότης ὡς ἀληθέως τὴν ἀσκληπιάδα νῆα ἢ πρόσθες μετὰ τοῦ ἡλίου ἐπίσημον καὶ ὑγιείην. ἐπεὶ κατὰ δαίμονα τῷ ὄντι ἱστιοδρόμησε, καὶ ἐκείνῃ τῇ ἡμέρῃ κατέπλευσεν εἰς Ἄβδηρα. ᾗ περ αὐτοῖς ἐπεστάλη ἀφίξεσθαι, πάντας σὺν ἀολλέας πρὸ τῶν πυλῶν εὕρομεν ὡς εἰκὸς ἡμέας περιμένοντας, οὐκ ἄνδρας μόνον ἀλλὰ καὶ γυναῖκας. ἔτι δὲ καὶ πρεσβύτας καὶ παιδία νὴ τοὺς θεοὺς κατηφέα καὶ τὰ νήπια. οὗτοι μέν τοι ὧδε εἶχον ὡς ἐπὶ μαινομένῳ τῷ Δημοκρίτῳ. ὁ δὲ μετὰ ἀκριβείας τότε ὑπερεφιλοσόφεεν. ἐπεὶ δέ με εἶδον, ἔδοξαν μικρὸν ἑωυτῶν γεγονέναι καὶ χρηστὰς ἐλπίδας ἐποιέοντο. ὁ δὲ Φιλοποίμην ἄγειν με ἐπὶ τὴν ξενίην ὥρμητο· κἀκείνοισι συνεδόκεε τοῦτο. ἐγὼ δ' ἔφην ὦ Ἀβδηρῖται οὐδὲν ἡμοὶ προὔργου ἢ Δημόκριτον θεήσασθαι. οἱ δὲ ἐπῄνεσαν ἀκούοντες καὶ ἥσθησαν. ἦγόν τε συντόμως διὰ τῆς ἀγορῆς· οἱ μὲν ἑπόμενοι, οἱ δὲ προθέοντες ἑτέρωθεν ἕτεροι ὦ σῶτερ βασιλεῦ λέγοντες βοήθει θεράπευσον. κἀγὼ παρηγόρουν θαρρέειν ὡς τάχα μὲν οὐδενὸς κακοῦ πίσυνος ἐπιδημήσας ὥρῃσι. εἰ δ' ἄρα καί τινος βραχέος διορθώσων. καὶ ἅμα ταῦτα λέγων ᾔειν.

οὐ δὲ

οὐδὲ γὰρ πόρρω ἦν ἡ οἰκίη· μᾶλλον δὲ ὅδε ἡ πόλις. ὑπὲρ ἡμέων οὖν· πλη-
σίον γὰρ τοῦ τείχεος ἐτύγχανε. καὶ ἀνάγουσί με ἡσυχίη. ἔπειτα κα-
τόπιν τοῦ πύργου βουνός τις ὑψηλὸς μακρῇσι καὶ λασίῃσιν αἰγεί-
ροις ἐπίσκιος. ἔνθεν ἑώρα τό τε τοῦ δημοκρίτου καταγώγια. καὶ
αὐτὸς ὁ δημόκριτος ἐκάθητο ὑπό τινι ἀμφιλαφεῖ καὶ χθαμαλῇ
πλατανίστῳ ἐν ἐξωμίδι παχείῃ. μοῦνος. ἀνήλειφος. ἐπὶ λιθίνῳ θώ-
κῳ. ὠχριακὼς πάνυ καὶ λεπτόσαρκος. κουρείων τὰ γένεια. πα-
ρ' αὐτὸν δὲ ἐπὶ δεξιῶν, λεπτὸν ὀρρυτὸν ὕδωρ κατὰ πρανοῦς τοῦ λό-
φου ἠρεμέως ἐκελάρυζεν. ἦν δέ τι τέμενος ὑπὲρ ἐκεῖνον τὸν λό-
φον, ὡς ἐνυπονοίῃ κατεικάζοντι νυμφέων ἱδρυμένον αὐτοφύτοι-
σιν ἐπηρεφὲς ἀμπέλοισιν. ὁ δ' εἶχεν ἐν ἀκοσμίῃ πολλῇ ἐπὶ τοῖν
γουνάτοιν βιβλίον. καὶ ἕτερα δέ τινα ἐξ ἀμφοῖν τοῖν μερέοιν αὐτῷ
παρεβέβλητο. σεσώρευντο δὲ ζῶα συχνὰ ἀνατετμημένα δι' ὅλων. ὁ δὲ
ὁτὲ μὲν συντόμως ἔγραφεν ἐγκείμενος. ὁτὲ δὲ ἠρέμει. πάμπο-
λύ τε ἐπέχων καὶ ἐν ἑαυτῷ μερμηρίζων. εἶτα μετ' οὐ πολὺ τούτων
ἐρδομένων ἐξαναστὰς περιεπάτεε. καὶ τὰ σπλάγχνα τῶν ζώων
περιεσκόπεε. καὶ καταθεὶς αὐτὰ μεταλθὼν ἐκαθέζετο. οἱ δὲ
ἀβδηρεῖται περιεστῶτές με κατηφέες, καὶ οὐ πόρρω τὰς ὄ-
ψεις δακρύων ἔχοντες, φασίν. ὁρᾷς μέν τοι τὸν τοῦ δημοκρί-
του βίον, ὡς μέμηνεν ὦ ἱππόκρατες. καὶ οὔτε ὅ,τι θέλει οἶδεν,
οὔτε ὅ,τι ἔρδει. καί τις αὐτῶν μᾶλλον ἐνδείξασθαι βουλόμενος τὴν
μανίην αὐτοῦ, ὀξὺ ἐκώκυσεν. ἴκελον γυναικὶ ἐπὶ θανάτῳ
τέκνου ὀλοφυρομένῃ. εἶτα ᾤμωζεν ὑποκρινόμενος παροδί-
την ἄλλος ὀλέσαντα ὃν διεκόμιζε. καὶ ὁ δημόκριτος ἀκούων
τὰ μὲν ἐμειδία. τὰ δὲ ἐξεγέλα οὐκ ἐπινεύων γράφων. τὴν δὲ κε-

φαλὴν θημῶνα ἐμπέσοιεν. ἐγὼ δὲ, ὑμεῖς μὲν ἔφην ὦ ἀβδηρεῖται αὐτοῦ μένετε. ἐγγυτέρω δὲ αὐτὸς καὶ λόγου καὶ σώματος τἀνδρὸς γενηθεὶς, ἰδὼν καὶ ἀκούσας, εἴσομαι τοῦ πάθεος τὴν ἀλήθειαν. καὶ ταῦτα εἰπὼν, κατέβαινον ἡσυχῇ. ἦν δὲ ὀξὺ καὶ ἐπίφορον ἐκεῖνο τὸ χωρίον. μόλις δ᾽ οὖν διαστηριζόμενος διῆλθον. ἐπεὶ δὲ ἐπλησίαζον, ἔτυχε τότε ἐπελθὼν αὐτῷ ὅ, τι δή ποτε γράφειν ἐνθουσιωδῶς καὶ μεθ᾽ ὁρμῆς. εἱστήκειν οὖν περιμένων αὐτέου τὸν καιρὸν τῆς ἀναπαύσιος. ὁ δὲ μετὰ μικρὸν τῆς φορῆς λήξας τοῦ γράφειν, προσέβλεψέ τε εἰς ἐμὲ προσιόντα καί φησι. χαῖρε ξεῖνε. κἀγὼ, πολλὰ δὲ καὶ σὺ δημόκριτε ἀνδρῶν σοφώτατε. ὁ δὲ αἰδεσθεὶς οἶμαι ὅτι ὀνομαστὶ οὐ προσεῖπέ με, σὺ δὲ ἔφη τίνα καλέομεν; ἀγνοίη γὰρ τοῦ σοῦ ὀνόματος, πρόφασις δὴ τοῦ ξείνου προσηγορίας. ἱπποκράτης ἔφην ἐμοί γε ὄνομα ὁ ἰητρός. ὁ δὲ εἶπεν. ἡ τῶν ἀσκληπιαδῶν εὐγένεια; πολὺ γε σοῦ τὸ κλέος τῆς ἐν ἰητρικῇ σοφίης παρεφοίτηκεν ὡς ἐμέ. τί δὲ σε χρέος δεῦρ᾽ ἤγαγεν ἑταῖρε. μᾶλλον δὲ πρὸ πάντων κάθισον. ὁρᾷς δὲ τὸν οὕτως οὐκ ἂν δὴ φύλλων θημῶνα ὡς χλοερὸς καὶ μαλακὸς ἐστὶ καθίσαι. καὶ προσηνέστερος τῆς τύχης ἐπιφθόνων θώκων. καθίσαντος δέ μου πάλιν φησίν. ἴδιον οὖν, τι ἢ ἐπιδήμιον διζήμενος χρῆμα δεῦρο ἀφῖξαι. φράζε σαφέως. καὶ γὰρ ἡμεῖς ὅτι δυναίμεθα συνεργοῖμεν. κἀγὼ τὸ μὲν κατ᾽ ἀληθείην ἔφην εἵνεκα σεῦ. δεῦρο γὰρ ἥκω σοὶ συντυχεῖν ἀνδρὶ σοφῷ. ἔχει δὲ πρόφασιν ἡ πατρὶς, ἧς πρεσβείαν τελῶ. ὁ δὲ, ξενίῃ τοίνυν τὰ πρῶτα κέχρησο ἡμετέρῃ. πειρώμενος δὲ κατὰ πάντα τἀνδρὸς, καί περ ἤδη μοι δῆλον μὴ παρακόπτειν, φιλοποίμενα οἶσθα ἔφην, πολίτην ἐόντα ὑμέτερον; ὁ δὲ εὖ μάλα ἔφη εἰ τὸν δάμωνος λέγεις υἱόν, τὸν οἰκέει

του παρὰ τὴν ἑρμαΐδα κρήνην, τούτῳ εἶπον ὧν τυγχάνω ὢν ἐκ πατέ-
ρων ἰδιόξενος. ἀλλὰ σὺ δημόκριτε τῇ κρείσσονι με ξενίῃ δέχου. καὶ
πρῶτόν γε τί ἐστι τοῦτο ὃ γράφων τυγχάνεις φράζε. ὁ δὲ ἐπισχὼν ὀ-
λίγον, περὶ μανίης ἔφη. κἀγὼ, ζεῦ βασιλεῦ, φημὶ, δικαίως γε
ἀντιγράφεις πρὸς τὴν πόλιν. ὁ δὲ, ποίην φησὶ πόλιν ἱπποκρά-
τες. ἐγὼ μὲν οὐδὲν ἔφην ὦ δημόκριτε. ἀλλ' οὐκ οἶδ' ὅπως προὔπε-
σεν. ἀλλὰ τί περὶ μανίης γράφεις. τί γὰρ εἶπεν ἄλλο, ἢ τίς τε εἴη,
καὶ ὁκόσα ἀνθρώποισιν ἐγγίνεται καὶ τίνα τρόπον ἀπολωφέοιτο.
τὰ γὰρ ζῶα ταῦτα ἔφη ὁκόσα ὁρᾷς, γεύτεν μὲν τοιγε εἵνεκα ἀνα-
τέμνω. οὐ μισέων θεοῦ ἔργα. χολῆς δὲ διζήμενος φύσιν καὶ θέσιν. οἶ-
δας γὰρ ἀνθρώπων παρακοπῆς ὡς αἰτίη ἐπὶ πολὺ αὕτη πλεονάσα-
σα. ἐπεὶ πᾶσι μὲν φύσει ἐνυπάρχει. ἀλλὰ παρ' οἷς μὲν ἐλάσσω
παρ' οἷς δέ τισι πλείων. ἡ δὲ ἀμετρία αὐτῆς νοῦσοι τυγχάνουσιν ὡς
ὕλης ὁτὲ μὲν ἀγαθῆς ὁτὲ δὲ φαύλης ὑποκειμένης. κἀγὼ νὴ δί' ἔ-
φην ὦ δημόκριτε ἀληθέως τε καὶ φρονίμως λέγεις. ὅθεν εὐδαιμο-
νίζω σε κείνης, ἀπολαύοντα τοσαύτης ἡσυχίας. ἡμῖν δὲ μετέχειν ταύ-
της οὐκ ἐπιτέτραπται. ἐρόμενος δὲ διὰ τί ἱππόκρατες οὐκ ἐπι-
τέτραπται, ὅτι ἔφην ἢ ἀποικίη ἢ τέκνα ἢ δάνεια. ἢ νοῦσοι ἢ θάνα-
τοι ἢ δμῶες ἢ γάμοι ἢ τοιαῦτά τινα τὴν εὐκαιρίην ὑποτέμνεται.
ἐνταῦθα δὴ ὁ ἀνὴρ ἐς τὸ ἠθάδες πάθος κατηνέχθη. καὶ μάλα ἀ-
θρόως τι ἀνεκάγχασε. καὶ ἐπετώθασε. καὶ τὸ λοιπὸν ἡσυχίαν ἦγε. καὶ
ἐγὼ τί μήν ἔφην ὦ δημόκριτε καταγελᾷς. πότερον τὰ ἀγαθὰ
ὧν εἶπον ἢ τὰ κακά. ὁ δὲ, ἔτι μᾶλλον ἐγέλα. καὶ ἀπόποθεν ὁρῶντες οἱ
ἀβδηρῖται, οἱ μὲν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἐπαίοντο. οἱ δὲ τὰ μέτωπα. οἱ δὲ τὰς
τρίχας αὐτῶν ἔτιλλον. καὶ γὰρ ὡς ὕστερον ἔφασαν. πλεονάζοντι παρὰ τὸ εἰωθὸς

κατηνέχθη. ὦ μάλα ἀθρόως τί ἐχρήσαο τῷ γέλωτι. ὑποτυχὼν δὲ ἐγὼ ἔφην. ἀλλὰ μὴν σοφῶν ἄριστε Δημόκριτε. ποθέω τὴν αἰτίην τοῦ περὶ σὲ πάθεος καταλαβέσθαι, τίνος ἄξιος ἐφάνην ἐγὼ γέλωτος αὐτὸς ἢ τὰ λαληθέντα. ὅκως ἢ μαθὼν παύσωμαι τῆς αἰτίης, ἢ σὺ ἐλεγχθεὶς, διακρούσῃ τοὺς ἀκαίρους γέλωτας. ὁ δὲ, ἡράκλεις ἔφη. εἰ γὰρ δυνήσῃ με ἐλέγξαι, θεραπείην θεραπεύσεις οἵην οὐδένα πώποτε Ἱππόκρατες. καὶ πῶς οὐκ ἐλεγχθείης ἔφην ὦ ἄριστε. ἢ οὐκ οἴεαι, ἄτοπος γ' εἶναι γελῶν θάνατον ἀνθρώπου. ἢ νοῦσον ἢ παρακοπὴν ἢ σφαγὴν ἢ ἄλλο ὅτι χεῖρον. ἢ τοὔμπαλιν γάμους ἢ πανηγύριας ἢ τεκνογονίην. ἢ μυστήρια. ἢ ἀρχάς. ἢ τιμάς. ἢ τῶν ὅλως ὄνομα ἀγαθόν. καὶ γὰρ ἃ δέον οἰκτείρειν, γελᾷς. ὦ ἐφ' οἷσιν ἥδεσθαι χρὴ, καταγελᾷς τούτων. ὥς τε μήτε ἀγαθὸν μήτε κακὸν παρὰ σοὶ διακεκρίσθαι. ὁ δὲ, ταῦτα μὲν εὖ λέγεις Ἱππόκρατες. ἀλλ' οὐκ οἶσθα τὴν ἡμετέρου γέλωτος αἰτίην. μαθὼν δὲ, εὖ οἶδ' ὅτι κρείσσονα τῆς πρεσβείας ἀντιφροντισάμενος, ἀποίσῃ θεραπείην τὸν ἐμὸν γέλωτα τῇ πατρίδι. καὶ ἑαυτὸν καὶ τοὺς ἄλλους δυνήσῃ σωφρονίζειν. αὐθ' ὧν ἴσως κἀμὲ διδάξεις ἐν τρίκηρ ἀμοιβηδόν. γνοὺς οἵην σπουδὴν περὶ τὰ ἀσπούδαστα φιλοτιμούμενοι πρήσσειν τὰ μηδενὸς ἄξια πάντες ἄνθρωποι, τὸν βίον ἀχρήστως ἀναλίσκουσι, γελώτων ἄξια διαποιοῦντες. ἐγὼ δ' ἔφημι, λέγε πρὸς θεῶν. μήποτε γὰρ διαλανθάνει νοσέων πᾶς ὁ κόσμος ὦ οὐδ' ἔχει ὅκου διαπέμψηται πρεσβείην πρὸς θεραπείην; τί γὰρ ἂν εἴη ἔξω αὐτοῦ. ὁ δὲ, ὑπολαβὼν, πολλαί γε φησὶν ἀπειρέσιοι κόσμοι εἰσὶν ὦ Ἱππόκρατες. καὶ μηδαμῶς ἑταῖρε κατασμικρολόγει πλουσίην τὴν φύσιν ἐοῦσαν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἔφην ὦ Δημόκριτε διδάξεις ἐν ἰδίῳ καιρῷ. εὐλαβέομαι δὲ μήκεος καὶ τὴν ἀπειρίην διεξιὼν, γελᾷν ἄρξῃ. ἴσθι τοίνυν

περὶ

περὶ τοῦ συντείνοντος τῷ βίῳ λόγον δώσων. ὁ δὲ μάλα τρηχὺ ἀπιδών με, δύο φησὶ τοῦ ἐμοῦ γέλωτος αἰτίας δοκέεις ἀγαθὰ καὶ φλαῦρα. ἐγὼ δὲ ἕνα γελῶ τὸν ἄνθρωπον. ἀνοίης μὲν γέμοντα. κενεὸν δὲ πρηγμάτων ὀρθῶν, πάσῃσιν ἐπιβολῇσι νηπιάζοντα. καὶ μηδεμιῆς εἵνεκεν ὠφελείης ἀτλέοντα τοὺς ἀνηνύτους μόχθους. πείρατα γῆς καὶ ἀορίστους μυχοὺς ἀμετρίῃς ἐπιθυμίῃ ὁδεύοντα. ἄργυρον τήκοντα καὶ χρυσὸν. καὶ μὴ παυόμενον τῆς κτήσιος ταύτης. ἀεὶ δὲ θορυβεόμενον περὶ τὸ πλέον ὅκως αὐτὸς ἐλάσσων γένηται. καὶ οὐδὲν αἰσχύνεται λεγόμενος εὐδαίμων. ὅτι χάσματα γῆς ὀρύσσει δεσμίων χερσίν. ὧν οἱ μὲν ἐπὶ συμφορῆς πιπτούσης τῆς γῆς ἐφθάρησαν. οἱ δὲ πολλῷ χρόνῳ ταύτην ἄγοντες τὴν ἀνάγκην ὡς ἐν πατρίδι τῇ κολάσει καταμένουσιν, ἄργυρον καὶ χρυσὸν μαστεύοντες. ἴχνη κόνιος καὶ ψήγματα ἐρευνῶντες, ψάμμον ἄλλην ἀλλαχόθεν ἀγείροντες καὶ γῆς φλέβας ἐκτέμνοντες εἰς περιουσίην ἀεὶ βωλοποιοῦντες ἐκ γῆς μητρός. τὴν δὲ μίην γῆν καὶ τὴν αὐτὴν ἐοῦσαν καὶ θαυμάζουσι καὶ πατοῦσιν. ὅσος γέλως ἐπὶ μόχθου, καὶ κρυφίης γῆς ἐρῶσι. καὶ τὴν φανερὴν ὑβρίζουσι. κύνας ὠνέονται οἱ δὲ ἵππους. οἱ δὲ χώρην πολλὴν περιορίζοντες, ἰδίην ἐπιγράφουσι. καὶ πολλῶν ἐθέλοντες δεσπόζειν, οὐδ' αὐτῶν δύνανται. γαμέειν σπεύδουσιν ἃς μετ' ὀλίγον ἐκβεβλήκασιν. ἐρῶσιν. εἶτα μισοῦσι. μετ' ἐπιθυμίης τεκνοῦσιν, εἶτα ἐκβάλλουσι τελέως. τίς ἡ κενὴ σπουδὴ καὶ ἀλόγιστος, μηδὲν μανίης διαφέρουσα. πολεμοῦσιν ἔμφυλα. ἠρεμίην οὐ χαιρετίζουσιν. αὖτε ἐνεδρεύουσι βασιλῆας ἀνδροφονέοντες. τὴν ὀρύττοντες, ἄργυρον ζητοῦσι. ἄργυρον εὑρόντες γῆν θέλουσι πρίασθαι. ὠνησάμενοι τὴν, καρποὺς πιπράσκουσι. καρποὺς ἀποδιδόμενοι, πάλιν ἀργύριον με

τὰ λαμβάνουσιν. ἔνιοι νόσῃσι μεταβολῇσιν εἰσὶν, ἔνιοι κακίῃ. οὐσίην μὴ ἔχοντες οὐσίην ποθέουσιν. ἔχοντες κρύπτουσιν. ἀφανίζουσι. γελῶ ἐφ' οἷσι κακοπραγέουσιν. ἐπιτείνω τὸν γέλωτα ἐφ' οἷς δυστυχέουσι. θεσμοὺς γὰρ ἀληθείης παραβεβήκασι. φιλονεικέοντες ἐχθρῇ πρὸς ἀλλήλους, δῆριν ἔχουσι μετὰ ἀδελφεῶν καὶ γονέων καὶ πολιτέων. καὶ ταῦτα ὑπὲρ τοιούτων κτημάτων, ὧν οὐδεὶς θανὼν δεσπότης ἐστι. ἀλλήλους τηρέουσιν ἄθεσμα βιαφονεύοντες. φίλων καὶ πατρίδων ἀπορίην ὑπερορῶσι. πλουτίζουσι τὰ ἀνάξια καὶ τὰ ἄψυχα, ὅλης τῆς οὐσίης ἀνδριάντας ὠνέονται. ὅτι δοκέει λαλέειν τὸ ἄγαλμα. τοὺς δὲ ἀληθέως λέγοντας μισέουσι. τῶν μὲν ἰδίων ἐφίενται. οἱ γὰρ ἤπειρον οἰκέοντες, θάλασσαν ποθέουσι. καὶ πάλιν ἐν νήσοισιν ἐόντες ἠπείρου γλίχονται. καὶ πάντα διαστρέφουσιν ἐς ἰδίην ἐπιθυμίην. καὶ δοκέουσι μὲν ἐν πολέμῳ ἀνδρείην ἐπαινέουσι. νικῶνται δὲ καθημέρην ὑπὸ τῆς ἀσελγείης. ὑπὸ φιλαργυρίης. ὑπὸ τῶν παθέων ἁπάντων ἃ νοσέουσι. θερσῖται δέ εἰσι τοῦ βίου πάντες. τί δὲ τὸν ἐμὸν Ἱππόκρατες ἐμέμψω γέλωτα. οὐ γὰρ αὐτοὶ τῆς ἰδίης ἀνοίης. ἀλλ' ἄλλος ἄλλου καταγελᾷ. οἱ μὲν τῶν μεθυόντων ὅταν αὐτοὶ δοκέωσι νήφειν. οἱ δὲ τῶν ἐρώντων χαλεπωτέρην νόσον νοσέοντες αὐτοί. οἱ δὲ τῶν πλεόντων. ἄλλοι δὲ τῶν περὶ γεωργίην ἀσχοληθέντων. οὐ συμφωνέουσι δὲ οὔτε ταῖς τέχνῃσιν οὔτε τοῖς ἔργοισιν. ἐγὼ δὲ ταῦτα μὲν ἔφην κρήγυα Δημόκριτε. οὐδὲ ἄλλος τις ἂν εἴη λόγος ἁρμοδιώτερος ἐξαγγέλλειν ταλαιπωρίην θνητῶν. ἀλλ' αἱ πρήξιες νομοθετέουσι τὴν ἀναγκαίην. οἰκονομίης τε ἕνεκεν καὶ ναυπηγίης καὶ τῆς ἑτέρης πολιτείης, ἐν ᾗ χρὴ εἶναι τὸν ἄνθρωπον. οὐ γὰρ εἰς ἀργίην αὐτὸν ἡ φύσις ἐγέννησεν. ἐκ

τούτων

τούτων δὲ πάλιν φιλοδοξίῃ χυθεῖσαι ἔσφηλε τῶν ἄλλων ὀρθευό-
μεναι ψυχαί. σπουδαζόντων μὲν ἅπαντα ὡς ἐς ἀΐδια τὴν οὐσίην
μενέειν, οὐ νοεόντων δὲ τὴν ἀδηλότητα προορέεσθαι. τοῦ γάρ
τις ὦ δημόκριτε γαμέων, ἢ χωρισμὸν ἢ θάνατον προσεδόκησε. τίς
δ' ὁμοίως παιδοτροφέων ἀπώλειαν. ἀλλ' οὐδὲ ἐν γεωργίῃ καὶ πλόῳ
καὶ ναυτιλίῃ. καὶ βασιλείῃ καὶ ἡγεμονίῃ καὶ πάντων ὅσα ὑπάρχει
κατὰ τὸν αἰῶνα. οὐδὲ εἷς γὰρ προσέλαβε πταῖσαι. ἀλλ' ἀγαθῇ-
σιν ἕκαστος τούτων ἐλπίσι φέρβεται. τῶν δὲ ἐγχειρεομένων οὐ μέ-
μνηνται. μήποτ' οὖν ὅσος γέλως τούτοις ἀνάρμοστος. ὁ δὲ δημό-
κριτος. μάλα νωθὴς ἔφη τὸν νόον ὑπάρχεις, μακρὰν γὰρ εἶ ἐ-
μῆς γνώμης ἀπόδημος ἱππόκρατες, ἀταραξίης καὶ ταρα-
χῆς μέτρα ἐπισκοπέων διὰ ἄγνοιαν. ταῦτα γὰρ αὐτὰ διανοίῃ φρε-
νήρει διοικέοντες, αὐτοί τε ῥαδίως ἀπηλλάττοντο. καὶ τὸν ἐ-
μὸν ἐλεύθερον γέλωτα. νῦν δὲ ὡς ἐπαρηρόσιγοῦ τοῖσιν ἐν τῷ βίῳ
φρενοβλαβέες τετύφωνται. ἀσυλλογίστως δὲ ἀνοίῃ γὰρ ἀτάκτου
φορῆς δυσδίδακτοι. νουθεσίη γὰρ αὐτάρκης ὑπάρχει ἡ τῶν συμ-
βάντων μεταβολή, ὀξέῃσι τροπῇσιν ἐμπίπτουσα αἰφνίδιον,
προχαλασίην πάντη ἐλίσσουσα. οἱ δ' ὡς ἐπαρηρεγμένοι καὶ βεβαίῃ
ἐκλελησμένοι παθέων κατὰ τὸ συνεχὲς συμπιπτόντων ἄλλο-
τε ἄλλως, ποθέοντες τὰ λυπέοντα, διζήμενοι τὰ μὴ συμφέ-
ροντα ἐναλινδέονται πολλῇσι ξυμφορῇσιν. εἰ δ' ἐμερμήριζε
κατὰ δύναμιν ἰδίην τὰ ξύμπαντα ἔρδειν, ἀδιάπτωτον ἐφρού-
ρεε ζωὴν ἑαυτὸν ἐξεπιστάμενος σύγκρισιν ἰδίην σαφῶς κατανοήσας
καὶ μηκέτι ἐπιθυμίης τῆς σπουδῆς ἀόριστον ἐκτείνοντος ἢ πλουσίην φύσιν
ἀπάντων τιθηνὸν δι' αὐταρκείης ὁδοιπορέει. καθάπερ ἡ τῶν παθέων ἐνδεξίη

κίνδυνος πρόδηλος· οὐ ποτὸ μέτεισι τῶν εὐτυχημάτων ἐπι
σφαλέστερόν ἐστιν· ἀρήσιμοι δὲ ἐπὶ τῇσι κακοδαιμονίῃσιν θεωρέου
σι. καὶ ἄλλοι οὐδὲ τῶν πέλας μηδὲν ἱστορέοντες ὑπὸ τῆς ἰδίης κακο
πραγίης ἀπόλλυνται. τὰ δὲ δῆλα καθάπερ ἄδηλα μὴ θεωρέοντες
ὑπόδειγμα τὸν μακρὸν βίον ἔχοντες γενομένων καὶ μὴ
γενομένων ἐξ ὧν ἠδύναντο τὰ ἐσόμενα ἔχειν κατανοῆσαι. ταῦτα ἐμὸς
γέλως. ἄφρονες ἄνθρωποι πονηρίης δίκας ἐκτίνοντες φιλαρ
γυρίης. ἀπληστίης. ἔχθρης. ἐνέδρης. ἐπιβουλῆς. βασκανίης.
ἀργαλέον ἐξευρεῖν μηχανὴν κακῶν. ἀπειρίη γάρ τις ἐστὶ καὶ
τοῖσι δολοπλοκίῃσιν ἀνθαμιλλέονται σκολιόφρονες. ἀρετῆς
δὲ παρ' αὐτῆς τρόπος ἐστὶ τὸ χεῖρον. φιλοψευδίην γὰρ ἔχουσι.
φιληδονίην κόσμου νόμοισιν ἀπειθέοντες. οὐδὲ, αὐτῶν κατακρί
νουσι τὴν ἀπροαιρεσίην. μήτε ὁρήσιος μήτε ἀκοῆς μετέχοντας.
μοῦνον δὲ αἰσθήσιος ἀνθρώπου ἀξίην διανοίης τηλαυγέος τό, πε
ρὶ τὸ ἐσόμενον προορώμενοι, δυσαρεστέουσι ταύτῃσι. καὶ πάλιν
τοῖσιν αὐτοῖσιν ἐμπελάζουσι. ἀρνησάμενοι πλόον, πλέουσι. γεωρ
γίην ἀπωσάμενοι αὖθις γεωργοῦσιν. ἐκβάλλουσι γαμετήν, ἑ
τέρην ἐσάγονται. θάψαντες ἀεὶ γεννήσαντες, πάλιν τρέφουσι. οὓς
παῖδας ηὔξαντο. εἶτα ἐς αὐτὸ ἀφικόμενοι στενάζουσιν. ἐν οὐδεμιῇ κα
ταστάσει, βεβαίαν ἔχουσι γνώμην. ἡγεμόνες καὶ βασιλέες μακα
ρίζουσι τὸν ἰδιώτην. ὁ δὲ ἰδιώτης ὀρέγεται βασιλείας. ὁ πολιτευ
όμενος τὸν χειροτέχνην ὡς ἀκίνδυνον. ὁ χειροτέχνης ἐκεῖ
νον ὡς εὐτονέοντα κατὰ πάντων. τὴν γὰρ ὀρθὴν κέλευθον τῆς ἀρε
τῆς, οὐ θεωρέουσι καθαρὴν καὶ λείην καὶ ἀπρόσπταιστον. ἐς ἣν οὐδεὶς
τετόλμηκεν ἐμμένειν. φέρονται δὲ ἐπὶ τὴν ἐν αὐτῇ τῇ σκολιήν,
τρηχοβατέοντες καὶ καταφερόμενοι καὶ προσκόπτοντες ἀσθμαίνον
τες

τέων ὡς διωκόμενοι. ὀρύζοντες. ὑστεροῦντες προσποιεύμενοι.
καὶ οἳ μὲν αὐτέων ἐρῶσιν, ἀτασθάλους ὑποπεπτήχασιν ἀλ-
λοτρίας φωρᾶς εὐνῆς. ἀναιδείῃ πισύνους. οὓς δὲ τῆς φιλαρ-
γυρίης νοῦσος ἀόριστος, οἵδε ἀλλήλοισιν ἀντεπιτίθενται. οἱ δὲ ὑπὸ
φιλοδοξίης εἰς ἠέρα ἀναχθέντες, βρίθει κακίης, εἰς βυθὸν ἀπω-
λείης καταφέρονται. κατασκάπτουσιν ἐποικοδομέοντες. χα-
ρίζονται εἶτα μετανοοῦσι καὶ ἀφαιρέονται τὰ φιλίης δίκαια.
κακοπραγέοντες εἰς ἔχθρην, τὰ συγγενέης πολεμοῦσιν. καὶ τού-
των αἴτιον ἡ φιλαργυρίη. τίνι τῶν ἀθυρεόντων διαφέρουσι. παρ'
οἷσιν ἄκριτος μὲν ἡ γνώμη, τὸ δὲ προσπεσὸν, τερπνόν. ἐν δὲ τοῖσι θυ-
μοῖς, τί περιοσσὸν ζώοισιν ἀλόγοισι παραλελοίπασι. πλὴν ὅτι ἐν αὐταρ-
κείῃ μένουσιν οἱ θῆρες. τίς γὰρ λεόντων εἰς γῆν κατέκρυψε χρυσόν. τίς
ταύρων πλεονεξίην ἐκορύξατο. τίς παρδάλις ἀπληστίην κεχώρη-
κε. διψᾷ μὲν ἄγριος σῦς ὅσ' ὕδατος· κορεσθεὶς λύκος δὲ δαρδάψας
τὸ προσπεσὸν διὰ ἀναγκαίην τροφῆς, ἀναπέπαυται. ἡμέρῃσι δὲ καὶ νυξὶ
συναπτομένῃσιν οὐκ ἔχει κόρον ὁ ἄνθρωπος. χρόνων μὲν ἐνιαυσίων τά-
ξις, ὀχείης ἀλόγων ἐστὶ τέρμα. ὁ δὲ τὸ διηνεκὲς οἰστρομανίην ἔχει
διὰ ἀσελγείης ἱππόκρατες. μὴ γελάσω τὸν κλαίοντα δι' ἔρωτα ὅτι
συμφερόντως ἀποκέκλεισται. μάλιστα δ' αὖ ῥιψοκινδυνῇ καὶ
φέρηται κατὰ βυθῶν ἢ κρημνῶν πελάγους, ὑπερῶ τὸν γέλωτα. μὴ γε-
λάσω τὸν τὴν νῆα πολλοῖσι φορτίοισι βαπτίσαντα, εἶτα καὶ μετα-
μεμφόμενον τῇ θαλάσσῃ, ὅτι κατεβύθισε τὴν πλήρη. ἐγὼ μὲν
οὐκ ἀξίως δοκέω γελᾶν. ἐξεῦρε δὲ καὶ αὐτὸ ἢ θέλοντι λυπηρόν. ἀλ-
λοῦ δὲ ἰατρικὴν ὑπὲρ τούτων ἐχρῆν εἶναι, μὴ τεχνωμένην παιώνια
φάρμακα. ὁ σὸς πρόγονος ἀσκληπιὸς νουθεσίῃσι προέθω. σώζων ἀν-
θρώπους, κεραυνοῖσιν εὐχαριστεῖται. ὁρᾷς ὅτι κἀγὼ διὰ αὐτῆς μοι

ρῶς εἰμὶ, μανίης δὲ ζητέομεν αἰτίην καὶ ζῶα καταιτέμνω καὶ ἀνα-
τέμνω· ἐχρῆν δὲ ἐξ ἀνθρώπων τὴν αἰτίην ἐρευνῆσαι. οὐχ ὁρᾶς ὅτι καὶ
ὁ κόσμος μισανθρωπίης πεπλήρωται; ἄπειρα κατ' αὐτοῦ τὰ
θεάσια ἤθροισεν· ὅλος ἄνθρωπος ἐκ νούσου ἐστὶ, τρεφόμενος, ἄχρηστος
ἱκέτης βοηθείης· αὐξανόμενος ἀταλὸς, ἄφρων, διὰ χειρὸς παιδαγωγί-
ης· θρασὺς ἀκμάζων· παρακμάζων, οἰκτρός· τοὺς ἰδίους χειρῶν ἀλλοτρί-
ους γεωργήσας, ἐκ μητρῴων λύθρων ἐξέθορε γενέτησι· διὰ τοῦτο καὶ οἱ μὲν θυ-
μικοὶ, καὶ ὀργῆς ἀμέτρου γέμοντες· οἱ δ' ἐν φθορῇσι καὶ μοιχείῃσι διὰ παντός·
οἱ δ' ἐν ἐπιθυμίῃσι τῶν ἀλλοτρίων· οἱ δ' ἐν ἀπωλείῃ τῶν σφετέρων. ὤφελε δύ-
ναμις ὑπῆρχε τὰς ἁπάντων οἰκήσιας ἀνακαλύψαντα μηδὲν
ἀφεῖναι τῶν ἐντὸς παρακαλυμμάτων, εἶθ' οὕτως ὁρᾶν τὰ πρησσόμενα ἔνδον.
εἴδομεν ἂν, τοὺς μὲν, ἐσθίοντας· οὓς δὲ ἐμέοντας· ἑτέρους δὲ αἰκίῃσι
στρεβλοῦντας· τοὺς δὲ φάρμακα κυκέοντας· τοὺς δὲ συνοδεύοντας περὶ
βουλήν· τοὺς δὲ, ψηφίζοντας· ἄλλους χαίροντας· τοὺς δὲ, κλαίοντας·
τοὺς δὲ περὶ κατηγορίην ἐπὶ φίλων συγγράφοντας· οὓς δὲ διὰ φιλοδοξί-
ην ἐκφρονέοντας· καίτοι γε βαθυτέρων πρήξεων τῆς ψυχῆς κευθομένων.
καὶ τούτων ὁκόσοι μὲν νέοι, ὁκόσοι δὲ πρεσβῦται αἰτέοντες, ἀρνεύμενοι,
πεινώμενοι, περιουσιάζοντες· λιμῷ θλιβόμενοι· οἱ δὲ ἀσωτίῃ βεβαρη-
μένοι· ῥυπέοντες, δέσμιοι· οἱ δὲ τρυφῇσι γαυριῶντες· τρέφοντες· ἄλλοι δὲ
θάπτοντες· ὑπερορέοντες ἃ ἔχουσι· πρὸς τὰς ἐλπιζομένας πρήξιας
ὁρμώμενοι· οἱ μὲν ἀναίσχυντοι· οἱ δὲ φειδωλοί· οἱ δὲ ἄπληστοι· οἱ δὲ μὴ
φρονέοντες· οἱ δὲ, τυπτόμενοι· οἱ δὲ ὑπερηφανέοντες· οἱ δὲ ἐπαιρόμενοι
κενοδοξίῃ· καὶ οἱ μὲν, ἵπποισι προσέχοντες· οἱ δὲ, ἀνδράσιν· οἱ δὲ κυσίν·
οἱ δὲ λίθοισιν ἢ ξύλοισι· καὶ οἱ μὲν πρεσβείῃσιν, οἱ δὲ στρατηγίῃσιν· οἱ
δὲ ἱερωσύνῃσιν· οἱ δὲ, στεφανηφορέοντες· οἱ δὲ ἐν ὅπλοισιν· οἱ δὲ ἀ-
ποκτεινόμενοι· φέρονται δὲ τουτῶν ἕκαστοι, οἱ μὲν, ἐπὶ ναυμαχίην,
οἱ δὲ, ἐπὶ στρατηΐην· οἱ δὲ, ἐπὶ γεωργίην· ἕτεροι δὲ, ἐπὶ νῆας· οἱ δὲ ἐ-

παιδοφορίην· οἱ δὲ ἐπὶ ἐκκλησίην· οἱ δὲ περὶ θεήγορον· οἱ δὲ, ἐς φυγαδείην·
ἄγχι ἀγχόσι· οἱ μὲν, ἐς φιληδονίην καὶ ἡδυπαθείην καὶ ἀκρασίην·
οἱ δὲ ἐς ἀργίην καὶ ῥαθυμίην. τὰς ἀναξίους οὖν καὶ τὰς δυστήνους
σπουδὰς τοιαύτας ὁρῶντες καὶ τοσαύτας, πῶς μὴ χλευάσωμεν τὸν
ἀκρασίην ἔχοντα βίον αὐτῶν. καίτοι γε ἔλπομαι μηδὲ τὴν σὴν
ἰατρικὴν ἁνδάνειν αὐτοῖς· δυσαρεστοῦνται γὰρ ἀκροήσει· ἢ μανίην τὴν σο
φίην νομίζουσιν· ἥκιστα γὰρ ὑπὸ νοσεόντων σαφέως λωβάζεσθαί σου τὸ πλ
λάτος τῶν ἐπιστημῶν· ἢ διαφθονεῖται ἢ δι' ἀχαριστίην· οἵτε γὰρ νοσέοντες ἅμα τῷ
σώζεσθαι, τὴν αἰτίην ἢ θεοῖσιν ἢ τύχῃ προσνέμουσι· πολλοὶ δὲ τῇ φύσει
προσψαύσαντες, ἐχθραίνουσι τὸν εὐεργετήσαντα, μικροῦ δεῖν προσαγα
νακτέοντες, εἰ νομίζοιντο χρεωφειλέται· οἱ πολλοὶ δὲ τῆς ἀτεχνίης ἐν ἑαυ
τοῖς ἔχοντες· ἀιδριέστεροι ὄντες, ἐχθαίρουσι τὸν κρείσσονα· ἐν ἀμαθέσι γὰρ
εἰσὶν αἱ ψῆφοι· οὔτε δὴ οἱ πάσχοντες ἐξομολογέεσθαι ἐθέλουσιν, οὔτε οἱ ὁμοτε
χνέοντες μαρτυρεῖν· φθόνος γὰρ ἐνίσταται. οὐκ ἄπειρος δ' ὢν τῶν τοιούτων λεγέων
ταῦτα σαφέως εἰδὼς, ἐν ἀναξιοπαθείῃ σοι πολλάκις γεγενηθέντα καὶ δὴ σοί
καὶ τὲ καὶ βασκανίῃ φιλοπόθους. ἀτρεκίης γὰρ οὐδεμίη γνῶσις, ὅτε μαρ
τυρίη. λέγων ταῦτα, ἐπεμειδία· καί μοι δαιμόνιός τε θεοειδής τις κατε
φαίνετο καὶ τῆς προτέρης αὐτοῦ μορφῆς ἐξελελήσμην· καί φημι· ὦ Δημό
κριτε μεγαλόδοξε· μεγάλων γὰρ τῶν ξενίων δωρεὰς εἰς κῶ ἀποίσομαι.
πολλοῦ γάρ με τῆς σοφίης θαυμασμοῦ πεπλήρωκας· ἀπονοστέω τε σεῦ κή
ρυξ ἀληθείης, ἀνθρωπίνης φύσιος ἐξιχνεύσαντος καὶ νοήσαντος καὶ λαλήσαν
τος· θεραπείην τε λαβὼν παρὰ σεῦ τῆς ἐμῆς διανοίης, ἀπαλλάττομαι.
δι' ὥρης τοῦ ἀπαξιούσης καὶ τῆς τοῦ σώματος τημελείης. αὔριον δὲ
κατὰ τὸ ἑξῆς ἐν ταὐτῷ γενησόμεθα. ἀνίστατο μὴν ταῦτ' εἰπών. καὶ ὃς,
ἕτοιμος ἦν ἐπακολουθεῖν. προσελθόντι δέ τινι, οὐκ οἶδα
ὅθεν, ἐπεδίδου τὰ βιβλία. κἀγὼ συντονώτερον ἐπείξας,

πρὸς τοὺς οὕτως ἀβδηρίτας ὧδε τῇ σκοπιῇ ἀναμιμνήσκοντάς με, αὐδῶν ἔφην. δὴ πρὸς ἐμὲ πρεσβείης, χάρις πολλοί. Δημόκριτον δὲ εἶδον ἄνδρα σοφώτατον, σωφρονίζειν αὐτοὺς μόνον δυνάμενον. ταῦτ' ἔχουσι περὶ Δημοκρίτου Δαμάγητε φράζειν, γηθόσυνος πάρειμι. ἔρρωσο.

Δημόκριτος Ἱπποκράτει.

Ἐπῆλθες ἡμῖν ὦ Ἱππόκρατες, ὡς μεμηνότι ἐλλέβορον δώσων, πεισθεὶς ἀνοήτοισι ἀνδράσι περὶ οἷς ὁ τῆς μανίης εἶναι. ἐτυγχάνομεν δὲ περὶ κόσμου διαθέσιος καὶ πολογραφίης ἔτι τε ἀστέρων οὐρανίων συγγράφοντες. γνοὺς δὲ τὴν τούτων φύσιν, ὡς ἀρτίως καὶ ἄρτια ἐνδεδημιουργημένα, καὶ ὡς τῆς λοιπῆς μανίης καὶ παραφροσύνης καθεστήκοι, ἐμέο μὲν φύσιν ἐπῄνεσας, ἀπηνέας δὲ τοὺς μεμηνότας ἐκείνους ἔκρινας. ὁκόσα γὰρ ἰνδαλμοῖσι διαλλάσσοντα ἀνὰ τὸν ἠέρα, πλάζει ἡμέας, ἃ δὴ κόσμῳ συνορᾶται, καὶ ἅμα μοίρης μὴ ἐόντα τέτευχε, ταῦτα νόος ἐμὸς φύσιν ἐρευνήσας ἀτρεκέως ἐς φάος ἤγαγε. μάρτυρες δὲ τούτων βίβλοι ὑπ' ἐμέο γραφεῖσαι. χρὴ οὖν καὶ σὲ ὦ Ἱππόκρατες μὴ τοιουτοτρόποισιν ἀνδράσι συνέρχεσθαι καὶ συνομιλέειν, ὧν νόος ἀκρόπλοος καὶ ἀβέβαιος καθέστηκεν. εἰ γὰρ πεισθεὶς τούτοισιν ὡς μεμηνότα με ἐπότισας, ἡ σωφροσύνη μανίη ἂν ἐγεγόνει. καὶ σέο τέχνῃ ἂν κατεμέμψαντο ὡς παραίτιον παρακοπῆς γενομένην. ἐλλέβορος γὰρ ὑγιαίνουσι μὲν διδοὺς τὸν σκότον ἐπιχεῖ ἀνοίης, μεμηνόσι δὲ διδοὺς κάρτα ὠφελεῖ. γνῶθι γάρ, ὡς εἰ μὴ κατειλήφεις με γράφοντα, ἀλλ' ἀνακεκλιμένον ἢ σχέδην περιπατέοντα καὶ προσμιλέοντα ἑαυτῷ, καὶ πολλάκις ὁτὲ μὲν δυσχεραίνοντα, ὁτὲ δὲ μειδιῶντα, ἐπὶ τοῖσιν ἐννοουμένοι-

σιν ὑπομένειν, τοῖσι μὲν προσομιλοῦσι τῶν γνωρίμων οὐ προσέχοντα, ἐφιστάνοντα δὲ τὴν διάνοιαν καὶ σκεπτόμενον ἱκανῶς, ἔγνως ἂν Δημόκριτον κατὰ τὴν ὄψιν κεῖσθαι ἐκ τῶν ὁριζομένων μανίης εἰκόνι ἐοικέναι. χρὴ οὖν τὸν ἰατρὸν, μὴ μόνον ὄψει τὰ πάθεα κρίνειν, ἀλλὰ τοῖς πράγμασι. τοὺς περισμοὺς ἀναλείψειν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. καὶ πότερον ἄρχοιτο τὸ πάθος ἢ μεσάζοι ἢ λήγοι, καὶ διαφορὴν καὶ ὥρην καὶ ἡλικίην παρατηρέειν. εἶτα διακρίνειν τὸ πάθος ὁλομελίην τε φύσιν ἡμέων. ἐκ γὰρ τουτέων, ἁπάντων εὐχερῶς ἂν τὰς νούσους εὑρήσεις. ἀπέστειλα δέ σοι τὸν περὶ μανίης λόγον.

Ἱπποκράτης Δημοκρίτῳ.

Ἠτρικῆς τέχνης ὦ Δημόκριτε κατορθώματα μὲν οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων οὐ πάντα πᾶσιν ἐπαινέουσι θεοῖσι δὲ πολλάκις προσαρτῶσι. κἂν δέ τι ἡ φύσις αὐτὴ πρήξῃ καὶ ἀπολέσῃ τὸν θεραπευόμενον, τὸν ἰητρὸν καταμέμφονται παρέντες τὸ θεῖον. ἐγὼ δοκέω πλείονα μέμψιν ποιέειν ἤ τι μὴν κεκληρῶσθαι τὴν τέχνην. ἐγὼ μὲν γὰρ ἰητρικῆς εἰς τέλος οὐκ ἀφῖγμαι. καίπερ ἤδη γηραλέος καθεστώς. οὐδὲ γὰρ ὁ ταύτης εὑρετὴς Ἀσκληπιός. ἀλλὰ τὰ αὐτοῖς διεφώνησε, καθάπερ ἡμῖν συγγραφέων βίβλοι παραδεδώκασιν. ἡ μὲν οὖν ὑπὸ σέο ἀποσταλεῖσα ἡμῖν ἐπιστολὴ, καταμέμφεται τῆς φαρμακείης τοῦ ἐλλεβόρου. ἐσήχθην μὲν οὖν ὦ Δημόκριτε ὡς μεμηνότα ἐλλεβορίσων. οὐ καταμαθὼν μὲν, ὃς τίς ποτ' εἴης. ὡς δὲ ἐντυχὼν ἔγνων, οὐ μὰ Δία παραφρονήσεως ἔργον ἀλλὰ σχεδὸν ἀπόδειξις πάσης, κάρτα τὴν φύσιν ἐπῄνεσα. ἀριστεύοντι ἑρμηνείᾳ φύσιος καὶ κόσμου εἵνεκα. τοὺς δὲ εἰσαγαγόντας με ἐμεμψάμην ὡς μεμηνότας

φαρμακείας τῶν αὐτοὶ δέονται. ἐπειδὴ γὰρ οὖν ταὐτόματον ἡμῖν ἐς ταὐτὸ ξυνήγαγεν, ὀρθῶς ποιήσεις ἐπιστέλλων ἡμῖν πυκνότερον. καὶ μεταδιδοὺς τῶν ὑπὸ σέο γεγραμμένων συνταγμάτων. ἀπέστειλα δέ σοι καὶ αὐτὸς τὸν περὶ ἐλλεβορισμοῦ λόγον. ἔρρωσο.

ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

Βασιλεὺς Δαρεῖος Ἡράκλειτον ἐφέσιον ἄνδρα σοφὸν προσαγορεύει.

Αταβέβλησαι λόγον γραπτὸν περὶ φύσεως δυσ-
κ νόητόν τε καὶ δυσεξήγητον. ἔν τισι μὲν οὖν ἑρμηνευόμενον κατὰ λέξιν σήν, δοκεῖ μοι δύναμίν τινα προσφέρεσθαι θεωρίας κόσμου τοῦ σύμπαντος καὶ τῶν ἀπὸ τούτου συμβαινόντων, ἅπερ ἐστὶν ἐν θειοτάτῃ κείμενα κινήσει. τῶν δὲ πλείστων ἐποχὴν ἔχοντα, πρὸς ζήτησιν καὶ μάθησιν. ὥστε καὶ τοὺς ἐπὶ πλεῖον μετεσχηκότας γραμμάτων ἑλληνικῶν, καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ἀκολουθοῦντας περὶ τὴν τῶν μετεώρων προσοχὴν καὶ φιλομαθίαν, ἀπορεῖσθαι τῆς ἐν ὀρθῇ γνώμῃ παρὰ σοὶ δοκούσης καταγεγράφθαι διηγήσεως. βασιλεὺς οὖν Δαρεῖος ὑστάσπου βούλεται τῆς σῆς ἀκροάσεως μεταλαβεῖν καὶ παιδείας λογικῆς. ἔρχου δὴ συντόμως πρὸς ἐμὴν ὄψιν καὶ βασίλειον οἶκον. ἕλληνες γὰρ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀνεπισήμαντοι σοφιζομένοις ἀνδράσιν ὄντες, παρορῶσι τὰ καλῶς ὑπ' αὐτῶν ἐνδεικνύμενα πρὸς καλὴν ἀκρόασιν καὶ δίαιταν. παρ' ἐμοὶ δὲ ὑπάρξουσί σοι πᾶσα μὲν προεδρία. καθ' ἡμέραν δὲ καλὴ καὶ σπουδαία προσαγόρευσις, καὶ βίος εὐδόκιμος, σαῖς παραινέσεσιν.

Ἡράκλειτος Δαρείῳ βασιλεῖ πατρὸς Ὑστάσπεω χαίρειν.

Κόσοι τυγχάνουσιν ἐπιχθόνιοι τῆς μὲν ἀληθείης καὶ
ὁ δικαιοσύνης ἀπέχονται, ἀπληστίῃ δὲ καὶ δόξῃ τῇ προσέ
χουσι κακῆς εἵνεκεν ἀνοίης. Ἐγὼ δὲ ἀμνηστίην ἔχων πά
σης πονηρείης, καὶ κόρον φεύγων παντὸς οἰκειούμενον φθόνου διὰ τὴν
ὑπερηφανίην, οὐκ ἂν ἀφικοίμην ἐς Περσικὴν χώρην. ὀλίγοισι ἀρ
κεόμενος κατ' ἐμὴν γνώμην.

Βασιλεὺς Δαρεῖος Ἐφεσίοις.

Νὴρ ἀγαθὸς, μέγα ἀγαθὸν πόλεως. λόγοισι καλοῖς τε
ἀ νόμοις, ψυχὰς ἀγαθὰς ποιεῖ, κακίους ἄγων εἰς ἀγα
θά. ὑμεῖς δὲ Ἑρμόδωρον οὐ μόνον αὐτῶν βέλτιστον ἀλλὰ
καὶ Ἰώνων πάντων, ἐξεβάλετε ἐκ πατρίδος, αἰσχρὰς αἰτίας ψυ-
χῇ ἀγαθῇ προσάπτοντες. εἰ μὲν οὖν διενοεῖτε κατὰ βασιλέως μελετᾶν
δεσπότη, ἑτοιμάζεσθε. ἀποστελῶ γὰρ στρατιὰν, ἣν ὑμεῖς οὐ δυνήσεσθε
ἀντιτάσσεσθαι. αἰσχρὸν γὰρ βασιλεῖ μεγάλῳ μὴ ἀρκέσαι φίλοις. εἰ δὲ
μηδὲν τοιοῦτον ἐγχειρήσετε, κατάξατε Ἑρμόδωρον. καὶ ἀπόδοτε αὐτῷ
τὴν πατρῴαν κτῆσιν μνημονεύοντες ἃ ὑμᾶς ἐκείνου εὐνοίᾳ εὐεργέτησα
φόρους ἐλάττους τάξας ὧν ἐφέρετε. καὶ ἢν μὴ πολλῶν δέονται πρὸς ἣν ἐκέκτη
θε γῆν, οὐκ ἐοίκατε χαίρειν ὀφείλομεν. οὐ γὰρ αὐτόν τε Ἑρμόδωρον φίλον βα
σιλέως ἐφυγαδεύσατε. ἀποστείλατε οὖν ἄνδρας τοὺς ἐροῦντας πρός
με τὸ δίκαιον ὑπὲρ ὧν ἐγκαλεῖτε Ἑρμοδώρῳ. ἢν μὲν ἂν ἐκεῖνος ὑπὸ δίκης ἐλεγ
χθῇ κακόφρων, ὑποτιμηθῇ. ἐὰν δὲ ὑμεῖς, ὑμῶν τοὺς βελτίους θῶμαι καὶ εἰς τὸ
λοιπὸν ἁμαρτάνειν κωλύσω εἰς ἀγαθοὺς ἄνδρας. καὶ γὰρ βασι-
λεῖ ὑμετέρῳ συμφέρει ταῦτα καὶ ὑμῖν.

Ἡράκλειτος. Ἑρμοδώρῳ.

Δὴ μηκέτι τοῖς ἑαυτοῦ χαλέπαινε ἑρμόδωρε. εὔθυκλης ὁ νικοφῶντος τοῦ συλήσαντος τὴν θεὸν, ἀσεβείας με γέγραπται. ἄνδρα σοφίᾳ προύχοντα ἀπαιδευσίᾳ νικῶν. ὡς ὅτι ἐπέγραψα τῷ βωμῷ οὗ ἐπέστησα τὸ ἐμὸν ὄνομα. θεοποιῶν ἄνθρωπον ὄντα ἐμαυτόν. εἶτα κριθήσομαι ὑπὸ ἀσεβοῦς ἐν ἀσεβέσι. τί οἴεσθε; δόξω αὐτοῖς ἀσεβὴς εἶναι, ἐναντία φρονῶν οἷς αὐτοὶ περὶ θεῶν νομίζουσιν. εἰ καὶ πεπηρωμένοι ἦσαν ἐκεῖνον ὄψιν, τυφλότητα ἂν ἔλεγον τὴν ὅρασιν. ἀλλ᾽ ὦ ἀμαθεῖς ἄνθρωποι διδάξατε πρῶτον ἡμᾶς, τί ἐστιν ὁ θεός. ἵνα ἀσεβεῖς λέγοντες πιστευθῆτε. ποῦ δ᾽ ἐστὶν ὁ θεός; ἐν τοῖς ναοῖς ἀποκεκλεισμένος. εὐσεβεῖς γε οἱ ἐν σκότει τὸν θεὸν ἱδρύετε. ἄνθρωπος λοιδορίαν ποιεῖται λίθινος εἰ λέγοιτο. θεὸς δὲ ἀληθεύεται, ὡς, τοῦτο τὸ δυσώνυμον, ἐκ κρημνῶν γεννᾶται. ἀπαίδευτοι οὐκ ἴστε ὅτι οὐκ ἔστι θεὸς χειρότμητος. οὐδὲ ἐξ ἀρχῆς βάσιν ἔχει. οὐδὲ ἔχει ἕνα περίβολον, ἀλλ᾽ ὅλος ὁ κόσμος αὐτῷ ναός ἐστι ζῴοις καὶ φυτοῖς καὶ ἄστροις πεποικιλμένος. Ἡρακλεῖ ἐπέγραψα τῷ ἐφεσίῳ τὸν βωμὸν, πολιτογραφῶν ὑμῖν τὸν θεὸν οὐχ ἡρακλείτῳ. ἂν δὲ ὑμεῖς ἀξυνετῆτε γράμματα, οὐκ ἐμὴ ἀσέβεια τὸ ὑμῶν ἀπαίδευτον. μανθάνετε σοφίην καὶ συνίετε. ἀλλ᾽ οὐ θέλετε. οὐ δ᾽ ἐγὼ ἀναγκάζω. γηράσκετε σὺν ἀπαιδευσίᾳ χαίροντες ἰδίοις κακοῖς. ἡρακλῆς οὐκ ἄνθρωπος ἐγένετο. ὡς μὲν ὅμηρος ἐψεύσατο καὶ ξενοκτόνος. ἀλλὰ τί αὐτὸν ἐθεοποίησεν. ἡ ἰδία καλοκἀγαθία καὶ ἔργων τὰ γενναιότατα τοσούτους ἐκτελέσαντα ἄθλους. ἐγὼ οὖν ὦ ἄνθρωποι οὐκ αὐτὸς ἀγαθός εἰμι. ἡμάρτηκα ἐρόμενος ὑμᾶς. καὶ γὰρ εἰ τὰ ἐναντία ἀποκρίναισθε, ὅμως ἀγαθός εἰμι. καὶ ἐμοὶ πολλοὶ καὶ δυσχερέστατοι ἆθλοι κατωρθώθησαν. νενίκηκα ἡδονάς. νενίκηκα χρήματα. νενίκηκα φιλοτιμίαν. καταπεπάλαικα δειλίαν. καταπεπάλαικα κολακείαν. οὐκ ἀντιλέγει μοι φόβος.

οὐκ αὖ τί λέγεις μοι μέθη. φοβεῖ τοί με λύπη. φοβεῖ τοί με ὀργή. κατὰ τούτων αὐτῶν καὶ αὐτὸς ἐστεφάνωμαι. ἐμαυτῷ ἐπιτάττω οὐχ ὑπ' εὐρυσθέως. οὐ παύσεσθε σοφίαν ὑβρίζοντες καὶ ἴδια ἁμαρτήματα, ἢ ἴδια ἐγκλήματα ἡμῖν προστριβόμενοι, εἰ ἐδύνασθε μετιέναι αὐτοὺς ἐκ παλιγγενεσίας πεντακοσίους ἀναβιῶναι, κατελάβετε ἂν ἡράκλειτον ἔτι ζῶντα. ὑμῶν δὲ οὐδ' ἴχνος ὀνόματος. ἰσοχρονήσω πόλεσι καὶ χώραις διὰ τὴν σοφίαν. οὐδέποτε σιγώμενος. κἂν ἡ ἐφεσίων ἀναρπασθῇ πόλις καὶ οἱ βωμοὶ διαλυθῶσι πάντες, αἱ ἀνθρώπων ψυχαὶ τῆς ἐμῆς ἔσονται χώρα μνήμης. ἄξομαι καὶ αὐτὸς γυναῖκα ἥβην, οὐ τὴν ἡρακλέους. ἐκεῖνος ἀεὶ ἔσται μετὰ τῆς ἑαυτοῦ. ἑτέρα δὴ ἡμῶν γεννήσεται. πολλὰς ἀρετὴ γεννᾷ. καὶ ὁμήρῳ ἔδωκεν ἄλλην. καὶ ἡσιόδῳ ἄλλην. καὶ ὅσοι ἀγαθοὶ γίνονται, ἑνὶ ἑκάστῳ συνοικίζει παιδείας κλέος. ἆρ' οὖν εἰμὶ δυσσεβὴς εὐθύκλεις ὃς μόνος οἶδα θεόν, οὐδὲ καὶ θρασὺς εἶναι οἴομαι καὶ ἀσεβὴς τὸν μὴ ὄντα δοκῶν. ἐὰν δὲ μὴ ἱδρυθῇ θεοῦ βωμὸς οὐκ ἔστι θεός. ἐὰν δὲ ἱδρυθῇ μὴ θεοῦ, θεός ἐστιν. ὥστε λίθοι θεῶν μάρτυρες. ἔργα δεῖ μαρτυρεῖν οἷα ἡλίου. νὺξ αὐτῷ καὶ ἡμέρα μαρτυροῦσιν. ὧραι αὐτῷ μάρτυρες. γῆ ὅλη καρποφοροῦσα μάρτυς. σελήνης ὁ κύκλος ἐκείνου ἔργον. οὐράνιος μαρτυρία.

Ἡράκλειτος Ἀμφιδάμαντι.

Ὅσοι μὲν ἀμφίδαμα νόσοι ἀνθρώπων. ὥστε ὅσα ἐν ἡμῖν, ἑκάστου κρατεῖ νόσημα. ὑπερβολὴ θερμοῦ, πυρετός. ὑπερβολὴ ψυχροῦ, παράλυσις. ὑπερβολὴ πνεύματος πνῖγος, ἡ δὲ ἐμὴ ὑγρὰ νόσος. ἀλλὰ θεῖόν τι ψυχὴ ἡ ἁρμόζουσα αὐτά. ὑγιεία δεῖ

τὸ πρῶτον ἰατρικώτατον, φύσις. οὐ γὰρ εἰκάζεται ἡ πρώτη ἀπειρία τῷ πρὸ αὐτῆς, ἀλλὰ ὕστερον. ἀλλὰ μιμούμενοι οἱ ἄνθρωποι ἐπιστήμην καὶ ἀσύνοι ἐκάλεσαν. Ἐγὼ εἰ οἶδα κόσμου φύσιν, οἶδα καὶ ἀνθρώπου. οἶδα νόσους, οἶδα ὑγείαν. ἰάσομαι ἐμαυτόν. μιμήσομαι θεόν, ὃς κόσμου ἀμετρίας ἐπανισοῖ ἡλίῳ ἐπιτάττων. οὐχ ἁλώσεται νόσῳ Ἡράκλειτος. νόσος Ἡρακλείτου ἁλώσεται γνώμῃ. καὶ ἐν τῷ παντὶ ὑγρὰ αὐαίνεται. θερμὰ ψύχεται. οἶδεν ἐμὴ σοφία ὁδοὺς φύσεως. οἶδε καὶ νόσου παῦλαν. ἐὰν δὲ φθάσαν ὑπέραυτλον γένηται τὸ σῶμα, δύσεται εἰς τὸ εἱμαρμένον. ἀλλ' οὐ ψυχὴ δύσεται. ἀλλὰ ἀθάνατον οὖσα χρῆμα εἰς οὐρανὸν ἀναπτήσεται μετάρσιος. δέξονται δέ με αἰθέριοι δόμοι. καὶ Ἐφεσίους συκοφαντήσω. πολιτεύσομαι οὐκ ἐν ἀνθρώποις ἀλλ' ἐν θεοῖς. καὶ οὐχ ἱδρύσω ἄλλων βωμοὺς, ἀλλ' ἐμοὶ ἄλλοι. οὐδ' ἀπειλήσει μοι ἀσέβειαν Εὐθυκλῆς. ἀλλ' ἐγὼ ἐκείνῳ χολήν. θαυμάζουσι πῶς ἀεὶ σκυθρωπὸς Ἡράκλειτος. οὐ θαυμάζουσι πῶς ἀεὶ πονηροὶ ἄνθρωποι. μικρὰ τῆς κακίας ὑπανεῖτε. κἀγὼ τάχα μειδιάσω. καίτοι πρᾳότερος ἐν τῇ νόσῳ νῦν ἐγενόμην. ὅτι οὐκ ἐντυγχάνω ἀνθρώποις. ἀλλὰ μόνος νοσῶ. τάχα καὶ ψυχὴ μαντεύεται ἀπόλυσιν ἑαυτῆς ἤδη ποτὲ ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου τούτου. καὶ σειομένου τοῦ σώματος ἐκκύπτουσα, ἀναμιμνήσκεται τὰ πάτρια χωρία. ἔνθεν κατελθοῦσα περιεβάλλετο ῥέον σῶμα τεθνεὸς τοῦτο ὃ δοκεῖτ' ἀλλ' ἐν φλέγμασι καὶ χολῇ καὶ ἰχῶρι καὶ αἵματι καὶ νεύροις καὶ ὀστοῖς. καὶ σαρξὶ πεπιλημένων. εἰ γὰρ μὴ τὰ πάθη ἐσοφίζετο τὴν κόλασιν, οὐκ ἂν ἤδη πρὸ πολλοῦ καταλιπόντα τὸ σῶμα ἐξήλθομεν ἀπ' αὐτοῦ.

Τῷ αὐτῷ.

γρύλλθεν οἱ ἰατροὶ ἀμφιδόξημα τὸ πάνυ προθύμως ἐπὶ τῶν τῶν ἐμῶν μόνον ὅτε τέχνῃ ὅτε φύσει εἰδότων. ἀλλὰ τὸ μὲν ὕστερον ἐβούλοντο, τὸ δὲ, ἐδόκουν ἀμφοτέρων ἠγνόουν. οὐδὲν πλέον ἢ κατεμάλαξάν μου τὴν γαστέρα ταῖς ἀφελείαις ὡς ἀσιτούντι. οἱ δὲ τὸ θεραπευθῆναι. ἀλλ' οὐκ ἐπίστευσα. ἀλλὰ λόγον αὐτοὺς πρότερον ἤτουν περὶ τῆς νόσου. οὐκ ἔδοσαν. οὐ δὲ περὶ τῆς τέχνης τὸν λόγον. λέγω αὐτῶν. πῶς ἂν οὖν ἔφην δύναισθε αὐλῇ τῇ τέχνῃ ταύτῃ εἶναι ὑπὸ μὴ αὐλητοῦ ἐπιστήμονοι. ἐμαυτὸν ἰάσομαι ἢ ὑμᾶς. ἐάν με διδάξητε, πῶς δεῖ ἐπὶ τὰς ἀμβείας αὐτῶν ποιητέον. οἱ δὲ, οὐ δὲ συνιέντες τὸ ἐρώτημα ἡσύχασαν ἀπορούμενοι ἐπιστήμης ἰδίου. ἔγνων ὅτι καὶ τοὺς ἄλλους ἂν αὐτοὶ, ἀλλὰ τύχῃ ἰάσαιντο. οὗτοι ἀσεβοῦσιν ἀμφιδόξημα, καταψευδόμενοι τεχνῶν ἃς οὐκ ἔχουσι θεραπεύοντες ἃ μὴ ἴσασι. καὶ ἀπατῶντες ἀνθρώπους δι' ὀνόματος τέχνης, ἀδικοῦντες τὴν φύσιν καὶ τέχνην. αἰσχρόν ἐστιν ὁμολογεῖν ἄγνοιαν. ἀλλὰ ἐπιστήμην οὐκ ἔχοντα. τί ἡδὺ αὐτοῖς τὸ ψεύδεσθαι ἢ ἵνα διὰ τὴν ἀπάτης χρηματίσωνται. ἀμείνους ἂν ἦσαν μεταιτοῦντες. ἠλεοῦντο γοῦν ἄν. νῦν δὲ μισοῦνται καὶ βλάπτοντες καὶ ψευδόμενοι. δύστυχέστεραι αἱ ἄλλαι τέχναι. ταχέως ἐλέγχονται. δυσέλεγκτόπερα ταύτης ἐρεῖ. ἐλελήθεσάν με οἱ τοιοῦτοι ἐν τῇ πόλει. οὐδεὶς αὐτῶν ἰατρός. ἀλλὰ πάντες ἀπατεῶνες τὴν φαίνεσθαι. σοφίσματα τῆς τέχνης ἀρχείου πιπράσκοντες. Ἡρακλεόδωρον τὸν ἐμὸν θεῖον οὗτοι ἀπέκτειναν καὶ μισθὸν ἔλαβον. οἱ οὐκ ἐδυνήθησαν ἐμῆς νόσου λόγον εἰπεῖν. οὐ δὲ ἐξ ἐπιτομβείας, πῶς ἂν αὐτοὶ χρηστοὶ γένοιντο. οὐκ ἴσασιν ὅτι θεὸς ἐν κόσμῳ μεγάλα σώματα ἰατρεύει ἐπαρισῶν αὐτῶν τὰ ἄμετρα, τὰ ὕβριν τὴν ὁμοῦν ἀμετρίαν ποιεῖ. τὰ ὀλισθήσαντα ὑπὸ θεοῦ τάξει συνάπτει τοῖς οἰκείοις μέτροις. φαιδρύνεται τὰ ἄπρεπῆ. κατὰ τὴν

ἐξάγει τὰ ληφθέντα. διώκει τὰ φεύγοντα φωτὶ μὲν ἀναλάμπει τὸ ζοφερόν.
περατοῖ δὲ τὸ ἄπειρον. καὶ μορφὴν μὲν ἐπιβάλλει τοῖς ἀμόρφοις. ὄψεως δὲ
ἀναπίμπλησι τὰ ἀναίσθητα. διὰ πάσης δ' ἔρχεται τῆς οὐσίας. πλήτ-
των· ἁρμοζόμενος. διαλύων. πυκνῶν. χέων. τὸ μὲν ξηρὸν ἐξυ-
γραίνει τήκει καὶ εἰς λύσιν αὐτὸ καθίστησι. καὶ λιβάδας μὲν ἐκθυμιᾷ.
πυκνοῖ δὲ χαλασθέντα τὸν ἀέρα καὶ συνέχων τὰ μὲν ἄνωθεν δεσμεῖ.
τὰ δὲ κάτωθεν ἱδρύει. ταῦτα κάμνοντος κόσμου θεραπεία. τοῦτον
ἐγὼ μιμήσομαι ἐν ἐμαυτῷ. τοῖς δ' ἰατροῖς χαίρειν λέγω.

Ἑρμοδώρῳ.

Πυνθάνομαι Ἐφεσίους μέλλειν εἰσηγεῖσθαι νόμον κατ' ἐμοῦ ἀνο-
μώτατον. οὐδεὶς γὰρ νόμος ἐφ' ἑνὸς, ἀλλὰ κρίσις. οὐκ ἴσασιν Ἐφέσι-
οι ὅτι ἕτερος δικαστὴς νομοθέτου. καὶ τόδε ἄμεινον, ἐπεὶ ἀμαθέστε-
ρον πρὸς ἄδηλον τὸν μέλλοντα πράξειν. ὁ δικάζων δὲ ὁρᾷ τὸν κρινό-
μενον. ὥστε συνάπτει αὐτὸ τὸ πάθος. ἴσασί με Ἑρμόδωρε συντεχνήσαντά
σοι τοὺς νόμους κἀμὲ ἐλάσαι βούλονται. ἀλλ' οὖν πρότερόν γε
ἐλέγξαι αὐτούς. ἐπ' ἀδίκα ἐν ὥκασι τὸν μὴ ζηλῶντα καὶ πάντα
μισανθρωποῦντα πρὸ ἡλίου δύναντος ἐξιέναι τῆς πόλεως. τοῦτον
νομοθετεῖν βούλονται. οὐδεὶς δέ ἐστιν ὁ μὴ ζηλῶν ἐγὼ Ἑρμόδωρε ἢ Ἡρά-
κλειτος. ὥστε με ἐλαύνουσιν. ὦ ἄνθρωποι οὐ θέλετε μαθεῖν διὰ τί ἐγὼ
ἀγέλαστος; ἵνα μισῶ ἀνθρώπους, ἀλλὰ κακίαν αὐτῶν. οὕτω γράψατε
τὸν νόμον, εἴ τις μισεῖ κακίαν, ἐξίτω τῆς πόλεως· καὶ πρῶτος ἐξε-
μι. φυγαδευθήσομαι οὐ πατρίδος, ἀλλὰ πονηρίας ἄσμενος. μεταγρά-
ψατε τὸ διάταγμα. ἐξομολογεῖτε Ἐφεσίοις κακίαν εἶναι, καὶ ὑμᾶς μισῶ-

μεν

πῶς οὐκ ἂν ἐγὼ δικαιότερος νομοθέτης εἴην, τοὺς νικήσαντας
Ἡράκλειτον διὰ πονηρίαν ἀγέλαστον διεῖναι τὸ ζῆν. μᾶλλον δὲ
μυριάκις ζημιοῦσθε, εἰ πλέον ἀνιᾶσθε ἀργυρίῳ κολαζόμενοι. τοῦτο
ὑμῶν ἐστι φυγή, τοῦτο θάνατος. ἠδικήκατέ με ἀφελόμενοι, ὃ θεὸς
ἔδωκε. καὶ φυγαδεύετέ με ἀδίκως. ἢ τοῦτο ὑμᾶς πρῶτον ἀγα-
πήσω ὅτι μου τὸ ἥμερον διεκόψατε. καὶ οὐ παύεσθε. ἐπαγωνιζό-
μενοι νόμοις καὶ φυγαδείαις. ἐν δὲ τῇ πόλει μένων οὐ πεφυγάδευ-
μαι ἀφ' ὑμῶν. τίνι συμμοιχεύω. τίνι συμμιαιφονῶ. τίνι συμμε-
θύω. τίνι συμφθείρομαι. οὐ φθείρω. οὐκ ἀδικῶ οὐδένα τῶν ἁπάν-
των. μόνος εἰμὶ ἐν τῇ πόλει. ἐρημίαν αὐτὴν πεποιήκατε διὰ κα-
κίας. ἡ ἀγορὰ ὑμῶν Ἡράκλειτον ἀγαθὸν ποιεῖ; οὐκ. ἀλλὰ Ἡρά-
κλειτος, ὑμᾶς. πόλιν. ἀλλ' οὐκ ἐθέλετε. ἐγὼ μὲν βούλομαι καὶ νό-
μος εἰμὶ ἄλλων. εἷς ὢν οὐκ ἀρκῶ, πόλιν κολάζειν. θαυμάζετε εἰ
μηδέποτε γελῶ. ἐγὼ δὲ τοὺς γελῶντας. ὅτι ἀδικοῦντες χαίρουσι
σκυθρωπάζειν δέον ἀδικοπραγοῦντας. δότε μοι καιρὸν γέλωτος
ἐν εἰρήνῃ. ὥστε μὴ ἐπὶ τὰ δικαστήρια στρατεύεσθαι. ἐν ταῖς γλώτταις
ἔχετε τὰ ὅπλα ἀπεστερηκότες χρήματα. γυναῖκας φθείραντες. φί-
λους φαρμακεύσαντες. ἱεροσυλήσαντες. προαγωγεύσαντες ὄχλοις ὀ-
ραθέντες ἄπιστοι. τυμπανίσαντες. ἄγος ἄλλο πλῆρες κακοῦ. πάν-
τα γελάσω ὁρῶν ἀνθρώπους ποιοῦντας ἐσθῆτα καὶ γλύφα καὶ κε-
φαλῆς πόρους ἀτημελήτους. ἢ γυναῖκα φαρμακέως ἐπειλημ-
μένην τέκνου. ἢ μειράκια τῆς οὐσίας ἐκβεβρωμένα. ἢ πολίτην
γαμετῆς ἀφῃρημένον. ἢ κόρην βίᾳ διαπαρθενευθεῖσαν ἐν παννυ-
χίσιν. ἢ ἑταίρας οὔπω γυναῖκα καὶ γυναικῶν ἔχουσαν πάθη. ἢ διὰ
ἀσέλγειαν νεανίσκον ἕνα πόλεως ἐραστὴν ὅλης. ἢ τὰς τῶν ἐλαι-
ῶν φθορὰς ἐν μύροις. ἢ τοὺς ἐν συνδείπνοις πινομένους διὰ δακτύ-

λων πλείονας ἢ τὰς διὰ δεσμάτων πολυτελείας καὶ γαστέρας ῥεύσας. ἢ τοὺς ἐπὶ σκηνῆς ἀγωνοθετουμένους δήμους, τὰ μεγάλα δίκαια. ἀφάσει δέ μου τὴν ὄψιν ἀρετὴ χυθῆναι, ὑστέρα πυκείας πεπαγμένη ἢ τοὺς ἀληθινοὺς ὑμῶν πολέμους γελάσω. ὅτε προφάσεις ἀδικημάτων ποιησάμενοι, καταμιαιφονεῖσθε δύστηνοι δι' αὐτῶν θηρία γεγονότες. αὐλοῖς καὶ μάστιξι διὰ μουσικῆς εἰς ἄμουσα πάθη παροξυνόμενοι. σίδηρος δὲ ἀρότρων καὶ γεωργίας δικαιότερον ὄργανον σφαγῆς καὶ θανάτων ἠυτρέπισται. ὑβρίζεται δ' ὑμῶν θεός, ἀθηνᾶ πολεμίστρια καὶ ἄρης ἐνυάλιος καλούμενος. φάλαγγας δὲ ἀντιστήσαντες αὐτοὶ κατ' ἀνθρώπων, ἀλλήλων σφαγὰς εὔχεσθε, ὡς λεηλάκτας τοὺς μὴ μιαιφονοῦντας τιμωρούμενοι καὶ ὡς ἀριστέας τοὺς ἐμπλεονάσαντας αἵματι τιμῶντες. λέοντες δ' οὐχ ὁπλίζονται κατ' ἀλλήλων. οὐδὲ ξίφος ἀναλαμβάνουσιν αἱ ἵπποι. οὐδὲ τεθωρακισμένον ἴδοις ἀετὸν ἐπιόντα. οὐδὲν ἄλλο ἔχει μάχης ὄργανον. ἀλλ' ἑκάστῳ τὰ μέρη καὶ ὅπλα. τοῖς μὲν κέρατα τὰ ὅπλα. τοῖς δὲ ῥύγχη. τοῖς δὲ πτερά. τοῖς δὲ τάχος. ἄλλοις μέγεθος. ἄλλοις ὀλιγότης. οἷς δὲ πάχος. οἷς δὲ νῆξις. πολλοῖς δὲ πνεῦμα. οὐδὲν ξίφος ἄλογα ποιεῖ ζῷα χαίρειν, ὁρῶντα φυλαττόμενον ἐν αὐτοῖς φύσεως νόμον. ἀλλ' οὐκ ἐν αὐτοῖς. μᾶλλον δὲ τοῦ τὸ πλέον ἂν εἴη παράβασις. ἐν κρείττοσι τὸ ἀβέβαιον. τέλος δὲ πολέμων. τί ὑμῖν δικτέον ἄρα. ἢ δι' ἐκεῖνο παύσετε με κατηφείας. ὅθεν. οὐχὶ δὲ πλέον ὁμοφύλων σφῶν. καὶ δενδροτομουμένη καὶ ἀρπαζομένη πόλις. καὶ γῆρας προπηλακιζόμενον. καὶ γυναῖκες ἀπαγόμεναι. καὶ τέκνα δι' αἰχμαλώτων ἀποσπώμενα. καὶ θάλαμοι διαφθειρόμενοι. καὶ παρθένοι παλλακευόμεναι. καὶ μειράκια θηλυνόμενα. καὶ ἐλεύθεροι σιδηροδετούμενοι. καὶ ναοὶ θεῶν κατασπώ-

μενοι

μενοι. καὶ ἡρῷα δαιμόνων κατορύττομεν πάντες; αὐτοὶ ἔργων χα
ριστήρι θεοῖς ἀδικεῖ. ταῦτα ἀγελαστῶς ἐν εἰρήνῃ πολεμεῖτε διὰ λόγων
ἐν πολέμῳ πολιτεύεσθε διὰ σιδήρου. ἁρπάζετε τὸ δίκαιον ἐν ξίφεσι. ἑρ
μόδωρος ἐλαύνεται νόμους γράφων. ἡράκλειτος ἐλαύνεται ἀσεβῶν. αἱ πόλεις
ἔρημοι καλοκἀγαθῶν. αἱ ἐρημίαι πρὸς τὸ ἀδικεῖν. ὄχλοι τείχη ἕστη
κεν, ἀνθρώπων σύμβολα πονηρίας ἀποκλείοντα τὴν βίαν ὑμῶν.
οἰκίαι περιβέβληνται πᾶσιν. ἕτερα τείχη πλημμελείας. οἱ ἔν-
δον, πολέμιοι. ἀλλὰ πολῖται. οἱ ἐκτὸς, πολέμιοι. ἀλλὰ ξένοι. πάν
τες ἐχθροί. οὐδένες φίλοι. δύναμαι γελάσαι ἐχθροὺς ὁρῶν τοσού-
τους; τὸν ἀλλότριον πλοῦτον ἴδιον οἴεσθε. τὰς ἀλλοτρίας γυναῖ
κας ἰδίας νομίζετε. τοὺς ἐλευθέρους ἀνδραποδίζετε. τὰ ζῶντα κα
τεσθίετε. τοὺς νόμους παραβαίνετε. παρανομίας νομοθετεῖτε.
πάντα βιάζεσθε ἃ μὴ πεφύκατε. τὰ μάλιστα δοκοῦντα ὑμῶν δι
καιοσύνης εἶναι σύμβολα. οἱ νόμοι ἀδικίας εἰσὶ τεκμήριον. εἰ γὰρ
μὴ ἦσαν, ἀνέδην ἂν ἐπορεύεσθε. νῦν δέ τι καὶ μικρὸν ἐπιστομίζεσθε.
φόβῳ κολάσεως κατέχεσθε εἰς πᾶσαν ἀδικίαν.

Ηράκλειτος Ερμοδώρῳ.

δ Ηλου μοι Ερμόδωρε ποτὲ ἀπαίρειν κέκρικας εἰς ἰταλί
αν. δέξαιντό σε οἱ ἐκείνης τῆς χώρας θεοὶ καὶ δαίμονες ἡδέως.
οὐ γὰρ ἐδόκουν τοῖς σοῖς νόμοις τὰ παρὰ πάσης τῆς οἰκουμένης δια
δήματα προσιέναι. καὶ κατὰ τὸ ἔθος τῶν περσῶν ἐγκλείσαντας τὸ
στόμα προσκυνεῖν αὐτούς. οἱ δὲ σεμνῶς πάνυ καθεστήκεσαν. προσκυ
νήσουσιν οἱ ἐφέσιοι μηκέτι ὄντα. ὅταν οἱ σοὶ νόμοι πᾶσιν ἐπιτάττωσι. καὶ
τὸ περιέχοντα αὐτοὺς ἀναγκαζόμενοι. θεὸς γὰρ ἐκείνου; ἀφείλετο ἡγεμο
νίαν. καὶ ἑαυτοῖς ἐνόμισαν ἀξίους δουλεύειν. τοῦτο μεμάθηκα καὶ ἐκ
πατέρων. ὅλη ἀσία, κτῆμα ἐγένετο βασιλέως καὶ πάντες ἐφέσιοι λα

φυρον. ἀληθείας ἐστὶν ἐλευθερίας ἀληθοῦς τὸ ἄρχειν. καὶ νῦν ὡς τὸ εἰκὸς ἐπακούσονται κελευόμενοι. οἱ μὴ προσθέντες οἰμώξονται. καὶ μέμφονται θεοὺς ἄνθρωποι ὅτι αὐτοὺς οὐ πλουτίζουσιν ἀγαθά. ὃ μέμφονται ἴδιον ἦθος ἀφροσύνης. τυφλῶν ἐστι μὴ δέξασθαι ἃ δίδωσι χρηστὰ δαίμων. σίβυλλα ἐν πολλοῖς καὶ τοῦτο ἐφράσθη. ὃ ἐξ ἰάδος χώρης ἥξειν σοφὸν ἰταλίησιν. εἶδέ σε πρὸ τοσούτου αἰῶνος ἑρμόδωρε ἡ σίβυλλα ἐκείνη, ὅτε ποτὲ ἦλθε. ἐφέσιοι δὲ, οὐδὲ νῦν βούλονται ὁρᾶν, ὃν διὰ θεοφορουμένης γυναικὸς ἀλήθεια ἔβλεπε. σοφὸς μεμαρτύρησαι ἑρμόδωρε. ἐφέσιοι δὲ ἀντιλέγουσι θεοῦ μαρτυρίᾳ. ἀποτίσονται ἑαυτῶν ὕβριν. καὶ νῦν ἀποτίννυνται. γνώμης ἀναπιμπλάντες ἡμᾶς κακῆς. οὐκ ἀφαιρούμενος πλοῦτον κολάζει θεός. ἀλλὰ καὶ μᾶλλον δίδωσι πονηροῖς. ἵν᾽ ἔχοντες δι᾽ ὧν ἁμαρτάνουσιν ἐλεγχθήσωνται. καὶ περιουσιάζοντες σκηνοβατῶσιν αὐτῶν τὴν μοχθηρίαν. ἡ δ᾽ ἀπορία παρακάλυμμά ἐστι. μὴ ἐπιλείπῃ ὑμᾶς τύχη. ἵνα ὀνειδίζησθε πονηρευόμενοι. οὗτοι μὲν χαιρόντων. σὺ δέ μοι δήλου τὸν καιρὸν τῆς ἐξόδου. πάντως ἐντυχεῖν σοι βούλομαι. καὶ περὶ γ᾽ ἄλλων πάνυ συχνῶν καὶ περὶ αὐτῶν νόμων βραχέα εἰπεῖν. ἔγραφον δ᾽ ἂν αὐτὰ εἰ μὴ περὶ παντὸς ἐποιούμην ἀπόρρητα μένειν. οὐδὲν δὲ οὕτω σιωπᾶται, ὡς ἐπὶ λαλῶν εἷς. καὶ ἔτι μᾶλλον ἡρακλείτῳ ἑρμοδώρῳ. πολλοὶ οὐ διαφέρουσι κεραμίων σαθρῶν, ὡς μηδὲν στέγειν δύνασθαι. ἀλλ᾽ ὑπὸ γλωσσαλγίας διαρρεῖν. ἀθηναῖοι ὄντες αὐτόχθονες ἔγνωσαν φύσιν ἀνθρώπων, ὅτι γενόμενοι ἐκ γῆς, ἔσθ᾽ ὅτε διερρωγότα ἔχουσι νοῦν. τούτοις ἐπαίδευσαν φυλακὴν ἀπορρήτων διὰ μυστηρίων. ἵν᾽ ὡς φόβῳ σιγῶσιν ἄλλως εἴσει. καὶ μηκέτι χαλεπὸν ἢ μελετῆσαι τῇ ψυχῇ σιωπᾶν.

Τῶν Ἡρακλείτου ἐπιστολῶν

τέλος.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΤΟΥ ΚΥΝΙΚΟΥ ΣΙΝΩΠΕΥΣΙ.

ὑ Μεῖς μὲν ἐμοῦ φυγὴν κατεψηφίσασθε. ἐγὼ δὲ ὑμῶν μονήν. οἰκήσετε τοίνυν διὰ τοῦτο, ὑμεῖς μὲν σινώπην. ἐγὼ δὲ ἀθήνας. τουτέστιν ὑμεῖς μὲν μετὰ τῶν ἐμπόρων. ἐγὼ δὲ μετὰ σόλωνος καὶ τῶν τὴν ἑλλάδα ἠλευθερωκότων ἀπὸ τῶν μηδικῶν. καὶ ὑμεῖς μὲν ἡνιόχοις καὶ ἀχαιοῖς χρώμενοι ἀνθρώποις ἐκ τοῦ ἐχθροῦ γένους ἕλλησιν. ἐγὼ δὲ δελφοῖς καὶ ἠλείοις μεθ' ὧν καὶ θεοὶ πολιτεύονται. ἀλλ' ὤφελε τοῦτο μὴ νῦν ὑμῖν δόξαι ἀλλ' ἔτι πάλαι καὶ ἐπὶ τοῦ πατρὸς ἱκέτου. νυνὶ δὲ οὐ τοῦτο δέδοικα μὴ διὰ τὴν πατρίδα ἀπισθῶ μέτριος εἶναι. τὸ μὲν οὖν πρὸς ὑμῶν μεφυγαδεῦσθαι συνηγορεῖ. καὶ πιστεύω αὐτῷ μᾶλλον τοῦ ἑτέρου. κρεῖττον γὰρ παραπολὺ διαβάλλεσθαι πρὸς ὑμῶν, ἢ ἐπαινεῖσθαι. ὅμως μέντοι δέδοικα τοῦτο μή με ὁ κοινὸς περὶ πατρίδος λόγος βλάψῃ. ἄλλου δέ τινος, οὐδὲ λόγος. κρεῖττον γάρ που δήποτε οἰκεῖν, ἢ σὺν ὑμῖν οὕτως ἡμῖν πρὸς συνεχέσιν.

Ἀντισθένει.

ἀ Νέβαινον εἰς ἄστυ ἐκ πειραιῶς. καὶ περὶ τὰ τείχη μοι μειράκια ἄττα θρυπτόμενα ἀπὸ συμποσίου τινὸς ἐγκεκραμένα καὶ ἐν σφίσιν αὐτοῖς, ἐπεὶ ἀγχοῦ ἐγενόμην ἀνάγομεν ἔλεπον ἀπὸ τοῦ κυνός. κἀγὼ ἐπεὶ τοῦτο ἤκουσα, θαρρεῖτε ἔφην. οὗτος ὁ κύων τὸ σύνολον οὐ δάκνει. οἱ δ' ὡς τοῦτο ἔλεξα ἐπαύσαντο ἀλυόμενοι. τοὺς στεφάνους οὓς εἶχον περὶ τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ τραχήλῳ διαρρήξαντες ἐξέβαλον, καὶ τὰς χλανίδας εὐκόσμως περιεβάλλοντο καὶ ἥσυχοι εὖ μάλα ἕως εἰς ἄστυ ἠκολούθουν, ἐπακροώμενοι τῶν λόγων, οὓς πρὸς ἐμαυτὸν διεξῄειν.

α' Γαμαίσε τῆς ἐπιθυμίας ὅτι τῆς φιλοσοφίας ὠρέχθης γυνὴ οὖσα· καὶ ὅτι τῆς ἡμετέρας αἱρέσεως ἐζηλώθης, ἣν διὰ τὸ αὐστηρὸν καὶ οἱ ἄνδρες κατεπλάγησαν. ἀλλ' ὅπως καὶ τέλος ἐπιθῇς τῇ ἀρχῇ σπουδάσον. ἐπιθήσεις δὲ οἶδα, εἰ κράτητός τε τοῦ συνόντος μὴ ἀπολίποιο, ἡμῖν τε τοῖς εὐεργέταις τῆς φιλοσοφίας θαμινῶς ἐπιστέλλοις. δύνανται γὰρ ἐπιστολαὶ πολλὰ, καὶ οὐχ ἧττον τῆς πρὸς παρόντας διαλέξεως.

Ἀντιπάτρῳ.

Ἠμέμφου με ὅτι σοι μεταπεμπομένῳ ἡμᾶς ἐπὶ μακεδονίαν οὐκ ἐπείσθημεν. οὐ δ' ὅτι τοὺς ἀθήνησιν ἄλας προὐκρίναμεν τῆς παρὰ σοῦ τραπέζης. τὸ γὰρ δι' ὑπεροψίαν τοῦτ' ἐπράξαμεν, αὖ τὸ δὲ διὰ φιλοδοξίαν, δι' ἣν τάχιστ' ἂν ἕτεροι ἂν ἐποίησαν, ἵνα τισὶ τοῖς πολλοῖς μεγάλοι δόξωσι βασιλεῦσι δυνάμενοι ἀντιλέγειν. συγγίνωσκε οὖν. καὶ γὰρ εἰ πρόβατα ἦμεν, συνίεις ἂν μὴ πεισθεῖσιν ὅτι οὐκ ἦν προβάτου τροφὴ καὶ βασιλεῦσιν ἡ αὐτή. φυλακῇ οὖν τῆς οὐσίας μᾶλλον αὐτεῖπα μένουσι καὶ οὐχ ὑπεροψίαις. ἔα οὖν ἕκαστον ὅπου δύναται ζῆν. βασιλικὸν γὰρ τοῦτο, καὶ τὸ ἕτερον.

Περδίκκᾳ.

ε' Ι μὲν ταῖς δόξαις ἤδη πολεμεῖς, λέγω δὲ τοῖς ἰσχυροτέροις ἐχθροῖς καὶ πλείονα καταβλάπτουσι θρᾳκῶν τε καὶ παιόνων καταστρεφόμενος τὰ τῶν ἀνθρώπων πάθη, μετάπεμπε με. δύναμαι γὰρ εἰς τὸν πρὸς αὐτὰ πόλεμον καὶ στρατηγεῖν. εἰ δέ τι σοι τὰ πρὸς αὐτοὺς ἔργα λείπεται, καὶ τούτου τοῦ πολέμου σχεδὸν αἰσθάνῃ, ἔα μὲν ἡμᾶς ἀθήνησι καθέζεσθαι. μετάπεμπου δὲ τοὺς ἀλεξάνδρου στρατιώτας. οἷς κἀκεῖνος ἐπικούροις χρώμενος, ἰλλυριοὺς καὶ σκύθας ὑπέταξεν.

Κράτητι.

χ' Ωελθέντος σου εἰς θήβας, ἀνέβαινον ἐκ πειραιῶς ὑπὸ μέσην ἡμέραν. καὶ διὰ τοῦτο λαμβάνει με δίψος καρτερόν. ὥρμησα

οὖν ἐπὶ τὴν πάνωπος κρήνην. καὶ ἕως ἐγὼ τὸ ποτήριον ἐκ τῆς πήρας ἐξῄρουν, ἦκέ τις θεῶν θεράπων τῶν τὴν χώραν ἐργαζομένων. καὶ συνάψας κοίλας τὰς χεῖρας ἠρύετο ἀπὸ τῆς κρήνης καὶ οὕτως ἔπινεν. καὶ ἐγὼ δόξαν μοι τοῦ ποτηρίου σοφώτερον εἶναι οὐκ ᾐδέσθην διδασκάλῳ αὐτῷ τῶν καλῶν χρήσασθαι. ἀπορρίψας οὖν τὸ ποτήριον ὃ εἶχον, καὶ σοὶ εὑρών τινας ἐπὶ Θηβῶν ἀπερχομένους τὸ σοφὸν τοῦτο ἐπέσταλκα, οὐδὲ μὲν βουλόμενος τῶν καλῶν διδάσκαλος ἐπίστασθαι, ἀλλὰ καὶ σὺ διὰ τοῦτο πειρῶ εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλλειν, ἵνα πολλοὶ δὴ τρίβουσιν αὐτοί. ἔσται δὲ ἡμῖν οὕτω καὶ ἄλλα σοφὰ παρὰ τὸ κατὰ μέρος εὑρεῖν. πολλὴ δὲ ἡ φύσις, ἣν ἐκβαλλομένην ὑπὸ τῆς δόξης ἐκ τοῦ βίου, ἐπὶ σωτηρίᾳ ἀνθρώπων κατάγομεν ἡμεῖς.

Τῷ πατρὶ Ἱκέτῃ.

μ Ἡ ἀνιῶ, ὦ πάτερ, ὅτι κύων λέγομαι καὶ ἀμπέχομαι τρίβωνα διπλοῦν καὶ πήραν φέρω κατ' ὤμων καὶ ῥάβδον ἔχω διὰ χειρός. οὐ γὰρ ἄξιον ἐπὶ τοῖς τοιούτοις ἀνιᾶσθαι, μᾶλλον δὲ ἥδεσθαι ὅτι ὀλίγοις μὲν ἀρκεῖται ὁ παῖς σου, ἐλεύθερος δέ ἐστι δόξης, ᾗ πάντες δουλεύουσιν Ἕλληνές τε καὶ βάρβαροι. τὸ δὲ ὄνομα πρὸς τὸ μὴ συμπεφυκέναι τοῖς πράγμασι σύμβολον ἂν εἴη, ἔνδοξόν πως ἐστί. καλοῦμαι γὰρ κύων οὐ τοῦ οὐρανοῦ, οὐ χθονός, ὅτι ἐκείνῳ εἰκάζω ἐμαυτὸν ζῶν οὐ κατὰ δόξαν, ἀλλὰ κατὰ φύσιν ἐλεύθερος ὑπὸ τὸν Δία, εἰς αὐτὸν ἀνατιθεὶς καὶ τἀγαθὸν. τὴν δὲ στολὴν καὶ Ὅμηρος γράφει τὸν τῶν Ἑλλήνων σοφώτατον φορεῖσθαι, ἡνίκα οἴκαδε ἐπανῄει διὰ τῆς Ἀθηνᾶς ὑποθημοσύνῃσιν. οὕτω καλή ἐστιν ὡς μὴ ἀνθρώπων εὕρημα ὁμολογεῖσθαι, ἀλλὰ θεοῦ. Φᾶρος μέν οἱ πρῶτα χιτῶνά τε εἵματ' ἔδωκε. Λευγαλέα ῥυπόωντα κακῷ μεμορυγμένα καπνῷ. Ἀμφὶ δέ μιν μέγα δέρμα ταχείης ἕσσ' ἐλάφοιο. Ψιλόν. Δῶκε δέ οἱ σκῆπτρον καὶ ἀεικέα πήρην. Θάρρει οὖν, πάτερ, ἐπὶ τῷ ὀνόματι ᾧ καλοῦσιν ἡμᾶς, καὶ τῇ στολῇ, ἐπειδ' ὁ μὲν κύων ἐστὶ πρὸς θεῶν, ἡ δὲ εὕρεμα θεοῦ.

Εὐσυνησίῳ.

Κον εἰς κόρινθον ἐκ μεγαρέων, καὶ διαπορευόμενος τὴν ἀγορὰν παρέστην μικρῷ διδασκαλείῳ τινὶ παίδων· καί μοι ἐπεὶ οὐκ ἐρραψῳδουν ἔδοξε πυθέσθαι τίς ἦν ὁ διδάσκων αὐτούς, καὶ ἀπεκρίναντο διονύσιος ὁ τῆς σικελίας τύραννος. κἀγὼ δόξας αὐτοὺς ἐρεσχελεῖν πρός με, καὶ τοῦτο οὐχ ἁπλῶς ἀποκρίνασθαι, παρελθὼν ἐπί τι βάθρον ἐκάθισα εὐκόσμως ἀναμένων αὐτόν. ἐλέγετο γὰρ πρὸς ἀγορὰν ὡρμηκέναι. καὶ δὴ οὐ διαγίνεται πολὺς χρόνος, καὶ ἐπιστρέφεται ὁ διονύσιος. κἀγὼ ἐξαναστὰς προσαγορεύω τε αὐτὸν καὶ ἐπιλέγω ὡς οὐκ εὖ διονύσιε διδάσκεις. ὁ δέ με δόξας συνάχθεσθαι αὐτῷ ἐπὶ τῇ πτώσει τῆς τυραννίδος καὶ τῷ παρόντι σχήματι τοῦ βίου, τοιαῦτα εἶπεν ὦ διόγενες. εὖ ποιεῖς συναλγῶν ἡμῖν. κἀγὼ προσέθηκα τῷ οὐκ εὖ, τὸ ἀληθῶς. ἀλλ' ἐγὼ μὲν οὐχ ὅτι τῆς τυραννίδος ἀφῄρησαι, ἄχθομαι ὦ διονύσιε ἀλλ' ὅτι ἐλευθεριάζεις ἐν τῇ ἑλλάδι τανῦν καὶ περισέσωσαι ἀπὸ τῶν ἐν σικελίᾳ κακῶν, οἷς ἔδει σε ἀποθανεῖν τοσαῦτα ἐργασάμενον φαῦλα γῆν καὶ θάλατταν. Κράτητι.

Πυθόμην σε τὴν οὐσίαν ἅπασαν κατενεγκεῖν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ παραχωρῆσαι τῇ πατρίδι. καὶ στάντα ἐν μέσῳ κηρύξαι κράτης κράτητος κράτητα ἀφίησιν ἐλεύθερον. ἥσθημεν οὖν ἐπὶ τῇ δωρεᾷ τοὺς πάντας ἀστοὺς καὶ ἀγασθῆναι ἡμᾶς τοὺς τῶν τοιούτων ἀνθρώπων ποιητάς. ἐθελῆσαι δὲ διὰ τοῦτο μεταπέμψαι ἡμᾶς ἀθήνηθεν. σὲ δὲ ἐπιστάμενον τὴν ἡμετέραν κρίσιν κωλῦσαι. ἐνταῦθα μὲν οὖν ἐπαινῶ σε τοῦ νοῦ. ἐπὶ δὲ τῇ παραδόσει τῆς οὐσίας καὶ ἄγαμαι. ἐπεὶ θᾶττον ἢ προσεδόκησα κρείττων ἐγένου τῶν δοξῶν. ἀλλὰ διὰ ταχέων ἐπανήκε. ἔτι γάρ σοι δεῖ πρὸς τἄλλα συνασκήσεως καὶ χρονίζειν ἔνθα μὴ εἰσὶν ὅμοιοι οὐκ ἀσφαλές.

Μητροκλεῖ.

Ἢ μόνον ἐπὶ τῇ ἐπιστολῇ καὶ τῷ ὀνόματι καὶ τῇ διαίτῃ θάῤῥει μητρόκλεις, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῷ αἰτεῖν αὖθις τὰ σωτήρια. οὐ γὰρ αἰσχρόν. βασιλεῖς γέ τοι καὶ δυνάσται παρὰ τῶν ὑποτεταγμένων αἰτοῦσι χρήματα. στρατιώτας. ναῦς. σῖτον. καὶ οἱ κάμνοντες παρὰ τῶν ἰατρῶν φάρμακα καὶ οὐ μόνον πυρετοῦ ἀλλὰ καὶ φρίκης καὶ λοιμοῦ. καὶ οἱ ἐρασταὶ παρὰ τῶν παιδικῶν φιλήματα καὶ ἁφήματα. τὸν δὲ ἡρακλέα παρὰ τῶν ἀναισθήτων φασὶ καὶ ἰσχὺν λαμβάνειν. οὐ γὰρ προῖκα αἰτεῖν οὐδὲ ἐπὶ χείρονι ἀνταλλαγῇ, ἀλλ' ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ πάντων ἐστὶν, ἀνθρώποις τὰ πρὸς τὴν φύσιν καὶ ὑπὸ τῶν ταῦτα ποιεῖν ἡρακλεῖ τῷ διός. καὶ ἔχειν ἀμείβεσθαι πολὺ κρείττονα ὧν λαμβάνεις αὐτός. τίνα ταῦτα, μὴ πρὸς τὴν ἀλήθειαν εἶναί σοι τὴν μάχην τοῦτο πράσσοντι, ἀλλὰ πρὸς τὴν δόξαν, ᾗ πάντη μάχου, κἂν μηδείς σε ἐπαινῇ. καλὸν γάρ τοι ἔθος καὶ ὁ πρὸς τὰ τοιαῦτα πόλεμος. σωκράτης δὲ ἔλεγε μὴ αἰτεῖν τοὺς σπουδαίους ἀλλ' ἀπαιτεῖν. εἶναι γὰρ αὐτῶν τὰ πάντα ὡς καὶ τῶν θεῶν. καὶ τοῦτο ἐπειρᾶτο συνάγειν ἐκ τοῦ, κυρίους μὲν ὑπάρχειν τῶν πάντων τοὺς θεούς. κοινὰ δὲ τὰ τῶν φίλων. φίλον δὲ εἶναι τοῦ θεοῦ τὸν σπουδαῖον. αἰτήσεις τοίνυν τὰ ἴδια.

Κράτητι.

κ Αἰ τοὺς ἀνδριάντας τοὺς ἐν τῇ ἀγορᾷ προσιὼν αἴτει τὰ ἄλφιτα. καλὴ γάρ που καὶ ἥτις αὕτη μελέτη. ἐν τοῖς ἐξῆς αὐτοῖς ἀπαθεστέροις ἀνδριάντων. καὶ ὅταν ἴσον μᾶλλον γάλλοις καὶ κιναιδολόγοις μεταδιδῶσι, μὴ θαύμαζε. τιμᾷ γὰρ ἕκαστος τὸν πλησίον. εἰσὶ δὲ οἱ τοῖς πολλοῖς ἀρέσκοντες γάλλοι μᾶλλον ἢ φιλόσοφοι.

Τῷ αὐτῷ.

ὁ Ι πολλοὶ τὸν εὐδαιμονισμὸν, ὅταν μὲν σύντομον ὁδὸν ἐπ' εὐδαιμονίαν φέρουσαν ἀκούσωσιν ἵενται καθάπερ ἡμεῖς ἐπὶ φιλοσ

σοφίαν. ὅταν γὰρ ἐπὶ τὴν ὁδὸν ἀφίκωνται καὶ αὐτῆς τὴν χαλεπότητα θεάσωνται, ὡς οἱ ἀσθενοῦντες ὀπίσω ἀναχωροῦσιν, εἶτα μέμφονταί ποτε οὐχ αὑτῶν τῇ μαλακίᾳ, ἀλλὰ τῆς ἡμῶν ἀμαθίας. ἔα οὖν τούτους μὲν ὅπως ἐσπουδάκασιν τοῖς ἡδομένοις συγκαλινδεῖν· καταλείψεται γὰρ αὐτοὺς ζῶντας οὐχ εἷς ὃν ἡμᾶς διαβάλλουσι πόνος, ἀλλ᾽ οἱ μείζονες δι᾽ οὓς πάσῃ περιστάσει δουλεύουσιν αἰσχρῶς. σὺ δὲ ἐπίμενε ἐν τῇ ἀσκήσει ὡς πρὸς ἤρξω καὶ σπούδαζε κατ᾽ ἴσον ἡδονῇ ἀντιτάττεσθαι καὶ πόνῳ. ἐπεὶ καὶ κατ᾽ ἴσον ἀμφότερα πολεμεῖν ἡμῖν πέφυκε. καὶ εἰς τὰ πρῶτα ἐμποδίζειν. ἡ μὲν, διὰ τὸ ἐπὶ τὰ αἰσχρὰ ἄγειν. ὁ δὲ, διὰ τὸ ἀπὸ τῶν καλῶν ἀποτρέπειν τῷ φόβῳ.

Ἀπολλήξιδι.

α Πεθέμην τὰ πολλὰ τῶν τὴν πήραν βαρυνόντων. πίνακα μὲν, διδαχθεὶς ἐν ἄρτῳ τὸ κοῖλον εἶναι. ποτήριον δὲ τὰς χεῖρας. καὶ οὐκ ἔστιν αἰσχύνη τὸν ἐπιστάτην εἰπεῖν ὅτι παῖς ὢν ἔτι. οὐκ ἔδει δὲ τὴν εὕρεσιν εὔχρηστον οὖσαν, διὰ τὴν ἡλικίαν παρελθεῖν, ἀλλὰ προσδέξασθαι.

Ἀντιπάτρῳ.

μ Εμφῃ μου τὸν βίον ὡς ἐπίπονον. καὶ διὰ χαλεπότητα ὑπ᾽ οὐδενὸς ἐπιτηδευθησόμενον. ἐγὼ δὲ ἑκὼν αὐτὸν ἐπιτείνω, ἵνα συνῶσιν οἱ μιμούμενοί με μὴ τέλεον ἡδυπαθεῖς εἶναι.

Τῷ αὐτῷ.

α Κούω λέγειν σε μηδένα με ποιεῖν παράδοξον διπλοῦν τρίβωνα φοροῦντα, καὶ πήραν ἐξημμένον. ἐγὼ δὲ θαυμαστὸν μὲν οὐδέν φημι τούτων. καλὸν δὲ ἑκάτερον αὐτοῖν ἀπὸ διαθέσεως ἐπιτηδευόμενον. οὐ γὰρ μόνον τὸ σῶμα τῇ λιτότητι, ἀλλὰ καὶ τὴν ψυχὴν σὺν αὐτῷ ἐπαγγέλλεσθαι μὲν πολλὰ, πράττειν δὲ μηδὲ τὰ ἀρκοῦντα. ἀλλ᾽ ἅμα τῷ λόγῳ τὸν βίον ἀκόλουθον ἐπιδείκνυσθαι. ὃ γὰρ πειρῶμαι ποιεῖν καὶ μαρτυρεῖν μοι ἴσως ὑπολήψῃ με λέγειν, τὸν Ἀθηναίων δῆμον ἢ τῶν Κορινθίων ἀδι-

κῶς

κους μάρτυρας· τὴν ἐμαυτοῦ ψυχὴν φημὶ ἣν οὐκ ἔστι λαθεῖν

ἁμαρτάνοντα. Ἀπολλήξιδι.

ε Νέτυχόν σοι περὶ οἰκήσεως ἢ χάριν ὑπισχνουμένῳ. κοχλίαν δὲ θεασάμενος εὗρον οἴκησιν ἀλεεινήν. ἀπολέλυσο οὖν τῆς ὑπηρεσίας καὶ συγχαῖρε ἡμῖν τὴν φύσιν εὑρίσκουσιν. Ἀνταλκίδι.

α Κούω σε γράφειν περὶ ἀρετῆς πρὸς ἡμᾶς καὶ ὅτι συνείμοις ἐπαγγέλλεσθαι διὰ τῆς γραφῆς πείθειν ἡμᾶς περὶ σοῦ φρονεῖν τι. ἐγὼ δὲ οὐδὲ τὴν τοῦ Τυνδάρεω θυγατέρα ἐπαινῶ τὴν εἰς τὸν οἶνον τὸ νηπενθὲς καλοῦσαν φάρμακον. ἔδει γὰρ αὐτὸ προσενέγκασθαι χωρὶς οἴνου. οὐδὲ σὲ ὡς παρόντων μὲν ἡμῶν οὐδὲν ἐπιδείξω σπουδῆς ἄξιον. διὰ γραμμάτων δὲ ὑπολαμβάνεις ἡμᾶς πείσειν. ταῦτά σοι γράφειν ἔχον ἵνα μὴ διὰ τῶν ἀψύχων ἡμῖν προσφωνῇς ἀλλὰ παρὼν αὐτός. Ἀπολλήξιδι.

μ Ηνόδωρον φιλόσοφον παρεκάλεσά με συστῆσαί μοι μειρακίοις με ἀνίσκοι σελοιατὰ τὴν σύστασιν. ὅτι μὲν γὰρ αὐτὸς οὐδ' ἐστίν, ἐκ τῶν εἰκόνων εἴσῃ. εἰ δὲ καὶ φιλόσοφος διὰ βίου καὶ λόγου. ὁ γὰρ καθ' ἡμᾶς σπουδαῖος δι' ἑαυτοῦ συνίσταται. Ἀναξιλάῳ.

π Υθαγόρας ἑαυτὸν ἔλεγεν Εὔφορβον γεγονέναι τὸν Πάνθου. ἐγὼ δὲ νέον ἐμαυτὸν ἐπέγνων Ἀγαμέμνονα. σκῆπτρον γὰρ τὸ ἐμὸν οὐκ ἔστι τὸ βάκτρον καὶ χλαμὺς ὁ διπλοῦς τρίβων. ἡ δὲ πήρα παρὰ δέρματος ἀγαγὴν ἀσπίς. εἰ δὲ μὴ κομῶ, νέος ἦν Ἀγαμέμνων. γέρων δ' ἂν γενόμενος ἐψιλοκόρσησε. τοιαῦτα γὰρ ἄξιον φρονεῖν καὶ λέγειν πρὸς τὸν αὐτὸς ἐφαλίσοντα. Μελησίππῳ.

η Κούω σε λελυπῆσθαι ὅτι τὰ Ἀθηναίων τέκνα πλήξας ἡμῖν ἐνέτεινε μεθύοντα. καὶ δεινὰ πάσχειν ἡ σοφία πεπαρῴνηται. σὺ δὲ ἴσθι ὅτι τὸ Διογένους μὲν ἐπλήγη σῶμα ὑπὸ τῶν μεθυόντων. ἀρετὴ δὲ οὐκ ᾐσχύνθη. ἐπεὶ μήτε κοσμεῖσθαι πέφυκεν

ὑπὸ φαύλων μὴ καταισχύνεσθαι. Διογένης μὲν δὴ οὐχ ὑβρίσθη. κα-
κῶς δὲ ἔπαθεν ὁ Ἀθηναίων δῆμος. ἐν ᾧ τιμῆς ἔδοξαν ἀρετῆς ὑπερι-
δεῖν. διὰ γοῦν τὴν ἐμὸς ἀφροσύνην κατὰ δήμους ἀφραίνοντες
ἀπόλλυνται βουλόμενοι τὰ μὴ προσήκοντα. καὶ στρατευόμενοι
δέον ἠρεμεῖν. εἰ δὲ τὴν ἀρχὴν τὴν ἀπόνοιαν ἔστησαν, οὐκ ἂν ἐπὶ
ταῦτα ἐχώρουν.

Ἀμυνάνδρῳ.

Οὐδὲ σοὶ χάριτας οὐχ ἑκτέον, ἐπεὶ φύσει γέγονε τὰ ὄντα οὔ-
γ τε τῆς ποιότητος. ἡ δὲ τῶν στοιχείων σύγκρασις, αἰτία ταύ-
της. ἐπὶ μὴν ἐπὶ τῶν κατὰ προαίρεσιν ἢ βούλησιν οὐδεμία χάρις.
ἡ γὰρ γένεσις, ἀφροδισίων ἐστὶ παρακολούθημα. ἀπὸ τῆς ἡδονῆς ἕνε-
κεν οὐ γενέσεως ἐπιτηδεύεται. ταύτας τὰς φωνὰς ὁ τῆς ἀπαθεί-
ας προφήτης ἐγὼ ἀποφθέγγομαι ἐναντίας τῷ τετυφωμένῳ βίῳ.
εἰ δέ τισιν εἶναι φαίνονται σκληρότεραι, φύσις αὐτὰς σὺν ἀληθείᾳ
βεβαιοῖ καὶ ὁ βίος ὁ τῶν μὴ κατὰ τῦφον, ἀλλὰ κατ' ἀρετὴν βι-
ούντων.

Ἀγησιλάῳ.

Μοὶ τὸ μὲν ζῆν οὕτως ἦν ἀβέβαιον, ὡς μὴ πιστεύεσθαι πα-
ραμένειν ἕως τὴν ἐπιστολὴν γράφω. πέρα δὲ ἱκανὸν αὐτοῦ τα-
μεῖον. τὰ δὲ τῶν νομιζομένων θεῶν μείζονα ἢ κατ' ἀνθρώπους. ἓν δὲ μό-
νον ἐμαυτῷ βέβαιον σύνοιδα. τὴν μετὰ γένεσιν, φθοράν. ταῦτ' οὖν
ἐπιστάμενος αὐτός τε τὰς κενὰς ἐλπίδας ἵπταμένας περὶ τὸ σω-
μάτιον ἀποφυσῶ. καὶ σοὶ παραγγέλλω μὴ πλεῖον ἀνθρώπου φρο-
νεῖν.

Ἀλεξάνδρῳ.

ε Ὑπαγγελίζῃ μοι βασιλεῖα Μακεδόνων σπουδάζειν περὶ τὴν
θέαν ἡμῶν. οὐ δὲ ἐποίησας προσθεὶς τῷ βασιλεῖ τοὺς Μακεδό-
νας. τὰ γὰρ ἡμέτερα ἤδεις ἀβασίλευτα. ἰδεῖν δὲ τὸ ἐμὸν τύχη
μηδεὶς ὡς ξένοι βουλευέσθω. εἰ δὲ μεταλαβεῖν Ἀλέξανδρος
βίου

βίου καὶ λόγου βούλεται, λέγε αὐτῷ ὅτι ὅσον ἐξ ἀθηνῶν εἰς μα-
κεδονίαν, τοσοῦτον καὶ ἐκ μακεδονίας εἰς ἀθήνας.

Τῷ αὐτῷ.

ε Ι θέλεις καλὸς καὶ ἀγαθὸς γενέσθαι, ἀπορρίψας ὃ ἔχεις ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ῥάκος, παραγενοῦ πρὸς ἡμᾶς, ἀλλ' οὐ μὴ δυνηθῇς· κρατῇ γὰρ ὑπὸ τῶν ἡφαιστίωνος μηρῶν.

Ἱππώνι.

π Αρακαλεῖς με ἐπιστεῖλαί σοι ὅτι περὶ ἔγνωκα περὶ θανάτου καὶ ταφῆς· ὡς οὐκ ἂν τέλειος φιλόσοφος ἐσόμενος, εἰ μὴ καὶ τὰ μετὰ τὸ ζῆν παρ' ἡμῶν μάθοις. ἐγὼ δὲ ἱκανὸν ἡγοῦμαι τὸ κατ' ἀρετὴν καὶ φύσιν ζῆσαι· καὶ τοῦτο ἐφ' ἡμῖν εἶναι. ὥσπερ δὲ τὰ πρὸ τῆς γενέσεως παρακεχώρηται τῇ φύσει, οὕτω καὶ μετὰ τὸ ζῆν ἐπιτρεπτέον ταύτῃ. αὐτὴ γὰρ ὡς ἐγέννησε καὶ διαλύσει. μηδὲν δὲ εὐλαβηθῇς ὅπως περὶ ἀνεπίθαπτος ὦ. ἐγὼ γοῦν ἔγνωκα ἀποπνεύσαντί μοι παρατεθεῖναι τὸ βάκτρον, ἵνα τὰ δοκοῦντα λυμαίνεσθαι ζῶα ἀπελαύνοιμι.

Κράτητι.

μ Εμήνυσο ὅτι τῆς πενίας τὴν ἀρχὴν ἔδωκάς σοι διὰ βίου· καὶ πειρῶ μήτε αὐτὸς ταύτην ἀποθέσθαι, μήτε ὑπ' ἄλλου ἀφαιρεθῆναι αὐτήν. εἰκὸς γὰρ τοὺς ἐν θήβαις ἐκπεριελθεῖν σε πάλιν κακοδαιμονίζοντας. σὺ δὲ τὸν τρίβωνα λεοντῆν νόει. τὸ δὲ βάκτρον ῥόπαλον. τὴν δὲ πήραν γῆν καὶ θάλατταν ἀφ' ἧς τρέφῃ. οὕτω γὰρ ἡράκλειον διαναστείη σοι φρόνημα καὶ πάσης τύχης κρεῖττον. ὁμοίως δέ σοι τῶν θέρμων ἢ καὶ τῶν ἰσχάδων πλείω, καὶ ἡμῖν πέμπε.

Ἀννικερίδι.

λ Ακεδαιμόνιοι καθ' ἡμῶν ἐψηφίσαντο ὡς μὴ τῆς σπάρτης ἐπιβαίνοιμεν. ἀλλὰ σύ γε μηδὲν εὐλαβηθῇς. ὀνόματι γὰρ κέχρηνται κυνισμοῦ. ἀξιέλεοι τοίγε μήν, οἱ μὴ νοοῦντες ἃ δοκοῦσιν ἀσκεῖν

ὑπ' ἐμοῦ μόνης κατορθοῦσθαι. βίου τε ἁπλότητι οὐκ οἶδ' εἴ τις ἐμοῦ μᾶλλον εὕρηκεν. ὑπομονῇ τε τῶν δεινῶν τίς ἂν καυχήσηται διογένους φανέντος. ἀκόλουθα γοῦν καὶ ταῦτα τούτοις. ἀπείχεσθε δοκοῦντες δι' ἀνδρείας οἰκεῖν τὴν σπάρτην, ἀφύλακτον τὴν ψυχὴν τοῖς πάθεσιν ἐκδεδώκασι, μηδένα κατ' αὐτῶν βοηθὸν ἐπισκοπήσαντες. φοβεροὶ οὖν τοῖς ὁμόροις φανέντες ὑπὸ τῶν ἐν αὐτοῖς νοσημάτων πολεμοῦνται. ἐξελαυνέτωσαν οὖν ἀρετὴν ὑφ' ἧς μόνης δύναιτ' ἂν ἐρρῶσθαι ἡ ψυχή, καὶ τῶν νοσημάτων ἀπαλλάχθαι.

Τοῖς καλουμένοις Ἕλλησιν οἰμώζειν.

Ὑπάρχει τοῦθ' ὑμῖν κἂν ἐγὼ μὴ λέγω· ὄντες γὰρ τοῖς μὲν ὄψεσιν ἄνθρωποι, τὰς δὲ ψυχὰς πίθηκοι, προσποιεῖσθε πάντα. γινώσκετε δὲ οὐδέν. τοιγάρτοι τιμωρεῖται μὲν ὑμᾶς ἡ φύσις. νόμους γὰρ ὑμῖν αὐτοῖς μηχανώμενοι μέγιστον καὶ πλεῖστον τῦφον ἐξ αὐτῶν διεκληρώσασθε μάρτυρας τῆς ἐμπεφυσιωμένης κακίας λαβόντες. ἐν οὐδέποτε ἐν εἰρήνῃ, ἀλλ' ἐν πολέμῳ τὸν ὅλον βίον καταστρέφετε. κακοὶ καλῶς ἐπιτήδειοι ὄντες, ἐὰν μικρῷ μαλακώτερον ἱμάτιον ἴδητε ἔχοντα ἢ κωμάτιον πλέον, ἢ ἐν λόγῳ δριμύτερον ἢ μᾶλλον πεπαιδευμένον. οὐδὲν γὰρ διακεῖσθε ὑγιεῖ λόγῳ, ἀλλ' εἰς εἰκότα ἐν δόξᾳ καὶ πιθανὰ καταλιθούμενοι, πάντα μὲν αἰτιᾶσθε, οὐδὲν δὲ οἴδατε. οὐδ' οἱ πρόγονοι ὑμῶν οὐδ' ὑμεῖς, ἀλλ' ὑπὸ ἀγνοίας καὶ ἀφροσύνης κατὰ μακώμενοι στρεβλοῦσθε καλῶς ποιοῦντες. μισεῖ δ' ὑμᾶς οὐ μόνον ὁ κύων, ἀλλὰ καὶ ἡ φύσις αὐτή. μικρὰ μὲν γὰρ εὐφραίνεσθε, πλείω δὲ λυπεῖσθε καὶ πρὸ τοῦ γῆμαι καὶ γήμαντες ὅτι ἐγήματε ὄντες ἐξώλεις καὶ δυσάρεστοι. ὅσους δ' ἐν οἵους ἄνδρας ἀπεκτείνατε, τοὺς μὲν ἐν πολέμῳ πλεονεκτεῖν ὁρῶντες, τοὺς δὲ ἐν τῇ καλουμένῃ εἰρήνῃ αἰτίαν ἐπενεγκόντες. οὐκοῦν πολλοὶ μὲν ἐπὶ τῶν σταυρῶν κρέμαν-

ται. πολλοὶ δὲ ἀπὸ τοῦ δήμου ἀπεσφαγμένοι, ἕτεροι δὲ φάρμακον
πιόντες. οἱ δὲ δημοσίᾳ ἐπὶ τοῦ τροχοῦ, δηλονότι ἄδικοι δόξαντες εἶναι.
πότερον οὖν ἐπιχειρητέον τὰς κακὰς κεφαλὰς παιδεῦσαι τούτοις
ἢ ἀποκτεῖναι; νεκρῶν μὲν ἡμῖν οὐδεμία δήπου χρεία ἐτύγχανεν εἶ
ναι, εἰ μὴ ὡς τῶν ἱερείων σάρκας ἐσθίειν ἐμέλλομεν. ἀνδρῶν δὲ ἀγα
θῶν πάντως δήπου ἔσται. ὦ κακαὶ κεφαλαί, ἀγραμμάτους μὲν καὶ
ἀμούσους παιδεύετε γράμματα τὰ καλούμενα μουσικά, ἵνα ὑ
πάρχωσιν ὑμῖν ὁπότε ἡ χρεία τούτων. ἄνδρας δὲ ἀδίκους διατί
οὐ παιδεύσαντες χρῆσθε τούτοις ὁπότε ἡ χρεία δικαίων; ἐπεὶ καὶ
ἀδίκων χρείαν ἔχετε ὁπόταν βούλησθε ἀφελέσθαι πόλιν ἢ στρατό
πεδον. καὶ οὔπω μέγα τοῦτο. ἀλλ' ὅταν μετὰ βίας πράσσητε, τὰ
καλὰ καὶ κρείσσονα λεηλατούμενα πάρεστιν ὁρᾶν. καὶ οἷς μὲν ὦ
κακαὶ κεφαλαὶ ἐπιχειρήσετε, τούτοις ἀδικεῖτε. καίτοι αὐτοὶ
μείζονος τιμωρίας ἄξιοι ὄντες. ἔν τε γυμνασίοις ὅταν ᾖ τὰ καλού
μενα ἕρμαια, ἐσθίετε. πίνετε. μεθύετε. συνουσίας περαίνετε. ἐκ
τῶν ἐναντίων περαίνεσθε. συνδιαπαθεῖτε. ἀσεβεῖς ὑμεῖς ὅτι καὶ
κρύφα καὶ φανερῶς ποιεῖτε ταῦτα. οὐδὲν μὲν μέλει τῷ κυνί. ὑμῖν
δὲ πάντα τάδε ἐπιμελῆ ἐστι. καὶ ὅπου κινὰς ἔρχεσθε βίου φυσι
κοῦ, πῶς εἰς αὐτοὺς οὐκ ἂν πλημμελήσητε. κἀγὼ μὲν ὁ κύων τῷ
λόγῳ. ἡ δὲ φύσις τῷ ἔργῳ ὁμοίως πάντας ὑμᾶς τιμωρεῖται. ὁμοί
ως γὰρ πᾶσιν ὑμῖν θάνατος ἐπικρέμαται ὃν ὑμεῖς φοβεῖσθε καὶ
πολλάκις. εἰ δὲ πτωχοὺς ὑγιαίνοντας δι' ἔνδειαν, πλουσίους δὲ νοσοῦν
τας δι' ἀκρασίαν διὰ δυστυχοῦς γαστρὸς καὶ τῶν. χρησάμενοι τε τά
του τοῖς ὀλίγον. ἐξαργαείσθητε χρόνοις ὑφ' ἡδονῆς, μεγάλας καὶ ἰσχυρὰς
ἐναποδεικνυμένης ἀλγηδόνας. καὶ τότε οὐδὲν ὠφελεῖ ὑμᾶς ἡ οἰκία
οὔτε τὰ ἐν αὐτῇ κιονόκρανα, ἀλλ' ἐν ταῖς χρυσαῖς καὶ ἀργυραῖς κλί
ναις κατακείμενοι στρεβλοῦσθε κακῶς πιεσθέντες. οὐδὲ σκευοποιεῖσθαι δύνασθε

ἵνα τὰ τῶν ἀγαθῶν λείψανα μετὰ τῶν λαγαίνων καταφάγηται κακοὶ κακῶς ἐπιτήδειοι ὄντες. ἀλλ᾽ εἰ νοῦν ἔχετε ὥσπερ οὐκ ἔχετε ἐὰν μεθύετε, συγκρατεῖτε τοῖς σοφοῖς πεισθέντες καὶ μόλις ἢ ῥᾷον σύμπαντες φρονεῖν μάθετε, ἢ ἀπάγξασθε. οὐ γὰρ δυνατὸν εἶναι ἄλλως ἐν τῷ ζῆν, εἰ μὴ θέλετε ὥσπερ ἐν συμποσίῳ, ἕως ἂν ὑπερπιόντες καὶ ὑπερμεθυσθέντες, ὑπὸ ἰλίγγων καὶ στρόφων συνεχόμενοι ὑφ᾽ ἑτέρων ἄγησθε καὶ μὴ αὐτοὶ δύνασθε σωθῆναι. συντελῶσι δ᾽ ὑμῖν καὶ ἐνθυμουμένοις ὅσα τὰ ἀγαθὰ ὧν δεσπόται λέγεσθε εἶναι, ἔρχονται οἱ κοινοὶ δήμιοι οὓς ὑμεῖς καλεῖτε ἰατρούς, οἷς ἂν ἀεὶ ἐπὶ τὴν γαστέρα ἐπέλθῃ, ταῦτα λέγουσι καὶ πράττουσιν. οὗτοι δὲ καλῶς ποιοῦντες τέμνουσι καὶ καίουσι καὶ δεσμεύουσι φάρμακά τε διδόασι καὶ ἔσω καὶ ἔξω τοῦ σώματος· καὶ ἐὰν ὑγιασθῆτε οὐδὲ τοῖς καλουμένοις ἰατροῖς χάριν ἔχετε. ἀλλ᾽ ἐὰν ὑγιασθῆτε, τοῖς θεοῖς φατὲ δεῖν ἔχειν χάριν. ἐὰν δὲ μή, τοῖς ἰατροῖς ἐγκαλεῖτε. πλεῖον δ᾽ ἔμοιγε πάρεστι τὸ εὐφραίνεσθαι τοῦ λυπεῖσθαι· καὶ τὸ εἰδέναι τοῦ ἀγνοεῖν. διετέλεσα γὰρ ἐντυγχάνων Ἀντισθένει τῷ σοφῷ· ὃς μόνος τοῖς εἰδόσιν αὐτὸν διεῖλε καὶ τοῖς ἀλλοτρίοις τοῖς οὐκ εἰδόσι φύσιν λόγων, ἀλήθειαν οὐ παρέβην. οὐδὲν φροντίσας κνωδάλων νηπίων μὴ ἐπισταμένων ὡς εἴρηται ἐν ἐπιστολῇ λόγοις κυνός. βαρβάροις δὲ οὖσιν οἰμώζειν λέγω, ἕως ἂν ἑλληνιστὶ μαθόντες ἕλληνες ἀληθινοὶ γένησθε. νῦν μὲν γὰρ πολὺ χαριέστεροί εἰσιν οἱ καλούμενοι βάρβαροι, καὶ τόπῳ ἐν ᾧ εἰσὶ καὶ τρόπῳ. καὶ οἱ μὲν καλούμενοι ἕλληνες, στρατεύουσιν ἐπὶ τοὺς βαρβάρους. οἱ δὲ βάρβαροι διαφυλάττειν οἴονται τὴν ἑαυτῶν πάντες ὄντες αὐτάρκεις. ὑμῖν δὲ ἱκανὸν οὐδέν· καὶ γὰρ φιλόδοξοι καὶ ἄλογοι καὶ ἀχρήστως τρεφόμενοι ἐστέ.

διονυσίῳ

Διονυσίῳ.

ε Ἐπειδὴ δέδοκταί σοι ἐπιμέλειαν ποιήσασθαι ἑαυτοῦ, πέμπω σοι ἄνθρωπον οὐδὲν μὰ Δία ἀριστίππῳ τῷ πλάτωνι ὅμοιον. ἀλλ' ἕνα τῶν ἀθήνησι παιδαγωγῶν ὧν ἔχω. δριμύτατα μὲν βλέποντα, ὀξύτατα δὲ βαδίζοντα. σκῦτος δὲ ἀλγεινότατον φέροντα. ὅς σε μὰ Δία ἐπιστρέψει τὸ μὴ καθεύδειν ἀναπαύεσθαι. καὶ πρωῒ ἐγείρεσθαι παύσας φόβων καὶ δειμάτων. ἐν οἷς ὤν, οἴει τί μᾶλλον διὰ τοὺς δορυφόρους ἢ τῆς ἀκροπόλεως τὴν εὐθηκίαν ἀποστήσεσθαι αὐτῶν, δι' ὧν μόνων ἀεὶ πάρεσι. καὶ σοὶ δὲ ὅσῳ μᾶλλον καὶ πλείω καὶ μείζω τοιαῦτα κατασκευάζῃ, πλείους καὶ μείζους ἀποφαίνει καὶ δείματα τῆς ψυχῆς ἀποβαίνουσι. πάντα οὖν ταῦτα περιαιρήσεται. καὶ θάρσος ἐμποιήσας ἀποστήσει τῆς μαλακίας. τί γὰρ ὄφελος ἀνδρὸς μὴ ἐλευθέρου. ἔστι δὲ τοι αὐτὸ τοῦτο ἡ δουλεία. οἷς μετὰ δέους ὁ βίος παρεσκεύασται. ἕως μὲν οὖν ταύτας τὰς συνουσίας ἔχεις, οὐκ ἀνήσει σε τούτων τί τῶν κακῶν. ἐὰν δὲ τὸν ἔξω μεταλάβῃς ὅς σου τὰς πλευρὰς ἀποκαθαίρῃ, καὶ παύσῃ δείπνων μαγειρικῶν, ἐν ὁποίοις δὲ καὶ αὐτὸς διαιτᾶται τρόποις καταστήσῃ σε, σωθήσῃ ὦ δείλαιε. νυνὶ δὲ τοιούτους εὕρηκας ἀνθρώπους οἳ ἂν μάλιστά σε διαλυμαίνοιντο καὶ διαφθείροιεν. οὐ γὰρ ὅπως ἀγαθόν τι παρασκευάσωσιν, ἀλλ' ὅπως δειπνήσωσί τι σκοποῦσι καὶ ὅτι κερδανοῦσι ζητοῦσιν, οὐδὲν ἀφαιρούμενοί σου τῶν ὑπαρχόντων κακῶν, ἀλλὰ τῶν ὄντων ἀφαιρούμενοι καὶ προσκαταλύοντες τῶν οἰκείων ἐθῶν. καὶ οὕτως ἀναίσθητος εἶ, ὃς οὐδὲ ἐκεῖνο ἀκούεις οὕτως ἐν μέσῳ καὶ πανταχοῦ τῆς ἑλλάδος λεγόμενον.

Ἐσθλῶν μὲν γὰρ ἄπ' ἐσθλὰ μαθήσεαι. ἢν δὲ κακοῖσι
Συμμίσγῃς, ἀπολεῖς καὶ τὸν ἐόντα νόον.

Ὧν σοι οὐδὲν βαρύτερόν ἐστιν ὦ δείλαιε τῶν πατρῴων καὶ τυραννι-
κῶν τρόπων. οὐδὲ ἔστιν ὅτι σε ἀεὶ ἄλλο μᾶλλον ἀπόλλυσιν. ἀλλ' οὔτε
ἄνθρωπον δυνατὸν ἐξευρεῖν ἐπὶ τούτῳ, ὅστις σε ἀποστήσει ὥσπερ τῆς
ἱερᾶς νόσου καλουμένης τῆς τυραννίδος. ἅπαντα γὰρ ποιεῖς ὅ-
σα ἄνθρωπος μαινόμενος ποιοίη. μόνου δὲ ἀποστὰς τούτου σωθεί-
ης ἄν. ἀλλ' οὔτε οἱ συνόντες ὁρῶσιν ὅσον τὸ κακὸν ἔχεις, οὔτε αὐ-
τὸς αἰσθάνῃ. οὕτως ἐκ πολλοῦ τέ σου καὶ σφόδρα ἥπτεται ἡ νόσος.
συνήθους οὖν δεῖσθαι τοῦ δεσπότου, ὃς χρὸς σε θαυμάσει καὶ κολακεύσει,
ὡς ὑπό γε τοιούτου ἀνθρώπου, πῶς ἄν τις ποτὲ ὠφεληθείη. ἢ πῶς ὁ
τοιοῦτος ὠφελήσειέ τινα, εἰ μὴ ὥσπερ ἵππον ἢ βοῦν κολάζοι τε ἅ-
μα καὶ σωφρονίζοι, φροντίζοι τε τῶν δεόντων. ἀλλὰ σύ γε πόρρω ἥ-
κεις διαφθορᾶς. οὐκοῦν ἀναγκαῖον τομάς τε καὶ καύσεις καὶ φαρ-
μακείας ποιεῖσθαι. σὺ δὲ ὥσπερ τὰ παιδία παιδαγωγούς τινὰς καὶ τίτ-
θας εἰσηγάγου. καί σοι φασὶ δεῖξαι τέκνον. ἔγχεαι ἔτι με φιλεῖς
μικρὸν ἔτι. μόνον τουτὶ πρόσφαγε. εἰ οὖν σοι ἅπαντες καὶ πᾶσαι
συνελθόντες κατηρῶντο, οὐκ ἂν συμφορώτερα τῇ νόσῳ ἐ-
ποίησαν. ἀλλὰ τί, οὐ γὰρ μήποτε σὺ ἐθελήσεις τὰ θρία τῶν σύ-
κων ἐπιτρώγειν, ἀλλ' ὥσπερ πρόβατον οὐκ ἂν ἀποσταίης
τῶν ὡρίμων. οὐκ ἔστιν οὖν σοι οὔτε χαίρειν οὔ-
τε ἐρρῶσθαι ὦ φίλ-
τατε.

Τέλος τῶν Διονυσίου
ἐπιστολῶν.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΡΑΤΗΤΟΣ ΙΠΠΑΡΧΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΙ ΑΥΤΟΥ.

Πάνηκε τὰ χέως. ἐπιδυνάσαι ὀνόμιμον καταλαβεῖν ζῶντα. ἐγγὺς δὲ ἤδη οὐδὲν τῆς τοῦ βίου τελευτῆς. χθές γέ τοι παρὰ τοσοῦτον ἐξέπνευσα. ἵνα σε ἀσπάσῃ αὐτὸ τὸ ἔσχατον ἄσπασμα. καὶ ἴσως ὅσον δύναται καὶ ἐν τοῖς φοβερωτάτοις φιλοσοφία.

Τοῖς ἑταίροις.

μ Η πενίας αἰτεῖτε τὰ ἀναγκαῖα. μὴ δὲ παρὰ πάντων τὰ διδόμενα δέχεσθε. οὐ γὰρ θεμιτὸν ἀρετὴν ὑπὸ κακῶν τρέφεσθαι. μόνους δὲ καὶ παρὰ μόνων τῶν μεμυημένων φιλοσοφίαν, καὶ ὑμῖν ἐξέσται αἰτεῖν τὰ ἴδια, καὶ μὴ δοκεῖν αἰτεῖν τὰ ἀλλότρια.

Τοῖς αὐτοῖς.

μ Ελέτω ὑμῖν τῆς ψυχῆς. τοῦ δὲ σώματος, ὅσον ἀνάγκη. τῶν δ' ἔξω μηδ' ὅσον. εὐδαιμονία γὰρ οὐχ ἡδονὴ δι' ἣν τῶν ἐκτὸς χρεία, ἀλλ' ἀρετὴ μετ' οὐδενὸς τῶν ἐκτὸς τελεία.

Ερμαΐσκῳ.

ἐ Ιθαῦρετὸν ὁ νέος, πόνει. ἐπιφεύγει τὸν, πόνει, ἵνα μὴ πονῇς. διὰ δὲ τὸ μὴ πονεῖν, οὐ φεύγεται πόνος. τοὐναντίον δὲ ἐναντίου, καὶ διώκεται.

Τοῖς ἑταίροις.

κ Αλὸν νόμος. ἀλλ' οὐ κρείττων φιλοσοφίας. ὁ μὲν γὰρ βιάζεται μὴ ἀδικεῖν. ἡ δὲ διδάσκει. ὅσῳ δὲ χεῖρον οὐδὲν ἀνάγκῃ τι ποιεῖν τοῦ ἑκουσίως, τοσούτῳ ὁ νόμος φιλοσοφίας. ὥστε διὰ ταῦτα φιλοσοφεῖτε καὶ μὴ πολιτεύεσθε. κρεῖττον γὰρ δι' οὗ διδάσκοντα ἀνθρώπους δικαιοπραγεῖν ἐπίστασθαι, ἢ δι' οὗ ἀναγκάζοντα μὴ ἀδικεῖν.

Τοῖς αὐτοῖς

φ Ιλοσοφεῖτε πολλάκις ἢ ἀναπνεῖτε· αἱρετώτερον γὰρ τὸ εὖ ζῆν ὃ περὶ φιλοσοφίαν τοῦ ζῆν ὃ περὶ ἀναπνοήν· καὶ μὴ ὡς ἄλλοι. ἄλλως ἤρξατο μὲν Ἀντισθένης, ἐτελείωσε δὲ Διογένης. εἰ δὲ δύσκολοι τὸ ὧδε φιλοσοφεῖν, ἀλλὰ συντομώτερον. πρὸς δὲ εὐδαιμονίαν ὥς ἔλεγε Διογένης καὶ διὰ πυρὸς βαδιστέον.

Τοῖς αὐτοῖς.

α Γάζεσθε ὅτι θέρμους καὶ ἰσχάδας καὶ ὕδωρ ἔχοντες καὶ ξωμίδας μεγαρικὰς πωλεῖτε καὶ πολλὰ γεωργεῖτε. ἢ προδίδοτε καὶ τυραννεῖτε, ἢ φονεύετε καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα δεῖ ποιεῖτε δέον ἠρεμεῖν. ἡμεῖς δὲ εἰρήνην ἄγομεν τὴν πᾶσαν. παντὸς κακοῦ ἐλεύθεροι γενόμενοι ὑπὸ τοῦ Σινωπέως Διογένους· καὶ ἔχοντες μηδὲν πάντα ἔχομεν. ὑμεῖς δὲ πάντα ἔχοντες, οὐδὲν ἔχετε διὰ φιλονεικίαν καὶ φθόνον καὶ φόβον καὶ κενοδοξίαν. Διογένει.

α Πὸ μὲν δὴ τοῦ πλούτου ἤδη ἐλευθεριάζομεν. ἡ δὲ δόξα ἡμᾶς οὐδέπω ἔτι καὶ νῦν μεθίεται τῆς δουλείας. καίτοι νὴ τὸν Ἡρακλέα ἡμῶν πάντα ποιούντων εἰς τὸ ἀφεθῆναι παρ᾽ αὐτῆς. ἄλλως δὲ ἢ τῆς δὲ ἐμαυτὸν τῆς δεσποίνης λυτρώσομαι πλούσιος ἀθήραζε, φέρων σοι δωρεάν. εἰς κᾶν ἐξελεύθη μᾶς ὁ παρὰ σοῦ λόγος ἐμαυτῷ τὸ κρεῖττον πάντων κτῆμα.

Μνασοῖ.

μ Η ἀπέχου τοῦ καλλίστου κόσμου. ἀλλὰ κόσμει σαυτὴν ἑκάστης ἡμέρας, ἵνα διαφέρουσα ᾖς. κάλλιστος δὲ κόσμος ἐστίν, ὁ κάλλιστα κοσμῶν. κάλλιστα δὲ κοσμεῖ, ὁ κοσμιωτάτην ποιῶν. κοσμιωτάτην δὲ ποιεῖ, κοσμιότης. ἡ μοι δοκοῦσι καὶ ἡ Πηνελόπη καὶ ἡ Ἄλκηστις κεκοσμῆσθαι. καὶ ἔτι καὶ νῦν ἐπ᾽ ἀρετῇ ὑμνεῖ

σθαι. καὶ τιμᾶσθαι. ἵν' οὖν καὶ σὺ ταύταις ἐνάμιλλος γένῃ, πειρῶ τούτων ἀντέχεσθαι τῶν παραινουμένων.

Λύσιδι.

α Κήκοά σε ὦ λῦσι ἀπὸ τοῦ ἀγχίνου τοῦ ἐν ἐρετρίᾳ συνεχῶς μεθύσκεσθαι. εἰ δὲ ταῦτά ἐστιν ἀληθῆ, πάρεστί σοι μάλιστα ταφρονῆσαι ὧν ὅμηρος ὁ σοφὸς λέγει. φησὶ γάρ·

Οἶνος καὶ κένταυρον ἀγακλυτὸν ἀρυτίωνα.
Ὤλεσε καὶ κύκλωπα ὑπὲρ αὐτὸν καὶ τὸ μέγεθος καὶ τὴν ἰσχὺν φοροῦντα.

Εἰ δ' οὖν καὶ τοὺς ἰσχυροτέρους καὶ μείζους ἡμῶν κακῶς διαθήσει, πῶς οἴει ἡμᾶς αὐτὸν διαθήσειν. οἶμαι μὲν γὰρ ἀθλίως. ὅπως οὖν μὴ γένηται μηδὲν δυσχερὲς ἀπ' αὐτοῦ, παραινῶ σοι μαθεῖν τὰ εὐχερέστως αὐτῷ χρῆσθαι. ὡς ἄγροικον γάρ ἐστι μὲν τῷ πλήκτρῳ μὴ εἰδέναι οἴεσθαι ὃ τοὺς χρωμένους αὐτῷ κακῶς ἐκδεξίσησι τῶν φρενῶν ἐκλέξης μανίαν ἐμβαλεῖ. τῷ δὲ οἴνῳ οἴεσθαι εἰδέναι δεῖν καὶ χρῆσθαι αὐτῷ   ἢ τῷ πλήκτρῳ ἀποβαίνει τούτου τὸ μεῖζον. καὶ τὴν μελέτην αὐτοῦ ποιητέον. πειρῶ δὴ τοῖς ἐγκρατέσι τῶν ἀνδρῶν ὁμιλῶν ἐγκρατῶς χρῆσθαι μανθάνειν. ὅπως αὖ τό τε δῶρον τοῦ θεοῦ μὴ ἀτιμάζοντι εἰς κεφαλὴν σοι γένηται, ἀλλὰ τιμῶντι ἡδεῖναι ἀμεταμέλητοι. καὶ ὠφέληταί σοι ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ὦσιν ὅταν ἄλλως τε μετ' ἐγκρατείας περαινομένας εὐσχημόνως τε καὶ δικαίως ποιεῖ βιοτεύειν, μηδὲν ἄσχημον μηδὲ φαῦλον ἐν τῷ βίῳ διαπραττόμενοι, ἀλλὰ πάντα τὰ δίκαια λέγοντα καὶ πράττοντα. ὧν παρουσίᾳ ἄνθρωποι λέγονται τρισευδαίμονες γίνεσθαι. τῶν γὰρ ἀγαθῶν αὐτοῖς πληθυνόντων ἐν τῷ βίῳ. οἷς γὰρ τό τε περὶ τὴν ψυχὴν ἐγκρατῶς διάκειται, τό τε περὶ τὸ σῶμα ὑγιεινῶς, τό τε περὶ κτῆσιν αὐταρκῶς, πῶς οὐ τρισευδαίμονες εἶεν. ὅπως οὖν τούτων τῶν ἀγαθῶν ἀπολαύῃς, παραινῶ σοι μὴ ὀλιγωρεῖν τῶν ἐπεσταλμένων.

Τοῖς ἑταίροις.

ἀ Σκεπτέον ὀλίγων δεῖσθαι. τοῦτο γὰρ ἐγγυτάτω θεοῦ. τὸ δὲ ἐναντίον μακροτάτω. ὑμῖν ἔσται μέσοις γενομένοις θεοῦ καὶ ἀναλογισθεῖσιν, τινὶ κρείττονι γενέσθαι. καὶ μὴ ὅτι ἀναλόγως τῷ χείρονι ὁμοίους γενέσθαι.

Ὠριγένει.

ἀ Υ ποιεῖ ἀγρὸς σπουδαίους οὐδὲ ἄστυ φαύλους, ἀλλ' αἱ σὺν τοῖς ἀγαθοῖς καὶ κακοῖς διατριβαί. ὥστε εἰ βούλει ἀγαθοὺς καὶ μὴ κακοὺς γενέσθαι σοι τοὺς παῖδας πέμπε μὴ κατ' ἀγρὸν, ἀλλ' εἰς φιλοσόφου. ἵνα καὶ αὐτοὶ βαδίζοντες, τὰ καλὰ ἐμάθομεν. ἀσκητὸν γὰρ ἀρετή. καὶ οὐκ αὐτόματον ἐμβαίνει τῇ ψυχῇ, ὥσπερ κακία.

Εὐμόλπῳ.

ἀ Δοξος τόλμα διογένειος, ἀλλ' ἀσφαλής. καὶ πλουσιώτερος ὀχούμενος αὐτῇ τῆς τῶν καρχηδονίων φρονούντων. καὶ λιτὸς ὁ βίος, ἀλλ' ὑγιεινότερος τοῦ περιττοῦ. καὶ ἐπίπονος ἡ ἀγωγὴ, ἀλλ' ἐλευθερωτέρα τῆς σαρδαναπάλου. ὥστε εἰ κρείττων τῆς καρχηδονίας στολῆς καὶ ἡ ὑγεία τοῦ λαμπροῦ βίου καὶ ἡ ἐλευθερία ἐπονειδίστου διατριβῆς, καὶ ἡ παντὸς φιλοσοφία ποιοῦσα τῶν πάντων δεῖ κρείττων. εἰ μὴ κατ' ἄλλους, ἀλλ' ἢ κατὰ διογένην τὸν δυρόμενον τὴν σύντομον ὁδὸν ἐπ' εὐδαιμονίαν.

Τοῖς νέοις.

ἐ Θίζετε ἑαυτοὺς ἐσθίειν μᾶζαν καὶ πίνειν ὕδωρ. ἰχθύων τε οἴνου μὴ γεύεσθαι. ταῦτα γὰρ τοὺς μὲν γέροντας ἀποθηλοῖ ὥσπερ τὰ παρὰ τῆς κίρκης φάρμακα. τοὺς δὲ νέους ἀποθηλύνει.

Τέλος.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΝΑΧΑΡΣΙΔΟΣ ΑΘΗΝΑΙΟΙΣ.

Ἐλᾶτε ἐμὴν φωνὴν διότι οὐ τρανῶς ἑλληνικὰ γράμματα ἐκλέγει. ἀνάχαρσις παρ᾽ ἀθηναίοις σολοικίζει. ἀθηναῖοι δὲ παρὰ σκύθαις. οὐ φωναῖς διήνεγκαν ἄνθρωποι ἀνθρώπων εἰς τὸ εἶναι ἀξιόλογοι, ἀλλὰ γνώμαις, ὥσπερ καὶ ἕλληνες ἑλλήνων. σπαρτιᾶται οὐ καθαροὶ ἀττικίζειν, ἀλλ᾽ ἔργοις λαμπροὶ καὶ εὐδόκιμοι. οὐ ψέγουσι σκύθαι λόγον ὃς ἐμφανίζει τὰ δέοντα, οὐδ᾽ ἐπαινοῦσιν ὃς ἂν μὴ ἐφικνῆται τοῦ δέοντος. πολλὰ ὑμεῖς οἰκονομεῖτε οὐ προσέχοντες φωνῇ ἄρθρα οὐκ ἐχούσῃ. ἐπέμψατε ἰατροὺς αἰγυπτίους. κυβερνήταις χρῆσθε φοίνιξιν. ὠνεῖσθε ἐν ἀγορᾷ, οὐ διδόντες πλεῖον τῆς ἀξίας τοῖς ἑλληνιστὶ λαλοῦσιν. οὐδ᾽ ὀκνηρῶς λαμβάνετε παρὰ βαρβάρων ἃ ἂν πρὸς τρόπον πωλῶσι. βασιλεῖς περσῶν κἀκεῖνοι φίλοι μεγαλοφρονοῦντες ὅταν βούλωνται πρὸς ἑλλήνων πρεσβευτὰς ἑλληνικῇ φωνῇ φθέγγεσθαι, ἀναγκάζονται σολοικίζειν. ὧν ὑμεῖς οὔτε βουλὰς οὔτε ἔργα καταμέμφεσθε. λόγος δὲ κακὸς οὐ γίνεται ὅταν βουλαὶ ἀγαθαὶ ὦσι. καὶ ἔργα καλὰ λόγοις παρακολουθεῖ. σκύθαι δὲ κρίνουσι λόγον φαῦλον ὅταν διαλογισμοὶ φαῦλοι γίνωνται. πολλῶν καθυστερήσετε, ἂν δυσχεραίνητε φωναῖς βαρβάροις. καὶ μετὰ τοῦτο μὴ ἀποδεχόμενοι τὰ λεγόμενα. πολλοὺς γὰρ ποιήσετε ὀκνηροὺς εἰσηγεῖσθαι ὑμῖν τὰ συμφέροντα. διατί δὲ βαρβαρικὰ τιμᾶτε ὑφάσματα φωνὴν δὲ βάρβαρον ἀδοκιμάζετε. αὐλούντων θ᾽ ᾀδόντων φωνὰς ζητεῖτε ἐμμελεῖς ἐκ πάντων ἐμ

μέγα τι οὕτων ἐπιλαμβάνεσθαι, εἰ μὴ ἀναπληροῦσι γράμμασιν ἑλληνικοῖς τὰ μέγα λεγόντων ἢ θεωρεῖ τι αὐτὰ τὰ λεγόμενα. τὸ δὲ τέλος τούτων εἰς ὄνησιν, καὶ βαρβάροις πειθόμενοι οὐκ ἐπιτρέψετε γυναιξὶ καὶ τέκνοις. καὶ προσέχουσιν ὑμῖν ἐὰν σολοικίζητε. κρεῖσσον γὰρ σολοικίζουσιν ἐπακολουθοῦντας σώζεσθαι, ἢ τρανῶς ἀττικίζουσιν ἐπακολουθοῦντας μέγα βλάπτεσθαι. ἀπαιδεύτων ταῦτά ἐστι καὶ ἀπειροκάλων ἄνδρες ἀθηναῖοι. σώφρων γὰρ οὐδεὶς ἂν διανοηθείη ταῦτα.

Σόλωνι.

ἕ Λληνες σοφοὶ ἄνδρες οὐδέν τι σοφώτεροι βαρβάρων. τὸ γὰρ ἐπίστασθαι καλὸν εἰδέναι, οὐκ ἀφείλοντο οἱ θεοὶ βαρβάρων. πεῖραν δὲ ἔξεστι λαμβάνειν ἐξετάζοντας λόγιοι, εἰ καλὰ φρονοῦμεν. καὶ βασανίζειν εἰ συμφωνοῦμεν. λόγιοι γὰρ πρὸς ἔργα εἰ ὅμοιοι ἐσμὲν τοῖς ἀγαθῶς ζῶσι. στολαὶ δὲ καὶ κόσμος σώματος μὴ γινέσθωσαν ἐμπόδιον ὀρθῆς κρίσεως. ἄλλοι γὰρ ἄλλως κατὰ νόμους πατέρων κεκοσμήκασι τὰ σώματα. σημεῖα δὲ ἀσυνεσίας τὰ αὐτὰ βαρβάροις καὶ ἕλλησιν. ὅμοιως δὲ συνέσεως. σὺ δὲ διότι ἀνάχαρσις ἐλθὼν ἐπὶ σὰς θύρας ἐβούλετό σοι ξένος γενέσθαι, ἀπηξίωσας. καὶ ἀπεκρίνω ἐν οἰκείᾳ χώρᾳ μὴ δεῖν ξενίας συνάπτεσθαι. εἰ δέ τις σοι κύνα σπαρτιάτην ἐδωρεῖτο, οὐκ ἂν προσέταξας ἐκείνῳ ἀνδρὶ κύνα τοῦτον εἰς σπάρτην ἀγαγόντα δοῦναί σοι. τὸ ἢ καὶ ἐσόμεθα ἕτεροι ἑτέροις ξένοι, ἐπειδὰν ἕκαστος τοῦτον τὸν λόγον λέγῃ. ἐμοὶ μὲν οὐ καλῶς ἔχειν ταῦτα δοκεῖ σόλων ἀθηναῖε σοφέ. καί με κελεύει θυμὸς προσδέχεσθαι πάλιν ἐπὶ σὰς θύρας οὐκ ἀξιώσαντα ἃ καὶ πρότερον, ἀλλὰ πευσόμενον πῶς ἔχει ἀπὸ ἀποφηνῶ ὑπὲρ ξενίας.

Ἱππάρχῳ.

ο Ινος πολὺς ἄκρατος ἀλλότριον τοῦ καλῶς πείθεσθαι τὰ καθήκοντα. συγχεῖ γὰρ φρένας ἐν αἷς ἵδρυται ἀνθρώποις τὸ λογίζεσθαι. τὸν δὲ ὀρεγόμενον μεγάλων, οὐδὲ χερὶς καλῶς πρᾶξαι ἃ ἐπιβάλλεται ἐὰν μὴ νήφοντα βίον καὶ μεριμνητικὸν ἐνστήσηται. ἀφεὶς οὖν κύβους καὶ μέθην, τρέπου πρὸς τὰ δι᾽ ὧν ἄρξεις. κατὰ τρόπον εὐεργεσίας πρὸς ἑαυτοῦ φίλους τε προσαίτας εὖ ποιῶν. εἰ δὲ πρὸς τῷ αἰσχρὸς εἶναι κινδυνεύσεις ἰδίῳ σώματι, τότε μνησθήσονταί σου φίλοι ἀνδρὸς σκύθου ἀναχάρσιδος.

Μηδόκῳ.

φ Θόνος καὶ πτόησις μεγάλα τεκμήρια φαύλης ψυχῆς. φθόνῳ μὲν γὰρ ἕπεται λύπη, εὐπραγίας φίλων καὶ πολιτῶν. πτοήσει δὲ ἐλπίδες κενῶν λόγων. σκύθαι οὐκ ἀποδέχονται τοιούτους ἄνδρας, ἀλλὰ χαίρουσί τε τοῖς εὖ πράττουσι καὶ ζητοῦσιν ὧν εὐλόγως αὐτοὺς τυχεῖν. μῖσος δὲ καὶ φθόνον καὶ πᾶν δύσκολον πάθος ὡς πολέμιον ἐκδιώκουσι καὶ παντὶ σθένει διαπελοῦσιν.

Ἄννωνι.

Μοὶ μὲν περίβλημα χλαῖνα σκυθική. ὑπόδημα δέρμα ποδῶν. κοίτη δὲ πᾶσα γῆ. δεῖπνον τε ἄριστον, γάλα τε τυρὸς καὶ κρέας ὀπτόν. πίνω ὕδωρ. ὡς οὖν ἄγοντός μου σχολὴν ὧν οἱ πλεῖστοι ἕνεκεν ἀσχολοῦνται, παραγινοῦ πρός με εἴ τινά μου χρείαν ἔχεις. δῶρα δ᾽ οἷς ἐντρυφᾷς ἀντιδωροῦμαί σοι. ὑμεῖς δ᾽ οὖν καρχηδονίων εἰς χάριν σὺν ἀνάθετε θεοῖς.

Υἱῷ βασιλέως

ο Οἱ μὲν αὐλοὶ καὶ βαλάντια. ἐμοὶ δὲ βέλη καὶ τόξα. διὸ εἰκότως σὺ μὲν δοῦλος ἐγὼ δὲ ἐλεύθερος. καὶ σοὶ μὲν πολλοὶ

πολέμιοι· ἐμοὶ δὲ οὐδείς. εἰ δὲ θέλεις, ῥίψας τὸ ἀργύρεον φέρειν τόξα καὶ φαρέτραν καὶ πολιτεύεσθαι μετὰ σκυθῶν, ὑπάρξει καὶ σοὶ ταῦτα.

Τηρεῖ.

ὁ Υδεὶς ἄρχων ἀγαθὸς ἀπολλύει ἀρχομένους· οὐδὲ ποιμὴν ἀγαθὸς πρόβατα λυμαίνεται. σοὶ δὲ πᾶσα μὲν χώρα ἔρημος ἀρχομένων καὶ κακῶς προστατεύεται ὑπαρχόντων. πᾶς δὲ οἶκος ἰδιώτης εἰς ταπεινὸν συνέσταλται. ὥστε μὴ δύνασθαι τοῖς πράγμασι χρήσιμος εἶναι. φείδεσθαι δὲ ἄμεινόν σε ὧν αὐτὸς κύριος. οὐ μὴν γὰρ ἴδια κτήματα ἐπαύξεται τῇ βασιλείᾳ καὶ διαμένει. νῦν δὲ ἀποκινίζεις μὲν ἀνδρῶν εἰς πόλεμον, ἁρπάζεις δὲ χρήματα τῶν οἷς διοικεῖς. οὐ στρατιώτας καὶ δικαίως θεωροῦντας ἓν σῶμα ἐὰν μὴ καταλείπῃς τροφὴν ἀρκοῦσαν μετέστησαν καὶ ἐν ὄρεσιν ἐν ἐρήμοις πεφυκόσιν ἐν τούτοις οἰκήσουσι καὶ ἐργάσονται τὰ τῶν μελισσῶν.

Θρασυλόχῳ.

κ Υων τυγχάνει καλὸν ζῷον μνημονεῦον εὐεργεσιῶν. φιλεῖ τὴν εὐεργετῶν οἰκίαν. διατηρῶν εὐνομίαν ἕως θανάτου. οὐδὲ πολείπει κυνὸς εὐεργεσιῶν δυνάμενος συλλογισμῷ ἐξισοῦσθαι ἀνθρώποις. ζητεῖ οὖν λόγος ἐμὸς τίνος ἂν γένοιτο θυμοῦ δίκαιος ὅταν πρὸς τοὺς εὐεργέτας λέοντος τυγχάνῃ φορᾶς. πειρῶ οὖν συνήθειαν ἐμὴν ἣν ἔχομεν πρὸς σὲ σώζειν. καὶ γὰρ ἐλπίδες καλαὶ ἀνδρὶ τοιούτῳ.

Κροίσῳ.

ὁ Ι ἐν Ἕλλησι ποιηταὶ λόγῳ κόσμον διανέμοντες κρόνου παισὶν ἀδελφοῖς λῆξιν, τῷ μὲν οὐρανοῦ τῷ δὲ, θαλάττης. τρί-

τῳ δὲ

τῷ δὲ σόφου προσέθεσαν. τοῦτο μὲν ἴδιον περὶ ἁπάσης ἑλληνικῆς. κοινωνίαν γὰρ οὐδεμίαν χρήματος ἐπιστάμενοι τῶν ἑαυτῶν κακὸν θεοῖς προσείρξαντο· γῆν δὲ ὅμως ἐξαίρετον καὶ οὗτοι κοινὴν ἅπασιν ὑπελείποντο. φέρε τοῦτο τί ποτε φέρει τὸ νόημα φροντίζωμεν. πάντας ἐβούλοντο θεοὺς τιμὰς πρὸς ἀνθρώπων ἔχειν καὶ πάντας ἀγαθῶν δοτῆρας καὶ κακῶν ἀποτροπαίους ὑπάρχειν. κοινὸν δὲ θεῶν κτῆμα τὴν κοινὴν καὶ ἀνθρώπων τὸ πάλαι ἦν. χρόνῳ δὲ παρηνόμησαν ἴδια ἐπονομάζοντες τεμένη θεοῖς, τὰ πάντων κοινά. θεοὶ δὲ ἀντὶ τούτων δῶρα πρέποντα ἀντεδωρήσαντο· ἔριν γὰρ καὶ ἡδονὴν καὶ μικροψυχίας ἀνθρώποις. ἀπὸ τούτων μισουμένων τε καὶ διακρινομένων πάντα ἔφυ τὰ κακὰ τοῖς πᾶσι θνητοῖς. ἄροτοι. ἄφοροι. μεταλλαί. πόλεμοι. καρπούς τε γὰρ ἐπεισενεγκόντες πολλαπλασίους ἀποφέρονται μικρῶν. τέχναις τε ποικίλοντες ὀλιγόβιον εὕρηνται τρυφὴν ἵνα τέως.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΑΡΧΕΛΑΩΙ.

τ

Ο μὲν ἀργύριον ἀνέπεμψα μέν σοι, πάλιν ὅπερ ἡμῖν Ἀμφίας ἐκόμιζεν. οὐ δόξαν κενὴν θηρώμενοι ἐμέ τε καὶ ἀχθεσθήσεσθαι μᾶλλον ἢ ἀποδέξασθαι ἡμᾶς διὰ τοῦτο νομίζομεν. τοὺς δ᾽ ἄλλους αὐτὸ τοῦτο δὴ καὶ μάλιστα συκοφαντεῖν ἐπιχειρήσειν ὡς ἐπίδειξιν μᾶλλον οὖσαν τὸ πρᾶγμα. καὶ πρόσχημα μᾶλλον εἰς τοὺς πολλούς. οὐ μεγαλοφροσύνην οὐδεμίαν. ὥστε τούτοιν μὲν ἀμφοῖν ἕνεκα ἂν ἐδεξάμεθα. καὶ Κλείτων δὲ ἐπέστειλεν ἡμῖν ὅπως λάβοιμεν ἀπειλήσας ὀργιεῖσθαι μὴ λαβοῦσιν. ἀλλ᾽ ὡς τὸ μὲν αὔταρκες ἡμῖν τε καὶ τοῖς φίλοις παρόν. τὸ δ᾽ ὑπὸ σοῦ πεμφθὲν πλεῖον ἢ ὅσον ἡ κτῆσις ἥρμοζε. καὶ ἦν ἡμῖν ἡ φυλακὴ ῥᾳδία. περὶ τῶν Πελλαίων νεανίσκων, καὶ πρότερον μὲν ἐπεστείλαμέν σοι δεόμενοι καὶ νῦν δεόμεθα σῶσαί τε αὐτοὺς καὶ ἀνεῖναι τῶν δεσμῶν. οὐδὲν γὰρ ἀδικεῖν ἐοίκασιν, ἢ οὐδὲν βλάψειν ἀφεθέντες ἔτι. μέτριον δὲ καὶ τὸ χαρίσασθαι δεομένοις ἡμῖν. καὶ τὸ ἐλεῆσαι δὲ τὸν πατέρα αὐτῶν γέροντα ὡς ἔστι πυνθάνεσθαι, τῶν δυνατωτάτων ἐν Πέλλῃ καὶ τὰ ἄλλα δοκίμων. ὃς αὐτὸς ἐλθὼν Ἀθήναζε ἐφ᾽ ἡμᾶς κατέφυγεν, ἐλπίσας δυνασθῆναί τι παρὰ σοί. καὶ ἐδεήθη ταῦτα ἐπιστεῖλαί σοι. ἀλλὰ μὴ φαυλότερος γένηται περὶ ἡμᾶς ἢ ἐκεῖνος ὑπέλαβεν.

Σοφοκλεῖ.

ἐ Κομίσθη Ἀθήναζε ὦ Σοφόκλεις ἡ περὶ τὸν εἰς Χίον πλοῦν γενομένη σοι συμφορά· καὶ ἴσθι οὕτω διατεθεῖσαν τὴν πόλιν ἅπασαν, ὡς μηδὲ τοὺς ἐχθροὺς ἧσσον ἀχθεσθῆναι τῶν φίλων. τὸ δὲ τοσούτου κακοῦ ἥκοντος περισώζεσθαί σε καὶ τὸ τῶν συνόντων σοι φίλων μηδὲ θεραπόντων ἀποβαλεῖν μηδένα, οὐκ ἄλλο τι ἔγωγε ἢ θεοῦ πρόνοιαν γενέσθαι πείθομαι. ἡ μέν τοι περὶ τὰ δράματα συμφορὰ, τίς οὐχὶ κοινὴν ἁπάσης τῆς Ἑλλάδος νομίσειεν ἄν, δεινὴν μὲν, ἀγαθὰ περιόντος γε σοῦ ῥᾳδίως ἐπανορθωθησομένην. σκόπει δὲ ὅπως ἀσφαλεστέραν ἢ ταχυτέραν ποιήσῃ τὴν ἐπάνοδον. καὶ ἤτοι ἄρα ἡ θάλασσα ἢ τὸ κρύος παραχρῆμα ἐνοχλούμενόν τι ἢ ὕστερον κακῶσαι δοκεῖ, ῥαΐσας τὸ σῶμα πρότερον ἢ συχνῇ ἐπέμβηθι. καὶ τὰ οἴκοι ἴσθι κατὰ νοῦν καὶ ὅσα ἐπέστειλας ἐπιτελῆ ὄντα. ἀσπάσαι Χιονίδην τὲ πλαπρέτην καὶ εἰ δέ τῳ σὺν ἡμᾶς ὀχήκεσαι καὶ ἐπαῦ τοῖς χαίροντας ὅτι σώζονται. Ἀντιγόνῃ τὸν ἰατρὸν εἴπῃ ἔτι ἐν Χίῳ καταλαμβάνῃς καὶ μὴ ἀπῆρκέ πω εἰς Ῥόδον, ἀσπάσαι. καὶ ἴσθι ἄνθρωπον βέλτιστον ὄντα καὶ τοὺς Κρατίνου υἱεῖς.

Ἀρχελάῳ.

ἀ Φίκετο Ἀθήναζε πρὸς ἡμᾶς ὁ Πελλαῖος γέρων ἅμα τοῖς ἑαυτοῦ νεανίσκοις. ἐγένετο μὲν ἡ ὄψις ὦ βέλτιστε βασιλεῦ ἡδεῖα μὲν ἐμοὶ τότε θεωμένῳ τε καὶ ἰδόντι ταῦτα ἐγένετο. καλὴ δὲ καὶ σοὶ ἀπόντι καὶ φέρουσα δόξαν πολλὴν καὶ ζῆλον παρὰ πᾶσι τοῖς τε ἐπιτηδείοις τοῖς ἐμοῖς, καὶ Ἀθηναίων ὅσοι σοι εἶδον. εἶδον δὲ πολλοί· καὶ οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἠγάσθη τέ σου τῆς φιλανθρωπίας καὶ συνηύξατο τὰ ἀγαθά. πελὴς γὰρ γέρων οὐ πολλαῖς πάνυ ἡμέραις πρότερον ἐνθάδε ῥυπῶν τε καὶ κόμην ἔχων ἐν οὕτω πάνυ

λι τῇ τινι ἐλπίδι τιθέμενος τὴν σωτηρίαν τῶν παίδων. λαμπρός τε ἐξαίφνης καὶ μετὰ δυοῖν παίδοιν νεανίαιν, θύων τε τοῖς θεοῖς ἐμέ τε ὑμνῶν καὶ περιέπων ὅτι σώσαιμι αὐτῷ τοὺς υἱέας καὶ τὴν πόλιν τὴν τῶν ἀθηναίων ὅτι τοιούτους πολίτας τρέφοι. ἐγὼ δὲ πολλὰ μὲν καὶ ἕτερα εἰπεῖν ἔχω. οὐ βούλομαι δὲ ἐπιδεικνὺς ὅσῳ πλείονα εἴη τούτου σεαυτὸν ὤνησας ἢ ἄλλον τινὰ ἀνθρώπων, δοκεῖν διὰ τοῦτο ἐλάττω σοι χάριν ἔχειν. ὁμολογῶ δὲ αὐτός τε σοῦ τὰ μέγιστα πεπονθέναι καὶ πειράσεσθαι τοῦ καλοῦ τούτου ἔργου, πολλὰ πάνυ καὶ μεγάλα παρασχεῖν σοι χαριστήρια. ὅτι οὔτε τὸν δείλαιον γέροντα ἐκεῖνον ὅτε ἡ τύχει τῆς ἐφ' ἡμῖν, οὔτε ἡμᾶς τῆς ἐπὶ σοὶ γινομένης ἐψεύσω ἐλπίδος.

Τῷ αὐτῷ.

Αἱ τὰ περὶ τοὺς πλείους ὦ βέλτιστε ἀρχέλαε καὶ πολλὰ ἄλλα πεπολίτευταί σοι καλῶς. καὶ πρὸς ἐμὲ καὶ πρὸς ἑτέρους ἐπιεικεῖς τε καὶ σπουδῆς ἀξίους πολλούς. καὶ οὐχ ἥκιστα αὐτὰ δὴ ἴσθι ὅσα πρὸς ἄλλους τινὰς, ἢ ὅσα πρὸς ἡμᾶς ἰδίᾳ πέπρακταί σοι καλῶς, ἐπιμελές μοι εἰδέναι οὐ φιλοπράγμονι ὄντι ἀλλὰ χαίροντι ἐφ' οἷς εὐδοκιμοῦντα πυνθάνομαί σε. ὧν χάριν σοι οὐκ ἐλάττω ὑπὲρ αὐτῶν ἔχω· οὐ γὰρ ἀφ' ὧν αὐτὸς ἔπαθόν τι ἰδίᾳ δεῖν μᾶλλον ἢ ἀθῆναι, ἢ ὅτι σε τοιοῦτον ὄντα ἔγνων, ἔγωγε νομίζω. τοιγὰρ δὴ τοῦτό μοι περίεστιν ἀπὸ παντὸς ἔργου ὅτι ἂν εἰς ὁντινοῦν τῶν ἐπιεικῶν πυνθάνωμαί σε καλῶς πεπολιτευμένον. καὶ μέμνησο τούτων ὦ βέλτιστε ἀρχέλαε, ὅτι τὰ μὲν ἄλλα οὐδὲν πλέοι

ἢ πολλοὺς πόνους καὶ πολλὰς φροντίδας ἔδωκέ σοι ὁ θεός. σὲ δὲ ἔδωκεν ἀγαθὸν δύνασθαι εὖ ποιεῖν οὓς ἂν ἐθέλῃς. θέλειν δὲ δεῖ τοὺς ἀξίους. καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἐπ' αὐτῷ βουλομένῳ ἐστὶν ἀφελέσθαι. σὲ δὲ οὐδὲ βουληθεὶς ποτε ἀφαιρήσεται τὸ πολλοὺς εὖ πεποιηκέναι. ὥστε εὖ ἴσθι ὅτι οὐδεμία μείζων ἀνδρὶ γενομένῳ ποτὲ ἐν δυνάμει μεταμέλεια καὶ πολυωδυνία γίνεται, ἢ ἐνδιδόντος τοῦ θεοῦ μηδένα ἔδρασεν ἀγαθὸν μηδὲν βουλομένῳ δὲ δρᾶν πέπαυται διδοὺς ὁ θεός. ἀλλ' οὐ σύ γε ἂν τοῦτο, πώποτε πάθοις. οὐ δὲ ἀνιάσῃ ὅτι οἴχεται ὁ καιρὸς εἰς ἀνθρώπων εὐεργεσίαν ἀνεθεὶς φροῦδος ἤδη καὶ πέπαυται παρὼν ὁ θεός, ἀλλὰ καὶ πάρεστι μὲν ἀεὶ καὶ στήσεται κατόπιν ἀξίῳ γε ὄντι καὶ χρωμένῳ ταῖς ἑαυτοῦ χάρισι δεξιῶς. ἀλλὰ δῆτα καὶ ἐπίχη πνέων, πάντως ἤδη καὶ πόλεις καὶ ἔθνη καὶ ἰδιῶται πολλοὶ. καὶ ᾔσθοντο τῆς σῆς δυνάμεως, οὐ σὺν κακῷ, καὶ ἔχουσιν ἀπόμοιραν τῆς σῆς εὐπραξίας. καὶ οἱ μὲν πόνοι παύσαιντ' ἂν ἐκστάντος σοῦ. καὶ τὸ κινδυνεύειν καὶ αἱ φροντίδες. τὸ δὲ συνειδὸς ὧν τε ἔπαθεν τοῖς παθοῦσι καὶ σοὶ τῷ πεποιηκότι ἀεὶ μένει, οὐ μικρὸν οὔτε κτῆμα οὔτε ἀπόλαυσμα, ἀλλὰ ἀρκοῦν τοῦτο καὶ ἐν δυσπραγίαις ἡδονὰς παρέχειν. ταῦτα δὴ παρακελεύομαι πράσσειν τε ἀεὶ καὶ μὴ ἀποκάμνειν. ὥσπερ οὐδ' ἀποκάμοις ἂν οὐδὲ ἐστί τις τούτου κόρος. τὰ δ' ἄλλα πράως ὁμοίως καὶ δεξιῶς χρῆσθαι τῇ παρούσῃ δυνάμει. καὶ γὰρ τοῦτο αὐτὸ οὐκ ἄλλον τινὰ ἀνθρώπων οὐδ' ὥς τις τεύξεσθαι παραχρῆμα μέλλοι, σοῦ κελεύοντος ἀφεθῆ, ἐκεῖνον μᾶλλον ἢ σεαυτὸν εὐφραίνει τὸ τοιοῦτον εἶναι τὸν τρόπον. ἔτι γε μὴν καὶ τὸ τοὺς ἀπαρ τυχεῖν τιμᾶς καὶ λόγου τινὸς τῶν ἑλλήνων ἀξίους

καὶ μάλιστα τοὺς κατὰ τέχνας σπουδαζομένους. καὶ πάλιν αὖ μάλιστα τούτων ἁπάντων τοὺς ποιεῖν ἢ λέγειν τι κατὰ παιδείαν δυναμένους, μετακαλεῖσθαί σε πανταχόθεν, καὶ χορηγίαις τῶν ἐπιτηδείων ἀφθόνοις καὶ ταῖς ἄλλαις φιλοφροσύναις τημελεῖν, ὅπως ἀπαλλαγέντες τῶν ἄλλων φροντίδων ἐπιδιδῶσιν ἀεὶ διὰ σὲ καὶ προϊῶσιν ἐν ταῖς ἑαυτῶν ἕκαστοι τέχναις. καὶ τὸ τούτων ἀναπιμπλάναι τὸν οἶκον, ἀλλὰ μὴ κολάκων καὶ βωμολόχων ἀνθρώπων, καὶ τούτοις θεραπεύειν αὐτὸν οὐχ ὑπ' ἐκείνων θεραπεύεσθαι μᾶλλον ὁμολογοῦντα, ὥστε δὲ καὶ πυνθάνεσθαι πολλάκις ὅτι ἐπ' ἐκείνοις μᾶλλόν ἐστι τὸ σὲ εἶναι ὁποῖος εἶ, καὶ τὸ τοιοῦτον εἶναι παρὰ τοῖς ἔπειτα ἀνθρώποις λόγου τυχεῖν, ἢ ἐπὶ σοὶ τὸ ἐκείνους εὐτυχεῖν, ἐκείνοις μέν γε κἂν ὑπολίπωσιν αἱ παρὰ σοῦ δωρεαὶ καὶ πλοῦτον αὐτάρκη καὶ δόξαν εἶναι καὶ ἡδονὴν ταῖς τέχναις, τίς οὐκ ἂν ἀγάσαιτο καὶ μακαρίσειε τούτων ἁπάντων; καὶ μάλιστα ὅτι ὁμολογοῦσιν ἤδη καὶ ἴσασι πάντες εἰς τοῦτό σε ἥκοντα τῆς πρὸς τοὺς συνόντας σοι φιλανθρωπίας, ὥστε τὴν μὲν ἰσχὺν καὶ πάνυ σοι συμβάλλεσθαι. τὸ δὲ ὄνομα μηδὲν ἀντιπράσσειν τὸ τοῦ βασιλέως, εἰς τὸ στέργεσθαι ὑπὸ τῶν φίλων.

Κηφισοφῶντι.

κ Ἀφικόμεθα εἰς Μακεδονίαν ὦ βέλτιστε Κηφισοφῶν, τό, τε σῶμα οὐ μοχθηρῶς διατεθέντες καὶ ὡς οἷόν τε μάλιστα ἦν ἐπιεικῶς κομιζόμενοι συντόμως, καὶ ἀπεδέξατο ἡμᾶς Ἀρχέλαος ὡς εἰκός τε ἦν, καὶ προσεδοκῶμεν ἡμεῖς οὐ δωρεαῖς μόνον ὧν οὐδὲν ἐχρῄζομεν ἡμεῖς ἀλλὰ καὶ φιλοφροσύναις ὧν οὐδ' ἂν εὔξαιτό τις μείζους παρὰ βασιλέων. καὶ κατελάβομεν Κλίτωνα ἐρρωμένον καὶ ἔστιν ἡμῖν σὺν ἐκείνῳ τὰ πολλά. καὶ ὅταν τύχῃ

σὺν ἀρ

σιῶ ἀρχελάῳ, ἀμέμπτος ἡ διαγωγὴ πρός τε τοῖς ἔργοις οὐδὲν κω-
λυόμεθα τοῖς αὑτῶν ἐπειδή. ἀλλὰ πολὺς μὲν ἔγκειται ὁ Και-
των πολὺς ἢ ὁ Ἀρχέλαος ἑκάστοτε φροντίζειν ἀεί τι καὶ ποιεῖν τῶν
ἀνεκδότων ἀναγκάζοντες. ὥστε ἔμοιγε μισθὸν οὐκ ἀηδῆ μὲν οὖν οὐ
δὲ ἄπονον δοκεῖ ἀρχέλαος ἀναπράσσεσθαι. τῶν γε δωρεῶν ὧν ἔδω-
κέ μοι Ἀμφιθέου ἀφικομένῳ, ὅτι ἑστία με λαμπρότερον ἢ ἐμοὶ
φίλον ἦν ἑκάστης ἡμέρας. περὶ δὲ ὧν ἐπέστειλας ἡμῖν, σὺ μὲν εὖ
ποιεῖς ἐπιστέλλων ἃ δοκεῖς ἡμῖν εἰδέναι διαφέρειν. ἴσθι μέντοι μη-
δὲν μᾶλλον ἡμῖν ὧν νῦν Ἀγάθων ἢ Μεσάτος λέγει μέλον, ἢ τῶν
Ἀριστοφάνους φληναφημάτων οἶσθά ποτε μέλον. καὶ τούτοις γε
καὶ ἀδικήσαις ἡμᾶς ἐς τὰ μάλιστα ἀποκρινάμενος ποτε καὶ
ὅλως μὴ παυομένους τῆς ἀναγωγίας αὐτοὺς ὁρᾷς. ἣν μέντοι τίς
τῶν ἀξίων περὶ δὲ εἰπόντων λέγειν τι καινοῦσιν αἰτιᾶται ἡμᾶς διὰ
πρὸς ἀρχέλαον ὁδοῦ. ἃ μὲν γὰρ πρόσθεν εἴπομεν περὶ τοῦ μηδὲν εἰς
μακεδονίαν ἡμᾶς ἀποδημεῖν ἐπιστάμενος, ἃ ἢ μετὰ ταῦτα ἡμᾶς
ἀπηνάγκασε βαδίσαι ἀγνοῶν, τοῦτον δὴ ἄξιον νόμιζε δηλοῦν
αὐτῷ ἅπερ οἶσθα ὦ κηφισοφῶν. καὶ οὕτως πεπαύσεται ἀγνοῶν
τὰς αἰτίας· καὶ ἅμα ὅπερ εἰκός ἐστι τὸν ἀγνοοῦντα πάσχειν, κα-
ταγνώσκων ἡμῶν ὡς φιλοχρημάτων γενομένων. οὐ γάρ
που δὴ πορφύραν καὶ σκῆπτρον φορεῖν ἢ φρουρὰ λαβόντας ἐν
τριβαλλοῖς ἡγεῖσθαι ὑπόχους καλοῦ μέρους ὀρεχθῆναι τὶς ἂν
φήσειεν ἡμᾶς καὶ διὰ τοῦτο δὴ στείλασθαι τὴν πρὸς ἀρχέλαον
ὁδόν. ἀλλὰ δηλονότι πλούτου ἕνεκα. εἶτα πῶς ἂν ὅτε νέοι τε καὶ ὅ-
τε μέσοι τὴν ἡλικίαν ἦμεν. καὶ ὅτ' ἔτι ζώσης ἡμῖν τῆς μητρὸς
ἧς ἕνεκα ἂν μόνης ἐβουλόμεθα πλουτεῖν εἴπερ ἄλλως ἐβουλό-
μεθα οὐχ ὅπως ἐδιώξαμεν, ἀλλὰ καὶ ἀπεωσάμεθα ἐγκείμε-

νον τὸν αὐτὸν τοῦτον πλοῦτον ἤδη τηλικούτοις δὲ οὖσιν, ἡμῖν ἱμερτὸν εἶναι εἰκότως αὖ τις νομίσειεν; εἰ μὴ διὰ τοῦτο ἄρα πολλὰ λαβεῖν σὺν ἀδοξίᾳ ἔτι τινὶ ἡμετέρᾳ καὶ οὐδὲ ἀπολαύσει ἔτι οὐδεμιᾷ ἐπεθυμήσαμεν, ἵνα ἐν βαρβάρῳ γῇ ἀποθάνωμεν· καὶ ἵνα πλείονα Ἀρχελάῳ καταλίπωμεν χρήματα. ἔτι δὲ δὴ καὶ προσθείης ὅτι ἐπειδὴ τάχιστα ἀφικόμεθα εἰς Μακεδονίαν, ὀλίγαις ὕστερον ἡμέραις τεσσαράκοντα τάλαντα ἀργυρίου διδόντος Ἀρχελάου καὶ ἀγανακτοῦντος ὅτι οὐ λαμβάνοιμεν, ἀντέσχομεν μὴ λαβεῖν. τῶν τε ἄλλων δωρεῶν ὁπόσα ἢ Κλείτων ἔδωκεν ἡμῖν ἢ Ἀρχέλαος ἔπεισε λαβεῖν, οὐκ ἔστιν ὅ τι ἐνθάδε ὑπολελείμμεθα, ἀλλ᾽ οἴχονται αὐτὰ φέροντες, οἵπερ καὶ ταύτην τὴν ἐπιστολὴν φέρουσιν ὑμῖν τοῖς αὐτόθι ἑταίροις καὶ ἐπιτηδείοις νεμήσοντες ἅπαντα. τίς ἂν οὕτως εὑρεθείη ἔτι σκαιὸς καὶ βάσκανος τὸν τρόπον, ὅστις ἂν φιλοχρηματίᾳ με θελχθέντα ταύτην ἀποδημῆσαι ὑπολάβοι τὴν ἀποδημίαν, ἀλλὰ δήπου ἀλαζονείαν τινά, ἤτοι δύνασθαί τι μέγα ἐπιθυμίαν ἐροῦσιν; ἀλλ᾽ ἡ μὲν δύναμις ἡμῖν καὶ μένουσιν Ἀθήνησιν ἡ παρὰ Ἀρχελάου καὶ πάλαι ἦν· ἄλλως τε ὁ Κλείτων οὐ τοσοῦτον ἐδύνατο μέγα, τοῦ μὴ ἄλλον ὃν προῃρούμην ἐξ ἀρχῆς τρόπον βιοῦν ἐμέ, μηδ᾽ ὅπου μὴ ἐθέλοιμι ἀποθανεῖν. τελευταῖον δὲ καὶ παρέχειν λόγους ἔοικε τοῖς κακῶς βουλομένοις ἡμᾶς λέγειν. εἰ δὲ δὴ καὶ δυνάμεώς τινος ὠρέχθημεν, τί ἄλλο ταύτῃ τῇ δυνάμει, ἢ πρῶτον μὲν εἰς τὰ τῆς πόλεως ἔπειτα εἰς τὰ τῶν φίλων χρήσασθαι ἐμέλλομεν. ἀλαζονείας τε ἕνεκα πολὺ ἂν μᾶλλον ἐν ὄψει τῶν τε φίλων καὶ οὐχ ἥκιστα τῶν ἐχθρῶν δύνασθαί τι ἐβουλόμεθα. καὶ μὴν ἡ μεταβολὴ ἐμὲ οὔτε εἰς τὰ ἐπιτηδεύματα οὔτε εἰς ὑμᾶς τοὺς φίλους καὶ οὐχ ἧττον εἰς τοὺς ἐχθροὺς σκοπῶν εἴποι τις ἄν, οἷς ἅπασιν ἐκ νέου μέχρι τοῦ νῦν τοῖς

αὐτοῖς

αὐτοῖς κέχρημαι, πλὴν ἑνὸς ἀνδρὸς σοφοκλέους. πρὸς γὰρ δὴ τοῦτον μόνον ἴσασί με τάχα οὐχ ὁμοίως ἀεὶ τὴν γνώμην ἔχοντα. ὃν ἐγὼ ἐμίσησα μὲν οὐδέποτε. ἐθαύμασα δὲ ἀεί. ἔστερξα δὲ οὐχ ὁμοίως ἀεί. ἀλλὰ φιλοτιμότερον μέν τινα εἰδέναι περὶ δόξας ὑπειδον. βουληθέντα δὲ εὖ λύσασθαι τὸ νεῖκος, προθυμότατα ὑπεδεξάμην. καὶ ἀλλήλους μὲν ἐξ ὅτου συνέβη, στεργόμενοί τε καὶ στέργομεν. τοὺς δ' ἐμβάλλοντας ἡμῖν πολλάκις τὰς ὑπονοίας ἔνται, εἰ τοι ἡμᾶς ἀπεχθάνεσθαι, τὸν ἕτερον θεραπεύοντες αὐτοὶ πλεῖον ἔχωσι διαβεβλήμεθα. καὶ νῦν ὦ βέλτιστε κηφισοφῶν οἶδ' ὅτι οὗτοι ἐσὶν οἱ τοὺς περὶ ἡμῶν λόγους ἐμβάλλοντες εἰς τοὺς ὄχλους. ἀλλ' ὥσπερ ἀεὶ ἄπρακτοι αὐτῶν αἱ κακαὶ γλῶσσαι ἐγένοντο καὶ γέλωτα δὲ αὐτῶν καὶ μῖσος, οὐδὲν πλέον, ὤφλισκανον, καὶ νῦν ἴσθι ὅτι οὐκ ἄπρακτοι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ κακῷ σφίσιν ἔσονται. σὺ μέντοι εὖ ποιεῖς περὶ τούτων ἡμῖν γράφων, ἐπειδή περ οἶδ' ἡμῖν διαφέρειν. ἀλλ' ὥσπερ εὖ ποιεῖς γράφων, οὕτως ἀδικεῖν φίσαι μ' ἂν ἡμᾶς, ἀντιλέγοντα ὑπὲρ αὐτῶν τοῖς οὐκ ἀξίοις.

Τέλος τῶν Εὐριπίδου ἐπιστολῶν.

ἘΠΙΣΤΟΛΑΙ ΘΕΑΝΟΥΣ ΠΕΡΙ ΤΕΚΝΩΝ ΑΝΑΤΡΟΦΗΣ. ΘΕΑΝΩ ΕΥΒΟΥΛΗι ΧΑΙΡΕΙΝ.

α Κούω σε τὰ παιδία τρυφερῶς ἄγειν. ἔστι δὲ ἀγαθῆς μητρὸς οὐχ ἡ πρὸς ἡδονὴν ἐπιμέλεια τῶν παίδων, ἀλλ᾽ ἡ πρὸς τὸ σῶφρον ἀγωγή. βλέπε οὖν μὴ οὐ φιλούσης, ἀλλὰ κολακευούσης ἔργον ποιήσῃς. συντρεφομένη γὰρ ἡδονὴ παισὶν, ἀκολάστους ποιεῖ. τί γὰρ ἥδιον νέοις συνήθους ἡδονῆς. χρὴ οὖν ὦ φίλη τὴν τροφὴν τῶν παίδων, μὴ διαστροφὴν ἔχειν. ἡ δὲ διαστροφὴ τῆς φύσεώς ἐστιν, ὅταν φιλήδονοι μὲν ταῖς ψυχαῖς ἡδυπαθεῖς δὲ τοῖς σώμασι γίνωνται, καὶ τοῖς μὲν, φυγόπονοι, τοῖς δὲ, μαλακώτεροι. δεῖ δὲ πρὸς τὰ φοβερὰ γυμνάζειν τὰ τρεφόμενα κἂν λυπηθῆναι κἂν πονῆσαι δέῃ ἵνα μὴ τῶν παθῶν ᾖ δοῦλα τούτων καὶ περὶ τὰς ἡδονὰς λίχνα καὶ περὶ τοὺς πόνους ὀκνηρά, ἀλλ᾽ ἵνα τὰ καλὰ πρὸ πάντων τιμῶσιν. ὧν μὲν ἀπεχόμενοι, τοῖς δὲ ἐμμένοντες. οὐδὲ πλησμονικὰ μὲν ταῖς τροφαῖς πολυτελῆ δὲ ταῖς ἡδοναῖς. ἀκόλαστα δὲ ταῖς ἀνέδην παιδιαῖς αὐτὰ ποιεῖν καὶ πᾶν μὲν λέγειν πᾶν δὲ ἐπιτηδεύειν ἐᾶσαι. ἐπὶ δὲ φοβουμένην μὲν ἢν κλαίῃ. φιλοτιμουμένην δὲ ἵνα γελᾷ κἂν τὴν τροφὸν παίῃ κἂν σε κακῶς εἴπῃ γελῶσαν. ἔτι τοι μὲν θέρους ψῦχος, τοῦ δὲ χειμῶνος καῦμα περιέχουσαν. ἐν πολλῇ χλιδῇ, ὧν οἱ πενιχροὶ παῖδες οὐδενὸς πειρῶνται τρέφονται μὲν ῥᾶον, αὔξονται δὲ ὅσον ἤ... διακεῖνται δὲ παρὰ πολὺ κρεῖσσον. σὺ δὲ ὡς Σαρδαναπάλου γένη τιθηνεῖ τὰ τέκνα, τὴν τῶν ἀρρένων φύσιν θρύπτουσα ταῖς ἡδοναῖς. τί γὰρ ἂν ποιήσειέ τις παιδίον ὃ ἂν μὴ τάχιον φάγῃ, κλάει. κἂν ἐσθίῃ, τὰ τερπνὰ τῶν ὄψων ζητεῖ. κἂν καῦμα, παρίεται, κἂν ψῦχος πτωματίζει, κἂν ἐπιτιμᾷ τις, ἀντιμάχεται.

χεται. κἂν μὴ πρὸς ἡδονὴν ὑπηρετῇ, λυπεῖται. κἂν μὴ μασᾶται
δυσκολαίνει. καὶ κακοχολεῖ πρὸς ἡδονὴν καὶ βαταλίζεται πε-
ριαγόμενον. ἐπιμελῶς δὲ ὦ φίλη εἰδυῖα ὅτι τὰ σπαταλῶντα τῶν
παιδίων ὅταν ἀκμάσῃ πρὸς ἄνδρας, ἀνδράποδα γίνεται, τὰς
τοιαύτας οὖν ἡδονὰς ἀφαίρει. τὴν τροφὴν αὐστηρὰν μὴ τρυφερὰν
οὕτω ποιοῦσα καὶ ἔασον καὶ λιμὸν καὶ δίψος ἀνέχειν ἔτι καὶ
ψῦχος καὶ θάλπος καὶ αἰδῶ τὴν ἀπὸ τῶν συνηλίκων ἢ τῶν ἐπι-
στατῶν. οὕτω γὰρ γενναῖα εἶναι συμβαίνει τὰ κατὰ ψυχὴν ἀνατει-
νόμενα ἢ ἐπιτεινόμενα. οἱ γὰρ πόνοι φίλη προϋφαί τινες εἰσὶ τοῖς
παισὶν εἰς τὴν τελειωθησομένην ἀρετήν, αἷς ἐμβαφέντες ἀποχρώντως
τὴν τῆς ἀρετῆς βαφὴν οἰκειότερον φέρουσι. βλέπε οὖν φίλη μὴ
καθάπερ τῶν ἀμπέλων αἱ κακῶς τροφούμεναι τὸν καρπὸν ἐλλεί-
πουσι καὶ ὑπὸ τῆς τρυφῆς οἱ παῖδες ὕβρεως καὶ πολλῆς ἀχρειότη-
τος κακίαν γεννήσωσι.

Πρὸς τὴν ζηλοτυποῦσαν παραμυθητική. Θεανὼ Νικοστράτῃ χαίρειν.

Ἤκουον τὴν τοῦ ἀνδρός σου παράνοιαν ὅτι τὴν ἑταίραν
ἔχει. σὺ δὲ ὅτι ζηλοτυπεῖς αὐτόν. ἐγὼ δὲ ὦ φίλη πολ-
λοὺς ἔγνωκα τῆς αὐτῆς νόσου. θηρεύονται γὰρ ὡς ἔοικεν
ὑπὸ τῶν γυναικῶν τούτων καὶ κατέχονται καὶ οὐκ ἔχουσι νοῦν. σὺ δὲ
ἄθυμος εἶ καὶ νύκτα καὶ μεθημέραν καὶ ἀδημονεῖς καὶ μηχανᾷ τι
κατ' αὐτοῦ. μὴ σύ γε ὦ φίλη. γαμετῆς γὰρ ἀρετή ἐστιν οὐχ ἡ παρα-
τήρησις τἀνδρός, ἀλλ' ἡ συμπεριφορά. συμπεριφορὰ δ' ἐστὶ τὸ φέρειν
ἄνοιαν. εἰ δ' ἑταίρᾳ μὲν πρὸς ἡδονὴν ὁμιλεῖ. γαμετῇ δὲ πρὸς τὸ συμ-
φέρον. συμφέρον δὲ κακοῖς κακὰ μὴ μίσγειν. μηδὲ παρανοίᾳ παρά-
νοιαν ἐπάγειν. ἔνια δὲ ἁμαρτήματα φίλη ἐλεγχόμενα μὲν ἐπὶ πλεῖ-
ον ἐρεθίζεται, σιωπώμενα δὲ παύεται μᾶλλον. ὡς τὸ πῦρ ἡσυχίᾳ

φασὶ σβέννυσθαι. ἐὰν δὲ βούλῃ σε λεληθέναι δοκεῖν ἐλέγχουσα, ἀφαιρήσεις τὸ παρακάλυμμα τοῦ πάθους καὶ φανερῶς ἁμαρτήσει τινι. σὺ δὲ τὴν φιλίαν ἡγοῦ τοῦ ἀνδρὸς οὐκ ἐν τῇ καλοκαγαθίᾳ, τοῦτο δὲ ἡ χωρὶς τῆς κοινωνίας. νόμιζε οὖν πρὸς μὲν τὴν ἑταίραν ῥᾳθυμήσαντα πορεύεσθαι ἐκεῖνον. σοὶ δὲ συμβιώσοντα παρεῖναι καὶ σὲ μὲν φιλεῖν κατὰ γνώμην, ἐκείνην δὲ διὰ πάθος. βραχὺς δὲ ὁ τούτου καιρός. ἅμα γάρ ποτε ἔχει καὶ κόρον καὶ παρίσταται ταχὺ καὶ παύεται. ὀλιγοχρόνιος γὰρ ὁ καιρὸς ἐστὶ πρὸς ἑταίραν ἀνδρὶ μὴ σφόδρα κακῷ. τί γάρ ἐστι ματαιότερον ἐπιθυμίας ἀπλανούσης ἀδίκου. διὸ καὶ μέμψων τὸν βίον καὶ διαβάλλων τὸ ἄσχημον αἰσθανθήσεταί ποτε. οὐδεὶς γὰρ ἐπιμενεῖ φρονῶν αὐθαιρέτῳ βλάβῃ. καλούμενος οὖν ὑπὸ τῆς πρὸς σὲ δικαίων καὶ τὰς περὶ τὸν βίον ἐλαττώσεις ὁρῶν, αἰσθήσεταί ποτέ σου. καὶ τὴν ἀπὸ τῆς καταγνώσεως ὕβριν οὐ φέρων, ταχὺ μεταγνώσεται. σὺ δὲ φίλει ζῆθι οὐχ ἑταίραις ἀποκρινομένη. τῇ μὲν εὐταξίᾳ πρὸς τὸν ἄνδρα διαφέρουσα. τῇ δὲ ἐπιμελείᾳ πρὸς τὸν οἶκον. τῇ δὲ συναλλαγῇ περὶ τὰς χρωμένας. τῇ δὲ φιλοστοργίᾳ περὶ τὰ τέκνα. οὐ ζηλοτυπητέον οὖν σοι πρὸς ἐκείνην. πρὸς γὰρ τὰς ἀρετὰς ἐκτείνειν τὸν ζῆλον καλόν. ἑαυτὴν δὲ παρεκτείνειν εἰς ἀηδείαν ταῖς διαλλαγαῖς. τὰ γὰρ καλὰ ἤθη καὶ παρ᾽ ἐχθροῖς εὔνοιαν φέρει φίλην. καὶ μόνης καλοκαγαθίας ἔργον ἐστὶν ἡ τιμὴ αὕτη. ὁ δὲ δυνατὸν ἀνδρὸς ἐξουσίαν καθάπερ ἔχειν γυναικὶ καὶ τιμᾶσθαι πλεῖον ἢ θεραπεύειν τὸν ἐχθρόν. καταρώμενος οὖν ὑπὸ σοῦ, μᾶλλον αἰσχυνθήσεται. τάχιον δὲ διαγαγεῖν θελήσει. προσπαθέστερον ἢ φιλοστοργήσει συνεγνωκὼς τὴν ἀδικίαν τὴν εἰς σέ, καταισχύνων τε τὴν προσοχὴν ἐπὶ τοῦ βίου καὶ πεῖραν τῆς στοργῆς λαμβάνων τῆς πρὸς αὐτόν. ὥσπερ γὰρ οἱ κακοπαθοῦντες τοῦ σώ-

ματος

ματος ἡδείας τὰς ἀναπαύσεις ποιοῦσιν, οὕτως αἱ διαφοραὶ τῶν φίλων οἰκειοτέρας τὰς διαλλαγὰς φέρουσι. σὺ δὲ καὶ τὰ βουλεύματα τοῦ πάθους ἀντίθες. τοσοῦτος γὰρ ἐκείνου σοὶ παρακαλέσαι ταῖς λύπαις. καὶ ἁμαρτάνοντος περὶ τὸ εὔσχημον καὶ σὲ περὶ τὸν κόσμον ἁμαρτεῖν, καταβλάπτοντος τὸν βίον καὶ σὲ καταβλάπτειν τὸ συμφέρον. ἀφ᾽ ὧν ἐπ᾽ αὐτὸν συντετάχθαι δόξεις. κολαζομένη ἐκεῖνον καὶ σεαυτὴν κολάζειν. εἰ γὰρ ἀφειμένη χωρίσῃ, ἑτέρου ἄρα πειραθήσῃ ἀνδρὸς τοῦ προτέρου ἀπαλλαγεῖσα. κἂν ἐκεῖνος ἁμάρτῃ τὰ ὅμοια πάλιν ἄλλου. οὐ φορητὴ γὰρ νέαις χηρεία, ἢ μόνη μενεῖς ἀπ᾽ ἀνδρὸς οἷον τις ἄζυξ. ἀλλὰ ἀμελήσεις τοῦ οἴκου καὶ καταφθερεῖς τὸν ἄνδρα. ἐπωδύνου ἅμα βίου συνδιαιρήσῃ τὴν βλάβην. ἀλλὰ ἀμυνῇ τὴν ἑταίραν; περιστήσεταί σε φυλαττομένη. κἂν ἀμύνῃ, μάχιμος ἐστὶν οὐκ ἐρυθριῶσα γυνή. ἀλλὰ καλὸν ὁσημέραι μάχεσθαι πρὸς τὸν ἄνδρα; καὶ τί πλέον; αἱ γὰρ μάχαι καὶ λοιδορίαι τὴν μὲν ἀκολασίαν οὐ παύουσι, τὴν δὲ διαφορὰν ταῖς προκοπαῖς αὔξουσι. τί δὲ βουλεύσῃ τινὰ τῇ ἐκείνου; μὴ φίλη. ζηλοτυπία; κρατεῖν ἡ τραγῳδία ἐδίδαξε. δραμάτων ἔχουσα σύνταξιν ἐν οἷς περιηνόμησε μήδεια. ἀλλ᾽ ὥσπερ τῆς νόσου τῶν ὀφθαλμῶν ἀπέχειν δεῖ τὰς χεῖρας, οὕτω καὶ σὺ τοῦ πάθους χώριζε τὴν προσποίησιν. διακαρτεροῦσα γὰρ, θᾶττον τὸ πάθος σβέσεις.

Θεανὼ Καλλιστοῖ περὶ θεραπαινίδων προστασίας ὑποθετική.

Ταῖς νεωτέραις ὑμῖν ἡ μὲν ἐξουσία παρὰ τοῦ νόμου δέδοται τῶν οἰκετῶν ἄρχειν ἅμα τῷ γήμασθαι. ἡ δὲ διδασκαλία παρὰ τῶν πρεσβυτέρων ἀπαντᾶν ὀφείλει περὶ τῆς οἰκονομίας ἀεὶ παραινούντων. καλὸν γὰρ ἔχει πρότερον μανθάνειν ἃ μὴ γινώσκεις, καὶ τὴν συμβουλὴν οἰκειοτάτην τῶν πρεσβυτέρων ἡγεῖσθαι. ἰσχυρὶς

γὰρ παρθένον τρέφεσθαι δεῖ μετὰ ψυχήν. ἀρχὴ δὲ ἐστὶν οἴκου πρὸ
τῇ γυναιξὶν ἀρχὴ θεραπαινῶν. ἔστι δὲ ὦ φίλη μέγιστον ἐπὶ δουλείᾳ
εὔνοια. αὕτη γὰρ οὐ συναγοράζεται τοῖς σώμασιν ἡ κτῆσις, ἀλλ' ἐξ
ὑστέρου γεννῶσιν αὐτὴν οἱ συνετοὶ δεσπόται. δικαία δὲ χρῆσις αἰτία
τούτου, ἵνα μήτε διὰ τὸν κόπον κάμνωσι, μήτε ἀδυνατῶσι διὰ
τὴν ἔνδειαν. εἰσὶ γὰρ ἄνθρωποι τῇ φύσει. ἔνιαι δὲ κέρδος τὸ ἀ-
κερδέστατον ἡγοῦνται τὴν τῶν θεραπαινῶν κακουχίαν. βαρύνου-
σαι μὲν τοῖς ἔργοις. ὑστεριζόμεναι δὲ τῶν ἐπιτηδείων. εἶτα ὀβολι-
μαῖα κέρδη περιποιούμεναι, μεγάλοις ζημιῶν τιμήμασι δυσνοίαις
καὶ ἐπιβουλαῖς κακίσταις. σοὶ δὲ πρόχειρον ἔστω τὸ μέτρημα τῶν
σιτίων πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῆς ἐριουργίας τοῖς ἐφημέραν πόνοις. καὶ
πρὸς μὲν τὴν δίαιταν, οὕτως. πρὸς δὲ τὰς ἀταξίας, τὸ σοὶ πρέ-
πον, οὐ τὸ ἐκείναις συμφέρον ἐξυπηρετητέον. τιμᾶν μὲν γὰρ δεῖ
θεραπαίνας τὸ κατ' ἀξίαν. τὸ μὲν γὰρ ὠμὸν οὐκ οἴσει τὴν θυ-
μοῦ χάριν. τὸ δὲ μισοπόνηρον οὐχ ἧττον ὁ λογισμὸς βραβεύσει. ἐὰν δὲ
ἡ ὑπερβολὴ τῆς κακίας τῶν θεραπαινῶν ἀνίκητος ᾖ, ἐξοριστέα
μετὰ πράσεως. τὸ γὰρ ἀλλότριον τῆς χρείας, ἀλλοτριούσθω καὶ τῆς
κυρίας. ἔστω δέ σοι γνώμη τοῦ δικαστοῦ πρόεδρος. καθ' ἣν γνώσῃ τὸ μὲν ἀ-
ληθὲς τῆς ἁμαρτίας, πρὸς τὸ τῆς καταγνώσεως δίκαιον. τὸ δὲ τῶν
ἡμαρτημένων μέγεθος, πρὸς τὸ κατ' ἀξίαν τῆς κολάσεως. δεσπο-
τικὴ δὲ καὶ ἡ συγγνώμη χάρις ἐφ' ἡμαρτημένοις ζημίας ἀπαλλάττου-
σα. οὕτω δὲ τὸ πρέπον ἐπὶ τοῦ οἰκείου τρόπου διαφυλάξεις. ἔνιαι
δὲ ὦ φίλη ὑπ' ὠμότητος καὶ μαστίζουσι τὰ τῶν θεραπαινῶν σώματα θη-
ριούμεναι διὰ ζῆλον ἢ θυμόν. οἷον ὑπομνήματα γραφόμεναι τὴν ὑ-
περβολὴν τῆς πικρίας. αἳ μὲν γὰρ ἀπηλλώθησαν χρόνῳ δαπανώμεναι
αἱ δὲ, φυγῇ τὴν σωτηρίαν ἐπορίσαντο. τινὲς δὲ ἐπαύσαντο τοῦ ζῆν

αὐτο

χερὶ θανάτῳ μετὰ στάσει. καὶ λοιπὸν ἡ τῆς δεσποίνης μόνωσις ὀδυρομένης τὴν οἰκείαν ἀβουλίαν, ἔρημον μετάνοιαν ἔχει. ἀλλ' ὦ φίλη, ἴσθι μιμουμένη τὰ ὄργανα ἃ φωνεῖ μᾶλλον ἀνειμένα. ἐκρήττεται δὲ μᾶλλον ἐπιτεινόμενα. καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν θεραπευόντων ταὐτόν. ἡ μὲν ἄγαν ἄνεσις διαφωνίαν ἐμποιοῦσα τῆς πειθαρχίας, ἡ δὲ ἐπίτασις τῆς ἀνάγκης, διάλυσιν τῆς φύσεως καὶ ἐπὶ τούτου δεῖ νοεῖν. μέτρον δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστον.

Μέλισσα Κλαρέτᾳ χαίρειν.

α Ὑτομάτως ἐμοὶ φαίνῃ πλέονα τῶν καλῶν ἔχειν. τὸ γὰρ ἐσπουδασμένως ἐθέλειν τι ἀκοῦσαι περὶ γυναικὸς εὐκοσμίας, καλὰν ἐλπίδα διδοῖ, ὅτι μέλλεις πολιοῦσθαι κατ' ἀρετάν. χρὴ ὦν τὰν σώφρονα καὶ ἐλευθέραν τῷ κατὰ νόμον ἀνδρὶ ποτῆμεν ἁσυχίᾳ κεκαλλωπισμέναν, ἀλλὰ μὴ πολυτελῶς. ἦμεν δὲ τὰν ἐσθᾶτα λευκοείμονα καὶ καθάρειον καὶ ἀφελῆ, ἀλλὰ μὴ πολυτελῆ καὶ περισσάν. παραιτητέον γὰρ αὐτᾷ τὰν διαυγῆ καὶ διαπόρφυρον καὶ τὰ χρυσόπαστα τῶν ἐνδυμάτων. ταῖς ἑταίραις γὰρ τάδε χρήσιμα ποτὶ τὰν τῶν πλεόνων θήραν. τᾶς δὲ ποθ' ἕνα τὸν ἴδιον εὐαρεστούσας γυναικός, κόσμος ὁ τρόπος πέλει καὶ οὐχ αἱ στολαί. εὔμορφον γὰρ τὰν ἐλευθέραν ἀδέεσθαι τῷ αὐτῆς ἀνδρὶ ἀλλ' οὐ τοῖς πλησίον. ἔχοις δ' ἂν ἐπὶ τᾶς ὄψιος ἐρύθημα μὲν σαμεῖον αἰδοῦς ἀντὶ φύκεος· καλοκαγαθίαν δὲ καὶ κοσμιότητα καὶ σωφροσύναν ἀντὶ χρυσῶ καὶ σμαράγδω. οὐ γὰρ ἐς τὰν τᾶς ἐσθᾶτος πολυτέλειαν φιλοκαλεῖν δεῖ τὰν γλιχομέναν τᾶς σωφροσύνας, ἀλλ' ἐς τὰν οἰκονομίαν τοῦ οἴκου. ἀρέσκειν δὲ τῷ αὐτᾶς ἀνδρὶ ἐπιτελέας ποιεῦσαν τὰς ἐκείνω θελήσιας. αἱ γὰρ τῶ ἀνδρὸς θελήσεις, νόμος ὀφείλει ἄγραφος εἶναι κοσμίᾳ γυναικὶ, ποθ' ὃν

χρὴ βιοῦν αὐτάν. νομίζειν δὲ προῖκα πεπεινηκέχθαι ἅμα αὐτᾷ καλλίσταν καὶ μεγίσταν τὰν εὐταξίαν. πιστεύειν γὰρ χρὴ θεοῖς τᾶς ψυχᾶς κάλλεϊ τε καὶ πλούτῳ μᾶλλον ἢ τῷ τᾶς ὄψιος καὶ τῶν χρημάτων. τὰ μὲν γὰρ φθόνος καὶ νοῦσος παραιρεῖται. τὰ δέ, μέχρι θανάτω πάρεστιν ἐντεταγμένα.

Μυῖα Φυλλίδι χαίρειν.

Εὐμενέα τοι ματρὶ παίδων, τάδε παραινέω. τιθήναν μὲν ἐκλέξασθαι, τὰν ἐπιτηδειοτάταν καὶ καθάρειον. ἔτι δὲ καὶ αἰδήμονα καὶ μὴ ὕπνῳ προσοικειουμέναν, μηδὲ μὰν μέθᾳ. ἁ τοιάδε γὰρ ἂν κρίνοιτο κράτιστα ποτὶ τὸ ἐκτρέφειν ἐλευθέρως παῖδας. ἐάν γε δὴ γάλα τρόφιμον ἔχῃ καὶ μὴ ταῖς πρὸς ἄνδρα κοίταις εὐνικάτας πέλῃ. μεγάλα γὰρ μοῖρα ἐν τούτοις καὶ πρώτα. καὶ προκαταρκτικωτέρα ἐς ὅλον τὸν βίον τὸν πέλει ἐν τᾷ τρεφοίσᾳ ποτὶ τὸ καλοῦ τραφῆμεν. ποιήσει γὰρ πάντα καλὰ ἐν τῷ ποτεοικότι καιρῷ. τὸν τιτθόν τε καὶ μαζὸν καὶ τροφὰν δόμεν, μὴ κατὰ τὸ ἐπελθὸν, ἀλλὰ μετά τινος προνοίας. οὕτω γὰρ ἐς ὑγίειαν ἀνάξει τὸ βρέφος. μὴ ὅτε αὐτὰ θέλει καθεύδειν νικῆται, ἀλλ' ὁπόταν τὸ νεογνὸν ἀναπαύσιος ἔρον ἔχει. οὐ μικρὰν γὰρ ἄκος τῷ παιδὶ προσοίσει. ἔστω δὲ μὴ ὀργίλα τιθανὰ μήτε πρόγλωσσος μήτε ἐν ταῖς τῶν σιτίων λήψεσιν ἀδιάφορος ἀλλὰ τεταγμένα καὶ σώφρων. δυνατῶν δὲ ὄντων μὴ βάρβαρος, ἀλλὰ ἑλληνίς. ἄριστον ἐὰν καὶ τοῦ γάλακτος χρηστῶς πιμπλάμενον τὸ νεογνὸν, οὕτως ἐς ὕπνον τρέπηται. ἁδεῖα γὰρ νέοις ἄνεσις καὶ εὐκατέργαστος ἁ τοιάδε σίτισις. αἰδέκα χάτεραν δόμεν χρὴ, ἁπλουστάταν. οἴνω δὲ τὸ παράπαν ἀπέχεσθαι τὰν δύναμιν ἰσχυρὰν ἔχειν ἢ κατὰ τὸ σπάνιον μὴ τασδιδόμεν τᾷ κράσει δείκλον γαλακτῶδες. τὰ δὲ λουτρὰ

μὴ

μὴ ποιεῖν συνεχῆ· ἀγρῶν τῶν ἀσωνίων καὶ εὐκρατῶν χρῆσις, ἀμεί-
νων· κατ' αὐτὰ δὲ καὶ ἀὴρ ἐπιτήδειος θάλπους καὶ ῥίγους ἔχων
τὴν συμμετρίαν. καὶ οἴκησις δὲ μήτε ἄγαν περιπνεομένη μήτε
ἄγαν κατάστενος. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ὕδωρ μήτε ἀπόσκληρον μή-
τε δυσουράγωγον. καὶ στρωμνὰ δὲ οὐ τραχεῖα, ἀλλὰ προσπίπτουσα
τῷ χρωτὶ εὐαρμόστως. ἐν πᾶσι δὲ τούτοις τὸ οἰκεῖον ἡ φύσις ἐπιπο-
θεῖ, ἀλλ' οὐ τὸ πολυτελές. ταῦτα μὲν οὖν ἐπὶ τοῦ παρόντος οὐκ
ἀχρεῖον ὑπογράψαι τὰς ἐλπίδας εἰς τροφὰς ἢ κατὰ τὸν ὑφη-
γούμενον γινομένας. θεοῦ δὲ συλλαμβάνοντος ὑπὲρ
τῆς ἀγωγῆς τοῦ παιδὸς αὖθις, τὰς
ἐνδεχομένας καὶ ἀποτελεί-
ας κομιοῦμεν
ὑπομνή-
σεις.

Τέλος.

ΑΛΚΙΦΡΟΝΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΛΙΕΥΤΙΚΑΙ. ΚΑΙ ΕΤΑΙΡΙΚΑΙ ΕΥΔΙΟΣ ΦΙΛΟΣΚΑΦΩ.

χ Ρηστὴν ἡμῖν ἡ θάλαττα τὸ τήμερον εἶναι τὴν γαλήνην ἐστόρεσεν. ὡς γὰρ τρίτην ταύτην ἔχει ὁ χειμὼν ἡμέραν, καὶ λάβρως κατὰ τοῦ πελάγους ἐπέπνευσεν, ἐκ τῶν ἀκρωτηρίων ὁ βορέας, καὶ ἐπεφρίκει μὲν ὁ πόντος μελαινόμενος, τοῦ ὕδατος δὲ ἀφρὸς ἐξηνθήκει, πάντα χοῦ τῆς θαλάσσης ἐπ᾽ ἀλλήλοις ἐπικυλωμένων τῶν κυμάτων, τὰ μὲν γὰρ ταῖς πέτραις προσηράσσετο, τὰ δὲ εἴσω ἀνοιδοῦντα ἐρρήγνυντο, ἀπραξία παντελὴς ἦν· καὶ τὰ ἐπὶ ταῖς ἠϊόσι καταλαβόντες καλύβια ὀλίγα ξυλισάμενοι κομμάτια, ὅσα οἱ ναυπηγοὶ πρώην ἐκ τῶν δρυῶν ἃς διέτεμεν, ἀπέλιπον, ἐκ τούτων πῦρ ἀνάψαντες τὸ πικρὸν τοῦ κρυμοῦ παρεμυθούμεθα· τετάρτη δὲ αὕτη ἐπιλαβοῦσα ἡμᾶς ἀλκυονὶς ὡς οἶμαι ἡμέρα, ἔστι γὰρ τοῦτο τῷ καθαρῷ τῆς αἰθρίας τεκμαίρεσθαι, πλοῦτον ἀθρόον ἀγαθῶν ἐδείξεν. ὡς γὰρ ὤφθη μὲν ὁ ἥλιος, πρώτη δὲ ἀκτὶς εἰς τὸ πέλαγος ἀπέστιλβε, τὸ πρώην νεολκηθὲν σκαφίδιον, σπουδῇ κατεσύραμεν. εἶτα θέμενοι τὰ δίκτυα ἔργου εἰχόμεθα· μικρὸν δὲ ἄπωθεν τῆς ἀκτῆς χαλάσαντες, φεῦ τῆς εὐοψίας ὅσην ἰχθύων ἐξειλκύσαμεν. μικροῦ καὶ τοὺς φελλοὺς ἐδέησε κατασῦραι ὕφαλον τὸ δίκτυον ἐξογκούμενον. εὐθὺς οὖν ὀψῶναι πλησίον καὶ τὰς ἀσίλας ἐπωμίους ἀράμενοι καὶ τὰς ἑκατέρωθεν συνεξαρτήσαντες, καὶ ὑπὲρ αὐτῶν καταβαλόντες ἀργύριον, ἄστυδε ἐκ Φαλήρου ἐπήγοντο. πᾶσι δὲ τούτοις ἤρκεσαμεν ἡμεῖς. καὶ πρὸς τούτοις ἀπηνεγκάμεθα γαμετῇ καὶ παιδίοις ὄψον οὐκ ὀλίγον ἔχειν τῶν λεπτομερῶν ἰχθύων, οὐκ εἰς μίαν, ἀλλ᾽ εἰ χειμὼν ἐπιλάβοιτο, καὶ εἰς πλείους ἡμέρας ἐμφορῆσαι.

Γαληναῖος Κύρτωνι.

Ἄτην ἡμῖν πάντα πονεῖται ὦ κύρτων. δι' ἡμέρας μὲν
μ ὑπὸ τῆς ἀέλλης φλεγομένοις. νύκτωρ δὲ ὑπὸ λαμπά-
σι τὸν βυθὸν ἀποξύουσι. καὶ τὸ λεγόμενον δὴ τοῦτο εἰς
δαναΐδων τοὺς ἀμφορέας ἐκχέομεν πίθους. οὕτως ἄπρακτα καὶ
ἀνήνυτα μοχθοῦμεν. ἡμῖν μὲν γὰρ οὐδὲ ἀκαλύφης ὄξιν ἢ πελωρί-
δος ἐμπλῆσαι τὴν γαστέρα. ὁ δεσπότης δὲ συλλέγει καὶ τοὺς ἰχθύ-
ας καὶ τὰ κέρματα. οὐκ ἀπόχρη δὲ αὐτῷ τοσαῦτα ἔχειν παρ' ἡ-
μῶν, ὁ δὲ διερευνᾶται καὶ τὸ σκαφίδιον συνεχῶς· καὶ πρώην ὅτι ἐκ
μουνυχίας ἔπεμψα μὲν αὐτῷ κομιοῦντα τὸ ὀψώνιον ἕρμωνα τὸν
τουτὶ τὸν μειρακίσκον, σπόγγους ἡμῖν ἐπέταξε καὶ τὰ ἐκ τῆς θα-
λάσσης ἔρια ἃ φύεται ἐπιεικῶς ἐν βορυττόμης εἰς λῆμνον. ὡς δὲ τὸ μὲν
ἔσω ταῦτα προσέπιπτεν ὁ ἕρμων. ἀφεὶς τὸ φορτίον αὐτοῖς ἰχθύ-
σιν, ἀφεὶς δὲ καὶ ἡμᾶς αὐτῷ τῷ σκάφει ᾤχετο ἐπὶ λέσβου. κωπή-
ρης ῥοθίοις τισὶ βαλαναγροῖς ἀναμιχθείς. καὶ ὁ μὲν δεσπότης
οἰκέτην. ἡμεῖς δὲ συνεργὸν ἀγαθὸν ἐπενθήσαμεν.

Γλαῦκος γαλατίᾳ.

Ῥηστὸν ἡ γῆ καὶ ἡ βῶλος ἀκίνδυνον. οὐ μάτην τὴν αὐζ-
χ ειδώραν ταύτην ὀνομάζουσιν ἀθηναῖοι ἀνιεῖσαν δῶρα
δι' ὧν ἔξεστι ζῆν καὶ σώζεσθαι. χαλεπὸν ἡ θάλαττα καὶ ἡ
ναυτιλία ῥιψοκίνδυνον. ὀρθῶς ἐγὼ τοῦτο κεῖνο πείρᾳ καὶ διδα-
σκαλίᾳ μαθών. πότε γὰρ ὄψον ἀποδόσθαι βουληθεὶς ἤκουσα ἑ-
νὸς τῶν ἐν τῇ ποικίλῃ διατριβόντων ἀνυποδήτων καὶ ἐνεροχρώτων,
στιχίδιον ἀποφθεγγομένου τὴν ἄνοιαν τῶν πλεόντων ἐπισκόπτοντος, ἔ-
λεγε δ' ἄρα τοῦτό τινος εἶναι σοφοῦ τὰ μετέωρα. καὶ ἦν ὅσον ἀπο-
μνημονεύσαντα οὐχ ὅλον εἰπεῖν ὧδε εἰρημένον. ὀλίγον δὲ διὰ ξύ-
λον αἱ δ' ἐρύκει. τί οὖν ὦ γύναι οὐ σωφρονοῦμεν καὶ ὀψέ ποτε και-

ρου, φθεγγόμενοι τὴν πρὸς τὸν θαλάττιον γεωργίαν. ἀλλὰ ταῦτα ἐπὶ πε-
δίοις ζῶντες. οἷς εἰ καὶ μηδὲν μέγα περιέχει διὰ χειμασίαν ἔχομεν,
τὰ δεξόμεθα καὶ χαιρούμεθα, τὸ τὰς τρικυμίας καὶ τοὺς ἐκ βυθοῦ
κινδύνους ἀγνοῆσαι. γεωργίᾳ δὲ συντραφῆναι, καὶ τὸν ἀσφαλῆ
καὶ ἀδεᾶ βίον ἀσπάσασθαι.

Κύμωθος Τριτωνίδι.

Σον ἡ θάλαττα τῆς γῆς διαλλάττει, τοσοῦτον καὶ οἱ ταύ-
της ἡμεῖς ἐργάται τῶν κατὰ πόλιν ἢ κώμας οἰκούν-
των διαφέρομεν. οἱ μὲν γὰρ ἠρεμοῦντες εἴσω πυλῶν τὰ
δημοτικὰ διαπράττονται, ἢ γεωργίᾳ προσέχοντες τὴν ἐκ τῆς
βώλου πρὸς διατροφὴν ἀναμένουσιν ἐπικαρπίαν. ἡμῖν δὲ οἷς βί-
ος ἐν ὕδατι, θάνατος ἡ γῆ καθάπερ τοῖς ἰχθύσιν ἥκιστα δυναμένοις
ἀναπνεῖν τὸν ἀέρα. τί δὴ οὖν παθοῦσα ὦ γύναι τὴν ἀκτὴν ἀπολι-
ποῦσα καὶ τὰ νήματα τοῦ λίνου, ἄστυδε θαμίζεις, ὀσχοφόρια καὶ
λήναια ταῖς πλουσίαις Ἀθηναίων συνεορτάζουσα. οὐκ ἔστι τοῦτο
σωφρονεῖν οὐδὲ ἀγαθὰ διανοεῖσθαι. οὐχ οὕτω δέ σε ὁ πατὴρ ἐκ τῆς
αἰγίνης, οὗ τεχθῆναί σε καὶ τραφῆναι συνέβη, μνηστευσάμενος ἐπὶ γά-
μῳ παρέδωκεν. εἰ τὴν πόλιν ἀσπάζῃ, χαῖρε. καὶ ἄπιθι εἰς τὸν ἄν-
δρα. εἰ τὰ ἐκ θαλάττης ἀγαπᾷς, ἐπάνιθι τὸ λῷον ἑλομένη. λή-
θη δέ σοι ἔστω μακρὰ τῶν κατ᾽ ἄστυ τούτων ἀπατηλῶν θεαμάτων.

Ναυβάτης ῥοθίῳ.

Ιει μόνος πλουτεῖν ὅτι τοὺς περκνοὺς θηρεύοντας δε-
λεάζων ἄγεις ὡς σεαυτὸν πλουσίᾳ μισθωμάτων εἰ-
κότως. σοὶ μὲν γὰρ ὁ βόλος ἤνεγκε πρῴην χρυσοῦ
κόμματα δαρεικοῦ τῆς ἐπὶ σαλαμῖνι ναυμαχίας ἴσως λείψα-
να καταδύσης οἶμαι νηὸς περσικῆς αὐτοῖς ἀνδράσι καὶ αὐτοῖς χρή-
μασιν, ὅτε ἐπὶ τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων θεμιστοκλῆς ὁ τοῦ νεοκλέους

ἤρατο

ἤρατο τὸ μέγα καὶ τὰ μήδων βόσκειν. ἐγὼ δὲ ἀγαπῶ τὴν τῶν ἀναγ-
καίων εὐπορίαν, ἐκ τῆς καθημερινῆς ἐργασίας τῶν χειρῶν πορι-
ζόμενος. ἀλλ' εἰ πλουτεῖς, σὺ δικαίως πλούτει. γενέσθω δέ σοι ὁ
πλοῦτος, μὴ κακίας ἀλλὰ καλοκαγαθίας ὑπηρέτης.

Πανόπη εὐθυβούλῳ.

Γαμοῦμε ὦ εὐθύβουλε οὐκ ἀπερριμμένην γυναῖκα οὐδὲ
η μίαν τῶν ἀσήμων, ἀλλ' ἐξ ἀγαθοῦ μὲν πατρὸς ἀγα-
θῆς δὲ μητρὸς γεγονυῖαν. σωσθένης ὁ στειριεὺς ἦν μοι πα-
τὴρ, καὶ δημοφύλη μήτηρ, οἵ με ἐγγυητὴν ἐπίκληρον ἐπὶ παί-
δων ἀρότῳ γνησίων συνῆψάν σοι γάμῳ. σὺ δὲ ῥᾴδιος ὢν τὼ ὀ-
φθαλμὼ καὶ πρὸς πᾶσαν ἡδονὴν ἀφροδισίων κεχυμένος, ἀτιμά-
σας ἐμὲ καὶ τὰ κοινὰ παιδία γαλήνην καὶ θαλασσίωνος ἐρᾷς τῆς
ἑρμιονίτιδος μετοίκου, ἣν ἐπὶ κακῷ τῶν ἐρώντων ὁ πειραιεὺς ἐ-
δέξατο. κωμάζουσι γὰρ πρὸς αὐτὴν ἡ πρόσθαλασσος νεολαία. καὶ
ἄλλος ἄλλο δῶρον ἀποφέρει. ἡ δὲ, εἰσδέχεται καὶ ἀναλοῖ χαρύβδε-
ως δίκην. σὺ δὲ ὑπερβαίνων τὰς ἁλιευτικὰς δωροφορίας, μαινί-
δας μὲν ἢ τρίγλας οὔτε φέρεις οὔτε θέλεις διδόναι. ἀλλ' ὡς ἀφηλικέ-
στερος καὶ γυναικὶ πάλαι συνὼν καὶ παιδίων οὐ μάλα νηπίων πα-
τὴρ, παραγκωνίσασθαι τοὺς ἀντεραστὰς βουλόμενος κεκρυφά-
λους μιλησίους, καὶ σικελικὸν ἱμάτιον καὶ ἐπὶ τούτῳ χρυσίον εἰσπέμ-
πεις. ἢ οὖν πέπαυσο τῆς ἀκροχλίας καὶ τοῦ λάγνος εἶναι καὶ θηλυμανὴς
ἀπέχου, ἢ ἴσθι με παρὰ τὸν πατέρα οἰχησομένην. ὃς οὐδ' ἐμὲ περιό-
ψεται. καὶ σὲ γράψεται παρὰ τοῖς δικασταῖς κακώσεως. Θάλασσος πιτυλίῳ.

ἔ Πεμψάσοι ψῆτταν καὶ σανδάλιον καὶ κεστρέα καὶ κήρυκας
πέντε καὶ τριάκοντα. σὺ δέ μοι τῶν ἐρετμῶν δύο πέμψον
ἐπειδὴ τὰ μὰ κατέαγεν. ἀντίδοσις γὰρ, ἡ παρὰ φίλων
εἰς φίλους. ὁ γὰρ προχείρως καὶ θαρσαλέως αἰτῶν, δῆλος

ἐστὶν ὡς ἅπαντα κοινὰ τὰ πρὸς τοὺς φίλους καὶ τὰ τῶν φίλων ἔχειν ἡγούμενος.

Εὐκόλυμβος Γλαύκῃ.

Ι τὴν γνώμην ἀμφίβολοι, τὴν παρὰ τῶν συνόν-
α των κρίσιν ἐκδέχονται. κἀγὼ τὰ πολλὰ τοῖς ὥραις
διαλαλήσας οὐδὲ γὰρ οὐδὲν πρὸς σὲ ἐθάρρουν ὦ γύναι, νῦν ἐξαγορεύω καὶ δέομαι τὸν λόγον εὑρημένην συμβουλεῦσαι. ἄκουε δὲ ὡς ἔχει καὶ πρὸς ὅ,τι σε δεῖ τὴν γνώμην ἐξενεγκεῖν. τὰ ἡμέτερα ὡς οἶσθα παντελῶς ἐστὶν ἄπορα καὶ βίος κομιδῇ στενός. τρέφει γὰρ οὐδὲν ἡ θάλαττα. ὁ λέμβος οὖν ὃν ὁρᾷς ὁ κωπήρης τοῖς πολλοῖς ἐρέταις κατηρτυμένος κορύκιον τὸ σκάφος. λῃσταὶ δὲ θαλάσσης τὸ ἐν αὐτῇ σύστημα. οὗτοί με κοινωνὸν ἐθέλουσι λαβεῖν τοῦ τολμήματος πόρους ἐκ πόρων δυνάμεις ὑπισχνούμενοι. πρὸς μὲν οὖν τὸν χρυσὸν ὃν ἐπαγγέλλονται καὶ τὴν ἐσθῆτα κέχηνα. ἀνδροφόνος δὲ οὐχ ὑπομένω γενέσθαι, οὐδὲ μιαίνειν λύθρῳ τὰς χεῖρας ἃς ἡ θάλαττα ἐκ παιδὸς εἰς δεῦρο καθαρὰς ἀδικημάτων ἐφύλαξε. μένειν δὲ πενίᾳ συζῶντα χαλεπὸν καὶ οὐ φορητόν. τούτων σὺ τὴν αἵρεσιν ποίησον. ὅπου γὰρ ἂν ῥέψῃς ὦ γύναι, ἅπαξ ἐκεῖσε ἀκολουθήσω. ἀποκόπτει γὰρ εἴωθε γνώμην ἡ τῶν φίλων συμβουλὴ ἀμφίβολον.

Αἰγιαλεὺς Στρουθίωνι.

Ἄλλως μακαρίαν ὡς ἐναντίας ἡμῖν. καὶ κατὰ τὴν
β παροιμίαν ἐπὶ τὰ μανδροβόλου χωρεῖ τὰ πράγμα-
τα. τὸ μὲν γὰρ ἐπὶ λεπτῶν κερμάτων ἀποδίδοσθαι καὶ ὠνεῖσθαι τὰ ἐπιτήδεια, λιμηρὰν φέρει τὴν παραμυθίαν. ὥρα οὖν γε συμπράττοντα ἡμῖν ὦ Στρουθίων τὴν πορίμων ἐξ ὧν ἂν ἡ θάλαττα παρέχῃ παραμυθίαν ἐκδέχεσθαι. βούλομαι δὲ πρὸς ἕνα ἢ δεύ-

τερον

πρὸς τουτονὶ τὸν λακκόπλουτον διὰ σοῦ προξένου ἢ πρὸς ἐρασικλέα τὸν φρεάρριον ἢ πρὸς φιλόστρατον τὸν χολαργέα οἰκείως ἔχειν ὡς αὐτὸς ἐπὶ τῶν φορνείων κομίζειν αὐτοῖς τοὺς ἰχθύας. πάντως δὲ πρὸς τῇ καταβολῇ τἀργύριον ἔσται παρ' αὐτῷ τις παραμυθία διονυσίων ἢ ἀπατουρίων τελουμένων. καὶ ἄλλως ἐκ τῆς πικρᾶς τῶν ἀγορανόμων ἐξελοῦται ἡμᾶς χειρός. οἳ καθ' ἑκάστην ἐπὶ τῷ σφετέρῳ κέρδει κερδαίνειν, εἰς τοὺς ἀπράγμονας ἐμφοροῦσιν ὕβρεις. πολλοῦ δὲ δυνάσθαι τοὺς παρασίτους ἡμᾶς παρὰ τοῖς νέοις καὶ πλουσίοις οὐ λόγος, ἀλλ' ἔργον ἔδειξεν.

Κέφαλος πετραίῳ.

τ Ἡ μὲν θάλαττα νῦν ὡς ὁρᾷς φρίκη κατέχει. καὶ τὸν οὐρανὸν ὑποβέβηκεν ἀχλύς. καὶ πάντα πανταχόθεν συννέφελα. καὶ οἱ ἄνεμοι πρὸς ἀλλήλους ἀρασσόμενοι ὅσον οὔπω κυκήσειν τὸ πέλαγος ἐπαγγέλλονται. ἀλλὰ καὶ οἱ δελφῖνες ἀνασκιρτῶντες καὶ τῆς θαλάττης ἀνοιδουμένης λείως ἐφαλλόμενοι χειμῶνα καὶ τάραχον ἐπιόντα μηνύουσι. ταύρου δέ φασιν ἐπιπολλὴν κατ' οὐρανὸν οἱ τὰ μετέωρα δεινοὶ τανῦν ἑστάναι. πολλάκις οὖν σώζονται ὑπ' ἀσφαλείας οἱ προθυμούμενοι φυλάξασθαι τὸν κίνδυνον. εἰσὶ δ' οἱ παραδόντες ἑαυτοὺς ἅπαξ τῷ πελάγει ὑπ' ἀμηχανίας τῇ τύχῃ τοὺς οἴακας ἐπιτρέψαντες φέρεσθαι. ὅθεν ἀκούομεν τοὺς μὲν κατὰ τὸ μαλέου ἀκρωτήριον. τοὺς δὲ κατὰ τὸν σικελικὸν πορθμόν, ἄλλους δὲ εἰς τὸ λυκιακὸν πέλαγος ῥύμῃ φερομένους ἐποκέλλειν ἢ καταδύεσθαι. ἔστι δὲ οὐδὲν τούτων πρὸς χειμῶνα καὶ κίνδυνον ὁ καφηρεὺς ἐπισφαλέστερος. ἀναμείναντες οὖν ἀπολῆξαι τὸν κλυδώνιον καὶ καθαρὰν αἰθρίαν ποιῆσαι ἀεί, νοστήσομεν ἄχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ καφηρέως τῶν ἀκτῶν. ἵν' εἴπου τι τῶν ἐκ ναυαγίας ἀποπλυθὲν εὑρεθείη σῶμα, τοῦτο περιστείλαντες

τὰ φῆναι καλύψωμεν. οὐ γὰρ ἀμισθὶ τὸ εὖ ποιεῖν καὶ ἂν μὴ παραχρῆ
μα τῆς εὐεργεσίας ἡ ἀντίδοσις φαίνηται. τρέφει δὲ οὐδὲν ἧττον
τοὺς αὐτοὺς πρὸς τοῖς ἐλπιζομένοις ἀγαθοῖς. καὶ διαχεῖ τὴν καρδίαν
τὸ συνειδός. καὶ μάλιστα ὅταν εἰς τοὺς ὁμοφύλους οὐκ ἔχοντας τὴν
εὐποιΐαν καταβάλλωνται.

Θυνναῖος Σκοπέλῳ.

Ἀκήκοας ἀκουσμάτων βαρυτάτων ὦ σκόπελε. σόλ)
α ἀθηναῖοι διανοοῦνται πέμπειν εἰς τὴν ὑπερορίαν ναυ
μαχεῖν ἐθέλοντες. καὶ ἤδη μὲν ἡ πάραλος καὶ ἡ σαλαμι
νία αἳ μάλιστα ταχυναυτοῦσαι πρόδρομοι λύουσι τῶν ἠϊόνων τὰ
πρυμνήσια, τοὺς μαστῆρας οἳ μέλλουσιν ἐπαγγέλλειν παροῦσι καὶ
ὅτε δεῖ ἀπιέναι πολεμήσοντας ἐνθέμεναι. χρεία ταῖς λοιπαῖς ναυ
σὶ τὸ στρατιωτικὸν σύνταγμα δεχομέναις ἐρετῶν πλειόνων καὶ οὐχ ἥκι
στα ἐμπείρων ἀνέμοις καὶ κύμασιν ἀπομάχεσθαι. τί οὖν ὦ βέλτιστε
δρῶμεν, φεύγομεν ἢ μένομεν. ἀνδρολογοῦσι δὲ ἐκ πειραιῶς καὶ φα
ληρόθεν καὶ σουνίου καὶ μέχρι τῶν ἐν τῷ γεραιστῷ προσοίκων ὅρων
τοὺς τῆς θαλάττης ἐργάτας. πῶς δὲ καὶ ἡμεῖς οἱ μηδὲ τὴν ἀγορὰν
εἰδότες ὑπομένειν μὲν παρατάττεσθαι καὶ δοριμάχοις ἀνδράσιν
ὑπηρετεῖσθαι. δυοῖν δὲ ὄντοιν χαλεποῖν τοῦ τε φεύγειν ἐπὶ τέκνοις
καὶ γυναιξὶ, τοῦ τε μένειν ξίφεσιν ὁμοῦ καὶ θαλάττῃ παραδιδόναι
τὸ σῶμα, τοῦ μὲν ἐφ᾽ ὅρτος ἀλυσιτελοῦς, τὸ φεύγειν ἐφάνη λυσιτελέ
στερον.

Ναυσίβιος Πρυμναίῳ.

Γινώσκω ὅσον εἰσὶ τρυφερὰ καὶ ἁβρόβια τῶν ἀθήνησι πλου
β σίων τὰ μειράκια. ἔναγχος δὲ Παμφίλου μετὰ τῶν
συνηλικιωτῶν μισθουμένου τὸ σκαφίδιον ὡς ἂν ἔχοι
γαληνιῶντος τοῦ πελάγους περιπλεῖν ἅμα καὶ συμμετέχειν ἡμῖν
τῆς

τῆς ἄγρας τῶν ἰχθύων. ἔστιν ὧν ἥλικα αὐτοῖς ἐκ τῆς θαλάττης πο-
ρίζεται ξυμφήματα. οὐ γὰρ ἀνεχόμενος τοῦ ξύλου τῆς ἁλιάδος ἔσ-
τε τὰ πήκτων τινῶν ξενικῶν ἢ ἐφεστρίδων κατακλινεὶς, οὐ γὰρ οἷός τε
ἔφασκεν εἶναι κεῖσθαι ὡς οἱ λοιποὶ ἐπὶ τῶν καταστρωμάτων, τὴν σα-
νίδα οἶμαι νομίζων λίθου τραχυτέραν, ᾔτει παρ' ἡμῶν σκιὰν αὐ-
τῷ μηχανήσασθαι, τὴν τοῦ ἱστίου ὀθόνην ὑπερπετάσαντας ὡς οὐδα-
μῶς οἷός τε ὢν φέρειν τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας. ἡμῖν δὲ οὐ μόνον τοῖς
ταύτην ποιουμένοις τὴν ἐργασίαν, ἀλλὰ καὶ πᾶσιν ἁπλῶς ὅ-
σοις μὴ περιουσία πλούτου πρόσεστι σπουδάζεται, ἔστιν οὖν δυναμένοις
τῇ εἵλῃ θέρεσθαι. ἐν ἴσῳ γὰρ ὁ κρυμὸς καὶ θάλαττα. φερομένων δὲ
ἅμα οὐ μόνος οὐδὲ μετὰ μόνων τῶν ἑταίρων ὁ Πάμφιλος, ἀλ-
λὰ καὶ γυναικῶν αὐτῷ περιττῶν τὴν ὥραν, πλῆθος συνείπετο μου-
σουργοὶ πᾶσαι. ἡ μὲν γὰρ ἐκαλεῖτο Κρουμάτιον καὶ ἦν αὐλητρίς.
ἡ δὲ, Ἐρατὼ, καὶ ψαλτήριον μετεχειρίζετο. ἄλλη δὲ Εὐεπίς. αὕτη
δὲ κύμβαλα ἐπεκρότει. ἐγεγόνει οὖν μοι μουσικῆς ἡ ἄκατος πλέα
καὶ ἦν ᾠδικὸν τὸ πέλαγος καὶ πᾶν θυμηδίας ἀνάπλεων. πλὴν
ἐμέ γε ταῦτα οὐκ ἔτερπεν. οὐδὲ γὰρ οὐκ ὀλίγοι τῶν ὁμοβίων καὶ
μάλιστα ὁ πικρὸς Λαυκίας Τελχῖνος ἦν μοι βασκαίνων βαρύτε-
ρος. ἐπεὶ δὲ τὸν μισθὸν πολὺν κατεβάλετο, τἀργύριόν με διέχει
καὶ νῦν ἐκείνου τοὺς ἐπιθαλαττίους ἀγαπῶ κώμους. καὶ τοιοῦτον
δεύτερον ἐπιστῆναί μοι ποθῶ δαπανηρὸν ἢ πολυτελῆ νεανίσκον.

Αὐχένιος Ἀρμενίῳ.

ε Ιμὲν ὅτι δύνασαι συμπράττειν, ταῦτα λέγεις πρός με οὐ πρὸς ἑ-
τέρους ἔκπυστα ποιῶν τἀμά. εἰ δὲ μηδὲν οἷός τε ὠφελεῖν,
γίνου μοι τῶν Ἀρεοπαγιτῶν στεγανώτερος. ἐγὼ γὰρ ὅτι περὶ τὰ μᾶσσοι

δὲ ἠγκίστρωμαι, ἔρως με οὐκ ἐᾷ παρεμπεσὼν ὑπὸ τοῦ λογισμοῦ κυβερνᾶσθαι, ἀλλὰ τὸ νῆφον ἐν ἐμοί, συνεχῶς ὑπὸ τοῦ πάθους βυθίζεται. πόθεν γάρ ποτε εἰς ἁλιέα δύστηνον ἀγαπητῶς τὴν ἀναγκαίαν ἐκποριζόντα διατροφὴν ἔρως ἐνέσκηψε. καὶ ἐντακεὶς οὐκ ἀνίησιν, ἀλλ' ὥσπερ τοῖς πλουσίοις καὶ ἀστικοῖς νεανίσκοις φλέγομαι. καὶ ὁ ποτὲ γελῶν τοὺς ἐκ τρυφῆς πάθει δουλεύοντας, ὅλος εἰμὶ τοῦ πάθους, γαμησείω νῦν καὶ τὸν ὑμέναιον ἐκφαντάζομαι τὴν παῖδα τῆς Τερψιχόρης. ἔστι δὲ ἡ παῖς εἰς ἔρωτα, τῶν μετοίκων θυγάτριον τῶν ἐξ Ἑρμιόνης οὐκ οἶδ' ὅπως εἰς Πειραιᾶ φθαρέντων. ἄλλην μὲν οὖν δοῦναι προῖκα οὐκ ἔχω. ἐμαυτὸν δὲ δείξας οἷός εἰμι θαλαττουργός, εἰ μὴ μαίνοιτο ὁ ταύτης πατήρ, οἶμαι πρέξειν ἐπιτήδειον νυμφίον.

Ἐγκύμων Ἁλικτύπῳ.

Ῥόμην ἰδὼν ἐπὶ τῆς ἠιόνος τῆς ἐν Σουνίῳ παλαιὸν καὶ
ἡ τετρυχωμένον δίκτυον, ὅτου εἴη. καὶ τίμα πρόσωπον οὐκ
ἐξογκούμενον ἀποχυθέν, ἤδη δὲ καὶ ὑπὸ χρόνου παλαιότητος διερρωγὸς ἀπέκειτο. οἱ δὲ, ἔφασαν σὸν κτῆμα γεγενῆσθαι πρὸ τούτων τεττάρων ἐτῶν. εὐθὺ φάλῳ προσομιλῆσαν πέτρᾳ, κατὰ μέσον ἀποσχισθῆναι τῶν πλεγμάτων. σοῦ δὲ ἐξ ἐκείνου μήτε ἀκέσασθαι, μήτε ἀνελέσθαι βουληθέντος μέχρις, μηδενὸς τῶν περιοίκων ὡς ἀλλοτρίου θιγγάνειν ἐπιχειρήσαντος. ἐξήγετο οὖν οὐκ ἐνοίκων μόνον, ἀλλὰ καὶ σοῦ τοῦ κεκτημένου λοιπὸν ἀλλότριον. αἰτῶ οὖν σε τὸ τῇ φθορᾷ τῷ χρόνῳ μὴ σόν. σὺ δὲ ὁ παντελῶς ἀπολέσας προσείσμας, ἐκ... ζημιούμενος, ἕτοιμος ἔσο πρὸς τὴν δόσιν.

Ἁλικτύπος Ἐγκύμονι.

Δ Ὑσμενὴς καὶ βάσκανος ὁ τῶν γειτόνων ὀφθαλμός. φησὶν ἡ παροιμία. τίς γάρ σοι τῶν ἐμῶν φροντίς. τί δὲ τὸ

παρ' ἐμῆ

παρ' ἐμοῦ ῥαθυμίας ἠξιωμένος, κτῆμα σὸν εἶναι νομίζεις. εἶργε
τὰς χεῖρας, μᾶλλον δὲ τὰς ἀπλήστους ἐπιθυμίας. μηδέ σε ἡ τῶν
ἀλλοτρίων ὄρεξις ἀδίκως αἰτεῖν χάριτας ἐκβιαζέσθω.

Ἐγκύμων Ἁλικτύπῳ.

ο Υκ ᾔτησά σε ἃ ἔχεις, ἀλλ' ἃ μὴ ἔχεις. ἐπεὶ δὲ οὐ βούλει ἃ
μὴ ἔχεις ἕτερον ἔχειν, ἔχε ἃ μὴ ἔχεις.

Εὐσαγηνὸς Λιμενάρχῳ.

ο Υκ ἐς κόρακας φθαρήσεται ὁ σκοποιοῦργος ὁ Λέσβιος.
ο Φρίκην σκιρτᾶν κατὰ μέρος τὴν θάλατταν ἀνεβόησεν
ὡς πλήθους ὅλου προσιόντος θύννων ἢ πηλαμίδων. καὶ ἡμεῖς πει-
θήσαντες τῇ σαγήνῃ μονονουχὶ τὸν κόλπον ὅλον περιελάβομεν. εἶτα
ἀνιώμεθα καὶ τὸ βάρος μεῖζον ἦν ἢ κατὰ φορτίον ἰχθύων. ἐλπί-
δι οὖν καὶ τῶν πλησίον τινὰς ἐκαλοῦμεν μερίτας ἀποφαίνειν ἐ-
παγγελλόμενοι εἰ συλλάβοιντο ἡμῖν καὶ συμπονήσαιεν. τέλος μό-
γις πολλῷ δείλης ὀψίας δὲ μεγέθη καμηλον ἐξειλκύσαμεν μυ-
δῶσαν ἤδη καὶ σκώληξιν ἐπιβρύουσαν. τοιαῦτα θηράσας, οὐχ ἵνα ἐπι-
γελάσῃς ἐδήλωσα, ἀλλ' ἵνα μάθῃς οἵαις ποσαις μηχαναῖς ἡ τύχη με
τὸν ἀτυχῆ καταγωνίζεται.

Εὔπλοος Θαλασσέρωτι.

υ πομαζᾶς ἢ μέμηνας. ἀκούω γάρ σε λοιδόρου γυναικὸς
ἐρᾶν. ὡς ἐκείνης φορούμενον, πᾶσαν τὴν ἐφήμερον
ἄγραν καταπλίτεθε. ἀπήγγειλε γάρ μοι τοῦτο γειτόνων
ὁ βέλτιστος Σωσίας. ἔστι δὲ τῶν ἐπιεικῶς τὴν ἀλήθειαν τιμώντων, καὶ
οὐκ ἄν ποτε ἐκεῖνος εἰς ψευδηγορίαν ὠλίσθησεν. οὗτος ἐκεῖνος Σω-
σίας ὁ τὸν χρηστὸν καὶ ἡδὺν γάρον ἑψῶν ἐκ τῶν λεπτοτέρων ἰχθύ-
ων οὓς ἐγκολπίζεται τῇ σαγήνῃ. πόθεν οὖν εἰπέ μοι μουσικῆς σοι

διάτονον καὶ χρωματικὸν καὶ ἐναρμόνιον μέλος ἐστὶν ὥς αὐτὸς ἔφασκεν ἀπαγγέλλων. ἐμοῦ γὰρ τῇ ὥρᾳ τῆς παιδίσκης ἠράσθης τοῖς κρούμασι. πέπαυσο εἰς ταῦτα δαπανώμενος μήποτε ἀντὶ τῆς θαλάττης ἡ γῆ ναυηγὸν ἀποφήνῃ ψιλώσασα τῶν χρημάτων, καὶ γένηταί σοι τὸ τῆς ψαλτρίας καταγώγιον ὁ καλυδώνιος κόλπος ἢ τὸ τυρρηνικὸν πέλαγος οὐκ ἔχοντί σοι κράτιστον ἐπικαλεῖσθαι, ὃ δεύτερον ἐφορμᾷ.

Θαλασσέρως εὐπλόῳ.

Ηνάλλως κινεῖς τὴν πρός με νουθεσίαν ὦ εὔπλοε. ἐγὼ
τ γὰρ οὐκ ἂν ἀποσταίην τῆς αὐτοῦ θεοῦ μυσταγωγοῦντι πυρφόρῳ καὶ τοξοφόρῳ πειθόμενος, καὶ ἄλλως ἡμῖν τὸ ἐρᾶν συγγενές. τῆς θαλαττίας θεοῦ τικούσης τοῦτο τὸ παιδίον. ἡμέτερος οὖν πρὸς μητρὸς ὁ ἔρως. καὶ ὑπὸ τούτου βληθεὶς τὴν καρδίαν, ἔχω πρὸς θαλάττῃ τὴν κόρην πανόπην νομίζων ἢ γαλάτειαν ταῖς καλλιστευούσαις τῶν νηρηίδων συνεῖναι.

Θερμολέπυρος Σκίμωνι.

Χέτλια πεπόνθαμεν. τοῖς γὰρ ἄλλοις οὖθαρ καὶ μῆτραι καὶ ἡ περὶ βρόσω προσοικὸς διὰ τὴν ἐκ τῆς πιότητος λεπτότητα πορίζεται. ἡμῖν δὲ ἔτνος ἦν τὸ βρῶμα τοῖς μὲν χαλυβώνιον ἔπινον. ἐκ τροπίαν δὲ ἡμεῖς καὶ ὀξίνην. ἀλλ' ὦ μοιραῖοι θεοὶ καὶ μοιραγέται δαίμονες. δοίητε ταχεῖαν τροπὴν τῆς ἀδίκου ταύτης τύχης, καὶ μὴ τοὺς μέν, διηνεκεῖ φυλάττετε εὐτυχίᾳ. τοὺς δέ, τῷ λοιμῷ συνοικίζετε. ἡ γὰρ φορὰ τῆς εἱμαρμένης τὰ τοιαῦτα κατηνάγκασεν. ἄδικα πάσχομεν πρὸς αὐτῆς οἱ λεπτοὶ καὶ στενῇ κεχρημένοι τύχῃ.

Κωνοποσφράντης Ἰσχολίμῳ.

Νεμιαίους ἐλπίδας ἔχων ἐπὶ τῷ μειρακίῳ χαρικλεῖ
ἀ τῷ ᾤμην ὡς αὐτὸν ἢ πεινάναι ἢ αὐτοῦ τὸν πατέρα χόσιν
ἐργάσασθαι τῆς οὐσίας πολλήν. καὶ ἀδηφαγοῦντα τε καθηδυπαθοῦντα μετά τε ἡμῶν μετά τε τῶν ἑταίρων ὅπως κατὰ τὴν ὥραν προτείνουσιν ἐξαντλοῦντα ἢ τὸ πᾶν ἢ τὸ πολὺ τῆς οὐσίας. ὁ δὲ, ἐπειδὴ κείνων αὐτοῦ ὁ γεννήσας ἐγένετο, σιτεῖται μὲν ὅπερ τῆς ἡμέρας ἅπαξ, καὶ τοῦτο τῆς ὥρας ἡλίου λοιπὸν ἀμφὶ δύσιν ἔχοντος. σιτεῖται δὲ οὐδὲν τῶν πολυτελῶν, ἀλλ᾽ ἄρτον τὸν ἐξ ἀγορᾶς καὶ ὄψον εἴποτε δὴ ἡμερίας ἡμέραν ἐπιτελοίη δρυπετεῖς ἢ φαυλίας. διαμαρτὼν οὖν τῆς θαυμαστῆς ταύτης ἐλπίδος οὐκ οἶδ᾽ ὅτι καὶ δράσαιμι. εἰ γὰρ ὁ τρέφων δεῖται τοῦ θρέψαντος, τί ἂν εἴη ὁ τρέφεσθαι ὀφείλων. λιμῷ τὸ λοιπὸν συνεῖναι δεῖ πλοῦν τὸ βάρος.

Ἔρρωσο.

Εὔβουλος Γεμέλλῳ.

Ἀρέσκει τὸ μὲν ἡμῖν ὁ γέλλων ὅσου σικελιώτου πλα-
π κοῦς ἐπώνυμος. ἐγὼ δὲ καὶ τῇ θέᾳ μόνον πρὸς τὰς κα-
ταπόσεις εὐτρεπιζόμενος ηὐφραινόμην. μέλλησις δὲ ἦν πολλὴ περιστρεφόντων πραγμάτων τὰ πέμματα. ἦν γὰρ ὁ καρπὸς τῆς πιστάκης καὶ βάλανοι φοινίκων καὶ κάρυα τῶν ἐλύτρων ἐξῃρημένα. ἐγὼ δὲ πρὸς ταῦτα ἕκαστα ἐχθρὰ βλέπων ἀνέμενον ἐπαφήσειν ἐμαυτὸν ἐγχάτων τῷ πλακοῦντι. οἱ δὲ καὶ τὸ εἰσαγεῖν ἐπιμήκιστον ἐξέτειναν. ἡ κύλιξ συνεχὲς περισοβουμένης διατριβὰς καὶ μελισμοὺς ἐπιποιοῦν. τέλος ὥσπερ ἐκ συνθήματος τὴν ἐμὴν ἀναρτῶντες ἐπιθυμίαν, ὁ μέν τις κάρφος λαβὼν ἐξεκάθαιρε τὰ ἐνιζάνοντα τῶν βρωμάτων τοῖς ὀδοῦσιν ἐνώδη. ὕπτιος

(ἑαυτὸν οἷος ἦν

ὕπνῳ κατέχεσθαι μᾶλλον ἢ τῆς τραπέζης φροντίζειν. εἶτα ἄλ-
λος ἄλλῳ διελέγετο καὶ πάντα μᾶλλον ἐπράττετο, ἢ ὁ ἡδὺς ἐκεῖ
νος καὶ ποθεινὸς ἡμῖν πλακοῦς εἰς ἀπόλαυσιν ἤρχετο. τέλος δὲ ὡς
εἰκὸς οἱ θεοὶ κατοικτείραντες τὸ κατάξηρον τῆς ἐμῆς ἐπιθυμί-
ας, μόλις ποτὲ ἱμείροντά με τοῦ πλακοῦντος ἀπογεύσασθαι πα
ρεσκεύασαν. ταῦτά σοι γράφω οὐ τοσοῦτον ἐπὶ τοῖς ἡδίσιν ἡσθεὶς,
ὅσον ἐπὶ τῇ πικρολκῇ τῆς βραδυτῆτος ἐκτακείς.

Πλατύλαιμος Ἐρεβινθολέοντι.

Ὑπώπτο ποτὲ ἐγὼ κατὰ τὴν Ἀττικὴν ὑπέμφια τοιοῦ-
τον χειμῶνα. οὐ γὰρ μόνον ἐκ παραλλήλων φυσῶντες
μᾶλλον δὲ ῥύδην φερόμενοι κατέκτυπον ἡμᾶς οἱ
ἄνεμοι, ἀλλ᾽ ἤδη καὶ χιὼν πυκνὴ καὶ ἐπάλληλος φερομένη, πρῶτον
μὲν τοὔδαφος ἐκάλυπτεν. ἔπειτα οὐκ ἐπιπολῆς, ἀλλ᾽ εἰς ὕψος
ἤρετο τῆς νιφάδος χῶμα πάμπολυ, ὡς ἀγαπητὸν εἶναι τὸ θύριον
ἀνοίξαντα τῆς οἰκίας τὸν στενωπὸν ἰδεῖν. ἐμοὶ δὲ οὔτε ξύλον ἦν οὔτε ἄσβο
λος παρῆν. πῶς γὰρ ἢ πόθεν. ὁ κρυμὸς δὲ εἰσεδύετο μέχρι μυε/
λῶν αὐτῶν καὶ ὀστέων. ἐβουλευσάμην οὖν ὀδύσσειον βούλευμα δρα
μεῖν εἰς τοὺς θόλους ἢ τὰς καμίνους τῶν βαλανείων. ἀλλ᾽ οὐδὲ ἐ-
κεῖσε συνεχώρουν οἱ τῶν ὁμοτέχνων περὶ ταῦτα κυλινδούμενοι. καὶ
γὰρ αὐτοὺς ἡ παραπλησία θεὸς ἤπειγε πενία. ὡς οὖν ᾐσθόμην οὐκ
εἶναί μοι εἰς ταῦτα εἰσιτητὸν, δραμὼν ἐπὶ τὸ θρασύλλου βαλανεῖον
ἰδιωτικῆς οἰκίας, εὗρον τοῦτο κενόν. καὶ καταβαλὼν ὀβολοὺς δύο
καὶ τὸν βαλανέα τούτοις ἵλεων καταστήσας, ἐθερόμην ἄχρις οὗ
τὸν νιφετὸν μὲν πηγυλὶς διεδέξατο, καὶ ὑπὸ τοῦ κρύους τοῦ μεταξὺ
δὲ βόρου παγέντος πρὸς ἀλλήλους ἐδέδεντο οἱ λίθοι. μετὰ δὲ τὸ
ἀποβρασθῆναι τὸν δριμὺν, προσηνὴς ὁ ἥλιος ἐλευθέραν μοι τὴν πρό-
σοδον καὶ περίπατον ἀδεῶς ἀπέφηνεν.

Ἀμνίων Φιλομόσχῳ.

Πέφρικεν ἡμῶν ἡ χάλαζα βιαίως ἐμπεσοῦσα τὰ λήϊα.
ά καὶ λιμοῦ φάρμακον οὐδέν. ὠνεῖσθαι ἡμῖν ἐπακτοὺς
πυροὺς οὐχ οἷόν τε διὰ σπάνιν κερμάτων. ἔστι δέ σοι ὡς
ἀκούω τῆς περυσινῆς εὐετηρίας λείψανα. δάνεισον οὖν μοι μεδίμνους
εἴκοσιν ὡς ἂν ἔχοιμι σώζεσθαι αὐτός τε καὶ ἡ γυνὴ καὶ τὰ παιδία. καὶ πρώτης
δὲ εὐφορίας γενομένης, ἐκτίσομεν αὐτὸ τὸ μέτρον καὶ λῷον ἐάν τις
εὐθηνία γένηται. μὴ δὲ περιίδῃς ἀγαθοὺς γείτονας εἰς στενὸν τοῦ
καιροῦ φθειρομένους.

Εὔστολος Ἐλατίωνι.

Υδέν με τῆς γῆς ἀμειβομένης τὸν πόνον ἄξιον, ἔγνων
ο ἐμαυτὸν ἐπιδοῦναι θαλάττῃ καὶ κύμασι. ζῆν μὲν γὰρ
καὶ τεθνάναι μεμοίραται ἡμῖν. καὶ οὐκ ἔστι τὸ χρέος φυ-
γεῖν κἂν ἐν οἰκίσκῳ τις καθείρξας αὐτὸν τηρῇ. ἐνστὰς γὰρ ἡ ἡμέρα
ἐκείνη καὶ τὸ πεπρωμένον ἄφυκτον. ὥστε τὸ ζῆν οὐχ ὑπὸ τούτων
πλάττεται ἀλλ' ὑπὸ τῆς τύχης βραβεύεται. ἤδη γάρ τινὲς μὲν ἐ-
πὶ γῆς ὠκύμοροι, ἐπὶ θαλάττης δὲ μακρόβιοι κατεβίωσαν. ὥστε εἰ-
δὼς ταῦθ' οὕτως ἔχειν, ἐπὶ ναυτιλίαν βαδιοῦμαι καὶ ἀνέμοις ὁμι-
λήσω καὶ κύμασι. κρεῖττον γὰρ ἐπανιέναι με ἐκ Βοσπόρου καὶ Προποντίδος νεόπλουτον, ἢ καθήμενον ἐπὶ τοῖς τῆς Ἀττικῆς ἐσχατιαῖς λι-
μῶδές τε καὶ αὐχμηρὸν ἐρυγγάνειν.

Ἀπελαρχίδης Πυθολάῳ.

Εγα ὦ φίλε κακὸν οἱ κατὰ τὴν πόλιν συκολύφοι.
μ ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδα τί παθών, δέον παρὰ σὲ ἢ παρά τινα
ἄλλον τῶν κατ' ἀγρὸν γειτόνων ἐλθεῖν, ἐπεὶ κατέστην
εἰς χρείαν χρημάτων βουλόμενος ἐπὶ Κολωνῷ πρίασθαι χωρίον
ὁδηγήσαντός με τινος τῶν ἀστικῶν ἐπὶ τὰς Μαρτίου θύρας ἀφι-

κόμην. εἶτα καταλαμβάνω πρεσβύτην ὀφθῆναι ῥικνὸν συνεσπακότα τὰς ὀφρῦς χάρτην δὲ ἀρχαῖά τινα, σαπρὸν δὲ τῷ χρόνῳ ὑπὸ κόρεων καὶ σητῶν ἡμίβρωτον διὰ χειρὸς ἔχοντα. εὐθὺς μὲν οὖν μόλις με προσεῖπε ζημίαν, ἡγούμενος τὴν προσηγορίαν. εἶτα τοῦ προξένου φήσαντος ὡς δεοίμην χρημάτων, πόσων ἤρετο ταλάντων. ἐμοῦ δὲ θαυμάσαντος τὴν ὑπερβολήν, διέπτυσεν εὐθὺς καὶ δῆλος ἦν δυσχεραίνων. ὅμως ἐδίδου καὶ ἀπῄτει γραμματεῖον. καὶ ἐπὶ τῶν ἀρχαίων τόκον βαρὺν καὶ τὴν οὐσίαν ὑποθέσει μηνὸς εἰσέτι μοι. μέγα τι κακόν εἰσιν οἱ περὶ τὰς ψήφους καὶ τῶν δακτύλων τὰς κάμψεις εἰλινδούμενοι. μή μοι γένοιτο ἀγροίκων ἔφοροι δαίμονες, μὴ λύκον ἔτι μὴ δανειστὴν ἰδεῖν.

Ἀνίκητος Φοιβιανῇ.

Φ

Εὔγεις με ὦ Φοιβιανὴ φεύγεις. καὶ ταῦτα ἀρτίως ὅλον τὸν ἀγρὸν ἀπενηνεγμένη. τί γὰρ οὐ τῶν ἐμῶν λαβοῦσα ἔχεις. οὐ σῦκα οὐ τυρὸν ἐκ ταλάρων, οὐκ ἀλεκτορίδων ζεῦγος οὐ τὰ λοιπὰ τρυφήματα πάντα ἔστι σοι ἐξ ἐμοῦ· οὕτως ὅλον με αὐτὴ κατὰ τὴν παροιμίαν ἀνατρέψασα δουλεύειν ἀπηνάγκασας. σὺ δὲ οὐδεμίαν ὥραν ἔχεις ἐμοῦ διακαῶς φλεγομένου. ἀλλὰ χαῖρε καὶ ἄπιθι. ἐγὼ δὲ οἴσω βαρέως μέν, οἴσω δὲ ὅμως τὴν ἀτιμίαν.

Φοιβιανὴ ἀνικήτῳ.

ω

Δίνουσά με ἀρτίως ἥκειν ὡς ἑαυτὴν ἡ τοῦ γείτονος μετεπέμψατο γυνή· καὶ δῆτα ἧκον ἀραμένη τὰ πρὸς τὴν τέχνην. σὺ δὲ ἐξαπιναίως ἀναστὰς ἐπειρῶ τὴν δέρην ἀνακλάσας κῦσαι. οὐ παύσῃ τρίκουρον καὶ τάλαντον γερόντιον πειρῶν τὰς ἀφηλικίας αἰθούσας ἡμᾶς ὥστις ἄρτι μειράζειν ἀρχόμενος.

μενος; οὐχὶ τῶν κατ᾽ ἀγρὸν πόνων ἀφεῖσαι ἀθρόως τῶν αἰθύων πορισάμενος· οὐχὶ τοῦ πλανείου καὶ τῆς ἐσχάρας ὡς ἀδύνατος ὢν ἠξίωσαι; πῶς οὖν τἀκριβὸν βλέπεις βλέμμα καὶ ἀναπνέεις. πέπαυσο κἠκροφ ἄθλιε καὶ τρέπου κατὰ σεαυτὸν ὦ πρέσβυ.

Γλυκέρα βακχίδι.

ὁ Μένανδρος ἡμῶν ἐπὶ τὴν τῶν ἰσθμίων θέαν εἰς τὴν κόρινθον ἐλθεῖν βεβούληται. ἐμοὶ μὲν οὐ κατὰ νοῦν. οἶδας γὰρ οἷόν ἐστιν ἐραστοῦ τοιούτου καὶ βραχὺν ὑστερῆσαι χρόνον. ἀποτρέπειν δὲ οὐκ ἐνῆν μὴ πολλάκις ἀποδημεῖν εἰωθότα. οὐδ᾽ ὅπως αὐτὸν παρεγγυήσω, μέλλοντα ἐπιδημήσειν ἔχω. οὐδ᾽ ὅπως μὴ βουλόμενον αὐτὸν σπουδασθῆναι ἀπὸ σοῦ κἀμοί τινα φέρει φιλοτιμίαν, τοῦτο λογίζομαι. οἶδα γὰρ τὴν οὖσαν ἡμῖν ἑταιρείαν πρὸς ἀλλήλας. δέδοικα δὲ ὦ φιλτάτη οὐ σὲ τοσοῦτον. χρηστοτέρῳ γὰρ ἤθει κέχρησαι τοῦ βίου ὅσον αὐτὸν ἐκεῖνον. ἐρωτικὸς γάρ ἐστι δαιμονίως καὶ βακχίδος οὐδ᾽ ἂν τῶν σκυθρωποτάτων τις ἀπόσχοιτο. τὸ μὲν γὰρ δοκεῖν αὐτὸν οὐκ ἔλαττον τοῦ σοὶ ἐντυχεῖν ἢ τῶν ἰσθμίων ἕνεκεν τὴν ἀποδημίαν πεποιῆσθαι, οὐ πάνυ πείθομαι. ἴσως αἰτιάσῃ με τῆς ὑποψίας. συγγίνωσκε δὲ ταῖς ἑταιρικαῖς ὦ φιλτάτη ζηλοτυπίαις. ἐγὼ δ᾽ οὐ παρὰ μικρὸν ἡγοῦμαι Μενάνδρου διαμαρτεῖν ἐραστοῦ. ἄλλως τε κἄν μοι κνισμός τις πρὸς αὐτὸν ἢ διαφορὰ γένηται, δεήσει με ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὑπὸ χρέμητός τινος ἢ διφίλου πικρῶς λοιδορεῖσθαι. ἐὰν δὲ ἐπανέλθῃ μοι οἷος ᾤχετο, πολλὴν εἴσομαί σοι χάριν.

Ἔρρωσο.

Βακχὶς Ὑπερείδῃ.

π Ἅπασαι ἴσμεν αἱ ἑταῖραι χάριν, καὶ ἑκάστη γε ἡμῶν οὐχ ἧττον ἢ Φρύνη. ὁ μὲν γὰρ ἀγὼν μόνος Φρύνης, ὃν ὁ παμπόνηρος Εὐθίας ἐπανείλετο· ὁ δὲ κίνδυνος ἁπασῶν. εἰ γὰρ αἰτοῦσαι παρὰ τῶν ἐραστῶν ἀργύριον, οὐ τυγχάνομεν, ἢ τοῖς διδοῦσιν ἐντυγχάνουσαι ἀσεβείας κριθησόμεθα, πεπαῦσθαι κρεῖττον ἡμῖν τοῦ βίου καὶ μηκέτι ἔχειν πράγματα μήτε τοῖς ὁμιλοῦσι παρέχειν. νῦν δὲ οὐκ ἔτι τὸ ἑταιρεῖν αἰτιασόμεθα ὅτι πονηρὸς Εὐθίας ἐραστὴς εὑρέθη, ἀλλ' ὅτι ἐπιεικὴς Ὑπερείδης ζηλώσομεν. πολλὰ τοίνυν ἀγαθὰ γένοιτό σοι τῆς φιλανθρωπίας. καὶ γὰρ ἑταίραν χρηστὴν σεαυτῷ περιεσώσω, καὶ ἡμᾶς ἀμειψομένας σε ἀντ' ἐκείνης παρεσκεύασας. εἰ δὲ δὴ καὶ τὸν λόγον γράψαις τὸν ὑπὲρ τῆς Φρύνης, τότε ἂν ὡς ἀληθῶς χρυσοῦν αἱ ἑταῖραί σε στήσαιμεν ὅπη ποτὲ βούλει τῆς Ἑλλάδος.

Βακχὶς Φρύνῃ.

ὁ Οὐ τοσοῦτόν σοι τοῦ κινδύνου συνηχθέσθην, φιλτάτη, ὅσον ὅτι πονηροῦ μὲν ἀπηλλάγης ἐραστοῦ, χρηστὸν δὲ εὗρες Ὑπερείδην, συνήσθην. τὴν γὰρ δίκην σοι καὶ πρὸς τὴν εὐτυχίαν γεγονέναι νομίζω. διαβόητον γάρ σε οὐκ ἐν ταῖς Ἀθήναις μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ Ἑλλάδι ἁπάσῃ ὁ ἀγὼν ἐκεῖνος πεποίηκεν. Εὐθίας μὲν γὰρ ἱκανὴν τιμωρίαν δώσει τῆς σῆς ὁμιλίας στερούμενος· ὑπὸ γάρ ὀργῆς μοι δοκεῖ κινηθεὶς διὰ τὴν ἔμφυτον ἀμαθίαν ὑπεράραι τὸ μέτρον τῆς ἐρωτικῆς ζηλοτυπίας. καὶ νῦν ἐκεῖνον ἐρῶντα μᾶλλον εὖ ἴσθι ἢ Ὑπερείδην. ὁ μὲν γὰρ διὰ τὴν τῆς συνηγορείας χάριν δῆλός ἐστι σπουδάζεσθαι βουλόμενος καὶ ἐρώμενον ἑαυτὸν ποιῶν· ὁ δὲ τῷ ἀποτεύγματι τῆς δίκης παρώξυνται. προσδέχου δὴ πάλιν

δι' αὐτοῦ

δι' αὐτὸν δεήσεις καὶ λιτανείας καὶ πολὺ χρυσίον. μὴ δὴ καταστάσῃ αὐτῆς ἡμῶν ὦ φιλτάτη τῶν ἑταιρῶν. μηδὲ ὑπερείδην κακῶς δόξαι βεβουλεῦσθαι ποιήσῃς, τὰς δυστυχεῖς ἱκεσίας προσιεμένη. μηδὲ τοῖς λέγουσί σοι ὅτι εἰ μὴ τὸν χιτωνίσκον περιρρηξαμένη τὰ μαστάρια τοῖς δικασταῖς ἀπέδειξας, οὐδὲν ὁ ῥήτωρ ὠφέλει, πείθου. καὶ γὰρ αὐτὸ τοῦτο ἵνα ἐν καιρῷ γένηταί σοι, ἡ ἐκείνου παρέσχε συνηγορία.

Βακχὶς Μυρρίνῃ.

Ἡ δὲ κρείττονος εἴη σοι τυχεῖν ἐραστοῦ δέσποινα Ἀφροδίτη,
μ ἀλλ' εὐτυχεῖς σοι ὃν νῦν περιέπεις συγκαταβιώῃ. τάλαινα γυνὴ τῆς ἀνοίας. ἥτις τῷ τοιούτῳ κάλλει πεπίστευκας. Φρύνην γὰρ στέρξει δηλονότι Μυρρίνην ὑπεριδών. αἰγ' ἐοικυῖαι τὸν ὑπερείδην βεβλῆσθαι ὡς ἔλαττόν σοι νῦν προσέχοντα. κἀκεῖνος ἑταίραν ἔχει ἀξίαν ἑαυτοῦ, καὶ σὺ ἐραστήν σοι πρέποντα. αἴτησόν τι παρ' αὐτοῦ, καὶ ὄψει σεαυτὴν ἢ τὰ νεώρια ἐμπεπρηκυῖαν ἢ τοὺς νόμους καταλύουσαν. ἴσθι γοῦν ὅτι παρὰ πάσαις ἡμῖν ταῖς τὴν φιλανθρωποτέραν Ἀφροδίτην προτιμώσαις μεμίσησαι.

Θαῒς Θεττάλῃ.

Οὐκ ἂν ποτ' ᾤηθην εἰς τοσαύτης συνηθείας ἔσεσθαί μοί τι-
ὸ να πρὸς Εὐξίππην διαφοράν. καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἐγὼ οἷς αὐτῇ χρησίμη γέγονα ὑπὸ τὸν ἀπὸ τῆς Σάμου κατάπλουν, οὐκ ὀνειδίζω. ἀλλὰ Παμφίλου, γνώσῃ γὰρ τοῦτο καὶ σὺ ἐστὶν ἡμῖν διδόντος ἀργύρειον ὅτι ταύτῃ ποτὲ ἐγὼ τυγχάνειν ἐδόκει τὸ μειράκιον οὐ προσῆκα. ἀλλὰ καλῶς ἡμᾶς ἀντὶ τούτων ἠμείψατο τῇ κάκιστα ἀπολουμένῃ Μεγάρᾳ χαρίζεσθαι θέλουσα. πρὸς ἐκείνην ἐστί τις παλαιά μοι διὰ Στράτωνα ὑπόνοια. ἀλλὰ ταύτην μὲν οὐδὲν ὤμην ποιεῖν παράλογον κακῶς λέγουσάν με. ἀλλ' ὡς δὴν. καὶ ἐπὶ τὴν παννυχίδα πᾶσαι ὥσπερ ἦν εἰκὸς παρ' ἡμῖν. ἐθαύμαζον δὲ τῆς Εὐξίππης.

τὸ μὲν γὰρ πρῶτον ἐκιχλίζουσαι μετ' ἐκείνης καὶ μωκώμεναι, τὴν δυσμένειαν ἐνεδείκνυντο. εἶτα φανερῶς τι αἰνίγματα ᾖδεν εἰς τὸν οὐκέτι ἡμῖν προσέχοντα ἐραστήν. κἀγὼ τούτοις μὲν ἔτι ἐσιγῶν ἤλγουν. ἀπαναισχυντήσουσι δὲ εἰς τὸ φῦκός με καὶ τὸν παιδέρωτα ἔσκωπτον. ἐδόκει δέ μοι πάνυ καλῶς πράττειν ὡς μηδὲ κάτοπτρον κεκτῆσθαι. εἰ γὰρ οἶδεν ἑαυτὴν χρῶμα σανδαράχης ἔχουσαν, οὐκ ἂν ἡμᾶς εἰς ἀμορφίαν ἐβλασφήμει. ἐμοὶ μὲν τοῦ βραχὺ μέλει. τοίνυν ἀρέσκειν γὰρ τοῖς ἐρασταῖς, οὐχὶ Μεγάρᾳ καὶ Δεξίππῃ βούλομαι ταῖς πιθήκοις. δεδήλωκα δέ σοι ἵνα μή με τι μέμψῃ. ἀμυνοῦμαι γὰρ αὐτὰς οὐκ ἐν σκώμμασιν οὐδὲν βλασφημίαις, ἀλλ' ἐν οἷς μάλιστα ἀνιάσονται. προσκυνῶ δὲ τὴν νέμεσιν.

Θαῒς Εὐθυδήμῳ.

ε Ἐξ οὗ φιλοσοφεῖν ἐπενόησας, σεμνός τις ἐγένου καὶ τὰς ὀφρῦς ὑπὲρ τοὺς κροτάφους ἐπῆρας. εἶτα σχῆμα ἔχων καὶ βυβλίδιον μετὰ χεῖρας εἰς τὴν ἀκαδημίαν σοβεῖς. τὴν δὲ ἡμετέραν οἰκίαν ὡς οὐδὲ ἰδὼν πρότερον παρέρχῃ. ἐμάνης Εὐθύδημε, οὐκ οἶδας οἷός ἐστιν ὁ σοφιστὴς οὗτος ὁ ἐσκυθρωπακὼς καὶ τοὺς θαυμαστοὺς τούτους διεξιὼν πρὸς ὑμᾶς λόγους. ἀλλ' ἐμοὶ μὲν πράγματα, πόσος ἐστὶν οἴει χρόνος, ἐξ οὗ παρέχει βουλόμενος ἐντυχεῖν. προσφθείρεται δὲ Ἑρπυλλίδι τῇ Μεγάρας ἄβρᾳ. τότε μὲν οὖν αὐτὸν οὐ προσιέμην. σὲ γὰρ περιβάλλουσα κοιμᾶσθαι μᾶλλον ἐβουλόμην, ἢ τὸ παρὰ πάντων σοφιστῶν χρυσίον. ἐπεὶ δέ σε ἀποτρέπειν ἔοικε τῆς μεθ' ἡμῶν συνηθείας, ὑποδέξομαι αὐτόν. καὶ εἰ βούλει τὸν διδάσκαλον τουτονὶ τὸν μισογύναιον ἐπιδείξω σοι νυκτὸς οὐκ ἀρκούμενον ταῖς συνήθεσιν ἡδοναῖς. λῆρος ταῦτά εἰσι καὶ τῦφος καὶ ἐργολάβεια μειρακίων ὦ ἀνόητε. οἴει δὲ διαφέ-

ρει ἑταίρας σοφιστής; τοσοῦτον ἴσως ὅσον οὐ διὰ τῶν αὐτῶν ἑκάτεροι πείθειν. ἐπεὶ ἕν γε ἀμφοτέροις τέλος πρόσκειται τὸ λαβεῖν. πόσῳ δὲ ἀμείνους ἡμεῖς καὶ εὐσεβέστεραι. οὐ λέγομεν θεοὺς οὐκ εἶναι. ἀλλὰ πιστεύομεν ὀμνύουσι τοῖς ἐρασταῖς ὅτι φιλοῦσιν ἡμᾶς. οὐδ' ἀξιοῦμεν ἀδελφαῖς καὶ μητράσι μίγνυσθαι τοὺς ἄνδρας, ἀλλ' οὐδὲ γυναιξὶν ἀλλοτρίαις, εἰ μὴ ὅτι τὰς νεφέλας ὅθεν εἰσί, καὶ τὰς ἀτόμους ὁποῖαι, ἀγνοοῦμεν. διὰ τοῦτο ἥττους δοκοῦμέν σοι τῶν σοφιστῶν. καὶ αὐτὴ παρὰ τούτοις ἐσχόλακα καὶ πολλοῖς διείλεγμαι. ὁ δὲ εἰς ἑταίρας ὁμιλῶν τυραννίδας ὀνειροπολεῖ καὶ στασιάζει τὰ κοινά. ἀλλὰ σπάσας τὸν ἑωθινὸν καὶ μεθυσθεὶς εἰς ὥραν τρίτην ἢ τετάρτην ἠρεμεῖ. παιδεύομεν δὲ οὐ χεῖρον ἡμεῖς τοὺς νέους. ἐπεὶ σύγκρινον εἰ βούλει Ἀσπασίαν τὴν ἑταίραν καὶ Σωκράτην τὸν σοφιστὴν καὶ πότερος ἄμεινον αὐτῶν ἐπαίδευσεν ἄνδρας λόγισαι. τῆς μὲν γὰρ ὄψει μαθητὴν Περικλέα. τοῦ δὲ, Κριτίαν. κατάβαλλε τὴν μωρίαν ταύτην καὶ ἀηδίαν. ὁ ἐμὸς ἔρως Εὐθύδημε οὐ πρέπει σκυθρωποῖς εἶναι τοιούτοις ὄμμασι. καὶ πρὸς τὴν ἐρωμένην ἧκε τὴν ἑαυτοῦ οἷος ἐπανελθὼν ἀπὸ Λυκείου πολλάκις τὸν ἱδρῶτα ἀποψώμενος. ἵνα μικρὰ κραιπαλήσαντες ἐπιδειξώμεθα ἀλλήλοις τὸ καλὸν τέλος τῆς ἡδονῆς. καί σοι νῦν μάλιστά γε φανοῦμαι σοφή. οὐ μακρὸν δίδωσιν ὁ δαίμων χρόνον τοῦ ζῆν. μὴ λάθῃς τοῦτον εἰς αἰνίγματα καὶ λήρους ἀναλώσας. Ἔρρωσο.

Σιμαλίων Πετάλῃ.

ε Ι μὲν ἡδονήν σοί τινα φέρει ἢ φιλοτιμίαν πρός τινας τῶν διαλεγομένων σοι, τὸ πολλάκις ἡμᾶς ἐπὶ τὰς θύρας φοιτᾶν καὶ τοῖς πεμπομένοις πρὸς τὰς εὐτυχεστέρας ἡμῶν θεραπαινιδίοις ἀποδύρεσθαι, οὐκ ἀλόγως ἡμῖν ἐντρυφᾷς

ἴσθι μέντοι, καίτοι πολλῶν οἶδα πρᾶγμα ἀσύμφορον ἐμαυτῷ, οὕ-
τω μὲν διακείμενον ὡς ὀλίγοι τῶν ἐντυγχανόντων σοι νῦν ἀμελη-
θέντες ἂν διατεθεῖεν. καίτοι γε ᾤμην τὸν ἄκρατον ἔσεσθαί μοι κατη-
γόρημα ὃν παρ' Εὐφρονίῳ τρίτην ἑσπέραν πλείω τινὰ ἐφορησάμην
ὡς δὴ τὰς περὶ τὴν νύκτα φροντίδας διωσόμενος. τὸ δὲ ἄρα ἐ-
ναντίως ἔσχεν. ἀνερρίπισε γάρ μου τὴν ἐπιθυμίαν, ὥστε κλαίον-
τά με καὶ βρυχώμενον, ἐλεεῖσθαι μὲν παρὰ τοῖς ἐπιεικεστέροις. γέ-
λωτα δὲ τοῖς ἄλλοις παρέχειν. μικρὰ δὲ ἐστί μοι παραψυχὴ καὶ
μαραινόμενον ἤδη παραμύθιον. ὅ μοι ὑπὸ τὴν λυπρὰν τοῦ συμ-
ποσίῳ μέμψιν προσέρριψας ἀπὸ αὐτῶν περιελοῦσα τῶν πλο-
κάμων. ὡς δὴ πᾶσι τοῖς ὑφ' ἡμῶν πεμφθεῖσιν ἀχθομένη. εἰ δή σοι
ταῦτα ἡδονὴν φέρει, ἀπόλαυε τῆς ἡμετέρας μερίμνης. καὶ εἴ σοι φί-
λον διήγου τοῖς νῦν μὲν μακαριωτέροις ἡμῶν, ἥξεις μακρὰν ἢ ὥς
περ ἡμεῖς ἔχωσιν ἀνιασομένοις. εὔχου μέντοι μηδέν σοι νεμεσῆσαι
ταύτης τῆς ὑπεροψίας τὴν Ἀφροδίτην. ἕτερος ἂν λοιδορούμενος ἔγρα-
φε καὶ ἀπειλῶν. ἀλλ' ἐγὼ δεόμενος καὶ ἀντιβολῶν. ἐρῶ γάρ, ὦ Πε-
τάλη κακῶς. φοβοῦμαι δὲ μὴ κάκιον ἔχων μιμήσωμαί τινα τῶν
περὶ τὰς ἐρωτικὰς μέμψεις ἀτυχεστέρων.

Πετάλη Σιμαλίωνι.

Βουλοίμην μὲν ὑπὸ δακρύων ἑταίρας τρέφεσθαι οἰ-
β κίαν. λαμπρῶς γὰρ ἂν ἔπραττον ἀφθόνων τούτων ἀπο-
λαύουσα παρὰ σοῦ. νῦν δὲ δεῖ χρυσίου ἡμῖν. ἱματίων. κό-
σμου. θεραπαινιδίων. ἡ τοῦ βίου διοίκησις ἅπασα ἐντεῦθεν. οὐκ ἔστιν
ἐν Μυρρινοῦντι πατρῷον ἐμοὶ κτημάτιον, οὐδ' ἐν τοῖς ἀργυρείοις ἐ-
μοὶ μέταλλον, ἀλλὰ μισθωμάτια καὶ αἱ δυστυχεῖς αὗται καὶ
κατεστεναγμέναι τῶν ἀνοήτων ἐραστῶν χάριτες. σοὶ δὲ ἐνιαυτὸν ἐν-
τυγχάνουσα

τυγχάνουσα ἀδημονῶ· καὶ ἂν ἡμέραν μὲν ἔχω τὴν κεφαλὴν μὴ δὲ ἰδοῦσα τὸν χρόνον τοῦτον μύρον· τὰ δὲ ἀρχαῖα καὶ τρίχινα προβαλλομένη ταραντινίδια αἰσχύνομαι τὰς φίλας. οὕτως ἀγαθόν τί μοι γένοιτο. εἶτα οἴει μέσοις παρακαθημένην ποθὲν ζήσειν; ἀλλὰ δακρύεις; πέπαυσο μετὰ μικρόν. ἐγὼ δὲ ἂν μή τις ὁ διδοὺς ᾖ, πεινήσω τὸ καλόν. θαυμάζω δέ σου καὶ τὰ δάκρυα ὡς ἔστιν ἀπίθανα. δέσποινα ἀφροδίτη. φιλεῖς ἄνθρωπε φής, καὶ βούλει σοι τὴν ἐρωμένην διαλέγεσθαι· ζῆν γὰρ χωρὶς ἐκείνης μὴ δύνασθαι. τί οὖν οὐ ποτήρια ἐστὶν ἐπὶ τῆς οἰκίας ὑμῖν, μὴ χρυσία τῆς μητρός, μὴ δάνεια τοῦ πατρὸς κομιούμενος· μακαρία Φιλώτις, τοῖς δὲ μενεστέροις ὄμμασιν εἶδον ἐκείνην αἱ χάριτες, οἷον ἐραστὴν ἔχει Μενεκλείδην, ὃς καθ' ἡμέραν δίδωσί τι· ἄμεινον γὰρ ἢ κλάειν. ἐγὼ δὲ ἡ τάλαινα θρηνωδὸν οὐκ ἐραστὴν ἔχω. στεφάνιά μοι καὶ ῥόδα ὡς πρὸ ἀώρῳ τάφῳ πέμπει. καὶ κλάειν δι' ὅλης φησὶ τῆς νυκτός. ἐὰν φέρῃς τι, ἧκε μὴ κλάων, εἰ δὲ μή, σεαυτὸν οὐχ ἡμᾶς ἀνιάσεις.

Μυῤῥίνη Νικίππῃ.

Οὐ προσέχει μοι τὸν νοῦν ὁ δίφιλος, ἀλλ' ἅπας ἐπὶ τὴν ἀνάθαρτον Θετταλὴν νένευκε, καὶ μέχρι μὲν τῶν ἀδωνίων καὶ ἐπὶ κῶμόν ποτε πρὸς ἡμᾶς καὶ κοιμησόμενος ἐφοίτα· ἤδη μέντοι ὡς αὖτις ἀκκιζόμενος καὶ ἐρώμενον ἑαυτὸν ποιῶν καὶ τὰ πολλὰ στε ὑπὸ τοῦ ἕλικος ὁ πότε μεθυσθείη ὁ δηγούμενος· ἐκεῖνος γὰρ τῆς ἑρπυλλίδος ἐρῶν τὴν παρ' ἡμῖν ἠγάπα σχολήν. νῦν μέντοι δῆλός ἐστι μὴ δόλως ἡμῖν ἐντρυφώμενος· πέντε γὰρ ἑξῆς ἡμέρας ἐν τῷ λυσίδος κήπῳ μετὰ Θετταλῆς καὶ τοῦ κακίστου πολουμένου στρογγυλίωνος, ὃς ταύτην αὐτῷ προὐμνηστεύσατο τὴν ἐρωμένην ἐμοί τι προσκρούσας, κραιπαλᾷ. γραμματίδια μὲν οὖν καὶ θεραπαι-

νίδων διαδρομαὶ καὶ ὅσα τοιαῦτα μάτην διήνυσται καὶ οὐδὲν ἐξ αὐτῶν ὄφελος. δοκεῖ δέ μοι μᾶλλον ὑπὸ τούτων τετυφῶσθαι καὶ ὑπερεντρυφᾶν ἡμῖν. λοιπὸν οὖν ἀποκλείειν, κἂν ἔλθῃ ποτὲ πρὸς ἡμᾶς κοιμηθησόμενος, εἰ δὴ κνίσαι ποτὲ ἐκείνην βουληθείη διασώσασθαι. εἴωθε γὰρ ἡ βαρύτης τοῦ ἀμελεῖσθαι καταβάλλεσθαι. ἐὰν δὲ μηδ᾽ οὕτως ἀνυώμεθα, θερμοτέρου τινὸς ἡμῖν ὥσπερ τοῖς σφόδρα κάμνουσι φαρμάκου δεῖ. δεινὸν γὰρ οὐ τοῦτο μόνον εἰ τῶν παρ᾽ αὐτοῦ μισθωμάτων στερησόμεθα, ἀλλ᾽ εἰ Θετταλῇ γέλωτα παρέξομεν. ἔστι σοι πειραθεὶς ὡς φῂς πολλάκις ἐφ᾽ ἡλικίας φίλτρον, τοιούτου πρὸς βοηθήματος δεόμεθα, ὃ τὸν πολὺν αὐτοῦ τῦφον ἀλλοιώσει καὶ τὴν κραιπάλην ἐκκορήσειεν. ἐπικηρυκευσόμεθα δὴ αὐτῷ καὶ δακρυσόμεθα πιθανῶς, καὶ τὴν νέμεσιν δεῖν αὐτὸν ἐρᾶν εἰ οὕτως ἐμὲ περιόψεται ἐρῶσαν αὐτοῦ, καὶ τοιαῦτα ἄλλα ἐροῦμεν καὶ πλασόμεθα. ἥξει γὰρ ὡς ἐλεῶν δήπου με καομένην ἐπαὐτῷ. μεμνῆσθαι γὰρ τοῦ παρελθόντος χρόνου καὶ τῆς συνηθείας ἔχειν καλῶς ἐρεῖ, φυσῶν ἑαυτὸν ὁ λάσταυρος. συλλήψεται δ᾽ ἡμῖν καὶ ὁ Ἕλιξ. ἐπεὶ κεῖνον γὰρ ἡ Ἑρπυλλὶς ἀποδύσεται. ἀλλ᾽ ἀμφιβάλλειν εἴωθε τὰ φίλτρα καὶ ἀποσκήπτειν εἰς ὄλεθρον. βραχύ μοι μέλει. δεῖ γὰρ αὐτὸν ἢ ἐμοὶ ζῆν ἢ τεθνάναι Θετταλῇ.

Μενεκλείδης Εὐθυκλεῖ.

ὁ Ἴχεται βακχὶς ἡ καλὴ εὐθύκλεις φίλτατε οἴχεται. πολλά μοι καταλιποῦσα δάκρυα καὶ ἔρωτος ὅσον ἥδιστον τὸ τέλος οὐ πονηροῦ μὴν μνήμην. οὐ γὰρ ἐκλήσομαι ποτὲ βακχίδος.

χίδος. οὐ χρυσοῦς ἔσται χρόνος. ὅσην συμπάθειαν ἐνεδείξατο. ἀπολο
γίαν ἐκείνην καλῶν οὐκ αὐτῆς ἁμαρτάνοι τοῦ τῶν ἑταιρῶν βίου.
καὶ εἰ συνελθοῦσαι ἅπασαι πανταχόθεν εἰκόνα τινὰ αὐτῆς ἐν ἀ
φροδίτης ἢ χαρίτων θεῖεν, δεξιὸν αὐτῇ μοι ποιῆσαι δοκοῦσιν. τὸ γὰρ
θρυλλούμενον ὑπὸ πάντων, ὡς πονηραί, ὡς ἄπιστοι, ὡς πρὸς τὸ λυ
σιτελὲς βλέπουσαι μόνον, ὡς ἀεὶ τοῦ διδόντος, ὡς τίνος γὰρ οὐκ αἴ
τιαι κακοῦ τοῖς ἐντυγχάνουσι, διαβολὴν ἐπέδειξεν ἀφ' αὑτῆς
ἄδικον. οὕτω πρὸς τὴν κοινὴν βλασφημίαν τῶν ἤδη παρετάξα
το. οἶσθα τὸν μιαρὸν ἐκεῖνον τὸν ἀπὸ τῆς συρίας δεῦρο κατάραν
τα μεθ' ὅσης θεραπείας καὶ παρασκευῆς ἐσόβει. εὐνούχους ὑπι
σχνούμενος καὶ θεραπαίνας καὶ κόσμον τινὰ βαρβαρικόν. ὅμως
ἥκοντα αὐτὸν οὐ προσίετο. ἀλλ' ὑπὸ τὸ μὸν ἠγάπα κοιμωμένη χλα
νίσκιον τὸ λιτὸν τοῦτο καὶ δημοτικόν. καὶ τοῖς παρ' ὑμῶν ὀλίγως
αὐτῇ πεμπομένοις ἐπανέχουσα, τὰς σατραπικὰς ἐκείνας καὶ πο
λυχρύσους δωρεὰς διωθεῖτο. τί δὲ τὸν αἰγύπτιον ἔμπορον ὡς ἀπε
σκορακίσεν ὅσον ἀργυρίου προτείνοντα. οὐδὲν ἐκείνης ἄμεινον
εὖ οἶδα ὅτι γένοιτ' ἄν. ὡς χρηστὸν ἦθος οὐκ εἰς εὐδαίμονα βίου προ
αίρεσιν δαίμων τις ὑπήνεγκεν. εἶτ' οὖν χαίρειν ἡμᾶς ἀπολιποῦσα καὶ
κείσεται λοιπὸν μόνη ἡ βακχὶς ὡς ἄδικον ὦ φίλαι μοῖραι. ἔδει
παρ' αὐτῇ συγκατακεῖσθαί με καὶ νῦν ὥς ποτε. ἀλλ' ἔγωγε μὲν πε
ρίειμι καὶ τροφῆς ψαύω, καὶ διαλέξομαι ταῖς ἑταίραις. ἡ δέ,
οὐκ ἔτι με φαιδροῖς τοῖς ὄμμασιν ὄψεται μειδιῶσα. οὐδὲ ἵλεως ἐ
θυμένης διανυκτερεύσει ταῖς ἡδίσταις ἐκείνοις κολάσμασιν. ἀρτί
ως μὲν οἷον ἐφθέγγετο. οἷον ἔβλεπεν. ὅσαι ταῖς ὁμιλίαις αὐτῆς σει
ρῆνες ἐνίδρυνται. ὡς ἡδύ τι καὶ ἄκρατον ἀπὸ τῶν φιλημάτων νέκταρ
(ἔσταζεν

ἐπάκροις μουσικὰς τοῖς χείλεσιν αὐτῆς ἐκαθίσατο ἡ πειθώ. ἃ πάν-
τα ἐκείνη γε τὸν κεστὸν ὑπεζώσατο. ὅλαις ταῖς χερσὶ τὴν ἀφροδίτην
δεξιωσαμένη. ἔρρει τὰ παρὰ τοῖς ποσὶ μιμνείσματα. καὶ ἡ τοῖς
ἐλεφαντίνοις δακτύλοις κρουομένη λύρα ἔρρει. κεῖται δὲ ἡ πά-
σαις μὲν ἄλλαις χάρισι κωφὴ λίθος. καὶ σποδιά. καὶ μεγάρα μὲν ἡ
ἡ ἀπότρεμμος ζῇ οὕτω θεαγένη συλήσασα ἀνηλεῶς, ὡς ἐκ πάνυ λαμ-
πρᾶς οὐσίας τὸν ἄθλιον χλαμύδιον ἁρπάσαντα καὶ πέλτην οἴχεσθαι
στρατευσόμενον. βακχὶς δὲ ἡ τὸν ἐραστὴν φιλοῦσα ἀπέθανε. ῥᾴων
γέγονα πρὸς σὲ ἀποδυράμενος εὐθύκλεις φίλτατε. ἡδὺ γάρ μοι
τί δοκεῖς περὶ ἐκείνης καὶ λαλεῖν καὶ γράφειν. οὐδὲν γὰρ ἢ τὸ μεμνῆ-
σθαι καταλέλειπται. Ἔρρωσο.

Μεγάρα βακχίδι.

σ Οἱ μόνῃ ἐραστὴς γέγονεν ὃν φιλεῖς οὕτως ὥστε τὸ μηδὲ ἀ-
κριβῶς αὐτοῦ διαζευχθῆναι δύνασθαι. τῆς ἀηδίας δέσποινα
ἀφροδίτη κληθεῖσα ὑπὸ γλυκέρας εἰς τοσοῦτον χρόνον. ἀπὸ τῶν διο-
νυσίων γὰρ ὑμῖν ἀπήγγελεν, οὐχ ἥκεις εἰ μὴ δι' ἐκείνην. οὐδὲ τὰς
φίλας ἰδεῖν γυναῖκας ἀνασχομένη. σώφρων γέγονας σὺ καὶ φιλεῖς
τὸν ἐραστήν. μακαρία τῆς εὐφημίας. ἡμεῖς δὲ αἱ πόρναι καὶ ἀκόλα-
στοι. ὑπῆρξε καὶ φίλωνι συνήνη βακτηρεία. ὀργίζομαι γὰρ νὴ τὴν με-
γάλην θεόν. πᾶσαι παρῆμεν θεττάλη. μυρρίνη. χρυσίον. εὐξίππη.
ὅπου ἡ φιλουμένη καίτοι γεγαμημένη προσφάτως καὶ ζηλοτυπου-
μένη τὸν καλὸν ἀποκοιμίσασα τὸν ἄνδρα, ὀψὲ μὲν, ὅμως δ' οὖν παρῆν.
σὺ δὲ ἡμῖν μόνη τὸν ἄδωνιν περιέψυχες, μή που καταλειφθέντα αὐ-
τὸν ὑπὸ σοῦ τῆς ἀφροδίτης, ἡ περσεφόνη παραλάβῃ. οἷον ἡμῶν
ἐγένετο συμπόσιον, τί γὰρ οὐχ ἅψομαί σου τῆς καρδίας, ὅσων
χαρίτων πλῆρες. ᾠδαί. σκώμματα. πότος εἰς ἀλεκτρυόνων ᾠ-
δάς.

δάς· μύρα· στέφανοι· τραγήματα· ὑποσκίοις τισὶ δάφναις ἦν ἡ κα-
τάκλισις. ἓν μόνον ἡμῖν ἔλειπε, σὺ· τὰ δ' ἄλλα, οὐ. πολλάκις ἐκραι-
παλήσαμεν. οὕτω δὲ ἡδέως, ὀλιγάκις. τὸ γοῦν πλείστην ἡμῖν πα-
ρασκευάσαν τέρψιν, δεινή τις φιλονεικία κατέσχε θρυαλλίδα καὶ
μυρρίνην ὑπὲρ τῆς πυγῆς. πότερα κρείττω καὶ ἁπαλωτέραν ἐπι-
δείξει. καὶ πρώτη μυρρίνη τὸ ζώνιον λύσασα, βόμβυξ δ' ἦν τὸ χι-
τώνιον δι' αὐτοῦ τρέμουσαν οἷόν τι μελίπηκτον γάλα τὴν ὀσφῦν
ἀνεσάλευσεν ὑποβλέπουσα εἰς τοὐπίσω πρὸς τὰ κινήματα τῆς
πυγῆς. ἠρέμα δ' οἷον ἐνεργοῦσά τι ἐρωτικὸν ὑπεστέναξεν. ὥστε ἐμὲ
νὴ τὴν ἀφροδίτην καταπλαγῆναι. οὐ μὴν ἀπεῖπέ γε ἡ θρυαλλίς,
ἀλλὰ τῇ ἀκολασίᾳ παρευδοκίμησεν αὐτήν. οὐ γὰρ διὰ παραπε-
τασμάτων ἐγώ φησιν ἀγωνίσομαι. οὐδὲ ἀκιζομένη, ἀλλ' οἷον ἐν γυ-
μνικῷ. καὶ γὰρ οὐ φιλεῖ προφάσεις ἀγών. ἀπεδύσατο τὸ χιτώνι-
ον. καὶ μικρὸν ὑποσιμώσασα τὴν ὀσφῦν, ἰδοὺ σκόπει τὸ χρῶμα
φησὶν ὡς ἀκριβὲς μυρρίνη. ὡς ἀκήρατον. ὡς καθαρόν. τὰ πορ-
φυρᾶ τῶν ἰσχίων ταυτί. τὴν ἐπὶ τοὺς μηροὺς ἔγκλισιν. τὸ μήτε ὑπέ-
ρογκον αὐτῶν μήτε ἄσαρκον. τοὺς γελασίνους ἐπάκρων. ἀλλ' οὐ τρέμει
νὴ δία. ἀγῦ πομειδιῶσα ὥσπερ ἡ μυρρίνη. καὶ τοσοῦτον παλμὸν ἐξεργά-
σατο τῆς πυγῆς καὶ ἅπασαν αὐτὴν ὑπὲρ τὴν ὀσφῦν τῇ δὲ κἀ τῇ δὲ
ὥσπερ ῥέουσαν περιεδίνησεν, ὥστε ἀνακροτῆσαι πάσας, καὶ νίκην
ἀποφήνασθαι τῆς θρυαλλίδος. ἐγένοντο δὲ καὶ περὶ ἄλλων συγ-
κρίσεις καὶ περὶ μαστῶν ἀγῶνες. τῆς μὲν γὰρ φιλουμένης γα-
στρὶ ἀντεξετασθῆναι οὐδεμία τις ἐθάρρησεν. ἄτοκος γὰρ ἦν καὶ
σφριγῶσα. καταπαννυχίσασαι δὲ καὶ τοὺς ἐραστὰς κακῶς

εἰποῦσαι καὶ ἄλλων ἐπιτυχεῖν δυνάμεναι, ἀεὶ γὰρ ἡδίων ἡ πρόσφατος ἀφροδίτη, οἰχόμεθα ἔξω· πολλὰ γὰρ κατὰ τὴν ὁδὸν κραιπαλήσασαι, ἐπικωμάσαιμεν δεξιμάχῳ κατὰ τὸν χρυσοῦν στενωπόν. ὡς ἐπὶ τὴν ἄστυνον κατιόντι πλησίον τῆς μενέφρονος οἰκίας. ἐρᾷ γὰρ αὐτοῦ θαῒς καινῶς. καὶ νὴ δία εἰκότως. ἔναγχος γὰρ πλούσιον κεκληρονόμηκε πατέρα τὸ μειράκιον. νῦν μὲν οὖν συγγνώμην ἔχομεν αὐτοῖς τῆς ὑπεροψίας. τοῖς ἁλώοις δὲ ἐν κολλυτῷ ἑστιώμεθα παρὰ τῷ θεττάλης ἐραστῇ. τὸν γὰρ τῆς ἀφροδίτης ἐρώμενον, ἡ θεττάλη στέλλει. ὅπως δ᾽ ἥξεις φέρουσα κήπιον καὶ κοράλλιον καὶ τὸν ἄδωνιν ὃν νῦν περιψύχεις. μετὰ γὰρ τῶν ἐραστῶν κραιπαλήσομεν.

Ἔρρωσο.

Φιλουμένη κρίτωνι.

τ Ι πολλὰ γράφων ἀνιᾷς σεαυτόν· πεντήκοντά σοι χρυσῶν δεῖ καὶ γραμμάτων οὐδέν. εἰ μὲν οὖν φιλεῖς, δός. εἰ δὲ φιλαργυρεῖς, μὴ ἐνόχλει.

Ἔρρωσο.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

Λάμια Δημητρίῳ.

σ Υ ταύτης τῆς παρρησίας αἴτιος, ὢν βασιλεύς, ἔπειτα ἐπιτρέψας καὶ ἑταίρᾳ γράφειν σοι. καὶ οὐχ ἡγησάμενος δεινὸν ἐντυγχάνειν τοῖς ἐμοῖς γράμμασιν ὅλῃ μοι ἐντυγχάνων. ἐγὼ δέσποτα δημήτριε ὅταν μὲν ἔξωθεν θεάσωμαι

σωμαι καὶ ἀκούσω μετὰ τῶν δορυφόρων καὶ τῶν στρατοπέ-
δων καὶ τῶν πρέσβεων καὶ τῶν διαδημάτων, νὴ τὴν ἀφροδί-
την πέφρικα καὶ δέδοικα καὶ ταράττομαι καὶ ἀποστρέφομαι ὡς
τὸν ἥλιον μὴ ἐπικαῶ τὰ ὄμματα. καὶ τότε μοι οὕτως ὁ πολιορκη-
τὴς εἶναι δοκεῖς δημήτριος. οἷον δὲ καὶ βλέπεις τότε ὡς πικρὸν καὶ
πολεμικόν. καὶ ἀπιστῶ ἐμαυτῇ καὶ λέγω. λάμια. σὺ μετὰ τούτου κα-
θεύδεις; σὺ διὰ νυκτὸς ὅλης αὐτὸν καταυλεῖς; σοὶ νῦν οὗτος ἐπέσταλ-
κε; σοὶ γναθαίναν τὴν ἑταίραν συγκρίνει. καὶ ἠλογημένη σιωπῶ καὶ
εὔχομαι θεάσασθαί σε παρ᾽ ἐμαυτῇ. καὶ ὅταν ἔλθῃς προσκυνῶ σε.
καὶ ὅταν περιπλακεὶς μέγα φιλῇς, πάλιν πρὸς ἐμαυτὴν τἀναν-
τία λέγω. οὗτός ἐστιν ὁ πολιορκητής; οὗτός ἐστιν ὁ ἐν τοῖς στρατοπέδοις;
τοῦτον φοβεῖται μακεδονία; τοῦτον ἡ ἑλλάς; τοῦτον ἡ θρᾴκη; μὰ τὴν
ἀφροδίτην σήμερον αὐτὸν τοῖς αὐλοῖς ἐκπολιορκήσω. καὶ ὄψομαι
τί με διαθήσει. μένε οὖν εἰς τρίτην παρ᾽ ἐμοί. τὰ γὰρ ἀφροδίσια δειπνήσεια δέομαι.
τὰ ἀφροδίσια ποιῶ ταῦτα κατ᾽ ἔτος. καὶ ἀγῶνα ἔχω εἰ τὰ πρότερα
τοῖς ὑστέροις νικᾷ. ὑποδέξομαι δή σε ἐπαφροδίτως καὶ ὡς ἔνι μά-
λιστα πιθανῶς, ἄν μοι περιουσιῶσαι γένηται ὑπὸ σοῦ, μηδὲν ἀνά-
ξιον τῶν σῶν ἀγαθῶν. ἐξ ἐκείνης τῆς ἱερᾶς νυκτὸς ἐπιπεποίηκα
καίτοι σοῦ γε ἐπιτρέποντος ὅπως ἂν βούλωμαι χρῆσθαι τῷ ἐμῷ
σώματι. ἀλλὰ κέχρημαι καλῶς καὶ ἀμίκτως πρὸς ἑτέρους. οὐ
ποιήσω τὸ ἑταιρικόν. οὐδὲ ψεύσομαι δέσποτα ὡς ἄλλαι ποιοῦσιν.
ἐμοὶ γὰρ ἐξ ἐκείνου μὰ τὴν ἄρτεμιν οὐδὲ προσέβλεψαν ἔτι πολλοί.
οὐδὲ ἐπείρασαν αἰδούμενοί σου τὰς πολιορκίας. ὀξύς ἐστιν ἔρως
ὦ βασιλεῦ ἐλθεῖν καὶ ἀναπτῆναι. ἐλπίσας τι ἐρωτικὸν καὶ ἀπελπίσας

τα γὰρ ἐπὶ φορβὴν ῥυεῖν εἰωθὸς ἀποσυνωθεῖς· διὸ καὶ μέγα τῶν ἑταιρουσῶν ἐστὶ σόφισμα ἀεὶ τὸ παρὸν τῆς ἀπολαύσεως ὑπερτιθεμένας ταῖς ἐλπίσι διακρατεῖν τοὺς ἐραστάς· πρὸς ὑμᾶς δὲ οὐδὲ ὑπερτίθεσθαι ἔξεστιν· ὥστε φόβον εἶναι κόρον· λοιπὸν ἡμᾶς δεῖ τὰ μὲν, ποιεῖν· τὰ δὲ, μαλακίζεσθαι· τὰ δὲ, δειπνοποιεῖν· τὰ δὲ, κοσμεῖν σοι τὸν οἶκον· τὰς δὲ, ὁπωσοῦν ἄλλως τὰ γὰρ μαραινομένας μεσολαβούσας χρήσεις, ἵνα μᾶλλον ἐξάπτωνται τοῖς διαστήμασιν ὁμαλούστεραι αὐτῶν αἱ ψυχαὶ φοβούμεναι μὴ ἄλλο πάλιν γένηται τῆς ἐν τῷ παρόντι τύχης κώλυμα· ταῦτα δὲ πρὸς μὲν ἑταίρους τάχα ἂν ἐδυνάμην βασιλεῦ φυλάττεσθαι καὶ τεχνιτεύειν· πρὸς δὲ σὲ ὃς οὕτως ἤδη ἔχεις ἐπὶ μοὶ ὡς ἐπιδείκνυσθαί με καὶ ἀγάλλεσθαι πρὸς τὰς ἄλλας ἑταίρας, ὅτι πασῶν ἐγὼ πρωτεύω, μὰ τὰς φίλας μούσας οὐκ ἂν ὑπομείναιμι πλάττεσθαι. οὐχ οὕτως εἰμὶ λιθίνη· ὥστε ἀφεῖσα πάντα καὶ τὴν ψυχὴν ἐμαυτῆς εἰς ἀρέσκειαν, ὀλίγον ἡγήσομαι δαπανῆσαι. εὖ οἶδα γὰρ ὅτι οὐ μόνον ἐν τῇ Θηριππίδου οἰκίᾳ· ἐν ᾗ μέλλω σοι τὸ τῶν ἀφροδισίων εὐτρεπίζειν δεῖπνον, ἔσται διαβόητος ἡ παρασκευὴ, ἀλλὰ καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ἀθηναίων πόλει νὴ τὴν ἄρτεμιν καὶ ἐν τῇ ἑλλάδι. μάλιστα οἱ μισολακεδαιμόνιοι, ἵνα δείξωσιν ἄνδρες εἶναι οἱ ἐν ἐφέσῳ ἀλώπεκες, οὐ παύσονται τοῖς ταϋγέτοις ὄρεσι καὶ ταῖς ἐρημίαις ἑαυτῶν, διαβάλλοντες ἡμῶν τὰ δεῖπνα. καταλυκουργίζοντες τῆς σῆς ἀνθρωποπαθείας· ἀλλ' αὐτοὶ μὲν χαιρόντων διὰ πάντα. σὺ δὲ ἐμοὶ μέμνησο φυλάξαι τὴν ἡμέραν τοῦ δείπνου καὶ τὴν ὥραν ἣν ἂν ἕλῃ· ἀρίστη γὰρ ἣν βούλῃ.

Ἔρρωσο.

Λεόντιον Λαμίᾳ.

ὀ Υ δὲν δυσαρεστότερον ὡς ἔοικεν ἐστὶ πάλιν μειρακιευομένου πρεσβύτου. οἷά με ἐπίκουρος οὗτος διοικεῖ πάντα λοιδορῶν. πάντα ὑποπτεύων. ἐπιστολὰς ἀδιαλύτους μοι γράφων· φυγεῖν ἐκ τοῦ κήπου. μὰ τὴν ἀφροδίτην εἰ ἄδωνις ἦν ἤδη ἐγγὺς ὀγδοήκοντα γεγονὼς ἔτη, οὐκ ἂν αὐτοῦ ἠνεσχόμην φθειριῶντος καὶ φιλονοσοῦντος καὶ καταπεπιλημένου εὖ μάλα πόκοις ἀντὶ πίλων. μέχρι τίνος ὑπομενεῖ τις τὸν φιλόσοφον τοῦτον. ἐχέτω τὰς περὶ φύσεως αὐτοῦ κυρίας δόξας. καὶ τοὺς διεστραμμένους κανόνας. ἐμὲ δὲ ἐφέτω τὴν μουσικῶς κυρίαν ἐμαυτῆς ἀστομάχητον καὶ ἀνύβριστον. ὄντως ἐπιπολιορκεῖ τὴν ἔχω τοιοῦτον, οὐχ οἷον σὺ λάμια δημήτριον. μὴ γάρ ἐστι σωφρονίσαι διὰ τὸν ἄνθρωπον τοῦτον. Σωκρατίζειν καὶ στωμυλεύεσθαι θέλει καὶ εἰρωνεύεσθαι. Ἀλκιβιάδην τινὰ ἢ πυθοκλέα νομίζει καὶ ξανθίππην ἐμὲ οἴεται ποιήσειν. καὶ πέρας, ἀναστᾶσα ὅποι ποτὲ γῆν πρὸ γῆς φεύξομαι μᾶλλον, ἢ τὰς ἐπιστολὰς αὐτοῦ τὰς διαπύστους ἀνέξομαι. ὃ δὲ πάντων δεινότατον ἤδη καὶ ἀφορητότατον ἐτόλμησεν, ὑπὲρ οὗ καὶ γνώμην βουλομένη λαβεῖν, τί μοι ποιητέον, ἐπέσταλκά σοι. Τίμαρχον τὸν καλὸν οἶσθα τὸν κηφισιᾶθεν. οὐκ ἀρνοῦμαι πρὸς τὸν νεανίσκον οὐκ οἰκείως ἔχειν ἐκ πολλοῦ. πρὸς σὲ μοι τἀληθῆ λέγειν εἰκὸς λάμια. τὴν πρώτην ἀφροδίτην ἔμαθον παρ' αὐτῷ σχεδόν. οὗτος γάρ με διεπαρθένευσεν ἐκ γειτόνων οἰκήσας. ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου πάντα μοι τἀγαθὰ πέμπων διατετέλεκεν ἐσθῆτα. χρυσία. θεραπαίνας. θεράποντας. ἰνδοὺς. ἰνδάς. τὰ ἄλλα σιωπῶ ἀλ

λὰ τὰ μικρόπτα προσλαμβάνει τὰς ὥρας ἵνα μηδεὶς φθάσῃ με γευσάμενος. τοιοῦτον νῦν ἐραστὴν ἀπόπληκτον φασὶ καὶ μὴ προσίτωσαν, ποίοις δοκεῖς, αὐτὸν ἀποκαλῶν ὀνόμασιν, οὔτε ὡς ἀττικὸς οὔτε ὡς φιλόσοφος ἐκ καππαδοκίας πρώτως τὴν ἑλλάδα ἥκων. ἐγὼ δὲ εἰ καὶ ὅλη γένοιτο ἡ ἀθηναίων πόλις ἐπίκουροι, μὰ τὴν ἄρτεμιν οὐδ᾽ ἐζυγοστατήσω πάντας αὐτοὺς πρὸς τὸν τιμάρχου βραχίονα· μᾶλλον δὲ οὐδὲ πρὸς τὸν δάκτυλον. τί σοι λέγεις λάμια; οὐκ ἀληθῆ ταῦτα οὐδ᾽ εἰκαῖα φημί; καὶ μὴ δῆτα δέομαί σου πρὸς τῆς ἀφροδίτης μή σοι ταῦτα ὑπεισελθέτω. ἀλλὰ φιλόσοφος ἀλλὰ ἐπιφανής. ἀλλὰ πολλοῖς φίλοις κεχρημένος; λαβέτω θ᾽ ἃ ἔχω. διδασκέτω δ᾽ ἄλλους. ἐμὲ δ᾽ οὐδὲν θάλπει τὶ δόξα. ἀλλ᾽ ὃν θέλω δός τίμαρχον δάματερ. ἀλλὰ καὶ δι᾽ ἐμὲ πάντα ἠνάγκασται ὁ νεανίσκος καταλιπὼν τὸ λύκειον καὶ τὴν ἑαυτοῦ νεότητα καὶ τοὺς συνεφήβους καὶ τὴν ἑταιρείαν, μετ᾽ αὐτοῦ ζῆν καὶ κολακεύειν αὐτὸν καὶ καθυμνεῖν τὰς ὑπηνέμους αὐτοῦ δόξας. ὁ ἀτρεὺς οὗτος ἔξελθε φησὶν ἐκ τῆς ἐμῆς μοναρχίας καὶ μὴ πρόσιθι λεοντίῳ ὡς οὐ δικαιότερον ἐκείνου ἐρῶντος, σὺ μὲν οὖν μὴ πρόσιθι τῇ ἐμῇ. ὁ μὲν, νεανίσκος ὤν, ἀνέχεται τὸν ἕτερον ἀντεραστὴν γέροντα. ὁ δὲ, τὸν δικαιότερον οὐχ ὑπομένει. τί ποιήσω πρὸς τῶν θεῶν ἱκετεύω σε λάμια. νὴ τὰ μυστήρια. νὴ τὴν τούτων τῶν κακῶν ἀπαλλαγὴν ὡς ἐνθυμηθεῖσα τὸν τιμάρχου χωρισμὸν, ἄρτι ἀπέψυγμαι καὶ ἱδρῶ. καὶ τὰ ἄκρα καὶ ἡ καρδία μου ἀνέστραπται. δέομαί σου δέξαι με πρὸς σεαυτὴν ἡμέρας ὀλίγας. καὶ ποιήσω τοῦτον αἰσθάνεσθαι πηλίκων ἀπήλαυεν ἀγαθῶν, ἔχων ἐν τῇ οἰκίᾳ με. οὐκ ἐπιφέρει τὸν κόρον εὖ οἶδα. πρεσβευτὰς δι-

θυσ

θὺς πρὸς ἡμᾶς διαπέμψεται μητρόδωρον ἢ ἕρμαχον ἢ πολύαινον. ποσάκις οἴει με λάμια πρὸς αὐτὸν ἰδίᾳ παραγγελομένην εἰπεῖν· τί ποιεῖς ἐπίκουρε. οὐκ οἶσθα ὅτι διακωμῳδεῖ σε τιμοκράτης ὁ μητροδώρου ἐπὶ τούτοις ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἐν τοῖς θεάτροις παρὰ τοῖς ἄλλοις σοφισταῖς; ἀλλὰ τί ἔστιν αὐτῷ ποιῆσαι; ἀναίσχυντός ἐστι τὸ ἐρᾶν; καὶ ἐγὼ ἔσομαι τοίνυν ὁμοίως αὐτῷ αἰσχυντος, καὶ οὐκ ἀφήσω τὸν ἐμὸν τίμαρχον.

Ἔρρωσο.

Μένανδρος γλυκέρᾳ.

ε Γὰ μὰ τὰς ἐλευσινίας θεὰς, μὰ τὰ μυστήρια αὐτῶν ἃ σοι καὶ ἐναντίον ἐκείνων ὤμοσα πολλάκις γλυκέρα μόνος μόνη, ὡς οὐδὲν ἐπαίρω τὰ ἐμά. οὐ δὲ βουλόμενός σοι χωρίζεσθαι, ταῦτα καὶ λέγω καὶ γράφω. τί γὰρ ἐμοὶ χωρίς σου γένοιτ᾽ ἂν ἥδιον. τί δὲ ὑπερθῆναι μεῖζον τῆς σῆς φιλίας δυναίμην. εἰ καὶ τὸ ἔσχατον ἡμῶν γῆρας διὰ τοὺς σοὺς τρόπους καὶ ἤθη, νεότης ἀεὶ φανεῖταί μοι. καὶ συννεάσαιμεν ἀλλήλοις καὶ συγγηράσαιμεν καὶ νὴ τοὺς θεοὺς συναποθάνοιμεν. ἵνα μηδετέρῳ ἡμῶν ἐν ᾅδου συγκαταβαίη τις ζῆλος ἢ τινῶν ἄλλων ὁ σωθεὶς πειράσεται ἀγαθῶν. μὴ δὲ γένοιτό μοι πειραθῆναι σοῦ μὴ οὔσης. τί γὰρ ἂν ἔτι καταλείποιτο ἀγαθόν. ἃ δὲ νῦν ἤπειξέ με ἐν πειραιεῖ μαλακιζόμενον, οἶσθα γάρ μου τὰς συνήθεις ἀσθενείας ἃς οἱ μὴ φιλοῦντες μετρυφὰς καὶ σαλακωνίας καλεῖν εἰώθασιν, ἐπιστεῖλαί σοι ἐν ἄστει μενούσῃ διὰ τὰ ἁλῶα τῆς θεοῦ, τοῦτ᾽ ἔστιν. ἐδεξάμην ἀπὸ πτολεμαίου τοῦ βασιλέως αἰγύπτου γράμματα. ἐν οἷς δέεταί μου πάσας δεήσεις, καὶ προτρέπεται βασιλικῶς ὑπισχνούμενος τὸ δὴ λεγό-

μένου τοῦτο τὰ τῆς σῆς ἀγαθὰ ἐμὲ καὶ φιλήμονα. καὶ γὰρ ἐκείνῳ γράμματα κεκομίσθαι φασί. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ φιλήμων ἐπέσταλκέ μοι τὰ ἴδια δηλῶν ἐλαφρότερα καὶ ὡς οὐ μενάνδρῳ γεγραμμένα ἧττον λαμπρά. ἀλλ' ὄψεται καὶ βουλεύσεται τὰ ἴδια οὗτος. ἐγὼ δὲ οὐ περιμενῶ βουλάς. ἀλλὰ σύ μοι γλυκέρα καὶ γνώμη καὶ ἀρεοπαγῖτις βουλὴ καὶ ἡλιαία, ἅπαντα νὴ τὴν ἀθηνᾶν ἀεὶ γέγονας, καὶ νῦν ἔσῃ. τὰς μὲν οὖν ἐπιστολὰς τοῦ βασιλέως σοι διεπεμψάμην. ἵνα μὴ κόπτω σε δὶς καὶ τοῖς ἐμοῖς καὶ τοῖς ἐκείνου γράμμασιν ἐντυγχάνουσαν. ἃ δὲ ἐπιστέλλειν αὐτῷ ἔγνων, καὶ βούλομαι σε εἰδέναι. πλεῖν μὲν, καὶ εἰς αἴγυπτον ἀπιέναι μακρὰν οὕτω καὶ ἀπῳκισμένην βασιλείαν οὖσαν, μὰ τοὺς δώδεκα θεοὺς οὐδὲ ἐνθυμοῦμαι. ἀλλ' οὐδὲ εἰ ἐν αἰγίνῃ ταύτῃ τῇ πλησίον ἔκειτο αἴγυπτος, οὐδ' οὕτως ἐν νῷ ἂν ἔσχον ἀφεὶς τὴν ἐμὴν βασιλείαν τῆς σῆς φιλίας, μόνος ἐν τοσούτῳ ὄχλῳ αἰγυπτίων χωρὶς γλυκέρας ἐρημίαν πολυάνθρωπον ὁρᾶν. ἥδιον γὰρ καὶ ἀκινδυνότερον τὰς σὰς θεραπεύω μᾶλλον ἀγκάλας, ἢ τὰς ἁπάντων τῶν σατραπῶν καὶ βασιλέων. ἐπικίνδυνον μὲν γὰρ τὸ ἀνελεύθερον. εὐκαταφρόνητον δὲ τὸ κολακεῦον, ἄπιστον δὲ τὸ εὐτυχούμενον. ἐγὼ δὲ καὶ τὰς ἡρακλείους καὶ τὰ καρχήσια καὶ τὰς χρυσίδας καὶ πάντα τὰ ἐν ταῖς αὐλαῖς ἐπίφθονα παρὰ τούτοις ἀγαθὰ φυόμενα, τὸ κατ' ἔτος χοῶν καὶ τὸ ἐν τοῖς θεάτροις ληναίων καὶ τῆς χθιζῆς ὁμολογίας καὶ τὸ τοῦ λυκείου γυμνασίων, καὶ τῆς ἱερᾶς ἀκαδημίας, οὐκ ἀλλάττομαι μὰ τὸν διόνυσον καὶ τοὺς βακχικοὺς αὐτοῦ κισσούς, οἷς στεφανωθῆναι μᾶλλον ἢ τοῖς πτολεμαίου βούλομαι διαδήμασιν, ὁρώσης καὶ καθημένης ἐν τῷ θεάτρῳ

γλυκέρας

γλυκέρας· ποῦ γὰρ ἐν αἰγύπτῳ ὄψομαι ἐκκλησίαν καὶ τὴν ψῆφον ἀναδιδομένην. ποῦ δὲ δημοκρατικὸν ὄχλον οὕτως ἐλευθεριάζοντα. ποῦ δὲ θεσμοθέτας ἐν ταῖς ἱεραῖς κώμαις κεκισσωμένους. ποῖον περισχοίνισμα· ποίαν αἵρεσιν. ποίους χύτρους. κεραμεικόν· ἀγοράν. δικαστήρια. τὴν στεφανῶσαν σαλαμῖνα. τὴν ψυτταλίαν. τὴν μαραθῶνα ὅλην. ἐν ταῖς ἀθήναις τὴν ἑλλάδα ὅλην. τὴν ἰωνίαν. τὰς κυκλάδας πάσας. ἀφεὶς ταῦτα καὶ γλυκέραν μετὰ τούτων εἰς αἴγυπτον διέλθω; χρυσὸν λαβεῖν καὶ ἄργυρον καὶ πλοῦτον; ᾧ μετὰ τίνος χρήσομαι; μετὰ γλυκέρας τοσοῦτον διαπεθαλασσευμένης. οὐ πενία δέ μοι ἔσται χωρὶς αὐτῆς ταῦτα; ἐὰν δὲ ἀκούσω τοὺς σεμνοὺς ἔρωτας εἰς ἄλλον αὐτὴν μετατεθεικέναι, οὐ σποδός μοι πάντες οἱ θησαυροὶ γενήσονται; καὶ ἀποθνήσκων τὰς μὲν λύπας ἐμαυτῷ συναποίσω, τὰ δὲ χρήματα τοῖς ἰσχύουσιν ἀδικεῖν ἐν μέσῳ κείσεται; ἢ μέγα τὸ συμβιοῦν πτολεμαίῳ καὶ σατράπαις καὶ τοιούτοις ψόφοις. ὧν οὔτε τὸ φιλικὸν βέβαιον, οὔτε τὸ διεχθρεῦον ἀκίνδυνον. ἐὰν δὲ ὀργισθῇ τί μοι γλυκέρα, ἅπαξ αὐτὴν ἁρπάξας κατεφίλησα. ἂν ἔτι ὀργίζηται, μᾶλλον αὐτὴν ἐβιασάμην. κἂν βαρυθύμως ἔχῃ, δεδάκρυκα. πρὸς ταῦθ' οὐκ ἔθ' ὑπομένουσα τὰς ἐμὰς λύπας δεῖται λοιπὸν οὔτε στρατιώτας ἔχουσα οὔτε δορυφόρους οὔτε φύλακας. ἐγὼ γὰρ αὐτῆς εἰμι πάντα. ἢ μέγα καὶ θαυμαστὸν ἰδεῖν τὸν καλὸν νεῖλον. οὐ μέγα δὲ καὶ τὸν εὐφράτην ἰδεῖν; οὐ μέγα καὶ τὸν ἴστρον οὕτω μεγάλον. καὶ ὁ θερμώδων. ὁ τίγρις. ὁ ἅλυς. ὁ ῥῆνος. εἰ μέλλω πάντας τοὺς ποταμοὺς ὁρᾶν, καταβαπτισθήσεταί μοι τὸ ζῆν, μὴ βλέπων γλυκέραν. ὁ δὲ νεῖλος οὗτος καίπερ ὢν καλός, ἀλλ' ἀποτεθηρίωται. καὶ οὐκ ἔστιν οὔτε προσελ

θεῶν αὐτοῦ ταῖς δίναις ἐνοχλουμένου τοσούτοις κακοῖς· ἐμοὶ γένοιτο βασιλέως πολεμίου τὸν ἀττικὸν ἀεὶ στέφεσθαι κισσόν· ἐμοὶ γένοιτο χώματος καὶ τάφου πατρῴου τυχεῖν, καὶ τὸν ἐπ' ἐσχάρας ὑμνῆσαι κατ' ἔτος διόνυσον· τὰς μυστηριώτιδας ἄγειν τελετάς· δραματουργεῖν τι καινὸν ταῖς ἐτησίοις θυμέλαις δρᾶμα γελῶντα καὶ χαίροντα καὶ ἀγωνιῶντα καὶ φοβούμενον καὶ νικῶντα. Φιλήμων δὲ εὐτυχείτω καὶ τἀμὰ ἀγαθὰ, γενόμενος ἐν αἰγύπτῳ. οὐκ ἔχει φιλήμων γλυκέραν τινά· οὐδὲ ἄξιος ἦν ἴσως τοῦ τοιούτου ἀγαθοῦ. σὺ δὲ ἐκ τῶν ἁλώων δέομαι γλυκέριον εὐθὺς πετομένη πρὸς ἡμᾶς ἐπὶ τῆς ἀστράβης φέρου. μακροτέραν ἑορτὴν οὐδέποτε ἔγνων· οὐδὲ ἀκαιροτέραν· δήμητερ ἵλεως γενοῦ·

Γλυκέρα Μενάνδρῳ.

Σ διεπέμψω μοι τοῦ βασιλέως τὰς ἐπιστολὰς, εὐθὺς ἀνέγνων. ὦ μὰ τὴν καλλιγένειαν ἐν ᾗ νῦν εἰμι κατέχαιρον μένανδρε ἐκ παθῶν ὑπὸ ἡδονῆς γινομένη. καὶ τὰς παρούσας οὐκ ἐλάνθανον. ἦν δὲ ἥ τε μήτηρ μου καὶ ἡ ἑτέρα ἀδελφὴ εὐφόριον, καὶ τῶν φίλων ἣν οἶσθα καὶ παρὰ σοὶ ἐδείπνησε πολλάκις καὶ ἐπῄνεσας αὐτῆς τὸν ἐπιχώριον ἀττικισμόν. ἀλλ' ὡς φοβούμενος αὐτὴν ἐπαινεῖν, ὅτε καὶ μειδιάσασα θερμότερόν σε κατεφίλησα. οὐ μέμνησαι Μένανδρε; θεασάμεναι δέ με παρὰ τὸ εἰωθὸς τῷ προσώπῳ καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς χαίρουσαν, ὦ γλυκέριον ἤροντο· τί σοι τηλικοῦτον γέγονεν ἀγαθόν. ὅτι καὶ τῇ ψυχῇ καὶ σώματι καὶ πᾶσιν ἀλλοιοτέρα νῦν ἡμῖν πέφηνας· καὶ τὸ σῶμα γεγάνωσαι καὶ διαλάμπεις ἐπιχαρτέοντι καὶ εὐκταίον. κἀγὼ Μένανδρον

νανδρον

νανδρου ἔφην· τὸν μὲν ὁ αἰγύπτου βασιλεὺς πτολεμαῖος ἐπὶ τῷ
ἡμίσει τῆς βασιλείας τρόπον τινὰ μεταπέμπεται, μείζονι τῇ
φωνῇ φθεγξαμένη καὶ σφοδροτέρᾳ, ὅπως πᾶσαι ἀκούσωσιν αἱ
παροῦσαι. καὶ ταῦτα ἔλεγον ἐγὼ διατινάσσουσα καὶ σοβοῦσα ταῖς
χερσὶν ἐμαυτῆς τὴν ἐπιστολὴν σὺν τῇ βασιλικῇ σφραγῖδι. χαίροις
οὖν ἀπολειπομένη; ἔφρασας τὸ ἦ, οὐκ ἦν μένανδρε. ἀλλὰ τοῦτο μὲν
οὐδενὶ τρόπῳ μὰ τὰς θεὰς οὐδ' εἰ βοῦς μοι τὸ λεγόμενον φθέγξαι
το, πεισθείην ἄν, ὅτι βουλήσεταί με ποτὲ ἢ δυνήσεται μένανδρος ἀ
πολιπὼν ἐν ἀθήναις γλυκέραν τὴν ἑαυτοῦ, μόνος ἐν αἰγύπτῳ βα
σιλεύειν μετὰ πάντων τῶν ἀγαθῶν. ἀλλὰ καὶ τοῦτό γε δῆλος ἐκ τῶν
ἐπιστολῶν ὧν ἀνέγνων, δῆλος ἦν ὁ βασιλεὺς τὰ σὰ πεπυσμένος
ὡς ἔοικε περὶ σοῦ καὶ ἀτρέμα δι' ὑπονοιῶν αἰγυπτίοις θέλων ἀττι
κισμοῖς σε διαπωθάζειν. χαίρω διὰ τοῦτο. ὅτι πεπλεύκασι καὶ εἰς
αἴγυπτον πρὸς αὐτὸν οἱ ἡμέτεροι ἔρωτες, καὶ πείθεται πάντως δὲ
ὧν ἤκουσεν ἀδύνατα σπουδάζειν, ἐπιθυμῶν ἀθήνας πρὸς αὐτὸν δι
αβῆναι. τί γὰρ ἀθῆναι χωρὶς μενάνδρου. τί δὲ μένανδρος χωρὶς
γλυκέρας ἥτις αὐτῷ καὶ τὰ προσωπεῖα διασκευάζω καὶ τὰς
ἐσθῆτας ἐνδύω καὶ τοῖς προσκηνίοις ἕστηκα, τοὺς δακτύλους ἐ-
μαυτῆς πιέζουσα ἕως ἂν κροταλίσῃ τὸ θέατρον. καὶ τρέμουσα
τότε νὴ τὴν ἄρτεμιν ἀναψύχω καὶ περιβάλλουσά σε τὴν ἱερὰν
τῶν δραμάτων ἐκείνην κεφαλὴν ἐναγκαλίζομαι. ἀλλ' ὅτι
ταῖς φίλαις τότε χαίρειν ἔφην, τοῦτ' ἦν μένανδρε ὅτι οὐκ ἄρα γλυ
κέρα μόνον, ἀλλὰ καὶ βασιλεῖς ὑπὲρ θάλασσαν ἐρῶσί σου. καὶ δια
πόντιοι φῆμαι τὰς σὰς ἀρετὰς κατηγγέλκασι καὶ αἴγυπτος καὶ νεῖλος καὶ

(πρωτέως

τὰ ἀκρωτήρια τὰ ἐν Φαλήροι σκοπιαὶ πάντα μετέωρα νῦν ἐστι, βου-
λόμενα ἰδεῖν Μένανδρον καὶ ἀκοῦσαι φιλαργύρων καὶ ἐρώντων καὶ
δεισιδαιμόνων καὶ ἀπίστων καὶ πατέρων καὶ υἱῶν καὶ θεραπόντων, καὶ
παντὸς ἐνσκηνοβατουμένου ὧν ἀκούσονται μὲν, οὐκ ὄψονται δὲ Μέ-
νανδρον εἰ μὴ ἐν ἄστει παρὰ Γλυκέρᾳ γένοιντο, καὶ τὴν ἐμὴν εὐδαι-
μονίαν ἴδοιεν τὴν πάντη διὰ τὸ κλέος αὐτοῦ Μένανδρον καὶ νύ-
κτωρ καὶ μεθ᾽ ἡμέραν ἐμοὶ περικείμενον. οὐ μὴν ἀλλ᾽ εἴγε ἄρα πό-
θος αἱρεῖ σέ τις τῶν ἐκεῖ ἀγαθῶν, καὶ εἰ μηδενὸς ἄλλου τῆς Αἰ-
γύπτου, χρήματος μεγάλου καὶ τῶν αὐτόθι πυραμίδων καὶ τῶν
περιηχούντων ἀγαλμάτων καὶ τοῦ περιβοήτου λαβυρίνθου
καὶ τῶν ἄλλων ὅσα ἀπὸ χρόνου ἢ τέχνης παρ᾽ αὐτοῖς τίμια, δέομαί σου
Μένανδρε μὴ ποιήσῃς με πρόφασιν. μηδέ με Ἀθηναῖοι διὰ ταῦτα μι-
σησάτωσαν ἤδη τοὺς μεδίμνους ἀριθμοῦντες οὓς ὁ βασιλεὺς αὐ-
τοῖς πέμψει διὰ σέ. ἀλλὰ πίθι πᾶσι θεοῖς. ἀγαθῇ τύχῃ δεξιοῖς πνεύ-
μασι διὶ οὐρίῳ. ἐγὼ γάρ σε οὐκ ἀπολείψω. μὴ τοῦτο δόξῃς με λέ-
γειν, οὐδ᾽ αὐτὴ δύναμαι κἂν θέλω. ἀλλὰ παρεῖσα τὴν μητέρα καὶ
τὰς ἀδελφὰς αὐτῆς ἔσομαι συμπλέουσά σοι καὶ σφόδρα τῶν θα-
λαττίων γίγνομαι εὖ οἶδα. καὶ ἐκκλωμένης κώπης ναυτίας ἐγὼ
θεραπεύσω. θάλψω σου τὸ ἀσθενοῦν τῶν πελαγισμῶν. ἄξω δέ σε ἄ-
τερ μύθων Ἀριάδνης εἰς Αἴγυπτον οὐ Διόνυσον ἀλλὰ Διονύσου θερά-
ποντα καὶ προφήτην. οὐδὲ Νάξῳ καὶ ἐρημίαις ναυτικαῖς ἀπολε-
φθήσομαι τὰς σὰς ἀπιστίας κλαίουσα καὶ ποτνιωμένη. χαιρέτω-
σαν οἱ Θησεῖς ἐκεῖνοι καὶ τὰ ἀμαθῆ τῶν πρεσβυτέρων ἀμπλακή-
ματα. ἡμῖν δὲ βέβαια πάντα καὶ τὸ ἄστυ καὶ ὁ Πειραιεὺς καὶ ἡ Αἴ-
γυπτος. οὐδὲν χωρίον ἡμῶν τοὺς ἔρωτας οὐχὶ δέξεται πλήρεις κἂν
πέτραν οἰκῶμεν, εὖ οἶδα ἀφροδίσιον αὐτὴν τὸ εὔνουν ποιήσει. πέ-

πεισμαι

πείσομαι μήτε χρημάτων σε μήτε περιουσίας μήτε πλούτου τοῦ
καθάπαξ ἐπιθυμεῖν, ἐν ἐμοὶ καὶ τοῖς δράμασι τὴν εὐδαιμονίαν
κατατιθέμενον. ἀλλ' οἱ συγγενεῖς ἀλλ' ἡ πατρίς, ἀλλ' οἱ φίλοι,
χρειῶν οἶδα πάντη πάντες πολλῶν δέονται. πλουτεῖν ἐθέλουσι
καὶ χρηματίζεσθαι. σὺ μὲν οὐδέποτε περὶ οὐδενὸς αἰτιάσῃ με οὔτε
μικροῦ οὔτε μεγάλου, τοῦτο εὖ οἶδα, πάλαι μὲν ἡττημένος ἐμοῦ
πόθῳ καὶ ἔρωτι, νῦν δὲ ἤδη πλείστην προστεθεικὼς αὐτοῖς. οἷς μᾶλ
λον περιέχομαι, Μένανδρε, φοβουμένη τῆς ἐμπαθοῦς φιλίας τὸ
ὀλιγοχρόνιον. ἔστι γὰρ ὡς βίαιος ἡ ἐμπαθὴς φιλία, οὕτω καὶ εὐ-
διάλυτος. οἷς δὲ παραβέβληνται καὶ βουλαί, ἀρραγέστερον ἐν τού
τοις ἤδη τὸ ἔργον οὔτε ἀμιγὲς ἡδονῆς τε καὶ διὰ τὸ πλῆθος, οὔτε
περιδεές. λύσεις δὲ τὴν γνώμην ὥς με πολλάκις περὶ τούτων αὐ
τὸς νουθετῶν διδάσκεις. ἀλλ' εἰ καὶ σὺ μήτε τι μέμψῃ μηδὲ αἰτιά
σῃ, δέδοικα τοὺς Ἀττικοὺς σφῆκας οἵτινες ἄρξονται πάντη με
περιβομβεῖν ἀξιοῦσαν ὡς αὐτὸν ἀφῃρημένης τῆς Ἀθηναίων πόλεως
τὸν πλοῦτον. ὥστε δέομαί σου Μένανδρε ἐπίσχες, μηδέπω τῷ βα
σιλεῖ μηδὲν ἀντεπιστείλῃς. ἔτι βούλευσαι. περιμένωμεν ἕως κοινῇ γε
νώμεθα καὶ μετὰ τῶν φίλων καὶ Θεοφράστου καὶ Ἐπικούρου. τά
χα γὰρ ἀλλοιότερα κἀκείνοις καὶ σοὶ φανεῖται ταῦτα. μᾶλλον
δὲ καὶ θυσώμεθα καὶ ἴδωμεν τί λέγει τὰ ἱερά, εἴτε λῷον εἰς Αἰγυ-
πτον ἡμᾶς ἀπιέναι εἴτε μένειν. καὶ χρηστηριασθῶμεν εἰς Δελφοὺς
πέμψαντες. πάτριος ἡμῶν ἐστιν ὁ θεός. ἀπολογίαν ἕξομεν καὶ πορευό
μενοι καὶ μένοντες πρὸς ἀμφότερα τοὺς θεούς. μᾶλλον δ' ἐγὼ τοῦ
το ποιήσω. καὶ γὰρ ἔχω τινὰ νεωστὶ γυναῖκα ἀπὸ Φρυγίας ἥκου-
σαν εὖ μάλα τούτων ἔμπειρον. γαστρομαντεύεσθαι δεινὴν τῇ τῶν
σπαρτῶν διατάσει νύκτωρ καὶ τῇ τῶν θεῶν δείξει, ἣν οὐ δεῖ λεγού

τῆ

σὴ πιστεύσῃ, ἀλλ' ἰδεῖν ὥς φασι. διαπέμψομαι πρὸς αὐτήν. καὶ εἰ ὡς ἔφη καὶ καθαράν τινα δεῖ προτελέσαι τὴν γυναῖκα καὶ παρασκευάσαι τινὰ ζῷα ἱερεῦσαι. καὶ λιβανωτὸν ἄρρενα καὶ στύρακα μακρὸν καὶ πέμματα σεληνίς, καὶ ἄγρια φύλλα τῶν ἀνθρώπων. οἶμαι δὲ καὶ σὲ φθήσεται Πειραιόθεν ἐλθεῖν. ἢ δήλωσόν μοι σαφῶς μέχρι τίνος οὐ δύνασαι Γλυκέραν ἰδεῖν· ἵν' ἐγὼ μὲν καταδράμω πρὸς σέ. τὴν δὲ Φρυγίαν ταύτην ἑτοιμάσωμεν ἤδη καὶ ἃ μελετᾷ. πειράζεσθ' ἀπὸ σαυτοῦ μὰ τὸν Πειραιᾶ καὶ τὸ ἀγρίδιον καὶ τὴν Μουνυχίαν, καὶ κατ' ὀλίγον ὅπως ἐκπέσωσι τῆς ψυχῆς. οὐ δύναμαι πάντα ποιεῖν μὰ τοὺς θεούς. σὺ δ' οὐ δύνασαι διαπεπλεγμένος ὅλως ἤδη μοι. κἂν οἱ βασιλεῖς ἐπιστείλωσι πάντες, ἐγὼ πάντων εἰμὶ παρὰ σοὶ βασιλικωτέρα καὶ εὐσεβεῖ σοι κέχρημαι ἐραστῇ καὶ ὅρκων ἱερομνήμονι. ὥστε πειρῶ μᾶλλον ἐμῆς φιλότητος θᾶττον εἰς ἄστυ παραγενέσθαι ὅπως ἔχῃ μετὰ τὸ βουλεύσασθαι περὶ τῆς πρὸς βασιλέα ἀφίξεως, ἔχῃς εὐτρεπισμένα τὰ δράματα, ἐξ αὐτῶν ἃ μάλιστα ὀνῆσαι δύναιτο Πτολεμαῖον καὶ τὸν αὐτοῦ Διόνυσον, οὐ δημοκρατικὸν ὡς οἶσθα. εἴτε Θαΐδας εἴτε μισούμενον εἴτε θρασυλέοντα εἴτε ἐπιτρέποντας, εἴτε ῥαπιζομένην εἴτε Σικυώνιον.

ἀλλ' ὅτι καὶ ἐγὼ θρασεῖα καὶ τολμηρά τις εἰμὶ τὰ Μενάνδρου διακρίνειν ἰδιῶτις οὖσα. ἀλλὰ σοφὸν ἔχουσα τὸν ἔρωτα καὶ ταῦτ' εἰδέναι δύναμαι. σὺ γάρ με ἐδίδαξας εὐφυᾶ γυναῖκα ταχέως παρ' ἐρώντων μανθάνειν, ἀλλ' οἰκονομοῦσιν ἔρωτες σπεύδοντες. αἰδούμεθα τὴν Ἄρτεμιν ἀνάξιοι ὑμῶν εἶναι μὴ θᾶττον μανθάνουσαι. πάντως δέομαι Μένανδρε κἀκεῖνο παρασκευάσασθαι τὸ δρᾶμα, ἐν ᾧ με γέγραφας· ἵνα κἂν μὴ παραγένωμαι σὺν σοί, δι' ἄλλου πλεύσω πρὸς Πτολεμαῖον,

καὶ

καὶ μᾶλλον αἰσθήσεται ὁ βασιλεὺς ὅσον ἰσχύει καὶ παρὰ σοὶ γεγραμμένους φέρειν ἑαυτοῦ τοὺς ἔρωτας, ἀφεὶς ἐν ἄστει τοὺς ἀληθινούς. ἀλλ' οὐδὲ τούτους ἀφήσεις εὖ οἶδα. κυβερνᾶν ἢ πρωρατεύειν ἕως δεῦρο παραγένῃ πρὸς ἡμᾶς πειραιόθεν μνηθήσομαι. ἵνα σε τοῖς ἐμοῖς χερσὶν ἀκύμονα ναυστολήσω πλέουσαν εἰ τοῦτο ἄμεινον εἶναι φαίνοιτο. φανείη δὲ ὦ θεοὶ πάντες ὁ κοινῇ λυσιτελὲς ἢ ἐμὴ μαντεύσαιτο ἡ φρυγία. τὰ

συμφέροντα κρεῖσσον τῆς

Θεοφορήτου

σου κό-

ρης.

Ἔρρωσο.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ

ΑΣΠΑΣΙΑι.

τ ὸν ἐπιστολικὸν χαρακτῆρα τοῦ λόγου μετὰ τοὺς παλαιοὺς, ἄριστά μοι διεσκέφθαι δοκοῦσι φιλοσόφων μὲν ὁ τυανεὺς καὶ δίων. στρατηγῶν δὲ βροῦτος ἢ ὅτῳ βροῦτος ἐς τὸ ἐπιστέλλειν ἐχρῆτο. βασιλέων δὲ ὁ θεσπέσιος μάρκος. ἐν οἷς αὐτὸς ἐπέστελλε. πρὸς γὰρ τῷ κεκριμένῳ τοῦ λόγου, καὶ τὸ ἑδραῖον τοῦ ἤθους ἐντετύπωται τοῖς γράμμασι, ῥητόρων δὲ ἄριστα μὲν ἡρώδης ὁ ἀθηναῖος ἐπέστελλεν. ὑπεραττικίζων δὲ καὶ ὑπερλαλῶν, ἐκπίπτει πολλαχοῦ τοῦ πρέποντος ἐπιστολῆς χαρακτῆρος. δεῖ γὰρ φαίνεσθαι τὴν τῶν ἐπιστολῶν ἰδέαν, ἀττικωτέραν μὲν συνηθείας. συνηθεστέραν δὲ ἀττικίσεως. καὶ συγκεῖσθαι μὲν πολιτικῶς, τοῦ δὲ ἁβροῦ μὴ ἀπᾴδειν. ἐχέτω δὲ καὶ τὸ εὔσημον ἐν τῷ μὴ ἐσχηματίσθαι. εἰ γὰρ σχηματιοῦμεν, φιλοτιμεῖσθαι δόξομεν. φιλοτιμία δὲ ἐν ἐπιστολῇ μειρακιῶδες. κύκλου δὲ ἀποτορνεύειν, ἐν μὲν ταῖς βραχυτέραις τῶν ἐπιστολῶν, συγχωρῶ. ἵνα τούτῳ γοῦν ἡ βραχυλογία ὡραΐζοιτο ἐς ἄλλην ἠχὼ πᾶσι στενοῦσα. τῶν δὲ ἐς μῆκος προηγμένων ἐπιστολῶν, ἐξαιρεῖν χρὴ κύκλους. ἀγωνιστικώτερον γὰρ ἢ κατ᾽ ἐπιστολὴν τοῦτο. πλὴν εἰ μή πω ἐπὶ τελευτῆς τῶν ἐπεσταλμένων, ἢ ξυλλαβεῖν δέοι τὰ προειρημένα, ἢ ξυγκλεῖσαι τὸ ἐπὶ πᾶσι νόημα. σαφήνεια δὲ, ἀγαθὴ μὲν ἡγεμὼν ἅπαντος λόγου. μάλιστα δὲ ἐπιστολῆς. καὶ γὰρ διδόντες καὶ δεόμενοι καὶ ξυγχωροῦντες καὶ μὴ, καὶ καθαπτόμενοι καὶ ἀπολογούμενοι καὶ ἐρῶντες, ῥᾷον πείσομεν ἢν σαφῶς ἑρμηνεύσωμεν. Σαφῶς δὲ

ἑρμηνεύσομεν καὶ ἔξω συντελείας, ἣν τῶν νοηθέντων τὰ μὲν κοινὰ καινῶς, τὰ δὲ καινὰ κοινῶς φράζωμεν. Βερενίκῃ.

Πυρσαίνουσαι μίλτῳ τὰ χείλη καὶ τὴν παρειὰν γρά-
ἤ φουσαι, κώλυμα φιλημάτων. κατηγορεῖ δὲ καὶ γῆρας
τοῦ προσώπου. ὑφ' οὗ πελιδνοῦται μὲν τὸ στόμα. ῥυσσὴ δὲ ἡ παρειὰ ἔξωρος. ἴσχε δὴ χρωματοποιΐαν καὶ μηδὲν ἐπιποίει τῷ κάλλει. μὴ καὶ γραψώμεθά σε γήρως ἐπὶ τῇ τοῦ προσώπου γραφῇ.

Ἀθηνοδώρῳ.

Οἱ ὀφθαλμοὶ ξύμβουλοι τοῦ ἐρᾶν. σὺ δ' ἐξ ἀκοῆς ἀπείσας, ἐρᾷς
ὀ Ἰωνικοῦ μειρακίου οἴκων Κόρινθον. τουτὶ δὲ μανικὸν φαίνεται τοῖς οὔπω εἰδόσιν ὅτι νοῦς ὁρᾷ. Ἐπικτήτῳ.

Οἱ κρότῳ ἀνοήτῳ χαίρεις, ὦ τοῖς πλείοσιν ἐπειδὰν παρει-
ἐ όντες ἡμᾶς κροτῶσιν, ἡγοῦ δή μοι τοσοῦτον σωφρονέστερον τῶν Ἀθηναίων, ὅσῳ μηδὲ αἰτοῦσι μηδὲν ὑπὲρ τοῦ κροτεῖν.

Ἀριστοβούλῳ.

Ὁ δὲ ἐρῶντα καρτερεῖν, σωφρονέστερον τοῦ μηδὲ ἐρασθῆ-
τ ναι. καὶ γὰρ δὴ καὶ τὰ πολεμικὰ ἀνδρεῖος οὐχ οἱ μὴ τρωθέντες, ἀλλ' οἱ νικῶντες ἐν τραύμασιν. Ἀθηναΐδι.

Ὁ μὲν μὴ ἐρῶντι χαρίζεσθαι, Λυσίου δόξα· τὸ δὲ ἐρῶντι δοκεῖ
τ Πλάτωνι. σὺ δὲ καὶ ἐρῶντι καὶ μὴ ἐρῶντι. τοῦτο δὲ σοφὸς μὲν οὐδεὶς, Λαῒς δὲ οἶμαι ἐπαινεῖ. Ἐπικτήτῳ.

φ Ὀβοῦ δήμου παρῶ πολλὰ δύνασαι. Χαρίτωνι,

Ἐμνήσθαι τῶν σῶν λόγων οἴει τοὺς Ἕλληνας ἐπειδὰν τελευ-
μ τήσῃς. οἱ δὲ μηδὲν ὄντες ὁπότε εἰσί, τίνες ἂν εἶεν ὁπότε οὐκ εἰσί. Νέστορι.

ἔ Πεμψάσης σοι καινά. θαυμάζοις δ' ἂν αὐτῶν ἢ τὸ ἤδη ἢ τὸ ἔτι.

Διοδώρῳ.

τ Ας ἀπυρίνους ῥόας ἐρυθρὰς κηπεύουσιν, οἰνοχοούσας νᾶμα πότιμον, ὥσπερ τῶν βοτρύων οἱ δὴ πρατήροντες. δέκα σοι τούτων τρυγήσας ἔπεμψα. χρῶ δὲ αὐταῖς, σιτούμενος μὲν ὡς οἴνῳ μεθύων δὲ ὡς σίτῳ.

Φιλήμονι.

τ Οὐ τραγῳδῶ Διοκλέα, εἰ μὲν ἤδη γινώσκεις, ἐπαινεῖς δήπου. εἰ δὲ ἀγνοεῖς, ἐν τοῖς ἐπαινουμένοις γράφε. καὶ γίνου περὶ αὐτὸν οἷον εἰκὸς ἢ τὸν πεπεισμένον ἢ τὸν μὴ ἀπιστοῦντα.

Μειρακίῳ.

κ Αἰ σὺ πονηρὸς οὕτως, ὡς μηδένα ἄλλον ἐλεεῖν. κἀγὼ δυστυχὴς οὕτως ὡς μηδὲ παρ' ἄλλου λαβεῖν. οὐ πάνυ χαίρω τῇ κακοπραγίᾳ βουλόμενος μὴ παύσασθαι διαμαρτάνων ἵνα παύσῃ μὴ δὲ σὺ τῆς ἐπὶ τῷ μιαρῷ τῷ τρόπῳ κακοδοξίας. τὸ μὲν γὰρ ἐμόν, μιᾶς ἐστιν ὀδύνης. τὸ δὲ σόν, κοινὸν εἰς διαβολὴν τῶν παρὰ πάντων αἰτίας.

Ἰουλίᾳ σεβαστῇ.

ὁ Υ δὲ ὁ θεσπέσιος Πλάτων, τοῖς σοφισταῖς ἐβάσκηνε καὶ σφόδρα ἐνίοις δοκεῖ τοῦτο. ἀλλὰ φιλοτίμως μὲν πρὸς αὐτοὺς εἶχεν ἐπειδὴ διεφοίτων θέλγοντες μικράς τε καὶ μείζους πόλεις, τὸν ὀρφέως καὶ θαμύρου τρόπον. τοῦ δὲ βασκαίνειν ἀπεῖχε τοσοῦτον, ὅσον φιλοτιμία φθόνου. φθόνος μὲν γὰρ τρέφει τὰς μοχθηρὰς φύσεις. φιλοτιμία δὲ τὰς λαμπρὰς ἐγείρει. καὶ βασκαίνει μὲν τις τὰ μὴ ἑαυτῷ ἐφικτά. ἃ δ' ἄμεινον ἢ μὴ χεῖρον διαθήσεται, φιλοτιμεῖται πρὸς ταῦτα. ὁ γοῦν πλάτων καὶ εἰς τὰς ἰδέας τῶν σοφιστῶν ἵεται. καὶ οὔτε τῷ γοργίᾳ παρεῖκε τὸ ἑαυτοῦ ἄμεινον ὀργιάζειν, πολλά τε κατὰ τὴν ἱππίου καὶ πρωταγόρου ἠχὼ φθέγγεται. ζηλωταὶ δὲ ἐγένοντο ἄλλοι μὲν ἄλλων. καὶ γὰρ δὴ καὶ ὁ τῶ

γρύλλου φιλοτιμεῖται πρὸς τὸν τοῦ προδίκου ἡρακλέα. ὁπότε ὁ πρόδικος τὴν κακίαν καὶ τὴν ἀρετὴν ἄγει παρὰ τὸν ἡρακλέα, καλοῦσας αὐτὸν ἐς βίου αἵρεσιν. γοργίου δὲ θαυμασταὶ ἦσαν ἄριστοί τε καὶ πλεῖστοι πρῶτον μὲν οἱ κατὰ θετταλίαν ἕλληνες, παρ' οἷς τὸ ῥητορεύειν γοργιάζειν ἐπωνυμίαν ἔσχεν. εἶτα τὸ ξύμπαν ἑλληνικόν, ἐν οἷς ὀλυμπιάσι διελέχθη κατὰ τῶν βαρβάρων ἀπὸ τῆς τοῦ νεὼ βαλβῖδος. λέγεται δὲ ἀσπασία, ἡ μιλησία τὴν τοῦ περικλέους γλῶτταν, κατὰ τὸν γοργίαν θῆξαι. κριτίας δὲ καὶ θουκυδίδης οὐκ ἀγνοοῦνται τὸ μεγαλόγνωμον καὶ τὴν ὀφρὺν παρ' αὐτοῦ κεκτημένοι, μεταποιοῦντες δὲ αὐτὸ ἐς τὸ οἰκεῖον, ὁ μὲν ὑπ' εὐγλωττίας, ὁ δ' αὖ ὑπὸ ῥώμης. καὶ αἰσχίνης δὲ ὁ ἀπὸ τοῦ σωκράτους ὑπὲρ οὗ πρώην ἐσπούδαζες ὡς οὐκ ἀφανῶς τοὺς διαλόγους κολάζοντος, οὐκ ὀκνεῖ γοργιάζειν ἐν τῷ περὶ τῆς θαργηλίας λόγῳ. φησὶ γάρ που ὧδε. θαργηλία ἐλθοῦσα εἰς θετταλίαν, ξυνῆν ἀντιόχῳ θετταλῷ βασιλεύοντι, πάντων θετταλῶν. αἱ δὲ ἀποστάσεις αἵ τε προσβολαὶ τῶν λόγων γοργίου ἐπεχωρίαζον πολλαχοῦ μὲν, μάλιστα δὲ ἐν τῷ τῶν ἐποποιῶν κύκλῳ. πεῖθε δὴ καὶ σὺ ὦ βασίλεια τὸν θαρσαλεώτερον τοῦ ἑλληνικοῦ πλούταρχον μὴ ἄχθεσθαι τοῖς σοφισταῖς. μηδὲ εἰς διαβολὰς καθίστασθαι τοῦ γοργίου. εἰ δὲ οὐ πείθοις, σὺ μὲν οἵα που σοφία καὶ μῆτις, οἶσθα τί χρὴ ὄνομα θέσθαι τῷ τοιῷδε. ἐγὼ δὲ ἐπεὶ ἔχων, οὐκ ἔχω.

Μειρακίῳ.

Οἱ ἐρωτικοὶ τῶν ποιητῶν ἀγαθὴ ἀκρόασις τοῖς ἐξώροις. ἄγουσι γὰρ αὐτοὺς ἐς ἔννοιαν τοῦ ἐρᾶν, ὥσπερ ἀνηβηκότας. μὴ δὴ νόμιζε σεαυτὸν ὑπερήμερον τῆς τούτων ἀκροάσεως. ἡ γὰρ ξυνουσία τῶν τοιῶνδε ποιητῶν, ἢ οὐκ ἐπιλήσει σε ἀφροδισίων ἢ ἀναμνήσει.

ο Οἱ τελούμενοι τῇ Ῥέᾳ μαίνονται πληγέντες τὰ ὦτα κτύποις ὀργάνων. ἀλλ' ἐκεῖ μὲν, κύμβαλον καὶ αὐλοῦ ἔργα. σὲ δὲ οὕτως ἐκπλήττουσιν Ἀθηναῖοι κρότοις, ὡς ἐκλανθάνεσθαι τίς εἶ καὶ τίνων γέγονας.

Κλεοφῶντι καὶ Γαΐῳ.

υ Περὶ ὧν ἐπέσταλται, τὰ μὲν ἤδη γέγονε. τὰ δὲ αὐτίκα ἔσται. ἐγὼ γὰρ Λήμνιος ὤν, πατρίδα ἐμαυτοῦ καὶ τὴν Ἴμβρον νομίζω. συνάπτω μὲν εὐνοίᾳ καὶ τὰς νήσους ἀλλήλαις· καὶ ἐμαυτὸν ἀμφοτέραις.

Αἱρετιανῷ.

τ Ὁ ποιητικὸν ἔθνος πολλοὶ καὶ πλείους ἢ οἱ τῶν μελιττῶν ἑσμοί. βόσκουσι δὲ τοὺς μὲν, λειμῶνες. τοὺς δὲ, οἰκίαι τῶν πλουσίων. αὐθεσιῶσι τε οἱ μὲν κηρίοις. οἱ δὲ ὀψοποιΐᾳ λαμπρᾷ. εἰσὶ δὲ τῶν ποιητῶν οἱ καὶ τραύμασιν ἑστιῶντες. τούτους δὲ ἡγούμεθα τοὺς τῶν ἐρωτικῶν ποιητάς. ὧν εἷς καὶ Κέλσος οὑτωσὶ ῥᾳδίως παραδεδωκὼς τὸν ἑαυτοῦ βίον ὥσπερ οἱ χρυσοῖ τέττιγες. ὡς δ' ἂν μὴ δρόσῳ, ἀλλὰ σιτίοις τραφεῖν, πεπίστευκά σοι μελήσειν.

Ἀντωνίνῳ.

ο Οἱ πελαργοὶ τὰς πεπορθημένας πόλεις οὐκ ἐσπέτονται κακῶν πεπαυμένων ἠχὼ φεύγοντες. σὺ δὲ οἰκίαν οἰκεῖς ἣν αὐτὸς ἐπόρθησας· καὶ θεοῖς τοῖς ἐν αὐτῇ θύεις ὥσπερ οἰκοῦσιν, ἢ οὖσι μὲν, ἐκλελησμένους δὲ ὅτι τὰ ἐκείνων ἔχεις.

Μειρακίῳ.

Αἶρε κἂν μὴ θέλῃς· χαῖρε κἂν μὴ γράφῃς. ἄλλοις καλέ. ἐμοὶ δὲ ὑπερήφανε. οὐκ ἦσθα συγκείμενος ἐξ ἀέρος.
χ καὶ τῶν, ὅσα τούτοις κίρναται. ἀλλὰ ἐξ ἀδάμαντος καὶ πέτρας καὶ στυγός. ταχέως σε θεασαίμην γηρῶντα καὶ παρὰ ἀλλοτρίαις θύραις

θύραις

θύραις κείμενοι. καὶ ἔρως. καὶ νέμεσις ὀξεῖς θεοὶ καὶ στρεφόμενοι.

Γυναικί.

Δανάη χρυσὸν ἐλάμβανεν. ἡ λήδα ὄρνιθας. ἡ εὐρώπη
ή τὰ ἐξ ἀγέλης. ἡ αὐτιόπη ὅσα ὄρεια. ἡ ἀμυμώνη τὰ ἐν
θαλάττῃ. οἱ δὲ ποιηταὶ τὰ δῶρα μύθους ἐποίησαν πα-
ράσαντες τὴν ἀλήθειαν ψυχαγωγίᾳ ψευσμάτων. λάβε λάβε καὶ σύ, τὸν ἀκκισμὸν ἀφελοῦσα τοῦ σώφρονος. ἵνα κἀγὼ ζεὺς γένωμαι καὶ ποσειδῶν διδοὺς μὲν, ἃ θέλεις. ἃ δὲ θέλω, λαμβάνων.

Τῇ αὐτῇ.

Μῶμος τῶν μὲν ἄλλων οὐδὲν εἶχε τῆς ἀφροδίτης αἰ-
ό τιάσασθαι. τί γὰρ ἂν καὶ ἐμέμψατο. ἓν δὲ μόνον δυσχε-
ράνας ἔφη ὅτι τρύζοι αὐτῆς τὸ ὑπόδημα καὶ λίαν ἐπί-
λαλον. καὶ περὶ ψόφῳ ὀχληρόν. εἰ δὲ ἀνυπόδητος ἐβάδιζεν ὥσπερ ἀνέσχεν ἐκ τῆς θαλάττης, οὐκ ἂν ποτε εὐπορεῖσαι σκωμμάτων οὐδὲ κωμῳδίας ὁ ἀλιτήριος. καί μοι δοκεῖ μηδὲ, μοιχευομένη διὰ τοῦτο μόνον λαθεῖν. ὅτι πάντα ὁ ἥφαιστος ἔγνω τὰ κεκρυμμένα τοῦ σανδαλίου διαβάλλοντος. ταῦτα μὲν ἡμῖν ὁ μῦθος. σὺ δὲ καὶ τῆς ἀφροδίτης ἔοικας βουλεύεσθαι ἄμεινον χρωμένη τοῖς ποσὶν ὡς ἐπάχθης καὶ φεύγουσα τοῦ μώμου τὰ ἐγκλήματα. ὦ ἄδετοι πόδες. ὦ κάλλος ἐλεύθερον. ὦ τρισευδαίμων ἐγὼ καὶ μακάριος ἐὰν πατήσητέ με.

Μειρακίῳ ἀνυποδήτῳ.

Αλακώτεροι δὲ τίθησ ὑπὸ τοῦ σανδαλίου. θλίβεσθε
μ ὡς πέπεισμαι. δεῖται γὰρ δακεῖν σάρκας ἁπαλὰς καὶ
τῶν δερμάτων καινότητες. διὰ τοῦτο ὁ ἀσκληπιός, τὰ μὲν ἐκ πολέμου καὶ θήρας τραύματα, ἰᾶτο ῥαδίως. ταῦτα δὲ εἴα

διὰ τὸ ἑκούσιον αἰδοῖ μᾶλλον ἢ ἐπηρείᾳ δεδιμένος γινόμενα. τί οὖν ἐπ᾽ αὐτὸν πέδητος βαδίζεις; τί δὴ τῇ γῇ φθονεῖς. λαυτία καὶ σανδάλια καὶ κρηπῖδες καὶ πέδιλα, νοσούντων εἰσὶ φορήματα ἢ γερόντων. τὸν γοῦν Φιλοκτήτην ἐν τούτοις γράφουσι τοῖς ἐρύμασιν ὡς χωλὸν καὶ νοσοῦντα. τὸν δὲ ἐκ Σινώπης φιλόσοφον καὶ τὸν Θηβαῖον Κράτητα καὶ τὸν Αἴαντα καὶ τὸν Ἀχιλλέα ἀνυποδήτους καὶ τὸν Ἰάσονα δὲ ἡμισείας. λέγεται γοῦν ὡς τὸν Ἄναυρον διαβαίνοντος αὐτοῦ τὸν ποταμὸν, ἐνεσχέθη κρηπὶς τῷ ῥεύματι εἰς ἀντίληψιν τῆς ἰλύος γενομένης. καὶ ὁ Ἰάσων οὕτως ἠλευθέρωτο τῶν ποδῶν τὸν ἕτερον. τύχῃ τὸ δὲ ὂν διδαχθεὶς, οὐ γνώμῃ ἑλόμενος. καὶ ἄπιθι καλῶς σεσυλημένος μηδενὶ τῶν μεταξὺ τῆς γῆς καὶ τοῦ ποδός. μὴ φοβηθῇς. δέξεται τὴν βάσιν ἡ χώρα ὡς πόα. καὶ τὸ ἴχνος προσκυνήσομεν πάντες. ὦ ῥυθμοὶ ποδῶν φίλτατοι. ὦ καινὰ ἄνθη. ὦ γῆς φυτά. ὦ φίλημα ἐρρωμένον.

Γυναικὶ καπηλίδι.

Αὐταὶ μὲν αἴρεις τὰ σά. καὶ ὁ λινοῦς χιτὼν ὡς ὁ τῆς Ἴσιδος
π καὶ τὸ καπηλεῖον ὡς Ἀφροδίσιον. καὶ τὰ ἐκπώματα ὡς Ἥρας ὄμματα. καὶ ὁ οἶνος ὡς ἄνθος καὶ τῶν τριῶν δακτύλων αἱ συνθέσεις, ἐφ᾽ ὧν ὀχεῖται τὸ ποτήριον. ὥσπερ καὶ τῶν φύλλων τῶν ἐν τοῖς ῥόδοις ἐκκολαί. κἀγὼ μὲν, φοβοῦμαι μὴ πέσῃ. τὸ δὲ, ἕστηκεν ὀχυρῶς ὡς γνώμῃ ἐρηρεισμένον. καὶ τοῖς δακτύλοις συμπέφυκεν. εἰ δὲ καὶ ἀποπίοις ποτὲ, πᾶν τὸ καταλειπόμενον γίνεται θερμότερον τῷ ἄσθματι. ἥδιον ἢ καὶ τοῦ νέκταρος. κάτεισι γοῦν ἐπὶ τὴν φάρυγγα ἀκολύτοις ὁδοῖς. ὥσπερ οὐκ οἴνῳ κεκραμένοι ἀλλὰ φιλήμασιν.

τῇ

Τῇ αὐτῇ.

Ξύλου μὲν τὰ ἐκπώματα· αἱ δὲ σαὶ χεῖρες, ἀργυρᾶ αὐτὰ ποιοῦσι καὶ χρυσᾶ. ὡς καὶ τούτοις τὸ βλέπειν ὑγρῶς παρὰ τῶν σῶν ὀμμάτων εἶναι. ἀλλὰ τοῖς μὲν ἄψυχον καὶ ἀκίνητον τὸ δίψος καθάπερ τῶν ὑδάτων τοῖς ἑστηκόσι. τὰ δὲ ἐν τοῖς προσώποις ἐκπώματα, τῇ τε ἄλλῃ ὑγρότητι εὐφραίνει μ' ἔοικε καὶ τῇ συνέσει τῶν φιλημάτων. ὥστ' ἐκεῖνα μὲν κατάθου καὶ χαίρειν ἔα τά τε ἄλλα, καὶ διὰ τὸν ἐν τῷ σφαλερῷ τῆς ὕλης φόβον. ἐμοὶ δὲ μόνοις πρόπινε τοῖς ὄμμασιν. ὧν καὶ ὁ ζεὺς γευσάμενος, καλὸν οἰνοχόον παρεστήσατο. εἰ δὲ βούλει, τὸν μὲν οἶνον μὴ παραπόλλυε· μόνου δὲ ἐμβάλλουσα ὕδατος, καὶ τοῖς χείλεσι προσφέρουσα, πλήρου φιλημάτων τὸ ἔκπωμα. καὶ δίδου τοῖς δεομένοις. ἔστι γὰρ οὐδεὶς ἀνέραστος οὕτως, ὃς ποθεῖν ἐπὶ τὴν διονύσου χάριν μετὰ τὰς ἀφροδίτης ἀμπέλους.

Τῇ αὐτῇ.

Τὰ μὲν ὄμματά σου διαυγέστερα τῶν ἐκπωμάτων· ὡς δύνασθαι δι' αὐτῶν καὶ τὴν ψυχὴν ἰδεῖν. τὸ δὲ τῶν παρειῶν ἐρύθημα, εὔχρουν ὑπὲρ αὐτὸν τὸν οἶνον. τὸ δὲ λινοῦν τοῦτο χιτώνιον ἀντιλάμπει ταῖς παρειαῖς. τὰ δὲ χείλη βέβαπται τῷ τῶν ῥόδων αἵματι. καί μοι δοκεῖς τὸ ὕδωρ φέρειν ὡς ἀπὸ πηγῶν τῶν ὀμμάτων, καὶ διὰ τοῦτο εἶναι νυμφῶν μία. πόσους ἱστᾷς ἐπειγομένους. πόσους κατέχεις παρατρέχοντας. πόσους φθεγξαμένη, καλεῖς. ἐγὼ πρῶτος ἐπειδὰν ἴδω σε διψῶ. καὶ ἵσταμαι μὴ θέλων.

Μειρακίῳ.

ο Υ δὲ ὁ τὸν μενάνδρου πολέμωνα καλὸν μειράκιον πε-
ριέκειρεν· ἀλλ' αἰχμαλώτου μὲν ἐρωμένης κατετόλ-
μησεν ὁρμηθείς. ἣν οὐδὲ αὐτὸς ἀποκείρας ἠνέσχετο. κλαίει γοῦν καταπεσών. ὡς μεταγινώσκων ἐπὶ τῷ φόνῳ τῶν τριχῶν. ἐφήβου δὲ ἄρα ἐφείσατο καὶ τὸ δρᾶμα. σὺ δὲ οὐκ οἶδα τί παθών, σεαυτὸν πεπολέμηκας ὦ ἀνδροφόνε τῆς κεφαλῆς. τί εἶδες μάχαιραν ἐπὶ τὰς τρίχας. τί δὲ ἑκουσίων καὶ πολλῶν τραυμάτων. οἷον θέρος ἐξέκοψας. οὐδὲ οἱ ποιηταί σε ἐπαίδευσαν τοὺς εὐφόρβους καὶ τοὺς μενελάους εἰσάγοντες κομῶντας καὶ ὅλον τὸ τῶν ἀχαιῶν στρατόπεδον; καὶ ἔτι σ' αὐτοῖς καλὸς ποταμῶν, κομᾷ. ὡς γὰρ χρυσὸς ἀνάθημα καὶ ἄργυρος, οὕτω καὶ τρίχες κομῶσαι. οἱ μὲν βάρβαροι, ὅπλοις. οἱ ἕλληνες, κράνεσιν. οἱ ὀφθαλμοὶ βλεφάροις. αἱ δὲ νῆες, ἱστίοις. ἡ δὲ γῆ ὄρεσι. τὰ δὲ ὄρη νάπαις. ἡ δὲ θάλασσα νήσοις. οἱ δὲ ταῦροι, κέρασιν. οἱ δὲ ποταμοί, πέμπεσιν. αἱ πόλεις, τείχεσιν. φοβερώτερος καὶ λέων, ὁ λάσιος. καὶ ἵππος ὁ ἤδη τῇ χαίτῃ πεπιστευκώς. καὶ ἀλεκτρυὼν μαχιμώτερος, ὁ τὰ κάλλαια ἐγηγερκώς. τιμῶσι δὲ οἱ σοφοὶ καὶ τῶν ἀστέρων τοὺς κομήτας. καὶ τῶν ἱερέων τοὺς ἀνέτους ταῖς κόμαις. καὶ τῶν θεῶν ἄλλον ἄλλως. τὸν ποσειδῶνα, ὡς κυανοχαίτην. τὸν ἀπόλλω ὡς ἀκερσεκόμην. τὸν πᾶνα, ὡς δασύν. τὴν ἶσιν ὡς λυσίκομον. τὸν διόνυσον, ὡς μετὰ τῶν τριχῶν καὶ τοῦ κιττοῦ κομῶντα. ἀφροδίτη δὲ οὐδὲ πενθοῦσα ἀπεκείρατο.

Ἔρρωσο.

Ἐρωτικαὶ Μειρακίῳ.

ὁ I λακεδαιμόνιοι, φοινικοβαφεῖς ἐνεδύοντο θώρακας ἢ ἵνα ἐκπλήττωσι τοὺς πολεμίους, τῷ φοβερῷ τῆς χροίας, ἢ ἵνα ἀσυνοῶσι τὸ αἷμα τῇ κοινωνίᾳ τῆς βαφῆς. ὑμᾶς δὲ δεῖ τοὺς καλοὺς, μόνοις ῥόδοις ὁπλίζεσθαι. καὶ ταύτην λαμβάνειν παρὰ τῶν ἐραστῶν τὴν πανοπλίαν. ὑάκινθος μὲν οὖν λευκῷ μειρακίῳ, πρέπει δὲ νάρκισσος μέλανι. ῥόδον δὲ, πᾶσιν. ὡς καὶ μειράκιον παλαιὸν, καὶ ἄνθος. καὶ φάρμακον καὶ μύρον. τοῦτο Ἀγχίσην ἔπεισε. τοῦτο Ἄρη ἀπέλυσε. τοῦτο Ἄδωνιν ἐλθεῖν ὑπέμνησεν. αὕτη ἦρος κόμη. τοῦτο γῆς ἀστραπή. τοῦτο ἔρωτος αἱ λαμπάδες.

Γυναικί.

ἐ I κἀμὲ φεύγεις, ἀλλ' οὖν ὑπόδεξαι καὶ τὰ ῥόδα αὐτὰ πέμπω. καί σου δέομαι μὴ στεφανοῦσθαι μόνον, ἀλλὰ καὶ κοιμηθῆναι ἐπ' αὐτῶν. καὶ γὰρ ῥόδα ἰδεῖν μὲν καλά. οἷον τὸ πῦρ ἔχει τὴν ἀκμήν. ἅψασθαι δὲ μαλακά, καὶ πάσης στρωμνῆς ἁπαλώτερα. ὑπὲρ τὸν βαβυλώνιον κόκκον καὶ τὴν τυρίαν πορφύραν. καὶ γὰρ ἐσπούδασται ἐκεῖνα, ἀλλ' οὐ πνεῖ καλόν. ἐνετειλάμην αὐτοῖς καὶ τὴν δειρήν σου φιλῆσαι καὶ τοῖς μαστοῖς ἐπελθεῖν, καὶ ἀνδρίσασθαι αὖ ἀφῆς. καὶ οἶδα ὅτι ἀκούσεται. ὦ μακάρια οἷον χιτῶνα περιβάλλειν μέλλετε. ἀλλὰ δεήθητε αὐτῆς ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ πρεσβεύσατε καὶ πείσατε. ἐὰν δὲ παρακούσῃ, κατακαύσατε.

Μειρακίῳ.

τ Ἀ ῥόδα ὥσπερ πτεροῖς τοῖς φύλλοις ἐπειγόμενα, ἐλθεῖν παρὰ σὲ σπουδὴν ἐποιήσατο. ὑπόδεξαι αὐτὰ εὐμενῶς. ὡς ἀδώνιδος ὑπομνήματα, ἢ ὡς ἀφροδίτης βαφήν, ἢ ὡς γῆς ὄμματα. ἀθλητῇ μὲν οὖν, κότινος πρέπει. βασιλεῖ μεγάλῳ ὀρθὴ τιάρα.

καὶ στρατιώτῃ, λόφος. καλῷ δὲ μειρακίῳ ῥόδα. καὶ διὰ συγγένειαν
τῆς εὐωδίας. καὶ διὰ τὸ οἰκεῖον τῆς χροιᾶς. Γυναικί.

π Ἔπεμψά σοι στέφανον ῥόδων. οὐ σὲ τιμῶν, καὶ τοῦτο μὲν γάρ, ἀλλ' αὐτοῖς τι χαριζόμενος τοῖς ῥόδοις ἵνα μὴ μαρανθῇ. Μειρακίῳ.

ε Ὑπεποίηκας καὶ στρωμνήν, χρησάμενος τοῖς ῥόδοις. ἡ γὰρ πρὸς τὰ πεμφθέντα ἡδονὴ σημεῖον μέγα τῆς πρὸς τὸν πέμψαντα τιμῆς. ὥστε κἀγώ σου δι' αὐτῶν ἡψάμην, ἢ γάρ ἐστιν ἐρωτικὰ καὶ πανοῦργα. καὶ κάλλει χρῆσθαι εἰδότα. δέδοικα δὲ μὴ οὐδ' ἡσυχίαν ἤγαγεν, ἀλλ' ἠνώχλει σοι καθεύδοντι ὡς περὶ τὴν Δανάην ὁ χρυσός. εἰ δὲ βούλει τι φίλῳ χαρίζεσθαι, τὰ λείψανα αὐτῶν ἀντίπεμψον. μηκέτι πνέοντα ῥόδων μόνον ἀλλὰ καὶ σοῦ. Γυναικί.

κ Αἱ περὶ Δία ὅτε ἐκοιμᾶτο ἐν τῇ Ἴδῃ μετὰ Ἥρας, αὗται ἡ γῆ ἀνῆκε λωτὸν ἢ ὑάκινθον ἢ κρόκον. ῥόδα δὲ οὐ παρῆν. πότερον ὡς μόνης Ἀφροδίτης κτήματα, παρ' ἧς καὶ ταῦτα ἔδει τὴν Ἥραν δανείσασθαι, καθάπερ καὶ τὸν κεστὸν ἐδανείσατο, ἢ ὡς οὐκ ἂν κοιμηθέντος τοῦ Διὸς εἰ καὶ ταῦτα παρῆν, οἱ δὲ ἐδέοντο καθεύδειν τὸν Δία. ὅταν δὲ πνέῃ ῥόδα, ἀνάγκη πᾶσα δήπου καὶ ἀνθρώποις καὶ θεοῖς ἀγρυπνεῖν ἡδέως. ἡ γὰρ εὐωδία διεγείρει πᾶσαν ἡσυχίαν ἐξοικίσασα. ταῦτα μὲν οὖν ἀφείσθω Ὁμήρῳ καὶ τῇ τῶν ποιητῶν ἐξουσίᾳ. σὺ δὲ ἀγροίκως ἐποιήσας μόνη κοιμηθεῖσα ἐν ῥόδοις. καὶ σωφρονήσασα ἐν οὐ σώφροσιν. ἢ γὰρ τῶν ἐραστῶν ἐχρῆν σοι παρεῖναί τινα, ἢ ἐμέ γε τὸν διαπλανεῖ εἰ μὴ ἐνεθυμήθης ὦ καλὴ τὸν στέφανον τοῖς στέρνοις προσαγαγοῦσα καθ' ὃ μοιχῷ συμπλακῆναι. Μειρακίῳ.

τ Ἰ παθόντα τὰ ῥόδα, πρὶν μὲν παρὰ σοὶ γενέσθαι, καλὰ ἦν ῥόδα, οὐ γὰρ ἂν αὐτὰ οὐδὲ ἔπεμψα εἰ μή τι ἀξιόλογον εἶχεν. ἐλθόντα δέ, εὐθὺς ἐμαράνθη καὶ ἀπέπνευσε, τὸ μὲν σαφές, οὐκ οἶδα

διαι

τῆς αἰτίας· οὐ γάρ μοι τί εἰπεῖν ἠθέλησεν ὡς δεῖξαί σοι ῥᾴδιον, οὐκ ἤνεγκε τὸ ἀδοκιμούμενα· οὐδὲ ἠνέσχετο τῆς πρὸς σὲ ἁμίλλης· ἀλλ᾽ ὁμοῦ τε ἔθιγεν εὐωδεστέρου χρωτὸς, καὶ ἀπώλετο· οὕτω καὶ λύχνος ἀπόλλυται πυρὸς ἡττηθεὶς μείζονος· καὶ ἄστρα δὲ ὅταν ἀντιβλέπειν ἡλίῳ μὴ δύνηται.

Γυναικί.

ὄ Ντως τὰ ῥόδα ἔρωτος φυτά· καὶ γὰρ νέα ὡς ἐκεῖνος. καὶ ὑγρὰ ὡς αὐτὸς ὁ ἔρως. καὶ χρυσοκομοῦσιν ἄμφω. καὶ τἆλλα αὐτοῖς ὅμοια. τὰ ῥόδα τὴν ἄκανθαν ἀντὶ βελῶν ἔχει. τὸ πυρσὸν ἀντὶ δᾳδων. τοῖς φύλλοις ἐπτέρωται. χρόνον δὲ οὔτε ἔρως, οὔτε ῥόδα οἶδεν. ἐχθρὸς γὰρ ὁ θεὸς καὶ τῆς κάλλους ὥρας καὶ τῆς ῥόδων ἐπιδημίας. εἶδον ἐν ῥώμῃ τοὺς ἀνθοφόρους τρέχοντας· καὶ τῷ τάχει μαρτυρουμένους τὸ ἄπιστον τῆς ἀκμῆς. ὁ γὰρ δρόμος διδασκαλία χρήσεως. εἰ δὲ μελλήσαις, ἀπελήλυθε. μαραίνεται καὶ γυνὴ μετὰ ῥόδων ἂν βραδύνῃ. μὴ μέλλε ὦ καλή. συμπαίζωμεν. στεφανωσώμεθα τοῖς ῥόδοις. συνδράμωμεν.

Μειρακίῳ.

ἔ Στιν ἔαρ καὶ κάλλος ῥόδων. ὁ δὲ μὴ χρησάμενος τοῖς παροῦσιν ἀνόητος. ἐν οὐ μέλλουσι μέλλων. καὶ βραδύνων ἐπισπεύδουσι. φθονερὸς γὰρ ὁ χρόνος καὶ τὴν ἄνθους ὥραν ἀφανίζει καὶ τὴν κάλλους ἀκμὴν ἀπάγει. μηδὲν μέλλε ὦ φθεγγόμενον ῥόδον ἀλλ᾽ ἕως ἔξεστι καὶ ζῇς, μεταδὸς ἡμῖν ὧν ἔχεις.

Γυναικί.

ἐ Πυθόμην ὡς τὰ ῥόδα ἐλθόντα παρὰ σὲ, ὅσα χρέος ἀπέβαλεν· ἐγώ τε γὰρ ἐνετειλάμην αὐτοῖς, καὶ ὡς ἐκπιόντα ἀκράτου χρωτὸς τῆς σῆς δρόσου, κατέχει τὴν ψυχὴν ἀξιοῦσαν καὶ δυσανασχετοῦσαν. καλῶς ἐποιήσατε ὦ ῥόδα ἀναβιώσαντα. ἢ δέομαι, μένετε ἕως ἂν ἔλθω. μαθεῖν γὰρ ἔννοια ἐπὶ τὸ ἀλλήλων εἰλήφατε εἰς εὐωδίαν αὐτῇ καὶ ὑμεῖς εἰς χρόνον.

α Ἰπάς με ὅτι σοι ῥόδα οὐκ ἔπεμψα. ἐγὼ δὲ οὔτε ὡς ὀλίγωρος τοῦτ᾽ ἐποίησα, οὔτε ὡς ἀνέραστος αὐτός. ἀλλ᾽ ἐσκόπουν ὅτι ξανθὸς ὢν καὶ ῥόδοις ἰδίοις ἐστεφανωμένος, ἀλλοτρίων ἀνθῶν οὐ δέῃ. οὐδὲ γὰρ Ὅμηρος τῷ ξανθῷ Μελεάγρῳ στέφανον περιέθηκεν. ἐπεὶ τοῦτο ἂν ἦν, ἄλλο πῦρ ἐπὶ πυρὶ καὶ δαλὸς ἐπ᾽ ἐκείνῳ διπλοῦς. ἀλλ᾽ οὐδὲ τῷ Ἀχιλλεῖ. οὐδὲ τῷ Μενελάῳ, οὐδὲ ὅσοι ἄλλοι παρ᾽ αὐτῷ κομῶσι. φθονερὸν δ᾽ ἄρα καὶ τὸ ἄνθος καὶ ὠκύμορον. καὶ παύσασθαι ταχύ. λέγεται δ᾽ αὐτοῦ πρώτην γένεσιν ἐκ λυπηροτάτης ἀρξασθαι προφάσεως. ἡ γὰρ ἄκανθα τῶν ῥόδων περιοῦσα τὴν Ἀφροδίτην ἔκνισεν, ὡς Κύπριοι καὶ Φοίνικες λέγουσιν. εἰ μὴ ἄρα μὴ στεφανώμεθα. φεύγωμεν ἄνθος ὃ μηδ᾽ ἡ Ἀφροδίτη φείδεται. Γυναικί.

β Υσοί τις ξανθή, ῥόδα ζητεῖς. καὶ μὴν φύσεως οὕτως ἔχεις ὡς ἐκεῖνα. τί οὖν μεταλαμβάνεις ἀνθῶν μετὰ μικρὸν οὐκ ὄντων. τί δὲ τὴν κεφαλὴν στεφανοῖς πυρί. ἐμοὶ γὰρ δοκεῖ καὶ τῆς Κολχίδος ὁ ὅρμος, ὃν τῇ Γλαύκῃ ἔπεμψε, ῥόδα ἦν πεφαρμαγμένα. ὃ διὰ τοῦτο ἐκ αὐτῇ λαβοῦσα. εἴτε γὰρ τερπνὰ τὰ ῥόδα, μὴ προδοκιμείτω τὰς καλάς. εἴτε εὐώδη, μὴ ἀντιπνείτω. εἴτε ὠκύμορα, μὴ φοβείτω. ἐμοὶ μὲν, οὐδὲν ἄγω δοκεῖ προσεοικέναι φύλλα ῥόδων λυθέντων, ἢ πίπτουσιν. οἱ πολλοί τε τῶν σφόδρα ἐρωτικῶν, αὐτοῖς μᾶλλον ἄχθονται λυθεῖσιν ἢ χαίρουσιν ἐπιτεθεισχισμένοις ἐπὶ τὴν προσουσίαν φιλήδονῆς αὐτῶν. ὁ μέλλων φόβος μικρά. ἡ δὲ σὴ κεφαλή, λειμὼν πολὺς αὐτῇ φέρων, ἃ μήτε θέρος ἄπεισι, καὶ χειμῶνος μέσου φαίνεται. καὶ δρεψαμένων, οὐ λύεται. εἰ γὰρ ἐπιτρέψεις μοι κἂν ἕνα βόστρυχον ἐκτεμεῖν, εἰ γὰρ ἀπολοίμην οὕτω πνέων, ἔσῃ χαιρομένη ῥόδα μαρανθῆναι μὴ δυναμένη.

ὠ Σὺ δυσειδέσι καὶ φιλονείκοις τὸ κάλλος. ἀμελούμενον μᾶλλον ἀνθεῖ. καθάπερ τῶν φυτῶν ὅσα τῇ φύσει θαρροῦντα τῆς τῶν γεωργῶν ὀλιγωρίας οὐ χρήζονται. οὐχ ἵππον ἀναβαίνεις. οὐκ εἰς παλαίστραν ἀπαντᾷς. οὐχ ἡλίῳ δίδως σεαυτόν. ἄνθος δὲ καὶ βαφὴ τοῖς καλοῖς. ἀλλ' αὐχμηρὸς πείθεσθαι καὶ σεαυτῷ μαχόμενος, ἐξηπάτησαι. καλὸς εἶ κἂν μὴ θέλῃς. καὶ πάντας ἕλκεις τῶν λίαν ἀμελουμένων. ὥσπερ οἱ βότρυες καὶ τὰ μῆλα καὶ ἔτι ἄλλο αὐτόματον καλόν. ὁ μὲν γὰρ καλλωπισμὸς, ἐπιεικόν. καὶ πάνυ δεῖ δυσχεραίνειν τὴν φαρμακωμένην εὐμορφίαν ὡς πανουργίας ἐγγύς. τὸ δὲ ἀκέραιον καὶ ἄκακον κἀνεπιβούλευτον, μόνων ἴδιον τῶν αὐτὸ δεξαμένων τὸ κάλλος. οὕτως ὁ Ἀπόλλων ποιμένων ἤρα. καὶ Ἀφροδίτη βουκόλων, καὶ Ῥέα ἀγροίκων. καὶ Δημήτηρ τῶν τὰ ἄστη οὐκ εἰδότων. ὅτι πᾶν ἀληθέστερον τοῦ δεδουλωμένου τὸ φύσει παρόν. οὐδεὶς οὐδὲ ἀστέρας οἶδε κοσμουμένους. οὐδὲ λέοντας. οὐδὲ ὄρνιθας. ὁ δ' ἵππους καλλωπίζων χρυσῷ ἢ ἐλέφαντι ἢ ταινίαις, λανθάνει λυμαινόμενος τοῦ ζώου τὸ γαῦρον. καὶ τέχνῃ παραδιδοὺς τὸ ἄσημα ἐπανορθοῦσθαι τῆς φύσεως τὰ λείποντα.

Γυναικί.

ἡ Καλλωπιζομένη γυνὴ θεραπεύει τὸ ἐλλιπές. φοβουμένη φωραθῆναι ὃ οὐκ ἔχει. ἡ φύσει καλὴ, οὐδενὸς δεῖται τῶν ἐπικτήτων. ὡς προσαρκοῦσα αὐτῇ πρὸς πᾶν τὸ ὁλόκληρον. ὀφθαλμῶν δὲ ὑπογραφαὶ καὶ κομῶν προσθέσεις. καὶ ζωγραφίαι παρειῶν, καὶ χειλέων βαφαὶ, καὶ ἔτι κομμωτικῆς φάρμακον, καὶ ἔτι ἐκ φυκίου δόλερον ἄνθος, ἐπανόρθωσις τοῦ ἐνδέοντος εὑρέθη. τὸ δὲ ἀκόσμητον, ἀληθῶς καλόν. ὥστε εἰ μάλιστα πεπίστευκας σεαυτῇ καὶ τεθάρρηκας, διὰ τοῦτό σε μᾶλλον ἀγαπῶ. μὴ-

τύριον τὸ ἀπράγμον ἡγούμενος τῆς ἐν εὐμορφίᾳ πίστεως. οὐ γὰρ κομμώσας τὰ πρόσωπα, οὐδὲ ἐν ταῖς κηρίναις τετάξαι γυναιξίν. ἀλλ' ἐν ταῖς ἀδόλως καλαῖς. οἷαι καὶ αἱ πρότεραι ἦσαν. ὧν χρυσὸς ἥρα καὶ βοῦς καὶ ὕδωρ καὶ ὄρνιθες καὶ δράκοντες. τὸ δὲ φυκίον καὶ ὁ κηρὸς καὶ τὸ παραντεινὸν καὶ οἱ ἐπικάρπιοι ὄφεις καὶ αἱ χρυσαῖ πέδαι, Θαΐδος καὶ Ἀρισταγόρας καὶ Λαΐδος φάρμακα. Μειρακίῳ.

π Οθεν εἶ μειράκιον εἰπέ. ὅ οὕτως ἀπείρως ἔχεις πρὸς ἔρωτα. ἐκ Σπάρτης ἐρεῖς, οὐκ εἶδες οὖν Ὑάκινθον οὐδὲ ἐστεφάνωσω τοῦ τραύματος; ἀλλ' ἐκ Θετταλίας, οὐκ ἐδίδαξεν οὖν σε οὐδὲ ὁ Φθιώτης Ἀχιλλεύς, ἀλλὰ Ἀθήνηθεν, τὸν Ἁρμόδιον οὖν καὶ τὸν Ἀριστογείτονα οὐ παρῆλθες, ἀλλὰ ἀπ' Ἰωνίας. καὶ τί τῆς γῆς ἐκείνης ἁβρότερον. ὅπου βράγχοι καὶ κλάριοι ἀπόλλωνος καλοί. ἀλλ' ἐκ Κρήτης, ὅπου πλεῖστος ὁ ἔρως ὁ τὰς ἑκατὸν πόλεις περιπολῶν. Σκύθης μοι δοκεῖς καὶ βάρβαρος. ἀπ' ἐκείνου τοῦ βωμοῦ καὶ τῶν ἀξένων θυμάτων. ἔξεστιν οὖν σοι τὸν πάτριον τιμῆσαι νόμον. εἰ σώζειν οὐ θέλεις, λαβὲ τὸ ξίφος. οὐ παραιτοῦμαι. μὴ φοβηθῆς. ἐπιθυμῶ καὶ τραύματος. Γυναικί.

ε Ι λαύκαινα ἤδη σὺ ὦ καλή, τῆς Ἑλένης αὖ ἐμνημόνευσας καὶ τῆς νέω. εἰ Κορινθία, τῶν Λαΐδος κώμων. εἰ Βοιωτία, τῶν Ἀλκμήνης γάμων. εἰ δὲ τῶν ἐξ Ἤλιδος, οὐκ ἤκουσας τὸν Πέλοπος δρόμον, οὐκ ἐζήλωσας τὴν ἐκ θεάτρου γαμηθεῖσαν. οὐκ ἐθαύμασας τὸν Ἀλφειὸν. οὐκ ἔπιες τοῦ νυμφίου. ἡ δὲ Τυρὼ, τῷ Ἐνιπεῖ ἐπενήξατο καὶ ἀγροικοῦντι ἐπὶ θάλατταν συνήγαγεν. ὦ σὺ ἀγαθὴ καὶ μεγάλων ἐραστῶν ἀξία. δοκεῖς δέ μοι μηδὲ Θετταλική τις εἶναι. πάντως γὰρ καὶ τῶν ἐρωτικῶν ἤθους. μηδὲ Ἀττική. τὰς γὰρ παννυχίδας καὶ τὰς ἑορτὰς καὶ τὰ Μενάνδρου δράματα, οὐκ ἄν ποτε ἠγνόησας. ἀλλ' εἰ καὶ βάρβαρος εἶ καὶ μία τῶν ἀπὸ Θερμώδοντος παρθένων, ἀλλ' οὖν

καὶ τούτοις λόγοις νεανίσκοις συμπλέκεσθαι. τὸ πικρὸν εἶναι καλοῦ. ἀλλὰ μὴν θεράπαινα τὸ σιδήριον· καὶ μὴν τὸ τούτων ἔρως ἢ ψαγο-
τὸ ἡ μὲν, τῷ ῥίμῳ συνεπλάκη. ἡ δὲ τῶν βοιωτῶν. ἔοικα εὑρηκέναι
σε εἰ μὴ καλός εἰμι καὶ φαῦλος φυσιογνωμονεῖν. δεινὰ ὅσος σοι πατὴρ
χεὶρ ἐκείνη τὸ λῆμμα φονικόν. ἀλλὰ κἀκείνων τις τῶν ἀνδροφό-
νων παρθένων, νεανίσκου φιλοῦντος ἐφείσατο. οὐχὶ κτείνουσι τὰ
δάκρυα. πληρώσει τὸ δρᾶμα. ἵνα μὴ ψαύσῃς καὶ ξίφους. Γυναικί.

ἐ Ι σωφρονεῖς, διατὶ ἐμοὶ μόνῳ ἐγχαλίζῃ, διατὶ μὴ καὶ
μοί.

Μειρακίῳ.

ὅ Τί πένης εἰμὶ ἀτιμότερός σοι δοκῶ, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ
ἔρως γυμνός ἐστι. καὶ αἱ χάριτες καὶ οἱ ἀστέρες. ὁρῶ δὲ ἐγὼ
καὶ τὸν ἡρακλέα ἐν ταῖς γραφαῖς, δορὰν θηρίου περιβεβλημέ-
νον. καὶ τὰ πολλὰ χαμαὶ καθεύδοντα. τὸν δὲ ἀπόλλωνα, καὶ ψι-
λῷ σώματι ἢ δισκεύοντα ἢ τρέχοντα ἢ τοξεύοντα. οἱ δὲ περσῶν
βασιλεῖς, τρυφῶσι καὶ μετέωροι κάθηνται. τὸν πολλὸν χρυσὸν προ-
βαλλόμενοι τὸ σεμνόν. τοιγαροῦν ἔπαθον κακῶς ὑπὸ τῶν πενή-
των ἑλλήνων νικώμενοι. καὶ πτωχὸς ὁ σωκράτης, ἀλλ' οὐ παρεῖχεν
αὐτῷ τὸν τρίβωνα ὁ πλούσιος ἀλκιβιάδης. πενία δὲ οὐκ ἔστιν ἔγκλη-
μα. ὅτε τὴν ἑκάστου αἰτίαν ἡ τύχη ἀπολύεται τῇ πρὸς ἀλλήλους
κοινωνίᾳ. ἄπει δὲ πρὸς τὸ θέατρον. πενήτων ὁ δῆμος. ἄπιθι πρὸς τὰ
δικαστήρια. πένητες κάθηνται. ἄπει δ' ἐπὶ τὰς μάχας. οἱ μὲν πολυ-
τελεῖς καὶ χρυσοῖ τοῖς ὅπλοις, λείπουσι τὰς τάξεις. ἡμεῖς δὲ ἀρι-
στεύομεν. ἐν αὐτοῖς τε τοῖς πρὸς τοὺς καλοὺς ὑμᾶς, σκέψαι τὸ
μέτριον. ὑβρίζει τὸν πεισθέντα ὁ πλούσιος ὡς ἐωνημένον. πένης οἶδε χά-
ριν ὡς ἐλεούμενος. ἐκεῖνος σεμνύνεται τῷ θηράματι. ὁ πένης σιωπᾷ.
πάλιν ὁ λαμπρός, τὸ πεπραγμένον εἰς ἐξουσίαν ἀναφέρει τῆς οἰκεί

δυνάμεως. ὁ πένης εἰς τὴν τοῦ δόντος φιλανθρωπίαν. ὁ πλούσι-
ος ἄγγελον πέμπει κόλακα καὶ παράσιτον καὶ μάγειρον. καὶ
τοὺς ἐκ τῆς τραπέζης. ὁ πένης, ἑαυτὸν ὡς μηδὲ ἐν τούτῳ τὴν τι-
μὴν ἀπαιτεῖν τῆς αὐτουργίας. ὁ πλούσιος δοὺς, εὐθέως ἐλέγχεται.
τὸ γὰρ πρᾶγμα, κατάφωρον γίνεται τῷ πλήθει τῶν συνεγνωκό-
των. ὡς μηδὲ τοὺς γείτονας μηδὲ τοὺς παριόντας ὁδοιπόρους
ἀγνοῆσαι τὸ δρᾶμα. ὁ πένητι χρησάμενος φίλῳ, λανθάνει. οὔτε γὰρ
ὄγκος τῇ δεήσει πρόσεστι καὶ τὴν τῶν ἔξωθεν καταβόησιν ἐκτρε-
πόμενος καὶ τὸ τῶν δυνατωτέρων αὐτοῦ γενέσθαι τιμὰς ἀντεραστὰς
ὡς ὄντος ῥάστου τοῦ πράγματος, οὐχ ὁμολογεῖ τὴν εὐτυχίαν. ἀλ-
λὰ παρακρύπτεται. πένης δὲ ἅπαξ ἐρῶν τίς δύναται παραμεῖναι το-
σοῦτο. τίς συναγρυπνῆσαι. τίς συνεξελθεῖν εἰς τὸ στρατόπεδον. τίς
αὑτὸν προτάξαι πεμπομένου βέλους. τίς ὑπὲρ σοῦ πεσεῖν. ἐν τού-
τοις πᾶσι πλουτῶ.

Γυναικί.

ἐ Ι μὲν δεῖ χρημάτων, πένης εἰμί. εἰ δὲ φιλίας καὶ χρηστοῦ
τρόπου, πλουτῶ. ἔστι δὲ οὐχ οὕτως ἐμοὶ δεινὸν τὸ μὴ ἔ-
χειν, ὡς σοὶ πρὸς αἰσχύνης τὸ, μισθοῦ φιλεῖν. ἑταίρας γὰρ ἔργον προ-
σίεσθαι, τοὺς τὰς σπείρας ἔχοντας καὶ τὰς σπάθας ὡς ἑτοίμως
διδόντας. γυναικὸς δὲ ἐλευθέρας, πρὸς τὸ βέλτιστον ἀεὶ βλέπειν.
καὶ τὸν χρηστὸν ἐν εὐνοίᾳ τίθεσθαι. πρόσταξον ὡς οἰκέτῃ, πείθομαι.
πλεῖν κέλευσον, ἐμβαίνω. πληγὰς ὑπομεῖναι, καρτερῶ. ῥῖψαι τὴν
ψυχὴν, οὐκ ὀκνῶ. δραμεῖν διὰ πυρὸς, οὐκ ἀντιτείνομαι. τίς ταῦ-
τα πλούσιος ποιεῖ.

Μειρακίῳ.

ἐ Ι ξένος ὢν ἐρῶ σου, μὴ θαυμάσῃς. τί γάρ ἐστιν ὀφθαλμοὺς ξενίας
ἁλῶναι. καὶ γὰρ κάλλος αὐτὸ ὁμοίως καὶ πῦρ ἀνάπτει. καὶ δεῖ τὸ μὲν, λάμ-
ψαι. τὸ δὲ εὐθὺς ἔσεσθαι. διακρίσεως δὲ οὐδὲν ὅτε ὦσιν, ὅτε ὄμμασιν
ἀγεῖσι καὶ ξένοις καὶ πολίταις οἱ τῆς ψυχῆς ἄγγελοι. ἐμὴν ὁ βραχ-

ἔφυγε τὸν Ἀπόλλωνα ὡς ξένον. οὐδὲ ὁ Ὕλλας τὸν Ἡρακλέα. οὐχ ὁ λακύμνιος τὸν Ῥαδάμανθυν. οὐδὲ ὁ Πάτροκλος τὸν Ἀχιλλέα. οὐδὲ ὁ Χρύσιππος τὸν Λάϊον. ἤρα καὶ Σμερδίου Πολυκράτης ὁ Σάμιος. καὶ τοῦ Πέρσου μεγαρκίου ὁ Ἀγησίλαος. οὐκ οἶδα τοῦ μεγαρκίου τὸ ὄνομα. ξένοι καὶ οἱ ὄμβροι τῆς γῆς. καὶ οἱ ποταμοὶ τῆς θαλάσσης. καὶ ὁ Ἀσκληπιὸς Ἀθηναίων. καὶ ὁ Ζεὺς ἡμῶν. ὁ Νεῖλος Αἰγυπτίων. καὶ ὁ ἥλιος πάντων. ξένη καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ σώματος. καὶ ἡ ἀηδὼν, τοῦ ἀέρος. καὶ ἡ χελιδὼν, τῆς οἰκίας. καὶ ὁ Γανυμήδης τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ἡ ἀλκυὼν, τῆς πέτρας. καὶ ὁ ἐλέφας, Ῥωμαίων. καὶ ὁ ὄρνις ὁ φοῖνιξ τῶν Ἰνδῶν. οὗτος μὲν ὁ ξένος καὶ βραδύς. τὸν δὲ πελαργὸν οἱ πρῶτοι θεασάμενοι, καὶ προσκυνοῦσι. ξένα καὶ τὰ γράμματα. ἐκ Φοινίκης γὰρ ἦλθε. καὶ Σειρήνων νύμφαι. καὶ ἡ μάγων θεολογία. οἷς πᾶσιν ἥδιον χρώμεθα, ἢ τοῖς ἐγχωρίοις. ὅτι τῶν μὲν, ἀπάνιον τὸ ἐπίκτητον. τῶν δὲ ὀλίγωρον τὸ οἰκεῖον. ἀμείνων καὶ ἐραστὴς, ὁ ξένος. ὅσῳ καὶ αὐτὸ τοῦτο τῇ ἀγνωσίᾳ. καὶ πρὸς τὸ λαβεῖν ἀφανέστερος. εἰ δὲ καὶ μένοντος, ἔγγραψόν με σύ. καὶ Ζεὺς γένους φράτριος. καὶ Ἀπόλλων πατρῷος. ἡ δὲ φυλὴ, τοῦ ἔρωτος.

Γυναικί.

τ Ἡ καλὴ ἀπὸ τοῦ τρόπου, δεῖ τῶν ἐραστῶν ποιεῖσθαι τὸν κατάλογον. οὐκ ἀπὸ τοῦ γένους. καὶ γὰρ ξένος, ἐπιεικὴς δύναται γενέσθαι. καὶ πολίτης κακός. ὅσῳ καὶ τοῦ φρονεῖν ἐπὶ ὑπερόψιν. ὁ μὲν οὖν ἐγχώριος, οὐδὲν διαφέρει λίθων καὶ παντὸς τοῦ μένοντος. ὧν τὸ ἔδαφος ἀνάγκη πρόσεστιν. ὁ δὲ ξένος, ἔοικε τοῖς ὀξυπτέροις θεοῖς. ἡλίῳ καὶ ἀνέμοις. καὶ ἄστροις. καὶ ἔρωτι. ὑφ' ὧν κἀγὼ πτηνὸς γενόμενος, δεῦρο ἐλήλυθα, κινηθεὶς προφάσει κρείττονι. μή μου τὴν ἱκεσίαν ὑπερίδῃς. οὐ γὰρ τὸν Πέλοπα Ἱπποδάμεια ἠτίμησε ξένον ὄντα καὶ βάρβαρον. οὐδὲ ἡ Ἑλένη τὸν δι' αὐτὴν παρόν-

τα. οὐδὲ Φυλλὶς τὸν ἐκ τῆς θαλάττης, οὐδὲ ἀνδρομέδα τὸν πρὸς αὐτὴν καταπτάντα ἤδεσαν. ἀλλ᾽ ὥσπερ μὲν τῶν ἐγχωρίων, μίαν πόλιν λαμβάνουσι. παρὰ δὲ τῶν ξένων πολλάς. εἰ δὲ δοκεῖ, φέρε ἐπισυνθήκαις γενέσθω τὸ πρᾶγμα. ἢ ἐνταῦθα ἀμφότεροι μένωμεν, ἢ μετὰ ἀλλήλων ἐκεῖσε ἀπέλθωμεν. οὐδὲ χρὴ τοῦτο. γνῶθι οὖν ὡς γενέσθαι μὲν ἰχθὺς ξένος, οὐκ ἀνέχεται. χαίρει δὲ μεταβολαῖς τῆς γῆς οὔσης μιᾶς. τί δὲ ἄγουσι πατρίδες ἢ μέτρα δὲ λαὰ πειν νομοθετῶν, ὅροις καὶ πύλαις διαγραφόντων τὰ οἰκεῖα. ἵνα ταῖς εὐνοίαις στενοχωρώμεθα ὑπερβαίνειν ὀκνοῦντες τὸ πινάκιον τῆς χωροφιλίας. καὶ μὴν κἀγὼ τοῦ ἔρωτος ξένος. καὶ σὺ τοῦ κάλλους. οὐ γὰρ ἡμεῖς πρὸς ταῦτα ἀπήλθομεν. ἀλλ᾽ αὐτὰ πρὸς ἡμᾶς κατῆλθε. καὶ τὴν παρουσίαν αὐτῶν δεδέγμεθα ἡδέως. ὡς τὴν τῶν ἄστρων οἱ πλέοντες. εἶτά μοι τὸ, ξένον εἶναι μὴ γίνεται πρὸς τὸν ἔρωτα ἐμποδών, μὴ δὲ σοὶ κώλυμα ἔστω πρὸς τὸ συνιέναι τῶν ἐρώντων. ταχὺς ἂν φυγάδα εἷλε νυμφίον. ὥσπερ ἄδραστος τὸν πολυνείκην καὶ τὸν τυδέα. οὓς γαμβροὺς ἐποιήσατο ἐπὶ τῆς βασιλείας ἔκτισιν. εἴ τις ἀποκλείει καὶ ξένον πυρὸς ἐναῦσαι θέλοντα, ἀγὰ τὸ καόμενον σβέσαι. μὴ λακώνιζε ὦ γύναι. μὴ δὲ μιμοῦ τὸν λυκοῦργον. ξενηλασίαν ἔρως οὐκ ἔχει.

Μειρακίῳ.

π Ὁσάκις σοι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀνέῳξα ἵνα ἀπέλθῃς ὥσπερ οἱ τὰ δίκτυα ἀναπτύσσοντες τοῖς θηρίοις εἰς ἐξουσίαν τοῦ φυγεῖν. καὶ σὺ μένεις ἑδραῖος κατὰ τοὺς δεινοὺς ἐποίκους. οἳ χώραν ἅπαξ ἀλλοτρίαν καταλαβόντες, οὐκ ἔτι δέχονται τὴν ἀπανάστασιν. καὶ δὴ πάλιν ὥσπερ εἰώθειν ἐπαίρω τὰ βλέφαρα. ἀπόπτηθι ἤδη ποτὲ καὶ τὴν πολιορκίαν λῦσον. καὶ γενοῦ ξένος ἄλλων ὀμμάτων. οὐκ ἀκούεις, ὅτι καὶ μᾶλλον ἔχει τοῦ πρόσω καὶ μέχρι

τῆς ψυ

τῆς ψυχῆς, καὶ πῶς ὁ καπνὸς ἐμπρησμὸς κινδυνεύω. αἰτῶν ὕδωρ, κομίζει δὲ οὐδείς· ὅτι τὸ σβεστήριον εἰς ταύτην τὴν φλόγα, ἀπορώτατον· εἴτε ἐκ πηγῆς κομίζοιτις εἴτε ἐκ ποταμοῦ λαμβάνοι. καὶ γὰρ αὐτὸ ὑπὸ ἔρωτος τὸ ὕδωρ κάεται.

Γυναικί.

Τί τὸ καινὸν ἀνδρολήψιον τοῦτο. τίς ἡ τυραννίς. ἕλκεις με ἀπὸ τῶν ὀμμάτων, καὶ σύρεις μὴ θέλοντα ὥσπερ τοὺς πλέοντας ἡ χάρυβδις ἀνερρόφα. ἦσαν ἄρα καὶ ἔρωτος πέτραι καὶ ὀφθαλμῶν πνεύματα, αἷς τις ἅπαξ ἐνσχεθείς, καταδύεται. τοῦτο μὲν οὖν ἐκεῖ χὴν οὐδὲ χάρυβδις. ἐμπρόθεσμον ἐκεῖνο τὸ ναυάγιον. καὶ μικρόν τις ἀναμείνας, συκέας εὐπορεῖ, δένδρου δ' εὑρὼν ἐν πελάγει μέσῳ. ὁ δὲ εἰς ταύτην ἅπαξ τὴν θάλασσαν καταρρυείς, οὐκ ἐπεξέρχεται.

Μειρακίῳ.

Οὐδ' ὄρνεις αἱ καλιαὶ δέχονται. οὐδ' ἰχθύας αἱ πέτραι. τὰ ὄμματα τοὺς καλούς. κἀκείνων μὲν, πλάναι μεθισταμένων καὶ μετοικούντων ἄλλοτε ἐπ' ἄλλους τόπους. ἄγουσι γὰρ αὐτοὺς ὡς ἄγουσιν οἱ καιροί. κάλλος δὲ ἅπαξ ἐπ' ὀφθαλμοὺς ῥυὲν, οὐκ ἐπανέστρεψεν ἐκ τοῦ τόπου τοῦ καταγωγίου. οὕτως κἀγώ σε ὑποδεξάμενος καὶ φέρω πανταχοῦ τοῖς τῶν ὀμμάτων δικτύοις. κἄν τε ἔμπορός τις ἐλθὼν ἐπιμένειν μοι δοκῇς κἂν καθῆσθαι πείθων τοὺς λίθους. κἄν τε ἐπὶ θάλατταν, ἀνάγεσθαι ἡ θάλαττα, ὥσπερ τὴν ἀφροδίτην ὁ βυθός. ἄν τε ἐπὶ λειμῶνα, αὐτῶν τῶν ἀνθῶν ἐξέχεις. καίτοι, οὐδὲν τοιοῦτον ἐκεῖ φυτὸν καὶ εἰ καλὰ καὶ χαρίεντα ἄγαν, ἀλλὰ μιᾶς ἡμέρας. καὶ μὴν ποταμοῦ πλησίον γένωμαι, τὸν μὲν οὐκ οἶδα ὅπως ἠφάνισται σὲ δὲ ῥεῖν αὐτίκα εἰκάζω νομίζω καλὸν καὶ μέγα καὶ πολὺ μεῖζον τῆς θαλάττης. ἀναβλέψω δὲ εἰς οὐρανόν, τὸν μὲν ἥλιον ἡγοῦμαι πεπτωκέναι,

καὶ κάτω που βαδίζειν. αὐτίκα ἐκείνου γὰρ φαίνειν ὃν ἐγὼ βούλομαι. εἰ γὰρ γένοιτο νύξ, δύο βλέπω μόνους ἀστέρας, τὸν ἕσπερον καὶ σέ. Γυναικί.

π Ὅθεν μου τὴν ψυχὴν κατέλαβες. ἢ δῆλον ὅτι ἀπὸ τῶν ὀμμάτων. ἀφ' ὧν γὰρ τὰ ἐρυμνὰ οἱ βασιλεῖς, καὶ τὰ ὑψηλὰ οἱ θεοὶ καταλαμβάνουσιν. οὕτω καὶ ὁ ἔρως τὴν τῶν ὀφθαλμῶν ἀκρόπολιν οὐ ξύλοις οὐδὲ πλίνθοις ἀλλὰ μόνοις βλεφάροις τειχίσας, ἣν συνέχει κατὰ μικρὸν τὴν ψυχὴν εἰσδύεται. τοξεύων μὲν ὡς πικρός. ἐλεύθερος δὲ ὡς γυμνός. ἄμαχος δὲ ὡς τοξότης. τὰ δὲ ὄμματα ἐπεὶ πρῶτα συνίησι κάλλους, διὰ τοῦτο μάλιστα καὶ κάεται. θεοῦ τινὸς οἶμαι θελήσαντος αὐτοῖς τὴν αὐτὴν ὁδὸν καὶ τῆς εἰς τὸ βλέπειν ἡδονῆς εἶναι καὶ τῆς εἰς τὸ λυπεῖσθαι προφάσεως. τί γὰρ ὦ κακοὶ δᾳδοῦχοι ἔρωτος καὶ τῆς σωμάτων ὥρας περίεργοι μάρτυρες, πρῶτοι μὲν ἡμῖν τὸ κάλλος ἐπυρσεύσατε, πρῶτοι δὲ μεμνῆσθαι τὴν ψυχὴν ἐδιδάξατε τῆς ἔξωθεν ἐπιρροῆς. πρῶτοι δὲ ἐβιάσασθε τὸν ἥλιον καταλιποῦσι, πῦρ ἀλλότριον ἐπαινεῖν. τοιγαροῦν ἀγρυπνεῖτε καὶ καίεσθε καὶ λογίζεσθε ἀπαλλαγὴν ὧν εἵλεσθε εὑρεῖν μὴ δυνάμενοι. μακαρίων ὦ θεοὶ τῶν ἐκ γενετῆς τυφλῶν ἐφ' οὓς ἔρως ὁδὸν οὐκ ἔχει. Μειρακίῳ.

α Πέπλαφόν σοι τὰ ὄμματα, πῶς σοι εἴπω, ὡς οἱ πολιορκούμενοι τὰς πύλας. καὶ σὺ τὴν φρουρὰν λαθὼν, ἔνδον εἶ. λέγε τίς σε εἰσήγαγεν εἰ μή τι τὰ ὄμματα, ἐρωτικὸν καὶ κατὰ τῆς ψυχῆς γενόμενον. ἥγε πάλαι μὲν, μόνα ἐνεθυμεῖτο ἃ ἤθελε καὶ περὶ τὰ κάλλιστα ἐσπουδάκει φιλοσοφοῦσα. καὶ ἦν αὐτῆς ὁ ἔρως τὰ οὐρανοῦ νῶτα ὁρᾶν. καὶ περὶ τῆς κατὰ ταῦτα ὄντως οὐσίας πολυπραγμονεῖν. καὶ τίνες αἱ τοῦ παντὸς περίοδοι καὶ τίς ἡ ταῦτα ἄγουσα ἀνάγκη. τὸ σκέμμα ἐδόκει χαριέστατον. ἡλίῳ συνδραμεῖν καὶ

σελήνῃ. συγκινδυνεύουσα μὲν ἀπιούσῃ· συνηβῆναι δὲ πληρουμένῃ τῷ τε ἄλλῳ χορῷ τῶν ἀστέρων συμπλανηθῆναι καὶ μηδὲν ἄβατον μηδὲ ἀθέατον καταλιπεῖν τῶν ὑπὲρ τὴν μυστηρίων. ἀφοῦ δὲ ἀνθρωπίνῳ πλησιάσασα ἔρωτι ἑάλω κάλλους ὄμμασι, πάντων ἀμελήσασα ἐκείνων, περὶ ἓν τοῦτο ἐσπούδακε. καὶ ὅσον αὖ τῆς ἔξω μορφῆς ἀπέστη, τοσοῦτον ἔνδον συντίθησι. καὶ μνήμῃ τὰ μελέτου. τὸ δ᾽ εἴσω παρελθὸν, φῶς μὲν ἐστὶν ἐν ἡμέρᾳ. νυκτὸς δὲ ὄναρ γίνεται.

Γυναικί.

Τὰ μὲν σὰ ὄμματα, φιλῶ· τὰ δὲ ἐμαυτοῦ μισῶ. τοῖς μὲν γὰρ σύνεσιν πολλὴν συνέγνωκα. τοῖς δὲ, δεινὴν περιεργίαν. ἀναίσχυντά ἐστιν. ἀλλὰ καὶ κρύπτειν οὐδὲν δυνάμενα ὧν ἑώρακεν ἅπαξ. οὐκ ἀφέστηκε γοῦν μου τῆς ψυχῆς λέγοντα. οὐκ εἶδες τὴν εὔκομον, τὴν εὐπρόσωπον; ἧκε. ἀνάβηθι. ἀλλὰ καὶ γράψον καὶ κλαῦσον καὶ δεήθητι. ἡ δὲ, εὖ μάλα πείθεται. πείθεται δὲ παρακούειν μὴ δυναμένη λίχνων δορυφόρων. καὶ γὰρ μὴ βουλομένην, σύροντες ἔξω καὶ βιάζονται φρονεῖν, ὅσα αὐτοὶ προλαβόντες ἐπῄνεσαν. ἀμέλει πρὶν ἐρωτα εἰς γῆν καταπτῆναι, μόνον τὸν ἥλιον ᾔδεισαν τὸ ψυχῆς καλόν. καὶ τοῦτο αὐτῇ τὸ θέαμα καὶ θαῦμα ἦν. γευσαμένη δὲ ὥρας ἀνθρωπίνης, ἐκ μὲν τῆς σπουδῆς ἐκείνης κατέπεσεν. εἰς δὲ θητείαν ὑπῆλθε πικράν. ἧς ἔργα θυραυλία καὶ χαμευνία καὶ ἡ πρὸς θάλπος καὶ χειμῶνα ἀντίταξις. καὶ ἣν μὴ ἀναιρῇ ἐῶσι. πρὸς τὸν ἀντεραστὴν μάχη. τούτων δὲ εἰ πάντων ἓν τὸ φάρμακον. ἔργου ἐφημέρου ποιήματα ἀθάνατα, καὶ βραχείας σώματος ἡδονῆς, μνήμην ἀντιλαβοῦσα ἀγήρω. ἃ μὲν γὰρ δύσεις, κοινὰ καὶ ῥᾴδια τοῦ θήλεος παντός. ἃ δὲ κτήσῃ ἀπό τι τούτων, οὔτ᾽ ἂν εἴποιμι. ὅσα εὔνοια. καὶ μνήμη καὶ νὺξ ἀφῆν ἡ μήτηρ καὶ πατὴρ ᾕρεται.

Μειρακίῳ.

ο Ἀγαμέμνων ὅτε μὲν ὀργῆς ἐκράτει, καλὸς ἦν καὶ οὐχ ἑνὶ θεῷ ἀλλὰ πολλοῖς ὅμοιος. ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἴκελος Διὶ τερπικεραύνῳ. Ἄρεϊ δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι. ὅτε δὲ ἐχειμόνει τῇ γλυκύτητι τοῦ θυμοῦ, καὶ πρὸς τοὺς ἑταίρους ἠγρίου, ἔλαφος καὶ κύων ἐνομίζετο. καὶ τὰ τοῦ Διὸς ὄμματα οὐδαμοῦ. σῦς μὲν γὰρ ὀργίζεται καὶ κύνες καὶ ὄφεις καὶ λύκοι καὶ ὅσα ἄλλα οὐ χρῆται λογισμῷ θηρία. καλὸς δὲ αὖθις καὶ μὴ γελάσας μόνον λυπεῖ. μή τοί γε καὶ σκυθρωπότερος ἑαυτοῦ γινόμενος. οὐ πρέπει δὲ οὐδὲ ἡλίῳ τοῦ προσώπου νεφέλην προβάλλεσθαι. τίς ἡ κατήφεια αὕτη. τίς ἡ νύξ. τί τὸ συννὸν σκότος τοῦτο. μειδίασον. κατάστηθι. ἀπόδος ἡμῖν τὴν τῶν ὀμμάτων ἡμέραν.

Γυναικί.

ε Χθές σε ὀργιζομένην κατέλαβον καὶ ἔδοξα ἄλλην βλέπειν. τούτου δὲ αἴτιον, ἡ τοῦ θυμοῦ ἔκστασις, ἀκριβῶς σοι συγχέασα τὴν τοῦ προσώπου χάριν. νῦν δὴ μεταποίει σεαυτήν. μηδὲ ἄγριον βλέπε. οὐδὲ τὴν Ἀφροδίτην καλὴν ὅταν ὀργίζηται ἢ δακρύῃ. οὐδὲ τὴν Ἥραν βοῶπιν ὅταν χαλεπαίνῃ τῷ Διί. οὐδὲ τὴν θάλατταν ὅταν ταράττηται. ἡ δὲ Ἀθηνᾶ καὶ τοὺς αὐλοὺς ἔρριψεν, ὡς τὸ πρόσωπον αὐτῆς συγχέοντας. ἤδη καὶ τὰς ἐριννῦς εὐμενίδας καλουμένας ὡς τὸ σκυθρωπὸν ἀρνουμένας. καὶ ταῖς ἀκάνθαις τῶν ῥόδων χαίρομεν ὅτι δὴ ἀγρίου θάμνου καὶ λυπεῖν καὶ κεντεῖν εἰδότες γελῶσιν ἐν τοῖς ῥόδοις. ἄνθος δ' ἐστὶ καὶ γυναικὸς ἡ τοῦ προσώπου γαλήνη. μὴ τραχεῖα γίνου μηδὲ φοβερά. μηδὲ ἀποστεφάνου τὸ κάλλος. μηδὲ ἀφαιροῦ ῥόδων σεαυτὴν ἃ ταῖς καλαῖς ὑμῖν ἐν τοῖς ὄμμασι φύεται. εἰ δὲ ἀπιστεῖς οἷς λέγω, τὸ κάτοπτρον λαβοῦσα, ἴδε σου τὸ πρόσωπον ἠλλαγμένον. οὐ γάρ τι ἐπιγραφῆς. ἢ γὰρ ἐμίσησας ἢ ἐφοβήθης ἢ οὐκ ἐγνώρισας. ἢ μετενόησας.

Μειρακίῳ.

Ἐπεισί μοι μὲν ὡς εἰκάζω. τὸ δ᾽ ἔργον τὴν αἰσχύνην ὀκνεῖς. εἰς
π ἃ πράγματα ἀποδιδράσκεις. ἀφ᾽ οὗ τις φίλος γίνεται. οὐκ ἐντεῦθεν ἐπληρώθη καλῶν τὰ ὁμήρου ἔπη, τὴν νιρέα, τὴν ἀχιλλέα εἰς τροίαν ἄγοντος; οὐκ ἐντεῦθεν ἁρμοδίου καὶ ἀριστογείτονος ὅσοι φίλοι καὶ μέχρι τῶν ξιφῶν; ὁ δὲ ἀπόλλων οὐκ ἀδμήτῳ καὶ βράγχῳ ἐθήτευσεν; ὁ δὲ ζεὺς οὐ τὸν γαννυμήδην ἥρπασεν ᾧ χαίρει καὶ πρὸ τοῦ μείζονος; μόνοι γὰρ ὑμεῖς οἱ καλοὶ καὶ τὸν οὐρανὸν οἰκεῖτε ὡς πόλιν. μὴ φθονήσῃς ἐραστοῦ σεαυτῷ δοῦναι μὲν ἀθανασίαν οὐκ ἔχοντος. τὴν δὲ αὐτοῦ ψυχὴν ἔχοντος. εἰ δ᾽ ἀπιστεῖς, ἕτοιμος ἀποθνήσκειν, ἂν ἐπιτάττῃς τῷ τομεῖ. εἰ δὲ πλείω τὸν βρόχον ἀπ᾽ ἀνθρώπου οὐκ ἀφαιρήσεις;

Γυναικί.

Ἐλέγες μοι μὴ βλέπειν, κἀγὼ σοὶ μὴ βλέπεσθαι. τίς τοῦτο
ιι κελεύει νομοθέτης. τίς δ᾽ ἐκεῖνο. εἰ δ᾽ μηδέτερον κεκώλυται, μήτε σε αὐτὴν ἀφαιροῦ τῆς εἰς ἐπίδειξιν εὐδοκιμήσεως, μήτε ἐμὲ τῆς εἰς τέρψιν ἐξουσίας. οὐδὲ πηγὴ λέγει μὴ πίῃς. οὐδὲ ὀπώρα μὴ λάβῃς. οὐδὲ λειμὼν μὴ προσέλθῃς. ἕπου γοῦν καὶ σὺ τοῖς νόμοις. καὶ διψῶντα παῦσαι ὁδοιπόρον ὃν τὸ σὸν ἄστρον ἀπώλεσεν.

Γυναικὶ ὑπάνδρῳ.

τ Ὁ μὲν ἔργον ἐν αὐτῇ τῇ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῇ τῇ τοῦ μοιχοῦ γίνεται. τὸ δ᾽ ἐκ κινδύνου σφαλερώτερον, τῇ χάριτι μεῖζον. οὐ γὰρ οὕτως τὸ φανερὸν εὐφραίνει τῆς ἐξουσίας, ὡς τὸ ἀπόρρητον τῆς ἡδονῆς. πᾶν δὲ τερπνότερον τὸ κεκλεμμένον. οὕτω καὶ ποσειδῶν ὑπῆλθε πορφυρῷ κύματι. καὶ ζεὺς χρυσῷ ὕδατι καὶ βοῒ καὶ δράκοντι καὶ ἄλλοις προκαλύμμασιν. ἀφ᾽ ὧν διόνυσος καὶ ἀπόλλων καὶ ἡρακλῆς οἱ ἐκ μοιχῶν θεοί. λέγει δ᾽ ὅμηρος καὶ τὴν ἥραν ἰδεῖν αὐτὸν τότε ἡδέως, ὅτι αὐτῇ συνῆν λάθρα. τὴν δὲ ἀνδρὸς ἐξουσίαν μετέθηκεν εἰς κλοπὴν μοιχείας.

Μειρακίῳ.

Καλὸς ἂν μὲν ᾖ θηριώδης, πῦρ ἐστιν· ἂν δὲ ἥμερος, φῶς. μὴ κάε οὖν, ἀλλὰ σῶζε. καὶ τὸν ἐλέου βωμὸν ἐν τῇ ψυχῇ ἔχε. ἀντιλαβὼν βέβαιον φίλον ὠκυμόρου δωρεᾶς. καὶ φθάσας τὸν χρόνον ὃς μόνος καταλύει τοὺς καλοὺς ὥσπερ οἱ δημοτικοὶ τοὺς τυράννους. ὡς δέδοικά γε, ὃ φρονῶ γὰρ εἰρήσεται, μὴ μέλλοντός σου καὶ βραδύνοντος, τὰ γένεια ἐπέλθῃ. καὶ τὴν τοῦ προσώπου συσκιάσωσι χάριν. ὥσπερ εἴωθε τὸν ἥλιον κρύπτειν ἡ νεφῶν συνδρομή. τί δέδοικα ἅπερ ἔστιν ἤδη βλέπειν. ἕρπει μὲν ὁ ἴουλος. αἱ δὲ παρειαὶ χνοάζουσι. τὸ δὲ πρόσωπον ὅλον αὐθεῖ. φεῦ μέλλοντες ἐγηράσαμεν. σὺ μὲν θᾶττον εἰκάσαι μὴ θελήσας. ἐγὼ δὲ ὀκνήσας δεηθῆναι. πρὶν οὖν σου τὸ ἔαρ ἀπελθεῖν ὅλον καὶ χειμῶνα ἐπιστῆναι, δὸς αὐτὸ πρὸς ἔρωτος. πρὸς τούτων τῶν γενείων ἃ δεῖ με αὔθειον ὀμνύναι.

Γυναικί.

Μοιχὸς ἢ πείσας, σφαλερώτατον ἀνάλωμα. καὶ ὀδυνηρὸν μὴ τυχών. τῆς μὲν γὰρ εὐπραγίας κίνδυνος ὁ νόμος. τῆς δὲ λύπης μισθὸς ὁ ἔρως. φοβεῖσθαι δὲ ἄμεινον τυχόντα ὧν βούλεταί τις, ἢ ἀνιᾶσθαι ἀμελούμενον.

Μειρακίῳ.

Πανταχόσε ἀντισοφιζόμενοι τῷ χρόνῳ καὶ περικόπτουσι τὰ γλαφυρά. ὃ δὲ ἀπῆλθε φύσει, τοῦτο μὲν οὐ τέχνη. ἡδίστη δ᾽ ἡ τῶν ἀπλ λυμένων ἀνακίνησις. ὥστε ἐμοὶ συμβουλεύοντι πείθου. τῇ μὲν κεφαλῇ κόμα. καὶ μελέτωσαν τῶν βοστρύχων. ὡς τοὺς μὲν ταῖς παρειαῖς συγκαταβαίνειν ἠρέμα. καὶ ταῦτά σου τὰ γλαφυρά τις ἀφαιρήσει ῥᾳδίως ὅτε βούλεται. τοὺς δέ, τοῖς ὤμοις ἐπικαθῆσθαι καθάπερ φησὶν Ὅμηρος τοὺς Εὐβοεῖς ὄπιθεν κομόωντας. κεφαλὴ γὰρ ἀνθοῦσα ἡδίων πολύ τι τῆς Ἀθηνᾶς φυτοῦ. ὥσπερ γε διὰ ταύτην τὴν ἀκρόπολιν μὴ ψιλὴν ὁρᾶσθαι μηδὲ ἀκόσμητον. τὰ δὲ γένειά σοι ψι-

λὰ ἔ

ἔστω δὲ μηδεὶς ἐνοχλείτω τῷ φωτὶ τούτῳ μήτε νεφέλη μήτε ἀχλύς. ὡς γὰρ οὐχ ἡδὺ θέαμα καὶ κλαιόμενα ὄμματα, οὕτως οὐδὲ γέρα καλὰ κομῶντα. εἴτε οὖν φαρμάκοις εἴτε μαχαίραις λεπταῖς εἴτε ἄκροις δακτύλοις, εἴτε ῥύμμασι καὶ πόαις, εἴτε ἄλλῃ τινὶ μηχανῇ πράττε σεαυτῷ τὸ κάλλος μακρότερον. οὕτως γὰρ ἔσῃ μιμούμενος τοὺς ἀγήρω θεούς.

Γυναικί.

ε Χθὲς συγκλείσασα τὰ βλέφαρα ὅσον ἡσυχῇ σκαρδαμύξαι πολὺν ἡγούμην τὸν χρόνον. ἀμέλει τοῖς ὀφθαλμοῖς ὡς ἀνεράστοις ἐνεκάλουν. τί δὴ αὐτῆς ἐπελάθεσθε. τί δὲ τὴν φαρέτραν ἐξελίπετε. ποῦ δέ ἐστι ἢ τί γέγονε καὶ τοῦτο αὐτὸ μηνύσατε. νομίσασα δὲ ἀκούειν, ἀπῆλθον ἔνθα συνήθης ᾠόμην. καὶ τοῦτο ἐκεῖνο ἐζήτουν ὡς ἠρπασμένην. τί οὖν μέλλω ποιεῖν ἐὰν δὲ ἐλάσῃς εἰς ἀγρὸν ὡς περιττὸς καὶ πολλῶν ἡμερῶν τὰς ἐν ἄστει διατριβὰς καταλίπῃς. ἡγοῦμαι ἀναγκαῖον σαφῶς ἀπολωλέναι μηδὲν ἔχοντα ἡδὺ μήτε ἀκούειν ἔτι μήτε ὁρᾶν. ἐγὼ μὲν γὰρ ἐψεῦσθαί σοι νομίζω καὶ τὴν πόλιν ἀξιοῦσα καὶ αὐτοὺς τοὺς ἐν ἄστει θεοὺς ἑλκομένους ὑπὸ τῆς θέας. τί γὰρ ἐνταῦθα μόνοι ποιοῦσιν. εἰ δὲ κἀκεῖνοι κατὰ τὴν χώραν μενοῦσιν, ἀλλ᾽ ἔγωγε οὐκ ἀπολειφθήσομαι τοῦ ἔρωτος ἐφολκίου. εἰ δὲ καὶ σκάπτειν δέοι, λήψομαι τὴν δίκελλαν. εἴτε κλᾶν, θεραπεύσω τὰς ἀμπέλους. εἴτε ἐπάγειν λαχάνοις ὕδωρ, ὁδοποιήσω τὸν δρόμον. τίς γὰρ οὕτω τυφλὸς ποταμὸς ὡς σὴν γῆν μὴ γεωργεῖν. ἐγὼ δὲ ὄμνυμαι τῶν ἐν ἀγροῖς ἐθισμένων ἀμέλγειν γάλα. μόνων ἡδέως τῶν σῶν μαστῶν ἀπομέλξαι.

Μειρακίῳ.

Ἦ μοι τὰ γένεια ὦ παῖ δεικνύεις· οὐ τοίνυν κάλλους ἀλ-
τ λ' ἀρχή· τὸ μὲν γὰρ ὀξὺ τῆς ὥρας παρελήλυθεν ὅσον
περιττὸν καὶ ἄπιστον, καὶ καθάπερ πυρὸς ὁρμὴ σβέννυ-
ται· τὸ δὲ ἑδραῖον καὶ βέβαιον μένει. χρόνος δὲ οὐκ ἐλέγχει τοὺς
ἀληθῶς καλούς, ἀλλὰ δεικνύει καὶ μαρτυρεῖ μᾶλλον αὐτοῖς ἢ φθο-
νεῖ. τὸν δὲ ὑπηνήτην καὶ Ὅμηρος λέγει χαριέστατον· ὁ ποιητής, εἰδὼς
κάλλος καὶ βλέπειν καὶ ποιεῖν· οὐδέποτε τοῦτο ἀπεφαίνετο,
εἰ μὴ πρῶτος αὐτὸς ἐρώμενος καὶ ἢ ψαύων γενείων καὶ κατεφίλησε· πρὶν
μὲν γὰρ ἀνθεῖν, οὐδὲν ἀπεῖχον γυναικὸς αἱ σαὶ παρειαὶ οὖσαι ἁπαλαὶ
καὶ διαυγεῖς· ὅτε δὲ ἤδη χνοάζεις, ἀνδρικώτερος εἶ σεαυτοῦ,
καὶ τελεώτερος. ἀλλ' ἔτι ἤθελες μηδὲν δύνου χνοῦν διαφέ-
ρειν τοῖς γένεια ἀκάρποις καὶ σκληρὰ καὶ λιθίνοις
ὅμοια, αἰσχύνονται γοῦν οἱ ἀλιτήριοι ταύτῃ
τῇ τομῇ μᾶλλον ἢ ἐκείνῃ. τὴν μὲν
ἀπόρρητον νομίζοντες·
τὴν δὲ σαφέστατον
ἔλεγχον τῶν
ὄντως.

*

ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ ΤΟΥ ΣΙΜΟΚΑΤΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΗΘΙΚΑΙ ΑΓΡΟΙΚΙΚΑΙ ΕΤΑΙΡΙΚΑΙ.

Ηθ. Κριτίας. Πλωτίνῳ.

Τέττιξ ὁ μουσικὸς ἦρος φανέντος τῆς μελῳδίας ἀπάρχεται. ᾠδικώτερος δὲ τοῖς ᾄσμασι καὶ τὴν φύσιν λαλίστερος ὥρᾳ μεσημβρίας συνωθεῖται· ἀκτίνων ὥσπερ ἡλιακῶν μεθυσκόμενος. πτερίζει γοῦν ὁ μελῳδὸς βῆμα τὸ δένδρον ποιούμενος. θέατρον τὸν ἀγρόν. καὶ τοῖς ὁδίταις τὴν μουσικὴν ἐπιδείκνυται. ὥσπερ οὖν καὶ ἡμεῖς τὰς σὰς ἀρετὰς ἐπειγόμεθα. ἐκθάλπουσι γάρ πως καὶ ζωπυροῦσι πρὸς ἐγκώμιον τὰ ὑμέτερα. πάλαι γὰρ νεκρωθέντας ἡμᾶς τῷ ῥυπώδει βίῳ, ἐκ τῶν σῶν γραμμάτων πρὸς ἀρετὴν ἐψύχωσας. οὕτω γνησίμως ὁ Κριτίας Πλωτῖνος. ἢ σώματος ἐκτὸς φιλοσοφεῖ ὁ ἐπὶ γῆς. ἢ φιλοσοφία σωματωθεῖσα μετ' ἀνθρώπων ὡς ἄνθρωπος ἀναστρέφεται.

Αγρ. Δόρκων. Μόσχωνι.

Ταξίαρχος τῶν προβάτων ὁ θαυμαστός μοι κριὸς ἀπόλωλε. καὶ ποιμαντικῆς ἡγεμονίας χηρεύει τὰ θρέμματα. κακόν τι πέπονθα μέγιστον. κἀκεῖ τί μοι δοκῶ χαλεπαίνειν τὸν Πᾶνα. οὐ γὰρ τοῖς σίμβλων αὐτὸν ἀπαρχαῖς ἐτιμήσαμεν. διὸ πρὸς ἄστυ χωρῶ τὸν ἔριφον πρὸς

βουλόμενος. καὶ τοῖς πολίταις τὴν ἀπήνειαν διηγήσομαι. φήσας, διὰ μελιττοῦται ὁ παῖς τοῦ ποιμνίου μου τὸν ἑσμὸν ἀπώλεσεν.

ΕΤ. Θεανὼ Εὐκλείδῃ.

Φυσικός σοι κόσμος προσήκει, ᾧ ῥυτίδων ἐπισκοτεῖ ἀπρέπεια. σὺ δὲ χαράττειν ὑπὸ χειρὸς τὴν ἀλήθειαν ἐπιπλάστῳ κόσμῳ τοῦ ἐραστοῦ ἐκφαυλίζουσα. πειθάρχει χρόνῳ γηράσκουσα· οὐ γὰρ εὐπρεπεῖς οἱ λειμῶνες ἐν μετοπώρῳ τοῖς ἄνθεσι. μέμνησο καὶ θανάτου. τούτῳ δὲ ἐγγειτνίασας καὶ σωφροσύνην ἐξ ἀνάγκης ἀσκεῖν ὑποτίθει. τὸ γῆρας δὲ ἀδικεῖς καὶ νεότητα. τὴν μὲν γὰρ ἐπαγγελλομένη διέψευσαι. τὸ δὲ κεκτημένη ἐνέδυσας.

ΗΘ. Εὐαγόρας Ἀντιπάτρῳ.

Ῥοῦς ὁ δημιουργὸς τῷ θαλαττίῳ διετάξατο κλύδωνι, καὶ τοῖς αἰγιαλοῖς τὸ πέλαγος κεχαλίνωται ῥεῖθρον. καὶ ψάμμος τις οὐ μικρὰ ἠπείρῳ καὶ θαλάσσῃ μεταίχμιον. οὐ δὲ ἀδικεῖν ἡ θάλασσα τὴν γείτονα γῆν συγκεχώρηται, παλινδρομεῖ δὲ πρὸς ἑαυτὸ τὸ ῥεῖθρον μειούμενον. μεγάλην ἀπειλήσασα τῇ χέρσῳ τὴν ἔφοδον. ὅρους τοιγαροῦν ὦ Ἀντίπατρε τῷ σῷ νομοθέτει θυμῷ, ὑπηρέτιν χεῖρα τῆς ὀργῆς μὴ ποιούμενος. τὸ μὲν οὖν συμφιλοσοφεῖν ταῖς χερσὶ καὶ τὴν γλῶτταν, ἐντελοῦς ἀρετῆς ὅρος ἀκρότατος. εἰ δὲ μὴ ταύτης κρατεῖν οἷός τε ὦ,

ὕβρει

ὕβρεσι τὸν θυμὸν ψυχαγωγεῖ. εἴκουσιν ὑλακτοῦσιν ἐοικέναι βεβούλησαι. οὕτω γὰρ καὶ χαλεπαίνουσα θάλαττα, ἀφροῦ περαιτέρω καὶ σάλου τὰ τῆς ὀργῆς οὐκ ἐνδείκνυται.

Αγρ. Αἴσχρος. Πλατίωνι.

κ Ακὰς γείτονας ὦ φίλος τοὺς γεραιοὺς κεκτήμεθα. πόλεμον ἀθάνατον περὶ τὸ πεδίον ἔχουσιν ὅτε ἐν τοῖς πέτρασι τοῖς ἡμετέροις ἐπείσαντο. οὔτε τοῖς μετ᾽ ἐκείνους ἡμῖν τὸν πόλεμον διελύσαντο. καίτοι ἀπαρχαῖς τοῦ θερισμοῦ, πολλάκις αὐτοὺς ἐτιμήσαμεν. ἀλλὰ καὶ μοῖραν τοῦ γλεύκους τινὰ ὥσπερ ἀπάργματα θεῶν τοῖς ἀχαρίστοις δεδώκαμεν. ἀλλ᾽ οὐκ αἰδέσιμα τὰ δῶρα παρεκειμένοις ὡς ἔοικε. τοιγαροῦν ἅπαντες τῶν ἐντεῦθεν ἀπαίρομεν. πέτρας γὰρ ἡμῖν γεωργεῖν συμφορώτερον, ἢ πεδία καὶ γηλόφους οἰκεῖν, χαλεποὺς κεκτημένοις τοὺς γείτονας.

Ετ. Ἐρατὼ Τρυφιθέᾳ.

τ Ου χρυσοῦν Καλλικράτην εἰκόμασι γεγραφέναι φασί. τὴν δὲ γραφικὴν οὐ Τρυφιθέαν οἶμαι δηλοῦν, ἀλλὰ τὴν λακωνικὴν Ἑλένην. οὐ μὰ τοὺς ἀψευδεῖς Γοργασίου πίνακας. τοιγαροῦν ἀπὸ τῆς τέχνης τὴν φύσιν ἠδίκηκας. τὴν μὲν ἐνυβρίσασαν τῇ ἐσοφισαμένη. ψεύσασθαι γὰρ τὴν Γοργασίου τέχνην ἠνάγκασας. καὶ τὰ μὲν προσόντα σοι διαποικίλαι τοῖς πίναξιν, ὥσπερ τὰ τῆς φύσεως καλλωπίζουσα σφάλματα. καὶ πολλὴν ἐκείνης τὴν ἀτεχνίαν δεικνύουσα. ἐγὼ δὲ καὶ τοῦ γραφέως ἐπαινέτις εἰμί.

οὐ γὰρ τῆς τοῦ σώματος ἀμορφίας εἶναι ζωγράφος ἠνείχετο· καὶ τῆς φύσεως τὴν σοφίαν τεθαύμακα, ὡς κακίστῃ ψυχῇ σώματος δυσπρέπειαν μὴ πιστεύσωσιν.

Ηι. Σωσίπατρος. Τιμάνδρῳ.

Ὅμηρος ὁ ἐπὶ τοῖς ἵπποις ὥς γε μοι δοκεῖ, καὶ μάλα σοφός, ἐπαινῶ γὰρ ἐγὼ τὸ περὶ ταύτας λίαν φιλόστοργον· ἀλλὰ τίς ὁ μῶμος αὐτοῖς. τὴν ὑπομάζιον ἵππον ὅταν ἐνδεᾶ τὰ θρέμματα μόνης θεάσοιντο, καὶ πόρρωθεν τὴν τεκοῦσαν οἷα συμβαίνει τὴν τοῦ γεννήματος, δρῶσί τι γονικόν. οὐ γὰρ τῆς ἑαυτῶν ἐπιλανθάνονται φύσεως. καὶ περιθάλπουσι τὸ μονωθὲν κατ' οὐδὲν δυσχεραίνουσαι, ὥσπερ ἔγγονα συνεχῶς τε καὶ συνήθεια. καὶ φύσις μὲν ταύταις οὕτω φρονεῖν. οὐ γὰρ σόλωνος ἡμᾶς ἐγύμνασε νόμος. μετοχετεύσω τὸν λόγον πρὸς σέ. τὸν ἀδελφιδοῦν ὑπερορᾷς θύραν ἐκ θύρας ἀμείβοντα. ἀθλιώτατον τριβώνιον ἀμπεχόμενον. τῶν ἀλόγων ὄντως ἀλογώτερόν σοι τὸ φρόνημα. κύνας ἀλλοτρίους σιτίζεις. οὕτω γὰρ τοὺς περὶ σὲ κόλακας εἰπεῖν οἰκειότερον. σαίνουσι τοιγὰρ εὐνοϊκοὶ δόξουσι μέχρις ὅτου τοῖς σοῖς ἐντρυφῶσιν ὦ δείλαιος. ὑλακτήσουσι δὲ πάντως καὶ σέ, ἐπειδὴ κραιπάλης τῆς ἔναγχος ἐρευγόμενοι. κολάκων γὰρ φύσις καὶ μνημονικὸν πρὸς κακίαν, καὶ τῶν ἀγαθῶν δυσεπίληστον. ὅτε ποτε τὸν ἀδελφιδοῦν περίθαλπε τὸν περιπατοῦντα. εἰ δὲ μή, τὴν πρόνοιαν ἀκαταγώνιστον ἕξεις πολέμιον τοῖς δακρύοις τῆς φύσεως τὴν ἑαυτῆς ἀκονήσασαν μάχαιραν.

Αγ.

Ἀγχ. Δάφνων Μύρωνι.

Ἔχει τίνος ἐπικοιλαίνης τὸ πεδίον. καὶ τὸ κατομβρῆ-
μ σαν ὕδωρ ἐπιρροφήσεια ὢ δείλαιος. ἦ τάχα μοι ἐλι-
μώττειν τοὺς παῖδας διὰ τὸ κάταυχμον μηχανᾶ. τὸ σὸν μὲν γὰρ περιλιμνάζεται πεδίον. τὸ δ' ἡμέτερον καὶ φύσιν ἠγνόησεν ὕδατος. ἐρωτάσθωσαν πρὸς θεῶν αἱ νεφέλαι, εἰ μόνῳ τῷ Δάφνωνι ἀφιᾶσι τὸ ὕδωρ. ἀνὴρ ἐπίφθονος μέγα κακόν. εἰ δὲ καὶ τὸ γείτων εἶναι κεκλήρωται, ἀπαραίτητον τὸ δυστύχημα καὶ θανάτῳ μόγις παυόμενον.

Ἑτ. Εὐείππη Δεξικράτει.

Νάτῃ φθίνοντος ἀνθεστηριῶνος ἐπανήκει πρὸς ἡμᾶς
ἐ ἐπηπείλω. καὶ διέλυσαι τὰς συνηθείας Δεξίκρα-
τες. ἐμοὶ δὲ καὶ ἀπηθαλώθησαν αἱ φρένες τῷ ἔρωτι. καὶ δαλοῦ δίκην τὸ περιστέρνιον ἐκπεφλόγισται. ἀπεκοττάβιζον δὲ καθημέραν τὰ δάκρυα. καὶ τὴν σὴν ὀνειροπολοῦν ἐπάνοδον. ὁ δὲ τῶν θυρῶν ψόφος, ἀεί μοι φαντασίαν τῆς παρουσίας ἐγένετο. σὺ δὲ Δεξίκρατες μετοχετεύσας ἐφ' ἑτέρα τὸν ἔρωτα. καίτοι τὸ ξένον ἀεὶ τιμιώτερον. τῶν γὰρ ταχίστων κόρων αἱ τῶν ῥαθύμων ψυχαὶ δουλαγωγεῖσθαι εἰώθασιν. ἄπιστόν τι χρῆμα πόθος καὶ ἔρωτος. βληθήσῃ καὶ αὐτός ποτε. τῶν γὰρ ἀδικουμένων αἱ συμφοραὶ ἐπὶ τοὺς ἀδικήσαντας μεταβαίνουσιν.

Ἠθ. Ἑρμαγόρας Σωσιπάτρῳ.

λ Ἰαν ἀγωνιῶς ἀκήκοά σε τὴν πενίαν ὀδύρεσθαι καὶ κακίζειν τὸν πλοῦτον ὡς οὕτω παρὰ τοῖς ἀνθρώποις ἀνώμαλον, τοῖς μὲν, εὐεφικτήν, τοῖς δὲ δυσέφικτον τὴν ἑαυτοῦ παρεχόμενον κτῆσιν· ὡς παρὰ βασκαίνουσαν ὑπὲρ τούτῳ τοῖς ἀνθρώποις τὴν φύσιν. εἰ γὰρ ἡλίου λαμπηδόνος τοῖς ἀνθρώποις ἐπίσης καὶ πυρὸς ἀφθονία τοῖς ὅλοις ἐστὶ προχειροτάτη, καὶ ποταμῶν ῥεῖθρα χειμάρρων τε καὶ ἀενάων ἅπασιν ἐστὶν εὐπόριστα, τί δήποτε ἔφης τὸν χρυσὸν ἡ φύσις οὕτως ἀπηκριβωμένον τοῖς ἀνθρώποις διέθετο· καὶ φιλόνεικον δῶρον τοῖς ὑπὸ σελήνην ἀπένειμε. δι' οὗ μέγιστα κακὰ τοῖς ἀνθρώποις φοιτῶσιν. ἐγὼ δὲ πλατὺν γέλωτα τῶν σῶν κατεχέω δογμάτων. αὐτὸν γὰρ τὸν μὲν τῆς φύσεως ἔπαινον ὑπόθεσιν ψόγου πεποίηκας. καὶ ταὐτὸν πέπονθας τῇ γλαυκί. ἀβλεψίας γὰρ αἴτιον ἐκείνῃ δοκεῖ τὰς περιφανεῖς ἡλίου ἐκλάμψεις. λυσιτελῶς λιμώττει χρυσοῦ τὸ ἀνθρώπειον γένος σωφρονίζεται. ἐντεῦθεν γὰρ καὶ τέχναι τῷ βίῳ εἰσήχθησαν καὶ πόλεις ᾠκίσθησαν. καὶ συναλλαγμάτων εὐμάρεια. εἰ δὲ δεῖ συλλήβδην εἰπεῖν, πάσης εὐκοσμίας ἐστέρητο ἂν τὸ περίγειον ἐν διαίτημα, εἰ μὴ χρυσὸς τοὺς ἀνθρώπους ἀλλήλων ἐνδεεῖς ἐτεκτήνατο. οὐ γὰρ ἂν πλωτὴρ ἐναυτίλλετο. οὐχ ὁδοιπόρος ἐνεπορεύετο. οὐκ ἀροτῆρα βοῦν οἱ γεωργοῦντες ἐκέκτηντο. οὐ βασιλικῆς ἡγεμονίας ἐπρεσβεύετο σκῆπτρα. οὐκ ἀρχαῖς ἐν προσφόροις τὸ ὑπήκοον ἐκεκόσμητο. ὁ στρατηγὸς ἐδημαγώγει τὸ στράτευμα. εἰ δὲ καὶ ἀπορρήτων λόγον θέλεις μαθεῖν, ἀρετῆς καὶ κακίας ὁ χρυσὸς τὰς ἡνίας πεπίστευται. καὶ βασανίζεται ἡ ἔφεσις ψυχῆς δι' αὐτοῦ. καὶ τῷ κελτικῷ ποταμῷ ἐστὶν ἐφάμιλλος.

φάμιλλος· νόθος γὰρ ἀρετῆς καὶ κακίας ἔλεγχός ἐστιν ἀληθέστατος.

Ἀγ. Καλλίσταχος. Κυπαιείσωνι.

τ Ων ἀκάρπων καὶ ἀνημέρων δένδρων τὴν φύσιν ὁ σιμιχίδας χθές που ἐνέπρησε. τοιαύτην γὰρ τὴν κατὰ δίκην τῶν ἀπελεσφορήτοις ἐψηφίσατο δένδροις. ἡ δὲ τοῦ παμφάγου πυρὸς φύσις τὴν ὁρμὴν ἔσχεν ἀκόλαστον. καὶ τοῦ ἀγροῦ γείτονος ἄφνω τὸ χωρίον ἀπώλεσεν. ὁ δέ, τὴν διφθέραν ἀφεὶς καὶ τὴν δίκελλαν, πρὸς ἄστυ χωρεῖ ῥήτορα ληψόμενος σύμμαχον. καὶ τὸν σιμιχίδα δικαστήριον συγκεκρότηται. τοῦτο κἀγὼ κυπαιείσων ἢ σοῦ σκευωρήσομαι. εἰ μὴ τοῖς σοῖς μελίτταις προστάξειας τῶν ἐμῶν λειμώνων ἀπέχεσθαι. καὶ μαθήσῃ ἀλλοτρίοις ἔργοις μὴ κεκτῆσθαι πρόσοδον ἄδικον.

Ἐτ. Μελαμπύγη. Πραξιμίλλῃ.

Πὶ τὸ λεωκόριον τοὺς διατρίβας ἡ αὐλητρὶς χρυσοτόνιον πεποίηται. τάχα που καὶ τέρπειν οἴεται χρυσῷ ἐμοὺς ἐραστάς. καὶ φησὶν ἡμᾶς τὸ κρενίδιον ἄγαν δυσανασχετεῖν ὡς τῷ πράγματι. ἐγὼ δὲ οὐ περὶ πολλοῦ πεποίημαι τὸ πραττόμενον. τοὺς γὰρ ἐραστὰς ὁποῖοι ὄντες τυγχάνουσι πρὸς ἡμᾶς τὸ τῆς χρυσοτόνης βασανίσειεν ἤθη. ἀλλὰ γενοῦ μοι πρὸς θεῶν ἀψευδοῦς ἀποκρίσεως σαφέστατος ἄγγελος. καὶ τῇ λακαίνῃ φράσον. μέγιστας σοι χάριτας τούτου γε ἕνεκα χρυσοτόνῃ ὀφείλομεν. τῇ σῇ γὰρ ἀμορφίᾳ σεμνότερα δειχθήσεται τὰ ἡμέτερα. ἐπεὶ καὶ

κολοιοῦ μὴ φανερώτερος ᾖ κόραξ τῶν εὐπρεπέσι καὶ πολυπαθέσι τῶν ὄρνισιν.

Ηθ. Ἀρίστων Νικίᾳ.

Φιλομαθέστατον ζῶον φασὶ τὸν ἐλέφαντα· καὶ ἀνθρωπείων ἐνδειγμάτων μαθητὴν ἐπιδέξιον· οὐ γὰρ ὁ τοῦ σώματος ὄγκος θαυμαστὸς περὶ αὐτῷ, ὅσον ὁ περὶ παιδείᾳ κόσμος τετίμηται· καὶ ταῦτα μὲν παῖδες περιθρυλλοῦσιν Ἰνδῶν. ἐγὼ δὲ τοῦ Νικίου τεθαύμακα τῶν ἄλλων ζώων ἔχοντος τὸν λογισμὸν ἀλογώτερον. ὑπάρχων γὰρ παῖς ἀνδρὸς σοφιστοῦ, τὰ πατρῷα ἐκλελάκτικας· περὶ δὲ κύβους καὶ παλαίστρας τὴν τοῦ βίου σχολὴν καταναλώσας· καὶ γέγονας πέρας εὐγενείας τῷ γένει. εἰ τοίνυν παῖς ἀκούειν Ἑρμαγόρου ἐθέλεις, ὀψέ ποτε πρὸς τὸν ἐκείνου βίον ἐπάνηκε. ἀγαθὸν καὶ ἐς γῆρας σοφία τε καὶ φρόνησις παρῆν· καθὰ δοκεῖ τῷ Πλάτωνι. εἰ δὲ τῶν πάλαι κακῶν δυσαναχετεῖς μεθιστάναι, καὶ διὰ σαυτὸν Ἑρμαγόρου κηρύττεις, τυμβωρύχος ἴσθι τοῦ πατρῴου τάφου γενόμενος· τῇ σῇ γὰρ κακίᾳ τὰς ἐκείνου ἀρετὰς καθυβρίζεις.

Αγ. Μυρωνίδης, Δαμάλλῳ.

Τὸ κίμμιον ἅπαν ὅσος ἐλυμήνατο παῖς, τὸ κισσύβιον ἀεὶ πληρώσας τοῦ γάλακτος· ὑπὸ τὰς πλατάνους ὁ λωποδύτης χωρεῖ· καὶ στιβάδα ποιήσας, ἀμφιρίμμως ἀναπέπτωκε· καὶ τὸν ἁβροδίαιτον βίον ἀσπάζεται. εἶτα τὴν σύνειτα κομισάμενος, ὥσπερ ὑπὸ δεῖπνον ᾠδὴν τὴν εὐθυμίαν προβάλλεται· καὶ τοὺς ἀγροικικοὺς παραχαράττει θεσμούς· τὰ δὲ θρέμματα

μάτα

ματα τῇδε κἀκεῖσε διέσπαρται· καὶ πρὸς ἔφοδον ἐνέδραν εὐάλωτα.
ναὶ δὴ καὶ τοὺς ὄνθους εὐώνως διαπιπράσκει ὁ δείλαιος· καὶ μυρω-
νίαν ἀδικῶν οὐκ αἰσχύνεται. εἰσίων χθὲς τὸν τρυγίαν λαμπρῶς·
ἰσχάδες γὰρ ἦν μοι καὶ ἀκρίδες τὰ ὄψα. ὁ δὲ θεσπέσιος οὗτος νεα-
νίας τῶν ἰσχάδων τὰ πλεῖστα ἐκβέβρωκε. καὶ τὰς ἀκρίδας οὐκ
οἶδ' ὅπως ἐξερρόφησεν. ὁ δὲ τρυγίας ἐκεχήνει· καὶ μοι ῥαύτημα
ᾔτει μετὰ κόρου κομίζεσθαι οἴκαδε. ἄπιτώ μοι λοιπὸν τῶν ἀγρῶν
ὁ κλεινίας. τῶν γὰρ πόρρω κακῶν αἱρετώτερόν ἐστιν ἀνέχεσθαι,
ἢ πολέμιον οἴκοι τρέφειν κρυπτόμενον.

Ετ. Ἀπαλαύτῃ. Κορίννη.

Ν τῇ παλαίστρᾳ τὸν αὐγέαν τε θεάμαι κόριννα. τὴν
ἐ δὲ θέαν οὔτε λόγος ἐκφράσειεν, οὔτε ζωγράφου χεῖρες
μιμήσαιντο. ἦν γὰρ ὁ νεανίας, εὐσθενής. ὄρθιος τὸ περι-
στέρνιον λάσιος. οἱ δ' ὀφθαλμοὶ δορκάδος αὐτῷ. τὸ δὲ βλέμμα οὔ-
τε θυμῷ φοινισσόμενον, οὔτε μαλακώτερον τῇ ὑγρότητι. ἀλλ' ἀν-
δρεῖον καὶ πρᾶον ὁμοῦ. ἡ δὲ χροιὰ τοῦ σώματος, οὔτε πρὸς τὸ θῆλυ
πρεπῶς ἐλευκαίνετο, οὔτε πρὸς τὸ μελάντερον κατεσκίαστο. ἡ δὲ
θρὶξ ἠρέμα πως ἐπεκύμαινε τῇ οὐλότητι. καὶ κυανίζουσα ὥρᾳ γα-
λήνης τὴν θάλασσαν εἰκονίζετο. ὅτε καὶ τὴν γείτονα χέρσον ἀπα-
λῷ περιπτύσσεται ῥεύθρῳ, τὸ μανιῶδες τοῦ κλύδωνος καὶ βάρβαρον
παραιτουμένη. αἱ δὲ παρειαὶ οὔτε κατέρυθροι· γυναικῶδες γάρ· οὔτε πά-
λιν ὠχρότητι τὴν ἀπρέπειαν ἐπεσύναζον. ἡ δὲ ῥὶν, λίαν σεμνῶς
ἐπετόρνευτο. καὶ πολλὴν τὴν δημιουργοῦ φύσεως τὴν ἐπιστήμην ἀ-
πήλεγχε. τὸ δὲ ἔλαιον ἐπιχεόμενον ἡλιοειδῶς περιήστραπτε.

καὶ ταῖς μαρμαρυγαῖς τῶν ἐκλαμψάντων, τὴν παλαίστραν
ἀκτίνων δίκην ἠγλάιζε. πέπονθα κόρειννα τὴν ψυχήν· καὶ δέομαι
πέρας τῆς ἀλγηδόνος αἰσθάνομαι. ἐρωτικὸν γὰρ διηγήσασθαι πά-
θος τὸ γυναικεῖον φῦλον αἰσχύνεται.

Ηθ. Γοργίας. Ἀριστείδῃ.

Ἀρχόμενος γίνεσθαι. ἐστρατηγόμενος αὐτά. καὶ συναν-
α τῶν τοῖς δανεισταῖς κατὰ πόλιν ἤ τῷ φόβῳ ὥσπερ θηρί-
οις τισὶ φοβεροῖς ἐντυγχάνειν δοκῶν. καὶ περισκοπεῖς
τὰς προόδους καὶ πρὸς τὰς στοὰς ἀφορᾷς, τοὺς δανειστὰς θεραπεύ-
ειν ἐπιχειρούμενος. ὥσπερ οἱ ναυτιλλόμενοι ἐν μεγάλῳ τῷ κλύδωνι
λιμένος τυγχάνειν ὀρέγονται. ἀλλὰ καὶ κακῷ τὸ κακὸν ἀντινέμεις.
δανειζόμενος γὰρ παρ' ἄλλων, ἄλλοις ἀποδίδως τὸ ὄφλημα.
ταυτόν τι ποιῶν τοῖς διὰ φόβον θανάτου κατακρημνίζουσιν ἑαυ-
τούς. ἐπεὶ δὲ τὸ δανείζεσθαι πολυειδές τοῖς ἀνθρώποις ἐστὶ κακόν.
καὶ τῆς μυθικῆς ὕδρας τοῖς αὐτομάτοις γεννήμασιν ἐστὶ χαλεπώ-
τερον. κἂν ταῖς καθ' ὕπνον φαντασίαις εὐλαβοῦ τὸ δανείζεσθαι.
οὕτω γὰρ ἐλευθέρως τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας προσβλέψεις. καὶ τὸν
ὑπὲρ γῆν ἀέρα λίαν προσηνῶς ἀναπνεύσειας.

Α γε. Λόφων. Πεδιάδῃ.

μ Ἥκοιτο ὥρας ὁ Λυσίκιππος. κακὸν γὰρ ἡμῖν ἔτρεφε τὸ χω-
ρίον εὐθήνειον περὶ τὸ μόρον τοῦ λοφιδίου. ἐμοὶ ἡ σωστράτῳ συνε-
κεκρότητο δικαστήριον. ὁ δὲ Λυσίκιππος ὅλας τὰς φρένας
διέφθαρτο

διέφθαρται. ὦ χρυσοῦ τὸ δικαστήριον θεάσασθε ὀρέγματι τοιοῦτον φιλόχρυσον παρὰ θεοῖς κατεῖχε τὸν δύστηνον. τοῦτο καὶ σώστρατος τῶν- γνοὺς, χρυσῷ τὴν νίκην ὠνήσατο. ὦ τὸν λοιμὸν τοῖς δώροις τοῦ λευκίππου ἐπέλυσεν. ἡ περίεργος δίκη διέφθαρται. ὦ χρυσὸς τὸ ἀνθρώπινον τὸ νικᾶν πωλεῖται. ἡ γὰρ ἰσόρροπος κλίσις ἀπώλετο. δῶρα γὰρ μᾶλλον ἢ τὸ δίκαιον ἀξιόπιστον.

Ετ. Ἐρωτύλος, Ὑψιπύλῃ.

Ῥηγῶσι καὶ φοίνικες ἔρωτι φυσικῷ. καὶ τοῦ θήλεος τὸ
ὁ ἄρρεν ἐφίεται. καὶ περικυρτοῦται ὁ ἄρρην τῷ ἔ-
ρωτι. καὶ τῇ κόμῃ τὴν ἐρωμένην προσπλέκεται. εἰ δὲ καὶ πόρρω τὸ θῆλυ τοῦ ἄρρενος ᾖ, ψῆνας ἐκ τῆς θηλείας ἀράμενοι, τῷ ἄρρενι περιάπτουσι καὶ σοφίσματι ψυχαγωγοῦσι τὸν τούτου ἔρωτα. εἰ τοίνυν ἐπαμύνειν θάτερον οὐχ οἷά τε εἶ πρὸς ἡμᾶς, περίγραφέ μοι διὰ ζωγράφου τὸν ἔρωτα. καὶ τὸ ἴσα ἀξίαν ἡ γραφὴ φαντασίας τῆς σῆς παρεχέτω μοι θέαν. ἱκανὴ γὰρ καὶ δόκησις τοὺς ἄγαν ἐρῶντας σοφίσασθαι.

Ηθ. Διογένης. Χρύσῃ.

Λούτουσε ταμίαν, οὐ δεσπότην χρημάτων εἶναί φημι.
πω τοιαύτην γὰρ τὴν καταδίκην οἱ σοὶ κατὰ σοῦ προή-
νεγκαν τρόποι. ἀγαθοῦ γὰρ μετέχειν τινὸς τὰς ἀνοσίους οὐ θέμις ψυχάς. κατόρυττε τοίνυν τὴν γῆν καὶ τὸν χρυσὸν περιφρούρει φιλάθλιε. οὐ γὰρ σὸς ἀλλὰ παρὰ σοὶ ὁ πλοῦτος εἶναι

πεπίστευται. τὸ Φρυγὸς γὰρ Μίδου τὴν κακίαν ζηλώσας, λιμώττει πλουτῶν, βρόχοις ὥσπερ, χρυσοῖς ἀπαγχόμενος.

Αγ. Χλοάζων. Μήκωνι.

ά Χράδας χθὲς μήκων πέπομφα τῇ ποθουμένῃ· ἡ δὲ τὴν κρόκην ἀπέρριψε. καὶ τῆς ἱστουργίας εὐθὺς ἐξανίσταται. καὶ λαβοῦσα τὰ δῶρα τοῖς χοίροις διέρριψε. καὶ τὸν πρέσβιν ὡς ἀπαίσιον ἄγγελον ἀπεπέμψατο. ἐγὼ δὲ κλάω. φοβοῦμαι γὰρ ἔρως ἡμᾶς ἀδικεῖ, ἀπρεπῶς κόρης βιαζόμενος. τυφλώττουσι τύχη καὶ ἔρωτες. οἱ μὲν τὰς ἀλγηδόνας, ἡ δὲ τὴν εὐδαιμονίαν εἰκῇ καὶ ὡς ἔτυχε παρεχομένη.

Ετ. Περδίκκα Ροδόπῃ.

α' Ἄδεις ἀμούσως καὶ λυπεῖς, οὐ τέρπεις τοὺς ἐραστάς. τραγῳδίαν γὰρ ἀναμιγνύεις οὐ θελκτήριον ᾠδὴν τοῖς ἀκούουσι. καὶ δακρύουσιν οἱ ἐρασταὶ ἀνιώμενοι. σώφρονας γὰρ αὐτοὺς ἀντὶ λάγνων τὰ σὰ δὴ δύσκοισιν ἄσματα. ὃ γὰρ ἐπιγραφὴν τὴν μελῳδίαν πεποίηκας. φεῖσαι τοίνυν πρὸς θεῶν ἀνιωμένων ἡμῶν. οὐ γὰρ αὐλητρὶς ἀλλὰ θρηνήτρια τοῖς θεαταῖς εἶναι δοκεῖς. καὶ κηρῷ τὰ ὦτα πάντες ἐμφράζοιμεν, εἰ μελῳδίαν ἀσκήσειας. σειρήνων γὰρ ἢ μουσῶν ὀδυρομένων ἀκούσαιμεν.

Ηθ. Ἀντισθένης Περικλεῖ.

ά Φιλίππου παῖς Ἀλέξανδρος ἐπὶ ταῖς εὐτυχίαις οὐδαμῶς ἐπιτύφετο. ἀλλ' ἐφιλοσόφει τὰ τῆς τύχης φυσήματα

τὰ μέγιστα εὐφημίαις οὐκ εἰωθὼς ἀλαζονεύεσθαι. διά τοι τοῦτο ἐν τῇ τοῦ πολέμου ῥοπῇ θεασάμενος πεπτωκότα Δαρεῖον, τὴν χλαμύδα τὴν ἑαυτοῦ ἐχθρὸν περιέσκεπεν ἀρετῆς καὶ τύχης ἐνδεικνύμενος εὐψυχίαν. ἐντεῦθεν ἐλοιδόρει τὸν Ἀλέξανδρον τὸ ὑπήκοον, τὴν ἔγκλημα τῷ βασιλεῖ ἡ εὐσέβεια. ὁ μὲν οὖν Ἀλέξανδρος ἅτε δὴ φιλόσοφος ὤν, ἐδεδοίκει τὸ τῆς τύχης ὡς ἔοικεν ἄδηλον. διὸ καὶ πλείστων αὐτῷ ἀπαγγελθέντων ὑφ' ἓν εὐτυχημάτων, ἔφη, ὦ Ζεῦ, μίζον τί τοῖς ἀγαθοῖς καὶ δυστύχημα. οὕτως εὐλαβεῖτο τὰς εἰς ἄκρον εὐεξίας ἐμφρονέστατα ὁ Ἀλέξανδρος. εἰ μὲν οὖν γειτνιῶσαν τοῖς ξένοις τὴν φύσιν ἠγνόησας, μετ' οὐ πολὺ τὴν πεῖραν ὄψει διδάσκαλον. καὶ τῆς γνώσεως ἔξεις πρεσβύτερα τὰ μαθήματα. εἰ δὲ τυφλώττεις ἑκών, χαλεπωτέρας τῆς ποινῆς ἐπιτεύξῃ, πλημμελημάτων καὶ γνώσεως εἰσπραττόμενος δίκας.

Ἀγρ. Ἀσταχύων. Μίλωνι.

Οὐ ἀγρόν τοι κωρεῖς ἐκκάθαιρε. τὰς ἐμὰς γὰρ ἐλυμήνω μελίττας. μὴ πάρεχε πρὸς θεῶν πράγματα ἀνδρὶ γεωργῷ. οὐδὲν κηφήνων ἡμῖν διενήνοχας. τί δὴ τα χαλεπαίνεις ἀλόγως τῷ γείτονι. εἰ μὴ τῆς κακίας ἀποσταίης παμπόνηρε, τὴν σὴν ἀκολασίαν τοῖς ἐμοῖς ὑπογράψαι μισθώραις τε τοῖς γράμμασι τὴν ἀδικίαν ἐνδείξαιμι, ἵνα σε πάντες ὥσπερ τι κακὸν δυσάντητον ἀποφεύξαιντο.

τ

Ἑρ. Τελέσιλλα. Λαΐδι.

ο Ὑπὲρ φλέβας χρυσοῦ μεταλλουργοὶ ἀνιχνεύοντες οὔτε

Φρεωρύχοι τὰ περὶ τῆς ἐρεβοδιφῶντες ἀπόρρητα, ὀφθαλμοὺς δὲ τῶν ἀναζητοῦντες θεασάσθαι, οὕτω περὶ τὴν ἑαυτῶν ἐκπεπαιδεύκασι τέχνην, ὡς ἐγὼ τὴν πόλιν ἐσκινδαλάβιζον ἅπασαν ἔχων τὸν ἀπόστολον ὃν μεθεάσασθαι. πορθεῖν γὰρ αὐτὸν πεποιηκέναι, τὴν μαινάδα λευκίππην ἀκήκοα. καὶ ῥαγδαῖος σκηπτὸς ἡμῖν ἐπεδήμησε. καὶ τὸ πάθος ἀπηγόρευται φλεγμαίνει μοι δάκρυα. διὸ περὶ τραγῳδίας συνέζευξα συνήθως ἔσομαι. οὐ γὰρ ἀνδριάντα λοιπὸν ἥλιον θεασόμεθα. οὕτω καὶ μηδείας καὶ φαίδρας φοβερωτέρας γενήσομαι.

Ηθ, Σωσίπατρος Ἀξιόχῳ.

τ

Ον ἀδελφὸν ἔναγχος σε θάψαι φασί. καὶ λίαν ἐπὶ τῷ πάθει ἀπηγόρηται δυσφορεῖν. ἐγὼ πῶς σε φιλόσοφον ἄνδρα θαυμάσαιμι, ἐπὶ τοσοῦτον ὑπὸ τοῦ πάθους ὑπερνικώμενον. ὕπνος γάρ τις ἐστὶν ὁ περὶ ἡμῖν θρυλλούμενος θάνατος. τοῦ μὲν συνήθους τούτου μακρότερος. πρὸς δὲ τὴν μέλλουσαν ἡμέραν βραχύτερος. ἐπὶ μικρὰν ἀποδημίαν οἱ τεθνεῶτες ἐστάλησαν. οὐκ ἐπὶ πολὺ τούτων ἡμῖν ὁ χωρισμός. καρτέρησον τὴν διάζευξιν, ἀναμένων αὖθις τὴν ἕνωσιν. μὴ πάθῃς τι φιλοσωμάτου ψυχῆς. ἐπεὶ καὶ πλωτῖνος ἐδόκει αἰσχυνόμενος ὅτι ἐν σώματι εἴη. οὕτως ἐλύπει τὸν φιλόσοφον, τὸ θνητὸν τοῦτο περισκήνιον. στησόμεθα μέχρι τούτου τὸ δάκρυον. ὅρους νομοθέτει τῇ λύπῃ. φρονήσει τὸ πάθος θεράπευσον. ἰατρὸς γίνου σαυτοῦ. ἔχεις λοιπὸν τὸ φάρμακον. νηπενθὲς ἄχολόν τε κακῶν ἐπίληθον ἁπάντων. οὐκ ἐκ κρείττονος ἐπὶ τὸ χεῖρον περιάγει ποτὲ ὁ δημιουργὸς τὰ κτίσματα.

Τοῖς

τοῖς θνητοῖς τὰ θνητὰ καταλείψωμεν. μεγάλαις γὰρ καὶ λίαν ἐνθάδε τὸ βασιλικὸν τῆς ψυχῆς κατασείζεται. ἐγὼ τὴν γένεσιν ἢ τὸν θάνατον μᾶλλον δακρύσαιμι. τὸ μὲν γὰρ δακρύων ἀρχή. τὸ δὲ τῶν ἀνιαρῶν κατάλυσις. ἄγνοια τοίνυν δεδιέναι ἡμᾶς ἀπεργάζεται. τὸν θάνατον εὐλαβούμεθα. οὐχ ὅτι κακόν. ἀλλ᾽ ὅτι τοῖς ἀνθρώποις ἠγνόηται. οὐ γάρ τις τὴν γνῶσιν ἀφήρηται. τοῦ τὸν κατηγορεῖν προχειρότατα. μὴ γένοιο τοίνυν τῇ νιόβῃ ἐφάμιλλος. ἵνα μὴ καὶ σὺ δόξῃς καὶ αὐτὸς, λίθῳ τὴν ἀνθρωπείαν φύσιν ἀμείβεσθαι.

Ἐτ. Κεκροπὶς. Δεξικράτει.

τ Ηι μαγνῆτις λίθος ἐρᾶν τοῦ σιδήρου φασί. καὶ τοῦτο ζῆν ἰσορροποῦσι τὴν λίθον, ὅσον τῷ ἐρωμένῳ καὶ συνεῖναι. ὁπηνίκα γὰρ ἡ λίθος τοῦ ὁμοζύγου χωρίζηται, παραυτίκα νεκροῦται καὶ τὴν ἑαυτῆς ἐνέργειαν ἀποτίθεται. τοιαῦται προσπάθειαι δεξικράτους καὶ τοῖς ἀψύχοις ἐγγίνονται. ἐγὼ δὲ τί ἂν πάθοιμι φίλτατε, τοσούτου ἀπολιμπανομένη τῆς ἐνδημίας. οἶμαι τὸ φράσαι τοῦ παθεῖν χαλεπώτερον. οὕτω λυπήσαιμι τοὺς λυπήσαντας. βέλτιον γενοίμην τοῖς ἐρῶσι. συνέθηρ ἀφροδίσιος θαλάττης φιλοσοφέστερος.

Ἀγρ. Θερίστρων Σπείρωνι.

ε πὶ τὴν ἀττικὴν τὸ σικελικὸν ὄρος ἀπαίρομεν. εἰπόντες χαίρειν τῇ ἀττικῇ. οὐ πώποτε γὰρ δυστυχεστέραν γῆν πρὸς ἀντίδοσιν καρπῶν ἑωράκαμεν. ἀντὶ πυρῶν, μυρρίνας. ἀντὶ κριθῶν, κιττὸν ἡμῖν ἀπεκύησε. ἡ δὲ ἅλως λιμοῦ μοι πεπλήρωται. διά τοι τοῦτο

τῶν προτέρων μοι μὴ ἐκφυέντων σπερμάτων, οὐκ ἂν αὖθις τῇ ἀ
γνώμονι καταβάλλοιμι. οὐ δύναται γεωργὸς λιμὸν καὶ στρατιώ-
την ἔχειν πολέμιον. οὔτε δὲ πλωτῆρες οἷοί τ' εἰσὶ πνεύμασιν ἅ
μα καὶ κεραυνοῖς ἀντιμάχεσθαι.

Ηθ. Ἡρακλείδης. Ἀντιθέῳ.

ὁ Ὕπνου μοι τῆς ὀργῆς ὑφῆκας Ἀντίθεε. καὶ ἔτι χαλεπαίνεις
ἡμῖν καὶ ἠρύθριας τὴν αἰτίαν προσιεμένων ῥημάτων προσχή
ματι. ὥσπερ οἱ ἐν Αἰθάλῃ σπινθῆρα πυρὸς ταμιεύοντες. ἐκκά
θαιρε λοιπὸν τῆς καρδίας τὴν λύπην. τοῦτο γὰρ οἱ ἡμέτεροι λόγοι
πρεσβεύουσιν. εἰ δὲ μὴ καὶ θαλάσσης ἀπηνέστερος ἔσῃ. καίτοι δυνάζει γὰρ ἐ-
κείνη τὸ ἄγριον. καὶ παρέχει τοῖς πλωτῆρσιν ὄψιν φιλάνθρωπον, ὁπό
οἷα τῷ ἐλαίῳ φιλοφρονοῦνται ἄγαν τοῖς κύμασι χαλεπαίνουσιν.

Αγ. Λαχάνων Πηγάσωνι.

ἡ Κἀμοὶ πρὸς τοὔλαιον αἴσιον. ἐν δημοσίᾳ μὲν γὰρ τοῦ ἄστεος
καὶ δυστυχῶν ἔσομαι φίλτατε. νύμφαις γὰρ ἐν τῷ ἄντρῳ καὶ τὰς
ἀπαρχὰς τοῦ ποιμνίου ἀναθήσομαι. εὐνοοῦσι γὰρ ἡμῖν ὁ φίλτατος ποτε οἱ
θεοί. τὰ κισσύβια πεπλήρωταί μοι τοῦ γάλακτος. αἱ αἶγες δὲ δί
νως τετόκασι. περισκιρτῶσιν αἱ ἄρνες ὑπὸ ταῖς εὐτυχίαις ὥσπερ ἀ
θόμεναι. πεπαύμεθα πενίᾳ μαχόμενοι δυσνουθετήτῳ θηρίῳ καὶ
δυσκόλῳ. δίκην ἕλκουσι τοῖς κεκτημένοις ἐμπλέκεται. φιλοσού
νηθές ἐστι κακόν. ῥᾳθυμοποιόν. κατηφὲς. πρὸς λύπην ἀπαραγόρευ
τον. πρὸς αὐτίαν ὀξύρροπον. ἄγρυπνον. φιλομέμψιμον. ὦ μοχθηρῶν
καμάτων ἐφευρετικόν. ἄδοξον. δυσκαταφρόνητον. ἀνεπίφθονον. εἰ γάρ
τις ἐθέλει τηλικούτῳ κακῷ συναντᾶν. οὐ δεῖ τὴν ἐρίστου μανίαν
νοσεῖν καταγελοῖν. ῥίψαντες τοίνυν τὰ τῆς πενίας τῆς πενίας, ἑ
τέραν μετασκησώμεθα λῆξιν μετὰ τῆς ψυχῆς ἀμείψαντες τὸ

τὸ

τὸ φρόνημα.

Ετ. Ροδίνη. Καλλιόπῃ.

ε Τί τῶν ἐραστῶν διασύρεις καὶ σκώπτεις ἡμᾶς τὸ καὶ τό. καὶ χαυνότητά μοι τὸ εὔτονον καὶ σφριγῶν τοῦ σώματος διαπαίζουσα. σὺ δὲ τὴν σὴν πανουργίαν κεκρύφθαι δοκεῖς. ἀπελεσφόρητα γὰρ τὰ κυοφορούμενα ἀποσπᾷς ὦ παμμιαρά. καὶ τὰς ἀμβλώσεις ἢ τοὺς γαμετὰς αἱρετωτέρας πεποίηκας, δριμυτέροις φαρμάκοις τὰ ζωογονούμενα ἐν τῇ σῇ γαστρὶ προαποπνίγουσα. τῆς δὲ φονικῆς μαιείας ἀπηνεστέρους ἀπεργάζῃ τοὺς φόνους. παιδοκτόνον ἐκείνην ἐδίδαξας καὶ ἀγνώμονα ὁμόζυγος τὴν αἱρετὴν τῶν ἀγώνων τὴν σύμμαχον. σὺ δὲ διὰ τὴν τοῦ κάλλους εὐπρέπειαν, μυρίας συμφορὰς ἀπεργάζῃ πορνίδιον. παῦσαι δῆτα τὴν σὴν ἀπανθρωπίαν καλύπτουσα. καὶ τὴν ἡμετέραν εὐσέβειαν διαπαίζουσα. φιλανθρωπότερον γὰρ ἡμῖν ὁ τοκετὸς τῆς ἀμβλώσεως. ἴσθι δὲ καὶ τὴν τοῦ σοὶ χαλεπαίνουσαν. καὶ παιδοκτονίας τινὰς ῥαθυμοῦσαν μὴ παράπτεσθαι.

Ηθ. Ηφαιστίων. Θάλητι.

τ Ὁ μηδικὸν ὄρνεον ὁ ταὼς καὶ τῶν μήδων τὴν ὑπεροψίαν κεκλήρωται μέγα τι καὶ ὑπέρογκον ἐπὶ τῷ κάλλει φρονῶν. τούτου καὶ τὴν θέλξιν ἡττᾶσθαι δοκεῖ. τὸ πτερὸν τοιγαροῦν οἷα δὴ κόμην ἀνίστησι. καὶ περιφανέστατον τοῖς ὁρῶσι κάλλος περιέχεται. καὶ κυκλικὸν ἀπεργάζεται σχῆμα. καὶ τὸν οὐράνιον εἰκονίζεται κόσμον. καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς τοῦ πτεροῦ τὴν τῶν ἄστρων διακόσμησιν ἀναπλάττεται. καὶ τοῦτο μὲν μηδικῶν ὀρνέων ἦθος φιλόκαλον. οὐ γὰρ βασκαίνουσι, τὴν ἑαυτῶν εὐκοσμίαν ζωγράφους διδάσκοντες. σὺ δὲ τοῖς σοῖς ἐφέξῃ συγγράμμασι. καὶ τὰς σὰς ἀρετὰς ἐγκαλύπτεις. καὶ τοὺς πόνους ἀνεπιδείκτους

ἐᾶς. τηλικαύτης ὠφελείας ἡμᾶς χηρεύοντας περὶ θερῶν. εἰ μὲν γὰρ βασκανία τίς ἐστιν ὑμᾶς τὸ λυποῦν, ἀφιλόσοφον τὸ ἐγχείρημα καὶ τῆς ἐπαγγελίας ἀνάξιον. εἰ δὲ ὄκνος τὴν ἀναβολὴν ταμιεύεται, ταὐτόν ἐστι τῷ πορθεῖς ἀνδρὶ γεωργῷ πολλοὺς τοὺς ἱδρῶτας διδάσκειν ὅτι τῇ γῇ καὶ θέρος ἀκμῇ μὴ δρεπομένῳ τοὺς στάχυας.

Ἀγρ. Πόας Ἀμπελίωνι.

δ Εὐροξωαυλίαν γερόντιον κλαύσωμεν. ὁ ποταμὸς ἀνεσκίρτησε καὶ νῦν ἡμῖν ὠρχήσατο σκίρτημα. ὅλον γὰρ ἀγρὸν ἐπεκλύσατο καὶ τὰ νεόφυτα τῶν ἀμπέλων ὁ φοβερὸς ἐπεβύθισε. τὸ δὲ μεῖζον δυστύχημα, οὐκ ἐθέλει ὁ μιαρὸς τῆς ἐνταῦθα ἀπαίρειν. ἐμφιλοχωρεῖ γὰρ τῷ χωρίῳ καὶ λίμνην τὸν ἀγρὸν πεποίηται τὸν ἡμέτερον. καὶ δακρύων ἄξιόν ἐστιν ἰδεῖν. ἀντὶ γὰρ ἀμπέλων τοὺς ἰχθύας γεωργοῦμεν οἱ τάλανες. ὅταν ὁ ποταμὸς ἐθέλῃ, ἀγρεύομεν. ὅταν ἐθέλῃ λιμώττομεν καὶ μέγα τί μοι δῶρον φιλοτιμεῖσθαι δοκεῖ. εἴθε τῷ θέρει τὰς νεφέλας μηδαμῶς ἱκετεύομεν, ὄμβρον ἡμῖν αὐχμῶσι χαρίζεσθαι. οὕτω γὰρ ἃ πρὶν κεκτήμεθα, οὐκ ἂν ἀφῃρήμεθα. ποταμὸς γὰρ καθ' ἑαυτὸν ἐπαχθής. εἰ δὲ καὶ ὄμβροι πλουτήσειεν, τοῦ πυρός ἐστιν ἀκρατέστερος. καὶ μείζονος οὐ χαλινοῖ τὰ φρυάγματα.

Ετ. Γαλάτεια Θέτιδι.

ε Πάνυ σου τὴν φρόνησιν καὶ τὸ λίαν ἐμπειρότατον ἄγαμαι. ὥσπερ γὰρ ἐκ τρίποδός τινος πυθικοῦ τὰ μέλλοντα διηγήσω μοι καὶ τοῦ Λυγκέως ὀξύτερον τὰ βαθύτερά τε καὶ ἀφανῆ τῶν πραγμάτων ἐσκόπησας. ὁ Καλλίμαχος ἡμᾶς καταλέλοιπεν. ἀπέπτη μετεωριζόμενος ὀξύτατα τοῦ κόρου πτερῷ. ἐδραπέτευσεν ἡμᾶς ὁ παμμίαρος καὶ γέγονεν ὁ κόρος αὐτῷ τῆς ἐπιθυμίας πρεσβύτερος. σὺ δέ μοι προὔλεγες πολλά. ὅρκοις μὴ πείθου Γαλάτεια.

τεια· ὅρκων τοῖς ἐρῶσιν οὐδέν ἐστιν εὐχερέστερον· ἐρωτικῶν γὰρ οἱ νέοι μεθύοντες ἢ ὀδυρμῶν, καὶ τὸ καλῶς ἀφαιροῦνται βουλεύεσθαι. καὶ πράττουσι καὶ φθέγγονται ὅσα νομοθετοῦσιν οἱ ἔρωτες· οὐ γὰρ αὐτοκίνητον ἔχουσι τῶν πραγμάτων τὴν ἔφεσιν. ἀπιστία πίστεως ἐν οἷς ἂν ἀσφαλέστερον· ἡ πρὸς ἀπάτην ὁρμὴ ὅσος σοφιστὴς ἐστὶν ἀξιόχρεως.

Ηθ. Θεμιστοκλῆς. Χρυσίππου.

ἐ Πρόσθε δὴ σωφροσύνη καὶ παρὰ τῷ μύθῳ τετίμηται, ἄγε δή τι καὶ χρυσίππειά μυθολογήσωμαί σοι μῦθον οὐκ ἄσημον. ἀφίκοντο ποτὲ πρὸς τὸν Δία τὰ ὄρνεα καὶ ὀλύμπιον ἐπρεσβεύοντο ἡγεμόνα· ἦν γὰρ ἀναρχία τοὺς ὄρνιθας τὸ λυποῦν· καὶ μεγίστου τινὸς ἀγαθοῦ ἡγεμονίας ἐχήρευον. ἐν πολλῇ δὲ διὰ τοῦτο τῇ ἀκοσμίᾳ ἱκέτευον. ἐπένευσε τοίνυν ὁ Ζεὺς καὶ γέγονεν ἔργον τὸ βούλημα· καὶ δωρεῖται δῶρον τοῖς ἱκετεύουσι θαυμαστόν. βασιλέως δὲ ἦν ἀξίωμα τὸ διδόμενον. προσέταττε δή τι τοῖς ὄρνεσιν ἐπὶ λίμνας καὶ πηγὰς ἀφικέσθαι καὶ τὸν ἑαυτῶν ἀποσμήξασθαι ῥύπον. καὶ τοῖς ὕδασι τὴν βάσανον τῆς ἡγεμονίας ἐπίστευσεν. ἦν γὰρ εὐπρέπεια παρὰ τῷ Διὶ τὸ τιμώμενον. ἐλούοντο δή τι οἱ ὄρνιθες. εἶτα πρὸς τὸν Δία παλινδρομοῦσιν εὐθύς. καὶ τὴν ἑαυτοῦ ἕκαστος εὐπρέπειαν ἐνεδείκνυτο. ὁ δὲ κολοιὸς τὴν οἰκείαν δεδιὼς ἀμορφίαν, τὴν τῆς φύσεως δημιουργίαν ἐνόθευσεν, ἀλλοτρίῳ κόσμῳ τὴν ἑαυτοῦ καλλωπίζων εὐπρέπειαν. ἀλλ᾽ ἤλεγξε τὴν ἀμορφίαν ἡ γλαῦξ· καὶ τὸν ἐπίπλαστον κόσμον ἐδείκνυε. τὸ γὰρ οἰκεῖον ἐπιγνοῦσα πτερόν, ὡς ἴδιον ἀφείλετο· καὶ τοῖς ἄλλοις ὄρνεσιν ἐδίδου παράδειγμα, ἕκαστον ἀφαιρεῖσθαι τὸ ἴδιον· καὶ γέγονεν αὖθις ὁ κολοιὸς κολοιός.

ὁ μῦθος ὦ Χρύσιππε τὴν ἀλήθειαν καθάπερ ὑπερφθείς ἐστι πολλὴν σωφροσύνην ἡμῖν διηγούμενος. οὕτω γὰρ καὶ οἱ αὐτοὶ οὐδὲν τῶν τῆδε κεκτήμεθα ἴδιον. ἀγάζοντες μὲν πρὸς ὀλίγον ἐπιπολαίως ὡς σεμνυνόμεθα κόσμῳ. τεθνηκότες δὲ ἀφῃρήμεθα ἅπερ οὐκ ἔστιν ἡμέτερα. ὑπερόρα τοίνυν χρημάτων καὶ σώματος. ἀθανάτου δὲ πράγματος ἐπιμελοῦ τῆς ψυχῆς. τὸ μὲν γὰρ ἀΐδιον καὶ ἀθάνατον. τὰ δὲ θνητὰ καὶ πρὸς ὀλίγον ἐστὶν ἡμέτερα.

Αγρ. Μυρωνίδης. Μοσχίωνι.

τ Ον ἀροτῆρα βοῦν κεχάρισμαι τῷ Τυκανίᾳ. εἷς γὰρ ἦν αὐτῷ τοῖς ζυγίοις τὸ ἕτερον. ἐπηγγείλατο δὲ καὶ ὁ Τυκανίας τὸν ἑαυτοῦ μοι ταῦρον παρέξεσθαι. βοὸς δὲ ἐλειπόμην κἀγώ. ὁ δὲ θαυμαστός μοι ταῦρος ἀπόλωλεν, ὁπότε ὁ χαλεπὸς ἐκεῖνος λοιμὸς τοῖς θρέμμασιν ἐνεδήμησεν. ὁ δὲ καλὸς Τυκανίας τὰς συνθήκας διέλυσε. καὶ μέχρις ὅτου ὁ σκοπὸς αὐτῷ διηνύετο, στέργειν ἐδόκει τὰ δόξαντα. ἐγὼ δὲ τὴν τύραννον αὐτὴν θρηνῶ. οὐδὲ ἀροτῆρας βόας κεκτήμεθα. ὁ δὲ καιρὸς τῶν ἀρότρων ἤδη που καὶ προὐχώρει. δικαστήριον τοίνυν τῷ Τυκανίᾳ ὁπλίσομαι καὶ δικαστὰς ἅπαν τὸ χωρίον προστήσομαι. καὶ τῆς ἀπάτης ἐκείνης δίκας ὑφέξεται. καὶ κακίας πείσομεν τοὺς ἀκολάστους ἀπέχεσθαι, ἕνα ἄνθρωπον φθορᾶς σωφροσύνης διδάσκαλον ἔχοντες.

Ετ. Ἐράσμιος. Λυσιστράτῳ.

π Αἴζουσι τοὺς ἀνοήτους οἱ ἔρωτες. καὶ δουλαγωγοῦσι τοὺς ὑπὸ σελήνην παῖδας ὑποπτερουμένας τε καὶ τοῖς ζωγράφοις πειθώμεθα. εἴθε γὰρ ἦν τὸν πολέμιον ὁρᾶν. οὕτω δὲ βαίνοντες ἐμβαίνονται καὶ

οἱ

οἱ ἔρωτες. ἀγχοῦ γὰρ τοῦτο ἤδη ἡμεθα πλέον, ὅτι καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἠγνοήσαμεν ὁποῖοι τὴν φύσιν ὄντες τυγχάνουσιν. οἵῳ δὲ ἀλογίστῳ πάθει συμπεπλέγμεθα. μελανίππην δεσμὸν ἔρως ἀπόγονον εἰς τὸ πῶς ποθῶ. μὴ δὲ ὅλως γὰρ ποτὲ τὸ γύναιον θεασάμενος. ἀλλὰ μόνον ἀκούσας ὑπό τινος, ᾄδειν αὐτὴν θαυμαστῶς. καὶ βέβλημαι τὴν ψυχὴν μηδὲν εἰς τῶν ὀφθαλμῶν ἀδικούμενος. ὅπερ εἰώθειν παρέχειν λῃστρατευτῶν δὲ τεχνάσμασι μοι ὀφθαλμοὶ καὶ τὰ ὦτα. τοσοῦτον ἡ φύσις ἐρώτων δεδύναται. εἴτε οὖν ἐριννύς ἐστι τὴν θεοσεβείαν ἐκνοοῦσα. εἴτε φαντασία τίς ἐστι τὸ λεχθέν, οὐκ ἐπίσταμαι. οὐ γὰρ ἔσο μάρτυς ἀξιόχρεως πρὸς ἀλήθειαν. ἀλγῶ δὲ ὅμως τὴν ψυχὴν καὶ τῶν οὐχ ὁρωμένων ἐρῶ καὶ παντελῶς μετειληφέναι μανίας δοκῶ. κἀκεῖνο ἀθέατον ἦν τὸ ποθούμενον. καὶ δόκησις μόνη τῶν ποθουμένων ἔχει τὴν ὕπαρξιν.

Ηθ. Ευθυδήμῳ Κίμωνι.

ε Πᾶσι ἔλλη πολλὰ, πράττεις ὀλίγα. καὶ τὴν γλῶτταν ἔχεις ὑψηλοτέραν τῆς πράξεως. ἀεὶ μὲν ῥημάτων κομψότης τεθαύμασται παρὰ σοί, οἱ ζωγράφοι τῆς σῆς δυνατώτεροι γλώττης τοσοῦτον πλαστουργοῦντες τοῖς πίναξιν ὅσον πράττει ἡ φύσις οὐ δύναται. εἰ δὲ καὶ χαίρειν δοκεῖς ὑποσχέσεσι τοὺς ἀκούοντας, μετ' ὀλίγον μὲν εὐφρανεῖς. ἀνιᾷς δὲ μετ' οὐ πολὺ χαλεπώτερον. ἐπεὶ καὶ τῶν ἐνυπνίων τὰ κάλλιστα, οὐ τοσοῦτον ἡμᾶς εὐφραίνει καθεύδοντας, ὅσον ἐγρηγορότας ἐλύπησαν. αἱ γὰρ ἐλπίδες μετὰ τοῦ ὕπνου συνανίπτανται. σύμφωνα δὴ τῇ γλώττῃ τὰ πράγματα κέκτησο. ἵνα μὴ καὶ φίλοις ἀπεχθήσῃ ψευδόμενος. καὶ τοῖς ἐχθροῖς ὑπόθεσιν ψόγου πορίσειας ὡς ἀληθείας ὑπάρχων ἀμέτοχος.

Αγρ. Τερπίγγοι Ορτύγιωνι.

τ Ι δῆτα τρισάθλιε τὴν ἐσθῆτα διήλλαξας. καὶ τοὺς περιδινοῦ

ἐξεπέτασας. οἷον δέ σοι γέγονε τὸ κακόν. οἶμαι καὶ τὸν κύκλωπος ὀφθαλμὸν ὡρμήσασθαι τὴν ὀδύνην φασί. διὸ εἰ μὴ συναθροίσειας πετηνοὺς τοὺς ὄρνιθας, σὺν σοὶ καταικρημνίσαιμι ἐμαυτήν. καὶ παῖδα γὰρ ἀκόλαστον ζῆν χαλεπόν. καὶ τάφον πρὸ τοῦ πατρὸς υἱὸν σφε πείσασθαι καὶ λίαν ἐστὶ δυσφορώτατον.

Ετ. Θέτις. Αναξάρχῳ.

ὁ Υ δύνασαι θέτιδος καὶ γαλατείας ἐρᾶν. οὔτε γὰρ μάχεται πό θος. οἱ γὰρ ἔρωτες οὐ μερίζονται, ἀλλ' οὔτε δὴ πλεῖον αἰενέ γκοις τὸν ἔρωτα. ὡς γὰρ ἡ γῆ δύο ἡλίοις οὐ δύναται θάλπεσθαι, οὕ τω μία ψυχὴ, δυοῖν πυρσῶν ἐρωτικῶν οὐκ ἀνέχεται.

Ηε. Σωκράτης. Πλάτωνι.

ἀ Δικεῖται μὲν οὐδείς. ἀδικοῦσι δὲ πάντες αὐτομάτως. ἕκα στος ἑαυτὸν ἀδικῶν. ἀρετῆς γὰρ καὶ κακίας ἐσμὲν αὐτο κράτορες. ἀφείλετο σου λεωνίδης τὸ χρυσίον. τοῦτο τῶν ἐκτός. καὶ τὴν σὴν ψυχὴν οὐδὲν ἐλυμήνατο. ἐζημίωσε φίλιππός σε τὸν δα κτύλιον σφετερίζεται. οὐδὲν ἠδίκησαι αὐτός. τὸ γὰρ ἐπίκτητον οὐχ ἡμέτερον. τὸν σὸν υἱὸν ἀνεῖλον οἱ βάρβαροι. πέπονθάς τι δει νόν. οὐ γὰρ ἀΐδιον τὸν παῖδα ἐκέκτησο. ἀνάγκη σοι μὴ κεκτημένῳ προσιέναι. καὶ πάλιν οὐκ ἔστιν. ἐπεὶ πρὸ οὐκ ἦν, ἀπεγένετο. ἑκοῦν ἀδικοῦσιν οὐκ ἀδικοῦνται οἱ ἄνθρωποι. καὶ τὸν ὁμηρικὸν τεθαύμα κα κύκλωπα. οὐδένα γὰρ βλάπτειν ἀδικούμενον ἔφασκε. ἡ δ' ὤ τῶν τοι μὲν ἀπόφασις ἡ δὲ ἀληθείας κατάφασις.

Αγς. Μαράθων. Πηγάνωνι.

τ Οὓς πολιτικοὺς κλύδωνας ἐκφυγὼν καὶ τοὺς ἀπὸ δικαστηρίων θορύβους τοῦ ἄστεος, ἐμισθωσάμην τὸν ἀγρὸν ἰτπινί. καὶ με ταβολῇ ψυχῆς ἐδόκουν εὑρεῖν ἀγαθά. μείζοσι κακοῖς ἐμβεβλήμεθα.

ποτὲ

ποτὲ γὰρ τὴν ἐρυσίβην ἔχω πολέμιον· ποτὲ τὰς ἀκρίδας· ἄλλοτε καὶ τὴν χάλαζαν· ἡ δὲ πάχνη λυμαίνεται τοὺς καρποὺς ὡς ἀπαραίτητος τύραννος· καὶ τοὺς ἱδρῶτας ὁ πηλὸς τοῖς ἀνέμοις χαρίζομαι· οἴμοι ὁ δύστηνος ὅποι τράπωμαι· ὅταν τῶν γεωργικῶν πόνων μνησθῶμεν, τὰ τοῦ ἄστεος ἀσπαζόμεθα· ὅταν τὸν πολιτικὸν τάραχον ἀσπασώμεθα, τῆς δὲ ἀγροικίας ἐρῶ· καὶ τοῦ παρόντος ἐστὶ τὸ μὴ παρὸν εὐτυχέστερον· μία τῶν λυπηρῶν ἀνάπαυσίς ἐστιν ὁ θάνατος, εἴτε φυσικὸς ἐστίν, εἴτε πάλιν αὐθαίρετος· οὐκοῦν ἀγχόνη μοι τὸ φάρμακον· ἀπολύσεται· ἀπορεῖν γὰρ τὸν θάνατον τοὺς δυστυχοῦντας ἠλίθιον.

Ετ. Περικλῆς Ἀσπασίᾳ.

ε Ιδῶρα ζητεῖς, ὑποθεὶς ἀδωροδόκητοι γὰρ οἱ ἔρωτες· καὶ τοὺς κεκτημένους αὐτοὺς διδάσκουσιν· εἰ μὲν οὖν ἐρᾷς, τὸ διδόναι μᾶλλον ἢ τὸ λαβεῖν οἰκειότερον· εἰ δὲ χρημάτων ὀρέγῃ, τὸ δὲ δι' εὔνοιαν τὸ ποθεῖν ἀναπέπλασαι, τὴν γνώμην ἡ γλῶσσα διήλεγξε πωλοῦσα χρυσοῦ τὰς ἡδονὰς τῷ ἐθέλοντι.

Ηθ. Διογένης Δημονίκῳ.

τ Ο τεχνιτὸν γύναιον· τὸ διγενὲς ἡμιάνδριον· τὸ παρὰ τῇ φύσει κατὰ μηδὲν ἐντελὲς, ὑβριστεῖν λυδὸς εὐνοῦχος· ἅπαντα γὰρ τὰ τοῦ σώματος μέλη γλώττας ἔχειν ἀσχήμονας ἐπαγγέλλονται. ἐγὼ δὲ κατὰ τὸν ὁμηρικὸν ὀδυσσέα τῶν ἐκείνου βελῶν οὐκ αἰσθάνομαι· ἀδρανὲς γὰρ πλήττειν τὸ γυναικεῖον φῦλον τοὺς ἥρωας. ἵνα τί σοι καὶ σοφώτερον ἀποφθέγξωμαι τὸν διομήδην μιμούμενος. ὑλακτεῖν δή τοι καὶ μεμηνέναι τοῖς εὐνούχοις ἐστὶν ἁρμόδιον. τῶν δὲ χειρῶν γὰρ ἐστερημένοι δυνάμεως, ἅπαντα διὰ τῆς γλώττης πράττειν ἐθέλουσιν· οἱ δὲ ἄλλοι πολλοὶ εἰώθασι κατηγοροῦσιν ἡμῶν. ἐπειδὴ τὸν ὑβριστὴν ὁ ποιμαῖς ἠμειψάμεθα· οὕτω γὰρ τὰ ὄντα ὑλακτεῖ

σειεν, οὐκ ἂν δικαστήριον αὐτῷ συγκροτήσαιμεν. τοῦτο δέ τοι καὶ τῷ σωφρονίσκου σωκράτει καλῶς διηγόρευται.

Αγρ. Πραμίδης. Κορύδωνι.

α Ὑέλιον ἔσομαι δυστυχῶν. ἅπαντα πρὸς τὸν γάμον μοι παρεσκεύασται. ἔτνος. ἐρέβινθος. ἰσχάδες πολλαί. καὶ γλεῦκος. καὶ μελιττοῦττα. καὶ πόπανα. αὐτὸς δὲ ἐκόμιζε τὴν εὔτεχνον σύριγγα. τὰς ὑπὲρ ὑμνοὺς μελῳδίας ᾀσόμενος ἦλθε. ὦ ποιμενικῆς μουσουργίας ἐπιστήμων κορύδων. τὴν δὲ παστάδα βεβούλημαι πρὸς ἡδονὴν κινεῖν ἀφροδίσιον τοῖς ὑπὸ τῆς σάλπιγγος θελγομένην ἠχήμασιν.

Ετ. Λέανδρος. Πυλάδῃ.

λ Ἰαῦ ἡμῖν οἱ ἔρωτες ἀπεχθάνονται. ἐγὼ μὲν ἐρῶ. ἡ δὲ ποθουμένη μισεῖ. καὶ τί δράσαιμι ἂν ὁ ξυσάθλιος. οὐκ ἰσοῤῥόπων ἔχουσιν οἱ ἔρωτες πλάστιγγα. ἀνίσοις τοῖς ἀνοίας ζυγοστατοῦσι τὰ δάκρυα. εἰ μὲν οὖν ἀδικοῦσι, θεοὶ μὴ κεκλήσθωσαν. εἰ δὲ τὴν προσηγορίαν ἐψεύδοντο, ὀρθῶς δικαζέτωσαν. καὶ τὰς ἀλγηδόνας ἐμοὶ κατὰ τὸ δίκαιον μεριζέτωσαν.

Ηθ. Διογένης. Ἀριστάρχῳ.

κ Ἀπέπληττε τὴν μακεδονίαν Ἀλέξανδρος, τῷ βουκεφάλῳ ἐποχούμενος ἵππῳ. τὸν δὲ ἵππον χαλινῷ ἱστοροῦσι μὴ πείθεσθαι. μήτε δὲ χειροήθεσι κολακείαις μαλάττεσθαι. καὶ ὃ ἀτιθάσσευτον τὸ ζῶον. καὶ τῷ θυμῷ ὁ ἵππος εἶργεν ἀφηνιαστής. καὶ κακόντι ἀπρόσιτον ἦν. καὶ τοῖς ἐντυγχάνουσι λίαν δυσαρτήτως. ὅτε τοίνυν ὑποβάτην Ἀλέξανδρον ἐκληρώσατο, τὴν ἀπήνειαν ὥσπερ πρᾳότητι συνεκέρασεν, ἀμειβόμενος τῇ κατηφείᾳ τὸ φρύαγμα. καὶ ἦν ἰδεῖν σώφρονα τὸν ἀκόλαστον. οὐ γὰρ Ἀλεξάνδρῳ θέμις ἦν ἀντιμάχεσθαι. ἔσο τοίνυν ἀρίσταρχε καὶ σὺ τῆς τύχης ὑπήκοος. οὐ γὰρ Ἀλεξάνδρῳ ἀλλὰ τῇ τύχῃ ὁ Βουκέφαλος ἐπείθετο.

Αγ. Ποιμένιον Ἀρνακίῳ.

τ Α τῶν προβάτων οὔθατα ὑπὸ τοῦ γάλακτος μέλλει μοι διαῤῥήγνυσθαι. καὶ κισσυβίων οὐκ οἶδα πῶς ἠπορήμεθα. διὸ δίδου μὲν αὐτὸς τὰ κισσύβια. ἐγὼ δέ σοι γάλα παρέξομαι· μεγάλοις δώροις μικρὰς ἀμειβόμενος χάριτας.

Ετ. Χρυσογόνη Τερπάνδρῳ.

μ Η μέμφου λοιδορουμένην τε καὶ ὑβρίζουσαν. οἱ γὰρ κεθᾶρτες γλυκέας καὶ τὰς τέρψεις προσφέρουσι. τὰ πλησίον δὲ τὰ μήλωψι πολλάκις ὡραΐζονται. εἰ δὲ δυσανασχετεῖς ὑβριζόμενος, οὐ δὲ ῥόδον ζυγήσεις τὴν ἄκανθαν εὐλαβούμενος.

Ηθ. Λεωνίδης Γελάνδρῳ.

ή Δέεθη καὶ Πρίαμον ὁ τῆς Θέτιδος πρεσβευόμενον. τὰ κελιαύγες ἐχθρὸν ὁ τοῦ Πηλέως ᾐσχύνετο. καὶ δίδωσι τῷ πατρὶ τεθνηκότα τὸν παῖδα, δυστυχεστάτῳ φιλοτιμούμενος δώρῳ τὸν Πρίαμον. καὶ τοῦ μὲν, τὴν τόλμην τεθαύμακα. τοῦ δὲ τὴν φιλανθρωπίαν ἐπῄνεσα. γίνου μοι καὶ αὐτὸς Αἰακίδης. καὶ πολιᾶς ἐλέησον δάκρυα, τὸν παῖδά μοι ζῶντα δωρούμενος. δυστυχοῦμεν γὰρ τὰ ἡμεῖς ὥσπερ καὶ ὁ Πρίαμος. οὐ γὰρ αὐτὸν ὄντα σε πολέμιον ὑπὲρ παιδὸς ἐπρεσβευσάμην δακρύοις οὐ μέλανι τὰ τῆς ἐπιστολῆς ἐγχαράξαντες γράμματα. ἀλλ' εἰ μὲν τῆς σῆς καὶ σὺ φιλανθρωπίας ἐρᾷς ἐπιτεύξασθαι, προφθανέτω τὸ δῶρον τὴν αἴτησιν. εἰ δὲ μὴ λόγος παρὰ σοὶ βασιλεύει, ἀλλὰ θυμός τε καὶ λύπη τὰ πρεσβεῖα κεκλήρωται, πρὸς ὀλίγον μὲν εὐφρανθήσῃ. λυπηθήσῃ δὲ μειζόνως ἀφιλοσόφως θυμοῦ μεγάλας καὶ τὰς τιμωρίας εἰσπραττόμενος.

Αγ. Καλάμων Σπείρωνι.

ε Γεωργὸς εἶναι βεβούλημαι, τὸν πολιτικὸν θόρυβον ἀφεὶς στασιν. οἱ δὲ ῥητόρων περὶ σοὶ τὰ δικαστήρια βήματα περισπουδάσει, τὴν δ᾽ ἐκκλησίαν ἀφεὶς, καλαμίδας καὶ χάρτας ἀφ᾽ ἁμῆθ ἐς κόρακας χώρει γεώργιον· οὐ γὰρ συκοφάντας ἄνδρας καὶ τὸ, ἀνδρῶν δικαστῶν φθειρομένους πυκνότερον, ἢ τῶν γεωργῶν πλείστα προσίεται.

Ετ. Ῥοδόπλεια Ὑψιπύλῃ.

τ Ὃν πειρᾷ χθὲς τῇ νυκτὶ περιεπόλουν· καὶ τὸν σὸν ἐραστὴν μετὰ τοῦ χειροτέχνης ἑώρακα· καὶ μειράκιον ἔδοξα δοῦχθ· καὶ προσώμοιος ἡ ἡλικία, γραῦς ὑπάρχειν ἀβρότον). ὅτε δὴ τὴν προαγωγὸν προσεῖπον, ἐνεκελεύετο ὅσος ἐραστὴς, ἵνα τῷ σκότῳ τὸ πραττόμενον διαλάθοι· οὐκοῦν μήτε ὀμνυούσῃ μήτε κολακευούσῃ πείθου· γλῶττης γὰρ σόφισμα δεινόν ἐστιν ἑκάτερον.

Ηθ. Σωκράτης Κλέωνι.

ὅ Ταν οἱ λύκοι μεγάλης περιτύχωσι θήρας καὶ τῷ κόρῳ φιλοσοφήσωσιν, ὥσπερ ἐγκράτειαν ἀρνῶν ἔχουσι· τὸ ἦθος τὸ ἄγριον πρὸς φιλανθρωπίαν μεταβάλλουσι· καὶ θαυμαστήν τινα δικαιοσύνην ὁ κόρος ἐκδιδάσκει τοὺς λύκους· μετὰ τῶν προβάτων συννέμονται· καὶ περαίρουσιν ἄχρις ἂν αὐτοῖς ἡ γαστὴρ ἀναπνεύσειεν. ἀλλὰ σὺ καὶ τῶν λύκων τὸν τρόπον ἀναιδέστερον κέκτησαι· καὶ μᾶλλον πλεονεκτικώτερον τὸ ἀκόλαστον ἔχεις, ὅταν ὁ χρυσὸς σου τὴν ἀνάβλυξιν τῶν σῶν θησαυρῶν ὥσπερ οἱ μέθυσοι. διψῶσι γὰρ ὅταν κορεσθῶσι τοῦ οἴνου. καὶ σοφίζονται τῇ μέθῃ, μέθης ὑπάρχοντος. διὰ δὲ τὴν ἐς ἄκρον ἐνδείαν πρὸς τὴν ἐναντίαν διάθεσιν μεταπίπτουσι περιγανοῦντος τοῦ οἴνου τοὺς οἰνόφλυγας καὶ ἐκκαίοντος. ἀπεχ

τῆς ἀκολάστου μέθης ἀκόλαστε· ἵνα μὴ πρὸς τὴν ἐναντίαν ῥοπὴν μεταχθεὶς, ἀφαιρούμενος τῆς τύχης ἅπερ σοι δέδωκε. τοιαύταις γὰρ τοὺς ἀχαρίστους ποιναῖς σωφρονίζεται.

Ἀγρ. Μίνθη. Ῥίζωνι.

Ποταμὸς χρυσορρόας τοῦ γηδίου τοῦ ἡμετέρου μοῖραν ἐσύλησε, καὶ τῷ σῷ ἀγρῷ προσεκύρωσε· μωρόν τι πεδίον καὶ ἠλίθιον, ἀγώγιον ἐπαγγέλλεται. ἀλλ' εἰ μὲν δικαστηρίου φόρτον ἐπὶ τοῖς ὤμοις φέρειν οὐχ οἷός τε εἶ, δῶρα ποταμῶν μὴ προσίεσο. εἰ δὲ τῶν ἀγωγίων ἐρᾷς, μετὰ πολὺ δακρύσεις τῶν ἰδίων στερούμενος.

Ἐρ. Μήδεια. Ἰάσωνι.

Ὕδειν τοῖς ἀνθρώποις περισπούδαστον οὕτως οὔτε δὴ προσκορέστερον ἐρωτικῆς καθέστηκε χρήσεως. ποῦ σοι τῶν δακρύων τὰ ῥεῖθρα, ἃ τοῖς ἡμετέροις ποσὶν ἐπεκύμαινε. ποῦ σοι διέπτησαν τὰ μειλίχια τῶν λόγων ἐκείνων, τῶν τε ῥημάτων τὸ ὑφειμένον τε καὶ χαμαίζηλον. οἶμαι μήτε τοὺς δανειζομένους τοιούτοις πρὸς τοὺς δανειστὰς κεχρῆσθαι τοῖς ῥήμασι, μήτε θαυματίας τοὺς τῶν πολεμίων ἁλόντας χερσίν. ἡ συντόνως ἀγρυπνία περιώχευε. τὰ ἑωθινὰ καταλέλοιπας ᾄσματα. περιώσω τὰς μυελίας πρεσβείας. τὰς σπονδὰς, τοὺς ὅρκους, ἃς διὰ τῶν προσαγωγῶν γυναικῶν ἐσπείσω μοι. πρὸς ἑτέραν ἄφνω περιθέμενος ὠλίσθησας, ὥσπερ οἱ καθεύδοντες ἀμέσως ἀφ' ἑτέρας πρὸς ἑτέραν ἐνυπνίων ὑπόθεσιν μεταβαίνοντες. ἐπαινῶ τοὺς ζωγράφους. ὑπόπτερον γὰρ τοὺς ἔρωτας ἀναγράφουσι. καὶ τέχνῃ διαμορφοῦσι τὸ πρᾶγμα. καὶ τοῖς πλάσμασι τὴν ἀλήθειαν περαιτοῦνται.

Ηθ. Πυρμηίδης Χρυσοθέμιδι.

τ Ο μὲν ἐγρηγορέναι διὰ παντὸς, ἀθανάτου φύσεως ἴδιον. ὕπνου δὲ μεταξὺ, τὸ καθ' ἡμᾶς βίον ὡς ἔοικε καὶ ἀνθρώπινον.

τὸ δὲ πέρα καθεύδειν τοῦ πρέποντος, τοῖς τεθνηκόσι μᾶλλον ἢ τοῖς ζῶσιν ἁρμόδιον. τοὺς πλείστους χρυσωθέντες τῆς ζωῆς μοίρας ἀφῄρησαι. ἀεὶ γὰρ καθεύδεις. καὶ τῆς ἐνθάδε μεταβέβηκας λήξεως, οἷά τις ὀδυσσεύς, τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης ἔξω πλανώμενος. ὠκεανῷ τινι τῷ ὕπνῳ χρώμενος. καὶ μήτε ἀνίσχοντα μήτε δυόμενον προσβλέπων τὸν ἥλιον.

Αγρ. Δαφνων. Αἰγείρῳ.

ά Ι συκαῖ σου πρὸς τὸ ἐμὸν γήδιον τὰς ῥίζας ἥπλωσαν. ὑπὸ τὴν σὴν ἐξουσίαν ἔτι τελεῖν οὐκ ἐθέλουσι. καὶ τὸ σὸν ἀφελόμεναι δίκαιον, φιλοτιμοῦνταί μοι τὰ κυήματα. τοῖς ἐμοῖς γὰρ ηὐτομόλησαν ἔργοις. καὶ τοῦτο νόμος ἐστὶ γεωργοῖς. καὶ γεγηρακόσι νόμοις πείθου γέροντι ὤν. εἰ δὲ τοῖς παρ' ἡμῖν ἔθεσιν ἀντιφθέγγεσθαι θέλεις, ὡς καινὸν ὄντα σε νομοθέτην καὶ πρόσφατον τῶν γεωργικῶν συλλόγων ἐκβάλλομεν. καὶ τῶν ἡμετέρων ὅρων ἐξοστρακίζομεν ὡς ἀλλότριον.

Ετ. Πυῤῥίας, Φιλωνίδῃ.

ἐ Ι ἐρᾷς, μὴ κατηγόρει τῆς ἐρωμένης ἀπρέπειαν. οὐ δύναται γὰρ μὴ τυφλώττειν ἐρῶσα ψυχή. ἀήττητος γὰρ ἡ τῶν ἐρώντων προσπάθεια. εἰ δὲ οὐκ ἐρᾷς, τί δακρύεις ἢ στένεις ἢ κλυδωνίασιν ἑαυτῷ προσφέρεις αὐθαιρέτους. ἀδικεῖς οὖν ἑκάτερον. ποτὲ μὲν, ὡς ἐραστὴς ἐλεγχόμενος. ποτὲ δὲ ὡς ἀνταγωνιστὴς βδελυττόμενος.

Ηθ. Δάμασκος. Ἀντιγόνῳ.

ἐ Ι μὴ βίος Σωκράτης ἐνέχυρα κέκτηται, παιδαγωγός τοι σοῦ μὴ προχειριζέσθω παιδός. ἐνέχυρα γὰρ βίου, παῖδες ποιείσθωσαν. ὃν γὰρ εἶναι πατέρα φύσις ἐδίδαξε, τοῦτον τῆς παιδαγωγίας εἶναι ἀξιόπιστον. πεῖραν μανθάνων γεννήσεως σχέσιν τῆς στοργῆς ἀλγηδόνα

Ἀγρ. Κηπίας. Κοριαννῷ.

σ Υ μέριθος ἔστω μοι μεσημβρίας ὥρα κοριαννέ· αἱ μασιᾶ γὰρ τὸν ἀγρὸν περιφράζομαι· κακοὺς γὰρ τοὺς ἐν τούτῳ κεκτήμεθα. οὐχ οἷός τέ εἰμι καὶ ζώοις ἀλόγοις καὶ τοῖς ἀνθρώποις συμπλέκεσθαι. ὁ λαγωὸς τὰς ἀμπέλους, ἡ κάμπη τὰ λάχανα ὄλλυσι. τί δῆτα περὶ τῶν ἀσπαλάκων λέξαιμι. φοβοῦνταί με τῶν γεωργῶν τὸ κακὸν καὶ δυσκαταγώνιστον τὸ πολέμιον. δεῦρό μοι συμπαράταττου. καὶ τῶν πόνων συναντιλαμβάνου· κἀγώ δέ σε αὖθις τοιούτοις ἔργοις ἀμείψομαι. οὕτω γὰρ καὶ οἱ μύρμηκες συμμαχοῦντες ἀλλήλοις, τὸν μόχθον σοφίζονται. καὶ τῶν μεγίστων ἔργων ἐφάπτονται.

Ἑτ. Ἀνθύλα. Βείωνι.

ἅ Παντα τῷ γυναικείῳ φύλῳ δεδούλωται. Λαΐδος ὁ Διογένης ἐρᾷ. Σωκράτης, ὁ Φρύνης. ἡ δὲ φιλοσοφίας κομψότης διόλωλε. τὸ σεμνὸν ἦθος παρῶσαν τό. τὸ αἰθέριον καταλελοίπασι φρόνημα. τὸ μετάρσιον ἐπιτήδευμα διεψεύσαντο. ἅπαντα φροῦδα τὰ πρὶν αὐτοῖς μεμελετημένα πρὸς ἄσκησιν. ἀωρόν μοι παίγνιον εἶναι δοκεῖ, ἄνδρα πρεσβύτην πολιὸν αἰδέσιμον ἔχοντα ὑπὲρ ὀφρυωμένον σεμνότητι, νεανίδος ἑταίρας ἐρᾶν. ἐγὼ δὲ καγχάζω καὶ τὸν γέλωτα φέρειν οὐ δύναμαι, ὁπηνίκα συναντήσαιμι τοῖς γεροντίοις. πολλὰ γὰρ δὴ ἀφροδίτης κατηγόρουν πάλαι καὶ πρὸς, τοὺς ἐρῶντας μανίαν νοσεῖν αὐθαίρετον ἔφασκον. ἔφεσιν ἀκολάστου ψυχῆς τοὺς ἔρωτας ὁριζόμενοι. ἅπαντα φέρειν σοφόν. τὸ δ' ἐλπίζειν λίαν οὐδέν ἐμφρονέστερον. πολλὰ γὰρ χρόνος καὶ τύχη δεδύνηνται.

Σώστρατος. Λυσιστράτῳ.

ἐ πειδή σοι πολλὰ καὶ θαυμαστὰ περιμνήσαντος τὸν πη-
νελόπης ἔδοξα μὲν ὑφαίνειν ἱστόν, φέρε δή τι καὶ φέρε τῶν
μυθικῶν ἀπαρξώμεθα λόγων. ἴσως γὰρ τῆς σῆς δια-
νοίας ἐφίκοιτο δὴ τὰ λεγόμενα. ἐν τοῖς νεοβλάστοις τῶν δένδρων ὁ
τέττιξ ὀχούμενος, ὥρᾳ καύματος ἐκελάδει. καὶ τῆς ἑαυτοῦ ἁρμο-
νίας αἰσθανόμενος ἐπετέρπετο. ὁ δὲ μύρμηξ περὶ τὴν τοῖς θερίζουσι
καὶ περὶ τὴν ἅλω τὰς διατριβὰς ἐπεποίητο. καὶ τοῖς κόλποις τῆς
γῆς τὴν ἑαυτοῦ τροφὴν ἐθησαύριζεν, οἷα προμηθέστερος ὢν ὁ μύρ-
μηξ τοῦ τέττιγος. παρῴχηκε. γίνεται ἐν τῷ βορείῳ ὁ ἥλιος. ἀπῆν
τὸ μετόπωρον. καὶ ὁ χειμὼν ἀπήντα τῇ γῇ. ἡ δὲ θάλαττα τὰς γα-
ληναίας σπουδὰς διελύσατο. οἱ πλωτῆρες τοὺς λιμένας ὡς
σωτῆρας ὄντας ἠσπάζοντο. καὶ ὁ γεωργὸς ὑπὸ τὴν ἑαυτοῦ ἀλέαν κα-
τέφυγε. καὶ ὁ μύρμηξ ἐν τοῖς λαγόσι τῆς γῆς καὶ τοὺς πόνους εὐ-
χερῶς ἑστίασεν ὑποτήδειον. ἱκέτευε δὴ ὁ τέττιξ τὸν φιλόπονον μύρ-
μηκα τῶν θησαυρῶν μεταχεῖν. ὁ δὲ τὸ μελῳδοῦν τῶν ἑαυτοῦ θυρῶν
ἀπεπέμπετο πολλὴν αὐτῷ τῆς ἀργίας καταχέων τὴν γλῶτταν. τῶν
τῶν θερινῶν ᾀσμάτων αὐτὸν ἀνεμίμνησκε. διόπερ ὁ μὲν εἶχε λιμὸν
τὴν ᾠδήν. ὁ δὲ τοὺς πόνους τρυφήν. ἁρμόττει σοι ὁ μῦθος Λυσί-
στρατε. σὺ γὰρ ὢν ἀθλιώτερος εἶ τοῦ πυρέσσοντος. ἐσθίων μάτην
διπλάσια. ἄπαγε δή τι τῆς ἀργίας ὦ βέλτιστε. τὰ τῆς φύσεως γὰρ
δῶρα κατῄσχυνας. τηλικαύτην ῥώμην καὶ εὐεξίαν τοῦ σώμα-
τος ἀκόσμητον παρισῶν ὑπὸ στήμῃ, νῦν ἀσκεῖν μὴ βουλόμενος.

Τεττίγων Πορφυρίωνι.

ὁ Κορύδων εὐδαίμων ἀνὴρ καὶ τῆς τύχης φίλος ὡς ἔοι-
κεν.

καὶ αἱ ἄμπελοι τοῖς βότρυσιν ἄχθονται. αἱ ἀχράδες βρίθουσι καὶ τῶν ζυγώντων ὀρέγονται. αἱ ἐλαῖαι τῇ γῇ προσνενεύκασι. καὶ τῷ πλήθει τοὺς ἐνεγκαμένους κλάδους βιάζονται. οἱ λειμῶνες κατάκομοι. ἡ ἅλως τοῖς μελοποιοῖς ἐφάμιλλος αὐλα/ζειν. ἀλλὰ καὶ τὸ γεραιὸν μετὰ τῶν ἄλλων εὐφραίνει τὸν ἄνδρα. τοσοῦτοι γὰρ παίδων αὐτῷ, ὥστε καὶ Δαναὸν καὶ Αἴγυπτον τοῖς δύτε κρίνειν νικᾶν. ἄλλος μὲν γὰρ ἔτι ὑπομάζιος. ἄλλος δὲ γαλουχίας ἐπαύσατο. ἕτεροι δὲ ἕρπουσι μήπω δὲ ὀρθῆς βαδίσεως ἀπηρξάμενοι. ἔνιοι παραβαυλίζουσι δὲ τοὺς ὀδόντας ἀμείβουσιν. ἄλλοι δὲ ἀκμῆς ὑπερβαίνουσι. καὶ τὸ βούπαιδες εἶναι κεκλήρωνται. σύριγγος δίκην αὐλῶν ἡ δὲ ἡλικίας αὐτῶν τάξις συντέτακται. σὺ δὲ παρ' ἑνὸς τὸ θυγάτριον μὴ παρεῖναι τῷ κορύδωνι. ἐπὶ τὴν ἀγχιστείαν ἐκκακίζων ὥσπερ ἀφοσιούμενος τὴν δυστυχίαν. οἴμοι βεβουκόλημαι ὁ δείλαιος. καὶ κουφὸν ἔχον τὸ φρόνημα τοῖς ἀνθρώποις ἀνόμητον ἡ δυστυχία. πλοῦτον γὰρ παρὰ πᾶσιν οὐδὲν ἐνδοξότερον.

Χρυσὶς. Ἡφαιστίωνι.

ὀ Υκ ἔτι δὲ Διὸς τῆς ἐρᾷς. τὰς ἐρωτικὰς θρυαλλίδας ἀπέσβεσας. οὐ γὰρ ζηλοτυπεῖς ἐπ' αὐτῇ, ἐμφιλοχωροῦσαν τῷ Λυσιστράτῳ θεώμενος. φιλονεικότερον ἐρώτων οὐδέν. ἐπῶς ἐρᾷς τηλικαύτης ἀλγηδόνος φιλοσόφως ἀνεχόμενος.

Ηθ. Σωκράτης. Μελανιππίδῃ.

γ Υμνασταὶ μὲν παιδοτρίβαι ἀπαραιτήτοις πληξί. δὲ σωφροσύνης δὲ διδάσκαλοι. ἐπειδὴ γὰρ φρονήσεως ἔτι καὶ νόμων οἱ παῖδες εἰσὶν ἀνεπίδεκτοι, ἀπειλαῖς χαλινούμενοι τὸ του

τὸν ἀκόλαστον. τοὺς γὰρ παῖδας λόγοις μᾶλλον ἢ μάστιξιν ἐκταράττομεν. ἐγὼ δὲ τὴν σὴν ἀναίδειαν ἄγαμαι. οὐ γὰρ κολάσεις δικαστηρίων σοι φοβεραί. οὔτε λόγος εἰσηκτικός ἐστιν αἰδέσιμος. τῶν γὰρ παίδων ἀφρονεστέραν ἐν γήρᾳ τὴν διάνοιαν ἔχεις. ἴθι τοίνυν εἰ βούλοιο πρὸς βάραθρον. οὓς γὰρ λόγοι καὶ μάστιγες σωφρονεῖν οὐ διδάσκουσι, τούτους πείθειν κακίαν ἀνέχεσθαι λίαν ἐργῶδες. καίτοι καθαίρειν τὴν αὐγείου κόπρον ἐστὶ δυσχερέστερον. ἢ κοτύλῃ γὰρ ἀτλαντικὸν ἅπαν ἐκροφῆσαι πέλαγος.

Ἀγρ. Βουβαλίων Κισσυβίωνι.

ὁ Γοργίου παῖς ἡμᾶς ἀδικεῖ. ξυνοικοῦνται γὰρ ἱππαζόμενος ὁ παμμίαρος. καὶ προσχήματι θήρας περιπέττει τὴν πανουργίαν ὁ κάκιστος. οὔτε γὰρ λαγωὸς φοιτᾷ παρ' ἡμῖν οὔτε δορκὰς ἐνδημοῖ. οὔτε βουβαλίδες. οὐκ ἔλαφοι, οὐκ ἄλλο τι τῶν πρὸς θήραν ἐπιτηδείων ὄντων. αἱ μὲν γὰρ εἱρκταὶ καὶ πάγαι τοὺς λαγωοὺς ἀπελαύνουσι δι' ὧν καὶ ἁλίσκονται. δορκάδας δὲ ἢ καὶ βουβαλίδας οἱ γείτονες λέοντες. καὶ τί δὴ τάσσει τὰ μνεῖα τῶν θηρίων ἀπαριθμήσαιμι νῦν. οἷς καὶ ἡμεῖς συλλιμώττομεν· ἀνανδρίαν γὰρ ἡμᾶς. ἀθηρία δὲ τοὺς θῆρας κολάζεται. ἐπειδὴ οὖν ἀγχιστεύουσι πρὸς τὸν ἀδικοῦντα Κισσύβιε, εἰσηγοῦ τὸ συμφέρον. καὶ σωφρονέστερον τοῦτον οἷς τοῖς διδασκέτωσαν λόγοι. ἴσθι γὰρ αὐτὸν κυνοσπαραξόμενον, εἰ ἐν τοῖς ἐμοῖς ἀγροῖς τὸ λοιπὸν ἐνδημήσειεν. ἤδη γὰρ καὶ ἡ θήλεια κύων σὺν τοῖς τέκνοις περιφρουρεῖ μου τὸ χωρίον ἀνθρωπίνης ὀργῶσα παιμελῆς ἐφάψασθαι.

Ετ. Γεθὼ. Ἱππολύτῳ.

ε Υπρέπειαν οὐκ ἦθος σεμνὸν οἱ ποθοῦντες μᾶλλον ἀσπάζονται. οὐ γὰρ σωφρονεῖν οἱ ἔρωτες ἐπαγγέλλονται. ἀλλὰ κάλλος σώματος, ὀφθαλμὸν ἀκόλαστον δελεάζουσιν. εἰ τοίνυν διὰ τοὺς τρόπους τῆς ῥοδοκλείας ἐρᾷς, τῶν σῶν ἡδονῶν οὐ βασιλεύουσιν ἔρωτες. φιλοσοφοῦντος γὰρ λογισμοῦ βέλος ἀφροδίσιον οὐχ ἅπτεται.

Ηθ. Ἐρατοσθένης. Αἰσχίνῃ.

ε Σθίεις τοὺς ὅρκους ὡς λάχανα. καὶ κτύπος ὀδόντων εἶναί σοι δοκεῖ τὸ τελούμενον. καὶ τοῖς ἐγκαλοῦσιν ἀντιφθέγγῃ παμπόνηρε. ἡ γλῶττα ὀμώμοκεν. ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος. οὐκ εἰδὼς, ἀχάλινον τὴν γλῶτταν, μείζονα τοῦ πλημμελήματος εἰσπραττομένην τὴν κόλασιν. ἃ γὰρ λόγοις ἁμαρτάνομεν, ἔργοις τὴν τιμωρίαν ὑφέξομεν. τὴν γλῶτταν δῆτα σώφρονα κέκτησο, ὄμνυε καὶ πρὸς ἀλήθειαν διαλαβούμενος. ἀβαρές τι γὰρ χρῆμα ὁ ὅρκος εἶναι δοκεῖ. καὶ παντὸς ἄχθους ἐστὶ δυσφορώτερον. ἐν πένθεσι καὶ τὸν τάνταλος ἐκολάζετο. περὶ τὰ θεῖα γὰρ εἶχε τὴν γλῶτταν ἀκόλαστον.

Αγ. Σωτηλίων. Κοριάννῳ.

ει Λον ὅτε ποτε τὴν κακίστην ἀλώπεκα. καὶ λαβὼν, ποικίλοις δεσμοῖς περιφρουρῶ τὴν παμμίαρον. ἄξω οὖν τὴν λεωφόρον Κοριάννε τοὺς ἀγροίκους συγκαλεσάμενος ἅπαντας. καὶ τὴν πολεμίαν θριαμβεύσω. καὶ δημοσίᾳ δίκας παρέξεται ἀντὶ πολλῶν ἀδικημάτων μίαν ὑφέξουσα κόλασιν.

Ετ. Καλλιόπη. Λαΐδι.

κ Ρωβύλῳ καὶ τέττιγι ὁ Γοργίας σεμνύνεται· μήπω τοῖς ἰούλοις κατασκιάσας τὸ πρόσωπον· καὶ βρενθύεται τῷ κάλλει· καὶ δέλεαρ ἀνοίας προστίθησιν ἡμῖν τὴν εὐπρέπειαν· ἐγὼ δὲ γῆρας καὶ νόσον καὶ λύπην, πίναξιν ἐγχαράξομαι· καὶ πρὸ τῶν θυρῶν ἀναθήσομαι τοῦ ἀγνώμονος· ταῦτα γὰρ ἕξει ποτὲ τῆς ἀπρεπείας τὰ ἀντίπαλα.

Ηθ. Πλάτων. Ἀξιόχῳ.

ἡ Νίαις καὶ μάστιγι τοὺς ἵππους ἰθύνομεν· καὶ ναυτιλλόμεθα τῇ μὲν τοῖς ἱστίοις τὴν ναῦν ἐκπετάσαντες· τῇ δὲ ταῖς ἀγκύραις χαλινώσαντες καθυβρίζομεν. οὕτω κυβερνητέον τὴν γλῶτταν ἀξίοχε· τῇ μὲν τοῖς λόγοις ὁπλίζοντας· τῇ δὲ σιωπῇ καταδυνάζοντας.

Αγ. Ῥόδων. Κυπριανῷ.

τ Οὺς λευκανοὺς πολεμεῖν πάλιν φασί· καὶ τὸ δρέπανον ἀπορρίψας, λόγχην καὶ σαυρωτῆρα χαλκεύσομαι· καὶ τὴν ἐνυάλιον τέχνην ἀσκήσομαι. οὐκ ἐᾷ γὰρ ἠρεμεῖν ὁ δαίμων ἡμᾶς. ἐμοὶ τοῦ χειμῶνος τὸ θέρος οὐδὲν κρυωδέστερον. τί γὰρ τοῦ πολέμου γένοιτ' ἂν φρικωδέστερον. ἦρος φανέντος ἐδάκρυσα. ὡς κομᾷ τοῖς ἄνθεσιν ὁ ἀγρός. ὡς εὐώδεις ἐν ταῖς μυρρίναις τὸ γήδιον. ὡς κοσμία κομῶσα ἡ πλάτανος. χλοάζει τὸ λήιον. πάντα μοι πρὸς εὐθηνίαν ἐπείγεται. ἀλλ' ἀδικοῦσιν ἡμᾶς οἱ πολέμιοι. ἀρότρου γὰρ αὐτοῖς ἡ μάχαιρα ποθεινοτέρα.

Ετ. Σώπατρος. Τελεσίλλῃ.

ε Μὴ τοῖς ἀφροδισίοις ἡδοναῖς τὸν ἀπέραντον κόρον ἡ φύσις ἐνέμιξεν, ἐδουλαγωγεῖτο τὸ ἄρρεν τῷ γυναικείῳ φύλῳ Τελέσιλλα. μὴ τοίνυν μέγα φρόνει πορνίδιον. ὁ γὰρ ἀφροδίτης μοι πυρσὸς ἀπηθάλωται. οὐ γὰρ ἀθανάτους τὰς ἀλγηδόνας τὰ τῶν ἐρώτων βέλη περιέχεται.

Ηθ. Πρόκλος. Αρχιμήδει.

τ Οὓς πολύποδας φασὶν ἀθυμίας τυγχάνοντας, τοὺς ἑαυτῶν κατεσθίειν πλοκάμους ὄψον ὥσπερ ἀληθῶς ἐμπαρῳνηκότες τὰ ἑαυτῶν δυστυχέστατα μέλη. ἑστιῶνται γοῦν οἱ τάλανες τῶν ἑαυτῶν μορίων τὰ καίρια. καὶ δαιτυμόνες τῶν ἰδίων σαρκῶν ἀναδείκνυνται. ἆρά τι ξάνθιππε ὁ πολύπους τὴν γνώμην εἶναι τοῖς ὅλοις δοκεῖς. ἐγὼ μὲν οἶμαι τοῦτο σαφέστατον. ἀδικεῖς γὰρ λίαν ἀπανθρωπότατα τὸν σὸν πατέρα. μήτε τὴν φύσιν αἰδούμενος μήτε τὴν δίκην ὡς βάραθρον εὐλαβούμενος. ἀλλ' εἰ μὲν μεταγνοίης ἀμνήμονα τῶν παρῳχηκότων κακῶν ἕξεις τὴν πρόνοιαν. εἰ δὲ τὴν φιλόχρυσον ἐριννὺν ἀμετακίνητον πάθος κεκλήρωσαι, τὴν ἰσόρροπον πλάστιγγα τὸ ἐκείνου ταλαντεύεται. καὶ παῖδας ἕξεις πατρικῆς κακίας εἰκόνας ἀληθεῖς καὶ ἰνδάλματα. οὕτω γὰρ καὶ τὰ τῆς ἐχίδνης κυήματα μητρικὴν ἀνοσιότητα διαδέχεται. τὴν κυοφόρον καὶ τιθήνην γαστέρα διαρρηγνύοντα.

Αγ. Ελάφων. Δόρκωνι.

γ Οἶμος πρὸς εὐκαρπίαν ὁ τῶν θρεμμάτων ἔνθεος καθέ-

στήκειν. οὐκοῦν δίδου μοι τῶν σῶν θρεμμάτων τὴν κόπρον. καὶ λήψῃ καὶ αὐτὸς μισθοὺς δ' εὐτηλείας ἀχράδας καὶ λάχανα. ἐγὼ τὸ σὸν φιλότιμον λαμπροτέραις ἀμείψομαι χάρισιν.

Ετ. Αριστόξενος. Πολυξένῃ.

ἐ Τῶν ἐρωτικῶν ἡδονῶν οὐδὲν ἀθερμέστερον. ἄπιστα τὰ τῶν σῶν χειλέων φιλήματα. ἀφύτευτος γὰρ πόθος θᾶττον μαραίνεται. ἐγὼ τὴν σωφροσύνην λοιπὸν ἀνήδονον οὖσαν παρὰ τοῖς πολλοῖς μᾶλλον προσδέξομαι. τὸ γὰρ σταθερὸν ἐπαγγέλλεται καὶ προοιμίων τὸν γάμον ὀνήσομαι. πρίασθαι γὰρ πᾶσιν ἐπιεικῆ χαλεπώτατον.

Ηθ. Διογένης. Σωτίωνι.

τ Ὁ μικρὸν τοῦτο δοξάριον ὑπερενύπνιον εἶναι τοῖς εὖ φρονοῦσι δοκεῖ. καὶ τῶν πεπλασμένων μύθων τερατωδέστερόν ἐστι καὶ φαυλότερον. ἄστατον. κουφοποιόν. παίγνιον ἤχων καὶ πνευμάτων φαντασιωδέστερον. τοῦτο καὶ μὴ παρὸν ἀνιᾷ. καὶ προσγινόμενον πλεῖον ἐλύπησε. μετ' οὐ πολὺ γὰρ τοὺς ἐραστὰς ἠγνωμόνησε. καὶ πρὶν γενέσθαι πρὸς τὸ μὴ εἶναι μετέδραμε. μήσε καταπληττέτω τὰ σὰ τύχης φυσήματα. διαπαίζει γὰρ τοὺς ἀνθρώπους ὥσπερ καὶ βούλεται. εἴδωλα γὰρ εἰδώλων τὰ τῶν ἀνθρώπων τετύχηκε πράγματα.

Αγ. Βουκολίων. Μυρωνίδῃ.

ἐ Σὸς ἔγγονος ὑπερμαζᾷ Μυρωνίδῃ. Ἐριθρῷ ῥάκει τὰ βουκόλια διετάραξε. καὶ τὴν δαμάλην τὴν πλεξοιὴν κατα-

κρημνίσι

κρήμνισεν. οἱ δὲ ἡλικιῶται τὴν συμφορὰν ἐπεποίηντο παίγνιον· μὴ παρέχου δυοῖν χοινίκοιν τῷ παιδὶ περαιτέρω. οἱ γὰρ νέοι καὶ σφριγῶντες ἀκόλαστοι καὶ τρυφῶντες εἰσὶν ἀκρατέστεροι.

Ετ. Περικλῆς. Καλλιόπῃ.

π Αρθενικῶν ἡδονῶν ὑπὲρ τὸ τεῦξαι ἄγαν ἐστὶ δυσχερὲς καὶ λίαν. ἐγὼ δὲ ῥάθυμος τὴν ψυχήν. καὶ τί δράσαιμι ἄν. ἀσύμβατος γὰρ ὁ ἔρως ὑπεκπέμπων τὸ βέλος. αὐτή μοι δίκαζε καὶ τῷ ἔρωτι καὶ δίδου μοι ψῆφον φιλανθρωπίας. βασκαίνουσι γὰρ οἱ ἐρῶντες τὸ μὲν ποθεῖν παρεχόμενοι, τὸ δὲ τυχεῖν ἀφαιρούμενοι.

Ηθ. Ισοκράτης. Διονυσίῳ.

ϖ Ῥόπομποι καὶ ῥαβδοῦχοι καὶ κήρυκες καὶ θρόνοι ὑψηλότατοι ὑπὲρ τὸ ζῆλος, φιλοσοφίας εἰσὶν ἀχλὺς καὶ διαιρετικώτατος πέφυκε τῆς ἀρετῆς χωρισμός. οὐκ ἤμειψας μετὰ τῆς τύχης τὴν φύσιν. ἔτι τὸν θύλακον ἔχεις δερμάτινον. ἔθνη τὴν γὰρ ἔχεις ἐκ προοιμίου τὴν οὐσίαν. τί δῆτα τὸ κενὸν τοῦτο δοξάριον ὑπὲρ τοσοῦτον τὸν ἄθλιον ἀσκὸν διεφύσησε. μεγάλης ἀνοίας ἐνεφορήθης ὦ Διονύσιε, ἐκ τῆς φύσεως τὴν γνῶσιν ἀφῄρησαι. οὕτω τὰ μετέωρα τῆς τύχης κινήματα ἐκστῆναί σε τῆς πάλαι θεωρίας ἠνάγκασαν. καὶ τῆς σώφρονος εἰκαίας μανίας ἀπαναχωρεῖν παρεσκεύασαν. ἴσως πάλαι μετάρσιον τὸ χαμαίζηλον. νῦν δὲ καὶ χθαμαλὸν καὶ ταπεινὸν ὁ τῆς τύχης ὅρος ἀκρότατος. οὐκοῦν τῆς ψευδοῦς εὐδαιμονίας ἀφίστασο. καὶ τὴν δραπέτιν τύχην δραπέτευε. προφθάνων γὰρ τὴν ἀγνώμονα, ἄφνω τὴν μεταβολὴν οὐ δυσφορήσεις προσπίπτουσαν.

Ἀγρ. Κρεμύλων. Ἀμπελίωνι.

οὐ Κ ἔστι τι γεωργῶν ἀθλιώτερον· τυραννούμεθα καὶ τοῖς ἀνέμοις οἱ τάλανες· ἀπόλλυσιν ὁ βορέας ἡμᾶς· τοὺς ἀστάχυας δὲ ξυστήλους μοι ἀπειργάσατο· τὴν ἄμπελον ἐλυμήνατο· καὶ τὰς ῥᾶγας διέφθορε· καὶ πρὸς δικαστήριον ἕλκειν οὐχ οἷός τέ εἰμι τὸν λυπήσοντα. διὸ καὶ τὸ δρέπανον καὶ τὴν ἄμμην ἀποίσομαι· ἀσπίδα καὶ κράνος καὶ ξίφος ἀράμενος· καὶ στρατιώτης γενήσομαι καὶ τὴν τέχνην ἀμείψας, τὴν τύχην σοφίσομαι.

Ετ. Λέανδρος. Καλλινόμῳ.

ἐ Ι μέντοι τοῖς ἀνθρώποις χρυσοῦ τιμιώτερον, δίδασκε καὶ μεγίστοις δώροις ἀμείψομαι τὴν ἀπόλαυσιν· εἰ δὲ μή, δίδου μοι θᾶττον τὰς χάριτας· οὐ γὰρ Δανάης ἔχεις τὸ κάλλος οὔτε σὺ σεμνότερον, οὔτε Διὸς ἐγὼ πλουσιώτερος, χρυσῷ τὴν παρθενίαν ὠνούμενος.

Ηθ. Σωκράτης. Ἀλκιβιάδῃ.

κ Αὶ τὰ περὶ ποιήσεως παίγνια, πάσης σύμπλεα σοφίας καθέστηκε· κηρῷ τοὺς Ὀδυσσέως ἑταίρους διαβύσαι τὰ ὦτά φησιν ὁ τοῦ Μέλητος, ὅτε ταῖς ὁλκάσι πρὸς τὰς ἀκολάστους σειρῆνας ἀνήγοντο· τὸν δὲ Λαέρτου δεσμοῖς ἀπειργάσασθαι ὡς ἐν εἱρκτῇ δυσφύκτῳ τινί· μυθολογεῖται τὰ περὶ φιλοσοφίας ἀπόρρητα· σειρῆνας γὰρ δηλῶ τὰς ἀσχήμονας ἡδονὰς τὴν ποίησιν ἀναπλάττεσθαι· καὶ θαυμάζω λίαν τὸν Ὅμηρον συγκρίνοντα

τα

ται τοῖς πράγμασι τὴν ἀλήθειαν. καὶ κυκεῶμα νέκταρος προσηνέστερον ταῖς ἀκοαῖς ἡμῶν ἀναμίξαντα. οἷά περ ὕδωρ τὸ ψεῦδος οἴνῳ γονιμωτάτῳ περὶ τὴν ἀλήθειαν κεράσαντα. οὕτω γὰρ οὔτε τοῖς πλάσμασιν ἀπατώμεθα. οὔτε τῇ δυσεφίκτῳ τῶν ὄντων καταλήψει τὸν νοῦν μεθυσκόμεθα. διὸ κηρῷ μὲν τὴν ἀπειρίαν. δεσμῷ δὲ τὴν φιλοσοφίαν ἐδήλωσεν. ἐντεῦθεν ὀδυσσέα μόνον τῶν ὑπερκυκρίων μελῶν ἀκούοντα περατοῦται, καὶ τοῖς δεσμοῖς τὴν ἔφεσιν διακόπτεσθαι. ἡ μὲν γὰρ τῶν κακῶν σαφλῶξα, ἡ φιλόσοφος ἀρετή. ἡ δὲ τῶν ἡδονῶν ἀναχώρησις φιλοσοφίας ἐναγώνιον τρόπαιον. Ἐπειδὴ τοίνυν Αντίμαχος Ὀδυσσέως πλάνης ὁ παρὼν βίος εἰκόνισμα, καὶ τῇ θαλάττῃ τῶν θορύβων ὁ δείλαιος ἄνθρωπος περιμήχεται, καὶ σειρήνων ἡμᾶς ἡδονῶν, προσπολοῦσιν ἠχήματα, καὶ πνευμάτων δίκην, ποτὲ μὲν ἐνθένδε, ἄλλοθεν δέ ποτε περικρατοῦσιν ὀξεῖαι, τὸν πηνελόπης ὁμόζυγα μιμησώμεθα ἄρρηκτόν τινα τῶν ἀρετῶν καὶ θεῖον δεσμὸν τὴν φιλοσοφίαν ἀσκήσαντες.

Ἀγρ. Ἄρθιρος. Ἀμπελίνῳ.

ὁ Τρυγητὸς ἤδη προκέκυφε. καὶ ὁ βότρυς γλεύκους πεπλήρωται. περιφρούρει οὖν τὴν λεωφόρον κάλλιστα. καὶ τὴν κρῆσσαν κῦμα συνέριθον κέκτησο. ὁδίτου γὰρ χεῖρες ἀκόλαστοι. καὶ γεωργικοὺς ἰδρῶτας ἀδικεῖν ἑτοιμόταται.

Ετ. Χρυσίππη. Σωσιπάτρῳ,

ἐ Ρωτικοῖς δικτύοις οὐχ ἑάλως Σωσίπατρε. πρὸ αὐθαιρέσεως ἐρῶν. φρονίμων ὀφθαλμῶν ἐστι τεκμήριον μεανί-

δος ἐρᾶν εὐπρεποῦς. μὴ στέναζε κάλλει νικώμενος. μείζονα γὰρ τῶν πόνων τὴν ἀπόλαυσιν ἕξεις. ἐρωτικὸν δάκρυον προσημεῖον. ἡ δονὴ γὰρ ταῖς τῶν ἀνοίας κεκέρασται. καὶ τέρπουσι λυπούμενοι οἱ ἐρῶντες. ποικίλοις γὰρ πάθεσιν ὁ τῆς ἀφροδίτης κεστὸς ἐγκεχάρακται.

Ηθ. Πλάτων. Διονυσίῳ.

Εἰ λύπης ἐθέλεις κρατεῖν, περιπόλει τοὺς τάφους· καὶ τοῦ
πένθους ἕξεις τὸ φάρμακον. καὶ τὰς μετά
στασις τῶν ἀνθρώπων εὐδαιμονίας ὑπὸ
τῆς περαιτέρω κόνεως κεκαλυ
μμένους τὸ
φύση-
μα.

*

***

*

Τῶν Θεοφυλάκτου Ἐπιστολῶν
Τέλος.

*

ΕΚ ΤΩΝ ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΑΓΡΟΙΚΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ.

Εὐθυκομίδης. Βλεψίᾳ.

Δ Ιαψύχοντί μοι πρὸς τὴν εἵλην τοὺς βότρυς, ἡ Μανία προσελθοῦσα ἐθρύπτετο καὶ ὡραϊζομένη, πολλοῖς ἔβαλλε τοῖς σκώμμασιν. ἐγὼ δὲ παλαιὸν δή τι ὑπεθυμημένος αὐτῆς, ἐκινδύνευον τι δρᾶσαι θερμόν. ὡς οὖν ἄσμενος ἐλαβόμην, πλησιάσας, τὰς μὲν ῥᾶγας εἴασα, ἐφορμήσας δὲ καὶ μάλα ἄσμενος, ὀπώρας ἐτρύγησα. ταῦτά σοι πρὸς τοῦ Πανὸς μυστήρια τὰ μεγάλα ἔστω.

Κωμαρχίδης. Δρωπίᾳ.

ή Μύρων ὁ μαλακὸς φιλλέᾳ ἐπέκοψε τὸ σκέλος πάνυ χρηστῶς. καὶ θέρμη ἐπέλαβεν αὐτὸν καὶ βουβὼν ἐπήρθη. βουλοίμην δ' ἂν αὐτὸν ἀναρρωσθῆναι, ἤ μοι μεδίμνους ἰσχάδων ὑπάρξαι τέτταρας. τὴν οὖν τὴν τὰ μαλακὰ ἔρια ἣν ἐπαινοῦ πρὸς σὶ, πὲρ ἐμοῦ πρόσειπε. καὶ τὸ βοΐδιον καὶ τὴν κύνα καὶ τὴν Μανίαν καὶ αὐτὴν χαίρειν κέλευε.

Εὐπειθίδης. Τιμωνίδῃ.

ά Δικαῖά με ἡ παρὰ σοῦ σκύλη παραιρουμένη τῶν δραγμάτων ἢ παραλείπουσα. ἐὰν μὲν οὖν παύσηται, καλά σοι. καὶ μενοῦμεν φίλοι. ἐὰν δὲ ἔχῃ τοῦ ἔργου, δικάσομαί σε βλάβης. καὶ γὰρ ἂν εἰκότως μοι στενάξαι τὰ τῶν προγόνων ἤθη, εἰ Εὐπειθίδης ὁ κορυδαλλεὺς ἐμαυτὸν περιόψομαι προσηλούμενον. καὶ ταῦτα ὑπὲρ ἀνδραπόδου ἴσως δυεῖν μνῶν ἀξίου.

Ἀνθεμίων Δράκοντι.

Ἴσθι καλὸν ἐργασάμενος καὶ πίσοι ἀπόρῃ τοι χρηστόν. ἐγὼ γὰρ ἀμπελίδος ὄρχον ἐλάσας, ἔπειτα μοσχίδια συκιδίων παραφυτεύσας ἁπαλὰ, καὶ ἐν κύκλῳ περὶ τὸ αὔλιον κατέπηξα ἐλαίας. ἔπειτά μοι δεῖπνον καὶ πότιμον ἔτνος καὶ τρεῖς ἀδρὰς ἐξεκάναξα κύλικας. καὶ ἀσμένως κατέδαρθον.

Βαίτων. Ἀνθεμίωνι.

Ἀσμικώνη μοι τῶν μελιττῶν κοιτά. καὶ ἀπεφοίτησαν τῆς ἑστίας οὐκ οὖσαι τέως δραπέτιδες. ἀλλὰ γὰρ καὶ πισταὶ διέμενον. καὶ ᾤκουν ὡς οἴκους εἰς τοὺς αὐτῶν σίμβλους. καὶ εἶχον λειμῶνα εὔδροσον καὶ δὴ καὶ ἀνθῶν εὔφορον. καὶ εἱστιῶ μὲν αὐτὰς πανδαισίᾳ. αἱ δὲ ὑπὸ τῆς φιλεργίας τῆς ἄγαν ἀνθεστίων ἡμᾶς πολλῷ καὶ καλῷ τῷ μέλιτι. οὐδέποτε τῆσδε τῆς ὠδῖνος τῆς γλυκείας ἦσαν ἄγονοι. νῦν δὲ ᾤχοντο ἀπιοῦσαι λυπηθεῖσαι πρὸς ἡμῶν οὐδέν. οὐ μὰ τὸν ἀρισταῖον καὶ τὸν ἀπόλλω αὐτόν. καὶ αἱ μὲν εἰσὶ φυγάδες. ὁ δὲ οἶκος αὐτῶν χηρός ἐστι, καὶ τὰ ἄνθη τὰ ἐν τῷ λειμῶνι περὶ αὐτὰ γηρᾷ. ἐγὼ δὲ αὐτῶν ὅταν ὑπομνησθῶ τῆς πτήσεως καὶ τῆς εὐχαρίστου χορείας, οὐδὲν ἄλλο ἢ νομίζω θυγατέρας ἀφῃρῆσθαι. ὀργίζομαι μὲν οὖν αὐταῖς. τί γὰρ ἀπέλιπον τροφέα αὐτῶν καὶ ἀτεχνῶς πατέρα καὶ φρουρὸν καὶ μελεδωνὸν οὐκ ἀχάριστον. δεῖ δέ με ἀνιχνεῦσαι τὴν πλάνην αὐτῶν. καὶ ὅποι ποτὲ ἀποδρᾶσαι κάθηνται. καὶ τίς αὐτὰς ὑπεδέξατο καὶ τοῦτο. ἔχει γάρ τοι τὰς μηδὲν προσηκούσας. εἶτα εὑρὼν ὀνειδιῶ πολλὰ τὰς ἀγνώμονας καὶ ἀπίστους.

Κάλλαρος

Κάλλαρος. Καλλικλεῖ.

κ Αἴ ποῖ τις ἀποστρέψει τὸ ῥεῦμα. εἰ γὰρ μήτε εἰς τὴν ὁδὸν ἐμβαλεῖ, μήτε εἰς τὴν τῶν γειτόνων διαβήσεται, οὐ δήπου κατακλύσεις ἡμᾶς ἐκ τῶν σαυτοῦ. πάλαι μὲν οὖν λέλεκται κακὸν εἶναι γείτων κακός. πεπείσμεθα δὲ νῦν οὐχ ἥκιστα ὑπὸ σοῦ. ἀλλ' οὐδέν σοι πλέον τῆς βίας. οὐ γὰρ ἀποδωσόμεθά σοι τὸ χωρίον. δικάσεται δὲ πρότερον ὑπὲρ τούτων πρὸς σὲ ὁ δεσπότης ἐὰν αὐτὸς τὴν διάνοιαν ὑγιαίνῃ.

Δέρκυλλος. Ὀπώρᾳ.

ε Υχ ὅτι καλὴ λέγῃ εἶναι, οὐδ' ὅτι πολλοὺς ἐραστὰς λέγῃ ἔχειν, διὰ τοῦτο ἐπαινῶ σε. ἴσως μὲν γὰρ ἐκεῖνοι διὰ τὸ εἶδος θαυμάζουσιν· ἐμὲ δὲ ἀρέσκῃ διὰ τὸ ὄνομα. καί σε οὕτως ὡς καὶ τὴν γῆν τὴν πατρῴαν ἐπαινῶ. καὶ τεθαύμακα τὸν οὕτω σε καλέσαντα τῆς ἐπινοίας. ἵνα μὴ μόνοι σε περιμαίρωνται δηλονότι οἱ ἐν τῇ πόλει, ἀλλὰ γὰρ καὶ ἀγροῖκος λεώς. τῆς ὀπώρας οὖν καταγελάσας, τί ἀδικῶ. ἐπεὶ τά γε ἄλλα καὶ ἐφολκόμενος ἐρωτᾷ τὸ ὄνομα. καὶ ταῦτα ἀνδρὶ γεωργίᾳ ζῶντι. ἀπέστειλα οὖν σοι τῆς ὁμωνύμου τῆς ἐν ἀγρῷ σῦκα καὶ βότρυς ἄρτι τρύγια ἀπὸ ληνῶν. ἦρος δὲ ἀποπέμψω καὶ ῥόδα τὴν ἐκ τῶν λειμώνων ὀπώραν.

Ὀπώρα. Δερκύλλῳ.

σ Υ μὲν εἰ σπουδάζεις εἰς τὸ ὄνομα τὸ ἐμὸν, εἴτε παίζεις, οἶσθα δήπου αὐτός. ἐγὼ δὲ οἷς πέμπεις οὐκ ἀξιῶ πρός με ὡραΐζεσθαι. καλὰ γάρ σου τὰ δῶρα καλὰ ἀκρόδρυα δυοῖν ὀβελοῖν. καὶ ὑβριστὴς οἶμαι διὰ νεότητα. ποῖ δ' αὖ ἡ Φρυγία αὐτόν. ἐγὼ δὲ λέσβιον πίνω καὶ θάσιον καὶ ἀργυρίου δέομαι Ὀπώρα ᾖ.

ὀπώρᾳ ἀπεστέλλεν, αὐτὸ χρῆμα πῦρ ἐπὶ πῦρ φέρειν ἐστί. κἀκεῖνο δέ σε οὐ χεῖρον εἰδέναι ταύτῃ περὶ ἣ περὶ ὧν καὶ αὐτὴ νοῶ. τοῦ γὰρ χρηματίζεσθαι παρὰ τῶν βουλομένων μοι προσιέναι τὸ ὄνομα αἴτιον. παιδεύει γάρ με ὅτι τὸ κάλλος τῶν σωμάτων ὀπώρᾳ ἔοικεν. ἕως ἂν ἀκμάζῃ, τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ χάριν προσῆκόν ἐστιν ἀντιλαμβάνειν. ἐὰν δὲ ἀπορρεύσῃ, τί ἂν ἄλλο εἴη τὸ ἡμέτερον ἢ δένδρον καρπῶν ἅμα τε φύλλων γυμνόν. καίτοι ἐκείνοις μὲν ἡ φύσις δίδωσιν ἀναθάλλειν. ἑταίρας δὲ ὀπώρα μία. δεῖ τοίνυν ἐντεῦθεν ταμιεύεσθαι πρὸς τὸ γῆρας.

Χρέμης. Παρμένωνι.

ὀ Ὀψὲ ἔμαθον ὅτι μοι συνεβούλευσας καλῶς. παιδεύων με ἀποδιδράσκειν τὰς ἑταίρας. λαβεῖν γὰρ κεχήνασι καὶ προσποιοῦνται φιλεῖν. καὶ ἀποκλείουσι συνεχῶς. εἶτα τὸ πάντων μοι βαρύτερον πρὶν ὑπὲρ πληρωθῆναι καὶ γενέσθαι διακορεῖς, οὐ βούλονται συγκαθεύδειν. ἀλλὰ ἀκκίζονται καὶ θρύπτουσιν ἑαυτάς. εἶτα μυστιλῶνται πάλιν. καὶ λάθρα μὲν ἀλοῶσι πάντα καὶ καταπίνουσιν ὑπὲρ τοὺς ἐργαστῆρας τοὺς ἐν ἀγρῷ. παρόντων δὲ ἡμῶν ὡραΐζονται. ἐγὼ δὲ κατὰ χερὸς ποιῶ πάντα. καὶ σπεύδω καταλαβεῖν ἐς δύο τὰ σκέλη ἄρας. καὶ ὑποστρέφειν ἐπὶ τὰς αἶγας πάλιν. ἐμέλλησα δ' αὖ τὴν καλλίστην ἀπολουμένην Θηβαΐδα, αὐλουμένην πρός με ἀράμενος μέσην, εἶτα ῥίψας εἰς τὸ κλινίδιον ἔχεσθαι τῆς σπουδῆς. ἀπόλοιτο δὲ ὁ στρατιώτης ὁ διακωλύσας με. Θρασυλέων οἶμαι ἦν ὄνομα αὐτῷ. ἢ ἄλλο τι τοιοῦτο συμπεπλεγμένον θηρίῳ.

Φιλέριφος. Σιμύλῳ.

Ε πιτιμᾷς σοι τὸν υἱὸν εἶναι λάγνον. τί οὖν αὐτὸν οὐ βίᾳ
π συλλαβὼν ζημίαν εἰργάσω, ὥσπερ εἰώθαμεν τοὺς τρά-
γους ἡμεῖς. τοῦτο γάρ τοι καὶ τὰ ζῷα ἀναπείθει ἡσυ-
χίαν τε ἔχειν καὶ σωφρονεῖν εὖ μάλα. εἰμὶ δὲ ἐγὼ περὶ ταῦτα δή-
που δεινός· ἀποφαίνω γὰρ παραχρῆμα ὁ λικλήρους σάξας ἁ-
λῶν καὶ ἐπαλείψας πίτταν. εἶτα ὑγιεινότερος ἔσται κρότωνος δή-
που καὶ κολοκύντης. καὶ ἐρῶν παύσεται καὶ ὑποτρίβωσι τὴν
οὐσίαν ἐνόρχην ἢ ἀκόλαστον, ὑγιαίνων τρέφοιτο ἄν.

Λαμπρίας. Τρυφῇ.

α Γαθὸς δηλαδὴ οἱ νεανίσκοι τρέφουσι κύνας. δρομικώ-
τερον ἢ λαγὼν οὐ δὲ ἀσπαρικώτερον οὐδὲ πώποτε ἐθεασάμην. θαῦμα
γὰρ ὅπως καὶ κατέλαβον αὐτόν. ἐπεὶ γὰρ ἔδαρε καὶ τὸ δέρμα
ἀπεδύσατο, φανερὸς τὴν κακίαν ἐγένετο. μᾶλλον δὲ οὐ γὰρ ὀρ-
θῶς λέγω, ἀφανὴς ἐστι νῦν ἔτι πλέον. σὺ δὲ ὦ Τρυφὴ κιχλίζουσα
παῦσαι πρός με. ἐὰν γάρ σε ὦ κακόδαιμον ὁ πατὴρ ἴδῃ, λήψεται
πάντως κακήν. ἐγὼ δὲ αὐτὸν ὑποδέδοικα καίτοι περιόντα ὄντα.
σὺ δὲ οὐκ οἶδα ὅπως διατέθρυψαι καὶ καταφρονεῖς αὐτοῦ.

Τρυφὴ. Λαμπρίᾳ.

π Ροσπατταλεύσομαι ὦ Λαμπρία τοῦ λαγὼ τὴν δορὰν ἵ-
να σοι τῶν κυνηγεσίων ἄγαλμα ᾖ τοῦτο, κατὰ τοὺς μεγά-
λους ἐκείνους δήπου θηρευτάς. ἔσται δὴ καὶ τὸ σὸν εὔθηρον ἀνάγρα-
πτον. πότερον δὲ αὐτὸς ἤρηκας ἢ δῶρον εἴληφας. πῶς δὲ καὶ ἐ-
φθη παρ᾽ ἀρχὴν διὰ σμικρότητα. εὐήθεις ἄρα ὄντως ἦσαν οἱ κύνες.

οὐ παρῆν αὐτὸν ἰδεῖν, ἀλλ' ἠσθόμην αὐτοῦ. σὺ δὲ δὴ τὸ θηρᾶν ἔρπ-
ζω, γέγονας ἡμῖν αὐτόχρημα καὶ ἀπόλυτος. ὅρα δὴ τὴν Ἀφροδίτην
μή τι σοὶ διὰ τὴν ὑπεροψίαν μηνίσῃ.

Καλλιππίδης. Κνήμωνι.

α' Ἀγροίκου βίου τά τε ἄλλα ἐστὶ καλά, καὶ δὴ καὶ τὸ ἥμερον τοῦ τρόπου. ἡσυχίαν γὰρ καὶ τὸ ἄγειν σχολὴν τοῖς ἐν ἀγροῖς, καὶ τὴν πραότητα ἐνεργάζεται. σὺ δὲ οὐκ οἶδ' ὅπως ἄγροικος εἶ καὶ γείτοσιν οὐκ ἀγαθὸς πάροικος. βάλλεις οὖν ἡμᾶς ταῖς βώλοις καὶ ταῖς ἀχράσι. καὶ μέγα κέκραγας ἰδὼν ἄνθρωπον ὡς διώκων λύκον. καὶ τὸ χαλεπὸν εἶ, τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον ἁλμυρὸν γειτόνημα. ἐγὼ δὲ εἰ μὴ πατρῷον ἀγρὸν ἐγεώργουν, ἄσμενος ἂν αὐτὸν ἀπεδόμην φυγῇ φοβεροῦ γείτονος. ἀλλ' ὦ βέλτιστε Κνήμων τὸ σκαιὸν τοῦ τρόπου κατάλυσον. μηδέ σε ὁ θυμὸς εἰς λύσσαν προαγέτω, μή τι μανεὶς σαυτὸν λάθῃς. ταῦτά σοι φίλα παρὰ φίλου παραγγέλματα ἔστω καὶ ἰάματα τοῦ τρόπου.

Κνήμων. Καλλιππίδῃ.

ε' Δεῖ μὲν μηδὲν ἀποκρίνασθαι, ἐπειδὴ οἱ περὶ ὀργὴν καὶ βία ζημίαι ἀκούοντά σοι προσδιαλέγεσθαι. τοῦτο γοῦν κεκέρδηκα τὸ δι' ἀγγέλλων σοι λαλεῖν, ἀλλὰ μὴ πρὸς σαυτόν σε. ἔστω σοι τοίνυν ἡ ἀπὸ Σκυθῶν λεγομένη ἀπόκρισις αὕτη. ἐγὼ μαίνομαι καὶ φονῶ, καὶ μισῶ τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος. εἶθ' οὖν τοὺς βάλλω τοὺς εἰσφοιτῶντας εἰς τὸ χωρίον καὶ βώλοις καὶ λίθοις. μακάριον δὲ ἡγοῦμαι τὸν Περσέα κατὰ δύο τρόπους ἐκείνους· ὅτι τε πτηνὸς ἦν καὶ οὐδενὶ συνήντα, ὑπεράνω τε ἦν τοῦ προσαγορεύειν τινὰ καὶ ἀσπάζεσθαι. ζηλῶ δὲ αὐτὸν ἐπὶ τοῦ κτήματος ἐκείνου, δι' οὗ μάλα ὥστε τοὺς συναντῶντας ἐποίει λίθους.

περ

ὅ τι περ ἂν ἐμοί τις εὐμοιρία κατατυχεῖν ἐγένετο, οὐδὲν ἂν ἦν ἀφθονώτερον λιθίνων ἀνδριάντων. καὶ σὲ δ' ἂν ἐργασαίμην τοῦτο πρῶτον. τί γὰρ μαθὼν ῥυθμίζεις με τὸ πρᾶον ἀποφήνας λίχνῳ, ὅπως ἐχθρὰ πᾶσι τοσοῦτα εἶεν οἱ ἐπὶ τοῦ χωρίου τὸ παρὰ τὴν ὁδὸν ἀρχεῖν ἐάσαι ἐπὶ τὸ τόμοι ἐπὶ τῆς χειρὸς δεῖ κακῶν. σὺ δὲ εἶα σεαυτὸν τὴν ἀνάγκαιον ἀποφανεῖς. τὸ ἀπόλλεις με φίλον ἔχειν μὴ δὲ ἐμαυτῷ φίλον ὄντα. τί γὰρ τὸ μαθὼν εἰμὶ αὐτός.

Καλλιπίδης Κνήμωνι.

σ Υ μῶν τῶν ἀποφράδων διαφέρεις οὐδέν. οὕτως ἄγριος ὢν καὶ πονηρὸς τὸν τρόπον. δεῖ δέ σε ὅμως τὴν μὲν βουλομένην ἡμέραν ἡμῖν γενέσθαι αἴσιον ἐπὶ ταύτῃ τῇ στιάσεως τὸ θεῶν ὁρέων τιμῇ. οἱ περ οὖν εἰσι κοινοὶ θύουσι τοίνυν τῷ πανὶ τὸ φυλασίων τοὺς μάλιστα ἐπιτηδείους εἰς τὴν ἱερουργίαν παρακαλῶ. ἐν δὴ τούτοις ἐπὶ σὲ ἀξιῶ ἐλθεῖν βουλοίμην ἄν. οὐδὲ ἐπὶ ἐμπιὼν τὸ κοινωνήσας σπονδῶν ἔσῃ τι καὶ πρᾳότερος. ὁ γάρ τοι διόνυσος φιλεῖ τὰς μὲν ὀργὰς μαραίνειν πῃ καὶ κατακοιμίζειν. τὰς δὲ εὐφροσύνας ἐγείρειν. ἔστι δέ σοι ὁ αὐτὸς οὗτος θεὸς τὸ πικρὸν καὶ ἀπολύσει σε ἐπὶ ἄκρατου χολῆς, οἴνῳ σβέσας τὸ τοῦ θυμοῦ ὑπέκκαυμα. ἐπὶ αὐλητρίδος δὲ ἀκούσας ἴσθι ὦ κνήμων καὶ εἰς ᾠδὴν ἐμπεσών, καὶ εἰς μέλος ὑπολισθών, ἕξεις τι καὶ γαληνὸν ἐν τῇ ψυχῇ. οὐ χεῖρον δ' ἂν ἴσως εἴη καὶ οἰνωμένους σε καὶ μαχαλῶν ἄρασθαι. εἰ δέ που τὸ μεθύων κόρῃ προσπέσοις ἅβραν ἀνακαλούσῃ ἢ τὴν τίτθην ὑπολειφθεῖσαν εὑρὼν πειρωμένῃ, τάχα πού τι ἐπὶ ὁρμὴν δράσεις καὶ νεανικὸν ἔργον. οὐδὲν ἀπεοικὸς εἴη καὶ τοῦτό ποτε παραχθῆναι, ἐν τῇ τοῦ πανὸς θυσίᾳ. καὶ γάρ τοι κἀκεῖνος ἐρωτικὸς εὖ μάλα καὶ οἷος ἐπανίστασθαι προσθέρμοις. λύσον δὲ τὴν ὀφρὺν καὶ τὸ σκυθρωπὸν τοῦτο καὶ σύννεφον χάλασον εὐθυμίᾳ. φίλου ταῦτα παραίνεσις τοιούτου εἰς ἀγαθόν.

ω

Κνήμων, Καλλιππίδῃ.

ι' Νάσοι καὶ λοιδορήσωμαι, ταῦτ᾽ ἂν ἐπιστέλλω· καὶ ἀφ᾽ οὗ ἐπὶ τῆς ὀργῆς εἰς σέ. μάλιστα γὰρ ἐδεόμην παρόντος, ἵνα σου καὶ αὐτόχειρ γένωμαι. τί γάρ με διαφθεῖραι θέλεις, τί δὲ ὥσπερ δῆς ἀπολέσαι με· εἰς ἑστίασιν καὶ θοίνην παρακαλῶν. πρῶτον μὲν γὰρ τὸ πολλοὺς ὁρᾶν καὶ συνεῖναι πολλοῖς, δεινῶς πέφευγα. φεύγω δὲ κοινὴν θυσίαν ὡς οἱ δειλοὶ τοὺς πολεμίους. ὑφορῶμαι δὲ καὶ τὸν οἶνον ὡς ὑποβουλεῦσαι καὶ ὑποθέσθαι γνώμην δεινῶς καρτερόν. τοὺς δὲ θεοὺς τούς τε ἄλλους καὶ τὸν Πᾶνα ἀσπάζομαί τε καὶ προσαγορεύω παριὼν μόνον. θύω δὲ οὐδέν· οὐδὲ γὰρ αὐτοὺς ἐνοχλεῖν ἐθέλω. σὺ δέ μοι καὶ αὐλητρίδας προσάγεις καὶ ᾠδὰς ὦ καταγέλαστε. ἐπὶ μὲν δὴ τούτοις καινῶς οὐχ ἅψαιμ᾽ ἄν σου. καλὰ δέ σου κἀκεῖνα. ὀρχήσασθαι καὶ ὁμιλῆσαι κόρῃ θερμοτάτῃ. σὺ μὲν μοι δοκεῖς κἂν εἰς πῦρ ἅλλεσθαι κἂν εἰς μαχαίρας κυβιστῆσαι. ἐμοὶ δὲ μήτε θύων εἴης φίλος, μήτε ἄγων.

Δέρκυλλος, Αἰγλέᾳ.

ού Κἀγὼ ἔλεγον ὅτι πλοῦτον ὁρῶντα ὀξὺ καὶ οὐ τυφλὸν ἄνδρες, ἢ καταγελᾶς μου καὶ τῆς γῆς καὶ τῆς τύχης. ἐπεὶ τῶν χρυσῶν καὶ ὑπομέλξαν τιθέντι. σὺ νῦν ἀπεδείξω τῷ δοῦλαι μόνων ἐκείνων εἰς ὧν, οὓς ὑποκρόμου φασὶν ἐκ τῆς γῆς αὐτόματα ἔχειν πάντα καὶ κοινωνίαν ἐν αὐτοῖς ἄφθονον πολιτεύεσθαι. καὶ ἀφέλξαν τόπον καὶ ἕνα οἰκεῖν οἱ κεῖν τὸν ὑπουράνιον τόπον πάντα. πλουτήσαντι γνῶσι τις οὕτω καλόν μοι ἢ κακὸς ὡς ἄχθεσθαι καὶ ζηλοτύπως νοεῖν. μήπω τοσαύτης κακίας ἀναπλησθείη γεωργῶν ἤθη. ζηλοτυπεῖν τε εἰς πλοῦτον καὶ ὑπὲρ χρημάτων φρονεῖν· εἰς ἀγρίας αἶγας τραπείη ταῦτα καὶ εἰς τοὺς ἐν δικαστηρίοις ῥήτορας.

Δήμυλος. Βλεψίᾳ.

γ Εωργίαν καὶ γεωργεῖν ἀπολιπὼν ὁ γείτων Λάχης, ἐπέβη νεώς.

νεώς. καὶ πολεῖ τὸν αἰγιαλὸν φασί, ἀλλὰ πελάγει μετρεῖ, ἐπικυματί
ζει. καὶ λάρου βίον ζῇ καὶ ἀνέμοις μάχεται διαφόροις. ἅμα τε αὐτὸν
ἐξ ἅμα διαλαμβάνει. περιβλέπων ἀθρόον κέρδος καὶ περιμένων
πλοῦτον ἀθρόον μακρὰ εἶπε χαίρειν αἰπολίοις ἐκείνοις καὶ νομευτικῷ
τῷ προτέρῳ βίῳ. ὀλίγοις τε καταλείπειν ἐκ τῶν ἀγρῶν ἀποζῆν
οὐ δυνάμενος, οὐδὲ ἀρκούμενος τοῖς παροῦσιν, αἰγυπτίους καὶ σύρους
φαντάζεται. περιβλέπει τὸ δεῖγμα. πολύς δέ οἱ νοῦς διὰ τόκους
ἐπὶ τόκοις λογιζόμενος, καὶ χρήματα ἐπὶ χρήμασιν ἀριθμῶν. καὶ δια
φλέγει τὴν διάνοιαν αὐτοῦ καὶ ἐκκαίει κέρδος ἀμφοτέρωθεν. χει
μῶνας δὲ οὐκ ἐννοεῖς οὐδὲ ἐναντία πνεύματα οὐδὲ τῆς θαλάσσης τὸ ἀ
στάθμητον. οὐδὲ τῶν ὁρώντων τὰς ἀκαιρίας. ἡμεῖς δὲ εἰ καὶ μικρὰ κερδαί
νομεν μεγάλα πιστεύοντες, ἀλλὰ πολὺ ἡ γῆ τῆς θαλάττης ἑδραιοτέρα
καὶ αὕτη πιστοτέρα, βεβαιοτέρας ἔχει τὰς περὶ ἑαυτῆς ἐλπίδας,

Μορμίας. Χρέμητι.

Ἐγὼ μὲν ἔθυον γάμους ὁ χρυσοῦς μὰ τὴν καὶ περιῄειν ἐστεφα
νωμένος. οὐ δὲν δέον. τούς τε ἔνδον καὶ τοὺς ἔξωθεν ἐκο
λάκευον. ὁ δὲ παῖς, κατήγαγε μὲν καὶ αὐτὸς τὸ ζεῦγος ἐκ τῶν ἀγρῶν
ὡς τὴν νύμφην ἐξάξων εἰς τὸ πατρῷον χωρίον ἐπανάξων. αὐλητρί
δα δὲ λυσάμενος ἧς ἐτύγχανεν ἐρῶν, νύμφης στολὴν αὐτῇ περιβαλών,
ἐπ' εὐνὴ γαμικὴ φάτταν αὐτὴ περιστερὰς φασὶν ἑταίραν αὐτὴ νύμ
φης. καὶ τὰ μὲν πρῶτα εἰδόμενη κοσμίως εὖ μάλα καὶ κατὰ
τὸν τῶν γάμων μέχρι νόμον ὑπεκρύπτε τὴν τέχνην. μόλις δὲ ἀπε
ῤῥάγη ἡ σκευὴ τε αὐτῶν καὶ αἱ κατ' ἐμοῦ μηχαναί. οὐ μὴν εἰς τὸ
παντελὲς μου καταφρονήσουσιν ὡς περ οὖν πάλιν ἤνυσεν. ἐπεί τοι τὸν
μὲν καλλυνόμενον ἐς κόρακας ἀποκηρύξω ἐὰν μὴ τῆς ὑπερ
βαλλούσης τρυφῆς παυσάμενος, σὺν ἐμοὶ ταφρεύῃ καὶ βωλοκοπῇ. τὴν δὲ

νύμφην ἀποδώσομαι καλλίστην ἐπεισαγωγῇ, ἐὰν μή τι καὶ αὐτὴ τῶν ἔργων, τῇ Φρυγίᾳ τε καὶ τῇ ἐρωτικῇ συναντιλαμβάνῃ.

Φαιδρίας. Σθένωνι.

Φύεται μὲν ἐν τοῖς ἀγροῖς καλὰ πάντα. καὶ κόσμια ταῦτα ἡ γῆ τούτοις τρέφει πάντας. καὶ τὰ μὲν ἐστὶ τῶν καιρῶν ἐπετήσια. τὰ δὲ καὶ πρὸς ὀλίγον ἀντέχοντα ἐστὶ τρωκτὰ ὡραῖα. πάντων δὲ τούτων, θεοὶ μὲν ποιηταί, ἡ γῆ δὲ μήτηρ ἅμα καὶ τροφὸς αὐτῶν. φύεται δὲ καὶ δικαιοσύνη καὶ σωφροσύνη, καὶ ταῦτα ἐν τοῖς ἀγροῖς δένδρων τὰ κάλλιστα καὶ καρπῶν τὰ χρησιμώτατα. μὴ τοίνυν τῶν ἔργων καταφρόνει. ἔστι γάρ τις καὶ ἐν ταύταις σοφία. γλώττῃ μὲν οὐ πεποικιλμένη οὐδὲ καλλωπιζομένη λόγων δυνάμει. σιγῶσα δὲ οὖν μάλα καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ βίου τὴν ἀρετὴν ὁμολογοῦσα. εἰ δὲ σοφώτερα ταῦτα ἐπέσταλταί σοι ἢ κατὰ τὴν τῶν ἀγρῶν χρείαν, μὴ θαυμάσῃς. οὐ γάρ ἐσμεν οὔτε Λίβυες οὔτε Λυδοί, ἀλλ' Ἀθηναῖοι γεωργοί.

Θ

·Θ✳Θ·

Θ

Τῶν Αἰλιανοῦ Ἐπιστολῶν.

Τέλος.

·✳·

ΑΙΝΕΙΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ· ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΙΩΑΝΝΗ.

Σὸν ἐτύγχανε τὸ βιβλίον, ἥρων δέ, παρ' ἐμοὶ δὴ καλῶς
ά ἂν ἦν. τοιοῦτον ἡ φιλία. νῦν δ' ὁ δεσπότης ἐγώ. σὺ δ' οὐ δίδως. ἀλλὰ μὴ πρὸς φιλίας δίδου. μὴ γάρ μοι τοῦ σοῦ τὸ βιβλίον. ἐμοὶ γὰρ οὐσία τοῦτο. καί μοι τῶν Κροίσου κτημάτων σεμνότερον εἶναι τὸ κτῆμα δοκεῖ. ἄλλος μὲν γὰρ σμικύδης ἐρᾷ. γεωργὸς ἵππου. ἑτέρῳ πρὸς κύνας ὁ ἔρως. κυνηγέτης οὗτος. ἄλλο τόξον ἐν ἡδονῇ. τῷ δέ, ἴσως τὰ παιδικά. ἐμοὶ δὲ βιβλία φίλα καὶ λόγοι. ἀλλ' ὃ μᾶλλον τῶν ἄλλων τὸν κεκτημένον χαίρειν ποιεῖ, τοῦτο μᾶλλον τῶν ἄλλων ἀφῃρημένον λυπεῖ. εἰ μὲν οὖν ἀποδώσεις, πείθομαί σοι τῇ διανοίᾳ τὸ βιβλίον ἐγγεγράφθαι. εἰ δὲ μή, δόξεις οὐ τῶν γεγραμμένων ἐπιθυμεῖν, ἀλλὰ τοῦ βιβλίου κεκτῆσθαι δοκεῖν. ἀλλὰ τί ταῦτά φημι. οὐ χρή σε πολλάκις εὐφρανθῆν, ἐν τοῦθεν ἂν ἰάσομαι.

Κάσῳ.

λ Λαέρτης ὁ γέρων οὐκ ἐπήθελεν εἶναι βασιλεύς, οὐδὲ ἀνθρώπων ἄρχειν· ἀλλὰ κηπουρὸς γεῖναι καὶ τῶν δένδρων ἐπιμέλεσθαι. σὺ δέ μοι δοκεῖς ἐζηλωκέναι τὸν ἄνθρωπον. οὐ γὰρ ἂν τὴν πόλιν καὶ τοὺς σαυτοῦ ἀπολιπών, χρόνον οὕτω μακρὸν ἐν ἀγρῷ προσκαθήμενος τοῖς φυτοῖς διῆγες λαλῶν. ἔδει δὲ οὐ τοῦ Λαέρτου μεμνῆσθαι. ἀλλὰ Σωκράτους καὶ τῶν Σωκράτους δογμάτων, ἐν οἷς ἐκεῖνος χαριέντως καὶ σεμνῶς λέγεται φιλοσοφεῖ. ὅτι τὰ χωρία καὶ τὰ δένδρα οὐδὲν ἐθέλει διδάσκειν. οἱ δὲ ἐν τῷ ἄστει ἄνθρωποι, τούτῳ μᾶλλον πειθόμενος, μακρὸν τὸν ἀγρὸν ὑπεριδὼν ἐν οἷς ἄπορον σοφίας

κε τῷ. τοὺς γεωργοῦντας δεῖ πείθειν, ἀναμνήσθητι τῶν συνήθων ἐκείνων διατριβῶν ἐν αἷς ἔνεστι σοφόν τι μαθεῖν καὶ διδάξαι. καὶ τὸ δὴ μέγιστον εὐφραίνειν τοὺς φίλους.

Ἀλφίῳ Πρεσβυτέρῳ.

τ Οὐναντίον γέγονεν, ὁ μὲν ἀναστάσιος ἡσυχίαν ἄγει. σὺ δὲ πολεμεῖς. ἀλλ' οὐ σοῦ πρέπον, οὔτ' ἄλλως καλόν. βούλομαι φράσω καὶ τοῦ πολέμου τὸν τρόπον. ὁ κορνήλιος ἀναστασίου χωρίον κατέλαβεν, ὃν ἐκεῖνος ἐπολέμει χρόνον. καὶ ἐπειδὴ ἀφίκετο, ὁ μὲν ἠξίου τὸ πεδίον λαβεῖν ὡς δεσπότης. ὁ δὲ γεωργὸς ἠξίου κεκτῆσθαι, ἀλλ' οὐ προῖκα. καὶ τιμὴν ὥρισεν. ἔδοξε. καὶ περὶ τῆς ὠνῆς γράμματα γίνεται. ἤδη δὲ καὶ τὸ χρυσίον φέρων ὁ κορνήλιος ἕτοιμος ἦν καταθεῖναι τὴν τοῦ χωρίου τιμήν. σὺ δὲ προσπεσὼν ἐξαίφνης ἐκέλευες μὴ τοῦτο ποιεῖν. σὸν εἶναι τὸ κτῆμα φάσκων. ἐντεῦθεν ὀργὴ καὶ πόλεμος. εἰ μὲν οὖν ἀδικεῖς καὶ πρὶν εἰς ἡμᾶς ἐλθεῖν τὸ γειτονὸς διάλυσον. εἰ δὲ δικαιοῖς, ἧκε τάχιστα. ὡς παρὰ δικασταῖς ἀποδώσων εὐθύνας. οὔτε γὰρ ἀδικεῖν οὔτε δοκεῖν βουλοίμην τοὺς φίλους.

Ζωσίμῳ Σοφιστῇ.

π Ολλὰ κἀγαθὰ γένοιτο Θεοφανίῳ τῷ καλῷ. ὅ τι περ ἡμᾶς ἐνέπλησεν ἡδονῆς. ἀγαθὸν γάρ σε ῥήτορα καλῶν, ἢ μᾶλλον σου τὸν τρόπον ἢ τὸν λόγον ἐθαύμαζε. τὸ δ' οὖν κεφάλαιον, φίλος ἐδόκεις ἀληθινός. καί μοι προσεῖπε πολλάκις παίζων ἅμα τῷ λόγῳ, ὑπὲρ σοῦ τοῦτο ποιεῖν. σὺ γὰρ τοῦτο πράττειν ἐκέλευσας. οἶσθα δ' οἷος ἐκεῖνός ἐστιν ὅπου χάριτος ἐραστής. ἀμέλει καὶ ὀχληρὸς ἦν θαμά μοι παρὰ σοῦ χαίρειν κελεύων. σὺ δὲ αἴτιος. εἰ γάρ μοι μικρὰν πέπομφας ἐπιστολήν, ἀπέλαβον ἂν ἡδέως μικρὰ χαίρειν εἰπὼν καὶ ἀκούσας.

Οὐλπίᾳ.

ι Ἀκούω κακῶς ἀπολώλασιν οἵ τινες πέντε ἢ ὅσοι οἱ τὸν ὑμέτερον οἶκον οὐ πονηρῶς διαθέντες. ὅσον γὰρ ἠνιάθην ἐγὼ, μὰ τοὺς θεοὺς οὐκ ἂν δυναίμην εἰπεῖν. ἀγαθὴ μοί τις εὐτυχῶς ὀψέ ποτε, παραπέπτωκε παραμυθία, ἧς καλὸν ὑμᾶς κοινωνεῖν ἐνεθυμήθην. ὡς οὐ παντελῶς ἄχρηστος ἡ συμφορά. νῦν γὰρ βεβαιότερον γνώσεσθε ὅτι χρυσὸς καὶ ἄργυρος καὶ περιφανεῖς ἐσθῆτες, τοῖς μὲν πολλοῖς περιμάχητον, ἀβέβαιον δέ τι χρῆμα καὶ οὐχ ἑστηκὸς οὐδὲ τοῦ ἔχοντος ὡς ἀληθῶς, εἴη τῶν βουλομένων διαρπάζειν ἔξεστι. τὰ δὲ μαθήματα καὶ ἡ σοφία τοῖς μὲν ἀνοήτοις καταγέλαστον. βέβαιον δέ τι κτῆμα καὶ πεπηγὸς καὶ ἀνάλωτον καὶ τὸ ὅλον κρεῖττον λῃστείας. τούτου μᾶλλον ἀντέχετε. καὶ οὐκ ἔτι πρὸς φυλακὴν δεήσεσθε, οὐ τείχους, οὐχ ὅπλων, οὐ φυλαττόντων φύλακος.

Γάμπῳ Γραμματικῷ.

α Φέλετό μου περὶ ἐπιστολῆς τὴν ἡδονήν, περὶ λῃστείας ἡ λύπη. δι᾽ ἣν οὐ χεῖρον ἠνιάθην ἐγὼ, ἢ εἰ περὶ αὐτὸς ἐτύγχανον ὁ πεπονθώς. καὶ οὐκ ἀπίθανος ὁ λόγος. εἰ γὰρ κοινὰ τὰ φίλων, κοινὴ δήπου καὶ ἡ τούτων ἀφαίρεσις. ἀλλὰ τί ταῦτα συνάχθομαι. πάντως ὁ τοῦ κέρδους κρείττων, καὶ ζημίας ἐγκρατής. ἐντεῦθεν ἡμῖν ἡ παραμυθία. εἰ δ᾽ ὀρθῶς γινώσκω, βουλοίμην παρὰ σοῦ μανθάνειν.

Διοδώρῳ Σχολαστικῷ.

δ Ἤλλαξεν ἡμῖν ὁ καλὸς Ἡρόδικος ἀτιμώτερος τυχεῖν. ὑπὲρ τὸν Ὀρφέα καὶ θάμυριν ἐκεῖνον, ἡ τοῦ ἀνδρὸς μουσική. νῦν σοι ἐστὶ μὲν αἰγιαλοῦ ὥσπερ ἐν νυκτομαχίᾳ πρότερον πολεμοῦντι. καὶ εἰρήνη συγχεῖ

ἀλλὰ κρατῆρα στήσαντες οἷον ἐν εἰρήνῃ, σπονδὰς ποιησώμεθα θεῶν μὲν Ἑρμῇ, ἀνθρώπων δὲ Ἡροδότῳ. οἳ τὴν στάσιν ἡμῖν μόλις διέλυσαν. τούτοις ἄγοντες τὴν ἑορτὴν, τὴν μὲν κωμῳδίαν ὡς ἀναιδῶς περιτρέχουσαν, ἐκλαλεῖ τὰ τῶν φιλτάτων, αὐτῇ σκευῇ τῶν ὑπὸ στολῶν ἐξελάσωμεν, εἰσκαλεσάμενοι ὁπόσαι φιλίας δορυφορεῖ, τὴν πειθὼ. τὴν χάριν. τὴν ἡδονήν. τὸν κρότον. τὸν ἔπαινον. τούτοις καθίσωμεν σεμνότερον θέατρον ἀπειπόντες κωμῳδίᾳ μηδὲν ἐνοχλεῖν.

Ζωσίμῳ. Προσιόντι.

ὅ Τι πλείων διεσώθης, οὐκ οἶδα. οὐ γὰρ κατὰ λῃστείαν ἀνάγκη ὃς ἐπέβης. οἷον εἴδωλα τῶ ποιητῶν παλαιῶν. οὐδ᾽ αὖ κατ᾽ ἐμπορίαν οἵαν οἱ πολλοὶ τῶν νῦν ἐθνῶν. ἀλλὰ πόθῳ φιλτάτων ἀνδρῶν τε καὶ τρόπων. ὡς πέσοι τὸν φίλιον μὴ ὁ χίουμ πλεῖν, λέγειν οὐ θέμις. ἀγάσοι γένοιτο δὲ ἥλιος δὲ μέλλων μετὰ τὴν θάλατταν τυχὼν τοῦ ἑτέρου περὶ φίλων πρὸς φίλους ἐπανήκοις.

Σωπάτρῳ. Σοφιστῇ.

ἐ Πῄνεσα τοῦ καλοῦ Κωνσταντίνου τὸν τρόπον, τὴν τύχην μεμψάμενος. ἔδει γὰρ εἰ μακάριος ἦν μιᾶς ἀπολαύειν πόλεως τῆς πατρίδος. νῦν δὲ, οὐ γὰρ ἔδοξε τῇ τύχῃ, πολλῶν ἀνθρώπων ἰδεῖν ἄστεα. πλανᾶται δὲ κατὰ ζήτησιν βίου. καὶ τὴν ἀπειρίαν ἀποσεμνύνειν ἀναγκάζεται ποιητικὴν ἐπαγγελλόμενος οὐκ ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀλλ᾽ ἐξ Ἰταλίας πεποιημένην. φοβεῖ γοῦν βαρύτατα ὑπὲρ ὄγκον. μετὰ ταύτης προσελθὼν ἐδεῖτό μου συμμαχεῖν. ἐγὼ δὲ σοῦ. πάντως δὲ καὶ σὺ διασώσεις πρὸς ἕτερον.

Ζωσίμῳ. σοφιστῇ.

ἐ μὲν νέος ἦν ὁ χρηστὸς παῦλος ποιητὴς δὲ, τιμῆς ἄξιος ἦν.
νῦν δὲ ποιητὴς καὶ γέρων. ἀμφότερα δὲ ταῦτα πῶς θερα
πεύειν εἰδότας ὑποζητεῖ. τούτων ἐθέλῃς εἶναι καὶ πρῶτος καλῶς γι
νῶν ἔχεις οὗ ὃν εὖ ποιήσεις.

Μαρινιανῷ ἀπὸ ὑπάτων.

τ Ων ἐμῶν γυμνασίων ὁ καλὸς οὗτος, φιλοπονίᾳ τοὺς ἄλ
λους παραδραμὼν, μέγα δὲ τοῦτο συμβαλεῖται πρὸς μα
θημάτων συλλογὴν, ἃ μέλλει ῥητορικῆς ἔσω πολίσματα, καὶ νό
μων προσέθηκεν ἐπιμέλειαν, καὶ οὐ ὑπὸ τῶν πόνων ἐμπίμπλαται.
ἀπῄει δὲ πρὸς ὑμᾶς ὥσπερ ἀγαθὸς ἀθλητὴς εἰς ὀλυμπίαν ἀπο
δημῶν, ἤδη μὲν εἰς ἀγῶνα παρεσκευασμένος καλῶς. εἰ δὲ ὑμεῖς ἐμ
πνεύσητε, ὀλυμπιονίκην εἶναι τὸν νέον μαντεύομαι. γένοιτο δ' ὑμᾶς
λαμπρῶς ἀγωνοθετεῖν καὶ ἆθλα τιθέναι, οὐ πυγμῆς καὶ πάλης,
ἀλλὰ λόγων τε σωφροσύνης. προσφθέγγομαι τὸν ἐνδοξότατον Βί
κτορα. καὶ τὸν περίβλεπτον Στέφανον καὶ τὸν χαριέστατον Ἰωάν-
νην. καὶ τοὺς ὑμετέρους οἰκείους καὶ ἐμοὺς ἑταίρους.

Ἐπιφανίῳ σοφιστῇ.

τ Οῖς μὲν ἄλλοις ἐρασταῖς καὶ ὑπόδημα τοῦ ἐρωμένου φα
νέν, ἱκανὸν παραμυθεῖσθαι τὸν ἐρῶντα. σὺ δὲ καὶ ψυχῆς τε σώ
ματος εἰκόνας ὑποζητεῖς. οἱ μὲν οὖν λόγοι τὴν διάνοιαν σαφῶς ἑρμη
νεύοντες, αὐτὴν ἀτεχνῶς ὑπογράφουσι τὴν ψυχήν. ἐπ' αὐτὸ τοῦ
το, πρὸς ὑμᾶς ἀπῄεσαν. ἐμοὶ δὲ ἦν δεδογμένον μηκέτι τοῦ εἰδώ
λου τὸ εἴδωλον ἐγκαταγράφειν. ἀλλ' ὅμως αἰσχυνθεὶς τὸν ὑμέτε
ρον ἔρωτα, προσκαλεσάμενος τὸν τὰ ζῶα γράφοντα, τε ἐν ἀντί
ν καθήμενος, ἀτρεμίζοντι τῷ προσώπῳ σεμνῶς παρέσχον καὶ
ο

ἐμαυτὸν περιστέλλων, ἀφῆκα τὴν τέχνην τῇ φύσει συνάπτεσθαι. καὶ τοὐμὸν εἶδος ἀναμάξασα ἡ τοῦ ζωγράφου δεξιὰ, τοῖς χρώμασιν ἐγκατατίθεται φέρουσα· ὃ νῦν ἐστι παρὰ σοὶ, ὡς ἐξεῖναι καὶ διαλέγεσθαι καὶ ὁρᾶν. καὶ τῶν ἐμοὶ προσόντων μηδὲν ἔλαττον ἔχειν. διακονεῖ δὲ ἡμῖν ὁ καλὸς Εὔθυμος. ὃ ὑπὲρ τούτου θάλατταν ἢ δέος ὑπομένει· ὃ τοῖς ἀπειράστοις χαλεπὸν εἶναι δοκεῖ. ἀλλὰ θεραπείᾳ τοὺς πόνους αὐτοῦ συγκαλύψωμεν.

Ἐγκρατίῳ.

χ Θεῖος παιδαγωγὸς ἦν, ὁ σήμερον ὑπὸ παιδὸς ἀγόμενος. ὁ σεμνὸς ἔδοξε τοῖς νέοις, ὁ νῦν ἐλεεινὸς οὕτω φαινόμενος. τοιοῦτον ἠτύχει· τί οὖν ἡμεῖς συναχθόμεθα μὲν, οὐ βοηθοῦμεν δέ. μὴ συγκεστρατιώτης ὢν, εἶτ᾽ ἐξαίφνης αὐτοῦ τὴν δεξιὰν δι᾽ ἧς ἠρίστευσεν ἠτύχει περιείλετο. ἆρ᾽ οὐκ οἶδε τοὺς μαχομένους τῶν στρατιωτῶν, τῶν λαφύρων αὐτῷ εἰς ἔρανον φέρειν τὸ μέρος. μὴ τοίνυν ἡμεῖς οἷς ἀπὸ τῶν λόγων ὁ βίος, τῶν ἐν τοῖς ὅπλοις ζώντων φαυλότεροι πρὸς φιλίαν ὀφθείημεν.

Ἰωάννῃ Πρεσβυτέρῳ.

τ Ἀλλὰ λάχανα νῦν μᾶλλον εἶδον ἡδέως, ἢ πάλαι τὸν ἐκ μέλιτος καὶ ἀμυγδάλων συμπλακέντα κύκλον. τότε μὲν γὰρ ἡ κατὰ τοῦ παιδὸς διαβολὴ ἀφῃρεῖτο τοῦ μέλιτος τὴν ἡδονήν. νῦν δὲ ἡ τοῦ τρόπου πραότης, χρυσᾶ μοι δοκεῖν ἐποίει τὰ λάχανα. ἡδὺ γὰρ πατὴρ οὐκ ἐκ διαβολῆς ὀργιζόμενος, ἀλλ᾽ ὑπὲρ τὴν εὔνοιαν εἶναι παρακαλῶν. καὶ ἐγείρων εἰς προθυμίαν αὐτῷ τὸν διδάσκαλον.

Στεφάνῳ Πρεσβυτέρῳ.

ο Ὑνῶ πρῶτον, ἀλλά σοι πάλαι δεῖ λέγειν. ἦν δὲ ἡμῖν ὁ λόγος παρὰ τῷ Νείλῳ. οὐ παρὰ τὰς ὄχθας ποτὲ ταῖς μούσαις

συνέπαιζον. ἐκεῖνο μέντοι δὲ καὶ γελᾶν ἔδοξε σπουδάζων ὁ λόγος. κάλλους ἦν ἀγών. κεῖται δὴ σοι οἱ Ἕλληνες. ἀγωνισταὶ δὲ Νιρεὺς ὃς κάλλιστος γένετο τῶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, καὶ Θερσίτης ὃς αἴσχιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε. καὶ τὸ χαριέστατον, τὸ πλέον ἔχειν ὁ Θερσίτης ἠξίου καὶ περιέσχεν αὐτῷ τὸ ἆθλον ὁ λόγος. καὶ οὐδὲν ἐκώλυσεν ἡ τοῦ Ὁμήρου κωμῳδία μέρος ἕκαστον τοῦ σώματος ἀπὸ τοῦ πάθους ὀνομάζουσα καὶ μέχρι τρίχος πλῶσαι τὸν ἄνθρωπον. ταῦτα μὲν οὖν τότε συνέπαιζες τοῖς ἀκροαταῖς. νῦν δὲ σπουδάζειν ἀκούω καὶ τοῖς ἱεροῖς τὸ καλὸν δόγμα κηρύττειν, καὶ λόγῳ μεταρρυθμίζειν τῶν πολιτῶν τὸν τρόπον. καὶ νῦν ὁ οἰκοδόμος καὶ τέκτων ἔχουσί τι περὶ τῶν θείων εἰπεῖν. καὶ περὶ ἀρετῆς, μεταξὺ τῆς ἐργασίας διαλέγονται οἱ πρὸ τῶν σῶν λόγων λίθους καὶ ξύλα καλοῦντες. ἀλλὰ πολλὰ κἀγαθὰ γένοιτο τῷ στρατιώτῃ καλῷ· ὅτι πολλὰς πόλεις διαδραμὼν, τοῦ σοῦ ὀνόματος πάσας ἐνέπλησε. μηδεὶς γὰρ ἀγαθὸς λανθανέτω. οὗτος καὶ ταύτην ἀνέπεισε τὴν ἐπιστολὴν ὡς ὑμᾶς ἰέναι. ἐλπίδι με πείσας καὶ μείζονι ὑποσχόμενος. χρύσεα χαλκείων ἀντὶ τῆς ἡμετέρας τὴν ὑμετέραν ἐπιστολήν. ἀλλὰ μὴ καλῆς ἐλπίδος διαμάρτοιμι.

Σαραπίωνι.

ΤΟ παρ' ὑμῖν ἀκήκοα δρᾶμα. καὶ αὐτὴν ἐδάκρυσα τὴν γῆν. εἰ ἐκ τῶν ἱερέων ὁ πόλεμος ἄρχεται, παρ' οἷς εἰρήνη τὸ κήρυγμα. εἰ γὰρ ὅθεν ἔδει σωθῆναι, ἐντεῦθεν ἀπολλύμεθα, τίς πόρος σωτηρίας, ἡμῖν καταλείπεται. ταῦτα μὲν οὖν εἴποι τις ἂν οἶμαι θρηνῶν. ἐγὼ δὲ συνάχθομαι καὶ συνήδομαι.

ἀνιαρὸν μὲν γὰρ τῶν κινδύνων ἡ πεῖρα. ἀκριβεστάτη δὲ μεγαλοψυχίας βάσανος ἡ ἐν τοῖς κινδύνοις εὐψυχία. ποίας δὲ ἀρετῆς ἐστιν, ἧς ἀγὼν μὴ προηγήσατο. εἰ μὴ καὶ στρατηγὸν φαίης ἄριστον, τὸν μηδὲ πώποτε κατιδόντα πολέμιον. φέρειν δὲ δεῖ καὶ μὴ ἀθυμεῖν. ἐκ πολέμου γὰρ ἡ μὲν εἰρήνη βεβαιοῦται. εἰ δὲ μὴ, ἀγεννῶς τὸν πόλεμον διενέγκοιμεν, αἰδοῖα δράπετας τοὺς φίλους. ἐγὼ δὲ ῥητορικῆς ἐραστὴς πρὸς ὑμᾶς ὁμολογῶ, ἐλπίσας παρ' ὑμῶν εὑρήσειν τὸ φάρμακον, ἀλλὰ τοὐναντίον γέγονεν. ηὐξήσατε γὰρ μᾶλλον ἢ διελύσατε τὸν ἔρωτα. θέατρον τῇ πόλει συλλέγοντες καὶ κρότον διεγείροντες. πῶς οὖν αὖτις ἀτιμάσῃ τὸ παρ' ὑμῶν ἐπαινούμενον.

Διονυσίῳ Σοφιστῇ.

ϖ Ἄλαι μὲν τὸ πήλιον κοινὸν διδασκαλεῖον τῶν ἡρώων ἐδόκει. νυνὶ δὲ ἡ ὑμετέρα καὶ τῶν μουσῶν πόλις. καὶ ἐπίστανται οἱ πατέρες τοὺς υἱεῖς αὐτοῖς, ὡς ὑμᾶς φοιτῶντας ἢ λόγους μανθάνειν ἢ λόγους ἐπιδείκνυσθαι δοκεῖν. καὶ θαυμαστὸν οὐδέν. ἡ γὰρ πόλις ἀρχαία καὶ παλαιᾶς μυθολογίας ἔμπλεως. περὶ ἧς ᾄδεται ἄλλα τε πολλὰ καὶ καλὰ, καὶ ὅτι καὶ αὐτοὶ θαυμάζουσι τὴν πόλιν, ἣ μὲν παρακάθηται τὸν ἑλικῶνα περιαθέουσα καὶ τὰς ἀδελφὰς αὐτῇ πείθει συνοικεῖν. ὁ δὲ ἑρμῆς πάντως οὐκ ἀνέξεται μὴ συμπαίζειν ταῖς ἀδελφαῖς. ἀλλὰ καὶ ἀπόλλων μουσικὸς ὢν θεὸς, ταύτῃ ἐρᾷ μᾶλλον ἢ τοῦ παρνασσοῦ. τὸ δὲ παραπλήσιον αὐτῷ δοκεῖ καὶ χαίρειν δελφῶν καὶ τὸ κασταλλοῦ τῶν πηγῶν. τὸ δὲ περὶ ἀδελφῶν καὶ δὴ δάφνη τὸ ἄλσος. ἔνθα καὶ τὸ ὕδωρ ἐπαιδεύεται τοῦ θεοῦ. καὶ τὴν μουσικὴν ὑπὸ χειλέων λέγεται. τὸ δὲ κάλλιστον, ὁ διόνυσος διδάσκαλος ὢν ἀληθῶς τὰς τῶν θεῶν τελετάς. ταῦτα διεπείρει πρεσβύτας.

ταῦτα

ταῦτα συγκαλεῖ νέους. διὰ ταῦτα καλὴν ἐλπίζω τὴν εὐπείαν γενέσθαι τῷ νέῳ. ἀγνῶς τε ὅτι προτετελεσμένος τῶν παρ' ἡμῖν καλῶν ἐν παρασκευῇ γενόμενος, ἀπήρχετο ὡς ἀθήνησιν οἱ τὰ μικρὰ μυστήρια προτελούμενοι τῶν μεγάλων. δέχου τοίνυν εὐμενῶς τὸν νεανίσκον, δοκιμάζων αὐτοῦ τὴν φύσιν ἐκ τῆς μιᾶς ἐπιθυμίας. δι' ἣν καὶ θάλατταν πλεῖ καὶ πολλὴν ἤπειρον ἐλαύνει οὐ μάλα ἐρρωμένῳ τῷ σώματι. ἐχέτω δέ τι καὶ μεῖζον διὰ τὴν ἐπιστολήν. δεῖ δὲ ταύτην θαρρεῖν. μηδαμῶς τε ἐρυθριᾶν μὴ πρῶτον ὡς ὑμᾶς φοιτῶσιν. ἐρωτικῶς τε προσιέναι καί τι πρὸς αὐτὴν ἡδέως λαλεῖν, ὅτῳ πολλάκις ὡς ὑμᾶς ἴοι.

Θεοδώρῳ. Σοφιστῇ.

ἐ Ἔστω σμυρναῖος ὅμηρος. Ἀριστείδης κοινωνείτω τῆς φιλοτιμίας ὁ ἐμὸς ῥήτωρ Θεόδωρος. πάντως ἐμὸν καὶ γάρ τοι τὰ τῶν παίδων καλὰ τοῦ πατρὸς εἶναι νομίζεται. ἀλλ' ἐγὼ τῆς ὑμετέρας εὐφωνίας. δι' ἣν τῶν ἀθηναίων οἱ παῖδες τὸ παρὰ τῶν πατέρων παρὰ δὲ τῶν σύρων ἀττικίζειν ἀξιοῦσι μανθάνειν. οὐκέτι γοῦν εἰς τὸν πειραιᾶ καταίρουσι τῆς ἀκαδημίας ἐρῶντες. οὐ δὲ φοιτῶσι παρὰ τὸ λύκειον, παρ' ἡμῖν τὴν ἀκαδημίαν καὶ τὸ λύκειον εἶναι νομίζοντες. ἐγὼ γοῦν ἱκανὰς ἔχω παρ' ὑμῶν τὰς ἀμοιβάς. εἰ κἀμὲ πρόγονον δι' ὑμᾶς ᾄσουσιν ἴωνες. καὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς τὰς εἰκόνας καθαρῶς θεωροῦντες, ἤδη καὶ τοῦ σώματος τὸ εἶδος ὑπογράφουσιν. ἡ δὲ παρ' ὑμῶν στολή, ἐμοὶ μὲν λαμπρότερον ἀποφαίνει τὸ σχῆμα. σοὶ δὲ καλλίω τὴν φήμην ἐργάζεται.

Γεωργίῳ ἰατροσοφιστῇ.

ε. Μὴ προκόπτοις, γινώσκω δὲ σός. ἐλπίδι οὐ πάντως, ὃν ἠβουλόμην ἐπιζητῶν. διὸ ἐκμάσσε περὶ ἡμῶν ἰατρικήν. ἀλλὰ γὰρ χαλεπὸν περὶ τοὺς λόγους φιλοπονεῖν καὶ τὸ σῶμα καλὸν διασώζειν. οἷα γοῦν πεπόνθασιν ἐγὼ μὲν ὑπέγραφον. ὑμεῖς δὲ ὡς περὶ θεατὴν τοῦ πάθους γέγραπτε. ἀλλὰ τί δράσω. βρέχει μὲν αἴτιον νεφρῶν ὁ δύναται καὶ ὀξεῖαι. ὑμεῖς δὲ βραδεῖς ὡς ἔοικε χάριν διδόναι. ἡ πόσον χρόνον ὑποστέλλομαι. τῷ δὲ κάμνοντι ἡ ἡμέρα μία πολλῶν ἐστὶ περίοδος. ἢ σὺ φιλοσοφοῦντι τὸ πάθος βρύντου γοῦν. οὐ χρὴ τέχνη περὶ σοί, οὐ χρήσιμος ἡ τοῦ φαρμάκου κατασκευή. τί οὖν ἐμποδών. πλὴν εἰ μὴ διὰ δυνοίας ὑπολείπεται ἐπὶ ἄμφω ἀγνοίας μᾶλλον ἢ κακίας κρίνεσθαι. χαλεπαίνει γοῦν ὁ δικαστὴς οὐ πρὸς ἀγνοοῦντα, ἀλλὰ πρὸς ἐθελοκακοῦντα. ἀλλ᾽ ὡς διὰ τῶν φιλτάτων προδοσίας. ἔτι μὲν ἡ νόσος περὶ ἐμοὶ. ἔτι δὲ τὸ φάρμακον περὶ σοί, ἀλλὰ μεταξὺ λόγου τῷ πάθει πληττόμενον.

Τῷ αὐτῷ.

ο. Καλὸς Νεμεσίων ἀπὸ διὰ τῶν νόμων ὑποστήμης ἐπαινούμενος ἀπὸ τοῦ τρόπου μᾶλλον ἐπιθαυμάζεται. τί τούτου κάλλιστον σημεῖον. φίλους οἱ δεθηρεύει μεθ᾽ ὧν πράττουσι μὲν συνήδεται, πεπονθόσι δὲ οἳ ἀπὲρ οὐκ ἔδει συνάχθεται. βουλοίμην δὲ καὶ σὲ πρὸς διὰ ἄλλης φιλοσοφίας καὶ τοῦτο μελετᾶν. μελετήσεις δὲ τῶν ἀπόντων φίλων ἢ τῶν παρόντων μεμνημένος. ἕως μὲν γὰρ αὐτὰ πάθη λανθάνει, καὶ τὰ φάρμακα ἐν μέσῳ κέκρυπται λανθάνει. καὶ ἀκμάζει περὶ τὴν θεραπείαν ἡ πλάνη. ἡ δὲ τοῦ πάθους διάγνωσις, οἷον φῶς ἐξέλαμψε τῇ τέχνῃ καὶ διανοίγει τὴν τῶν φαρ-

μάκων

μηνιῶν περὶ οὐσίαν. διὸ οὐκ ἐπὶ τὸ ἀμφίβολον τὴν θεραπείαν συμφέρει. ὑπεγράψαμεν τὸ πάθος ἐπὶ πόσου μέμνησαι, ὡς συχνὴ προηγήσατο κίνησις. ὡς πολλὴ συνηκολούθηκεν αὐτῇ ἡ περὶ τὰ τῆς ὑγρότητος, ἡ τοῦ αἵματος ῥύσις, ὡς ἡσυχία δὲ δίαιτα τὸ πάθος συνεσκίαζε. εἶτα πάλιν κίνησις καὶ πάλιν αἵματος ῥύσις καὶ αὖθις ἡσυχία καὶ δίαιτα. καὶ ὡς οὐκέτι τὸ πάθος συνεκρύπτετο. ἀλλὰ σύψις ἐπέκειτο. τὸ μὲν πρῶτον μετρία. εἶτ' οὐκ ἀγεννής. πελιδνῶσα δὲ ἀφόρητος. αἰκιζομένη καὶ ἔνδοθεν ὑβρίζουσα καὶ ὅλως τὸν ὀμφαλὸν συναράττουσα. τί γὰρ αὖτις πρὸς ὑμᾶς ἀποκρύπτοιτο, ἃ δημοσιεύει ἡ φύσις οὐκ αἰσχύνεται. μᾶλλον δὲ ἔτι καταλείπεται φάρμακον τῷ πάθει μονομαχεῖν. πλὴν εἰ μὴ ὑμεῖς ὑπὸ σοφίας ἕτερον ἐξεύροιτε. ὁ διὰ τῶν ποδῶν συμπεπλεγμένος κύκλος ἦν φυσαλλίδα μαλακῶς ἐμνῶς ὀνομάζουσι τῶν ἰατρῶν οἱ παῖδες: πυτὶ ἆ μόνδ' ἱκανὸν τὰς τοῦ νοσήματος ἐνέδρας καὶ λόχους ἀμύνεσθαι.

Δωροθέῳ. Πρεσβυτέρῳ.

Οἱ μὲν πολλοὶ τὸ δὴ λεγόμενον ἀνίπτοις ποσὶν ἐπιπηδῶσι τοῖς ἱεροῖς, καθάπερ ὁ τοῦ Πλάτωνος χαλκεὺς ἐκεῖνος ὁ φαλακρὸς, ὃς ἔτι καπνοῦ καὶ δυσωδίας ὄζων ἐπανέστη τῇ δεσποίνῃ. σὺ δὲ ἐξ ἱεροῦ διαβαίνεις εἰς ἱερὸν, ἐκ φιλοσοφίας εἰς ἱερωσύνην. ὁ δὲ τὴν ἐπιστολὴν κομίζων, ἱερῶν ἐστιν ὑπηρέτης. οὐκοῦν σὸς οὗτος. ἐρᾷ δὲ ἡσυχίας. καὶ οὐκ οἶδ' ὅπως μαθὼν ὄρος εἶναι θεῷ κεχαρισμένον δι' ἐρημίαν εἰς ἡσυχίαν ἐπιτήδειον, πρὸς ἐκεῖνο πορεύεται. ἀλλ' ἡ ἐμποδὼν ἀπορία καὶ τὰ τῆς ἀπορίας αἱ μηχαναί. ἃς δυνάσαι διαλύειν τοῖς ἐν μέσῳ τῶν χωρῶν ἱερεῦσι κελεύων, μέχρι τοῦ ὄρους διασώζειν τὸν ἄνθρωπον.

ἐ Πόλεμος ἡμᾶς πρὸς ἀλλήλους πολλὰ κελεύει λαλεῖν· εἰρήνη δὲ συχνὴν ἐπάγει τὴν σιωπήν, μόνος οὗτος ὁ πόλεμος εἰρήνης κρείττων ἐστί. τί γὰρ χαλεπώτερον ἢ θαμὰ παιδικοῖς ἀδολεσχεῖν. λύσωμεν τοίνυν ἢ τὴν εἰρήνην ἢ τὴν σιωπήν. μὴ παρὰ τοὺς φίλους. μὴ γὰρ τοὺς ῥήτορας σιωπῶντας ὁ ἥλιος κατίδοι.

Ἐπιφανίῳ σοφιστῇ.

ἐ Σ κάλλος ζῆν ἢ γράφειν μεμελέτηκεν, ᾧ δεδώκαμεν τὴν ἐπιστολήν. δύναται δὲ εὐδαιμονοῦσαν οἰκίαν τῶν κεκτημένων διασώζειν καλῶς. πόσοι τοῦ βίου κοινωνεῖν ἔχειν ἐβούλοντο. ὁ δὲ τῆς πατρίδος μᾶλλον ἢ τῆς οὐσίας ἐρᾷ. πολλὰς δὲ πόλεις καταμαθών, οἷά τις Ὀδυσσεύς, ὡς ὑμᾶς οἷα πρὸς Ἀλκίνοον ἀφίκεται. καὶ ὁ μὲν ὑμῖν διηγήσεται τὴν πλάνην, οἷον ἐκεῖνος ἐκείνῳ. ὑμεῖς δὲ καταλύσαντες τὴν πλάνην, οἷα δεδιασώσατε ὥσπερ ἐκεῖνος ἐκεῖνον. μὴ παρὰ διαμάρτοι τῆς δόξης δι' ἐμοῦ πρὸς ὑμᾶς καταφυγών.

Μαρκιανῷ.

φ Ἰλεῖν ἐκέλευσας. ἐγὼ δὲ καὶ αἰτεῖν ἄρχομαι. ἠδίκηται γὰρ ᾧ δεδώκαμεν τὴν ἐπιστολήν. κατέβαινεν ἐκ Φοινίκης ὠνὴν φέρων χρυσίον τὴν τῶν φοινίκων τιμήν. ἀλλ' ὢ τῆς τύχης. σὺ δὲ πενίαν αὐτὸν κινδυνεύοντα ἐστὶν ἀμύνεσθαι. ὁ μὲν γὰρ ἤλαυνεν ἀγαθαῖς ἐλπίσιν ἐποχούμενος. τῶν δὲ φιλίαν ὑποκειμένων βαρβάρων οἱ λῃστρικώτατοι προσπεσόντες, παίουσί τε καὶ στρεβλοῦσι. καὶ γυμνὸν τὸ ξίφος ἐπανατείναντες, ἀποσφάττειν ὅλως ἠπείλουν. τέλος δὲ τὸ χρυσίον λαβόντες, ἐκέλευον χαίρειν εἰδέναι, ὅτι τὴν τύχην οὐ τὸν

βίον

βίον μετήλλαξε. δίκη δ' ὑστέρα οὖσα τῶν ἠδικηκότων ἐνίους συλλαμβάνει. ἤκουσεν ὁ στρατηγός. ἐχαλέπαινε. μισῶν ἀεὶ τοὺς κλέπτας μᾶλλον ἢ τοὺς φανερῶς πολεμίους. καὶ μάλα γε εἰκότως. τοὺς μὲν γὰρ ἔστι πόρρωθεν φυλάττεσθαι, οἱ δὲ τοῖς φίλοις ἐξ ἀφανοῦς ἐπιτίθενται. καὶ προσέταττεν ἐπανορθοῦσθαι τοῦ πένητος τὴν ἀπώλειαν. καὶ ἀναλαμβάνειν ὅσων ἀφῄρηται. ὁ μὲν προσέταττεν ὁ στρατηγός. ὁ δ' ἄπορος ἔτι πενίαν ὀδύρεται. ἀλλὰ στήσατε τοῖς μὲν τὴν λῃστείαν. τῷ δὲ τὴν ἀπώλειαν. προσθήσομαι τὸν μεγαλοπρεπέστατον καὶ θεοφιλέστατον στρατηγόν.

Ἰουλιανοῦ Ἀρχιτέκτονι.

τ Οὖν Ἀλκίνου τὸν κῆπον οἶμαι κεκτῆσθαι διὰ τὴν καλὴν μηχανήν, ἣν σὺ μὲν ἐξεῦρες, ἐκίνησε δὲ ὁ τέκτων. ἐγὼ δὲ γράφω τῷ λόγῳ. ἥδιστον γὰρ τὸ θέαμα. δύο μὲν οἱ μέγιστοι κύκλοι σανίσι καὶ γόμφοις συναπτόμενοι. ὥστε ἐν αὐτοῖς ἔξωθεν θεωμένοις δοκεῖν εἶναι. ἐπὶ δὲ τῷ κατασκευάσματι πεδίον ἔνδοθεν ἐκτρέχει περὶ τὸν αὐτὸν τόπον μακρὸν περιδρομένον. ὁ δὲ κύκλος συμπεριθεῖ καὶ τοῦτον ἀκολουθεῖ, ὅσον τὸ πεδίον βούλεται. ὁ δὲ ἄξων περὶ ὃν ὁ μέγιστος κύκλος, αὐτοῦ μένων στρέφεται. καὶ συγκινεῖ μικρὸν ἕτερον κύκλον τὸν ἐπὶ τῷ φρέατι. ἐπὶ τούτῳ τὰ χοινία καὶ οἱ χόες ἐπίκεινται κατὰ μέρος συνδεδεμένοι. ἀλλ' ὀξυτάτη μὲν ἡ κίνησις. τοῦ δὲ μικροῦ κύκλου τὸ μέσον στενοχωρία. ὥστε μόνον τὰς ἀρχὰς τῆς ἐκροῆς ὑποδέχεσθαι. τὸ δὲ πλέον τοῦ ὕδατος ἐπὶ τὸ φρέαρ ἐκχεόμενον, ῥᾳδίως αὖθις καταδυθὲν, μόλις ἀνάγεται. τουτὶ μὲν οὖν ἐπανορθώσασθαι δεῖ. ὥσπερ ἢ τὴν ἀρχὴν ἐξευρόντι, οὐ χαλεπὸν τὸ τέλος γίνεται. μὴ γὰρ περιίδωμεν οὕτω καλὸν θέαμα καὶ ἑτέρου σοφίας δεόμενον. μὴ ταὐτὸν πάθοιμεν ὥσπερ ἂν εἴ τις ζωγράφος τὴν Ἑλένην εἰς κάλλος γράφων καὶ κεφαλῆς ἐπιλάθοιτο.

Τῶν Αἰνέου τοῦ σοφιστοῦ ἐπιστολῶν Τέλος.

Νηφαλίῳ.

ἠ Σθην δεξάμενος τὴν ὑμετέραν ἐπιστολήν· εἰς ἔργον δὲ ταύτην ἄγειν βουλόμενος, οὐκ εἶχον ὑπουργοῦσαν τῇ προθυμίᾳ τὴν χεῖρα. τὸ δ' αἴτιον τί χρὴ μὲν οὐκ αὐτός γε εἴποιμι καὶ μάλιστα πρὸς ὑμᾶς. θεοῦ δὲ πάντως πρόνοιαν κυβερνῶσαν ὡς βούλεται τὰ ἡμέτερα.

Φιλίππῳ ἀδελφῷ.

τ Οῖς ἀγαθοῖς τῶν ἀνδρῶν ἀρκεῖ μὲν εἰς σύστασιν φιλίας ὁ τρόπος· ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ἀφορμὴν εἶναι προσήκει τινὰ δι' ἧς δεῖ πρῶτον εἰς λόγους ἐλθεῖν, εἶτα πειραθέντας θαυμάζειν, τούτου χάριν ἐπέδωκα τῷ λογίῳ Θέωνι τὴν ἐπιστολήν. πρῶτον οὖν διὰ ταύτην εὐμενῶς αὐτὸν ὄψει. ὕστερον δὲ περιττὰ νομίσας τὰ γράμματα, δι' αὐτὸν οἶμαι θαυμάσεις τὸν ἄνδρα.

Καισαρείῳ καὶ Δούλῳ.

π Υθαγόρας ὁ Σάμιος τοῦτον φασὶν ὡς οὐ μέχρι παντὸς ἐπίμα σιγήν· ἀλλ' ὥσπερ εἰς ὁ χρόνου αὐτοῦ μεταβολὴν ἄγων ἐπὶ λόγους καὶ μετέβαλλόν γε. ἀλλ' οὐ δὴ πρὸ τὸν ἐσιώπων χρόνον, ἔδει δὴ κυβερνᾶν μηδὲν παρ' ἀλλήλων εἰδέναι· ἀλλὰ τὴν μὲν γλῶτταν εἶχε σιγή· ἡ δὲ χεὶρ διηκονεῖτο τῇ γλώττῃ. καὶ διὰ τῶν γραμμάτων πάλιν ἐφθέγγοντο. ὑμεῖς δὲ εἰ μὲν τὸν Πυθαγόραν ζηλοῦτε, καὶ δὴ πρὸς ὅσον ἔστω σιγῆς. λύσει δ' οὖν αὐτὴν εἰκότως ὁ χρόνος. εἰ δέ τι πλέον φέροντες ἥκετε, σκληροί τινες ὑμεῖς καὶ αὐστηροὶ οὐκ εἰδότες. καίτοι τὸν ἀδελφὸν λόγος ποταμὸν ὄντα καὶ τοσοῦτον ἀρεθούσης ἀπεχόμενον, μέχρι καὶ νῦν ἐκ Πελοποννήσου τὴν Σικελίαν ὁρᾶν. καὶ διὰ μέσης θαλάττης ἀγόμενον, σκοπεῖν πῶς καλός τε εἴη καὶ διαμένοι γλυκὺς τῇ πηγῇ. ἡ δὲ χαίρει τὸν ἐραστὴν κεκμηκότα· καὶ δίδωσιν ἑαυτήν· καὶ ἴδοις ἂν τότε ξέ

γιν ἀφροδίτην τὲ τῆς ἐμοῦ καὶ πηγῆς. ὑμεῖς δὲ οὔτε φοιτᾶτε πρὸς ἡμᾶς τοῖς λόγοις, οὔτε φοιτῶντας ἀμείβεσθε. ἀγαθὰ γὰρ, δοίητε τέλος ἐγκλήματι τῷ ἡμῖν. εἰ δὲ μὴ, ἀλλ' οἱ βουλόμενοι λέγειν ἵνα μὴ λυπήσας ἀπέλθω.

Γερμανῷ.

ὀ Σὺν ἀγαθοὶ λυποῦσιν ἄνδρες πεῖραν αὐτῶν παρέχοντες καὶ ἀπιστούμενοι τῶν ἐσυνηκότων, νῦν ἔργῳ μαθὼν καὶ διηγοῦμαι τοῖς ἄλλοις ὑμᾶς· οὐ γὰρ ᾔδειν μὲν καὶ πρὶν εἰς λόγοις ἐλθεῖν. εἰ δὲ θαυμάζεις ὁπόθεν, διδάσκαλον ἔσχον ὅσοι πεῖραν θέντες ἐθαύμαζον. ὡς δὲ κἀγὼ συμμίξας ἐμάνθανον, χαίρειν μὲν ὁμολογῶ τῇ τύχῃ. πάλιν δὲ ταύτην ἐμεμφόμην ἐπὶ τοσοῦτον γενομένου πράγματος ἄκρῳ δακτύλῳ φασὶν, εἶτα τὴν ἡδονὴν ἀφαιρησομένῃ. καὶ ὅσον οὖν εὔφρανε τὸ παρὸν, ὅσον αἱ τοῦ μέλλοντος ἐλπίδες ἐλύπουν. ἐλογιζόμην γὰρ ὅτι δὴ θᾶττον ἡμᾶς ἡ χρῆσις καταλείπουσαν. τοῦτο καὶ γέγονε καὶ συμβὰν λυπεῖ. καὶ ἀπορούμεθα τῷ πράγματι. σὺ δὲ φίλοις κἀκεῖνο ἐπὶ τὸ μεῖζον ἡμῖν ἐξάπτεις τὸν ἔρωτα ἢ πόρρω γενόμενος. τῇ γὰρ εἰς ἐμὲ σπουδῇ καὶ τὰς ἐμὰς ἐλπίδας ὑπερβαίνων ἐνίκας. ἀλλ' εἴθε γάρ τις θεῶν εὐμενὴς ἡμῖν γένοιτο. ἢ σὲ θᾶττον ὡς ἡμᾶς αὖθις ἐνέγκοι.

Ἰωάννῃ.

ἐ Ἰ ἀλλὰ περὶ φίλους ὀλιγωρίας ἦσαν γραφαί, καὶ μέ τις εἰσῆγεν εἰς τὸ δικαστήριον αὐτὸ δὴ τοῦτο κατηγορῶν, ὡς ἀδικοίην οὐ μετρίως, ἐν οὐδενὶ φίλον ποιούμενος, οὐκ ἂν ἄλλως ᾤμην τιμὴν ἱκανῶς ἂν λαβεῖν, ἢ σὲ παρεχόμενος μάρτυρα τὸν οὐκ οἶδ' ὅπως ὀφθέντα κατήγορον. οὕτω μοι παρ' ἐλπίδας ἐξέβη τὰ παρὰ σοῦ. εἰ βραχύ τι σε πρᾶγμα διασπάζειν ἐπ' ἐμοὶ παρεσκεύασεν. ἐγὼ γὰρ οἶδα καὶ μὴ φίλους πυκνὰ δὴ τοῖς γράμμασι βάλλοντας ὅταν λανθάνειν ἐθέλωσι. ἢ φίλους σιωπῶντας, ὁπόταν τῇ μνήμῃ τῇ ἀπὸ τῶν ἔργων ἀρκούμενοι πρὸς ἑτέροις ἀσχολῶνται ἐκεῖν' ὅτι τὸ γράφειν εὐνοίας,

οὔτε τὸ σιωπᾶν ἐγκλήματος, μὴ δὴ συνθήκης βεβαιώσῃς ἀμφότερα· σὺ ποιῶν ταῦτα παρεὶς, ἐκεῖνα δὴ σκόπει· εἰ μηδέν μοι τῶν ὑμετέρων δίδωσι λήθην, εἰ διὰ παντὸς ἀγαθολόγου καὶ θαύματος ὥσπερ τῷ τῆς μνήμης κοσμούμενος, εἰ τὸν Ἰωάννην εἰπὼν, τὸ γλυκὺ πάντως τῷ λόγῳ προσέθηκα, ταῦτα σκοπῶν, ἀγαπήσεις σιωπῶντα μᾶλλον ἢ φθεγγόμενον ἑτέρου, εἰ καὶ τὸ Δωδώνης αὐτὸ χαλκεῖον τῇ σῇ γλώττῃ ἠχεῖ. ἄλλως τε μὴ ταύτην ἀπολογίαν ἔχειν ἡγούμενος, σιωπήσεις, ἀλλὰ δεῖ· μὴ τὴν ἀντίαν φθεγξώμεθα. Φιλίππῳ.

μ Ἀκρὸν ἡμῖν ἐστιν ἕως χρόνον τὸ πρᾶγμα φέρειν οὐκ ἔχω· σκόπει γάρ· χειμὼν ἦν καὶ οὐ μετρίως ἐφερόμεν· ὤφθησαν χελιδόνες καὶ οὐ μετὰ τούτων ἐφθέγξω· καὶ νῦν ᾄδουσι τέττιγες· καὶ παρ' ἐλπίδας ἡμῖν ἡ σιγή· εἰ μὲν πρὸς λύπην ταῦτα, ἀγνοοῦμεν ὅ,τι ποτὲ παθὼν ἐλύπεις· ὅμως οὐκ ἂν οἶμαι μείζω τιμωρίαν λαβεῖν. εἰ δὲ δὴ πάλαι σπουδῆς εἰς ῥαθυμίαν μετέθης, ἀδικεῖς μὲν συνηθείας νόμον· παραβαίνεις δὲ φιλίας θεσμόν. εἰ δὲ μὴ δυσχερὲς εἰπεῖν, τάχα τις σφαίη σαυτοῦ κατήγορον γεγενῆσθαι. οἷς γὰρ ἡμῖν σιωπῶσιν ἐπέπληξας, τούτοις ὤφθης αὐτὸς ἁλισκόμενος. καὶ πῶς ἔχοι λοιπὸν τὸν πεπεικότα λαλεῖν, τοῦτο πειθόμενος μεταλαμβάνειν σιωπήν. ἀλλ' ὅρα λοιπὸν καὶ σοφιστήν με καλεῖν καὶ παίζειν ἅμα τῷ λόγῳ· οὐδὲν τοῦτο πρᾶγμα πάντως. καὶ ὅ,τι ἂν λέγῃς, οἷς ὡς μετρίως, εἰ φθεγγομένου μόνον ἀκούσομαι.

Τοῦ αὐτοῦ.

μα Μὲν λυποῦσα διὰ τὴν σιγὴν ὥρα, καὶ δὴ πέρας ἔχει καὶ πέπαυται. ἐγὼ δὲ τοῖς μὲν γὰρ φρονεῖν ἐθέλων ἐλπίδι γραμμάτων τῶν παρὰ σοῦ, ἐμαυτοῦ περιγίνομαι καὶ μνήμην λαμβάνω τῶν παρεληλυθότων· ὅσον γὰρ τοὔπισθεν σιωπῶντι τὸ πᾶν ἡμῖν οὐκ ἔστιν, ἔχος

χειμῶνι. μᾶλλον δὲ καὶ ποιεῖς νεώτερον ἡμῖν τὸ ἔθος, ὡς χειμῶνα ποιεῖς. ὅσον ἐν ἐκείνῳ μὲν φέρει παραμυθίαν τὸ τὴν σιγὴν ἀναφέρειν, τῇ τῆς ὥρας ἀνάγκῃ. τοῦ δὲ θέρους λείπεται ἡμῖν δακρύειν, ὅτι μηδεὶς παρὰ σοὶ λόγος τῶν ἐραστῶν. τὸ γὰρ ἀπεῖναι μὲν τὴν ἀνάγκην, σὲ δὲ πάλιν σιγᾶν, ἡμῖν τοῦ καταφρονεῖσθαι παρέστησι δόξαν. ἀλλ᾽ ὦ πάντως ἔρωτες εἰς πεῖραν ἄγετε τοῦτον τῶν ἡμετέρων. ὅπως εἰ πάθησι, λάβῃ ποτὲ, δεινὸν ὅσον ὑπάρχειν ἐραστὴς περιορώμενος.

Ζαχαρίᾳ.

λ Υσον ἡμῖν μετὰ τοῦ χειμῶνος τὴν σιωπήν. ἀμφότερα μὲν γὰρ ἐπαχθῆ. εἰ δὲ ἦν διὰ παντὸς σοῦ λαλοῦντος ἀκούειν, ὁ χειμὼν ἂν ἡμᾶς οὐδὲν ἐλύπει τοσοῦτον. ἀγαθὰ γὰρ ὅλῳ ῥεύματι τὴν σὴν ἡμῖν ἐπάφες πηγήν. νικᾷ γὰρ αὕτη παρ᾽ ἐμοὶ τὴν ἐκ τοῦ ἔαρος ἡδονήν, εἰ καὶ νέον ἐν τούτῳ τὸ φῶς. εἰ καὶ χελιδόνες ἐν τούτῳ πληροῦσι τὰς ἀκοὰς τῶν ᾠδῶν, ἐμοὶ δοκεῖν ὑμνοῦσαι τὴν ὥραν. καὶ τὰ ῥόδα τῆς κάλυκος ἀναδυόντα, μέσην τινὰ καὶ κεκραμμένην παρέχει τὴν θέαν. ἃ εἰς μνήμην ἄγει διηγημάτων ἀρχαίων. ὡς ἦν ἄδωνις καλὸς, καὶ ἀφροδίτη τοῦτον ἐζήτει. καὶ ἡ τεκοῦσα τοὺς ἔρωτας, οὐκ οἶδ᾽ ὅπως ἐρᾶν ἐπαιδεύετο. τῶν δὲ παιδικῶν ἀποτυχοῦσα, πλήττεται τὸν πόδα καὶ φαίνει τὸ ῥόδον. ἀλλ᾽ ἡμῶν ἐρώντων ὡς πρὸς τὴν σὴν φωνήν, μικρὰ ταῦτα νομίζεται.

Τῷ αὐτῷ.

ι Δοῦσοι καιρὸς πάλιν ἀπαιτῶν, τὴν πρὸς τοὺς δεομένους ῥοπήν. ὁ δὲ τὴν ἀφορμὴν πάλιν διδοὺς, πάλιν ἐγώ. ὡς περὶ χρόνον δὲ οἶδ᾽ ὅτι χάριν ὁμολογήσεις. ὅτι παρέχω εὖ ποιεῖν εὔπορον. καὶ ὁπόσοι τοῦτο γεγόνασι δι᾽ ἐμοῦ. χαίρεις γὰρ, ὄντως εὖ ποιῶν, ἢ πάσχοντες ἕτεροι. καὶ τὸν τὴν ἀφορμὴν δεδωκότα καὶ αὖ εὐεργέτην προσει

ποιεῖς. ὡς γίνωσκε χαριούμενος μᾶλλον ἢ ληψόμενος, οὕτω σε μιμνήσκομαι. ἀλλὰ τί τὸ πρᾶγμα. γελῶν οἶδ' ὅτι πυνθάνῃ. Ἀλέξανδρός τις τῶν ἡμῖν ἐπὶ ξύλοις τὴν ἐμπορίαν ποιεῖται· κἀντεῦθεν ἔχει τὸν βίον. οἷα δὲ εἰκὸς τοὺς τοιούτους, κοινωνίαν τινὰ πεποίηται τοῦ πράγματος Εὐθύμιος αὐτῷ τούτῳ ὁμοῦ. ὅπως ὁ μὲν πέμπῃ τὰ δοκοῦντα, ὁ δὲ μένων δέχηται. τὴν ἐμπορίαν οὕτω ποιοῦνται τούτοιν τὴν ῥᾳδίαν οἰκεῖν παρ' ὑμῖν ἀξιοῦν. καὶ ὅμως φησὶ μὴ δίκαια πάσχειν τὸν ἀδικοῦντα, ῥωμαίων πλωτῆρι κοινωνίαν ἐν τοῖς νομοθετεῖ γὰρ μὴ εἰωθότα· καὶ καινοτέρου κέρδους ἀφορμὴν μηχανᾶται. ὡς παρ' οὐχ ὑμῶν ἀρχόντων τῶν ῥόδου. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὡς εἰκὸς ὑμῶν οὐκ εἰδότων. οὐ κοινῇ παντελῶς μαθόντων. ὅπως ἐγὼ μὲν ὅσοι χάριν εἰδείη, ὁ δὲ τυχὼν τῶν δικαίων ἐμοὶ δηλούμενος ὡς ἠδίκητο καὶ πέπαυται.

Φιλίππῳ.

π Πάλιν γράμματα παρ' ὑμῶν. καὶ πάλιν τῶν σιωπώντων ὑμεῖς. καὶ δέδοικα μὴ καὶ φλυαρίαν τινὰ καταγνῷς. παντελῶς γὰρ σιγῶν, καὶ τοὺς ὁπωσοῦν λαλοῦντας φλυάρους εἶναι δοκεῖς. εἰ δὲ σὺ τοὺς φίλους ἀπωθεῖς παρορᾶς, πᾶσι τοῖς ἀποῦσι λείπεται τὸ σιγᾶν. οὐκοῦν γενοῦ πάλιν ἐκεῖνος καὶ φθέγγου πρὸς ἡμᾶς. οἱ γὰρ ἀγαθοὶ τὸ προσῆκον ποιοῦντες, παράδειγμα πρόκεινται τοῖς πλημμελεῖν βουλομένοις. σὲ δ' ἂν βουλοίμην καὶ σύνθημα φέρειν ἀνδρός. μηδὲν ἔτι γένοιτο τῶν προσηκόντων ὑπερορῶν. πρὸς δὲ τὴν χρείαν τὴν ὑμῖν γραφεῖσαν οὕτω σπουδαίους ἑαυτοὺς ἐπιδείξατε, ὡς ἡμῖν ταύτην ἀνύοντες. ὀκνῶ γὰρ εἰπεῖν ὡς πλείονα τὴν προθυμίαν γενέσθαι βούλομαι παρ' ὑμῶν. ἀντὶ γὰρ πλείστων χαρίτων μίαν ταύτην ἐκτίνομεν τῶν δεομένων χρείας.

Στεφάνῳ

π Αλιν ὑμῖν ἐκ τῶν ἀμπέλων ἰχθῦς, καὶ ἀγροὶ τὰ τῆς θαλάσσης ὡς ἔοικε χορηγοῦσι. καὶ ἅμα χώρα καὶ θάλαττα ὑμῖν ὑπάρχει τρυγᾷν. καὶ νῦν μὲν βότρυς λαμβάνειν. νῦν δὲ πάλιν ἰχθῦς. καὶ ἔοικεν ἡ θάλαττα τοὺς ὑμετέρους τρόπους μιμεῖσθαι. ὑμεῖς τε γὰρ προθύμως χορηγεῖτε, κἀκείνη πρὸς τὴν ὑμετέραν ὑπουργεῖν ἐθέλει φιλοτιμίαν. ἡ δὲ παρ' ἡμῖν θάλαττα ἴσα καὶ ἤπειρος ἡμᾶς ἀπεργάζεται. πλὴν ὅτι παρέχει τὰ κύματα, καὶ χορηγεῖ τὴν ἐξ αὐτῆς ἀπειλήν, ἰχθύων χωρίς.

Ἰωάννῃ.

ο Λογιώτατος Διόδωρος, λύσις ἡμῖν ἔστω τῆς πρὸς ἀλλήλους σιγῆς. καὶ σὲ γράφειν ἀπαιτῶν καὶ τὰ παρ' ἡμῶν σοι διδούς. φίλος μὲν γὰρ οὗτος ἐμός. ἤδη δὲ πρὶν ἰδεῖν καὶ σὸς ἐτύγχανεν ἐραστής. οἱ γὰρ ἐξ ἡμῶν λόγοι τὸ περὶ σοῦ διηγούμενοι, καὶ πρὸ τῆς θέας ἐποίουν τὸν ἔρωτα. ὁ γὰρ ἀνὴρ ἐρωτικός ἐστι τῶν καλῶν. καὶ πολυπραγμονεῖ τοὺς χρηστούς. ὥσπερ δεδιὼς μή ποτέ τις χρηστὸς αὐτὸν διαλάθῃ. καὶ τίσι τὰ περὶ τούτου λέγειν με δεῖ. πάντως γὰρ τῇ πείρᾳ τοῦτο μαθὼν, ἐλάττω νομίσεις τὸν ἔπαινον. καὶ ἀσθενῆ με καλέσειας ῥήτορα, ὡς οὐδὲ τὰ προσήκοντα λέγειν δυνάμενοι.

Εὐσεβίῳ.

ε Ι τοὺς ποθοῦντας καὶ μία στερεῖσθαι ἡμέρα ποιεῖ, ἐξ ὅσου με χρόνου γεγηρακέναι δοκεῖς. οὕτω μέν σου βληθέντα τῷ πόθῳ (τίς γὰρ πειραθεὶς οὐκ ἐρῶν ἀπαλλάττεται) τοσοῦτον δὲ χρόνον ἐστερημένον τῆς θέας. ἀλλ' οὖν γε ποιῶν τοῖς γράμμασιν ὑποκουφίζειν τὰ δυσχερῆ. τοὺς σοφοὺς ζηλώσας τῶν ἰατρῶν. οἳ μὴ δὲ θεραπεύειν ἔχοντες, μόνον παραμυθοῦνται τὸ πάθος. τοιοῦτος ἡμῖν ἐγεγόνεις αὐτὸς σαυτοῦ παρέχων τὰ γράμματα. καὶ νῦν

τοὺς σφοδροὺς μιμούμενον τῶν ἐραστῶν. καὶ διὰ τοῦ εἰκότος παραμυθοῦμαι τὸν ἔρωτα. τῷ δὲ καλῷ Μεγάλῳ σὲ μὲν φύσις, ἐμὲ δὲ τέχνη πατέρα ποιεῖ. ὥστε δι' ἐμοῦ παρεῖναι νόμιζε τὸ παιδίον. εἰ δέ τι παραλείψω, τοῦτο νόμιζε μήτε δύνασθαί με ποιεῖν. καὶ μέμφομαι τὴν τύχην μή, καὶ πάντα δυνάμενος. ἵνα σοι χαρίσωμαι τοσοῦτον, ὅσον καὶ βούλομαι. ἀλλ' ὦ θεοὶ μὴ διαμάρτοιμεν ἀμφότεροι τῆς ἐλπίδος ἣν ἐπὶ τῷ παιδὶ πεποιήμεθα.

Ἰλασίῳ.

ε Ι τὰ τῶν φίλων κοινὰ παλαιὸς εἶναι βούλεται λόγος, ἐμοὶ δὲ φίλος ὁ λογιώτατος Πέτρος, καὶ σὸς ἂν εἰκότως νομίζοιτο. εἰ δὲ δικαίως τοῦτον ἀσπάζομαι, δείξει μὲν πολλάκις ἡ πεῖρα. εἰ δὲ θεάσῃ τέως μαρτυρήσει τὸν τρόπον. οὕτως ὑμῶν τι δεόμενος, καὶ βουληθεὶς πάντως τυχεῖν, ἐμὲ πρὸς ταύτην ἐκίνησε τὴν ἐπιστολήν. νομίζων τοσοῦτόν με δύνασθαι παρ' ὑμῖν, ὡς μηδὲν ἂν εἰκότως διαμαρτεῖν. ἀλλ' εἰ μὲν ἀληθῆ νομίζει, βεβαίωσον ἔτι τὴν γνώμην. εἰ δὲ ψευδῆ, καὶ οὕτως ὑπούργησον. ἵνα μὴ δειχθῶμεν ἐν τοῖς ἄλλοις τὴν πρὸς ἀλλήλους φιλίαν πλαττόμενοι. ἔχει δὲ καὶ τὸ δίκαιον συμμαχοῦν. ὅπερ σοι καὶ μηδενὸς αἰτοῦντος καθέστηκε φίλον. τὸ δὲ δυνάμενον ἀδικίαν κωλῦσαι περιιδεῖν, ἐν ἴσῳ καθέστηκε τῷ ποιεῖν. ὅπερ τῆς σῆς γνώμης ἀλλότριον. ἴσθι δὲ ὡς πάντως ἐπινεύσεις ἢ τοῖς γράμμασι τοῖς ἐμοῖς ἢ τῇ παρουσίᾳ πειθόμενος. οὐ μόνον λυπήσεις ἀμβλυτέραν τῇ ἀναβολῇ τὴν ἀρετὴν ἐνδεικνύμενος.

Φιλίππῳ ἀδελφῷ.

ϛ Πόσα δύνανται καὶ μεταβάλλουσιν ἔρωτες. καὶ βεβαιοῦσι τοῖς ἔργοις ὡς οὐδὲν αὐτῶν ἐκείνων μεῖζον ἰσχύει. ἐοίκασι γὰρ λέγειν ὡς μάλιστα πάντων μισοῦμεν ὑπεροψίαν καὶ τὴν ὀφρύ-

της

τοῖς ἀναπαύσει καὶ περὶ ἄλλοις λόγοις ἐρῶντος. νῦν ἤλλαξαν οὗτοι τὴν τάξιν. καὶ ὁ σεμνὸς ἐκεῖνος ἐξαίφνης ἐρᾷ καὶ φθέγγεται τὰ πεπονθότα. ἀλλὰ τί μοι βούλεται ταῦτα. ἤδη μὲν πάντως οἶσθα σὺ καὶ γελᾷς. ἀλλ' ὅμως τιμῆς ἕνεκα τῆς ἐκείνου εἰρήσεται. ἐμοὶ παρὰ ὁ σὸς πόθος ὅλῳ ῥεύματι προσβαλὼν, εἷλε τὸν λογισμὸν ὑφ' αὑτόν. τὸ δεινὸν ἠπόρουν καὶ οὐκ εἶχον ὅ τι καὶ γένωμαι. μίαν τοίνυν ἐδόκουν εἶναι παραμυθίαν ἔπι λέξεις αὐτῶν, καὶ φθεγγομένου πολλάκις ἀκούσω. ὡς οὖν ἔγνων τὸ πρᾶγμα πεπειθὼς τι ξένον, οἴμοι καὶ πρὸς ἀλαζονείαν ἐπήρθης. καὶ ἐγὼ μὲν ἤρων. οὐδὲ παντάπασιν οὐ προσεῖχες ἐδεόμην. τί ἦν μοι πλέον οὐδέν. πρόσφορον τὴν συντυχίαν. ἀδελφὸν προσεῖπεν. ὑπέμνησα φιλίου Διός. σὺ δὲ καὶ πάλιν ἐσίγας. ἀμήχανον ἦν τὸ πρᾶγμα λοιπόν. τί οὖν καὶ γέγονεν. εἶπόν τι πρὸς τοὺς ἔρωτας καὶ ἐδάκρυσα. καὶ παρεκάλουν αὐτοὺς τὰ τόξα. καὶ πείθονται. καὶ οἱ μὲν ἔβαλλον. σὺ δὲ πειραθεὶς μετέβαλου. καὶ ὁ πρὶν ἡμῖν ἀλαζὼν, ἤρεσέ με γενέσθαι φιλάνθρωπον. ὅπως μὲ τῶν αὐτῶν πειραθῇς παρ' ἡμῶν, ὧν περ ἡμεῖς πράσσου. ἀλλ' ὦ φίλοι ἔρωτες. ἐγὼ μὲν πείθομαι καὶ πρὶν ἀμύνασθαι διαλλάττομαι. εἰ δέ τι πάλιν νεανιεύσεται, ἀλλ' οὐκ ἂν οἶμαι τολμήσει,

Ἠλίᾳ.

τ Ἠς ὑμετέρας δωρεᾶς ἡ μὲν πεῖρα τοὺς ἐγνωκότας, ἡ δὲ μνήμη τοὺς ἄλλους εἰς θαῦμα κινεῖ. ἐμὲ δὲ ἀμφότερα πρὸς τὸ ἀνάγραπτον ἐστὰς τὴν ὑμετέραν ἔχειν εὐεργεσίαν. θαυμαζόμενος ἐφ' οἷς τοιούτων ἀγαθῶν γέγονα τῇ πατρίδι ὑπηρέτης, εἰς ὑμᾶς ἀνάγω τῇ μνήμῃ τῶν ἀγαθῶν τὴν αἰτίαν. ὅθεν ἀεὶ παρὰ τὸ προσῆκον παρρησιάζομαι τὰ μικρὰ προσάγων ὑμῖν. οὐ δὲ γὰρ οἱ τοῖς θεοῖς λιβανωτὸν ἐπιθύοντες πρὸς ἀξίαν τὴν

χαρίεν· πρὸς τὴν δύναμιν τῶν δοκεῖν δυναμένων ὑπὸ δείκνυνται. τὰ ὑπὸ τῶν ὑμῖν προσαγομένων τὰ μέγιστα τοῖς ἐλαχίστοις τὴν αἰτίαν ἔχει δύναμιν πρὸς τὴν εὐεργεσίαν μετρούμενα.

Θωμᾶ.

ν Υἱὸν ὄντως ἡμῖν αὐθοῦσι δίκη καὶ μοῦσαι· καὶ συνόντες ἀεὶ ταις τὴν σὴν ἀνθοῦσαν ψυχὴν, μεριζομένην ψήφῳ δικαίᾳ καὶ λόγοις. σύνεισι τοίνυν ἀλλήλαις ὥσπερ εἰκὸς ἀδελφαί τε οὖσαι καὶ κοινὸν ἔχουσαι πατέρα τὸν δία. ἐξ οὗ γὰρ ἀπέλιπες πάλαι διὰ χειρὸς οὐκ ἔχων ἔτι τὴν καίσαρος, οἷα δή που καὶ γέγονεν, ἀπέλιπον μὲν τὰς πόλεις ἡμῖν, ὑπερεωρᾶτο δὲ τὰ ὑμέτερα. ἕως ἂν ἡ παρὰ τῷ πατρὶ κατηγοροῦσαι τῶν ἐπὶ γῆς. ἀλλ᾽ ἐπεὶ νῦν ἐπανῆλθες πάλιν καὶ γέγονας περὶ ἡμῖν· καὶ νεάζει πάλιν τοῖς ὑπηκόοις ἡ τύχη. κἂν γὰρ ψῆφον ἐνέγκῃς οὐκ ἀρνεῖται ταύτην ἡ δίκη. κἂν λόγον εἴπῃς, ἐπαινοῦσι πάντως αἱ μοῦσαι. ὃ δὴ μάλιστα τεθαύμακα λέξω. τὸ δὲ τοσούτων προύχοντα, μὴ τῶν ἐλαττόνων ὑπεριδεῖν, ἀλλὰ καὶ λόγων ἄρχειν καὶ φιλίας μεμνῆσθαι, καίτοι λεγόντων ἐθέλειν ἀκούειν, σοὶ μὲν προσθήκη τοῦτο τοῦ θαύματος τὸ συγκρατοῦν οἶμαι φιλοσοφοῦντι. ἐμοὶ δὲ τὸ χρῆμα βαρὺ κατ᾽ ἐμαυτὸν ὡς δύναμαι ζῶντι καὶ εὐχόμενον λαθεῖν· καὶ εἰ μὴ κερδαίνειν ἐβουλόμην ἑτέραν αὖθις ἐπιστολὴν, ἐσίγων ἂν ἀπορῶν ὅ,τι φθέγξωμαι μετὰ σέ. νυνὶ δὲ καὶ γράφειν ἐρυθριῶ καὶ σιωπᾶν οὐκ ἂν ἔχομαι· τὴν σὴν ἐγείρων γλῶτταν μουσικὸν αὖθις ἠχῆσαι καὶ μικροῖς τὰ μεγάλα θηρώμενος. πολλὰ δὲ κἀγαθὰ γένοιτο περὶ τὰς πόλεις ἡμῖν ὑπὸ τροπεύειν λαχόντι. δεῖξαι γὰρ πρὸ τῆς πείρας τὸ μέλλον βουλόμενος τὰ παλαιᾶς τύχης ἄγειν ἐς μνήμην, ὑμᾶς ἐκάλει σωφρονοῦντας καὶ πρὸς τὸ μέλλον εὐθὺς ἐμαντεύετο· τὸν δὲ καλὸν Μέγαν ἠγάπων μὲν τὰ πρώην

ὅσον

ὅσον εἰκὸς καὶ ὅσον εἶχον ἐνδιδόναι. ὁ γὰρ τῆς τέχνης οὕτω βούλεται νόμος. ἀλλὰ καὶ πατὴρ ὑπάρχει τῷ κηδεστῇ, ἱκανοὶ δ᾽ ἀρετὴν ἐμποιῆσαι καὶ τῷ ῥαθυμοῦντι σπουδήν. ὑμῶν ἢ νοῦν προστιθέντων τῷ νέῳ, εὔχομαι δικαίαν εὐχήν. ζῶ ἅγιοί τε θεοί. δυναίμην τι μεῖζον ἢ πρότερον καὶ ὄνασθαι τὸ μέγιστον ἡμῶν ὁ τόσον ἐκκοθούμενος βούλεται.

Στεφάνῳ.

ἐ Τί περὶ τὸν Νεῖλον οἰκεῖς; ἔτι ποθοῦντας ὑπερορᾷς. τί τοσοῦτον εἰπέ μοι παθών; εἰ μὲν γὰρ οἴει τὸ βράδος ἐπὶ πλέον ἡμῖν ἐξάπτειν τὸν ἔρωτα, ἴσθι δὴ καλῶς ὡς εἰς ἄκρον ἀφῖκται. εἰ δ᾽ οὐκ αὖ ἔχοις ὅτι προσθήσεις ἔτι τῷ πράγματι. εἰ δέ σε τοῦ Μακεδόνος ἡ πόλις ἐφέλκεται, χαιρέτων ἕνεκεν καὶ τοῦ δοκεῖν αὐτὸν ἔχειν ἤδη τὸν Ἑλικῶνα, ζήλου τὸν Ὀδυσσέα. καὶ παρελθὼν τὰς σειρῆνας μέμνησο τῆς Ἰθάκης. εἰ δ᾽ ἄρσεν ὖν ἐπιθυμῶν ἀρχαίων σχήματι πτερυγοφόρον ἰδεῖν, κέχηνα τῇ θαλάττῃ· εἰ δὲ περισκοπῶ τὰς ὁλκάδας εἴποτε παρόντα θεάσομαι. σὺ δέ μοι δοκεῖς τὸν Θησέως ἐκεῖνον ἐζηλωκέναι. καὶ ταῦτα τοῖς παισὶ καθηκούμενος. νυμφίε δημοφόωντα δὴ κεξένος οὐδὲ παιδὸς, θέλεις ἐπὶ μεμνῆσθαι καλοῦντες ὄντος καὶ εἴγε παρέκης ἤδη σε δυνάμενον πατέρα καλεῖν.

Φιλίππῳ.

ἐ Ι τοῖς γονεῦσι τὸ προσῆκον ἀποδιδόναι, παλαιοί τε λόγοι καὶ ὁ τῆς φύσεως βούλεται νόμος, πόσον εἰκὸς πατρίδι χάριν ἐκτίνειν, ἐξ ἧς προῆλθε. καὶ τοῖς γονεῦσιν ἀρχή. ἐπεὶ ταύτην σε νῦν ὁ καιρὸς καλεῖ. ἐδόκει τι ἐνεγκοῦσαν ταύτην σοι δεῖ μὲν εὐφωνὴν ἀμείψαι, οὕτω γὰρ εἰ τὸ δέον ἔσῃ πεπληρωκὼς, καὶ μνήμην ἡ μὲν παρέχοις τοῦ πράγματος, ὅσῳ καὶ περὶ τῶν μεγίστων ἡ χρεία. βαρὺ δὲ προσδοκᾷ μηδέν.

ἀλλὰ σοὶ μὲν ῥᾷστον δοῦναι· μέγα δὲ τοῖς λαβοῦσι τυχεῖν. βασι-
λεῖ περὶ μεγάλων τὰς ὑπὲρ τῆς πόλεως δεήσεις ἐπιδοθῆναι βουλό-
μεθα διὰ τοῦ παρ' ὑμῖν ἀρχιερέως ἢ τοῦ βασιλέως ἀδελφοῦ.
ἵνα τὸ τοῦ ἐπιδιδόντος ἀξίωμα λόγον τινὰ παράσχῃ τῆς δεξαμένης.
ταῦτα γὰρ ποιῶν κοινὴν καταθήσῃ χάριν καὶ τοῖς αἰτήσασι καὶ
τοῖς αἰτηθεῖσιν ἡμῖν.

Ζαχαρίᾳ.

Τ Ἣν παρ' ὑμῶν ἐδεξάμην ἐπιστολήν· ὅτι περ ἔδει μὲν πάλαι γενέσθαι. ὅμως δ' οὖν δὲ νῦν γενόμενον ἀπήμβλυνε χάριτος. τοιοῦτόν τι τὸ τῶν ἐρώντων πάθος· ἐπειδὰν μὲν ἀτυχῶσι, δυσχερὲς αὐτοῖς τὸ πρᾶγμα δοκεῖ καὶ φέρειν οὐ δύνανται. ἡνίκα δὲ λάβωνται τοῦ ποθουμένου, ὡς μηδὲν παθόντες τῶν προλαβόντων πόνων ἐπιλανθάνονται. ἀλλ' ὅπως μὴ νῦν τοῦτο παθών, πρίν τι γράφειν αὖθις ἡμᾶς ἀνιάσῃς τῇ σιωπῇ. οὐ δὴ γὰρ βουλοίμην ἔγωγε πολλὰ παθών, εἶτα πάλιν εὐφραίνεσθαι. οὐδὲ γὰρ οἱ δελφοὶ ὅλως αὐτῶν ἀπεῖναι τὸν πύθιον ἕλοιντο, εἰ καὶ παρόντος εὐθὺς ἑορτὴν ἄγουσι τὴν ἐπιδημίαν ἀπόλλωνος.

Θωμᾷ.

Τ Ὧν ἀγαθῶν ἀνδρῶν εὐφραίνειν οἶδε καὶ χωρὶς θέας ἡ μνήμη. καὶ τότε μᾶλλον ἡνίκα τοὺς πειραθέντας ὅλου πληρώσαντες ἔρωτος, μηκέτι παροῦσι χορηγοῦντες ἀεὶ τῇ θέᾳ τὴν ἡδονήν. τότε γὰρ ἀποροῦντες οἵτινος γένωνται, τὸν πόθον ἔχουσιν ἀντὶ τῆς θέας ἀεὶ χορηγοῦντα τὴν μνήμην. ἑαυτοῖς γὰρ ἀνατυποῦσι τοὺς ἀπελθόντας. καὶ παρόντων σοφίζονται μίμημα. ταῦτα συνομολογῶ τοιούτῳ πάθει περιπεσών. ἐξ οὗ καὶ πειραθεὶς ἐθαύμασα καὶ μὴ παρόντα πάλιν ζητῶ. καὶ τὴν τύχην προσεύχομαι μηχανᾶσθαί τι καινόν, καὶ συνάγειν ποτὲ τοὺς τοσοῦτον ἀλλήλων ἀπέχοντας ἐραστάς.

Κάστει

Κάστορι.

Τῷ φέροντι τὴν ἐπιστολὴν, πολλὰ παρὰ σοῦ τὴν εὔνοιαν ἀπαιτεῖ, γένος, συνάπτον ἐμοὶ γάμος τὴν οἰκειότητα βεβαιῶν. καὶ τὸ δὴ μέγιστον ἡμέτερα γράμματα. καὶ οὐκ ἀλαζονείας ὁ λόγος θαρρεῖ οὕνεκα δὲ μᾶλλον, ὡς τὰ μὲν μικρὰ μὲν τῇ φύσει, μεγάλα δὲ δύναται παρὰ σοί. δεῖται δὲ ἐλάττης δικαίας καὶ λόγων εὔνοιαν σβέσαι δυναμένης συκοφαντίαν. οἶδα τοίνυν ὡς τῆς ἐμῆς ἐλπίδος κρείττων γενήσῃ. φιλοτιμῇ γὰρ ἀεὶ μεῖζον εἰς πεῖραν ἐλθεῖν, ὧν αὐτὸς ἐλπίσειε περὶ σοῦ. σὺ δ' οὖν ἔτι λοιπὸν ἢ τὴν ἐμὴν ἐλπίδα νικῆσαι τοῖς ἔργοις, ἢ μὴ ταὐτὸ ἐλάττω δεῖξαι τὰ πράγματα.

Νεστορίῳ.

Χρεμύλος πενέστερος ἐξαίφνης ἡ κωμῳδία φησί. καὶ σὺ νῦν πλουτεῖν ἔοικας οὐ πώποτε τοῦτο μαθών. Ἴρου δὲ πτωχότερος ἀεὶ γεγονώς. ἐκεῖθεν ἄρα σοι πενεστέρα γέγονεν ἡ πατρὶς ἣν πρότερον ἀπήλλαξας τῆς οἰκουμένης τὸ βάραθρον. ὅλως δὲ τῆς ὕλης γέγραφας τῇ φιλοσοφίᾳ χαίρειν εἰπών. τὸ δὲ πρᾶον ἐκεῖνο καὶ ἥμερον, σιμόλις ἐνέπεσε πρότερον, καὶ τὰς ἐν σοὶ τοῦ προκόψειν ἐλπίδας, φροῦδα πάντα πεποίηκας. νῦν ὡς εἰκὸς ὀρφὸς γέγονας. καὶ οἷον ὁ τῆς χώρας βούλεται νόμος. τοιαῦτα παρὰ τῆς τύχης ἀπήλαυσας, ὁ παρὰ τὴν πενίαν πάλαι φιλοσοφῶν. ὅθεν ἐμφιλοχωρεῖς τῇ πατρίδι καὶ σκοπεῖς οὐχ ὅθεν ἔσῃ σοφώτερος. ἀλλ' ὅθεν αὐτοῖς κομῶντα τὰ λήια. ἐγὼ δέ σε ποθῶν, τοὺς ἔρωτας μέμφομαι, εἰ μὴ δύνανται τὴν ψυχὴν μίαν οὖσαν αὐτέραν ποιῆσαι τῶν οὕτω ποθούντων.

Εὐσεβίῳ καὶ Ἡλίᾳ.

Ἐγὼ καὶ παρόντας ὑμᾶς ἡδέως ὁρῶν, καὶ ἀπόντων ἀεὶ μεμνημένος, οὐκ ᾠήθην δεῖν σιγῇ τὸν καιρὸν παρελθεῖν. ἀεὶ μὲν γὰρ

ὑμῖν ἐπιστεῖλαί φην ἡδύ. τὸν δὲ κοινὸν παῖδα μὴ μετὰ γραμμάτων προπέμπειν, οὐ τοῦθ' ὑμεῖς ἐπῃνέσατε, κἀγὼ ποιεῖν ᾐσχυνόμην. ἕως μὲν οὖν μοι παρῆν, σπουδῆς αὐτῷ χαίρειν ἐδόκουν καὶ φύσει γεγονέναι πατὴρ· νυνὶ δὲ τὴν ἐξ ἡμῶν ἰόντι μόνον εὐχερῶς δύναμαι δι᾽ ἡγουμένων ἄλλων ἀκηκοέναι, ὡς οἷον ἐβούλετο τὸν νέον, θεὸς ἐπένδυσεν ἤδη καὶ γέγονεν. ἀγαπῆς γένοιτο τούτων τῶν λόγων πατήρ. εὔκλεως μὲν οὖν καὶ μᾶλλον. κρεῖττον δὲ ἴσως.

Φαίδρῳ.

ού Τως ἄρα καὶ ψυχῆς εἰκόνες ἦσαν οἱ λόγοι, καὶ τοὺς ἀπόντας ἔδειξαν οἵαν ἔχουσι γνώμην, οὐχ ἧττον ἢ ζωγράφος ἅπερ αὐτὸ θέλει μιμεῖσθαι. τοῖς γὰρ ὑμετέροις γράμμασιν ἐντυχών, ὃν ἠγνόουν τῇ πείρᾳ, τοῦτον ἐκεῖνον ἐδόκουν ἔχειν. ὡς εἴ τις ἐξελὼν τὸ πρόγραμμα τὴν ἐπιστολὴν ἐπεδίδου, ᾤμην ἂν πατρὸς εἶναι φιλοστόργου πρὸς παῖδα τὰ γράμματα. τοιούτους ἡ ἀρετὴ τοὺς ἑαυτῆς ἔοικε τροφίμους δεικνύναι. τὸ γὰρ σὲ μήτε ἰδόντα μήτε προπεπειραμένον, καὶ λόγου προκατάρχειν, καὶ κοινὰ πρός με ποιεῖσθαι τὰ προσόντα τῶν ἀγαθῶν, τίνος εὐφημίας οὐκ ἂν τύχοι δικαίως. ἀλλ᾽ ὅμως προῄρημαι μὴ δεῖν, εἴ τι γένοιτο, τὴν ἐμὴν Ἰθάκην ὑπεριδεῖν· ἀγαπῶ καὶ τὸν Ὁμηρικὸν Ὀδυσσέα διὰ ταῦτα ζηλῶ, ὅτι πάντα περιιδὼν, τὴν μικρὰν ἐπεθύμησεν· καὶ ἧς οὐκ αὐτῆς τῶν βελτίστοις ἐμνήσθη.

Ἱερωνύμῳ.

ῶ Ἀλιν αἰγύπτιος καὶ τρυφή. καὶ πένητες ἡμεῖς παρὰ σοὶ καὶ λόγος ἀπόντων οὐδείς. οὐδὲν τοῦτο πρᾶγμα. γέλα μόνον χρυσῷ ῥέοντα τὸν νεῖλον ὁρῶν. κἂν ἔτι μᾶλλον τὴν ὀφρῦν ἀνασπάσῃς, οἴσομαι πάντως ὑπερορώμενοι. ἔσεται γὰρ ἡμῖν ὅπερ ἀλλ᾽ ὄψει τὴν ἐλαιοῦσαν. καὶ δακρύσεις ψάμμου μεθισταμένην τοῖς πνεύμασι καὶ τέμνουσ᾽ εἰς ῥίζας τὴν ἄμπελον. ἔνθα καὶ νύμφαι ξένιαί τινες καὶ θαλάττιαι

καὶ

καὶ ζηλότυπος οὐδαμοῦ. τὸ τέως γελάσωμεν ἐγώ τε κωμῳδήσω τὴν τύχην· σὺ δὲ νομίσειας εὐδαίμονα τὸν νῦν ἀπερριμμένον ἐμέ. πλὴν ἐν ὅσῳ αὖ σοι δίδωσιν ὁ ἐλ ξυνφαῦ, γράφε μόνον τε καλὰς μικροὺς ἡμᾶς ἐπὶ χαμαιτύπας ἐρχομένους. οὕτω γὰρ καὶ συγγράφοντος ἀπολαύσομεν· καὶ τὴν σὴν ἀλαζονείαν τῇ τοῦ μέλλοντος ἐλπίδι παραμυθήσομαι.

Ἰλασίῳ.

τ Ὁ παρ' ὑμῖν χωρίον καρποὺς μὲν τίκτειν ἔοικεν ἀγαθούς. ἀντικεῖσθαι δὲ μόνοις τοῖς σώμασι. τοὺς μὲν γὰρ θαύματι τοῖς ὁρῶσι περιέχει, καὶ τὴν τῆς ὥρας βιάζεται φύσιν. τὰ δὲ λαβεῖν ἐρρωμένα, μικρὸν ὕστερον ἀπέδωκεν ὠχριῶντα. ὅθεν οὐκ ἂν ἑλοίμην ὀλίγων καρπῶν ἀπολαύσας νοσεῖν. καὶ τὴν αἰτίαν ἐρωτῶ μὴ αἰσχυνθῇς τε σιγᾶν· ὃ δὴ ποιεῖν εἴωθας, σὺ γὰρ τὰ χωρία κοσμεῖς. σὲ γὰρ βούλομαι τε πλείστων ἀγαθῶν ἀπολαύειν καὶ τῇ τοῦ σώματος ῥώσει τὴν τοῦ χωρίου φύσιν νικᾶν.

Διοδώρῳ.

δ Ἐδεξάμην σου πάλιν ἐπιστολὴν τοῖς μὲν λόγοις σαφῆ τε λίαν καλήν· τοῖς δὲ γράμμασιν ἀσαφῆ καὶ τῶν λόγων τὴν χάριν καλύπτουσαν. δοκεῖς γάρ μοι δεδιὼς μήποτε πρὸς λήθην ἔλθῃς τῆς φύσεως πρὸς τὸ σαφὲς αὐτὴν βιασάμενος, διὰ τοῦ τύπου τῶν γραμμάτων παραμυθεῖσθαι τῶν ῥημάτων τὸ εὔσημον. ὅπως αὖ πάλιν ἐκ τῆς συνήθους ἀσαφείας ἔχῃς τὸ συνήθισμα. οὕτως οὖν πλεονέκτημα τὸ πρᾶγμα φαίνεται· καὶ δεδιέναι μοι δοκεῖς ἐκπεσεῖν τοῦ προσρήματος. θάρρει τοίνυν ὡς οὔποτε μεταθείμην τῆς δόξης ἣν ἔτυχον φρονῶν περὶ σοῦ. οὐ δὴ ἑκὼν εἶναι τῆς θαυμαστῆς εὐκλείας στερήσομαι· μόνον μή με ἀναγκάσῃς Πυθῶδε φοιτᾶν τε δεικνύντα τὰ γράμματα, φράσον λέγειν ὦ μαντικὲ Πύθιε τί ποτε λέγειν ὁ γράφων ἐβούλετο. ταῦτα δέ μοι πεπαίχθω πρὸς σὲ τὴν ὑμετέραν χάριν ἐκμιμουμένῳ.

Μακαρίῳ.

τ Ης περὶ ἡμᾶς εὐνοίας γλυκύ σου καθέστηκε καὶ τὸ σύμβολον καὶ μιμεῖται τὴν γνώμην τὸ δῶρον τῷ μέλιτι συμπλεκόμενον. λόγων γὰρ γινόμενος ἐραστὴς καὶ τούτων ἐμφορηθεὶς, ἔγνως ὡς μέγα δή τι χρῆμα φιλία συμπροϊοῦσα χρόνῳ καὶ μὴ τῇ διαστάσει δεχομένη τὴν λήθην. ὅθεν σε καὶ πρὶν ἐπαινῶν, νῦν ἔτι πλέον τεθαύμακα, ὅτι καὶ μὴ παρὼν, καθέστηκας παραπλήσιος. ἀλλά μοι πρᾶττε καλῶς καὶ τῶν νόμων ἐμφοροῦ· καὶ γίνου δὴ ταύτῃ σὺ ἵνα τι καὶ λέξω ποιητικὸν, πατρί τε σῷ μέγα χάρμα πόληΐ τε παντί τε δήμῳ.

Στεφάνῳ.

η Σθην δεξάμενος τὴν ὑμετέραν ἐπιστολὴν· ὃν ᾐδόμην ἀεὶ τῇ μνήμῃ λαβὼν, τοῦτον διὰ τῶν γραμμάτων θεώμενος. εἰσὶ γὰρ ψυχῆς εἰκόνες ὄντως οἱ λόγοι· καὶ εἴ μοι δίδως εἰπεῖν, μεῖζον ἢ κατ' ἐμαυτὸν ἔδοξα γίνεσθαι. σκοπῶν ὥς με φίλων ἐγκαταλέγεις χορῷ, καὶ λόγος ἐμοὶ παρὰ σοί. καὶ γραμμάτων ἀρχὴ προκαλουμένων τὰ παραπλήσια. διὸ ἐθαύμαζεν ἔδοξας, σαυτὸν ὁρᾶν παρέχεις τοῖς γράμμασι. δι' ἐμοῦ μέσου τὰ σαυτοῦ δηλούμενος· ὥστε με μειδιῶντα λέγειν πρὸς ἐμαυτὸν, ὡς ἀληθεῖς οἱ λόγοι νὴ τοὺς θεοὺς οὓς περὶ τοῦ συγγραφέως ἐλέγοντο. νυνὶ δὴ λέγω ἐλάνθανες ἔχοιος ἔργῳ. ἄξιον εἶναί με δεῖ τοιούτων ἐπαίνων εὐξόμενον· πολλὰ δέ σοι κἀγαθὰ γένοιτο καὶ σπουδῆς ἕνεκα καὶ τρόπων πρᾳότητος. καὶ μνήμης εὐνοίας. καὶ τὸ δὴ μέγιστον ὅτι καὶ μὴ παρὼν καθέστηκας παραπλήσιος.

Παγκρατίῳ.

οι Τὰς σειρῆνας ποτὲ παραπλέοντες, καὶ τὰ μέλη ταῖς ἀκοαῖς ἀρυόμενοι, οὐ πατρίδας ἐπόθουν οὐ παίδων ἀνεμιμνήσκοντο· πάντα δὲ παρέχειν αὐτοῖς ἐδόκει καλὸν, ἢ τοῦτ' ἀπά

ρεῖν ὧν τῆς ἡδονῆς ἐπειράθησαν. ἡμεῖς δὲ τῆς σῆς μούσης ἄκρῳ φασὶ δακτύλῳ γευσάμενοι, οὕτως ὅλῳ πόθῳ πρὸς αὐτὴν ἐβακχεύσαμεν, ὡς μηδὲ μικρὸν ἀπεῖναι ταύτης αἱρεῖσθαι, κἂν ἀνάγκη διιστάναι τοῖς σώμασιν. ἀναγομένοις δὲ ἡμῖν τῇ διανοίᾳ συναναγόμεθα. καὶ τὴν Ἀλεξάνδρου νῦν οἰκοῦμεν, τὸ σὺν ὑμῖν εἶναι τῇ φαντασίᾳ πλαττόμενοι. τοιαύτην μοι γνώμην ἐναποτίκτουσιν ἔρωτες. κἂν πρὸς ὀλίγον ἀνενεγκών, ἐν ἐμαυτῷ πάλιν γένωμαι, τοῖς σοῖς ἐντρυφῶ διηγήμασι. καὶ πάντες ἀνὰ μέρος τὰ ὑμέτερα μνημονεύουσιν. ὁ μὲν τοῦ λόγου τὸ ἥμερον· ὁ δὲ τῶν τρόπων τὸ σεμνόν. ἄλλοι τὴν καὶ προσωνόμασαν. ὁ δὲ τῆς γνώμης λέγει τὸ μέτριον. ὁ δέ σε φέρει ἐπὶ τῆς γλώττης εἶπε τὰς μούσας. καὶ πᾶσι τῆς φιλοσοφίας φθάσαι τοὺς ἄλλους, μόνος τὰ σὰ διηγούμενος. σὺ δὲ γράφε τὴν ἀπουσίαν θεραπεύων τοῖς γράμμασι. καὶ τὸν φέροντα τὴν ἐπιστολὴν ἡδέως ἰδεῖν καταξίωσον.

Νηφαλίῳ.

Ὅσον ἡμῖν πάλαι τὸν θυμὸν ἐπαφῆκας τοῖς γράμμασι, τοσοῦτον νῦν χρηστότητι τὰς ἡμετέρας ἐλπίδας ἐνίκησας. τὸ δὲ διορθοῦσθαι τοὺς φθάσαντα καὶ παραμυθεῖσθαι τὸν εἰς φιλίαν ἀδικεῖσθαι πειθόμενον, πῶς οὐ σοφοῦ τὴν γνώμην ἀνδρὸς καὶ τὸ λυποῦν θεραπεύειν εἰδότος. ἐμὲ μὲν μόνον τῶν ὑμετέρων ἠνίασεν. εἰ τοσοῦτον ἐμὲ πεποιθέναι δοκεῖς, ὡς καὶ δώρων δεῖσθαι μεταβαλλόντων τὴν γνώμην. ὥσπερ καὶ Ἀγαμέμνων τὸν Θετταλὸν στρατιώτην. πλὴν καὶ τὰ δῶρα δέχομαι προθύμως, οὐ ταῦτα ζηλώσας μᾶλλον, ἢ τὴν τοῦ πεποιθότος προαίρεσιν. ὁ δὲ φέρων τὴν ἐπιστολὴν τῆς ὑμετέρας εὐνοίας δεόμενος, τυγχανέτω ταύτης, ἐν οἷς καὶ τῶν οὐ λυπεῖ.

σ Ἐδεξάμην σου τὴν φίλην καὶ γέμουσαν ὄντως Ἀφροδίτης ἐπιστολήν. τῆς μὲν μακρᾶς σιωπῆς, σωκρατικῶς αἰτιωμένην ἡμῖν τὸ δαιμόνιον. τὸν δὲ χαμαὶ κείμενον ἐμὲ καὶ πρὸς ὕψος ἀρετῆς ἀναβλέπειν οὐκ ἔχοντα, καὶ τί γὰρ ἕτερον ἢ σοφιστήν, ὡς ἂν αὐτὸς ἐπισκώψειας, εἰς αὐτὴν φιλοσοφίαν τοῖς ἐπαίνοις ἀνάγουσαν. μᾶλλον δὲ τὴν ἀκοὴν ὑποσυρομένην, ὅπως κλαπεῖσα τοῖς μηδὲν προσήκουσιν ἐπαίνοις, ἀνάσχοιτο πρᾴως κατηγορουμένης ῥητορικῆς. καὶ φέροι τὰ συνήθη ταῦτα δὴ περιττώματα τὸ πολιτικῆς μορίου εἴδωλον, καὶ τὸ δήμοις ὁμιλεῖν καὶ ὅσα δὴ παιζόντων ἐθέλουσι λόγοι. οὐ γὰρ ἂν εἴποιμι φθονούντων αἰδοῖ φιλοσοφίας καὶ Πλάτωνος. καὶ αὐτὸς δὲ οἶμαι περὶ τῆς τέχνης ὦ σοφώτατε τἀναντία φρονῶν, σκωμμάτων ὡς ἔοικε χάριν, ὄνου φασὶ σκιάν, ἐγκαλεῖς Θρασυμάχους ἡμῖν καὶ Πώλους ἐπικυκλῶν, καὶ ὅσα δὴ Πλάτωνος ἀνέπλασαν αἱ χάριτες· ἀλλὰ παῦσαι λοιπὸν ὦ λῷστε τὰ μέγιστα τῶν πραγμάτων ἀγροίκων κακῶς. εἰ δὲ μή, ἀλλ' εἰς ἀμείνω καιρὸν ἐπέχω τὴν ἀπειλήν.

Διοδώρῳ.

τ Οἷς ὑμετέροις γράμμασιν ἐντυχών, παλαιᾶς εὐδαιμονίας ἀφικόμην εἰς μνήμην. τὸν Νεῖλον ἐκεῖνον, καὶ τὴν παραῦτα τῆς ὑμετέρας θέας ἀπόλαυσιν, τῇ διανοίᾳ τυπούμενος. καί μοι δακρῦσαι ἐπῆλθε τὴν τῆς τύχης ῥοπὴν ὡς ἄνω καὶ κάτω στρεφομένην. νῦν μὲν συνάγει τοὺς ἀνθρώπους ὡς οὐκ ἄν τις ἐλπίσειε, νῦν δὲ πάλιν διίστησιν οὓς παρ' ἐλπίδα συνήγαγεν. ἀλλὰ σοφοί τι πρὸς αὐτὴν ἐμηχανήσαντο φάρμακον, ἐπιστολαῖς ἀνακινοῦντες τὸν πόθον. καὶ τὴν παρουσίαν τρόπον τινὰ τοῖς γράμμασι μηχανώμενοι.

Τοῦ αὐτοῦ.

τ Οἱ περὶ φιλίαν ἐσπουδακόσιν ἀρκεῖν ἡγοῦμαι τὴν εὔνοιαν. καὶ τὸ ταῖς τῶν συνήθων χρείαις ὑπουργεῖν ἐντιμότερον. τὸ δὲ προσαναλίσκειν οἴκοθεν, οὔτ' ἄλλως δίκαιον, οὔτε τῷ δεξαμένῳ τὴν χάριν καλόν. ὁ γὰρ ἅπαξ ζημιωθεὶς, περὶ δευτέραν χρείαν καθέστηκεν ὀκνηρότερος. ὅπερ εὔχομαι μὴ πάθοιτε, ὁμοίως φιλίας ἀεὶ βεβαιούμενοι, ἀλλ' οὖν ἐγὼ τοῦ γράφειν ὑπὲρ τῶν δοκούντων, ὑπ' αἰδοῦς ἀνακόπτομαι. οὗ ἕνεκεν εἴ με βούλεσθε τῇ πρὸς ὑμᾶς παρρησίᾳ χαίρειν ἀεὶ, οὐκ ὀκνήσετε χρέος λαβεῖν ὀφειλόμενον.

Ἰουλίῳ.

ο Ἴα μοι συνέβη δεξαμένῳ τὴν ὑμετέραν ἐπιστολὴν, ὃ χαίρω πρὸς ὑμᾶς διηγήσασθαι. πρώην γάρ τις τὰ οὐράνια σοφὸς εἶναι βουλόμενος, καὶ τέχνην ἔχων ὡς ἔλεγεν ἐκ τῶν ἀστέρων προλέγειν τὰ μέλλοντα, περιτυχὼν ἐξαίφνης ἐμοὶ καὶ θεὶς ἐπὶ δακτύλων τὴν ψῆφον, ὡς εὐτυχίας φησὶν ὑπάρχων ἐλάνθανες. μέγα τι σοι καὶ λαμπρὸν ὅσον οὔπω παρ' ἐλπίδα γενήσεται. ἐγὼ δὲ τούτων ἀκούσας, τὸ πολὺ τοι ἐφανταζόμην αὐτόν. ἀξιωμάτων ἔγεμον τὴν διάνοιαν καὶ περὶ ἐν ἐλπίδι τύχης σοβαρωτέραν εἶχον τὴν γνώμην. ὡς οὖν οὕτως ἔχοντί μοι προσιών τις ἐπεδίδου τὰ ὑμέτερα γράμματα. τοῦτο ἔφην ἐκεῖνο. προῆλθεν εἰς ἔργον ὁ λόγος. χρηστὰ γάρ μοι μηνύειν μαθόντες, πρὸ τῶν ἄλλων ἐπείγονται. τί γὰρ αὖ καὶ παθόντες, οὕτω νῦν παρ' ἐλπίδας ἐπέστελλον. ὡς δὴ τοῖς ἔνδον ἐντυχὼν καλά μοι αὖ ἔγνων ἀπελήλυθεν, καὶ ἐμπειρίαν ἀτιμοτάτην, ἰοὺ ἰοὺ πρὸς ἐμαυτὸν ἔφην παρ' ἐλπίδας εὐτύχηκα. τὸ δὴ λεγόμενον ἄφνω πάντων ἐν τοῖς μεταβέβηκα μόνα. τὰ μὲν οἴμοι κινεῖ ζῆν οὐδὲν ἡ τύχη. ἀλλ' ὅπερ τ' αὖ ἤλπισα κα

λαμῶν γενέσθαι πατὴρ ὑπὸ καλύβῃ καθήμενος. ταῦτά μοι ζῷον ὡς ἔοικεν ἀνατέλλων χαρίζεται. καὶ γέλως διὰ τῶν ἀκουόντων, ἐπέρρεχεν ἐπ᾽ ἐμοί. καὶ δέχου τὸν ἄνδρα φησὶ καὶ τὸν ὄρνιν τοῦ θεοῦ.

Διοδώρῳ.

σ Υ μὲν σιωπᾷς ἡμῶν τὴν σιωπήν. ἐγὼ δὲ σου φέρειν τὴν ἀλαζονείαν οὐκ ἔχω. δι᾽ ἣν ἴσως οἴει τις εἶναι σεμνὸς ἢν ἡμῖν διὰ πλείστου φανῇς καί που λόγον πολλάκις ἐμβάλῃς ἡμῖν. πότε πρὸς ἡμᾶς ὁ καλός. ὁ τὴν θέαν ἡδύς. ὁ τὰς σειρῆνας ἀποκρύπτων ταῖς ἡδοναῖς. ὁ τὴν πατρίδα παρορῶν ἵνα σώσῃ τὴν καίσαρος. τοιαῦτα λογοποιεῖν ἡμᾶς ἡ γῆ τῇ μελλήσει κατατείνων ἀεί. καὶ παρὰ σαυτῷ πάντως συνομολογεῖς ὡς τὸ σπάνιον ἀεὶ τοῖς ζητοῦσιν ἐπιτείνει τὸν πόθον. ἐπεὶ ἡμᾶς παρορᾷς. καὶ οὐ τοῦτο δεινὸν, καίπερ ὂν τοιοῦτον. ἀλλὰ καὶ τὰς πατρίους πανηγύρεις ἐν οὐδενὶ λόγῳ ποιῇ. ἀλλὰ πολλάκις ἐμβαλὼν ἐλπίδας ὡς ἥξεις, εἶτα πάλιν ἀνέδυς καὶ διεψεύσμεθα. ὥστε δέδοκται καὶ πρεσβείαν πέμπειν ἡμᾶς καὶ καλεῖν τὸν εὐεργέτην. οὕτω γὰρ καὶ χαίρεις λεγόμενος. ἀλλὰ φάνηθι μόλις ὦ λῷστε τὴν μεθ᾽ ἡμῶν ἐπιτελέσων πανήγυριν. εἰ δὲ τὴν πρεσβείαν περιμένεις, ὥρα σοι καταμένειν οἴκοι. τῶν γὰρ καλούντων οὐδείς.

Γεαίῳ παραμυθητική.

ὦ Σ πικρὰ τὰ καθ᾽ ἡμῶν τῆς τύχης βουλεύματα. καὶ πρὸς δεινῆς ἀρκοῦντα τραγῳδίας ὑπόθεσιν. οὔπω παίδων οἰκτίστου τάφου πεπαύμεθα καὶ τὴν τεκοῦσαν ἐφείλκετο ἐκείνη μὲν ἴσως δρᾶσα καθήκουσαν, εἰ παισὶ φιλτάτοις προσέθηκεν. ἡμῖν δὲ πάθη συνάπτουσα πάθεσι καὶ τάφῳ τάφον ἐργαζομένη βαρύτερον. καὶ τῆς μητρὸς ἀπεστέρησεν οἴμοι παιδεία ἐπὶ τῆς μητρῴας ὀξυρ

τημένα θηλῆς δακρύων· οὕτως καὶ ταῦτα καὶ σκηνῆς ἐπάξια πά-
θη· καὶ οἷα βεβαιῶσαι μῦθοι ὡς γυνὴ δυστυχὴς, ἀνθρώπου λίθος ἐ-
γένετο. ἦν γὰρ ὡς ἔοικε Φρυγία καὶ βάρβαρος. καὶ πρὸς τὸ τῆς τύ-
χης πόμα τοῖς ἐκ φιλοσοφίας φαρμάκοις οὐ προκατείληπτο
τὴν ψυχήν. οἷα δὴ τὸν μέγαν ἐκεῖνον ἀναξαγόραν λόγος προσαγγεί-
λαντος αὐτῷ τινος τοῦ παιδὸς τὴν ἄωρον τελευτὴν, εἰπεῖν εὐθέως
ὡς δὴ παρεσκευασμένον ἐκ πολλοῦ καὶ μηδὲν μέγα παθόντα πρὸ
τῆς ἀκοῆς, ὡς ᾔδειν κἀγὼ θνητὸν γεννήσας. καὶ οἶμαί γε τοῖς εἰρημέ-
νοις τεκμαιρόμενος, ὡς εἰ καὶ τὸ γενναῖον τις ἀπήγγελλεν ἐπὶ τῷ
παιδὶ κεῖσθαι, πάντως ἂν προσέθηκεν, ὡς ᾔδειν καὶ θνητῷ συνοι-
κῶν. ὅθεν ἐπαινῶ τοὺς πρώτους τραγῳδίαν εὑρόντας, ὅτι κατα-
μαθόντες τὴν τύχην ἄνω καὶ κάτω κυκῶσαν τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγ-
ματα, τὴν σκηνὴν ἡμῖν ἐπενόησαν. ἀλλοτρίοις δὲ μάλα καλοῖς
τὰς τῶν οἰκείων προκαταλαμβάνοντες συμφοράς. τί γὰρ
δεινὸν ἐν ἡμῖν ὃ μὴ φθάσας ὁ χρόνος ἀπέδειξε. τί δ' ἂν γένοιτο και-
νὸν ὃ μὴ πρὸς εἰκόνα παραπλησίαν ἀνάγεται. ἀλλ' εἴ γε φίλον ἡμῖν
τῆς τύχης ἐφθῆναι κρείττοσι, πρὸς τὸν τῆς συνήθους φιλοσοφίας
ὅρμον ὑποδραμούμεθα τίνες τε ἐσμὲν σκοποῦντες καὶ ὅθεν ἀφίγ-
μεθα. καὶ τίνες ἄρα τῶν καθ' ἡμᾶς πραγμάτων οἱ λόγοι. καὶ ὡς δε-
θέντας λυθῆναι δεῖ πάντως ὁπηνίκα δόξει τῷ δήσαντι. καὶ ἀποθέ-
σθαι τὸ προσωπεῖον ὅπερ ἡμῖν ὁ τοῦ μεγάλου δράματος περιτέ-
θεικε ποιητής. τοῦτο γὰρ ὄντως ἡ τοῦ σαυτὸν γνῶθι παραίνεσις· τοῦ-
το σὸν ἔργον ὦ σοφώτατε. καὶ τῆς προνοίας ὡς οἶμαι λόγους συνεχῶς
ἀνελίττοντος, καὶ τοῖς σοφίας ἀμυήτοις καρτερίας σαυτὸν πα-
ρεχομένου παράδειγμα. ὅθεν εἰς ἑαυτοὺς ἐπανέλθωμεν. ἀλλὰ τί
κεν ῥέξαιμεν λέγοντες καὶ τὸ, θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ. ταῦτα

παρὰ σοὶ ἐκ τῶν σαυτοῦ τε φράσεις ἄξια καὶ τὸ θεῖον παρασκευάσειας εὐμενές σοι ποτὲ τὰ καθ' ἡμᾶς ἰδεῖν ὀφθαλμοῖς.

Διοδώρῳ.

δ Εδέγμαι τὰς καλὰς ἰσχάδας καὶ κρείττους οἶμαι τῶν ἀττικῶν, δι' ἃς φασὶν ὁ μέγας κεκίνητο πόλεμος· ὅτε βασιλεὺς ἐπὶ τὴν γῆν ἐπεμβάλλων θαλάττῃ. καὶ διατέμνων ὄρος εἰς θάλατταν. δέδεγμαι δὲ καὶ ὑποδήματα καὶ λίαν καλά. πλὴν ἀλλ' ὀξύμελι τε ἐξ ἱκνιόσβατος, οὐδ' ἀνεμώναι, πρὸς ῥόδα. ἀσταφὶς δὲ μακρὰ ἐν συμμέτρῳ στύψει τὴν ἔμφυτον παραμυθουμένη γλυκύτητα, ποίων μὲν ἰσχάδων ἀττικῶν, ποίων δὲ πλακούντων ἑφθοῖς ἀεὶ τὴν γλῶτταν προτείνεσθαι, κρείττων καθέστηκε. πέπομφα δὲ καὶ στρουθοὺς ἐξ ἅλμης ἀδηφάγου γαστρὸς παραμύθιον. ἆρ' οὐ κρείττω πολλῷ τὰ ἡμέτερα, πῶς αὐτὸς οἶμαι τένθης φήσειε δικαστής. πλὴν ἴσως τὰς μελλούσας βλαύτας ἐρεῖς. ἐγὼ δὲ κέχηνα μὲν πρὸς αὐτάς. ἐπειδὰν δὲ πέμψῃς, ἀλλ' οὐ βούλομαι λέγειν οἷα δὴ καὶ σκώπτειν πειράσομαι.

Δωροθέῳ.

ἢ Ν ἄρα τοῖς ποθοῦσιν ἔαρ οὐ καιροῦ μεταβολή. καὶ ὥρας λαμπρότης καὶ χελιδόνιον ᾄδουσαι. ἡ γῆ ποικιλλομένη τοῖς ἄνθεσιν. ἀλλὰ καὶ παιδικῶν φωνὴ χειμῶνας γῆς, τὴν τῶν ἐρώντων ψυχὴν παρενοχλοῦντα, πρὸς εὔδιον ἀκολὴν μεταβάλλουσα. τοιοῦτός τις πέφηνας κρείττων πάσης ἡδονῆς τὰ γράμματα χαρισάμενος. ὡς ὅγε παρεμπεσόντος χειμὼν, ἐπῆλθε μὲν τῇ φύσει πολύς. σοῦ δὲ σιγῶντος ἔδοξε δυσχερέστερος.

Ὠρίωνι.

τ Οὺς ἀγαθοὺς τῶν φίλων ἁπάντων μᾶλλον οἶδεν ἐλέγχειν ἡ πεῖρα. κρίσις γὰρ εὐνοίας οὐ τὸ παρόντα τιμᾶν. τοῦτο γὰρ εἴωθε ποιήσειεν αὖτις καθάπερ ἐπὶ σκηνῆς ὁ τῶν ἀγαθῶν τὸ

πρόσω

προσώπῳ περικείμενον, ὃ μὴ πέφυκεν, ὑποκρίνεται. εἰ δέ τις τῷ τρόπῳ διεστὼς, εἰς ἓν χωρεῖ τῇ σπουδῇ καὶ τῇ γνώμῃ συνάπτεται, οὗτος ἐκεῖνος ὁ φιλίας νόμον περιστέλλειν εἰδώς. τοιοῦτος ἡμῖν. προσῆλθες ἀρετῇ τῶν δευτέρων τὰ φθάσαντα παρελθών. εἰ δὲ καὶ πατέρων ἐκγόνων οἱ παῖδες, εἰκότως ἄρα με καὶ φήμη κομίζει μετάρσιον. διὰ παιδὸς ἀγαθοῦ μικρὸν πατέρα μείζω ποιοῦσα δοκεῖν. καὶ πανταχοῦ καθάπερ ἔφης ταῖς πόλεσι παραπέμπουσα. ἀλλά μοι παρελέπους τὴν ἀρετὴν, ἣν παρεῖμαι τῶν λόγων. τὴν αὐτὴν ἔχειν περὶ τοὺς νόμους σπουδὴν καὶ φύσιν ἐπιδεικνύμενος.

Κυριακῷ.

Τὰ μὲν σὰ δῶρα τοιαῦτα. τὰ δὲ ἡμέτερα καὶ αὐτὸς ἐπαινέσειας οὕτω τῇ γαστρὶ χαριζόμενος. λίχνος γάρ τις ὢν καὶ τὸ γαστρίζεσθαι μελέτην πεποιημένος, καὶ βρώμασι τὴν μεγάλην εὐδαιμονίαν μετρῶν, εἴπου τι θηράσαις ἡδὺ, προτείνεις εὐθέως τὴν γλῶτταν, καθάπερ τις αἴας τὴν μεγάλην ἀσπίδα. καὶ μάρτυς ὁ καιρὸς ἐν ᾧ πλακοῦντα παρ᾽ ἑτέρων ὑφήρπασας, ὅλον εὐθὺς παραπέμψας τῷ στόματι.

Παγκρατίῳ.

Οὕτω παρορᾷς τοὺς ποθοῦντας; οὕτω δὴ γλώττης ἐπέχεις τὰ νάματα; ἀλλ᾽ ἐμοὶ καὶ διαγράφει τὴν ὑμετέραν θέαν ὁ πόθος, καὶ τὴν ἔννοιαν οἰκοπολεῖν ἐγρηγορότος τοῦ σώματος. ἀλλὰ δὴ δυσωποῦ μέχρι γοῦν γραμμάτων ἡμῖν. τοῖς γὰρ ποθοῦσι παραμύθια καὶ τὸ μικρόν τι σύμβολον τῶν ἐρωμένων ἰδεῖν. μέμνησο δὲ καὶ τῶν λόγων ἐκείνων ἐν οἷς ὑποσχέσεις ἦσαν ἢ θᾶττον ἐλθεῖν εἰς ἡμᾶς ἢ γράμμασι πυκνοῖς ἀνεπαίσθητον τὴν ἀπουσίαν ποιεῖν. νυνὶ δὲ κινδυνεύω γράφεσθαί σε παρὰ ταῖς μούσαις ὡς ὁ σοφὸς Παγκράτιος δεινὸς ἦν λέγειν, ἃ μὴ ποιεῖν ἐλογίζετο.

Σωζομένῳ.

ο Υ τὴν τυχοῦσαν ἡμῖν ἡδονὴν ἐνεποίησεν ὁ σοφὸς καισάρειος τὴν σὴν σπουδὴν ἀφηγούμενος. οἷα γὰρ χρηστὸς ἀνὴρ καὶ τοῖς λόγοις ἀνατεθραμμένος, ἀνεπίφθονον ἡμῖν τὸν καθαρὸν ἐδίδου τὸν ἔπαινον, μεγάλων τε ἅμα καὶ συνηδόμενος ἐμοὶ τῆς γονῆς. ἐγὼ δὲ σὲ μὲν, ἐμακάριζον τῶν ἐπαίνων. ἐκεῖνον δὲ τῆς προαιρέσεως. ἐμαυτὸν δὲ, τῆς τύχης, εἴ που τοῖς παρ' ἐμοὶ φοιτῶντας ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐνεμαρτύρησεν. ἀλλ' ἐπιδίδου πρὸς ἀρετὴν τῇ σωφροσύνῃ κοσμούμενος. καὶ μειζόνων ἐπαίνων ὑποθέσεις δίδου τοῖς ἀπαγγέλλουσιν.

Ἡλίᾳ ἐπισκόπῳ.

π Ολλῶν ὄντων εἰπεῖν δι' ὧν αὐτίς τὰ τῆς τύχης τραγῳδήσειε παίγνια, μεταποιούσης ἀεὶ πρὸς τὸ δοκοῦν τὰ ἡμέτερα, καὶ μηδὲν ἑστάναι συγχωρούσης ἐπὶ τοῦ σχήματος, ταῦτα μὲν σιωπήσω πρὸς ἄνδρα πάλαι καταγνωκότα τῶν ἐπὶ γῆς καὶ τὴν τύχην νικῶντα δι' ὧν ὑπερορᾷ μηδὲν ἐκείνης θαυμάζειν ἐθέλων. τοσοῦτον δὲ μόνον ὑπεμνήσω, ὡς οὐδὲν οὕτως ἡμέτερον ὡς ἡμεῖς ἑαυτῶν. τί δὲ ἡμεῖς; οὐ σῶμα δήπουθεν τό γε ῥευστὸν, οὐδὲ χρημάτων ὕθλος, οὐδ' ὅσα τὴν ἰσχὺν παρασκευάζει τῇ τύχῃ. ἀλλὰ ψυχὴ λογικὴ δι' οὕστινας δὴ λόγους πεπεδημένη τῷ σώματι. ὅθεν οἱ φρονεῖν ἐγνωκότες τὰ δέοντα, πᾶν ὁτιοῦν παρὰ ταύτην ἀποσκευάζονται ὥσπερ τὸ ἄχθος ἀλλότριον, μηδὲν πρὸς ἰδίαν οὐσίαν ταῦτα τείνειν ἡγούμενοι. καὶ οὐδὲν ἐποιοῦντο τῆς γνώμης ἐμπόδιον, οὐ σώματος αἰκισμόν. οὐ χρημάτων ἀποβολὴν, οὐ καιροῦ δυσκολίας. ἀλλ' ἑαυ-

ἑαυτοὺς

ἑαυτοὺς ἀνατρέχοντες ἐλεύθεροι γεγήσαν καὶ μίαν ἡγοῦντο ζημίαν τὸ τῆς ἀρετῆς ἐκπεσεῖν. οἱ χρημάτων ἥττω καὶ φειδοῖ τοῦ σώματος ἐν ἀνδραπόδου λόγῳ τετάχαται. τὸ κρεῖττον ἀναξίως ὑποβαλόντες τῷ χείρονι. καὶ θαυμάζοντες ἄνδρας ὑβριστὰς πάντα μᾶλλον πλουτοῦντας ἢ περὶ αὑτούς. ὅθεν ὁ μὲν ὡς ἀλλοτρίῳ κεχρημένος σώματι, τὴν ἐλευθέραν ἐκείνην φωνὴν, πτίσσε λέγων πτίσσε τὸν δὲ Ἀνάρχου θύλακον, αὐτὸν γὰρ Ἀνάξαρχον οὔποτε πτίσσεις. ὁ δὲ τῶν ὑπαρχόντων ἐκβολὴν αὐθαίρετον ποιησάμενος, Κράτης ἔφασκε Κράτητα ἐλευθεροῖ. ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα γενναίας ὄντως ψυχῆς. ἥτις ἑαυτῆς ὑπερπετοῦσα τὰς ἡδονάς. τοῖς καιροῖς οὐκ οἶδε συμμετατίθεσθαι. μέμνησο τοίνυν ὡς Ἐπικτήτῳ δοκεῖ ὅτι ὑποκριτὴς εἶ δράματος οἷον ἂν θέλῃ ὁ ποιητής. καὶ Πλάτωνι δέ που δοκεῖ, ὡς ὁ σοφὸς εὐδαίμων, κἂν πάντα δὴ τὰ μὴ ἐπὶ τούτῳ πράττῃ κακῶς. ἡνίκα γὰρ τὰ ἐφ' ἡμῖν εὖ πράττει, τῶν ἔξωθεν δήπουθεν ὀλίγη φροντίς. ἑτέρῳ γὰρ ἐκεῖνα φέρεται ῥεύματι.

Κληδονίῳ.

Ὑγιαίνει σοι ἐν τοῖς γράμμασι χάριτος καὶ γλώττης ἀκωλύτως ῥεούσης. καὶ λέγειν δυναμένης ὅσα τις βούλεται. ὅπου γὰρ ἐμὲ τὸν μικρὸν ἐν λόγοις καὶ τὴν τέχνην μέχρι τοῦ σχήματος περικείμενον, τοσοῦτον ἦρας ἄνω, ὡς ἀπειπεῖν με λοιπὸν μή ποτε πρὸς ἄλλους γράφων, εἶτά μου κατὰ λήθην προσηγορίαν ἐπιγράψας, τί οὐκ ἂν ῥᾳδίως εἴποις βουλόμενος. καί μοι δοκεῖς τοσοῦτον κεκινηκέναι τὴν γλῶτταν, δηλῶσαι θέλων ὡς ἀπαιτήσεις παρ' ἐμοῦ τὸ παιδίον οὕτω λέγειν δυνάμενον. ὅθεν μοι καὶ τοσοῦτον ἀγῶνα πεποίηκας, ὥστε μικροῦ δεῖν, καὶ τὴν τοῦ διδάξειν αὐτὸν ἀνεδυόμην ὑπόσχεσιν. εἰ μή με λογισμὸς εἰσῆλθεν ὡς τὴν τοῦ

πατρὸς

πατρὸς φύσιν λαχὼν, ἐκ τῶν εἰκότων ὁ υἱὸς νικήσει τὴν ἐμὴν διδασκαλίαν τὸ λοιπὸν ἐκ ταύτης οἴκοθεν ὑπάρχει μῦθος· ὥσπερ σοι καιρὸς μὴ παρ' ἐμοῦ τὸ πᾶν ζητεῖν, ἵνα μὴ πρὸς τὰς εὐθύνας ἀπορῶν σιωπήσωμαι. τὴν γὰρ πρὸς αὐτὸν εὔνοιαν τοσαύτην κατεπαγγέλλομαι, ὅσην ἂν αὐτὸς παρέσχες εἰ διδάσκων ἐτύγχανες. προσεφείλκεται γάρ με πρὸς ταύτην ὁ νέος τῇ φύσει τὴν σπουδὴν ἐφάμιλλον παρεχόμενος.

Γεατίῳ.

τ Ης μέχρι νῦν ὤλωσε πρὸς τὸ γράφειν ὁρμῆς σωκρατικῶς εἰπεῖν, δαιμόνιόν τι πέφηνεν ἐναντίωμα. νοσήμασιν ἡμᾶς ἐξ ἄλλων ἄλλοις περιβάλλον. οἷα δὴ συμβαίνει περὶ τῆς παρούσης ἡμᾶς ἀπολαύειν ζωῆς. μυρίων γὰρ ὄχλος κακῶν τὸν τῶν ἀνθρώπων οὐκ οἶδ' ὅπως ἐκπληρῶσαι τὸ βίον. καὶ τὸν μὲν, πενία παρενοχλεῖ. τὸν δὲ πάθη παρατείνει ψυχῆς. ἄλλῳ διάκειται τὸ σῶμα κακῶς. ἕτερος παιδίον οὐκ ἔχων θρηνεῖ. ὁ δὲ τοὺς ὄντας ὀδύρεται. καὶ τί δεῖ λέγειν γυναικῶν καὶ παίδων ἀποβολήν. ἅπερ ὑμῖν οὐχ ὡς ἔδει συνῶιαι τῇ πείρᾳ παρέσχεν ἡ πεῖρα. καὶ μακρὸν ἂν εἴη περὶ λόγῳ περιιοστεῖ. ἃ προάγεται τῇ θέᾳ. καὶ δείκνυσιν ἡμῖν ἐπὶ τῶν ἔργων ὁ βίος οὕτως ἄγοντες τοῦ θεοῦ τὰ ἡμέτερα ἐμοὶ δοκεῖν ὅπως ἀβουλήτων πλήθει περιπεσόντες, τῶν ἐπὶ γῆς μηδαμῶς ἀντεχώμεθα μηδὲν ἐχόντων ἑστηκὸς καὶ ἀκίνητον. ἀλλὰ καταλιπόντες τῶν συμφορῶν τὸ χωρίον, πρὸς ἑτέραν ζωὴν ἐπειγόμεθα, ἐπ' αὐτὸν ἀναπτάντες τῇ διανοίᾳ τὸν οὐρανὸν, εἰ καὶ μένειν ἔτι τὸ σῶμα βιάζεται. μηδὲ θρηνῶμεν τὸν ἀπελθόντα τῶν ἐν τῷ δεσμῶν φανέντα μόνης ἐλεύθερον. ἐπῄνεσα γὰρ τὸν εἰπόντα ὥς τις ποιητὴς ὁ τοῦ λόγου τούτου

πατὴρ

πατήρ, ὡς ἀρχῆθεν μὴ φῦναι τοῖς ἐπὶ γῆς ἄριστον. φύντα δ' ὅτι τάχιστα πύλας ἀΐδαο περῆσαι. ὅπερ ἡ σκηνὴ παρακαλέσασα, δεῖν ἡμᾶς φησὶν ἐπὶ συλλόγου ἰόντας τὸν φύντα θρηνεῖν εἰς ὅσ' ἔρχεται κακά. τί οὖν ἔτι θρηνοῦμεν ἐκ τῆς τοῦ βίου ζάλης ἀσφαλῶς τοὺς φιλτάτους προπέμψαντες, πρὶν ἐν πείρᾳ γενέσθαι τῶν ἐντεῦθεν κακῶν. τί δὲ πρὸς τὸ δοκοῦν ἡμῖν τὸ θεῖον εἶναι βουλόμεθα, δέον τοῦτο κρίνειν καλὸν, ὅπερ ἂν ἐκείνῳ δοκῇ. τοιοῦτος ἦν οὕτως ὁ τὸν πολὺν ἐκεῖνον Πυθαγόραν ἐζηλωκώς. ὅς τις γε δὴ πρὸς τὸν εὐδοχῆς ἐπόντος μέρος, δώσει ὁ θεὸς ἅπερ ἂν τύχῃς βουλόμενος, οὐ φημί, φησίν. ἀλλὰ βουλοίμην ἅττα καὶ δίδωσι. πολλὰ παρ' ἡμῖν γενέσθαι πολλάκις εὐξάμενοι, εἶτα μὴ τυχόντες, ἔγνωμεν ἐκ τῶν ἔργων ὡς δεῖ οὕτως οὐ γέγονε. πολλῶν δὲ καὶ κατὰ γνώμην δῆθεν τυχὼν, μικρὸν ὕστερον ἐμεμψάμην τὴν τύχην ὅτι καὶ γέγονεν. οὕτως ἄρα πρὸς μικρὰ βλέποντες ἄνθρωποι, τὴν φύσιν οὐκ ἔχουσι διαρκῆ. εἰ ἅπερ ἂν μέλλῃ καθάπαξ, λυσιτελεῖν ἡ γνώκαμεν. τί γὰρ οὖν παραχωρεῖν ἀνάγκη τῷ κρείττονι, σοφῶς ἄγοντι τὰ ἡμέτερα καὶ ἡμῖν ἀγνοοῦντι τὰ δόγματα.

Μουσαίῳ.

Ὁ λογιώτατος παλλάδιος, χρυσὸν ὅλον ἥκει ἄγων τὴν ὑμετέραν ἐπιστολήν. καὶ εἴ γέ μοι τὰ κροίσου κεκόμικε τάλαντα, οὐκ ἂν οὕτως εὐμενέσιν εἶδον αὐτὸν ὀφθαλμοῖς. ἄλλοις μὲν ἔστω ἄγος μέγα φρονεῖ. ὁ λυδὸς χρυσῷ. ὁ σπαρτιάτης τῷ δόρατι. χορδαῖς Ἀρίων κρούσμασιν. ἐμοὶ δὲ σεμνολόγημα σύ τε θεία καὶ γραμματεία. καὶ πᾶν ὅ,τι ἂν ὑμῶν ἀπολαύειν δέῃ. ὥς τε τῷ νέῳ καὶ μισθὸν ἡμεῖς ἐκ τῶν δικαίων ὀφείλομεν. ὃν οὐκ ἀποδιδόντες, εἰκότως ἂν αἰσχυνοίμεθα. ὁ δὲ μισθὸς, οὐ μὰ δία χρυσὸς,

οὔτε λίθοι τινὲς ἰνδικοί. οὔτε γὰρ τούτων πλουτῶ, οὔτε τούτων θηρώντων ὁ νέος ἀφῖκται. ἀλλ' οὐδὲ λόγων κάλλος. οὐ γὰρ μουσῶν εὔφορος ἐγώ. οὐ δὲ γὰρ τοῖς ἐξ ἀττικῆς ἐναβρύνομαι. ταῦτα γὰρ εὐδαιμόνων εὐτύχησαν παῖδες. ἀλλ' εἰ τὴν ἐμὴν δόσιν ἥτις ἐστὶν ἐθέλεις σκοπεῖν, εὔνοιά γε καὶ προθυμία. τούτων γὰρ κύριος ἐγὼ Δημοσθένης φησίν. τῶν δὲ ἄλλων τύχη καὶ μοῦσαι πρὸς τὸ δοκοῦν αὐτοῖς τὴν δωρεὰν πρυτανεύουσι.

Μεγέθιος Προκοπίῳ.

ὅ Τε πρῶτον εἰς μέσους ἡμᾶς τὸν ἐπιτάφιον λόγον παρῆλθες, τοσοῦτον ἥδιον τοῖς ἀττικοῖς συμμελίτταις. ὥς τε καὶ ἡγούμην τὸν μουσηγέτην αὐτὸν συνδιαγωνίσασθαί σοι μετὰ τῶν χαρίτων τὸν λόγον. ἐφεικάσω μὲν οὖν τῶν ὀνομάτων, ἐγώ τε καὶ ὅσοι τῶν ἀκροωμένων ἐνέπλησαν τότε τὸ θέατρον, βοῶντες ἕκαστοι τὸ στεντόρειον. ὡς δὲ κατὰ τὴν πόλιν γεγόναμεν, ἐν ἰδίοις μᾶλλον ἐπετείνετό σοι τὸ θαῦμα. καὶ ἦν ἐν τοῖς ἁπάντων στόμασι τὰ χρυσᾶ σου γεννήματα. κρινόντων μὲν ταῦτα πρὸς ἄλληλα, τῷ μή τῳ παραπλήσιον εἶναι. ἀπορουμένων δὲ ποῖα δεῖ μᾶλλον τῶν ἄλλων στεφανῶσαι τοῦ κάλλους, ἴσαι προσέβαλλον αἱ χάριτες. ἐπεὶ οὖν ὅσοις δι' ἀσχολίας ἀνηκόοις γενέσθαι τοῦ λόγου συμβέβηκεν, ἱκέτευον ἀπογεύσασθαι δι' ἐμοῦ τῆς ἀττικῆς σου μελίττης, πέμπε τὸν λόγον εὖ εἰδὼς ὡς μυρίοις αὖθις αὐτὸν καταστέψαντες τοῖς ἐγκωμίοις, εἰσαῦθις ἀποστελοῦμεν.

Προκόπιος Ἠλίᾳ.

Τ Ἠν ὑμετέραν ἐπιστολὴν εἰς χεῖρας λαβὼν, αὐτόν σε παρόντα χαίρειν ἐδόκησα. οὕτω σου τὴν χάριν ὅλην ἐνέθηκας τοῖς γράμμασι.

ὅτι

καὶ τῇ ἐπιστολῇ προσεγέλων πυκνότερον ὡς πρὸ ὅτε σε ἔβλεπον ἐνεφορούμην τῆς ἡδονῆς. εἰ δὲ μέμνησαι τῶν φίλων ἁπάντων, θαυμαστὸν καὶ παρ' ἐλπίδας οὐδέν. ἀλλὰ τοῦτο γέγονεν ὃ προλαβόντες ἠλπίσαμεν. ἐγὼ δὲ καὶ καθεύδων προσδιαλέγεσθαί σοι δοκῶ. καὶ πολλάκις ἀναστὰς ἠνιάθην, ὅτι πρὸ ὄνειρος ἦν. τὸν δὲ ἑταῖρον Μέγαν εἰ διδόναι ῥᾳδίως εἶχεν ὡς βούλομαι, πάντως ἂν αὐτὸν ἤδη τε τέλειον ἀπειλήφας καὶ ῥήτορα.

Ζαχαρίᾳ.

ὁ Μὲν χειμὼν ἡμῖν τε δὴ πέρας ἔχει τε πέπαυται μεμφομένοις ἀμφότερα τε τὴν σιγὴν τε τὴν ὥραν. τὸ δὲ ἔαρ ἀσμένοις ἀφῖκται καὶ μᾶλλον ἢ πρὸ εἰωθὸς γέγονεν ἔαρ. οὐ γὰρ μόνον ᾄδουσιν αἱ χελιδόνες τὴν ὥραν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπὶ σοὶ ψῆφον ἡ φήμη βοᾷ, ὡς ἐπὶ μέγα προῆλθες. ὡς εὐδαιμόνων ῥητόρων ἐγκατελέγης χορῷ. εἰ δὲ καὶ ὅσον βουλόμεθα προστεθῇ, πάντως ἂν οὐδὲν εἰς εὐτυχίαν ἀπῆν. εἰ μὲν οὖν γέγονε ταῦτα, τὰ μείζω πάντως αἰτήσομαι. εἰ δὲ μέχρι λόγων ἡδόμεθα, τὴν μὲν φήμην ἐπαινῶ. τὰ δὲ ἔργα, διὰ τὴν φήμην μαντεύομαι.

Τῷ αὐτῷ.

N Υν ὄντως ἔγνων, ὡς οὐκ ἦν ἄρα λόγος, ἀλλ' ἔργον ἡ φήμη. καὶ θαυμάζω τάχα τὸν νόμον τὸν ἀττικόν, ὃς ἐν θεοῖς τε ταύτην ἱδρύσατο. οὐ γὰρ δὴ μόνον Ἡσίοδος θεὸν αὐτὴν ἀνυμνεῖ, ἀλλὰ τε ἀθηναῖοι τὴν ἐν μυκάλῃ μάχην αὐθημερὸν ἐγνωκότες οὐκ ἀνεκτὸν ἔφασαν εἰ μὴ θεὸν ἡγοῖντο τὴν φήμην. εἰ μὲν οὖν πρὸς ἄλλον ὑπῆρχεν ὁ λόγος, εἶπον ἂν εὐθὺς ὡς ἀναπτήσεις ἡμῖν τῶν φρενῶν καὶ δεινὰ φήσεις πάσχειν εἰ μή σέ τις πυκνῶς ἐπάρχων καλέσειε ῥήτορα. τε μεῖζον φρονήσεις ἢ Δημοσθένης ἐκεῖνος ἐπὶ βήματος ἀττικοῦ. ὁ μὲν γὰρ μίαν ἦγε πόλιν δημηγορῶν. σὺ δὲ δικαστηρίου κρατήσεις, ἐξ οὗ προέρχεται τοῖς βασιλέως ὑπηκόοις ἡ δίκη. ταῦτα πρὸς ἄλλον αἰνε-[illegible] ἐπὶ σοῦ σιωπήσομαι. ὃν ἐν ταῖς εὐ   ἀκούειν. καὶ τοιγ

γὰρ ἐπιστέλλειν ὡς εἰκὸς ἐμηχανήσαντο ἄνθρωποι, ὅπως ἀπόντες μίμημα σώζοιεν παρόντων. καὶ λέγοιεν τι τοῖς γράμμασιν ὥσπερ ἂν εἰ καὶ συνόντες. ἐγὼ δέ σου τὴν ἐπιστολὴν ἀναγνοὺς ὑφ' ἡδονῆς ἐδάκρυσα, καί σου παρόντος ὥσπερ εἰώθεις ἐδόκουν ἀκούειν. καὶ ἡδύ τι πνεύσας, τοῦτο εἶπον ἐκεῖνο ἡ φιλτάτη φωνή. ἀλλὰ πρὸς ἔρωτος αὐτοῦ καὶ φιλίας ἐκείνης, εἴπου ταύτην ἔτι οἶσθα καὶ μέμνησαι, μή μοι τοῖς γράμμασιν ἀποδήμει· μηδὲ τὴν μόνην ἀφέλῃς παραμυθίαν. μή ποτε τάχα ζηλώσω τοὺς μηδὲ τὴν ἀρχὴν ἐρῶντας. οὓς μηδὲ συμβαίνει τοιαῦτα παθόντας ὀδύρεσθαι.

Τοῖς αὐτοῦ ἀδελφοῖς.

π Ἄλιν ἥκει καιρὸς γράμματα πρὸς ὑμᾶς ἀπαιτῶν. καὶ πάλιν εὐτυχεῖν νενομίκαμεν. τίς γὰρ ἡμῖν γένοιτο βίος τοῦ λέγειν τι πρὸς ὑμᾶς καὶ γράφειν ἐστερημένοις. εἰ δὲ ἐπὶ τῶν ὁμοίων τύχοιμεν παρ' ἡμῶν, ἡράκλεις ὅσον ἡμεῖς εὐτυχήσομεν. οὐκοῦν μὴ μέλλετε πρὸς ἔργον ἄγειν τὸν πόθον. ἵνα μὴ μόνον ἔρωτος ἀπιμάσαντες, τῶν ἐκείνου βελῶν πειραθείητε. δεινὸς γὰρ ὁ θεὸς καὶ βέλη κινεῖν καὶ τόξον αἴρειν. καὶ σκοπὸν ποιεῖται τοὺς ἀτιμάζοντας ἐραστήν.

Ἰωάννῃ.

ε Ζηλωμάσε τῆς γονῆς, εἰ τοιαῦτα τίκτειν ἐπίστασαι. εὐδαιμόνων γὰρ πατέρων παῖδας ἀποφαίνεις εὐδαίμονας, μουσικῶς τινι νάματι τὰ θεῖα σφᾶς προφερόμενος, τοιοῦτος ἡμῖν ὁ λογιώτατος ἀφῖκται Μουσήλιος. ὃν ἐπαινεῖν ἤθελον καὶ τὰ προσόντα μὴ λέγειν δυνάμενος, μόνην τὴν σιωπὴν ἀρκεῖν ἡγοῦμαι πρὸς ἔπαινον. ἀλλ' εἴ μοι τι πείθῃ, τὴν ἀγαμέμνονος ἐπὶ σοὶ μεθαρμόσω φωνήν. βάλλ' οὕτω φίλε Τεῦκρε. καὶ μὴ φείσῃ φθεγγόμενος.

Νεστορίῳ.

ξθ Ἐψεύσθημεν ἐλπίδος μακρᾶς μὲν καὶ τῷ χρόνῳ λυπούσης ὅτι μὴ τὸ πέρας ἐδέχετο. εὔφρανε δὲ ὅμως καὶ μετριωτέρους ἐποίει. τὴν γὰρ σὴν ἐπιστολὴν εἰς μνήμην ἄγουσι παρεῖχε μὲν ἐννοεῖν ὅτι δὴ θᾶττον ἡμῖν ἐπανέλθοις. νῦν δὲ καὶ τῆς ἐλπίδος αὐτῆς ἐκπεσόντες, πῶς ἂν ἔχοιμεν φέρειν μετρίως. ἀλλ᾽ ὦ τύχη τύχη, τραγῳδήσω γάρ τι μικρὸν εἰς παραμυθίαν τῆς λύπης. τίς σε τοσοῦτον εὐφραινόμενοι ἀνιώμενοι. ὤφειλες γὰρ ἢ μὴ συναγαγεῖν εἰς ταὐτὸν ἀνθρώπους, ἢ γοῦν ἀπολαύειν ἀλλήλων ἐᾶν. τὸ μή, χωριζομένοις ἐφήδεσθαι. ἀλλὰ γὰρ ξένον οὐδὲν ἀνθρώπους ἡμᾶς ὄντας τοιούτων πειρᾶσθαι. ἀλλ᾽ ὑποκύπτειν δεῖ τὸν αὐχένα καὶ ζυγὸν ἀνάγκης ὑπομένειν ἑκόντας. οἱ γὰρ ἑκούσιοι πόνοι τοῖς κάμνουσι μετριώτεροι.

Ζαχαρίᾳ καὶ Φιλίππῳ.

ό Τὴν ἐπιστολὴν ὑμῖν ἐπιδίδωσι, τῶν ἐξ ἐμοῦ φοιτησάντων ἐστὶν ἀνήρ. χρόνον μὲν οὐ πολύν, ἀλλ᾽ ὅμως ἱκανὸν ἡγεῖται πρὸς τὴν ἐξ ὑμῶν εὐποιίαν καὶ τὸ ψιλὴν ἐπιγραφῆναί μου προσηγορίαν. εἰ δὲ δεόντως ἔγνωκε, διδάσκαλοι ἀναμένει τὴν πεῖραν. οὐκοῦν ἀγὼν ὑμῖν κἀκεῖνον μὴ ψευσθῆναι τῆς γνώμης. κἀμὲ μὴ καταισχῦναι τοσοῦτον ἔχειν παρ᾽ ὑμῖν νομιζόμενον. Ζαχαρίᾳ.

ὅ Ὅσης με φιλοτιμίας ἐνέπλησας τὴν μικρὰν δεξάμενος ἐπιστολὴν καὶ τήν, ὡς ἂν αὐτὸς εἴποις λακωνικήν. ἰδοὺ δή σοι τὸ σοβαρὸν ὁρῶ. καὶ Σπαρτιάτης αὐτίκα χρῆμα γεγένημαι. καί μοι πάντα Λυκοῦργος. ὁ γὰρ Σόλων οὐδέν. μικροῦ δεῖν καὶ δῶρα κλῶν ἀφῆκα φωνήν, τῆς Ἀττικῆς ἐκείνης εἰς λήθην ἐλθών. λυπεῖ με δὲ καὶ πατρὶς ἱμέρους τετειχισμένη, ὅτι δὴ μὴ τῆς ἀτειχίστου Σπάρτης ἐστὶν εἰκών, τοιαῦτα δύναται ῥήτωρ ἀγαθός, πρὸς πάθος ἕλκων οἷ οἷ καὶ βούλεται. εἰ δέ με πάλιν ὡς Ἀττικὸν ἐπαινέσειε,

ὅρα μὴ τὴν ἀπαρτὴν αὖθις ἀρνήσωμεν. οὕτω πόθῳ τῶν σῶν γραμμάτων μεθέλκομαι. ἀλλ᾽ ὅπως μὴ παίζειν ἐθέλων, ἐπαινέσεις τὴν αἴγυπτον, καὶ περὶ λόγῳ γένοιμι αἰγύπτιος. οὐκοῦν φεῖσαι πρὸς διός. οὐ γὰρ ἔχω μὴ θαυμάζειν ὃ πόσα καὶ σύ.

Νηφαλίῳ.

σ Ὑμεῖς ἐν πλήθει χρημάτων ἀπορίαν θρηνεῖτε. ἐγὼ δὲ τὰ χρήματα καὶ τοὺς πλουτοῦντας περιφρονῶ καίτοι πενίᾳ θαυμαστῇ συνεχόμενος. οὕτως ἄρα τὸ πένεσθαι καὶ πλουτεῖν ἡ γνώμη ποιεῖ. οὐ χρήματα τὰ παρὰ τῆς τύχης τῇ δὲ κἀκεῖσε πλανώμενα. τοιγαροῦν παῦσαι μικροψύχως ἡμῖν ὀδυρόμενος. μηδὲν μέγα νομίζων πλὴν εἰ μή τι φέροι πρὸς ἀρετήν. ὅτι γὰρ μὴ τοιοῦτον, ἀλλότριόν τε ὄντα πρὸς ἀπάτην ἐφέλκεται. ὅθεν οἱ φρονεῖν εἰδότες ὥσπερ τινὰ μέθην καὶ φλυαρίαν ταῦτα ἀποσεισάμενοι, τὴν μὲν καταλιπόντες τῇ γῇ, μεταρσίῳ γνώμῃ περιπολοῦσι τὸν οὐρανόν. τὰς αἰσθήσεις καὶ τὴν ὕλην καὶ τὸ τῆς πλάνης χωρίον ὥσπερ τινὰ χαλεπὴν διανηξάμενοι θάλατταν.

Μουσαίῳ.

δ Ἐδεξάμην τὴν βίβλον ποθεινοτέραν μοι γενομένην, ὅτι ταῖς ὑμετέραις ἀναληφθεῖσα χερσί, τάχα τι καὶ μουσικὸν ἐπεσπάσατο, ὡς τὸν κεχρημένον λοιπὸν ὀξυτέρας οἶμαι τῆς διανοίας αἰσθάνεσθαι. οὐ χεῖρον ἢ Σωκράτης, ἡνίκα δὴ παρὰ τὸν ἰλισσὸν ἐκαθέζετο. ἔνθα τὸ νυμφῶν ἱερὸν καὶ πανὸς ἐνδιαίτημα. ἀλλ᾽ εἴθε μοι καὶ τὰς ἄλλας βίβλους λαβὼν, τοιαύτας ἐργάσαιτο. ὥστε με κατὰ μέρος ἑκάστῃ προσβάλλοντα, ὀξυτέρας ἀεὶ τῆς ἐπιπνοίας αἰσθάνεσθαι.

Ἐπιφανίῳ.

η Ἀλῶς ἄρα ᾔδει τὸ τῶν ἐρώντων πάθος ἡ παροιμία. καὶ ἐπιορκεῖν ἐθέλωσι, συγγνώμην αὐτοῖς ἐκ θεῶν ἐπαγγέλλεται. ἰδοὺ γάρ σοι γέγραφα καίτοι μὴ γράφειν ὑπεσχημένος. οὕτως ἀεὶ

μεθα

μέθη τῷ πόθῳ καὶ πίομαι [illegible] ἐρωτικός. ἀλλὰ γράφε πολλάκις, καὶ δίδου τύπον γοῦν εἰκόνος ἀντὶ θέας τοῖς ἐρασταῖς.

Τῶν Προκοπίου ἐπιστολῶν

Τέλος.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Φιλοξένῳ Ἐπισκόπῳ.

ράμμα ἐμοὶ ποθεινόν, ἐπιστολὴ παρ᾽ ὑμῶν. καὶ εἴθε μὲν ἐ-

π ξεγένετό μοι καὶ αὐτῆς συνιέναι τῆς φωνῆς· ὅτω δ᾽ αὖ ἥδιον ἔχον, ὥσπερ τις ἐραστὴς αὐτὴν ὁρῶν τοῦ ποθουμένου τὴν ὄψιν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὰς εἰκόνας εἰώθαμεν ἀγαπᾶν τῶν ἐρωμένων, ὅταν αὐτοὺς μὴ δυνηθῶμεν ἰδεῖν. τὰ σύμβολα δέ, ὅτι μὲν τῆς ἑορτῆς ἐστιν, ἀγαθά μοι δοκεῖ, διότι δὲ παρ᾽ ὑμῶν, διπλάσια δικαίως νομισθήσεται.

Διονυσίῳ.

ἀ Υ τὴν ἐδάκρυσα τὴν γῆν, ἐπειδὴ τὴν σὴν ἤκουσα σιωπήν. εἰ γὰρ ὁ κύκνος σιγᾷ, τίς ᾄσεται μουσικήν. εἰ ὁ μεγαλόφωνος Διονύσιος μικρὰ φθέγγεται, τίς οὐ σιωπήσεται. ὡς ἔδει τὴν ψυχὴν πολλοῖς σώμασιν ἐγχεῖν, ὅπως ἂν ᾖ τοῦτο κἀμοὶ πρὸς ὑπηρεσίαν τῆς τέχνης. δεινὸν γὰρ εἴ τις ἄριστος αὐλητὴς καταγότω αὐτῷ τῶν αὐλῶν, δι᾽ ἀπειρίαν ὀργάνων εἰς θέατρον μὴ καταβαίνει.

Στεφάνῳ.

ὁ Τι γραμμάτων ἐμῶν ἐπιθυμεῖς, ἢ νόσου· ὡς δὲ ἠσθόμην ἀφῶν ὁ γραμματικὸς Βερονικιανός μοι διελέχθη, γράφων μὲν οὐ παύσομαι· φιλῶν δὲ οὐκ ἐπαυσάμην.

Εὐσεβίῳ.

π Οιήσαντες ὑμῶν ἐραστὴν, ἐποιήσατέ με καὶ τολμηρόν. ὥστε οὐ παύσομαι γράφων, κἂν πολλάκις αἰτιάσησθέ με θρασύτητος. τί γὰρ ἂν καὶ ποιήσειεν ἄνθρωπος ἐρῶν· καὶ παύσασθαι μὴ δυνάμενος.

Τῷ τὰ ὀξίδια πέμψαντι.

τ Οὺς κεράμους ὅτι μὲν πρωτείους ἐπιγραφὰς εἶδον. ὅτι δὲ μὴ προσέθηκας ὄξους, ἐπελαβόμην. τοῦτο γὰρ ἐπιγράφων καὶ ἀληθεύειν ἐδόκεις, καὶ ἀσφαλεστέρους ἐποίεις τοὺς πειρωμένους. νῦν δὲ ὑπὸ τῆς ἀγνοίας ὡς οἶνον ἁρπάζοντες, λανθάνουσι κινδυνεύοντες.

Τῷ αὐτῷ.

η Φιλότιμος καὶ δικαίως σοῦ δωρεά, μέχρι μὲν πρώην ἀνέπαφος ἦν. ἐπεὶ μηδὲ ἰδεῖν αὐτὴν ἠνειχόμην οὕτω μεγάλην οὖσαν ἐρυθριῶν. ὡς δὲ ἔδει τῶν κεράμων ἕνα πέμψαι φίλῳ συνήθει κατὰ χρείαν ἐπιδημοῦντι, τότε ἠσθόμην ὅτι καὶ δόλον εἶχεν ἐν ἀπορρήτῳ· καὶ τὸν πέμψαντα ὡς ἀληθῶς ἐμιμεῖτο· γελῶ μὲν δέ, ὅτι καὶ σημεῖον ἐπέθηκας αὐτοῖς, οἷον εὐφραίνει τὸν ἀπατώμενον· οὐδὲν δὲ ἀπεικὸς ἐπιπόνθειν ἄν, πολλάκις ἐφ' οἷς ἐπείσθην διαμαρτών.

Τῷ αὐτῷ.

ο Ι κέραμοί σου κενοὶ μὲν ἦσαν ἀρεσκόντες. ὄξος δὲ ἔφερον ἀεὶ χεόντες. οὕτω καὶ ὀλίγον ἐν αὐτοῖς ὑπῆρχε καὶ πονηρόν. ὥστε εἰ τὰ αὐτὰ τιμᾷς, ἄμεινον ἂν εἴης ἀγνωμονῶν.

Τῷ ἄρχοντι Ἱεραπόλεως.

ο Ι τὰς ἀρχὰς ἐνδόξως μετιόντες ὥσπερ ὑμεῖς, πλέον τούτου ἐπιτηδεύουσι· φίλους ποιεῖσθαι πλείους ἐν ταῖς ἀρχαῖς. γινώμεθα τοίνυν φίλοι τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς σῆς, ἐγώ τε καὶ ὁ τὴν ἐπιστολὴν ὑμῖν ἐπιδιδούς. ἐγὼ μὲν ὡς γεγραφώς. ὁ δὲ ἑταῖρος μόδεστος ὢν βούλεται ῥαδίως ἐπιτυχεῖν.

Εὐσεβίῳ.

α Ρα μὴ φαινώμεθα βραδὺς εἰς ἐπιστολήν; ἢ τοὐναντίον καὶ ὀχληρός. ἀλλ' εἰ καὶ τὸ δεύτερον δοκοίην, αὐτὸς αἴτιος ἐπιστέλλων. ὅτι μετέωρος ἡ χάρις οὐδὲ τὴν ἐμὴν ἀπόλειψιν περιμένουσα.

Θεοδώρῳ.

ε Ιθε ἦν καὶ πυθέσθαι, ὅπως ἡμῖν τοῦ σώματος ἔχεις. ἐπειδή σοι τοῦτο καὶ μόνον ἐνοχλεῖ. τὰ γὰρ τῆς ψυχῆς ἀμείνω καὶ βελτίω πέφυκε. καὶ εὐξαίμην οὕτως ἔχειν ἑτέρους. ὥστε εὐδαιμονέστερον ἐντεῦθεν εἶναι τὸν χρόνον. γράφε οὖν ὁσάκις ἂν ἐνδιδῶ σοι τὸ νόσημα, καὶ πότε καὶ ὅσον νενίκηται. καὶ ὅπως παρεχώρησε ταῖς ἡμετέραις εὐχαῖς. τὸν δὲ ἑταῖρον Ἀρχέλαον ἐκ τῶν ὑμετέρων γραμμάτων ἔχω δι' εὐνοίας ἀεί· μεγάλην σύστασιν ἡγησάμενος ἐπιστολὴν ἀνδρὸς ἀγαθοῦ.

Ἱλασίῳ.

α Ρα μὴ λέληθα ἐμαυτὸν εἰς παροιμίαν ἐλθών, καὶ γέγονα λύκος χανὼν διακενῆς; καὶ τίς ἂν πιστεύσειε ταύτην ἐπ' ἐμὲ τὴν παροιμίαν ἰσχύειν. ὅτε ὑμεῖς αὐτὴν προσδοκίαν ἐποιήσατε, συζεύξαντες τὰ ἆθλα τοῖς ἐπιτάγμασιν. εἰ μὲν οὖν ὡς ἐχρῆν ἠγωνίσμεθα λαμπρῶς αἰτοῦμεν μὲν τὴν δωρεάν. εἰ δ' ἧττον ἐξελέγξαμεν ἢ νομίζομεν

ἀλλ' οὐ χεῖρον ἢ βουλήθημεν ἢ πρὸ ἐφάνημεν. βουλήσει δ' ἴσως ἅπαντα κρίνεται. ἀπόδοτε τὴν σύνταξιν ἀνθρώποις ἢ δυναμένοις ἢ βουλομένοις. καὶ δότε πρόφασιν ὑμνῆσαι τὴν φιλότιμον καὶ σοφωτάτην ἀρχήν. αὐτοὶ πρὸς ἕκαστον ὑφηγούμενοι τῶν πεπραγμένων.

Ἀζυγίῳ.

δ Ὅσμοι τὰς ὑποσχέσεις ἢ μᾶλλον ἀπόδος. λέγω δ' ἀπόδος, οὐ κατὰ τὸν τῶν ὑποσχέσεων νόμον, ἀλλ' ὅτι τὸ θεραπεύειν ἡμᾶς, ὡς ὄφλημα σαυτὸν ἀπαιτεῖς. καὶ περὶ ὧν ἤδη τυγχάνω δεηθεὶς ἐπίστελλον ἀκριβῶς. ὡς ὅτι τὸ θέρος ἐν δίδωσιν ἢ θαῤῥεῖν δεῖ ἡμᾶς ἢ δραμεῖν ὡς ἡμᾶς.

Ῥωμύλῳ.

ε Κἀμὲ μὲν τῆς ἤδη γραφείσης ἐπιστολῆς, καὶ περὶ ἐρωτὸν εἶναί σε διὰ τῆς προθυμίας ἐνόμισα. χρόνου δὲ ἐγγινομένου καὶ πεμφθέντος οὐδενὸς ὧν προσεδόκησα, γράφειν εὐθὺς ἐγκλήματα πικρὸν ἡγησάμην. παρακαλῶ δὲ ἔτι, σπεῦσον. ἢ πάντως ἔλπιζε τὰ ἐγκλήματα.

Φιλοξένῳ.

ϛ Οὔ τις εἶ παλαιὸς ἐραστής. τοῦτο ῥήτωρ δεξιός, οὔτε πρότερος οὔτε δεύτερος ἐπιστέλλεις. καίτοι φιλοῦντός τε ἦν καὶ ἱκανοῦ λέγειν. μαρτυρῶ γὰρ ἡμῖν τὸ πέμπειν ἐπιστολάς. τί οὖν τοῦτο ποιεῖς. ἀποκνεῖς γράφων. εἰ μὴ καὶ τοῦτό με ζημιοῖς. ἀλλ' οὖν ταῦθα καὶ σεαυτὸν ἀδικεῖς καὶ ἐμέ. σεαυτὸν μὲν, κυρίαν ἔχων κατὰ σοῦ τὴν αἰτίαν. ἐμὲ δὲ μὴ δὲ ὑπὲρ ὧν ἠτιασάμην ἀπολογίας ἀξιῶν.

Πλακιδιανῷ.

η Δὴ σοι γράψας ἐπιθυμοῦντι, τὸ μὲν ἡδέως δέχεσθαι τὴν ἐπιστολὴν παρὰ τῶν κομισάντων ἔμαθον. παρὰ σοῦ δὲ οὐδέπω. τὸ δ' ἔξω μὲν οὐκ ἀπεικάζω, συμβουλεύειν ἔτι μὴ γράφειν. ἐπεὶ

δὲ καὶ

δὲ καὶ ὁ νῦν αἰτήσεως ἀπὸ τῶν ὁμοίων ὧνπερ καὶ ὁ πρότερος ἤτει πάλιν συγγράφω. τὴν δὲ ἐγκαλοῦσαν οὐ πέμψω.

Εὐτοκίῳ.

π Ρὸς σαυτοῦ καὶ τῆς παλαιᾶς φιλίας ἡμῶν, οὐ δοκῶ σοι γράφων, ἀναισχυντεῖν; ἀνδρὶ μὴ δὲ εἰδέναι μου βουλομένῳ τὰ γράμματα; ἀλλ' ἔτι μὲν ἐλπίζων μεταθήσειν ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐπεστάλκειν. ἀποτυχὼν δὲ νῦν αὖθις, ἀναιδὴς οὐκ ληθήσομαι. τοῦ Μοδέστου δὲ πολύν τινα ἔπαινον ὑπὲρ σοῦ κινοῦντος παρὰ πολλοῖς, ἀναγκαῖον ἡγησάμην καὶ δι' αὐτοῦ, καθάπερ διὰ τῆς ἐπιστολῆς, ὑμῖν ὁμιλῆσαι.

Λεοντίῳ.

ἴ Ἴσχον μὲν τινὰ λύπην ἄχρι τοῦ παρόντος καὶ δικαίαν πρὸς σέ. τὴν δὲ αἰτίαν ἀγνοεῖς. εἰ δὲ ἀγνοεῖς, ἀναμνήσω. γεωργοῖς ἐμοῖς ἐβοήθεις ἀδικοῦσιν ἐμέ. παυσάμενος οὖν τοῦ λυπεῖν, ἐπανήγαγες αὖθις εἰς τὸ φιλεῖν. φιλήσω δὲ ἔτι μᾶλλον ἐγὼ, εἰ μελήσει σοι τῶν ἐμῶν ἀλλὰ μὴ τῶν ἀδικούντων ἐμέ.

Δημοφίλῳ.

ἄ Ρχε μὲν εὐτυχῶς. εὐτυχήσεις δὲ ὢν ἀγαθός. ἐπεὶ καὶ φιλεῖ τὸ θεῖον τοὺς ἀγαθούς. τὸ δὲ μεμνῆσθαι τῶν φίλων, εἴπερ ἄλλο τι καὶ τοῦτο βέβαιον παρὰ σοί. ἀλλὰ τῶν πραγμάτων ἀφελκόντων εἰς λήθην, ἔδωκα δι' ὀλίγων ἀνάμνησιν ὧν παρεκάλεσα καὶ τὸν ἐπιδιδόντα καὶ τὸ διδόμενον.

Ἀραβιανῷ.

μ Μὲν ἐπιστολὴ γέγραπται παρ' ἐμοῦ. τὴν χάριν ἣ οὐκ ἄν τις μόνος ἀλλὰ πολλοὶ δέχοιντο μετ' ἐμοῦ. σκόπησον οὖν, ὅπως μήτε τὴν ἐπιστολὴν τοῖς αἰτήσασι καταλίπωμεν, μήτε οἱ δεηθέντες ὑμῶν ἀποτύχωσι δι' ἐμοῦ.

Ἀμμωνίῳ.

α' Νέβρα ὑπέδειξε τὸ παρὰ τῶν οἴκοι ὡς αὐτῆς μαρτυρούμενον, τὸν ἀναστήσαντα Οὐλπιανόν, δυσωπησάτω τὸ μέγεθος τὸ σόν· δι᾽ ὑμᾶς μὲν ὡς ἡγουμένους δεξιῶς, δι᾽ ἐμὲ δὲ ὡς ἱκανὸν εἶναι νομίζοντας περὶ ὧν ἐπιστέλλω πρὸς ὑμῖν. ἡ δὲ τῆς δυσπραγίας αἰτία, φιλοπράγμονος ἀντιδίκου τε σπεύδοντος ἐπηρεάζειν ἐλευθερῶσαι.

Ἀνθεμίῳ.

ο' Ὑπαύσομαι γράφων ἕως ἂν ἀπείπωμεν, ἐγὼ μὲν γράφων, αὐτὸς δὲ ἐνοχλούμενος· ὅπως ἂν καὶ μάθω βεβαίως εἰ δεῖ με περὶ ὧν ἐδεήθην τὴν ἐλπίδα τηρεῖν, ἢ μᾶλλον ἀπολαβεῖν. Νείλῳ.

σ Ὑνὼν μὲν ἐλύπεις· ἀποδημῶν δὲ νῦν ἀδικεῖς· τῆς γὰρ ἐν τῇ συνουσίᾳ τέρψεως ἀποστερεῖς. ἀλλὰ μὴν καὶ γράφων ἐγένου βαρύτερος· τὸ γὰρ ἡδὺ τῆς ἐλπίδος ἀνῄρηκας· ὥστε οὐκ ἂν ἔχοις εἰπεῖν, ὡς ἡμᾶς οὐκ ἠνίασας.

Καλλιοπίῳ.

μ Εἶζόν με λυπεῖς, ὧν ὠφέλησας οὐ γράφων ἐξ ὅτου ὠφέλησας· ὥστε τὸ τυχεῖν ἀγαθῶν, τοὺς ποθουμένους παρασκευάζει σιγᾶν, κινδυνεύω μᾶλλον ἀγαπᾶν τὴν βραδυτῆτα τοῦ τάχους, εἰ μέλλοιεν συνεστῶτες οἱ φοιτηταί, διότι μὴ ταχὺ χαρίζονται, συχνότερον ἐπιστέλλειν. τοῦτο μὲν οὖν ὦ μουσικώτατε μὴ παύσῃ ποιῶν. μὴ δὲ ἀφαιροῦ με τοῖς ἐμοῖς καρποῖς ἐντυγχάνειν, ὑμετέραις ἐπιστολαῖς. ἃ δὲ ὑπὲρ ἐμοῦ πρακτέον, ἀφίημι τῷ θεῷ καὶ ὑμῖν· ὡς ἂν μὴ δοκοίην ἀπειρόκαλος εἶναι, περὶ τῶν αὐτῶν πολλάκις διαλεγόμενος.

Σεβήρῳ.

Σεβήρῳ.

ὄ Υπε πατὴρ οἷός τε εἶ μισῆσαι τοὺς ἐξ αὐτοῦ φύντας, οὐδέποτε, καὶ παιδευτὴς ἀμείνων ἔοικεν εἶναι πατρός. ὁ μὲν γὰρ ἐν ἡδονῆς τύχῃ παῖδας ποιεῖται. ὁ δὲ ἐν προαιρέσει τέχνης, ἀγαθοὺς εἶναι παρασκευάζει. μηδὲν οὖν θαρρῶν ὡς ἀγαπῶσε κατὰ τὸν ἀμείνω πατέρα τὸν τῆς τέχνης. καὶ μηδέποτε μικροψυχίας ἁλῷς. εἴτις ἄρα καὶ γένοιτο. ἐπεὶ καὶ πατέρες οἱ τῆς φύσεως, ἐνίοτε παραλυποῦσι τοὺς παῖδας, ἀλλ᾽ οὐκ ἔτι καὶ πολεμοῦσιν ἀλλήλοις.

Φιλοξένῳ.

ε̃ Υ πρᾶτε φίλων ἄριστε καὶ ῥητόρων. οὕτω γὰρ ἐγὼ διατελῶ περὶ σοῦ, τὰ μὲν εὐχόμενος, τὰ δὲ προσδοκῶν. καὶ σὺ μὲν ὅτι μέμνησαι φίλων καὶ σπουδαῖος ὑπὲρ ἡμῶν, εἰσὶν οἱ δεῦρο ταῦτα συνεχῶς ἀπαγγέλλοντες. προστίθει δὲ τούτοις τὸ λειπόμενον καὶ δίδου συνεχῶς ὑμετέραις ἐντυγχάνειν ἐπιστολαῖς.

Εὐσταθίῳ.

ὁ Γράφων ἐγὼ τὴν ἐπιστολήν, φίλος ὑμῖν. ὁ κομίζων φίλος ἐμοὶ γενόμενος γίνεται καὶ σοὶ δὲ μετὰ τὸ συνωθῆναι αὐτοῦθα, ποδαπός τις εἰμί. φίλους εἰσάγων τοῖς φίλοις. ἐφ᾽ οἷς δὲ ἥκει καὶ ὅπως αὐτὸ τὰ χρήδια θεῖναι, τὰς μὲν αἰτίας αὐτὸς διηγήσεται. πρὸς δὲ τὸ δεύτερον ὑμεῖς ὑφηγήσασθε καὶ φιλοῦντες ἄγαν καὶ φρονοῦντες ἱκανῶς.

Ἰωάννῃ.

ἀ Εἰ μὲν φόβος ἡγεῖται μοι τῆς πρὸς ὑμᾶς ἐπιστολῆς. θεραπεύει δὲ αὐτὸν ἡ πρᾳότης ἡ περὶ ὑμᾶς. γράφω τοιγαροῦν τῆς εἰς ὑμᾶς ἐλπίδος ἀντεχόμενος, ὥσπερ οἱ κυβερνῆται βλέποντες εἰς τὸν ἀπευθύνοντα τῶν ἀστέρων. ἐπεὶ οὖν καὶ ὑμεῖς οὕτω καταλάμπετε, μείνατε καὶ οὕτως εὐεργετοῦντες.

Εὐσταθίῳ κοιαίστορι.

κ Αἱ προθυμία καὶ προσδοκία, οὐ μικρὰ παρ' ἡμῖν· πρῶτον μὲν ἰδεῖν ὑμᾶς· ἔπειτα δὲ καὶ εἰπεῖν εἰς ὑμᾶς. ἀλλὰ τὸ μὲν πρότερον ἐν ὑμῖν. τὸ δὲ δεύτερον ἐν τῇ πόλει κἀμοί. μᾶλλον δὲ καὶ τοῦτο ἐν ὑμῖν. οὐ γὰρ δὴ μικρὸν κώλυμα εἰς πανήγυριν, πόλις ἀθυμοῦσα· καὶ παιδευταὶ μετριάζειν οὐκ ἀνεχόμενοι.

Ελιανίῳ.

μ Ια πρὸς ἡμᾶς ἐπιστολὴ παρὰ σοῦ. παρ' ἐμοῦ δὲ εἴ τις ὑμῖν ἀποδέδωκεν, αὕτη τετάρτη. πρᾶττε τοίνυν καλῶς καὶ μέμνησο τῶν φίλων. κἄν τι σε δεξιὸν περιστῇ, γράφε πρὸς ἐρῶντα μαθεῖν.

Πλακιδιανῷ.

ο Πρότερον πιστεύσας σοι δι' ἐμέ, νῦν ἐμὲ μέμφεται διὰ σέ. λῦσον οὖν τὸ χρέος· ἵνα μὴ κἀγώ σοι μέμψωμαι δι' ἐκεῖνον.

Σαλβιανῷ.

τ Ας ἐπιστολὰς οἱ τὴν ἀρχὴν εὑρόντες, δοκῶ μοι διὰ πρόσρησιν εὗρον. πραγμάτων δὲ ἴσως ἐγγινομένων, παρηκολούθηκέ τι καὶ νεώτερον ὑπὲρ αὐτῶν ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς διαλέγεσθαι. οὐκοῦν εἰ μὲν ἐμπέσοι πράγματα, καὶ μακρολογεῖν ἀνάγκη. τούτων δὲ ἀπόντων πῶς αὖτις χαρίσαιτό σοι μακροτέρας ὁμιλίας ἐρῶντι. καλῶ γὰρ ὁμιλίαν καὶ τὴν ἐν τοῖς γράμμασιν· οὐδὲν πολὺ συνουσιῶν διαφέρουσαν.

Ἱερίῳ.

ε Ιπου ὦ σοφώτατοι τῶν ἐν τῇ γῇ, χρήματα μὲν αἰτήσας ἔλαβον ἂν καὶ ῥᾳδίως. ἐπιστολὴν δὲ ὑμετέραν ἰδεῖν, πολλάκις μὲν δεξάμενος, πολλάκις δὲ ἱκετεύσας, ἀνάξιος εἶναι τοῦ τυχεῖν ὑποπτεύομαι, καίτοι φιλῶ μὲν ὡς ὀλίγοι, τιμῶ δὲ ὑπὲρ τοὺς ὀλίγους.

ἰου

Ἡσυχίῳ.

ε Γὼ καὶ σοῦ κήδομαι καὶ Τιμοθέου. σοῦ μὲν ὡς μὴ ἀδικοίης Τιμόθεον· ἐκείνου δὲ ὡς μὴ ἀδικοῖτο. εἰ δὲ καὶ σοὶ δοκεῖ μετὰ τοῦ Πλάτωνος τὸ ἀδικεῖν τοῦ ἀδικεῖσθαι μεῖζον εἶναι κακὸν, ἔοικα σοὶ μᾶλλον ἐν τούτῳ χαρίζεσθαι, δεόμενος ὑπὲρ αὐτοῦ πραττομένου δίκας ὑπὲρ ὧν οὐκ ἐξήμαρτε.

Σερήνῳ.

π Ολλάκις ἐνέπλησέ με φροντίδος κομίσας τὶς περὶ ὑμῶν ἀπαγγελίαν ἐπισχεῖν. καίτοι τὰ βελτίω προσεδεχόμην ἀκούειν. πέμψον οὖν θᾶττον ἐπιστολὴν περὶ μηδενὸς τί μοι συνδιατεθῆναι τοῖς γραφομένοις.

Λεωνίδᾳ.

ε Ρρωσο. τοῦτο γὰρ ἐγὼ ἀεὶ συνεύχομαί σοι, καὶ ἀκοῦσαι ποθῶ περὶ σοῦ. κἂν ὅτι τοῦτό ἐστι παρ᾽ ὑμῖν ἐπιστείλῃς, οὐ μικρὰν ἔχειν δωρεὰν ἡγοῦμαι παρὰ τῆς τύχης.

Καλλιοπίῳ.

τ Οῖς σοῖς ἁπάντων ἀεὶ καὶ ὅπως ἔχεις ἐρωτῶ, εἶτ᾽ οὐ δέον τοὺς μὴ σιγᾶν ἀπαιτῶ. λεγόντων δὲ ἀμφότερα, σὲ μὲν ὑπονοεῖν, αὐτοὺς δὲ χαρίζεσθαι οὐδενὸς, χαίρων ἐγὼ δικαίως ἀπέρχομαι.

Σερήνῳ.

σ Φόδρα μὲν σου περιεπτυξάμην τὰ γράμματα φιλοσοφοῦντα καὶ παραινοῦντα. γίνωσκε δὲ ὡς οὐδὲν οὔτε τῶν καιρῶν οὔτε τοῦ συμφέροντος ἰσχυρότερον.

Μοτερνίῳ.

κ Αἰ βραχέα τῷ μετρίως σου γράφων, ὅτι φιλῶ καὶ μέμνημαι δείκνυμι. ποιῶν δὲ καὶ αὐτὸς ὥσπερ ἐγὼ, τοῦτο δείξεις ὅπερ ἐγώ.

Αἰγυπτίῳ.

ε Ιδε καὶ τὰς ὑπερηφάνους τῶν ἑταιρῶν οὕτω ποιούσας καὶ πάντα ἐπιτάττειν βουλομένας τοῖς ἐρασταῖς· ἀλλ᾽ ἐκεῖναι μὲν ἴσασι καὶ θεραπεύειν ὅταν κελεύωσι. σὺ δὲ Λαΐδα τινὰ Κορινθίαν ἀπομιμῇ, κελεύων μὲν ἑτοίμως, ὑπακούων δὲ οὐδὲ μόλις.

τ Οὐ οἶνον τὸν Κνίδιον φασὶν οὕτω πολὺν ἔχειν ὑμᾶς, ὥστε καὶ
ἐπιγραφὰς αὐτὸν διατίθεσθαι. ἡμεῖς δὲ οἱ τὴν Σύρων οἰκοῦν-
τες, ἄλλας μὲν εὐτυχοῦμεν ἀμπέλους. τὰς δὲ παρ' ὑμῖν μακαρί-
ζομεν, οὕτως εὐδαιμονέστερον, ὅτι καὶ ἀναγκαιότερον. πέμψατε οὖν
μονοκεράμους ἀρκοῦντας εἰς ἔτος· ληψόμενοι τὴν τιμὴν ἢ χάριν
ἀντὶ χάριτος ἀπαιτήσοντες.

Ἀβραμίῳ ἐπισκόπῳ.

ε Δεῖ πρὸς ἀνδρὸς ἀρετὴν τοὺς μέλλοντας γράφειν, καὶ
χρόνου μῆκος περιζητεῖν, καὶ δύναμιν λόγων ἀξίαν εὑρεῖν.
ἁμάρτημα γὰρ οὐ φορητὸν, τοιούτοις πράγμασιν ἐγχειρεῖν. ἀφ' ὧν
καὶ τὰ τῆς προπετείας ἐλέγχεται, καὶ τὰ τῆς ἀρετῆς ἐκ τῆς μι-
κρολογίας ὑβρίζεται. τοῦτο τοίνυν ἡμῖν καὶ τὴν ἀναβολὴν πεποί-
ηκε, καὶ τὸ δοκοῦν ἔγκλημα περιέθηκε. φίλων γὰρ ἐδόξαμεν ἀ-
μνημονεῖν πρὸς αὐτοὺς μὴ δὲ γράμμασι φανέντες. γνοὺς τοίνυν
τὴν αἰτίαν καὶ σκοπῶν τὴν φιλίαν, μὴ παντελῶς τὴν ἐμὴν ἀ-
βέβαιον νομίσῃς διάνοιαν. οὐ δὲ γὰρ οὐδὲ αὐτὸς οἶμαι, τὴν τοιαύ-
την κακίζειν ἐπείγῃ προαίρεσιν, ἥτις μικρᾶς γοῦν ἀσφαλείας
πεφρόντικεν. εὔχου τοίνυν περὶ ἡμῶν. τοῦτο γὰρ κἀμοὶ ποθεινὸν
καὶ σωτήριον. καὶ σοὶ προσφιλὲς ἅμα καὶ νόμιμον.

Διονυσίῳ. Ἐπισκόπῳ.

ζ Λαβόν σου τὴν ἐπιστολὴν ὑγιαίνων, ἀντεπιστέλλω δέ σοι νο-
σῶν. νοσῶ δὲ ἐκεῖνα τὰ εἰωθότα. ἐν οἷς ἀλγήματά τε οὐ φο-
ρητὰ τῶν ποδῶν, καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ μὴ εἶναι καθεύδειν κακά. καὶ τὸ
ἐρᾶν θανάτου. πρὸς ταῦτα εὐχῶν δεῖ τῶν ὑμετέρων. εὐχῶν δὲ λέ-
γω τῶν ἐθάδων, τοῦ δυσωπεῖν τὸν θεόν. ὡς ἐγὼ πολλάκις ἤδη καὶ

τὰ κοινὰ καὶ τὰ ἴδια μαρτυρίῳ δείξαιμεν. τοιοῦτόν ἐστιν ἁμαρτίαι βαρεῖαί τε καὶ πολλαί εἰσί τι παρ' ὑμῖν εὕρηται γὰρ τοῦτο ὀδύναι τοσαῦ(τ)ε καὶ μὴ τὸ πᾶν ἀνελεῖν τῶν πόνων, ἀλλ' ἀφαιρεῖν μέρος, πέμπε τὰ χρηστά. καὶ βοήθει φίλου σώματι.

Εὐσεβίῳ.

κ Αἱ τῶν ἵππων λέγουσι τοὺς ἀρίστους, ἐπειδὰν εἰς ἀγῶνα ἔλθωσιν, εἶναι τὰ τελευταῖα βελτίους ἢ τὰ πρῶτα τῶν δρόμων. ὁ καλὸς Ἀκυλῖνος, φιλοτιμότερός ἐστιν ἐν τοῖς πόνοις νῦν μᾶλλον, ἢ πάλαι. ὁ προθυμεῖται μὲν οὐδὲν ἧττον ἀγνοῆσαι παιδείας. τοὺς δὲ περὶ αὐτοῦ παλαιοὺς ἐπείγει ὑποδεῖξαι μικρούς. αἴτιαι αὖται δὲ τῶν νέων ἐπιθυμίαι, βιβλίων ὑποδέονται πλήθους. τοῦτο δὲ οὐκ ἂν γένοιτο εἰ μὴ παρείη χρυσός.

Ἰουλιανῷ.

ε Ἐπεδήμησέ τις ἡμῖν ἐκ τῆς ὑμετέρας· καὶ τὸν υἱὸν ἐπαγόμενος ἐπὶ λόγους. ἐγὼ δὲ ἰδὼν ἄνδρα λίαν δυστυχῆ πῶς αὐτὸ τύχοις ἀπὸ ταύτης ἀγόμενον, ἠρώτων τί τοὔνομα εἴη τῷ ξένῳ. τῶν παρόντων δέ τις εἰδέναι δοκῶν, Μακάριος ἔφησεν. ἐγὼ δὲ ὡς ἤκουσα τό, Μακάριος, πάνυ γε ἔφην, εἴπερ οὐκ ἐπεδήμησεν.

Τῷ αὐτῷ.

ε Πέπεισταί σοι γαμοῦντι· καὶ συγγνώμην ἔχω μετὰ τὸν γάμον σιγῶντι. οὐδὲ γάρ ἐστιν ὡς ἔοικεν οὐδενὶ παρρησία, δεδεμένῳ γυναικείοις ἀπάταις.

Ῥούφῳ σχολαστικῷ.

λ Ὅπως ἐστὶ παλαιὸς μὴ ῥᾳδίως κίλικας ἀληθεύειν· καὶ δέδοικα μὴ κακίαν ἰδὼν, ἐκοινώνησας αὐτῇ τῶν τρόπων. σοῦ γὰρ τὰ γράμματα. σοῦ δὲ τὸ συνεχῶς ὑποστέλλειν. ἢ οὐχ αὕτη μὲν ἦν ἡ ὑπόσχεσις, μεμένηκε δὲ λόγος ὑπόσχεσις; ἐμὲ μὲν λυπεῖσθαι ποιῶν. σὲ δὲ κίλικα δεικνύων.

ΛΥΣΙΔΟΣ ΠΥΘΑΓΟΡΕΙΟΥ

Ἐπιστολὴ πρὸς Ἵππαρχον.

Ἐπεὶ τὸν Πυθαγόραν ἐξ ἀνθρώπων γενέσθαι, οὐδέποκα διασκεδασθήσεσθαι τὸ ἄθροισμα τῶν ὁμιλητῶν, ἐς τὸν ἐμαυτοῦ θυμὸν ἐβαλόμαν. ἐπεὶ δὲ παρ' ἐλπίδας ὥσπερ ἀπὸ ναὸς μεγάλας φορτίδος ἐν ἐρήμῳ πελάγει λυθείσας, ἄλλος ἄλλοσε φορεύμενοι διεσπάρημες, ὅσιον κα μεμνᾶσθαι τῶν τήνου θείων καὶ σεμνῶν παραγγελμάτων μηδὲ κοινὰ ποιεῖσθαι τὰ σοφίας ἀγαθὰ, τοῖς μηδὲ ὄναρ τὰς ψυχὰς κεκαθαρμένοις. οὐ γὰρ θέμις ὀρέγειν τοῖς ἀπαντῶσι τὰ μετὰ τοσούτων ἀγώνων περιαθέντα. οὐδὲ γὰρ βεβάλοις τὰ ταῖν Ἐλευσινίαιν θεαῖν μυστήρια διηγεῖσθαι. κατ' ἰσότητα δὲ ἄδικοι καὶ ἀσεβέες ἀμφότεροι οἱ ταῦτα πράξαντες. καλὸν δὲ ἀναλογίζεσθαι ὅσον χρόνου μᾶκος διαγάγομες ἐκμετρήσαντες, ἀπορρυπτόμενοι σπίλους τοὺς ἐν τοῖς στήθεσιν ἁμῶν ἐγκεκολαμμένους, ἕως πέντε διελθόντων ἐτέων, ἐγενόμεθα δεκτικοὶ τῶν τήνου λόγων. καθάπερ γὰρ οἱ βαφεῖς προεκκαθάραντες ἔστυψαν τὰ βάψιμα τῶν ἱματίων, ὅπως ἀνέκπλυτον τὰν βαφὰν ἀναπίωντι, καὶ μηδέποκα γενησουμέναν ἐξίτηλον, τὸν αὐτὸν ὁ δαιμόνιος τρόπον ἀνὴρ, παρεσκεύαζε τοὺς φιλοσοφίας ἐρασθέντας, ὅπως μὴ διαψευσθῇ περί τινα τῶν ἐλπιζομένων ἐσεῖσθαι καλῶν κἀγαθῶν. οὐ γὰρ κιβδήλους ἐνεπορεύετο λόγοις. οὐδὲ πάγας εἷς πολλοὶ τῶν σοφιστῶν τοὺς νέους ἐμπλέκοντι, πρὸς οὐδὲν κρήγυον σχολάζοντες. ἀλλὰ θείων τε καὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων ἦν ἐπιστάμων. οἱ δὲ, πρόσχημα

ποιησά

πασσάμενοι τὰν τήνου διδασκαλίαν, πολλὰ καὶ δεινὰ δρῶντι σοφιστεύοντι, οὐ κατὰ κόσμον, οὐδ᾽ ὡς ἔτυχε τὼς νέως. τοιγαροῦν χαλεπούς τε καὶ προαγεῖς ἀπεργάζονται τοὺς ἀκούοντας. ἐγκιρνᾶντι γὰρ ἤθεσι τεταραγμένοις τε καὶ θολεροῖς θεῖα ῥήματα καὶ λόγως ἐλευθέρους. καθάπερ δ᾽ ἔστι τις εἰς φρέαρ βαθὺ βορβόρου πλῆρες ἐγχέας καθαρὸν καὶ διειδὲς ὕδωρ, τόν τε βόρβορον ἐτάραξε καὶ τὸ ὕδωρ ἠφάνισεν, ὁ αὐτὸς δὲ τρόπος τῶν οὕτω διδασκόντων τε καὶ διδασκομένων. πυκιναὶ γὰρ καὶ βαθεῖαι λόχμαι περὶ τὰς φρένας καὶ τὴν καρδίαν ἐμπεφύκαντι τῶν μὴ καθαρῶς ὀργιασθέντων, πᾶν τὸ ἅμερον καὶ πρᾶον καὶ λογιστικὸν ἐπισκιάζουσαι προφανῆ μὲν αὐξηθέν. ἐγκαταδεδύκαντι δὲ τῷ δάσει τούτῳ παντοῖαι κακότητες ἐκνεμόμεναι καὶ κωλύουσαι καὶ μηδαμῶς ἐῶσαι προκύψαι τὸν λόγον. ὀνομάξαιμι δὲ πρῶτον ἐπελθὼν αὐτῶν τὰς ματέρας, ἀκρασίην τε καὶ πλεονεξίαν. ἄμφω δὲ πολύγονοι πεφύκαντι. τᾶς μὲν οὖν ἀκρασίας ἐξεβλάστησαν ἄθεσμοι καὶ μέθαι καὶ φθοραί, καὶ παρὰ φύσιν ἡδοναί, καὶ σφοδραί τινες ὁρμαὶ μέχρι θανάτων καὶ κρημνῶν ἐκδιώκουσαι. ἤδη γάρ τινας ἠνάγκασαν ἐπιθυμίαι, μήτε ματέρων μήτε θυγατέρων ἀποσχέσθαι. καὶ δὴ παρωσάμεναι νόμον καὶ πατρίδα καὶ πόλιν καὶ τύραννον, ἐκπεριαγαγοῦσαι τοὺς ἀγκῶνας, ὡς αἰχμαλώτους ἐπὶ τὸν ἔσχατον ὄλεθρον μετὰ βίας ἄγουσαι κατέστασαν. Τᾶς δὲ πλεονεξίας ἐκπεφύκαντι, ἁρπαγαί τε καὶ πατροκτονίαι, ἱεροσυλίαι, φαρμακεῖαι, καὶ ὅσα τούτων ἀδελφά. δεῖ οὖν τό τε πρᾶτον τὰς ὕλας, τοῖς ἐνδιαιτῆται ταῦτα τὰ πάθη, πυρὶ καὶ σιδάρῳ καὶ πάσαις μαχαναῖς ἐκκαθάραντας, καὶ ῥυσαμένους τὸν λογισμὸν ἐλεύθερον τῶν τοσούτων παθέων, τὸ τηνικάδε φυτεύοντάς τι χρηστὸν αὐτῷ παραδιδόμεν. Ἅπερ ἔμαθες μὲν Ἵππαρχε μετὰ σπου-

δέος, οὐκ ἐπιτήρησις δεῖ γίνεσθαι συνιέμενος σικελικᾶς πολυτελείας· ἃς οὐ χρῆν τυγχάνεσθαι δεύτερον. λέγοντι δὲ πολλοί σε καὶ δημοσίᾳ φιλοσοφεῖν· ὅπερ ἀπαξίωσε Πυθαγόρας· ὅς γε Δαμοῖ τᾷ αὐτοῦ θυγατρὶ τὰ ὑπομνάματα παρακαταθέμενος, ἐπέσκαψε μηδενὶ τῶν ἐκ τᾶς οἰκίας παραδιδόμεν· ἁ δὲ δυναμένα πολλῶν χρημάτων ἀποδόσθαι τὼς λόγως, οὐκ ἐβουλήθη. πενίαν δὲ καὶ τὰς τῶ πατρὸς ἐπισκάψιας ἐνόμιζε χρυσοῦ τιμιωτέρας ἦμεν. Φαντὶ δὲ ὅτι ἁ Δαμὼ θνάσκοντι Βιταλίᾳ τῇ ἑαυτῆς θυγατρὶ τὰν αὐτὰν ἐπιστολὰν ἀπέστειλεν. ἄμμες δ᾽ ἄνδρες ἐόντες, οὐ γνησίως αὐτῷ ποτιφερόμεθα. ἀλλὰ παραβάται τᾶν ὁμολογιᾶν γινοίμεθα. εἰ μὲν οὖν μεταβάλοιο, χαρήσομαι· εἰ δὲ μή, τέθνακάς μοι.

Ἐπιστολὴ Ἀμάσιδος βασιλέως Αἰγύπτου πρὸς Πολυκράτην ἄρχοντα Σάμου φίλον αὐτοῦ τὰ πάντα εὐτυχοῦντα.

α Μασις Πολυκράτει ὧδε λέγει. ἡδὺ μὲν πυνθάνεσθαι ἄνδρα φίλον καὶ ξεῖνον εὖ πρήσσοντα. ἐμοὶ δὲ αἱ σαὶ μεγάλαι εὐτυχίαι οὐκ ἀρέσκουσι, τὸ θεῖον ἐπισταμένῳ, ὡς ἔστι φθονερόν, καί κως βούλομαι καὶ αὐτὸς καὶ τῶν ἂν κήδωμαι, τὸ μέν τι εὐτυχεῖν τῶν πρηγμάτων, τὸ δὲ προσπταίειν. καὶ οὕτω διαφέρειν τὸν αἰῶνα ἐναλλὰξ πρήσσων ἢ εὐτυχεῖν τὰ πάντα. οὐδένα γάρ κω λόγῳ οἶδα ἀκούσας ὅστις ἕτερος οὐ κακῶς ἐτελεύτησε πρόρριζος εὐτυχέων τὰ πάντα. σὺ νῦν ἐμοὶ πειθόμενος ποίησον πρὸς τὰς εὐτυχίας τοιάδε. φροντίσας τὸ ἂν εὕρῃς ἐόν τοι πλείστου ἄξιον, καὶ ἐπ᾽ ᾧ σὺ ἀπολομένῳ μάλιστα τὴν ψυχὴν ἀλγήσεις, τοῦτο ἀπόβαλε οὕτως ὅκως μηκέτι ἥξει ἐς ἀνθρώπους. ἤν τε μὴ ἐναλλὰξ ἤδη τὠπὸ τούτου αἱ εὐτυχίαι τοι ταύτῃσι πάθῃσι προσπίπτωσι, τρόπῳ τῷ ἐξ ἐμοῦ ὑποκειμένῳ ἀκέο.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΜΟΥΣΩΝΙΟΥ.

Παγκρατίδῃ.

Αἰ ἐκ τῶν ἀπαγγελλομένων ἡμῖν περὶ σοῦ, καὶ ἀξιῶν
κ αὐτὸς ἐπέστειλας τοῖς υἱοῖς σου, τεκμαιρόμενος μὴ τὰ αὐτὰ τοῖς λαώδεσιν, ἀλλὰ τὸ οἰκεῖον δεῖ σε φρονεῖν περὶ φιλοσοφίας, προεθυμήθην κατὰ μὲν τὸ παρὸν, συνησθῆναί σοι ἐπὶ τούτοις· εἰς δὲ τὸ ἐπιὸν, συνεύξασθαι, μὴ ἐφ' ἕτερόν τι αὐτοὺς ἀποκλῖναι. τῇ οὕτως δὲ ἣν ἔχουσι νῦν πρόθεσιν ἄχρι τέλους φιλοσοφῆσαι. ἵνα αὐτοί τε δὴ ἀπαλλάττωσι καὶ σὲ ἀνθ' ὧν ἐκ σοῦ ἔπαθον, ἀμείψασθαι δυνηθῶσι. δυεῖν γὰρ ὡς καθόλου εἰπεῖν οὐσῶν αἰτιῶν, παρ' ἃς ἄνθρωποι ἀτάκτως καὶ ὁδῷ ζῶσιν, ἐμπειρίας τε καὶ ἐγκρατείας πῶς, ἂν δυναίμεθα ἢ πρὸς ἑαυτοὺς ἢ πρὸς ἑτέρους ποιεῖν τὰ δέοντα ὑπ' ἀγνοίας ἅμα καὶ ἀκρασίας κατεχόμενοι. ἡ μὲν οὖν τούτων ἀπόλυσις, ἀναγκαίως πάνυ ἔοικε παρ' ἡμῶν ἀπαιτεῖσθαι. πρὸς γὰρ τὸ τεταγμένως καὶ εὐσχημόνως ζῆν γνοίαμεν, τοῦ λόγου εἰς τοῦτο ἡμῖν καθάπερ ἐπισκόπου καὶ ἄρχοντος ὑπὸ τῆς φύσεως διδομένου. ἀπολυθῆναι μὲν τῆς ἀγνοίας καὶ ἀκρασίας οὐχ οἷόν τε ἡμᾶς ἄνευ τοῦ ἐπιστρέψαι αὐτοὺς τῇ διὰ τοῦ λόγου ἰατρείᾳ. Προσελθοῦσα γὰρ αὕτη καὶ τὸ προεστηκὸς ἐν ἡμῖν ἐκ τοῦ παρὰ φύσιν εἰς τὸ κατὰ φύσιν ἀεὶ τρέπουσα, τὰς μὲν μοχθηρὰς τῶν κρίσεων καὶ ἐκ τῆς διαστροφῆς ἐγκειμένας, ἐπικόπτειν καὶ ἐξάγειν ἐκ τῆς ψυχῆς ἀεὶ πειρᾶται τὰς δ' ὑγιεῖς καὶ ἀκολούθους τῇ φύσει ἀντεισάγειν. ἢ ἀσθενούσας ἀνακτᾶσθαι ἰσχὺν δὲ αὐταῖς καὶ εὐστάθειαν προσλαβούσαις, ὡς χρὴ ἡμᾶς ἐν ἅπασι τοῖς κατὰ τὸν βίον ὁδηγοῦσιν ὥστε καὶ ὁρᾶν ἀεὶ τὰ ἐπιβάλλοντα ἡμῖν, καὶ σύμφωνα οἷς ἐδοκιμάσαμεν πράττειν. τοιαῦτα δὲ οὐκ ἐπαγγελλομένης μόνον ἀλλὰ καὶ

παρεχούσης τῆς κατὰ τὴν ψυχὴν ἰατρείας, τίνα αὐτῆς δικαιότερον ἐπὶ τὸ βοηθεῖν τοῖς σοῖς πάθεσιν ἢ σὲ καλέσειεν; ἢ οὐκ εὐδαιμονεῖν μὲν αὐτοὺς προαιρῇ πατὴρ ὤν, ἑτοίμως δ' ἔχεις πᾶν ὁτιοῦν ὑποστῆναι, ἵνα αὐτοὺς ὁρᾷς ἐν ἀγαθοῖς ὄντας; ἢ οὐκ ἐπὶ ταῦτα καὶ ἐγέννησας αὐτοὺς καὶ ἀνεθρέψω; σὺ τοιαῦτα δὲ διηνεκῶς σὺ περὶ αὐτῶν εὔχῃ τοῖς θεοῖς; ἀρετῆς δὲ καὶ εὐσχημοσύνης βίου ἀντιποιούμενος, οὐκ ἂν ἐθελήσειας ὁρᾶν τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας, εὐτάκτους μὲν ἐν ἐδωδαῖς καὶ πόσεσι, κρατοῦντας δὲ τῶν ὑπὸ τὴν γαστέρα ὡς πρὸς σπορὰν μόνον τέκνων, ὅταν εὔκαιρον ᾖ, τοῖς γεννητικοῖς μέρεσι χρῆσθαι, καὶ ὀλίγῳ μὲν ὕπνῳ πρὸς ἀνάπαυσιν ἀρκουμένους, ἐσθῆτι δὲ ἀπράγμονι καὶ μὴ ἐκλελυμένῃ, ἀλλὰ καθαρᾷ, καὶ πρὸς τὸ ἐκ τῆς φύσεως εἰς τὸ σκέπειν ἀπαιτούμενον ἡρμοσμένῃ ἠμφιεσμένους. βλέμμα δ' εἶναι καὶ βάδισμα αὐτῶν αἰδοῖ καὶ φρονήσει κεχαρακτηρισμένον, ὡς μὴ αὐτίκα θαρσῆσαι ἐπ' αὐτῶν ἢ ποιῆσαί τι ἢ εἰπεῖν ἄκοσμον. ἐν ἑτοίμῳ δ' εἶναι αὐτοῖς ὁπότε βουληθεῖεν καὶ δεήσειεν ὅλῳ τε τῷ σώματι καὶ παντὶ μέρει αὐτοῦ εἰς ὃ πέφυκε χρῆσθαι; οὐκ ἂν δὲ ἐθελήσειας αὐτοὺς ἐπεσκεμμένους τὰ θεῖα καὶ τὰ ἀνθρώπινα, πρὸς μὲν θεοὺς εὐσεβείᾳ καὶ ὁσιότητι κοσμεῖσθαι, πρὸς ἀνθρώπους δὲ δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι, καὶ πατρίδα μὲν γονέων προτιμᾶν καὶ αὐτῶν τοῦτο βουλομένων τῶν γονέων εἴπερ σωφρονοῖεν, γονεῖς δὲ τῶν οἰκείων καὶ συγγενῶν, αὐτῶν δὲ τῶν γονέων τῷ πατρὶ τὸ πρεσβεῖον ἀπονέμοντας, τὸ μὲν εἰπεῖν ἢ μέμψασθαι θάτερον αὐτῶν ἀσεβὲς ἡγεῖσθαι. τὸ δ' ἀμείβεσθαι ὑπὲρ τῶν προηγησαμένων εὐχαρίστῳ καὶ μνημονευούσῃ διαθέσει ἀναγκαῖον. ὡς ἂν μόνως οὕτως ἐκ τῶν δυναμένους παλαιὰς χάριτας ἐπὶ νέοις διαφθείσας. ἑτοίμως δ' ἔχοντας ὑπερμαχεῖν αὐτῶν καὶ δι' αὐτοὺς εἰ δεήσειεν ἀποθνήσκειν.

ὁπότε

ὁπότε δὲ χαλεπήνειαν μὴ ῥήματα μόνον, ἀλλὰ καὶ πληγὰς ἢ τραύ-
ματα ἀπ᾽ ὀργῆς οὐ διαθέσεως φερόμενα, πράως ἐκδέχεσθαι· οὐχ
ὑπὲρ ἑαυτῶν τότε, ἀλλ᾽ ὑπὲρ τῶν γονέων εὐλαβῶς ἔχοντας, μὴ ἐκ τοῦ
διατιθέναι αὐτοί τι κακὸν πάθωσι. τί δ᾽ οὐκ ἂν ὑπομείνειας ὥστε πει-
σθῆναι περὶ αὐτῶν, ὅτι τὸν αὐτὸν μὲν οἰκήσουσι διὰ βίου οἶκον· ἑαυ-
τοὺς δὲ καὶ τὰ ἑαυτῶν ἐν κοινῷ θέμενοι διατελέσουσιν ὁμονοοῦντες,
ὡς καὶ σπουδαῖς καὶ ἀνέσεσι ταῖς αὐταῖς χρῆσθαι· ἢ ταῦτα μὲν
ἐθελήσειας ἂν αὐτοῖς ὑπάρξαι. θανάτου δὲ καὶ πόνου καὶ δόξης; οὐκ
ἂν βούλοιο αὐτοὺς ὑπεραίρων εἶναι; οἷς ὁ πολὺς καταδεδουλωμένος
ὅποι ἂν ἀπίῃ τῶν δι᾽ αὐτῶν κατισχύοντι, ὥσπερ τι ἄτιμον ἀνδράπο-
δον ἄγεταί τε καὶ φέρεται. τὸ δὲ τῇ φύσει μὲν πολὺ ῥᾳδιώτερον
τῶν προτέρων· ἐν δὲ τοῖς καθ᾽ ἡμᾶς χρόνοις, ὑπὸ δὲ ἐπὶ τοσαῦτα κα-
τεχούσης διαστροφῆς γέγονε δυσχερέστερον. οὐκ ἂν εὔξαιο αὐτοῖς
ὑπάρξαι, ὥστε μὴ ἀργυρίῳ αὐτοὺς πάντα μετρεῖν καὶ αὐτοὺς μᾶλ-
λον καὶ γονεῖς καὶ τέκνα ἢ χρήματα προΐεσθαι· ἀλλὰ κτήσεως μὲν αὐ-
τῶν ποιεῖσθαι ἐφ᾽ ὅσον ἀναγκαῖον, διὰ τὰς εἰς αὐτοὺς καὶ τοὺς οἰκείους
αὐτῶν χρείας. θησαυρισμοῦ δὲ καὶ τοῦ πλείονος παρὰ τὸ ἀρκοῦν ὑ-
πὲρ φρονεῖν ὑφ᾽ ὧν ἰδίᾳ τε καὶ κοινῇ εἰς κακὰ ἐπάλληλα καὶ ἀνήκεστα
ἄνθρωποι ἐκπίπτουσιν· ἀλλὰ ταῦτα μὲν εὐκτά, οὐκ ἐπ᾽ ἴσης δὲ
κτητά. τό, τε ἄρχειν αὐτοὺς ἢ δικάζειν δύνασθαι κατὰ νόμους καὶ τὸ
δίκαιον, ἢ τὸ συμφωνοῦντας ἑαυτοῖς τε ἢ ἀλλήλοις ἢ ἐν οἷς πράτ-
τουσι καὶ ἐν οἷς λέγουσι, τὸν μὲν βίον ἔχειν ἀεὶ προσαρμοζόμενον τοὺς λό-
γοις· τὸν δὲ λόγον ἐννοῶν καὶ τῷ φρονεῖν. τὰ ἄριστα βεβαιούμενον· καὶ εἰς προφο-
ρὰν ὅταν ἡ καιρὸς ἐντεινόμενον. καὶ τὸν διηγεῖσθαι, ἐπειδὰν ὑπὲρ μα-
χῶν μέλλωσιν ἱερῶν· πατρίδος· γονέων· φίλων· ἀληθείας· νόμων·
ἢ συλλαβόντι εἰπεῖν τῶν ἀδικουμένων. οὔτε γὰρ σὲ οὔτε ἕτερόν τινα

οἴομαι, εἴπερ εὖ φρονοίη, ὡς πολιτικὸν δοκιμάζειν λόγον τὸν μὴ εἰς ταῦτα, ἀλλ' εἰς τοὐναντία συντεινόμενον. εἰ τοίνυν τὸ δίκαια ταῦτα αἱρετά, πῶς οὐ καὶ τὸ φιλοσοφεῖν θείη ἄν τις καὶ εὐκτὸν καὶ αἱρετόν. δι' οὗ μόνου περιγίνεται ταῦτα. φιλόσοφος μὲν γὰρ ὁ τῆς καθάρσεως τοῦ λόγου ἐπιμελούμενος. καὶ ἐπιτηδεύων λόγον ὀρθόν. ὁ δὲ ἐπιμελούμενος λόγου, ἑαυτοῦ τε ἅμα ἐπιμελεῖται, καὶ πατρίδος καὶ παιδὸς καὶ ἀδελφῶν. καὶ φίλων. καὶ συλλαβόντι εἰπεῖν πάντων. θεωρὸς γὰρ ἡ φύσις κόσμου καὶ τῶν ἐν αὐτῷ κατασκευάσασα, διὰ τοῦ μεταδοῦναι ἡμῖν λόγου, κοινοῦ μὲν ὄντος πρὸς τούτοις, ἰδίου δὲ παρὰ τὰ ἄλλα ζῷα, ἀξιοῖ ἡμᾶς τοὺς μὲν θεοὺς καθάπερ τινὰς ἀρίστους καὶ πρώτους ἡγεμόνας καὶ κοινοὺς εὐεργέτας τε ἡμῶν καὶ γονεῖς ζηλοῦν τε καὶ ἀμείβεσθαι, διὰ τῆς πρὸς αὐτοὺς εὐσεβείας. ἀνθρώπων δὲ καὶ κατὰ τὸ κοινὸν καὶ κατὰ τὰς ἰδιαίτερον γινομένας ἐπιπλοκὰς καὶ κηδεμονικῶς καὶ εὐποιητικῶς προΐστασθαι. Ἐπειδὰν δὲ νόμῳ καὶ δίκῃ συγκεράσωμεν τὰ ἀνθρώπινα καὶ τὰ θεῖα φύσιν ἄκρως μὲν κατὰ φύσιν ἡμᾶς διατεθήσεσθαι ἅτε τελείους γενόντας. καὶ ἐπὶ τὰ ἄνω τούτῳ προελθόντας νόμον καὶ δίκην, οἷαν καὶ τὰ θεῖα οἰακίζεται τε καὶ μακάρια γίνεται. τοιούτους δ' ὄντας διὰ τὴν τοῦ λόγου καὶ τοῦ κατ' αὐτὸν σχηματιζομένου ἤθους ὀρθότητα καὶ βιώσεσθαι εὐδαιμόνως καὶ καταστρέψειν τὸν βίον εὐδαιμόνως. ὥσπερ τι δρᾶμα εὖ συντεταγμένον ἀπὸ ἀρχῆς μέχρι τέλους ἀστείως ὑποκειμένους καὶ ἀποτίσαντας. Θαρρῶν οὖν ὦ Παγκρατίδη μὴ ἐπίσχε τὸ μόνον ἀγαθὸν καὶ παρακαλεῖν τοὺς παῖδας φιλοσοφεῖν. καὶ πασῶν ἁρμοδιωτάτην παρρησίαν παρασκεύαζε. δέξεται γάρ σοι τοιαῦτα προελομένῳ, καὶ πρὸς τοὺς δ' αἵματος ὑμῖν δικαίους ὄντας λέγειν, ὅτι οὐ τέκνα μόνον εἰς τὸ γένος, ἀλλὰ καὶ τοιάδε τέκνα εἰσήγαγε.

καὶ

καὶ πρὸς τὴν πατρίδα ὅτι οὐχ οἵοις ἐτυγχάνομεν αὐτοὺς αὐτῇ, ἀλλὰ καὶ οἵοις δεῖ πολίτας παρέστησαν. εἰ δὲ θαῤῥήσετε κοινῇ τε πρὸς τὴν ἑαυτῶν τε καὶ ἀλλήλων θεραπείαν, ὡς ἄξιόν ἐστι δικαιώσητε τὰς ψυχάς, εὐθὺς μὲν ἐν τῇ ἀγωνοθεσίᾳ τοῦ θεοῦ συμφιλοσοφήσετε ἀλλήλοις, ὅμοιοι τοῖς ὁμιζόμενοι παρασκευάζοντες αὐτῇ, ἅπερ ἐκ βαλαντίου ψιλοῦ γίνεται, ἀλλὰ τοῦ εἵνεκεν νενόμισται ἀκολουθοῦντες τῇ ἱερᾷ καὶ ἀρχαίᾳ παραδόσει. ὅπερ ἐκ μόνης τῆς εὐσεβοῦς καὶ φιλοσόφου περιγίνεται διαθέσεως. καὶ ἀπὸ τῆς ἐν τῷ ἀγῶνι εὐταξίας ἐπὶ τὸν κοινὸν ὑμῖν τε καὶ πᾶσιν ἡμῖν ἀγῶνα τραπήσεσθε οὐδὲν μετὰ τῶν κατὰ φύσιν ἀφαιρησόμενον. μόνα δὲ τὰ λύπης καὶ θορύβου αἴτια ἡμῶν περισπάσοντα. ἐν ᾧ ἀγῶνι ἡττηθῆναι μετὰ ἀνάγκης τὸν ἀπαράσκευον. ἡττηθέντα δὲ ἐκπεσεῖν χρὴ εἰς δουλείαν καὶ κακοδαιμονίαν, ἣν οὐ δεξόμεθα, εἴ τι ἡμῶν συγκεχώρηται. κρατούμεθα γὰρ ἐν αὐτῇ, ὑπό τε τῶν ἀιδίων καὶ τῶν τῆς φύσεως καὶ ὑπὸ τῶν θέσει νόμων, εὐτακτεῖν ἑκάστῳ καὶ ζῆν δικαίως ἅμα καὶ ὁσίως προστασσόντων. Ταῦτα οἶμαί σε ὦ πάτερ, ὡς παρὰ πατρὸς παίδων πατέρα προσδεξάμενον, αὐτόν τε ἀσμένον ἕξειν καὶ τοῖς υἱοῖς εἰς τὰ ἄριστα συλλήψεσθαι.

ἀσπάζομαί σε καὶ διὰ τἄλλα καὶ διὰ τὴν εἰς ἡμᾶς εὔνοιαν. ἴσθι ὑπ' ἐμοῦ στεργόμενος. τούτων δὲ καὶ ἑτέρων φιλοσοφούντων εὐπορῶν.

ΤΕ πεφι- ΛΟΣ.
λων

ὡ Σ μὲν ἐντετύπωσαι τὸ παρὸν ἐντυπωθὲν βιβλίον, καὶ ὅτι παρὰ Ἄλδῳ, καὶ ὡς οὐκ ἄνευ προνομίου, καὶ ὅτι μουνιχιῶνος φθίνοντος ζ' ἰῃ, χιλιοστῷ υ' ἐννενηκοστῷ θ' ἀπὸ τῆς θεογονίας ἔτει, ταῦτα δὴ οὔτε πρὸς ἐμοῦ λέγειν, οὔτε τῶν φιλολόγων οὐδεὶς ἄν ποτε τῆς τοιαύτης ἀπειροκαλίας οὐδὲν ἀπόναιτ' ἂν ἀγαθόν. Εἰ δέ τις τῶν ἀκριβῶς τοῖς τῶν πολλῶν ἐλλείμμασιν ἐπεξιόντων, ἀηδῶς ἔχει πρὸς ἣν ἐκκεῖνται τάξιν αἱ παρ' ἡμῶν ἐπιστολαί, ἐνθυμείσθω καὶ ἡμᾶς οὐκ ἂν οὕτως αὐτὰς ἀγνοήσαντας διαθέσθαι, ὡς ὁ χρόνος ἀπῄτει καθ' ὃν τῶν ἐπιστειλάντων ἕκαστος ἤνθησεν, εἴγε πάσας ηὐποροῦμεν εὐθὺς ἀρχομένης τῆς πραγματείας. αἷς γὰρ εἴχομεν ἐπιχειρήσαντες ὀλίγαις οὔσαις, τὰς ἑκάστοτε μνηστευομένας ἡμῖν, ὁποιασοῦν ἀξιῶσαι προειλόμεθα λήξεως, ἢ τὴν ἐκ τούτων ὠφέλειαν ἀφελέσθαι τοὺς φιλολόγους. Ἔτι κἀκεῖνο πάντας εἰδέναι βουλοίμην, μάλιστα μὲν ἡμῖν τὸ ἄριστα διορθώσεως τὴν πραγματείαν ἔξειν μελῆσαν. εἰ δέ τι που παρέδραμεν, ἢ διεστραμμένον εἶναι γράμμα, ἤ τι τοιοῦτον, οἷον οὐδὲ τοῖς ἄκρῳ φασὶ δακτύλῳ τῆς ἑλληνικῆς γευσαμένοις φωνῆς, ἐμποδὼν ἂν πρὸς τὴν ἔννοιαν τοῦ κειμένου γενέσθαι. Ἐν μέντοι τοῖς Ἀλκίφρονος ἔστιν οὗ τὰ τῆς ἐννοίας διημαρτῆσθαι, μηδὲν ἡμῶν παρὰ τὰ ἐν τοῖς ἀντιγράφοις ἀνηκέστως οὖσι διεφθαρμένοις ῥιψοκινδύνως καινοτομεῖν τολμησάντων. Ὅθεν οὐδ' ἐκεῖνό γ' ἂν εἰκῇ μάλα φορτικὸν εἰπεῖν ὑποστειλαίμην, μηδένα τῶν καθ' ἡμᾶς τὰ τοιάδε μεταχειριζομένων, ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς οἷς ἡμεῖς ἐντυγχάνομεν ἀντιγράφοις, ὑγιέστερον

ἂν

ἂν ταύτην ἐπανορθῶσαι τὴν βίβλον. εἰ δ' ὁμοίως ἡμῖν εὐφθονῶν ὥσ-
περ ἐφ' ἅπασι σκώμμασι τοῖς δυσπροσῶπα μῶμοι, ἐνταῦθα μη-
δὲν ἔχειν μωμήσασθαι πλέον, ὃ δικαίως ἂν ἡμῖν προστρι-
βείη. ἐκ γὰρ εἰ μὴ τυχὸν αὐτά γε ταῦτα τὰ
κατὰ τὴν κορωνίδα δυ-
σχεραίνοι
σωμύ
λα.

ΤΕΛΟΣ.

*

Ἐπιστολαὶ	γ	
Epistolares	τὴν μέλλου	τὸ περὶ
φιλικὰ	τῆς συνηθείας	ποβαύτες
α	σάμενος τὸ	τνεῖν καὶ
ΣΥΝΕΣΙΟΥ	ἰδὼν	σαλευθῇ
ναυκλήρω.	Ιωάννη	ς
ἀποτρέψας	σει χαρίζομαι	τὰ μὲν
πείθεται	δ	θέμαι
καὶ ἀπὸ	λεπτὰ	σαμένο
βουλομένοισα	σάμεθα	φου συγγέ
β	Ανυσίω	κίουτῶν
τὸ παρὰ	τῇ θάσαντος	μήτε τὴν
ρᾶς ἀπέτεινε	ον αὐτὶ	ζ
σι. εἰ μὲν	Θεοφίλω	ἐπιστολὴν
πολλοὺς	ε	ἐπὶ τὸ
λιπαρῶν	ραυ βέλτιον	ἕτερε
τει τὴν	οιον αὐτὸ	λύρας ὅτι

η

ΔΗΜΟΣΘΕ-
μικρὰν (ΝΟΥΣ
μαντείας
ἐν ᾗ περὶ

θ

πυθέα περα
εἰπών
ΓΡΟΣΤΑΣ
δουλείας
Δημοσθένης.

ι

ἐλθεῖν
ἐνεῖδες
εἰς τὸ παρὸν
ζεται

κ

περὶ Φιλο
ἀνδρῶν
ἐξέβαλον
τῶν εἰς τὸν

λ

τὰ μεμαθη
πλεῖον
ροιαν
τῶν ναυκλη

μ

τῶν πρώτην
σε θανάτου
πλαι των
τὸ δὲ γένος

ν

ΙΠΠΟΚΡΑΤους
Υσέννης
Φιλοποίμενη
σιος καὶ

ξ

περὶ τοι
τούτων
πεσὼς
παγορίαν

ο

πῶς οὐκ
μενοι. καὶ
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
οιων ἐπὶ

π

ἐπειδὴ
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
ας καὶ
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ρ

σιν ἀρχελάῳ
αὐτοῖς
χεται. καὶ
ματος

σ

τερον.
περὶ ἄγρας
περὶ ἐμοῦ
κωνοπο

τ

τυγχάνου
χόδος.
δύο. μύρα
σωμαι.

ττ

πεισμαι
τῇ αὐτῇ
ἑρμηνεύσω
γρύλλου

υ

Φιλοστράτου
περὶ αἰτίας
Μιθρανίῳ
καὶ ταύτας

φ

ἔσω καὶ

ΘΕΟ
ὕβρεσι τὸν
Αγροι
Χ
τοῖς θνητοῖς
τὸ φρόνημα
πεια. ὅρκων
οἱ ἔρωτες
Ψ
κεν αἱ
Ετ. Γεθηώ.
Ετ. Σώπατρος
κρήμνισεν

ω
οὔπω
νέως καὶ
ΑΙΝΕΙΟΥ
Οὐλπία.
Α
βίον
νην ἀφρο
χειμῶν.
στεφάνῳ
Β
ρῖν ὧν
περὶ αὐτῶν

τημένα
πρόσωπον
Γ
μεθα περὶ
τῶ ἀρ
δὲ καὶ
Σευήρῳ
Δ
ὁ πότε
καὶ πρὸς
αὐτὴν

α. β. γ. δ. ε. ς. ζ. η. θ. ι. κ. λ. μ. ν. ξ. ο. π. ρ. σ. τ. ⁊. υ. φ. χ. ψ. ω. Α. Β. Γ. Δ.

Απαντα τετράδια πλὴν τῶν α. β. γ. δ. ε. ς. ἑξαδίων. καὶ θ. πενταδίου. καὶ ✳. ⁊. τριαδίου. καὶ Δ. δυαδίου.

Omnes quaterni præter α. β. γ. δ. ε. ς. sexternos.& θ quinternũ.& ✳. ⁊. ternos.& Δ duernum.

Venetiis apud Aldum mense Martio. M.ID. cum priuilegio ut in cæteris.

